

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/74

URBROJ: 65-25-12

Zagreb, 7. veljače 2025.

P.Z.E. br. 63

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. veljače 2025. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića, ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića, ministra demografije i useljeništva Ivana Šipića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijević, Tomislava Bilandžića, Nevenku Lastrić-Đurić, Ivana Vidiša i Željku Josić, dr. med.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/92
URBROJ: 50301-04/32-25-19

Zagreb, 6. veljače 2025.

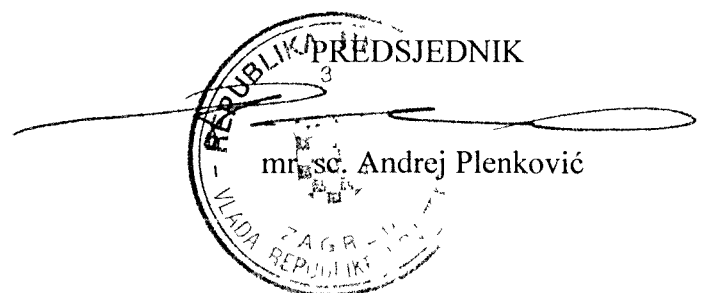
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića, ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića, ministra demografije i useljeništva Ivana Šipića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijević, Tomislava Bilandžića, Nevenku Lastrić-Đurić, Ivana Vidiša i Željku Josić, dr. med.

PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković
VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

Zagreb, veljača 2025.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

Članak 1.

U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.), u članku 2. stavku 1. podstavak 14. briše se.

Dosadašnji podstavci 15. - 20. postaju podstavci 14.-19.

Iza dosadašnjeg podstavka 21. koji postaje podstavak 20. briše se točka te se dodaje novi podstavak 21. koji glasi:

„- Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021.).“

U stavku 2. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„- Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 14.7.1995.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2023/2685 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2685, 7.12.2023.).“

Podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2023/2667 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni uredbi (EZ) br. 767/2008, (EZ) br. 810/2009 i (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća, uredbi Vijeća (EZ) br. 693/2003 i (EZ) br. 694/2003 te Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2667, 7.12.2023.).“

Iza podstavka 13. briše se točka te se dodaje podstavak 14. koji glasi:

„- Uredba (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L, 2024/1717, 20.06.2024.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1717).“

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:

„9) *dozvola boravka* je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.

Točka 16) mijenja se i glasi:

„16) *zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:

- a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom
- b) je plaćen za taj rad i
- c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.

Točka 17) mijenja se i glasi:

„17) *visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.

Točka 18) mijenja se i glasi:

„18) *kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.

Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:

„19) *stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:

a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i

b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja

20) *„plava karta EU-a“* je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga Zakona

21) *prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a *druga država članica* je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice

22) *regulirana profesija* znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj

23) *neregulirana profesija* je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:

„45) *programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti* su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.

Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).

Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:

„47) *pomorac* je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.

Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:

„48) *brodarac* je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:

„55) *unutarnji let* je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.

Članak 3.

U članku 3.a stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Obavješćivanje Europske komisije i agencija Europske unije o obvezama koje proizlaze iz Uredbe EU 2018/1240, Uredbe EU 2017/2225 i Uredbe EU 2017/2226, kao i obavješćivanje o državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovanja ljudima i na koje se primjenjuju članci 79. do 86. ovoga Zakona, provodi Ministarstvo.“.

Članak 4.

U članku 35. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.

Članak 5.

U članku 37. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.

Članak 6.

Iza članka 47.b dodaju se naslov iznad članka i članak 47.c koji glase:

„*Obrada osobnih podataka pohranjenih u sustavu ETIAS i EES-u*“

Članak 47.c

- (1) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ispravak ili brisanje osobnih podataka pohranjenih u sustav ETIAS, donosi se rješenje o odbijanju zahtjeva.
- (2) Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ispravak, dopunu, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka pohranjenih u EES, donosi se rješenje o odbijanju zahtjeva.
- (3) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi Ministarstvo.
- (4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju zahtjeva za ispravak ili brisanje osobnih podataka pohranjenih u sustavu ETIAS.
- (6) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju zahtjeva za ispravak, dopunu, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka pohranjenih u EES-u.“.

Članak 7.

U članku 52. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

- „(3) Prijevoznik koji je dovezao u Republiku Hrvatsku državljanina treće zemlje na unutarnjem letu, koji ne ispunjava uvjete za boravak u Republici Hrvatskoj, dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.
- (4) Prijevoznik koji je dovezao državljanina treće države koji ne ispunjava uvjete za boravak, koji je na graničnom prijelazu izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu ili je izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu kada se već nalazio na teritoriju Republike Hrvatske, u slučaju kada mu je poništena međunarodna zaštita, dužan ga je u roku od tri godine na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 6. riječi: „odredbe stavka 5.“ zamjenjuju se riječima: „odredbe stavka 7.“.

Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 7., 8. i 9.

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Prijevozniku iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka izdaje se zapovijed o vraćanju.“.

Članak 8.

U članku 55. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Državljanin treće zemlje kojem je istekao rok važenja privremenog boravka, a nije mu potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, može nastaviti boraviti na kratkotrajnom boravku nakon isteka roka važenja privremenog boravka.“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.“.

Članak 9.

U članku 57. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi:

„8. rada upućenog radnika koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana“.

Iza točke 11. briše se točka i dodaje se točka 12. koja glasi:

„12. useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Zahtjev za reguliranje privremenog boravka:

- u druge svrhe državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe, privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom
- u svrhu boravka digitalnog nomada državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak sukladno članku 69. ovoga Zakona.“.

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, privremeni boravak u druge svrhe može se produljiti ako se radi o:

- umirovljenom državljaninu treće zemlje starijem od 60 godina vlasniku nekretnine u Republici Hrvatskoj i njegovom bračnom ili izvanbračnom drugu ili životnom ili neformalnom životnom partneru
- maloljetnom sportašu koji trenira u pravnoj osobi registriranoj u Republici Hrvatskoj u području sporta i rekreacije
- državljaninu treće zemlje koji nastavlja liječenje u Republici Hrvatskoj uz mišljenje ministarstva nadležnog za zdravstvo o potrebi nastavka liječenja u Republici Hrvatskoj.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 10.

Članak 58. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina
2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina
3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini
4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju
5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka
6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona
7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner
8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva iz članka 79.a ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za maloljetno dijete kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:

- ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak
- ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.

(6) U Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu može ostati državljanin treće zemlje:

- iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka
- iz stavka 2. ovoga članka za kojeg je poslodavac podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka kratkotrajnog boravka.

(7) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a državljanin treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.

(8) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen rješenjem:

- ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljanin treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku
- ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 11.

Članak 60. mijenja se i glasi:

„(1) O zahtjevu za odobrenje privremenog boravka odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(2) Ako je usvojen zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(3) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 12.

U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na:

- rok važenja do godine dana, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- rok važenja do dvije godine ako se odobrava:

1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak

2. privremeni boravak u svrhu životnog ili neformalnog životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak

3. autonomni boravak na temelju članaka 69. i 133.a ovoga Zakona

4. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva

- rok važenja do 18 mjeseci za privremeni boravak u svrhu boravka digitalnih nomada, unutar kojeg roka se može jednom produžiti.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Iznimno od stavka 1. podstavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka, odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva izdaje se do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji, odnosno životno partnerstvo, ali ne duže od dvije godine.“.

Stavak 6. briše se.

Članak 13.

U članku 62. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Ako je usvojen zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.“.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 14.

Iza članka 62. dodaju se naslov iznad članka i članak 62.a koji glase:

„Obveze državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak

Članak 62.a

Državljanin treće zemlje dužan je obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak u roku od 15 dana od dana nastupa okolnosti.“.

Članak 15.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:

- odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona
- odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.

Članak 16.

U članku 67. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan je do navršениh tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji, osim u slučaju iz članka 63. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona kada je isključena mogućnost odobrenja privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji.“.

Stavak 3. briše se.

Članak 17.

Članak 69. mijenja se i glasi:

„(1) Bračnom ili izvanbračnom drugu, životnom ili neformalnom životnom partneru, kao i djetetu koje je postalo punoljetno može se odobriti autonomni boravak ako ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine i ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona i ako u trenutku smrti osobe na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine.“.

Članak 18.

U članku 79. stavku 1. točka 3. briše se.

Dosadašnje točke 4., 5. i 6. postaju točke 3., 4. i 5.

U stavku 2. na kraju rečenice točka se zamjenjuje zarezom te se dodaju riječi: „a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka ne mora prilagati dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz članka 59. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.“.

Stavak 3. briše se.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječi: „točke 6.“ zamjenjuju se riječima: „točke 5.“.

Članak 19.

Iza članka 79. dodaju se naslov iznad članka i članak 79.a koji glase:

„Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva

Članak 79.a

(1) Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je hrvatski iseljenik, član obitelji hrvatskog iseljenika, potomak hrvatskog iseljenika ili član obitelji potomka hrvatskog iseljenika što dokazuje potvrdom ministarstva nadležnog za demografiju i useljeničtvo.

(2) Privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva može se odobriti i državljaninu treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj korisnik mjera, programa i projekata što dokazuje potvrdom ministarstva nadležnog za demografiju i useljeničtvo.

(3) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka uz zahtjev za odobrenje privremenog boravka ne mora prilagati dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje i dokaz o zdravstvenom osiguranju.

(4) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva ima pravo zapošljavanja i samozapošljavanja bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na programe obrazovanja, strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje.“.

Članak 20.

U članku 82. stavku 1. riječi: „prava iz sustava socijalne skrbi“ zamjenjuju se riječima: „prava i usluge iz sustava socijalne skrbi“.

U stavku 4. riječi: „točki 5.“ zamjenjuju se riječima: „točki 4.“.

Članak 21.

U članku 87. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:

- a) u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka
- b) u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna dugotrajna viza“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na:

- a) godinu dana i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno
- b) dvije godine i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno“.

Točka 6. mijenja se i glasi:

„6. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na vrijeme duže od dvije godine, boravi u inozemstvu višekratno duže od 270 dana ukupno ili duže od 90 dana jednokratno“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Odredba stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka iznimno se neće primijeniti:

- na istraživače i studente ako borave u drugoj državi članici EGP-a ili Švicarskoj Konfederaciji na temelju kratkoročne ili dugoročne mobilnosti
- na državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak, a upućen je na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju
- ako državljanin treće zemlje boravi u inozemstvu kraće od polovice vremena na koji je odobren privremeni boravak radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu
- na člana obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica.“.

U stavku 5. riječi: „točaka 5. i 6.“ zamjenjuju se riječima: „točke 5.“.

Članak 22.

Članak 88. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka

– na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona

- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana

- na temelju potvrde o prijavi rada ili

- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.

(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili

- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili

- samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.

(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:

- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona

- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana

- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.

(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.

(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.

(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad, može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka.

(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona, dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

(13) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljanina trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad, bez obzira na svrhu zbog koje su na početku primljeni na državno područje Republike Hrvatske, tijekom prethodne kalendarske godine.“.

Članak 23.

U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.

Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi:

„16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.“.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.

(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960. godine:

- umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje
- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.“.

Članak 24.

U članku 90. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad bit će odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.“.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Ako je u tijeku postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad za državljanina treće zemlje, naknadni zahtjevi drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za izdavanje dozvole za boravak i rad, bit će odbačeni rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka važenja dozvole za boravak i rad ili privremenog boravka, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.“.

Članak 25.

Članak 91. mijenja se i glasi:

„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljanin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

(3) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje:

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad i zakonskoj odredbi na temelju koje je dozvola za boravak i rad odobrena

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, novom zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni zanimanja iz članka 103.c ovoga Zakona

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, novom poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, podaci o drugom poslodavcu, vremenskom razdoblju u kojem je dozvoljen dodatni rad, radnom mjestu i zanimanju u kojem se obavlja dodatni rad te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o dodatnom radu iz članka 103.e ovoga Zakona.

(4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, agenciji, roku važenja dozvole za boravak i rad za agenciju, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad, podaci o korisniku i vrijeme ustupanja korisniku, radnom mjestu u istom zanimanju kod korisnika te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s radom:

- temeljem potvrde iz stavka 3. podstavka 1. ili stavka 4. ovoga članka koja je uručena poslodavcu, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje

- temeljem podnijetog zahtjeva za tehničku izradu dozvole boravka iz stavka 2. ovoga članka, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju rada sezonskog radnika do 90 dana iz članka 104. stavka 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz stavka 3. podstavka 1., odnosno stavka 4. ovoga članka te sezonski radnik može započeti s radom danom uručenja navedene potvrde.

(7) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(8) Državljanin treće zemlje ili poslodavac može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(9) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Dozvola za boravak i rad izdaje se:

- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do tri godine ako se odobrava na temelju članka 97. ovoga Zakona ili se produljuje

- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do tri godine ako se odobrava na temelju članka 97. ovoga Zakona agencijama za privremeno zapošljavanje iz članka 100. ovoga Zakona ili se produljuje

- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci sukladno članku 104. ovoga Zakona

- na vrijeme koje je potrebno za obavljanje posla odnosno na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do dvije godine dana ako se odobrava ili produljuje na temelju članka 110. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom, međunarodnim ugovorom ili programima mobilnosti koje provodi Republika Hrvatska s drugim državama nije drugačije propisano

- na dvije godine ako nije zatraženo kraće razdoblje izdavanja, ako državljanin treće zemlje dolazi raditi kao ostala neophodna osoba sukladno Protokolu o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije.“.

Članak 26.

Članak 92. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju podnosi se najkasnije 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje, koja i odlučuje o produljenju.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti o zahtjevu za produljenje iz stavka 1. ovoga članka prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad.

(3) Državljanin treće zemlje ili poslodavac može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad u roku iz stavka 1. ovoga članka, može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(6) Ako zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad nije podnesen u roku iz stavka 1. ovoga članka, državljani treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu, ako je podnesen prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad.“.

Članak 27.

Članak 93. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:

1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca

2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija

3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj

4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu

5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja

6. državljani treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu

7. državljani treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad

8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja

9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljani treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli

10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje

11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj

12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljani Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljani treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona

13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103.f koja se odnosi na primjereni smještaj

14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.

(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 28.

U članku 94. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem će ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona
2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
3. poslodavac ili korisnik iz članka 100. ovoga Zakona ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona, ako je dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona
4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose
7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, zaštiti na radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati
8. je prijedlog za ukidanje podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje
9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
10. je državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, ukupno nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona
11. je za poslodavca, subjekta domaćina u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj
12. agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju sukladno članku 100. stavku 10. ovoga Zakona
13. poslodavac u roku iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ne dostavi zadužnicu.“.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. - 9. koji glase:

„(5) U slučajevima iz stavka 1. točaka 3., 6. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca te točaka 9., 11. i 12. ovoga članka, prije ukidanja dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena, državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola za boravak i rad ukinuti, osim ako ne koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona.

(6) Dozvola za boravak i rad izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena neće se ukinuti za vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka 1., 4., 5. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na državljanina treće zemlje te točke 8. ovoga članka ako je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje.

(7) Iznimno od stavka 1. točke 10. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće se ukinuti dok je u tijeku postupak za promjenu poslodavca u istom zanimanju na temelju članka 103.d ovoga Zakona, ako je poslodavac podnio zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona.

(8) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze iz stavka 1. točke 3. i 6. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.

(9) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. točke 10. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“

Članak 29.

Članak 95. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad, poslodavac ili državljanin treće zemlje dužan je obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od dana nastupa tih okolnosti.

(2) Poslodavac na temelju čijeg je zahtjeva izdana dozvola za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje koji ulazi u Republiku Hrvatsku na temelju vize je dužan uplatiti u državni proračun iznos od jedne prosječne mjesečne bruto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela države uprave nadležnog za statistiku, u roku od osam dana, ako:

- državljanin treće zemlje ne započne s radom u roku predviđenim u ugovoru o radu
- je državljaninu treće zemlje otkazao ugovor o radu, osim ako se radi o redovnom otkazu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika ili izvanrednom otkazu ugovora o radu, prije isteka roka od tri mjeseca rada u Republici Hrvatskoj.

(3) Radi osiguranja namirenja tražbine iz stavka 2. ovoga članka, poslodavac se obvezuje izdati zadužnicu u korist Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova na iznos od jedne prosječne mjesečne bruto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela države uprave nadležnog za statistiku koju će dostaviti nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od pet dana od dana izdavanja potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Uplaćena sredstva iz stavka 2. ovoga članka koriste se za troškove povratka državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Postupak namirenja tražbine iz stavka 2. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje postupak naplate tražbine.

(7) Odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.“

Članak 30.

Naslov iznad članka 96. i članak 96. mijenjaju se i glase:

„Dostava potvrde iz članka 91. ovoga Zakona

Članak 96.

(1) Potvrdu iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će državljaninu treće zemlje, poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona.

(2) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijest o izdanoj potvrdi iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona elektroničkim putem dostavit će:

1. Hrvatskom zavodu za zapošljavanje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
2. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu rada državljanina treće zemlje
3. područnoj službi ili područnom uredu ili ispostavi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
4. područnim ustrojstvenim jedinicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
5. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje
6. ministarstvu nadležnom za rad.

(3) Nadležna tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su o uočenim kršenjima pozitivnih propisa iz svojih nadležnosti bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.“.

Članak 31.

Članak 97. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

1. ugovor o radu
2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac
3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja.

(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.

(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje.

(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.

(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju.

(8) Ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe čime se radnik državljanin treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj.

(9) Plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.“.

Članak 32.

Članak 98. mijenja se i glasi:

„(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, osim u slučajevima iz članka 97. stavka 7., članka 101. i članka 110. ovoga Zakona.

(2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.

(3) Opseg zahtijevanih uvjeta za obavljanje poslova radnog mjesta naveden u testu tržišta rada ne može biti veći od uvjeta na usporedivim radnim mjestima niti plaća može biti manja od plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se provodi test tržišta rada odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje provest će postupak posredovanja ako u evidenciji nezaposlenih osoba ima osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje.

(5) O rezultatu testa tržišta rada Hrvatski zavod za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 15 dana od dana traženja poslodavca.

(6) Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti dozvolu za boravak i rad, u roku od 90 dana od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

(7) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.“.

Članak 33.

Članak 99. mijenja se i glasi:

„(1) Pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 97. stavka 3. točaka 1. i 2. te stavaka 4., 6., 8. i 9. ovoga Zakona
 2. poslodavac obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj
 3. poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije
 4. poslodavac u zadnjih godinu dana, ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske
 5. poslodavac nije pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili opće sigurnosti
 6. poslodavcu nije pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu
 7. u zadnjih šest mjeseci ima promet:
 - a) poslodavac – pravna osoba, u najmanjem iznosu od 10.000 eura mjesečno
 - b) poslodavac – fizička osoba, u najmanjem iznosu od 15.000 eura u promatranom razdoblju
 8. poslodavac nije na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 4. ovoga članka, poslodavac – fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljavati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni.
- (3) U smislu ovoga Zakona, poslodavac – fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 7. podtočke b) ovoga članka poslodavac – fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora imati promet u najmanjem iznosu od 15.000 eura u prethodnoj sezoni.
- (5) Dokaze iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili od poslodavca.
- (6) Dokaz o podmirenim obvezama iz stavka 1. točke 3. ovoga članka utvrdit će se na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Ministarstvo financija, Porezna uprava.
- (7) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka.
- (8) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo financija, Porezna uprava, dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 7. te stavka 4. ovoga članka.
- (9) Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 16% broja zaposlenih radnika državljanina trećih zemalja.
- (10) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 8% broja zaposlenih radnika državljanina trećih zemalja.
- (11) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dostaviti podatke o radno-pravnom statusu zaposlenih radnika iz stavka 1. točke 4. te stavaka 2., 9. i 10. ovoga članka.
- (12) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 34.

Članak 100. mijenja se i glasi:

„(1) U postupku izdavanja dozvole za boravak i rad agenciji za privremeno zapošljavanje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o izdavanju dozvole za boravak i rad poslodavcu.

(2) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, dozvola za boravak i rad izdat će se na rok iz članka 91. stavka 10. podstavka 2. ovoga Zakona ako:

- su ispunjeni uvjeti iz članaka 97. i 99. ovoga Zakona

- je priložen ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika koji može biti kraći od sklopljenog ugovora o radu i

- korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

(3) Agencija za privremeno zapošljavanje može ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u istom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka pod uvjetom da drugi korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

(4) Agencija za privremeno zapošljavanje dužna je u roku od tri dana od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom u istom zanimanju podnijeti zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji te priložiti ugovor o ustupanju koji je sklopila s drugim korisnikom, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog korisnika na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana urednog zaprimljenog zahtjeva te isto dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog korisnika od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, agenciji za privremeno zapošljavanje i drugom korisniku.

(7) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu korisnika iz stavka 5. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenom korisnika.

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Agencija za privremeno zapošljavanje ili korisnik mogu odustati od zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(10) Dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka ukinut će se ako agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju i dostavi zahtjev za promjenom korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji iz stavka 4. ovoga članka.

(11) Za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, agencija za privremeno zapošljavanje može ustupati državljanina treće zemlje korisnicima pod uvjetima iz ovoga članka.

(12) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.“

Članak 35.

Iza članka 100. dodaju se naslov iznad članka i članak 100.a koji glase:

„Broj zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad

Članak 100.a

(1) Poslodavac koji zapošljava do 50 radnika državljana Republike Hrvatske, država članica EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 50 zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad koje se izdaju sukladno članku 97. ovoga Zakona, a poslodavac koji zapošljava od 51 do 250 radnika državljana Republike Hrvatske, država članica EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 250 zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad koje se izdaju sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(2) Ograničenja broja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se do nastupanja uvjeta za primjenu odredbi članka 99. stavaka 9. i 10. ovoga Zakona.

(3) Ako poslodavci iz stavka 1. ovoga članka podnesu veći broj zahtjeva od dopuštenog, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 36.

U članku 101. stavku 1. riječi: „i ispunjavati uvjet iz članka 99. stavka 8. ovoga Zakona“ brišu se.

Članak 37.

Članak 102. mijenja se i glasi:

„Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je, bez odgode, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je izdala dozvolu za boravak i rad, odnosno potvrdu iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, ako:

1. državljanin treće zemlje ne obavlja poslove za koje je sklopio ugovor o radu ili
2. poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.“.

Članak 38.

Članak 103. mijenja se i glasi:

„Okolnosti iz članka 102. ovoga Zakona mogu se utvrditi u inspekcijskom nadzoru tijela državne uprave nadležnog za poslove inspekcije ili u okviru redovnih aktivnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odnosno na drugi odgovarajući način.“.

Članak 39.

Iza članka 103. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 103.a, 103.b, 103.c, 103.d, 103.e i 103.f koji glase:

„Prestanak radnog odnosa državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.a

- (1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona može biti nezaposlen unutar roka važenja te dozvole za boravak i rad ako nezaposlenost višekratno ili jednokratno ne traje dulje od 60 dana.
- (2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka može za vrijeme nezaposlenosti tražiti zaposlenje i zaposliti se sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (3) U smislu ovoga Zakona, razdoblje nezaposlenosti:
- prekida se podnošenjem urednog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 103.b ovoga Zakona, a počinje ponovno teći izvršnim rješenjem o odbijanju zahtjeva ili obustavi postupka
 - prekida se dostavom urednog zahtjeva iz članka 103.d ovoga Zakona policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a počinje ponovno teći izvršnim rješenjem o odbitku zahtjeva ili obustavi postupka.
- (4) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad ili promjenu poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona, koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka, odbacit će se rješenjem, a dozvola za boravak i rad ukinut će se na temelju članka 94. ovoga Zakona.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (6) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.
- (7) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Promjena poslodavca i zanimanja za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.b

- (1) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona podnosi se:
- ako državljanin treće zemlje kod istog poslodavca mijenja zanimanje koje nije navedeno u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona
 - ako državljanin treće zemlje prije godinu dana rada mijenja poslodavca u istom zanimanju
 - ako državljanin treće zemlje mijenja poslodavca i zanimanje.
- (2) Ako je zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnesen unutar dopuštenog roka nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (3) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka, odbacit će se rješenjem, a dozvola za boravak i rad ukinut će se na temelju članka 94. ovoga Zakona.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod novog poslodavca ili u novom zanimanju:
- temeljem potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ili stavka 4. ovoga Zakona, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje

- temeljem podnijetog zahtjeva za tehničku izradu dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(6) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za deficitarna zanimanja

Članak 103.c

(1) Za državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, može se unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca promijeniti zanimanje, ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona i ako je ugovor o radu za novo zanimanje sklopljen na razdoblje do kraja važenja dozvole za boravak i rad.

(2) Poslodavac je dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje navedeno u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(3) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje u roku od pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva, kojom prilikom će provjeriti ispunjavanje uvjeta iz članka 99. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona te isto dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(4) Državljanin treće zemlje može započeti s radom u novom zanimanju od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njenog isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i poslodavcu.

(5) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu zanimanja iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenu zanimanja te državljanin treće zemlje može nastaviti raditi u prvom zanimanju na temelju radnog odnosa sukladno prvom ugovoru o radu.

(6) Poslodavac ili državljanin treće zemlje mogu odustati od zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(7) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 3. ovoga članka.

(9) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u istom zanimanju nakon godine dana rada u Republici Hrvatskoj

Članak 103.d

(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad s rokom važenja od najmanje godinu dana sukladno članku 97. ovoga Zakona i na temelju koje dolazi u Republiku Hrvatsku ili je produljena, može unutar važenja dozvole za boravak i rad nakon godine dana rada promijeniti poslodavca u istom zanimanju te je drugi poslodavac dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu podnijeti zahtjev za promjenu poslodavca u istom zanimanju policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže ugovor o radu, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(2) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva te isto dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(3) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njenog isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu.

(4) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu poslodavca iz stavka 2. ovoga članka, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje rješenjem odbija zahtjev za promjenu poslodavca te obavještava državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona te da će ukinuti dozvolu za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ako je prošlo najdulje dopušteno vrijeme nezaposlenosti, a državljanin treće zemlje nije se zaposlio u tom roku sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Državljanin treće zemlje u slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 2. ovoga članka, ako ima važeću dozvolu za boravak i rad, može tražiti novog poslodavca za vrijeme nezaposlenosti koje nije duže od navedenog u članku 103.a ovoga Zakona, uzimajući u obzir prethodna trajanja nezaposlenosti te se zaposliti pod uvjetima iz ovoga Zakona.

(7) Ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca iz stavka 1. ovoga članka, naknadni zahtjevi drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca bit će odbačeni rješenjem.

(8) Poslodavac ili državljanin treće zemlje mogu odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(9) Odredba ovoga članka o promjeni poslodavca u istom zanimanju unutar važenja dozvole za boravak i rad, primjenjuje se i na državljanina treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio neprekidno najmanje godinu dana na temelju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(10) U slučaju da je drugi poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, uz ugovor o radu se prilaže i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika, te agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

(11) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 2. ovoga članka.

(12) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Dodatni rad državljanina treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.e

(1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena, koji je zaposlen i radi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno, može unutar važenja dozvole za boravak i rad dodatno raditi na temelju ugovora o dodatnom radu za drugog poslodavca pod uvjetima propisanim općim propisom o radu.

(2) Prije podnošenja zahtjeva za dodatan rad iz stavka 3. ovoga članka drugi poslodavac dužan je zatražiti provođenje testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.

(3) Za državljanina treće zemlje drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijeti zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže ugovor o dodatnom radu i pisanu obavijest kojom je državljanin treće zemlje obavijestio poslodavca o sklopljenom ugovoru o dodatnom radu s drugim poslodavcem, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca sukladno članku 99. ovoga Zakona u roku do pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva te isto dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s dodatnim radom od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njenog isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, prvom i drugom poslodavcu.

(6) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbija rješenjem zahtjev za dodatni rad državljanina treće zemlje kod drugog poslodavca.

(7) Državljanin treće zemlje ili drugi poslodavac mogu odustati od zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Državljanin treće zemlje koji ostane nezaposlen kod prvog poslodavca ili ne radi puno radno vrijeme od 40 sati tjedno ne smije nastaviti dodatno raditi kod drugog poslodavca te je dužan u roku iz članka 95. ovoga Zakona od nastanka okolnosti obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i vratiti potvrdu iz stavka 5. ovoga članka.

(10) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijestit će drugog poslodavca o okolnostima iz stavka 9. ovoga članka.

(11) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka.

(12) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Primjeren smještaj za državljanina treće zemlje za izdavanje dozvole za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.f

(1) Kada poslodavac osigurava smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja državljaninu treće zemlje za kojeg podnosi zahtjev za dozvolu za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, takav osigurani smještaj mora biti primjeren.

(2) Pod osiguranim primjerenim smještajem smatra se smještaj koji državljaninu treće zemlje osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni smještaja poslodavac iz stavka 1. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene.

(3) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:

1. od državljanina treće zemlje može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim neto primicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće državljanina treće zemlje

2. poslodavac državljaninu treće zemlje dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj

3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(4) Ministar unutarnjih poslova, uz prethodnu suglasnost ministara nadležnih za prostorno uređenje i graditeljstvo, rad i zdravstvo, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj iz stavka 2. ovoga članka.“.

Članak 40.

U članku 104. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Državljaninu treće zemlje može se odobriti dozvola za boravak i rad kao sezonskom radniku ako ispunjava uvjete iz članka 59. i 97. ovoga Zakona, osim uvjeta primjerenog smještaja iz članka 103.f ovoga Zakona, koji uvjet mora biti ispunjen sukladno odredbama ovoga članka.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka sezonskom radniku u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a ako poslodavac u kontinuitetu zapošljava istog sezonskog radnika dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad iz stavka 5. ovoga članka.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.“.

U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se sezonskom radniku: “.

Iza točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi:

„6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.“.

U stavku 6. riječi: „regionalnim uredima ili područnim službama ili ispostavama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje“ zamjenjuju se riječima „područnim ustrojstvenim jedinicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje“.

Članak 41.

U članku 105. stavku 2. iza točke 2. briše se točka i dodaju se točke 3., 4. i 5. koje glase:

- „3. ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost
 4. ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
 5. ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.“

Članak 42.

U članku 106. stavku 1. riječ: „šest“ zamjenjuje se riječju: „devet“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

- „(2) Sezonskom radniku će se unutar roka od devet mjeseci godišnje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 104. ovoga Zakona, jednom produljiti:
 - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog poslodavca
 - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca.“

Stavak 6. mijenja se i glasi:

- „(6) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka u roku od tri dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.“

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

- „(8) Za državljanina treće zemlje može se podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad koja nije u svrhu sezonskog zapošljavanja prije isteka dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.“

Članak 43.

- U članku 107. stavku 1. iza točke 3. briše se točka i dodaje se točka 4. koja glasi:
 „4. je priložena dokumentacija prijevarno stečena, krivotvorena ili protuzakonito promijenjena.“

Članak 44.

U članku 110. u uvodnoj rečenici riječi: „područne službe odnosno ureda“ brišu se.

U točki 4. riječi: „EU plave karte“ zamjenjuju se riječima: „plave karte EU-a“.

U točki 25. riječi: „ministarstva nadležna za obrazovanje, znanost te volonterstvo“ zamjenjuju se riječima: „ministarstva nadležna za obrazovanje, znanost, mlade te volonterstvo“.

Točka 27. mijenja se i glasi:

„27. osobama imenovanim od stranog naručitelja koje obavljaju poslove nadzora ili inspekcije:
a) remonta i izgradnje brodova na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja
b) proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje“.

Iza točke 30. briše se točka i dodaju se točke 31. i 32. koje glase:

„31. državljaninu treće zemlje čiji poslodavac nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a te je poslodavac sukladno posebnom propisu kojim se uređuje javna nabava sklopio ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske

32. državljaninu treće zemlje čiji poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom koji uređuje obnovu zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije ili izvodi radove u sklopu projekata energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.“.

Članak 45.

U članku 113. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„ 3. njegova mjesečna bruto plaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Državljanin treće zemlje koji u trgovačkom društvu ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %, dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka te mu se za isto ili različito trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.

Članak 46.

Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:

„Izdavanje „plave karte EU-a“

Članak 126.

(1) „Plava karta EU-a“ za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno je odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje:

- u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske
- u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev će biti odbačen ako ga je podnio državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(3) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje, a koji će biti odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(4) Ako je zahtjev podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a visokokvalificiran državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(5) O zahtjevu za izdavanje „plave karte EU-a“ odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(6) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i državljanin treće zemlje:

- koji ima odobrenu međunarodnu zaštitu

- član obitelji državljanina države članice EGP-a koji koristi slobodu kretanja kako je uređeno propisom kojim se uređuje status državljanina država članova EGP-a i članova njihovih obitelji.

(7) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:

1. priloži valjanu putnu ispravu

2. uz zahtjev za izdavanje prve „plave karte EU-a“ priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, osim ako se radi o nositelju „plave karte EU-a“ koji se koristi dugoročnom mobilnošću iz članka 135.a ovoga Zakona

3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, a koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju

4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati

6. za obavljanje neregulirane profesije priloži:

- dokaz o kvalifikaciji u visokom obrazovanju koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati ili

- dokaz o stručnim vještinama visoke razine koji izdaje Povjerenstvo iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati

7. nema zapreka iz članka 127. stavka 1. ovoga Zakona.

(8) Iznimno od odredbe stavka 7. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 7. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ nije prošlo dulje od tri godine.

(9) Prag plaće iz stavka 8. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca od izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo.

(10) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(11) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, u postupku izdavanja „plave karte EU-a“ ne primjenjuje se članak 100. ovoga Zakona.“

Članak 47.

Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:

„Odbijanje zahtjeva za izdavanje „plave karte EU-a“

Članak 127.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje „plave karte EU-a“ ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga Zakona
2. su priloženi dokumenti stečeni prijevaram, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni
3. državljanin treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
4. državljanin treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja
6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca
8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti
10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“

Članak 48.

Naslov iznad članka 128. i članak 128. mijenjaju se i glase:

„Rok važenja „plave karte EU-a“ i unos podataka u dozvolu boravka

Članak 128.

(1) „Plava karta EU-a“ izdaje se s rokom važenja od 48 mjeseci.

(2) Ako je ugovor o radu sklopljen za razdoblje manje od 48 mjeseci, „plava karta EU-a“ izdat će se za razdoblje trajanja ugovora o radu uvećano za dodatna tri mjeseca, ali ne dulje od 48 mjeseci.

(3) Ako je razdoblje valjanosti putne isprave kraće od razdoblja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, „plava karta EU-a“ izdaje se na razdoblje valjanosti putne isprave.

(4) „Plava karta EU-a“ izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, u koju se u rubriku „vrsta dozvole“ unose riječi: „plava karta EU-a“, a podaci o

poslodavcu, zanimanju i radnom mjestu navode se u potvrdi iz stavka 5. ovoga članka odnosno potvrdi iz članka 129. stavaka 7. i 9. ovoga Zakona.

(5) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja državljaninu treće zemlje i poslodavcu izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja „plave karte EU-a“, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje „plava karta EU-a“ i zakonskoj odredbi na temelju koje je odobrena.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom:

- temeljem potvrde iz stavka 5. ovoga članka koja je uručena poslodavcu, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje

- temeljem podnijetog zahtjeva za tehničku izradu biometrijske dozvole boravka iz stavka 4. ovoga članka, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(7) U „plavu kartu EU-a“ iz stavka 4. ovoga članka državljanina treće zemlje kojem je Republika Hrvatska odobrila međunarodnu zaštitu unijet će se napomena: „Međunarodna zaštita odobrena u Republici Hrvatskoj dana (datum)“, a u slučaju prestanka ili poništenja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje izdat će se nova „plava karta EU-a“ koja neće sadržavati navedenu napomenu.

(8) Državljaninu treće zemlje kojem je izdana „plava karta EU-a“, a kojemu je druga država članica EGP-a odobrila međunarodnu zaštitu, u „plavu kartu EU-a“ državljanina treće zemlje unijet će se napomena „Međunarodna zaštita odobrena u (država članica) dana (datum)“.

(9) Prije unošenja napomene iz stavka 8. ovoga članka u „plavu kartu EU-a“, od druge države članice EGP-a zatražit će se informacija ima li državljanin treće zemlje još uvijek odobrenu međunarodnu zaštitu, a ako je međunarodna zaštita povučena pravomoćnom odlukom, ne unosi se napomena iz stavka 8. ovoga članka.

(10) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgode dostaviti podatak ima li državljanin treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj, a najkasnije u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva.

(11) Ako je nadležnost za međunarodnu zaštitu prešla u nadležnost Republike Hrvatske nakon što je državljaninu treće zemlje izdana dozvola boravka s napomenom iz stavka 8. ovoga članka, izmijeniti će se napomena u „plavoj karti EU-a“ u roku od tri mjeseca od dana prelaska nadležnosti tako da će se unijeti riječi: „odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku dana (datum)“.

Članak 49.

Naslov iznad članka 129. i članak 129. mijenjaju se i glase:

„Pristup zapošljavanju

Članak 129.

(1) Nositelj „plave karte EU-a“ ima pristup zapošljavanju kao visokokvalificirani radnik pod uvjetima predviđenim ovim člankom.

(2) Poslodavac nositelja „plave karte EU-a“ može:

- zaposliti samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drugačije propisano

- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona koristiti se radom državljanina treće zemlje iz članka 135. stavka 1. ovoga Zakona samo za poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Nositelj „plave karte EU-a“ može:

- raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drugačije propisano

- raditi kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim je zasnovao radni odnos u slučaju iz stavka 7. i 9. ovoga članka odnosno koji je naveden u potvrdi iz stavka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drugačije propisano

- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavljati samo poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Poslodavac je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti.

(5) Nositelj „plave karte EU-a“ je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti.

(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona, te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te „plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(8) Nositelj „plave karte EU-a“ za vrijeme njezina važenja može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno:

- do tri mjeseca, ako ima „plavu kartu EU-a“ kraće od dvije godine

- do šest mjeseci, ako ima „plavu kartu EU-a“ duže od dvije godine

- najdulje do 12 mjeseci zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama.

(9) U slučaju nezaposlenosti iz stavka 8. ovoga članka nositelj „plave karte EU-a“ može tražiti zaposlenje radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona, te je dužan u roku od pet radnih dana od dana prestanka ugovora o radu odnosno od sklapanja novog ugovora o radu o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg može početi raditi, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(10) Nositelj „plave karte EU-a“ može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost sukladno uvjetima propisanim posebnim propisima koji uređuju samostalnu ili profesionalnu djelatnost, bez ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada iz ovoga Zakona, o čemu je u roku od pet radnih dana od početka obavljanja navedene djelatnosti dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka.

(11) Nositelj „plave karte EU-a“ može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost iz stavka 10. ovoga članka kao supsidijarnu djelatnost, a sredstva ostvarena na temelju obavljanja tih djelatnosti ne ubrajaju se u bruto plaću iz članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona.

(12) Obavljanje samostalne ili profesionalne djelatnosti iz stavka 11. ovoga članka kao supsidijarne djelatnosti ne smatra se razdobljem zaposlenja u smislu visokokvalificiranog zapošljavanja niti utječe na razdoblja nezaposlenosti iz stavka 8. ovoga članka i članka 131. stavka 3. ovoga Zakona. “.

Članak 50.

Naslov iznad članka 130. i članak 130. mijenjaju se i glase:

„Produljenje „plave karte EU-a“

Članak 130.

(1) Zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ podnosi poslodavac ili nositelj „plave karte EU“ najkasnije 60 dana prije isteka važenja „plave karte EU-a“ u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(2) Ako je usvojen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(3) Ako je zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ podnesen prije njezina isteka, a valjanost „plave karte EU-a“ istekne tijekom postupka produljenja, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj kao nositelj „plave karte EU-a“ i raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu, ali bez prava na mobilnost u drugu državu članicu EGP-a iz članka 135. i 135.a ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 51.

Naslov iznad članka 131. i članak 131. mijenjaju se i glase:

„Ukidanje „plave karte EU-a“ i odbijanje produljenja „plave karte EU-a“

Članak 131.

(1) Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje rješenjem ukinuti odnosno odbiti produljenje „plave karte EU-a“ ako:

1. nositelj „plave karte EU-a“ više nema valjanu putnu ispravu, u koju svrhu će mu se prethodno odrediti rok unutar kojeg mora ishoditi i predložiti valjanu putnu ispravu

2. nositelj „plave karte EU-a“ više nema ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika

3. nositelj „plave karte EU-a“ više nema potrebne kvalifikacije iz članka 126. stavka 7. točaka 5. i 6. ovoga Zakona

4. plaća nositelja „plave karte EU-a“ više ne ispunjava prag plaće utvrđen u skladu s člankom 126. stavkom 7. točkom 4. i stavkom 8. ovoga Zakona

5. nositelj „plave karte EU-a“ predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje ili ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca

7. nisu ispunjeni uvjeti iz ugovora o radu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca

8. nositelj „plave karte EU-a“ nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći

9. svrha boravka nositelja „plave karte EU-a“ ne odgovara svrhama za kojeg mu je boravak dopušten

10. su „plava karta EU-a“ ili predloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni

11. ako nositelj „plave karte EU-a“ ne zadovoljava uvjete za mobilnost u drugoj državi članici EGP-a.

(2) Dostatnost sredstava u smislu stavka 1. točke 8. ovoga članka procjenjuje se s obzirom na vrstu i redovitost sredstava te broj članova obitelji nositelja „plave karte EU-a“ te se pri procjeni uzimaju u obzir doprinosi članova obitelji dohotku kućanstva.

(3) Iako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka 2., 4. i 8. ovoga članka, „plava karta EU-a“ neće se ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje u slučaju nezaposlenosti nositelja „plave karte EU-a“, ako:

- nositelj ima „plavu kartu EU-a“ kraće od dvije godine, a ukupno je nezaposlen do tri mjeseca

- nositelj ima „plavu kartu EU-a“ duže od dvije godine, a ukupno je nezaposlen do šest mjeseci.

(4) Iznimno od stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka, „plava karta EU-a“ neće se ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje „plave karte EU-a“ ako nositelj „plave karte EU-a“ najdulje do 12 mjeseci nema ugovor o radu ili prag plaće zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljskim potporama.

(5) Ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje ili odbijanje produljenja „plave karte EU-a“ iz stavka 1. točaka 6. i 7. ovoga članka, Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje o istom obavijestiti nositelja „plave karte EU-a“ i odrediti rok od najmanje tri mjeseca za traženje novog zaposlenja, a ako je nositelj „plave karte EU-a“ zaposlen najmanje dvije godine, odredit će mu se rok od najmanje šest mjeseci.

(6) Ako se radi o dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ izdane u Republici Hrvatskoj u drugu državu članicu gdje i podnosi zahtjev za dugoročnu mobilnost, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukinut će „plavu kartu EU-a“ tek nakon što druga država članica EGP-a donese odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje „plave karte EU-a“, a iznimno, ako postoji osnova za ukidanje „plave karte EU-a“ iz stavka 1. točaka 5. i 10. ovoga članka, „plava karta EU-a“ ukinut će se bez obzira na postupak u drugoj državi članici EGP-a.

(7) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.

Članak 52.

Naslov iznad članka 132. i članak 132. mijenjaju se i glase:

„Prava nositelja „plave karte EU-a“

Članak 132.

(1) S nositeljima „plave karte EU-a“ postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske u pogledu:

1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdane i neradne dane, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštitu prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu

2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora

3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja

4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija

5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004

6. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.

(2) Nositelji „plave karte EU-a“ koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju nositelja „plave karte EU-a“ dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža nositelja „plave karte EU-a“ stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.

(3) Ovaj članak primjenjuje se na nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite odobrenoj u drugoj državi članici EGP-a.

(4) Ovaj članak ne primjenjuje se na nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj.

(5) Prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.“

Članak 53.

Naslov iznad članka 133. i članak 133. mijenjaju se i glase:

„Članovi obitelji, životni partner ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.

(1) U postupku odobrenja privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave V. ovoga Zakona.

(2) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ podnosi zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta ili prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj.

(3) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za „plavu kartu EU-a“ može istodobno podnijeti zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva sukladno stavku 2. ovoga članka.

(4) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner iz stavka 2. i 3. ovoga članka koji podnese zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(5) O podnesenom zahtjevu za odobrenje privremenog boravka iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a o uredno podnesenom zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti istodobno sa zahtjevom za „plavu kartu EU-a“.

(6) Privremeni boravak članu obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životnom partneru ili neformalnom životnom partneru odobrit će se na vrijeme na koje je odobrena „plava karta EU-a“ državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji odnosno životno partnerstvo, odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraće od vremena na koje je odobrena „plava karta EU-a“.

(7) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ može raditi u Republici Hrvatskoj sukladno odredbi članka 89. stavka 1. točki 3. ovoga Zakona te će se u dozvolu boravka unijeti napomena „član obitelji nositelja plave karte EU-a“ odnosno „životno partnerstvo s nositeljem plave karte EU-a“ i „rad bez dozvole za boravak i rad“.

Članak 54.

Iza članka 133. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 133.a i 133.b koji glase:

„Autonomni boravak člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.a

(1) Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Za potrebe računanja neprekidnog trajanja privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka zbrajaju se razdoblja boravka na području država članica EGP-a gdje je osoba iz stavka 1. ovoga članka prije podnošenja zahtjeva imala odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od najmanje godine dana s nositeljem „plave karte EU-a“, a u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neprekidnog boravka u svrhu spajanja obitelji ako je osoba iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“.

Iznimka od primjene odredbi o članovima obitelji, životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.b

Odredbe članka 133. i 133.a ovoga Zakona ne primjenjuju se na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji su korisnici prava na slobodno kretanje u Republici Hrvatskoj niti na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite koju je odobrila Republika Hrvatska.“

Članak 55.

Naslov iznad članka 134. i članak 134. mijenjaju se i glase:

„Dugotrajni boravak nositelja „plave karte EU-a“ i boravak članova njegove obitelji

Članak 134.

(1) U postupku odobrenja dugotrajnog boravka nositelja „plave karte EU-a“ na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave VII. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na dugotrajni boravak.

(2) Državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka i u trenutku odlučivanja o tom zahtjevu mora imati važeću „plavu kartu EU-a“.

(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju „plave karte EU-a“ koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak:

- na području drugih država članica EGP-a najmanje tri godine kao nositelj „plave karte EU-a“, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a i

- najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj „plave karte EU-a“ u Republici Hrvatskoj.

(4) Nositelju „plave karte EU-a“ iz stavka 3. ovoga članka koji je u drugoj državi članici EGP-a imao odobrenje za boravak u svrhu studiranja, za odobrenje dugotrajnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenja za boravak u drugoj državi članici EGP-a na temelju studiranja.

(5) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe izbjivanje s područja Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci, a na neprekidnost boravka iz stavka 3. ovoga članka ne utječe ukupno izbjivanje s područja EGP-a odnosno Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci.

(6) Nositelju „plave karte EU-a“ kojem je odobren dugotrajni boravak, u dozvolu boravka unijet će se napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“.

(7) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“, uz prava iz članka 159. ovoga Zakona, ima i prava iz članka 132. stavka 1. točke 6. i stavka 2. ovoga Zakona i prava na kratkoročnu mobilnost iz članka 135. ovoga Zakona.

(8) Na člana obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnog ili neformalnog životnog partnera državljanina treće zemlje iz stavka 6. ovoga članka, u postupku reguliranja privremenog boravka primjenjuje se:

- članak 133. ovoga Zakona ako obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo još nije zasnovano ili nije bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a

- članak 135.d ovoga Zakona ako je obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a.

(9) Članu obitelji, životnom ili neformalnom životnom partneru iz stavka 8. ovoga članka, može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s rokom važenja do najdulje 48 mjeseci, odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraći od 48 mjeseci.

(10) Član obitelji, životni ili neformalni životni partner iz stavka 9. ovoga članka može regulirati dugotrajni boravak sukladno odredbama glave VII. ovoga Zakona, te će mu se u dozvolu boravka unijeti napomena „član obitelji bivšeg nositelja plave karte EU-a“, odnosno „životno partnerstvo s bivšim nositeljem plave karte EU-a“.

(11) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a regulirat će privremeni boravak sukladno glavi VIII. ovoga Zakona.“.

Članak 56.

Iza članka 134. dodaju se naslov iznad članka i članak 134.a koji glase:

„Ukidanje dugotrajnog boravka „bivšeg nositelja plave karte EU-a“ i člana njegove obitelji te životnog ili neformalnog životnog partnera

Članak 134.a

- (1) Na postupak ukidanja dugotrajnog boravka bivšeg nositelja „plave karte EU-a“ na odgovarajući način primjenjuje se članak 155. ovoga Zakona.
- (2) Iznimno od članka 155. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, bivšem nositelju „plave karte EU-a“ iz članka 134. stavka 6. ovoga Zakona i članu njegove obitelji, kao i životnom ili neformalnom životnom partneru iz članka 134. stavka 10. ovoga Zakona, ukinut će se dugotrajni boravak ako su neprekidno boravili izvan područja EGP-a dulje od 24 mjeseca uzastopno.“.

Članak 57.

Naslov iznad članka 135. i članak 135. mijenjaju se i glase:

„Kratkoročna mobilnost

Članak 135.

- (1) Državljanin treće zemlje koji je nositelj valjane „plave karte EU-a“ koju je izdala druga država članica EGP-a koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, može ući i obavljati poslovne aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana na temelju valjane „plave karte EU-a“, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.
- (2) Državljanin treće zemlje koji je nositelj valjane „plave karte EU-a“ koju je izdala druga država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, može ući i obavljati poslovne aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana na temelju valjane „plave karte EU-a“, i valjane strane putne isprave, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.
- (3) Obavljanjem poslovne aktivnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se: prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje, pod uvjetom da je privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja „plave karte EU-a“ koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici EGP-a.
- (4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju na državljanina treće zemlje kojem je druga država članica EGP-a odobrila dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka izdane od druge države članice EGP-a u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave

karte EU-a“, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a u Republiku Hrvatsku radi obavljanja poslovnih aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Na državljane trećih zemalja iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.“.

Članak 58.

Iza članka 135. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 135.a, 135.b, 135.c, 135.d i 135.e koji glase:

„Dugoročna mobilnost nositelja „plave karte EU-a“

Članak 135.a

(1) Nositelj „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice EGP-a ima pravo ući u Republiku Hrvatsku nakon 12 mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici EGP-a, ako ima valjanu putnu ispravu te boraviti i raditi u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranog radnika pod uvjetima iz ovoga članka.

(2) Ako su nositelj „plave karte EU-a“ i članovi njegove obitelji te životni ili neformalni životni partner drugi put iskoristili mogućnost dugoročne mobilnosti unutar država članica EGP-a, „prvom državom članicom“ smatra se ona država članica EGP-a iz koje su doselili, a „drugom državom članicom“ smatra se Republika Hrvatska u kojoj je podnesen zahtjev iz stavka 5. ovoga članka, odnosno iz članka 135.d ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nositelj „plave karte EU-a“ može se u okviru druge mobilnosti preseliti u Republiku Hrvatsku nakon šest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici EGP-a u smislu stavka 2. ovoga članka u kojoj je imao izdanu „plavu kartu EU-a“ na temelju dugoročne mobilnosti.

(4) Na nositelje „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.

(5) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti:

- nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a iz stavaka 1. i 3. ovoga članka u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske u prvoj državi članici EGP-a ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske koja nerezidentno pokriva prvu državu članicu EGP-a

- nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a iz stavka 1. i 3. ovoga članka ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji najkasnije mjesec dana nakon ulaska nositelja „plave karte EU-a“ u Republiku Hrvatsku.

(6) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:

1. priloži valjanu putnu ispravu

2. priloži valjanu „plavu kartu EU-a“ izdanu u prvoj državi članici EGP-a

3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju

4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne bruto godišnje plaće prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati.

(7) Iznimno od odredbe stavka 6. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako iznos

bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 6. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ nije prošlo dulje od tri godine.

(8) Prag plaće iz stavka 7. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca nakon izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo.

(9) Za potrebe podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“, nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a uživa jednako postupanje kao i državljani Republike Hrvatske u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija u skladu s primjenjivim pravom Unije i propisima Republike Hrvatske.

(10) Ako se zahtjev iz stavka 5. ovoga članka ne riješi u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, podnositelj zahtjeva može nastaviti boraviti u Republici Hrvatskoj i započeti raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(11) Ako „plava karta EU-a“ izdana u prvoj državi članici EGP-a istekne tijekom postupka o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka, podnositelj zahtjeva može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(12) Ako su ispunjeni uvjeti za mobilnost iz ovoga članka, primjenjuje se odredba članka 128. ovoga Zakona.

(13) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Odbacivanje i odbijanje dugoročne mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“

Članak 135.b

(1) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbacit će zahtjev za „plavu kartu EU-a“ iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona, ako ga je podnio nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanju koje je navedeno u toj „plavoj karti EU-a“, pod rubrikom „napomene“, ako to zanimanje nije propisano člankom 3. točkom 19. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbit će zahtjev za „plavu kartu EU-a“ iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 135.a stavaka 1., 3., 6. i 7. ovoga Zakona
2. predloženi dokumenti su stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni
3. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca ili
4. državljani treće zemlje predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.

(3) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Na državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji se u slučaju odbacivanja ili odbijanja zahtjeva, primjenjuju odredbe glave XI. ovoga Zakona.

Rokovi i obavijesti vezane za dugoročnu mobilnost nositelja „plave karte EU-a“

Članak 135.c

(1) O zahtjevu iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti i obavijestiti državljanina treće zemlje i poslodavca u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(2) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, rok iz stavka 1. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva najkasnije 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(3) O odluci iz stavka 1. ovoga članka obavještava se prva država članica EGP-a putem kontaktne točke iz članka 137. ovoga Zakona u roku iz stavka 1. ovoga članka, odnosno u roku iz stavka 2. ovoga članka, a dodatno se navode razlozi u obavijesti u slučaju iz članka 135.b stavka 2. točaka 2. i 4. ovoga Zakona.

*Boravak članova obitelji, životnih ili neformalnih životnih
partnera u drugoj državi članici EGP-a*

Članak 135.d

(1) Ako se nositelj „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice EGP-a seli u Republiku Hrvatsku u skladu s člankom 135.a ovoga Zakona, članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni ili neformalni životni partner imaju ga pravo pratiti ili mu se pridružiti pod uvjetima iz ovoga članka ako je obitelj, životno i neformalno životno partnerstvo nositelja „plave karte EU-a“ već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a.

(2) Ako je obitelj, životno ili neformalno životno partnerstvo nositelja „plave karte EU-a“ već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se članak 133. ovoga Zakona, uz iznimke iz stavka 3. do 10. te stavaka 12. i 13. ovoga članka.

(3) Ako obitelj, životno ili neformalno životno partnerstvo nije već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se članak 133. ovoga Zakona.

(4) Članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a imaju pravo, na temelju valjanih boravišnih dozvola dobivenih u prvoj državi članici EGP-a u svojstvu članova obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a i putne isprave, ući i boraviti u Republici Hrvatskoj.

(5) Na člana obitelji, životnog ili neformalnog životnog partnera iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.

(6) Najkasnije mjesec dana nakon ulaska u Republiku Hrvatsku član obitelji, životni ili neformalni životni partner iz stavka 1. ovoga članka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva te može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(7) Ako boravišna dozvola člana obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera iz stavka 1. ovoga članka koju je izdala prva država članica EGP-a istekne tijekom postupka ili više ne omogućava da zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, član obitelji, životni ili neformalni životni partner može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(8) Članu obitelji, životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva ako:

1. priloži valjanu boravišnu dozvolu izdanu u prvoj državi članici EGP-a i valjanu putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike
2. priloži dokaz o zdravstvenom osiguranju
3. priloži dokaz da su u prvoj državi članici EGP-a boravili kao članovi obitelji, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ izdane u drugoj državi članici EGP-a
4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
6. je odobrena „plava karta EU-a“ iz članka 135.a ovoga Zakona.

(9) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odobrava privremeni boravak članu obitelji odnosno privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka najkasnije 30 dana od datuma podnošenja urednog zahtjeva ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovom članku, a u opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva rok se može produljiti za najviše 30 dana.

(10) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odobrava privremeni boravak članu obitelji odnosno privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka istodobno kada i „plavu kartu EU-a“ iz članka 135.a ovoga Zakona, ako su ispunjeni uvjeti iz ovoga članka i zahtjevi su podneseni istodobno.

(11) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite samo ako se nositelj „plave karte EU-a“ preseli u Republiku Hrvatsku, a Republika Hrvatska nije država članica EGP-a koja mu je odobrila međunarodnu zaštitu.

(13) Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ koji je ujedno i korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj.

Jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti

Članak 135.e

(1) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja i formalnosti dopustit će ponovni ulazak državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena „plava karta EU-a“ i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru:

- ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti, a „plava karta EU-a“ izdana u Republici Hrvatskoj je važeća
 - ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti, a „plava karta EU-a“ izdana u Republici Hrvatskoj je istekla ili je ukinuta tijekom rješavanja zahtjeva za mobilnost.

(2) Ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukine ili odbije produljiti „plavu kartu EU-a“ izdanu na temelju članka 135.a ovoga Zakona koja sadrži napomenu iz članka 128. stavka 8. ovoga Zakona i odluči primijeniti mjere za osiguranje povratka iz glave XI. ovoga Zakona, od države članice EGP-a navedene u toj napomeni traži se potvrda je li taj državljanin treće zemlje još uvijek korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici EGP-a.

(3) Ako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 200. stavka 1. i 4. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, na državljanina treće zemlje koji je i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, a koji predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo radi kojeg predstavlja opasnost za javni poredak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se primijeniti druge mjere za osiguranje povratka u zemlju koja nije država članica EGP-a koja je odobrila međunarodnu zaštitu, u skladu s međunarodnim obvezama, ako u toj zemlji ne bi bilo narušeno načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja („*non refoulement*“) sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.

(5) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, dostaviti podatak ima li državljanin treće zemlje međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva.

(6) Republika Hrvatska će bez odgađanja i formalnosti dopustiti ponovni ulazak državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena međunarodna zaštita kao i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru, ako su mjere za osiguranje povratka izrečene od strane druge države članice EGP-a.“

Članak 59.

Naslov iznad članka 136. i članak 136. mijenjaju se i glase:

„Povjerenstvo za vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za izdavanje „plave karte EU-a“

Članak 136.

(1) Vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom u zanimanjima za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja provodi povjerenstvo.

(2) Zanimanja za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja su:

1. direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija
2. stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju.

(3) Za zanimanja iz stavka 2. ovoga članka potrebno je steći najmanje tri godine relevantnog stručnog iskustva u posljednjih sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“.

(4) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka se sastoji od tri člana koje odlukom imenuje ministar nadležan za rad i to:

1. jednog člana na prijedlog ministarstva nadležnog za obrazovanje kao predstavnika akademske zajednice iz sektora informacijsko-komunikacijske tehnologije
2. jednog člana na prijedlog Hrvatske udruge poslodavaca i
3. jednog člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore.

(5) Trošak postupka vrednovanja znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za zanimanja iz stavka 2. ovoga članka snosi poslodavac odnosno državljanin treće zemlje.

(6) Dokazom o stručnim vještinama visoke razine, a koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ iz članka 126. stavka 7. točke 6. podstavka 2. ovoga Zakona, smatra se mišljenje koje izdaje povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar nadležan za rad pravilnikom će urediti rad povjerenstva, dokaze na temelju kojih se vrednuju znanja, vještine i kompetencije stečene radnim iskustvom, kao i načine vrednovanja.“

Članak 60.

Naslov iznad članka 137. i članak 137. mijenjaju se i glase:

„Imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje

Članak 137.

(1) Ministarstvo je kontaktna točka za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem potrebnih za provedbu članka o dugotrajnom boravku nositelja „plave karte EU-a“,

kratkoročnoj i dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ i obavijest Komisiji iz stavka 6. ovoga članka, koja će surađivati u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za provedbu članka 126. stavka 7. točke 6. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana „plava karta EU-a“ i onima čiji su zahtjevi odbijeni tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine „plava karta EU-a“ produljena ili ukinuta.

(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka raščlanjuju se prema:

- državljanstvu, trajanju valjanosti dozvola

- spolu i dobi te zanimanju

- radi li se o korisnicima međunarodne zaštite, korisnicima prava na slobodno kretanje i onima koji su stekli status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u Republici Hrvatskoj kao nositelji „plave karte EU-a“.

(4) Podaci o prihvaćenim članovima obitelji te životnim ili neformalnim životnim partnerima priopćuju se na način kao u stavku 3. ovoga članka, osim podataka o njihovu zanimanju.

(5) Za nositelje „plave karte EU-a“ i članove njihovih obitelji te životne ili neformalne životne partnere, kojima su izdane dozvole boravka na temelju dugoročne mobilnosti u skladu s člancima 135.a i 135.d ovoga Zakona, u dostavljenim informacijama navodi se država članica EGP-a prethodnog boravka.

(6) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji informacije jednom godišnje ili kada se informacija promijeni:

1. o čimbeniku koji je utvrđen za određivanje godišnjeg praga plaće iz članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona i nominalne iznose koji iz njega proizlaze

2. o popisu dopuštenih poslovnih aktivnosti navedenim u članku 135. stavku 4. ovoga Zakona.

(7) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za „plavu kartu EU-a“ i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o uvjetima ulaska i boravka nositelja „plave karte EU-a“ i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera u slučaju mobilnosti, poslovnim aktivnostima koje mogu obavljati na temelju kratkoročne mobilnosti, kao i informacije o pragu plaće te upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka.“.

Članak 61.

U članku 138. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „te točaka 9. i 12.“ zamjenjuju se riječima: „te točaka 9., 12. i 16.“.

Članak 62.

U članku 139. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može državljaninu treće zemlje koji boravi na kratkotrajnom boravku izdati potvrdu o prijavi rada radi izvršenja ugovorenih poslova čije izvršenje traje kraće vremensko razdoblje na području Republike Hrvatske.“.

Članak 63.

Članak 150. mijenja se i glasi:

„(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.

(2) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci.

(3) Izbijanja do tri dana višekratno ili jednokratno u kalendarskom mjesecu ne utječu na razdoblje izbijanja iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 18 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:

- koji je član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica

- koji je upućen u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju

- koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu.

(5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.

(6) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dugotrajni boravak neće se odobriti ako mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita.

(7) Na nositelja „plave karte EU-a“ kod odobrenja dugotrajnog boravka primjenjuje se članak 134. ovoga Zakona.

(8) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.“.

Članak 64.

U članku 151. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Iznimno od stavka 1. točke 9. ovoga članka, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka, uračunat će se vrijeme koje je proveo u Republici Hrvatskoj, na temelju odobrenog privremenog boravka u druge svrhe ako se radi o državljaninu treće zemlje:

- iz članka 57. stavka 6. podstavka 1. ovoga Zakona

- iz članka 76. ovoga Zakona

- iz članka 161. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, uračunat će se vrijeme odobrene privremene zaštite u Republici Hrvatskoj, ako državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.“.

Članak 65.

U članku 155. stavku 1. iza točke 7. briše se točka i dodaje se točka 8. koja glasi:

„8. bivši nositelj „plave karte EU-a“ i član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životni ili neformalni životni partner koji su stekli dugotrajni boravak, neprekidno borave izvan područja EGP-a dulje od 24 uzastopna mjeseca.“.

Članak 66.

Članak 156. mijenja se i glasi:

„(1) Stalni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je:

1. član obitelji ili životni partner hrvatskog državljanina koji neposredno prije podnošenja zahtjeva ima neprekidno četiri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom ili autonomni boravak

2. neposredno prije podnošenja zahtjeva imao neprekidno tri godine odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva uz potvrdu ministarstva nadležnog za demografiju i useljeničtvo

3. neposredno prije podnošenja zahtjeva imao neprekidno tri godine odobren privremeni boravak, a u statusu izbjeglice je bio najmanje deset godina, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje

4. maloljetno dijete koje neposredno prije podnošenja zahtjeva za stalni boravak ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji, a jedan od roditelja ima hrvatsko državljanstvo, odobren stalni ili dugotrajni boravak

5. neposredno prije podnošenja zahtjeva imao pet godina neprekidno odobren privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, od čega najmanje tri godine u svrhu studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj ili poslijediplomskoj razini, priloži dokaz o stečenoj kvalifikaciji razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj i zaposlen je u Republici Hrvatskoj

6. imao prebivalište u Republici Hrvatskoj na dan 8. listopada 1991. te je korisnik programa povratka ili obnove ili stambenog zbrinjavanja, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj, uz obvezu da priloži dokaz o nekažnjavanju iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku

7. maloljetno dijete koje živi u Republici Hrvatskoj:

a) čiji jedan od roditelja, u trenutku rođenja djeteta, ima hrvatsko državljanstvo, odobren stalni ili dugotrajni boravak uz suglasnost drugog roditelja

b) čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima hrvatsko državljanstvo, odobren stalni ili dugotrajni boravak u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb

8. rođen u Republici Hrvatskoj i od rođenja živi na području Republike Hrvatske, ali zbog opravdanih razloga na koje nije mogao utjecati nije imao reguliran boravak

9. veći dio života živio i nastavlja živjeti u Republici Hrvatskoj, a imao je najmanje pet godina odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga.

(2) Stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 5. ovoga članka koji nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno dulje od osam mjeseci ukupno ili jednokratno dulje od četiri mjeseca.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točke 1. ovoga članka koji nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 24 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:

- koji je upućen na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju

- koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, ako je državljanin treće zemlje član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica.

(5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje stalnog boravka državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 5. te točke 9. ovoga članka mora imati odobren privremeni boravak, a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 6. do 8. ovoga članka može ostati u Republici Hrvatskoj do dana izvršnosti odluke o zahtjevu.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.“.

Članak 67.

U članku 177. iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:

„(11) Prijava smještaja državljanina treće zemlje iz članka 55. stavka 3. ovoga Zakona, provodi se sukladno odredbama ovoga članka, računajući od dana isteka važenja privremenog boravka.“.

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 12.

Članak 68.

Članak 178. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.

(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Ako je državljanin treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, državljanin treće zemlje ili poslodavac dužan je izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenog u biometrijskoj dozvoli boravka, nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka iz članka 171. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj i ima prebivalište u susjednoj zemlji, iz koje svakodnevno dolazi na rad u Republiku Hrvatsku i vraća se u matičnu državu, nije dužan izvršiti prijavu boravišta i adrese stanovanja u Republici Hrvatskoj niti mu se u biometrijskoj dozvoli boravka upisuje taj podatak.

(7) Za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. i 104. ovoga Zakona, neće se izvršiti prijava boravišta ako je na adresi na kojoj se želi izvršiti prijava boravišta prijavljen veći broj osoba u odnosu na stambenu površinu smještajne jedinice propisane pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona. “.

Članak 69.

U članku 179. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, na čijem području državljanin treće zemlje ima prijavljeno prebivalište po službenoj dužnosti donijet će rješenje o odjavi prebivališta ako se terenskom provjerom utvrdi da državljanin treće zemlje stvarno ne živi na prijavljenoj adresi ili o tome bude obaviještena od strane tijela javne vlasti te drugih pravnih i fizičkih osoba, uz terensku provjeru.

(5) Državljaninu treće zemlje dugotrajni ili stalni boravak ne ukida se donošenjem rješenja iz stavka 4. ovoga članka, već ispunjenjem uvjeta iz članka 155. ili članka 158. ovoga Zakona.

(6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 70.

U članku 183. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. nije državljanin treće zemlje iz članka 58. stavka 6., članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 103.b stavka 2., članka 106. stavaka 3., 4. i 8., članka 126. stavka 4., članka 130. stavka 3., članka 133. stavka 4., članka 135.a stavaka 10. i 11., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. toga članka i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona“.

Članak 71.

U članku 184. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP (rok za dragovoljni odlazak) i da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a te će se zaprijetiti prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.“.

Članak 72.

U članku 187. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ako su u tužbi koja je podnesena upravnom sudu protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka navedeni razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba odgađa izvršenje rješenja.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako je odlukom suda već utvrđeno da ne postoje razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 5. i 6.

Članak 73.

U članku 192. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, i da je dužan napustiti EGP, odredit će se rok za dragovoljni odlazak i vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak u EGP i boravak u EGP-u, zaprijetit će se prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.“

Članak 74.

U članku 193. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Ako su u tužbi protiv rješenja o protjerivanju navedeni razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba odgađa izvršenje rješenja.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako je odlukom suda već utvrđeno da ne postoje razlozi iz članka 207. stavka 1. ovoga Zakona, tužba protiv rješenja o protjerivanju ne odgađa izvršenje rješenja.“

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 4., 5. i 6.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 7. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 6.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 8. i 9.

Članak 75.

U članku 203. stavku 8. riječi: „stavaka 6. i 7.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 4. i 5.“.

Iza stavka 11. dodaje se stavak 12. koji glasi:

„(12) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način postupanja u slučaju transfera u drugu državu članicu osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica te izgled i sadržaj obrasca za transfer osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica sukladno Uredbi (EU) 2024/1717.“

Članak 76.

U članku 211. stavku 2. riječi: „okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice“ zamjenjuju se riječima: „okolnosti nezakonitog prelaska državne granice“.

U stavku 5. riječi: „centar za socijalnu skrb“, zamjenjuju se riječima: „mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“.

Članak 77.

U članku 212. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje u cilju utvrđivanja identiteta državljanina trećih zemalja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta), organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju u cilju prisilnog udaljenja.

(4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odlaganja.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Članak 78.

U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, obavljaju inspektori tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika.“.

U stavku 4. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna je točka za prosljeđivanje podataka Komisiji o provedenim inspekcijama radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a što uključuje i podatke o broju i rezultatima tih inspekcija te poduzetih mjera iz članka 240. ovoga Zakona prema poslodavcima koji krše obveze iz članka 88. ovoga Zakona.“.

Članak 79.

U članku 240. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koji obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektor iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.“.

U stavku 5. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.“.

Članak 80.

Članak 241. briše se.

Članak 81.

U članku 243. stavku 1. iza točke 10. briše se točka i dodaje se točka 11. koja glasi:

„11. državljanima trećih zemalja kojima je izdana potvrda o prijavi rada.“.

Članak 82.

Članak 245. mijenja se i glasi:

„(1) Osobni podaci sadržani u zbirkama podataka iz članka 243. i 244. ovoga Zakona prikupljaju se, pohranjuju i obrađuju sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Zakonitost prikupljanja, pohrane, obrade, pristupa i prijenosa trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama osobnih podataka iz stavka 1. ovoga članka nadzire Agencija za zaštitu osobnih podataka (u daljnjem tekstu: Agencija).

(3) Agencija neovisno prati zakonitost obrade osobnih podataka na temelju ovoga Zakona, Uredbe EU 2017/2226 uključujući njihov prijenos u EES i iz EES-a i Uredbe EU 2018/1240 uključujući njihov prijenos u sustav ETIAS i iz sustava ETIAS.

(4) Ako se obradom osobnih podataka krše odredbe ovoga Zakona, Uredbe EU 2017/2226 i Uredbe EU 2018/1240, Agencija može Ministarstvu izreći sljedeće korektivne mjere:

1. izdati upozorenja o tome da bi namjeravani postupci obrade mogli prouzročiti kršenje odredbi ovoga Zakona, Uredbe EU 2017/2226 i Uredbe EU 2018/1240

2. izdati službene opomene Ministarstvu ako se postupcima obrade krše odredbe ovoga Zakona, Uredbe EU 2017/2226 i Uredbe EU 2018/1240

3. narediti Ministarstvu da poštuje zahtjeve ispitanika za ostvarivanje njegovih prava u skladu s odredbama Uredbe EU 2017/2226, Uredbe EU 2018/1240 i propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka

4. narediti Ministarstvu da postupke obrade uskladi s odredbama ovoga Zakona, Uredbe EU 2017/2226, Uredbe EU 2018/1240 i propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka, prema potrebi na točno određen način i u točno zadanom roku

5. privremeno ili konačno ograničiti ili zabraniti obradu

6. narediti ispravljanje ili brisanje osobnih podataka ili ograničavanje obrade

7. narediti suspenziju protoka podataka trećim zemljama, međunarodnim organizacijama i privatnim osobama.

(5) O izrečenim mjerama iz stavka 4. točaka 2. - 7. ovoga članka Agencija donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 83.

Naslov poglavlja XVI., naslov iznad članka 246. i članak 246. brišu se.

Članak 84.

Članak 247. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:

1. ako državljanin treće zemlje:

- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)

- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)

- nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)

- nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.)

2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:

- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)

- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)

- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)

3. a nije poslodavac naveden u:

- u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)

- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)

- nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik – pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje:

1. ako državljanin treće zemlje:

- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.)

- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.)

- nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)

2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:

- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)

- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)

3. a nije korisnik naveden u:

- u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)

- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.

(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.

(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).“.

Članak 85.

Članak 248. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba za svakog nositelja „plave karte EU-a“ kojeg zapošljava ili se koristi njegovim radom suprotno članku 129. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba za svakog nositelja „plave karte EU-a“ kojeg zapošljava ili se koristi njegovim radom suprotno članku 129. stavku 2. ovoga Zakona.“.

Članak 86.

Članak 249. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5100,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 4500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(4) Za prekršaje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog državljanina treće zemlje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).

(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokuša pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53. stavak 1.).

(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.“.

Članak 87.

Članak 250. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 2000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi:

- bez dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)

– bez dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)

- bez potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)

- bez potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

- radi kod poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 1.)

- radi kod poslodavca za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 2.)

- radi kod poslodavca ili korisnika koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 3.)

- radi kod korisnika za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 4.)

- radi kod poslodavca koji nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 4. podstavak 5.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se nositelj „plave karte EU-a“ koji radi kod onog poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim nije zasnovao radni odnos u slučaju iz članka 129. stavka 7. i 9. odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 129. stavka 7. i 9. (članak 129. stavak 3. podstavak 2.)

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

- radi na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 3. podstavak 1.)

- radi na poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 3. podstavak 2.)

- radi na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 3. podstavak 3.).

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se nositelj „plave karte EU-a“ koji:

- radi u Republici Hrvatskoj na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno potvrdi iz članka 129. stavka 7. i 9. (članak 129. stavak 3. podstavak 1.)

-u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavlja poslove koji nisu poslovna aktivnost iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona (članak 129. stavak 3. podstavak 3.).“.

Članak 88.

Članak 251. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

2. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 103.f stavak 1.)

3. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)

2. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 103.f stavak 1.)

3. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 12.)

2. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
 3. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom podnijela zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 100. stavak 4.)
 4. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijela zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.c stavak 2.)
 5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu podnijela zahtjev za promjenu poslodavca policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.d stavak 1.)
 6. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijela zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.e stavak 3.)
 7. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 103.f stavak 2.)
 8. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
 9. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
 10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
 11. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
 12. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana „plava karta EU-a“ (članak 129. stavak 4.)
 13. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ (članak 130. stavak 1.)
 14. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
 15. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)
 16. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).
- (5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 400,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:
1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 12.)
 2. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
 3. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom podnijela zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 100. stavak 4.)
 4. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijela zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.c stavak 2.)
 5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu podnijela zahtjev za promjenu poslodavca policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.d stavak 1.)

6. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijela zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.e stavak 3.)
7. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 103.f stavak 2.)
8. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
9. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana „plava karta EU-a“ (članak 129. stavak 4.)
11. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ (članak 130. stavak 1.)
12. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
13. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)
14. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a)
2. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)
3. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)
4. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize (članak 169. stavak 1.).

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)
2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)
3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)
4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)
5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršениh tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)
6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)

7. u propisanom roku ne podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
8. u propisanom roku ne obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i ne vrati potvrdu o dodatnom radu kod drugog poslodavca (članak 103.e stavak 9.)
9. si osigurava smještaj, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.)
10. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
11. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
13. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
14. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana „plava karta EU-a“ (članak 129. stavak 5.)
15. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 6.)
16. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku odnosno početku zaposlenja niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 9.)
17. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o početku obavljanja samostane ili profesionalne djelatnosti (članak 129. stavak 10.)
18. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ (članak 130. stavak 1.)
19. nije u propisanom roku podnio zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
20. u propisanom roku nije podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva (članak 135.d stavak 6.)
21. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)
22. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)
23. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)
24. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka u roku od osam dana od dana saznanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)
25. ne prijavi izgubljenju ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka u roku od osam dana od dana saznanja najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)
26. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, a ne produlji prijavu boravišta u propisanom roku (članak 176. stavak 4.)
27. ne prijavi smještaj u propisanom roku od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavkom 1. ovoga Zakona (članak 177. stavak 4.)
28. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)
29. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)

30. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)

31. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adresu stanovanja (članak 178. stavak 2.)

32. nije u propisanom roku izvršio obvezu prijave prebivališta ili boravišta ili adrese stanovanja ako je upućen na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj od strane poslodavca (članak 178. stavak 3.)

33. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)

34. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona

35. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.“.

Članak 89.

Članak 252. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 eura kaznit će se pravna osoba ako:

1. u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne prijavi smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku (članak 177. stavak 1. i 2.)

2. u obrascu prijave ne navede datum odjave smještaja (članak 177. stavak 7.)

3. u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)

4. u roku od jednog dana ne dostavi obavijest o promijeni podataka (članak 177. stavak 7.)

5. službenoj osobi nadležnog tijela ne da na uvid podatke iz evidencije o državljanima trećih zemalja kojima pruža usluge smještaja (članak 180.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 30,00 do 260,00 eura fizička osoba.“.

Članak 90.

U članku 253. stavku 1. riječi: „od 390,00 do 920,00 eura“ zamjenjuju se riječima: „od 300,00 do 1000,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „od 60,00 do 920,00 eura“ zamjenjuju se riječima: „od 100,00 do 1000,00 eura“.

Članak 91.

Članak 254. briše se.

Članak 92.

U cijelom tekstu Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) riječi: „dugotrajno boravište“, „invalidnost“ i „centar za socijalnu skrb“ iz određenog broja i padeža zamjenjuju se riječima: „dugotrajni boravak“, „invaliditet“ i „mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“ u odgovarajući broj i padež.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 93.

(1) Privremeni boravci, dozvole za boravak i rad, potvrde o prijavi rada i dozvole boravka izdane na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) važe do isteka roka na koji su izdani.

(2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

(3) Mjere iz glave XI. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

(4) Za odobrenje stalnog boravka iz članka 156. stavka 1. točke 2. koji je izmijenjen člankom 66. ovoga Zakona, u rok neprekidnog boravka od tri godine uračunava se i vrijeme odobrenih privremenih boravaka iz humanitarnih razloga uz potvrdu tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske, odnosno ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo sukladno članku 79. stavku 1. točki 3. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

(5) Za zatečene državljane trećih zemalja koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nemaju važeću dozvolu za boravak i rad odnosno nije u postupku zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.), može se iznimno od članka 58. stavka 8. podstavka 2. koji je izmijenjen člankom 10. ovoga Zakona i članka 90. stavka 2. koji je izmijenjen člankom 24. ovoga Zakona, podnijeti zahtjev za dozvolu za boravak i rad pod uvjetom da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nije prošlo više od dva mjeseca od prestanka važenja prethodne dozvole za boravak i rad i ako je zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnesen u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 94.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

Članak 95.

(1) Vlada će uskladiti Uredbu o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 14/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će uskladiti Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 20/22. i 155/22.) i Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja („Narodne novine“, br. 136/21. i 145/23.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar nadležan za rad donijet će pravilnik iz članka 136. stavka 7. koji je izmijenjen člankom 59. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za rad uskladit će Pravilnik o evidencijama Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje („Narodne novine“, br. 28/19., 59/20. i 34/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 96.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 93. stavka 1. točke 4. koji je izmijenjen člankom 27. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na prekršajnepravne sankcije i članka 99. stavka 1. točke 6. koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Važeći Zakon o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) sadrži odredbe vezane za ulazak državljana trećih zemalja u Republiku Hrvatsku, vize, odredbe vezane za rad, reguliranje privremenog boravka državljana trećih zemalja (u svrhu spajanja obitelji, srednjoškolskog obrazovanja, studiranja, istraživanja, humanitarnih razloga, životnog partnerstva, rada, rada upućenih radnika, boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a, boravka u druge svrhe boravka, digitalnih nomada, autonomnog boravka) te reguliranje stalnog boravka i dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj.

Važećim Zakonom o strancima, između ostalih, prenesena je Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18.6.2009.).

U međuvremenu donesena je nova Direktiva kojom se uređuje reguliranje statusa visokokvalificiranih državljana trećih zemalja, slijedom čega su države članice do 18. studenoga 2023. bile dužne preuzeti Direktivu (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ.

Zakonom o strancima koji je stupio na snagu 1. siječnja 2021. propisani su uvjeti izdavanja dozvola za boravak i rad državljanima trećih zemalja. Zakonom o strancima je uveden fleksibilan model zapošljavanja stranaca u Republici Hrvatskoj koji može brzo i adekvatno odgovoriti na potrebe tržišta rada. Podaci ukazuju na stalno povećanje broja izdanih dozvola za boravak i rad, tako je u 2024. godini izdano 206.529 dozvola za boravak i rad, a u 2023. godini izdano je 172.499 dozvola za boravak i rad. Usporedbe radi, u 2022. godini izdano je 124.121 dozvola za boravak i rad, što je povećanje za 51,4 % u odnosu na 2021. godinu, odnosno 86,2 % u odnosu na 2020. godinu, te za 279,2 % u odnosu na 2018. godinu.

Trenutni model izdavanja dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje kojom je izdana dozvola za boravak i rad omogućava rad samo za poslodavca za kojeg je izdana, kao i samo na poslovima za koje je izdana, što znači da je u slučaju promjene zanimanja kod istog poslodavca ili promjene poslodavca, kao i za dodatni rad državljana treće zemlje sukladno općem propisu o radu, potrebno provesti novi postupak izdavanja dozvole za boravak i rad (podnošenje zahtjeva, novo mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, plaćanje upravnih pristojbi, te ishođenje nove biometrijske dozvole boravka), što predstavlja administrativno opterećenje tijela koje sudjeluju u postupku, državljana trećih zemalja, kao i poslodavaca. Također, u slučaju prestanka radnog odnosa državljana treće zemlje ukida se dozvola za boravak i rad, dok se u najčešćem broju slučajeva pokazalo da državljani trećih zemalja već imaju novog poslodavca, što zahtijeva provođenje novog postupka izdavanja dozvole za boravak i rad.

Dozvole za boravak i rad izdaju se na razdoblje trajanja ugovora o radu, a najduže na rok od godinu dana, dok se dozvole za boravak i rad za sezonske radnike izdaju na maksimalno šest mjeseci u razdoblju od 12 mjeseci. Mogućnost rada državljana trećih zemalja kao sezonskih radnika do maksimalno šest mjeseci, osobito u djelatnosti turizma i ugostiteljstva, pokazalo se kao nedostatno za potrebe turističkog sektora. Broj dozvola za boravak i rad koje se izdaju za cjelogodišnji rad u zadnjih nekoliko godina bilježe značajan porast, a ograničenje njihovog

trajanja na godinu dana ne prati potrebe gospodarskog sektora, uslijed čega dolazi do velikog administrativnog opterećenja poslodavaca i tijela koja sudjeluju u postupku.

U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci podnose veliki broj zahtjeva nerazmjerno broju zaposlenih hrvatskih državljana i veličini poslovnog subjekta, odnosno više poslodavaca za istog državljanin treće zemlje istovremeno podnose zahtjeve za dozvole za boravak i rad što dovodi do administrativnog opterećenja svih tijela u postupku. U praksi su uočene situacije kada poslodavac neposredno po dolasku državljana treće zemlje odustaje od njegova zapošljavanja, ili državljanin treće zemlje odustane od zapošljavanja, što je rezultat neprovedenog ili nepotpuno provedenog selekcijskog postupka, slijedom čega se državljani trećih zemalja zatiču u neizvjesnim situacijama, pa i u nezakonitom boravku. Državljanin trećih zemalja mijenjaju zanimanja bez dokaza da su osposobljeni za obavljanje takvih poslova kada se radi o deficitarnim zanimanjima, što je dovodilo do otkazivanja radnog odnosa, a poslodavac je ostao bez potrebne radne snage. Vezano za smještaj stranih radnika, u praksi su uočene određene situacije kada su strani radnici bili smješteni u neodgovarajuće prostore, s obzirom na kvadraturu i broj osoba.

Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. Ulaskom Republike Hrvatske u schengenski prostor državljani država kojima je za ulazak potrebna viza, za odlazak u druge države članice schengenskog prostora nisu u obvezi ishoditi dodatnu vizu za slobodu kretanja do 90 dana na područje drugih država članica.

Državljanin trećih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze radi useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva reguliraju privremeni boravak iz humanitarnih razloga, kao i ostale kategorije, primjerice žrtve trgovanja ljudima, te trenutno u odredbama Zakona o strancima nisu izdvojeni kao posebna ciljana skupina.

Članovi obitelji osoba kojima je odobrena međunarodna zaštita u Republici Hrvatskoj koji borave u inozemstvu imaju ograničenu mogućnost ostvariti pravo na spajanje obitelji, budući da im je učestalo otežan pristup diplomatskim misijama, odnosno konzularnim uredima Republike Hrvatske gdje su dužni osobno podnijeti zahtjev za privremeni boravak, zbog velikih udaljenosti ili potrebe ishođenja viza za ulazak u treće zemlje gdje se nalaze diplomatske misije odnosno konzularni uredi Republike Hrvatske.

Studentima koji su imali odobren privremeni boravak u Republici Hrvatskoj u svrhu studiranja, a s obzirom na ograničenja koja proizlaze iz pravne stečevine EU-a, dugotrajni boravak mogu steći nakon dvostruko više godina boravka u Republici Hrvatskoj budući da im se samo pola tog razdoblja računa za potrebe odobrenja dugotrajnog boravka.

U praksi je uočeno da se određene kategorije državljana trećih zemalja koji zbog prirode svoga posla ili obiteljskih veza s hrvatskim državljanima koji su od strane javnih tijela upućeni na rad u inozemstvo moraju boraviti u inozemstvu duže razdoblje, susreću s poteškoćama u ispunjavanju uvjeta za dugotrajni ili stalni boravak.

Predloženi iznosi za prekršaje iz ovog zakona ne upućuju jasnu poruku o pravnim dobrima koja se njime štite i netoleranciji na ponašanje kojima se krše norme Zakona o strancima te ne predstavljaju odvratajući element za činjenje prekršaja propisanih Zakonom.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o strancima uredit će se:

- preuzimanje Direktive (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ
- odredbe koje se odnose na podnošenje zahtjeva za privremeni boravak članovima uže obitelji osoba koje imaju odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj te u dijelu odobravanja privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva
- odredbe u dijelu zapošljavanja državljana trećih zemalja
- uvjeti koje mora ispunjavati poslodavac radi dobivanja mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje
- povoljnije stjecanje stalnog boravka za studente koji su imali pet godina neprekidno odobren privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, od čega najmanje tri godine u svrhu studiranja, ako su stekli kvalifikaciju razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj i zaposleni su u Republici Hrvatskoj
- stjecanje dugotrajnog i stalnog boravka uzimajući u obzir dužinu izbjivanja iz Republike Hrvatske za državljane treće zemlje koji zbog prirode posla koji obavljaju duže izbjivaju iz Republike Hrvatske (upućeni radnici u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarske Konfederacije, koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti borave u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu), a posebno je prepoznata kategorija člana obitelji službenika tijela javne vlasti Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti upućen u inozemstvo prema posebnim propisima
- prekršajne odredbe vezano za novi raspon i iznose novčanih kazni, te dodatno usklađivanje s materijalnim odredbama.

Donošenjem predloženog zakona omogućit će se reguliranje boravka državljana trećih zemalja i članova njihovih obitelji kako je propisano Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ.

Omogućit će se reguliranje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva te se, u cilju zadržavanja visokoobrazovanih državljana trećih zemalja koji su u Republici Hrvatskoj studirali i stekli kvalifikaciju razine visokog obrazovanja i zaposlili se, propisuju povoljnije odredbe za stjecanje stalnog boravka.

Radi otklanjanja izazova s kojima se susreću članovi obitelji osoba kojima je u Republici Hrvatskoj odobrena međunarodna zaštita (financijskih, administrativnih ili logističkih razloga), sada se omogućava da osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za privremeni boravak za svoje članove obitelji koji se nalaze izvan Republike Hrvatske.

Smanjit će se administrativno opterećenje svih dionika postupka, na način da je omogućeno da se dozvole za boravak i rad izdaju do tri godine (a ne do godine dana), ovisno o trajanju ugovora o radu, a dozvola za boravak i rad za sezonski rad do devet mjeseci (umjesto šest mjeseci). Promjena zanimanja kod istog poslodavca i promjena poslodavca neće nužno dovoditi do potrebe izdavanja nove dozvole za boravak i rad i provođenja cjelokupnog upravnog postupka, već se unutar važenja dozvole za boravak i rad navedeno biti moguće bez dodatnog administrativnog tereta. U slučaju prestanka radnog odnosa neće doći do ukidanja dozvole za boravak i rad, već se omogućava da državljanin treće zemlje ostane u Republici Hrvatskoj i traži novog poslodavca za vrijeme dopuštene nezaposlenosti, čime se štite strani radnici i čime se omogućava poslodavcima zapošljavanje stranih radnika koji već borave u Republici Hrvatskoj.

Adresirat će se uočeni izazovi u primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad, na način da će broj dozvola za boravak i rad koje može zatražiti poslodavac pratiti njegov rast i realne potrebe za zapošljavanjem stranaca, a u tom cilju je za sva zanimanja (deficitarna i nedeficitarna) propisan uvjet omjera zaposlenih državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije i radnika-državljanina trećih zemalja. Dopunit će se odredbe koje se odnose na davanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a u cilju zaštite domaćeg tržišta rada te radnika-državljanina trećih zemalja uređene su odredbe koje se odnose na ugovor o radu koji ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe i plaću koja se isplaćuje državljaninu treće zemlje, koja ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj koji rade u zanimanju za koje se traži izdavanje dozvole za boravak i rad u skladu s posebnim zakonima ili kolektivnim ugovorima. Kako bi poslodavac imao stranog radnika koji je osposobljen za obavljanje poslova u deficitarnom zanimanju, osigurati će se propisivanjem obveze prilaganja dokaza o kompetencijama za rad u tom zanimanju u postupku izdavanja dozvole za boravak i rad. Propisana je iznimka od obveze dokazivanja odgovarajućeg radnog iskustva ili završenog obrazovanja za pomoćna zanimanja koja se nalaze na Listi deficitarnih zanimanja. Kako bi se garantiralo da se radi o poslodavcu koji uredno posluje u Republici Hrvatskoj, zapošljava domaće radnike te doprinosi gospodarskom razvitku, dopunit će se odredbe za izdavanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za poslodavce, koje se odnose na podmirene obveze po osnovi javnih davanja, uvjet kontinuiranog zaposlenja najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske (u zadnjih godinu dana, umjesto šest mjeseci kao do sada), novi uvjet ostvarenog prometa u određenom iznosu, kao i da se neće izdati dozvola za boravak i rad poslodavcu kojem je pravomoćno izrečena kaznena sankcija protiv opće sigurnosti ili prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa te prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja te zaštite na radu. Kako bi se poslodavcima omogućilo razdoblje prilagodbe vezano za utvrđivanje prekršajne pravne odgovornosti, propisano je da te odredbe stupaju na snagu 1. siječnja 2026. godine. Propisan je i novi uvjet da se dozvola za boravak i rad neće izdati poslodavcu koji je na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada. Zbog u praksi uočenih posljedica neprovedenog ili nepotpuno provedenog selekcijskog postupka od strane poslodavaca, propisana je obveza dostave zadužnice na iznos od jedne prosječne bruto plaće za svakog stranog radnika kojem treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, što će utjecati na poslodavce da vrše temeljite selekcijske postupke za radnike koji su im stvarno potrebni. Novim odredbama kojima se propisuje smještaj stranih radnika kada su u pitanju cjelogodišnje dozvole za boravak i rad, pružit će se zaštita stranim radnicima osiguranjem primjerenog smještaja, kada ga osigurava poslodavac.

Izmijenjenim prekršajnim odredbama kojima se predlažu novi iznosi prekršajnih kazni uputit će se jasna poruka o pravnim dobrima koja se njime štite, signalizira se netolerancija na određena ponašanja kojima se krše norme Zakona o strancima te će predstavljati odvraćajući element za činjenje prekršaja propisanih Zakonom.

U cilju olakšanja provođenja kontrole, kao i zaštite radnika i njihovih prava, propisana je veća povezanost državnih tijela i institucija (policijske uprave/postaje, porezna uprava, mirovinsko osiguranje).

Provedbom ovoga zakona, osigurat će se administrativno rasterećenje poslodavaca te službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, učinkovitije provođenje postupaka te zaštita radnika-državljana trećih zemalja i zadržavanje postojeće strane radne snage, uz poštivanje svih sigurnosnih aspekata.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Članak 1.

Mijenja se članak 2. stavak 1. podstavak 14. ZOS-a budući da su države članice do 18.11.2023. godine bile u obvezi uskladiti zakonodavstva s Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021). Stoga se briše Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18. 6. 2009.) i umjesto nje navodi se nova Direktiva. Mijenja se stavak 2. podstavci 1. i 3. Zakona o strancima, zbog donošenja dviju novih Uredbi: Uredbe (EU) 2023/2685 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2685, 7.12.2023.); te Uredbe (EU) 2023/2667 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni uredbi (EZ) br. 767/2008, (EZ) br. 810/2009 i (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća, uredbi Vijeća (EZ) br. 693/2003 i (EZ) br. 694/2003 te Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza, (SL L, 2023/2667, 7.12.2023.). Budući se Zakonom o strancima osigurava, između ostalih, provedba Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 i Uredbe (EZ) br. 810/2009, bilo je potrebno izmijeniti stavak 2. na odgovarajući način. Također, dodan je podstavak 14. radi provedbe Uredbe (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica.

Članak 2.

Dopunjuje se članak 3. stavak 1. ZOS-a u dijelu koji propisuje definiciju dozvole boravka, a zbog usklađivanja s Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. dodaju su sljedeće definicije: zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“, visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“, kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“, stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“, „plava karta EU-a“, prva država članica i druga država članica vezano za mobilnost te regulirane i neregulirane profesije. Također, dopunjena je definicija „programa Unije ili multilateralnih programa koji uključuju mjere mobilnosti“, te je dana definicija „pomorca“ i „brodarca“. Definira se pojam „unutarnji let“ sukladno definiciji iz Zakonika o schengenskim granicama, budući da se taj pojam uvodi u članku 7. Konačnog prijedloga zakona kojim se mijenja članak 52. stavak 3. Zakona o strancima.

Članak 3.

Mijenja se članak 3.a stavak 1. ZOS-a zbog potrebe propisivanja Ministarstva unutarnjih poslova kao nadležnog tijela za obavještanje Europske komisije sukladno Direktivi Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.).

Članak 4.

Mijenja se članak 35. stavak 4. ZOS-a na način da se jasnije propisuje kako početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili valjanosti dozvole za boravak i rad.

Članak 5.

Mijenja se članak 37. stavak 3. ZOS-a na način da se jasnije propisuje vremenski rok za podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize te dodatno promijenjen rok da se zahtjev za dugotrajnu vizu D može podnijeti najranije tri mjeseca prije početka valjanosti te najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenog boravak ili dozvole za boravak i rad, umjesto dosadašnjih dva mjeseca.

Članak 6.

Dodaje se novi članak 47.c kojim se uređuje obrada osobnih podataka pohranjenih u sustavima ETIAS i EES. Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ispravak ili brisanje osobnih podataka pohranjenih u ETIAS-u, donosi se rješenje o odbijanju zahtjeva. Državljaninu treće zemlje koji ne ispunjava uvjete za ispravak, dopunu, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka pohranjenih u EES-u, donosi se rješenje o odbijanju zahtjeva. Propisuje se da rješenja donosi Ministarstvo te pravni lijek protiv rješenja (nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor). Propisuje se nadležnost za donošenje pravilnika o izgledu i sadržaju obrasca rješenja o odbijanju zahtjeva za ispravak ili brisanje osobnih podataka pohranjenih u ETIAS-u, kao i izgledu i sadržaju obrasca rješenja o odbijanju zahtjeva za ispravak, dopunu, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka pohranjenih u EES-u.

Članak 7.

U članku 52. stavak 1. važećeg Zakona o strancima već je propisana odgovornost prijevoznika, na način da prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz, što se odnosi na ulazak preko vanjske granice, ili u Republiku Hrvatsku, što se odnosi na ulazak preko unutarnje granice, samo ako državljanin treće zemlje ima valjanu putnu ispravu, vizu, odobrenje boravka ili odobrenje putovanja. Slijedom navedenoga, u članku 2. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 3. stavak 1. Zakona o strancima u točki 55. dodaje se definicija unutarnjeg leta. Novi stavak 3. članka 52. odnosi se isključivo na odgovornost prijevoznika koji doveze državljanina treće zemlje na unutarnjem letu. Osim toga, dodavanjem novog stavka 3. u članak 52., prijevoznik neće biti novčano odgovoran jer je propustio provjeriti da li putnik koji ulazi preko unutarnje granice ispunjava uvjete za ulazak i boravak, kao što je odgovoran prilikom ulaska preko vanjske granice. Odgovoran će biti samo ako takvog državljanina treće zemlje odbije vratiti, kako mu je naloženo u pisanoj zapovjedi koju će mu izdati policija.

Novim stavkom 4. članka 52. propisano da odgovornosti prijevoznika vrijedi 3 godine od izražavanja namjere za međunarodnu zaštitu, što je znatno kraće trajanje od odgovornosti koja proizlazi iz općeg propisa (Zakon o općem upravnom postupku). Naime, rješenje o odbijanju ulaska koje se izdaje na graničnom prijelazu, koje je pravni temelj za odgovornost prijevoznika, sukladno članku 135. ZUP-a važi 5 godina, a riječ je o osobama kojima je u trenutku granične kontrole odbijen ulazak u RH, a za povratak je bio relevantan završetak postupka traženja međunarodne zaštite.

Članak 8.

Mijenja se članak 55. stavak 3. ZOS-a te se jasnije propisuje koji državljanin treće zemlje kojem nije potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, nakon isteka roka važenja privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, pri čemu je dužan izvršiti prijavu kratkotrajnog boravka kako je propisano člankom 177. ZOS-a. Navedeno se ne odnosi na sezonske radnike, imajući u vidu odredbu članka 14. stavka 1. Direktive 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.) kojim je propisano da nakon isteka razdoblja odobrenog boravka u svrhu sezonskog rada državljanin treće zemlje napušta državno područje države članice, osim ako dotična država članica izda boravišnu dozvolu u skladu s nacionalnim pravom ili pravom Unije za potrebe koje nisu sezonski rad.

Članak 9.

Mijenja se članak 57. stavak 1. točka 8. ZOS-a te se jasnije propisuje da se privremeni boravak u svrhu rada upućenog radnika može odobriti državljaninu treće zemlje koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.

Nadalje, pripadnici hrvatskog naroda sa stranim državljanstvom ili bez državljanstva do sada su regulirali privremeni boravak iz humanitarnih razloga, kao i neke druge skupine osoba, primjerice žrtve trgovanja ljudima. Imajući u vidu kako hrvatski iseljenici i njihovi potomci, jedini imaju identitetsku poveznicu s hrvatskim narodom i Republikom Hrvatskom, dodaje se u stavku 1. nova točka 12. te se propisuje nova svrha odobrenja privremenog boravka - u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva, čime su hrvatski iseljenici i potomci hrvatskih iseljenika zasebno prepoznati kao posebna primarna ciljana skupina. Navedeno će pridonijeti stvaranju pozitivnijeg i poticajnijeg okruženja za povratak i useljavanje hrvatskog iseljeničtva u Republiku Hrvatsku te omogućiti ostvarenje trajne kulture dolazaka svih naraštaja hrvatskog iseljeničtva.

Izmjenom stavka 4. propisuje se da se zahtjev za privremeni boravak u druge svrhe može podnijeti nakon isteka roka od 6 mjeseci, ako je prethodno bio odobren privremeni boravak u druge svrhe, u svrhu boravka digitalnog nomada ili spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom, a zahtjev za privremeni boravak u svrhu digitalnog nomada može se podnijeti nakon 6 mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom. Navedena odredba sukladno kojoj se privremeni boravak u svrhu boravka digitalnog nomada ne može produžiti, propisana je imajući u vidu da je institut digitalnog nomada osmišljen kao turistička promocija Republike Hrvatske, a ne kao program useljavanja; pri čemu digitalni nomadi ostvaruju porezne pogodnosti te su izuzeti od obveze plaćanja poreza na dohodak; kao i od obveze prijave zdravstvenog osiguranja.

Izmjenom stavka 5. propisuje se da se privremeni boravak može odobriti i kao autonomni boravak, a duljina trajanja odobrenja sada je propisana člankom 61. ZOS-a.

Dopuna članka 57. novim stavkom 6. odnosi se na propisivanje iznimke u pogledu tri kategorije državljanina trećih zemalja koji mogu produžiti privremeni boravak u druge svrhe i to: umirovljenici stariji od 60 godina vlasnici nekretnine u Republici Hrvatskoj i njihovi bračni ili izvanbračni drugovi ili životni ili neformalni životni partneri, maloljetni sportaši koji treniraju u pravnoj osobi registriranoj u Republici Hrvatskoj u području sporta i rekreacije (sportske akademije), kao i državljanini trećih zemalja koji nastavljaju liječenje u Republici Hrvatskoj uz mišljenje ministarstva nadležnog za zdravstvo o potrebi nastavka liječenja u Republici Hrvatskoj.

Članak 10.

Mijenja se članak 58. ZOS-a na način da se propisuje da državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako: se radi o zahtjevu za privremeni boravak iz humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 4. (nije navedena dosadašnja točka 6./sada točka 5., budući da je u praksi utvrđeno da je došlo do zlouporabe podnošenja zahtjeva za privremeni boravak iz ozbiljnih opravdanih razloga humanitarne prirode od strane državljanina trećih zemalja kojima je bila potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, koji su ga podnosili iz jedinog razloga da produže svoj boravak u Republici Hrvatskoj nakon 90 dana, budući da su mogli ostati do izvršnosti odluke), ako se podnosi zahtjev za „plavu kartu EU-a“ ili je član obitelji odnosno životni ili neformalni životni partner podnositelja ili je član obitelji odnosno životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ te ako se radi o osobama koji podnose zahtjev u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.

Novina je sada propisana stavkom 4. koja sada omogućava da državljanin treće zemlje kojem je odobrena međunarodna zaštita podnose za članove svoje obitelji koji se nalaze izvan Republike Hrvatske, zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji. Navedeno je propisano imajući u vidu specifičnu situaciju ove posebne kategorije osoba koji učestalo imaju ograničen pristup diplomatskim misijama odnosno konzularnim uredima Republike Hrvatske u inozemstvu u kojima moraju podnijeti zahtjev za privremeni boravak. Isti pristup je stavkom 5. omogućen i za maloljetnu djecu čija oba roditelja u Republici Hrvatskoj imaju reguliran status, odnosno ako se radi o samohranom roditelju, budući da bi u suprotnom zahtjev za maloljetno dijete kojem je potrebna viza morali podnijeti izvan Republike Hrvatske te tamo čekati okončanje postupka.

Stavkom 6. propisano je u kojim slučajevima državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. Stavkom 8. propisani su slučajevi kada će zahtjev za odobrenjem privremenog boravka biti odbačen: u slučaju da ga je suprotno stavcima 2. i 3. istoga članka podnio državljanin treće zemlje kojemu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza i u slučaju da je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ZOS-a, budući da je u tom slučaju državljanin treće zemlje dužan bez odgode napustiti Republiku Hrvatsku. Stavkom 9. propisuje se pravo na pravni lijek protiv rješenja.

Članak 11.

Mijenja se članak 60. na način da je jasno propisan oblik u kojem se donosi rješenje kada se zahtjev državljanina treće zemlje za odobrenjem privremenog boravka usvaja.

Članak 12.

Mijenja se članak 61. ZOS-a kojim je promijenjena duljina trajanja odobrenog privremenog boravka, na način da se privremeni boravak i nadalje odobrava do dvije godine u svrhu spajanja obitelji i životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, a novina je da se odobrava na rok do dvije godine i u slučaju spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita; ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak (stavkom 5. propisana je iznimka). Privremeni boravak može se odobriti na rok do dvije godine važenja i u slučaju odobrenja privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva. Iznimkom navedenom u stavku 5. propisano je da se privremeni boravak članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru ne može odobriti duže od roka važenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji ili životno partnerstvo (ako ima kraće od dvije godine). Produžen je rok na koji se može odobriti autonomni boravak s jedne na dvije godine, kao i trajanje privremenog boravka za digitalne nomade koji je produžen s 12 na 18 mjeseci. Stavak 6. briše se budući da su rokovi na koje se odobrava privremeni boravak propisani novim stavkom 1.

Članak 13.

Mijenja se članak 62. ZOS-a na način da je stavkom 4. jasno propisan oblik u kojem se donosi rješenje kada se zahtjev državljanina treće zemlje za odobrenjem privremenog boravka usvaja te se stavkom 5. propisuje pravni lijek protiv svih rješenja iz tog članka.

Članak 14.

Dodaje se novi članak 62.a kojim se uvodi obveza državljaninu treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak da obavijesti o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (npr. prestanak braka ili životnog partnerstva, prestanak studiranja), s obzirom da do sada takva obveza nije bila izrijekom propisana, a u praksi se pokazalo da se radi o činjenicama koje utječu na mogućnost daljnjeg boravka (prestanak privremenog boravka zbog prestanka postojanje svrhe boravka), o kojima državljani trećih zemalja nisu obavještavali nadležna tijela.

Članak 15.

Imajući u vidu situacije koje su se javile u praksi, kad oba roditelja ili samohrani roditelj ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, te kako je sukladno sadašnjem zakonodavnom uređenju onemogućeno spajanje maloljetne djece s tim roditeljima, a imajući u vidu zaštitu obitelji i interesa djeteta, u članku 63. dodaje se novi stavak 3. kojim se propisuje iznimka kojim je dozvoljeno spajanje obitelji za maloljetno dijete i prije roka od godine dana, ako oba roditelja maloljetnog djeteta imaju izdane dozvole za boravak i rad na temelju članka 97. ZOS-a odnosno ako se radi o samohranom roditelju. Stavkom 4. propisani su slučajevi u kojima se neće odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi vremenski ograničeno (upućeni radnici, privremeni boravak u druge svrhe, pružatelji usluga i radnici koji dolaze na temelju dozvola za boravak i rad izdanih na temelju članka 110. točaka 31. i 32.), odnosno spajanje obitelji odnosno životno partnerstvo nije dozvoljeno sa državljaninom treće zemlje koji je sezonski radnik (Direktiva 2014/36/EU o sezonskom radu). Također, izvršeno je terminološko usklađivanje s Konvencijom UN-a o pravima osoba s invaliditetom.

Članak 16.

Mijenja se članak 67. stavak 1. ZOS-a na način da se jasnije propisuje u kojim slučajevima ne postoji obveza roditelja ili skrbnika za podnošenje zahtjeva za privremeni boravak za maloljetnu djecu, imajući u vidu da je člankom 63. stavcima 2. i 4. ZOS-a decidirano propisano u kojim slučajevima nije dopušteno spajanje obitelji (stavak 2.: državljanin treće zemlje ne boravi na temelju dozvole za boravak i rad iz članka 97. ZOS-a odobrene na najmanje godinu dana i nije ranije boravio u Republici Hrvatskoj najmanje godinu dana na privremenom boravku; stavak 4.: upućenom radniku iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, državljaninu treće zemlje odobren je privremeni boravak u druge svrhe, izdana je dozvola za boravak i rad za sezonski rad ili mu je izdana dozvola za boravak i rad iz članka 110. točaka 5., 31. i 32.). Stavak 3. briše se budući da su rokovi na koje se odobrava privremeni boravak propisani člankom 61. ZOS-a.

Članak 17.

Mijenja se članak 69. ZOS-a na način da se radi pravne sigurnosti jasnije razdvoje situacije za odobrenje autonomnog boravka; i to slučajevi kada je državljanin treće zemlje još uvijek član obitelji ili životnog partnerstva (primjerice i dalje je bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner u trenutku kada podnosi zahtjev za autonomni boravak), od situacije kada državljanin treće zemlje više nije član obitelji, a ima pravo na autonomni boravak u slučaju smrti supružnika ili životnog partnera. Za odobrenje autonomnog boravka jasno je propisano da državljanin treće zemlje u trenutku smrti osobe na temelju koje mu je bio odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva mora imati odobren privremeni

boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine.

Članak 18.

U članku 79. stavku 1. briše se točka 3., budući da hrvatsko iseljeničtvo više neće regulirati privremeni boravak u humanitarne svrhe, već je propisan novi članak 79.a na temelju kojeg će regulirati privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva, čime su hrvatski iseljenici i potomci hrvatskih iseljenika zasebno prepoznati kao posebna ciljana skupina. U stavku 2., a uvažavajući specifičnosti situacije u kojima se nalaze žrtve trgovanja ljudima i maloljetnici bez pratnje, propisano je da navedena kategorija osoba ne mora prilikom reguliranja privremenog boravka prilagati uvjerenje o nekažnjavanju iz matične države.

Članak 19.

Imajući u vidu kako hrvatski iseljenici i njihovi potomci, jedini imaju identitetsku poveznicu s hrvatskim narodom i Republikom Hrvatskom, uvodi se nova svrha odobrenja privremenog boravka - u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva, čime su hrvatski iseljenici i potomci hrvatskih iseljenika zasebno prepoznati kao posebna primarna ciljana skupina. Dodaje se članak 79.a na temelju kojeg će hrvatski iseljenici, članovi obitelji hrvatskih iseljenika, potomci hrvatskih iseljenika ili članovi obitelji potomaka hrvatskih iseljenika regulirati privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva, kao i korisnici mjera, programa i projekata što dokazuju potvrdom ministarstva nadležnog za demografiju i useljeničtvo. Propisano je da navedena kategorija ne mora ispunjavati uvjet osiguranih sredstava i zdravstvenog osiguranja za odobrenje privremenog boravka, te su propisana prava koja se osiguravaju tim osobama (pravo zapošljavanja i samozapošljavanja bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, pravo na programe obrazovanja, strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje). Navedeno će pridonijeti stvaranju pozitivnijeg i poticajnijeg okruženja za povratak i useljavanje hrvatskog iseljeničtva u RH te omogućiti ostvarenje trajne kulture dolazaka svih naraštaja hrvatskog iseljeničtva.

Članak 20.

U članku 82. stavku 1. izvršeno je terminološko usklađivanje sa Zakonom o socijalnoj skrbi te je u stavku 4. izvršen nomotehnički ispravak testa radi izmjena članka 79.

Članak 21.

Mijenja se članak 87. stavak 1. točka 3. ZOS-a te se jasnije propisuje u kojim slučajevima će doći do ukidanja privremenog boravka državljaninu treće zemlje: ako u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka ne prijavi boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ili ako mu je za ulazak potrebna dugotrajna viza (članak 35. ZOS-a) ne prijavi boravište u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, a uvažavajući sada najduže dopušteno razdoblje za podnošenje dugotrajne vize (3 mjeseca nakon početka važenja privremenog boravka/dozvole za boravak i rad). Također se mijenjaju točke 5. i 6. budući da će se dozvole za boravak i rad iz članka 97. ZOS-a izdavati s rokom važenja do tri godine, pa je proporcionalno određeno trajanje izbjivanja iz Republike Hrvatske nakon kojeg će doći do ukidanja privremenog boravka. Stavkom 2. propisane su nove iznimke gdje neće doći do ukidanja privremenog boravka bez obzira na dužinu izbjivanja, a odnose se na specifične situacije koje zahtijevaju boravak u inozemstvu radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu ili kada je riječ o specifičnim situacijama kada članovi obitelji prate službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji su upućeni na rad u inozemstvo od strane tijela državne uprave što je u interesu tog tijela radi normalnog funkcioniranja javne službe, odnosno u interesu je Republike Hrvatske.

Članak 22.

Mijenja se članak 88. ZOS-a, imajući u vidu da će se dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje izdavati kao biometrijska dozvola boravka (obrazac je propisan Uredbom Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja te se radi o biometrijskoj kartici), a informacije o poslodavcu, zanimanju itd. navest će se u potvrdi koja će se ispisivati iz informacijskog sustava Ministarstva (članak 91. stavak 3. podstavak 1.). Stavkom 1. decidirano je propisano kao pravilo da državljanin treće zemlje može raditi temeljem dozvole boravka, a poslodavac ga zapošljavati ako ima dozvolu boravka. Istim stavkom je propisano da državljanin treće zemlje može raditi temeljem članka 91. stavak 5. ZOS-a, a navedeno se odnosi na sljedeće situacije: uzimajući u obzir činjenicu da je potrebno određeno vrijeme za izradu dozvole boravka (izrada traje 3-4 tjedna), državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj i prije nego što ishodi dozvolu boravka (koju je dužan zatražiti u određenom roku te ako ju ne zatraži u tom roku ne može više raditi temeljem te potvrde), pod uvjetom da je poslodavcu uručena odgovarajuća potvrda i državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje. Nakon što u roku podnese zahtjev za biometrijsku dozvolu boravka (te mu se o tome izda dokaz), može nastaviti raditi, te će mu se po njezinoj izradi uručiti biometrijska dozvola boravka. Novina propisana ovim Zakonom je da državljanin treće zemlje, tijekom važenja biometrijske dozvole boravka koja se sada može izdati s rokom važenja do 3 godine, može na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje mijenjati zanimanje kod istog poslodavca ako se radi o zapošljavanju u deficitarnom zanimanju (članak 103.c stavak 4.), mijenjati poslodavca u istom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad (članak 103.d stavak 3.), dodatno raditi kod drugog poslodavca (članak 103.e stavak 5.), a agencija za privremeno zapošljavanje može mijenjati korisnika (članak 100. stavak 6.). Slijedom navedenoga, u stavku 1. točki 1. propisano je da u naprijed navedenim slučajevima državljanin treće zemlje može raditi na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Mijenjan je i stavak 3. na način da je odredba usklađena sa stavkom 1., budući da će se informacije o zanimanju, radnom mjestu itd. navesti u potvrdi koja će se ispisivati iz informacijskog sustava stoga je određeno da državljanin treće zemlje može raditi na poslovima navedenim u toj potvrdi, odnosno na poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (do izdavanja potvrde). Mijenjan je stavak 4. također radi usklađivanja sa stavkom 1. budući da će se informacije o poslodavcu navesti u potvrdi koja će se ispisivati iz informacijskog sustava stoga je određeno da državljanin treće zemlje može raditi kod poslodavca navedenog u toj potvrdi, odnosno kod poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (do izdavanja potvrde).

Stavkom 6. propisano je koji poslodavac i na kojim poslovima može zaposliti državljanina treće zemlje koji ima valjanu dozvolu boravka i izdanu potvrdu (npr. ima izdanu dozvolu boravka i potvrdu za poslodavca A, a radi za poslodavca B; ili npr. ima izdanu dozvolu boravka i potvrdu za poslodavca A i zanimanje X, a kod tog poslodavca radi poslove Y), odnosno za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, kada je to primjenjivo. Analogno tome, a imajući u vidu specifičnost odnosa agencija-državljanin treće zemlje-korisnik, stavkom 7. je propisano koji korisnik i na kojim poslovima se može koristiti radom državljanina treće zemlje (npr. ima izdanu dozvolu boravka i potvrdu za korisnika A, a radi za korisnika B; ili npr. ima izdanu dozvolu boravka i potvrdu za korisnika A i zanimanje X, a kod tog korisnika radi poslove Y), odnosno za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, kada je to primjenjivo. Glede sezonskog radnika do 90 dana, kojemu se ne izdaje biometrijska dozvola boravka, u stavku 1. podstavku 3. navedeno je da može raditi na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1., za poslodavca navedenog u toj potvrdi i poslove navedene u toj potvrdi. Kao i do sada, državljani trećih zemalja mogu raditi i na temelju potvrde o prijavi rada (članci 140. i 141. ZOS-a npr. turistički predstavnici odnosno animatori sukladno propisu kojim se uređuje pružanje usluga u turizmu, koji provode stručnu izobrazbu, usavršavanje ili školovanje radnika zaposlenih kod pravnih i fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj), te bez dozvole za

boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada u zakonom propisanim slučajevima (npr. članak 89. ZOS-a: državljani trećih zemalja koji imaju odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita). Stavkom 11. propisana je novina te je omogućen rad državljaninu treće zemlje u svim poslovnim objektima u kojima njegov poslodavac obavlja djelatnost samo na onim poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu (npr. ako jedno društvo ima poslovne objekte u obliku 10 hotela (koji nisu samostalni pravni subjekti), državljanin treće zemlje će u bilo kojem od 10 hotela moći raditi na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad odnosno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u skladu sa stavkom 3., 4. i 6. toga članka). Stavkom 12. propisana je obveza poslodavca koji je podnio zahtjev za mišljenje Hrvatskom zavodu za zapošljavanje u naprijed navedenim slučajevima, da o zaprimljenom mišljenju u roku od tri dana obavijesti državljanina treće zemlje pisanim putem (budući da jedino poslodavac može vidjeti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, navedenom odredbom štiti se državljanin treće zemlje u mogućoj situaciji da je od strane poslodavca obaviješten da može početi raditi, iako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje negativno ili još nije ni zaprimljeno). Stavkom 13. uređuje se dostava podataka prema Europskoj komisiji, što je obveza Republike Hrvatske sukladno Direktivi 2011/98/EU.

Članak 23.

U članku 89. je izvršeno usklađivanje naziva „plava karta EU-a“ sukladno Direktivi (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika. Dodana je nova točka 16. kojom se omogućuje da bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada mogu raditi osobe koje imaju privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva. Novim stavkom 5. propisano je da bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada mogu raditi upućeni radnici koji dolaze iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana. Radi uklanjanja administrativnog opterećenja te kako bi se povećala konkurentnost turističkog sektora u dijelu koji se odnosi na međunarodnu koncertnu, glazbenu i umjetničku ponudu što će rezultirati privlačenjem većeg broja umjetnika te posljedično i broja posjetitelja, osobito stranih, što će izravno utjecati na gospodarstvo Republike Hrvatske, dodan je novi stavak 6.

Članak 24.

Mijenja se stavak 2. članka 90. ZOS-a te je propisano da će se zahtjev za dozvolu za boravak i rad odbaciti ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi nezakonito kako je određeno člankom 183. ZOS-a, budući da su dužni napustiti Republiku Hrvatsku bez odgode. Budući da državljani trećih zemalja često sklapaju više ugovora o radu s više poslodavaca koji podnose više zahtjeva za čije je rješavanje nadležno više policijskih uprava odnosno policijskih postaja, kako bi se smanjilo administrativno opterećenje policijskih uprava odnosno policijskih postaja, propisano je da ako je u tijeku postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad za državljanina treće zemlje, naknadno zaprimljeni zahtjevi drugih poslodavaca za izdavanje dozvole za boravak i rad za tog istog državljanina treće zemlje bit će odbačeni. Stavkom 5. sada je jasno propisano da državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za dozvolu za boravak i rad prije isteka važenja dozvole za boravak i rad ili privremenog boravka (dakle dok zakonito boravi u Republici Hrvatskoj), može ostati do izvršnosti odluke o zahtjevu, jer navedeno nije bilo propisano, a podrazumijevalo se u praksi da takav državljanin treće zemlje može ostati dok se ne riješi po zahtjevu.

Članak 25.

Mijenja se članak 91. ZOS-a te je propisano da se o usvojenom zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje rješanjem u obliku zabilješke u spis, poslodavcu i državljaninu treće

zemlje izdaje se potvrda s informacijama o poslodavcu, radnom mjestu, zanimanju itd., a državljaninu treće zemlje dozvola za boravak i rad izdaje se kao biometrijska dozvola boravka (u kartičnom obliku). U propisanom slučaju promjene poslodavca ili zanimanja kod istog poslodavca (radi se o olakšanoj promjeni zanimanja samo u slučaju deficitarnih zanimanja) državljanin treće zemlje neće trebati ishoditi novu biometrijsku dozvolu boravka, već će se državljaninu treće zemlje i novom poslodavcu ispisati nove potvrde s podacima o novom poslodavcu odnosno potvrda s podacima o promjeni zanimanja kod istog poslodavca. Također, kod dodatnog rada državljanin treće zemlje neće trebati ishoditi novu biometrijsku dozvolu, već će se državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ispisati nove potvrde. U slučaju agencija za privremeno zapošljavanje koje su poslodavci prema općem propisu o radu, uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se ugovor o ustupanju korisniku, državljaninu treće zemlje izdat će se biometrijska dozvola boravka te će se ispisati potvrda s podacima o agenciji kao i podaci o korisniku kojem je ustupljen. Kod promjene korisnika državljanin treće zemlje neće trebati ishoditi novu biometrijsku dozvolu boravka, već će se ispisati potvrda o novom korisniku kojem je ustupljen. Stavkom 5. propisana je iznimka od općeg pravila da državljanin treće zemlje može raditi temeljem biometrijske dozvole boravka, uzimajući u obzir činjenicu da je potrebno određeno vrijeme za izradu dozvole boravka (izrada traje 3-4 tjedna). Stoga je propisano da državljanin treće zemlje može započeti s radom u Republici Hrvatskoj i prije nego što ishodi dozvolu boravka (koju je dužan zatražiti u određenom roku iz članka 169. stavka 1. ZOS-a te ako ju ne zatraži u tom roku ne može više raditi temeljem te potvrde), pod uvjetom da je poslodavcu uručena odgovarajuća potvrda i državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje. Nakon što u roku podnese zahtjev za biometrijsku dozvolu boravka (te mu se o tome izda dokaz), može nastaviti raditi, te će mu se po njezinoj izradi uručiti biometrijska dozvola boravka. Sezonskim radnicima do 90 dana ne izdaje se biometrijska dozvola boravka, već će im se također izdati potvrda u kojoj će biti navedeni podaci o poslodavcu, na temelju koje mogu početi raditi. Propisano je da se dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ZOS-a izdaje u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Propisano je da državljanin treće zemlje kao i poslodavac mogu odustati od zahtjeva, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu. Propisani su novi rokovi na koji se mogu izdati dozvole za boravak i rad: umjesto godine dana, dozvola za boravak i rad iz članka 97. ZOS-a odnosno dozvola za boravak i rad koja se izdaje agencijama za privremeno zapošljavanje, moći će se izdati s rokom važenja od tri godine, odnosno na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu ako je kraće, što će predstavljati administrativno rasterećenje poslodavaca. Sezonskim radnicima izdat će se, umjesto dosadašnjih šest mjeseci, dozvola za boravak i rad na devet mjeseci, odnosno na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu ako je kraće. Dozvola za boravak i rad koja se izdaje na temelju članka 110. ZOS-a moći će se izdati s rokom važenja do dvije godine, a ne samo godinu dana. Kao i do sada dozvola za boravak i rad koja se izdaje državljanima trećih zemalja sukladno Protokolu o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije izdaje se na rok od dvije godine.

Članak 26.

Mijenja se članak 92. ZOS-a na način da je jasno propisano da je produljenje dozvole za boravak i rad slučaj kada se radi o istom poslodavcu, državljaninu treće zemlje i zanimanju, budući da se u tom slučaju ne traži test tržišta rada (koji je već proveden za zanimanje kod izdavanja prve dozvole za boravak i rad, ako je bio potreban) niti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (koje je već prethodno bilo dano za tog poslodavca) jer je pretpostavka da je uspostavljen radni odnos u istom zanimanju koji se nastavlja, inače bi se radilo o mijenjanju zanimanja iz deficitarnog u nedeficitarno bez provođenja testa tržišta rada. Zahtjev se podnosi najkasnije 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad. Propisano je da državljanin treće zemlje kao i poslodavac mogu odustati od zahtjeva, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu. Kako se u slučaju produljenja radi o nastavku radnog odnosa u istom

zanimanju i za istog poslodavca, novim stavkom 5. propisano je da državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad u propisanom roku od 30 dana prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad, može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. Ako zahtjev nije podnesen u tom roku, državljanin treće zemlje ne smije raditi, ali može ostati na teritoriju Republike Hrvatske do izvršnosti odluke.

Članak 27.

Mijenja se članak 93. stavak 1. ZOS-a na način da su dodani novi uvjeti zbog kojih se može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad: u točki 4. dodana je za poslodavca pravomoćna osuda za kazneno djelo protiv opće sigurnosti, te pravomoćno izrečena prekršajnopravnu sankciju za najteže prekršaje protiv radnih odnosa te prekršajnopravnu sankciju protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu. Navedeno je propisano u cilju sprječavanja nezakonitosti rada stranih radnika te njihove radnopravne zaštite, čemu u prilog govori i dosadašnja praksa te podaci Državnog inspektorata sukladno kojima se tijekom 2022. i 2023. godine, prilikom inspekcijskih nadzora u području radnih odnosa utvrdilo učestalo kršenje obveze prijave na mirovinsko osiguranje u određenom propisanom roku te rad državljanina protivno odredbama Zakona o strancima. Osim poduzimanja prekršajnih mjera u 2022. i 2023. godini, bilježe se i slučajevi rada neprijavljenih radnika- državljanina trećih zemalja u kojim slučajevima su inspektori usmenim rješenjem poslodavcima privremeno zabranili obavljanje djelatnosti odnosno državljanima trećih zemalja pružanje usluga za inozemnog poslodavca. Ako se radi o poslodavcu koji krši prava iz područja radnih odnosa i socijalnog osiguranja te područja opće sigurnosti ili zaštite na radu, nije prihvatljivo da takav poslodavac zapošljava strane radnike. Kako bi se poslodavcima omogućilo razdoblje prilagodbe vezano za utvrđivanje prekršajnopravne odgovornosti, odredba stavka 1. točke 4. u dijelu za prekršajnopravne sankcije počet će se primjenjivati od 01. siječnja 2026. godine. Novina je i da se dozvola za boravak i rad može odbiti ako je za korisnika otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije, ili ako je glavna svrha osnivanja ili djelovanja korisnika olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja, a u cilju sprječavanja zlouporaba te zaštite stranih radnika. U točki 8. dodan je popis poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada, te su dodane točke 10. i 11. koje se odnose na činjenicu postojanja opravdane sumnje u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika ili je zahtjev/ugovor o radu podnesen/sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje, odnosno ako je osoba koja je u sudskom registru upisana kao osnivač/član društva ili osoba ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili osobne slobode, kao i prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj. Dodana je točka 12. koja se odnosi na činjenicu da je ugovor o radu sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 2. ili 3. Zakona (u praksi se uočilo da ugovore o radu sklapaju državljanini trećih zemalja koji poduzimaju radnje ključnog osoblja za što nemaju odgovarajući status sukladno ZOS-u). Novo dodanom točkom 13. propisuje se da će se odbiti zahtjev ako poslodavac dva ili više puta krši odredbe koje se odnose na primjeren smještaj. Novom točkom 14. propisano je odbijanje dozvole za boravak i rad ako postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev. Stavkom 2. uređuje se pravni lijek protiv odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, a stavkom 3. uređuje se razmjena informacija s Ministarstvom financija, Poreznom upravom. Novina je propisana u stavku 4. kojom je temeljem članka 55. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku, propisana mogućnost da se rješenjem prekine postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad

ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak protiv poslodavca (u pitanju su postupci skrivljeni ponašanjem poslodavca koji, ako bi rezultirali kaznenom ili prekršajnom osudom poslodavca, rezultirali bi odbijanjem zahtjeva za dozvolu za boravak i rad, a sve u cilju zaštite stranih radnika), te ako se vodi prekršajni postupak protiv državljanina treće zemlje zbog kršenja odredbi Zakona o strancima koje se odnose na ulazak, boravak ili rad.

Članak 28.

Mijenja se članak 94. stavak 1. ZOS-a na način da su propisani novi uvjeti za ukidanje dozvole za boravak i rad (poslodavac ne poštuje propise o zaštiti na radu, ili se nalazi na popisu poslodavaca za kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada; državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ZOS-a nezaposlen je duže od vremena predviđenog člankom 103.a; osoba koja je u sudskom registru upisana kao osnivač/član društva ili osoba ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik pravomoćno je osuđen za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili osobne slobode, kao i prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj te ako agencija za privremeno zapošljavanje ne zaključi novi ugovor o ustupanju u roku od 30 dana od prestanka prethodnog ugovora o ustupanju, te ako poslodavac nije u propisanom roku radi osiguranja naplate tražbine dostavio zadužnicu nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji za državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad i kojima je potrebna viza; ili korisnik više ne ispunjava uvjete iz članka 99. ZOS-a). Stavkom 5. propisano je da će se državljanin treće zemlje upozoriti da postoji neki od uvjeta za ukidanje dozvole za boravak i rad za koji je odgovoran poslodavac, osim u slučaju da državljanin treće zemlje već koristi dopušteno razdoblje nezaposlenosti (npr. dozvola za boravak i rad ukinula bi se ako poslodavac naknadno napravi porezni dug, međutim državljanin treće zemlje kod takvog poslodavca može dati otkaz i može koristiti dopušteno razdoblje nezaposlenosti do 60 dana i u tom razdoblju tražiti novog poslodavca). Stavkom 6. propisano je da vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti neće štiti državljanina treće zemlje ako zapreka postoji s njegove strane (npr. predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak). Stavkom 7. propisano je da se dozvola za boravak i rad neće ukinuti ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca u istom zanimanju, ako je takav zahtjev podnesen prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti. Stavkom 8. uređuje se razmjena informacija s Ministarstvom financija, Poreznom upravom, dok se stavkom 9. propisuje razmjena podataka s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje kako bi se moglo utvrditi vrijeme nezaposlenosti državljanina treće zemlje.

Članak 29.

Mijenja se članak 95. ZOS-a na način da je propisano da su državljanin treće zemlje ili poslodavac dužni obavijestiti o prekidi ugovora o radu i drugih uvjeta na temelju kojih je dozvola za boravak i rad izdana u roku od pet radnih dana od dana nastupa tih okolnosti, imajući u vidu i kraće rokove u kojima je poslodavac dužan odjaviti radnika s mirovinskog osiguranja u slučaju prestanka radnog odnosa.

Radi uočenih izazova u praksi, slijedom čega se državljani trećih zemalja zatiču u neizvjesnim situacijama, pa i u nezakonitom boravku, uređene su situacije kada poslodavac odustaje od zapošljavanja državljanina treće zemlje ili državljanin treće zemlje sam odustane od zapošljavanja neposredno po dolasku u Republiku Hrvatsku i ne započne s radom u roku predviđenim u ugovoru o radu; odnosno poslodavac je državljaninu treće zemlje otkazao ugovor o radu, osim ako se radi o redovnom otkazu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika ili izvanrednom otkazu ugovora o radu, prije isteka roka od tri mjeseca rada u Republici Hrvatskoj. Naime, poslodavac je taj koji provodi i odgovoran je za provedeni selekcijski postupak radi odabira stranog radnika, pri čemu je dužan državljaninu treće zemlje dati jasnu informaciju o uvjetima rada, opisu poslova te podatak o plaći. Propisana je obveza poslodavaca

da su dužni uplatiti u državni proračun iznos od jedne prosječne mjesečne bruto plaće isplaćene u protekloj godini, u roku od 8 dana od dana nastupa gore navedenih okolnosti. Propisano je da je poslodavac radi osiguranja namirenja tražbine dužan izdati zadužnicu u korist Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova za svakog državljanina treće zemlje koji ulazi u Republiku Hrvatsku temeljem vize, u roku od 5 dana nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Uplaćena sredstva će se koristiti za troškove povratka državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj. Postupak namirenja tražbine u nadležnosti je Ministarstva te će postupak naplate biti propisan pravilnikom koji donosi ministar unutarnjih poslova.

Propisano je da se stavak 2. ne primjenjuje na sezonskog radnika, budući da je prihvata, boravak i prestanak rada sezonskih radnika uređen Direktivom 2014/36/EU o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika.

Članak 30.

Mijenja se članak 96. stavak 1. ZOS-a. Budući da će se dozvola za boravak izdavati državljaninu treće zemlje kao biometrijska dozvola boravka, policijska uprava odnosno policijska postaja će potvrde iz članka 91. stavaka 3. i 4. dostaviti državljaninu treće zemlje, poslodavcu i korisniku. Izmjenom stavka 2. obavijest o izdanoj potvrdi iz članka 91. stavaka 3. i 4. dostavljat će se i ministarstvu nadležnom za rad. Izmjene vezano za dostavu potvrde Hrvatskom zavodu za zapošljavanje i Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje učinjene su zbog usklađivanja s zakonskim aktima koji se odnose na unutarnje ustrojstvo tih tijela.

Članak 31.

Mijenja se članak 97. ZOS-a kojim se regulira izdavanje dozvola za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. U cilju zaštite državljanina trećih zemalja, a sukladno i uvjetima za sezonske radnike, propisana je novina da se zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže i dokaz o primjerenom smještaju ako smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja te je u tom slučaju uvjet za izdavanje dozvole za boravak i rad po članku 97. Zakona. Propisana je novina da se u slučaju zapošljavanja u deficitarnom zanimanju prilaže dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u traženom zanimanju, što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju (stavak 4.). Navedeno predstavlja mehanizam provjere za deficitarna zanimanja koji prije svega ide u korist poslodavcima. Naime, praksa je pokazala da strani radnici u deficitarnim zanimanjima ne raspolažu odgovarajućim znanjima i vještinama što je dovelo do otkazivanja radnog odnosa, a poslodavac je ostao bez potrebne radne snage. Imajući u vidu da na Listi deficitarnih zanimanja postoje i pomoćna zanimanja za koja nije potrebno dokazivati radno iskustvo niti kvalifikaciju, stavkom 5. propisano je da za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci o Listi deficitarnih zanimanja iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje (stavak 5.). Stavkom 6. propisana je obveza prilaganja rješenja o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije, ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj. U stavku 7. kojim su navedeni slučajevi u kojima se ne traži mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, kada se radi o produljenju dozvole za boravak za istog poslodavca, precizirano je da se mora raditi i o istom zanimanju državljanina treće zemlje, inače bi se radilo o mijenjanju zanimanja iz deficitarnog u nedeficitarno bez provođenja testa tržišta rada. Dodani su novi stavci 8. i 9. kojima se propisuje da ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe čime se radnik državljanin treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj, te da plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici

Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.

Članak 32.

Mijenja se članak 98. ZOS-a kojim je u stavku 1. navedeno da se ne traži provedba testa tržišta rada putem Hrvatskog zavoda za zapošljavanje kada se radi o produljenju dozvole za boravak i rad istom poslodavcu za isto zanimanje državljanina treće zemlje, inače bi se radilo o mijenjanju zanimanja iz deficitarnog u nedeficitarno bez provođenja testa tržišta rada. Stavkom 3. propisano je da opseg zahtijevanih uvjeta za obavljanje poslova radnog mjesta naveden u testu tržišta rada ne mogu biti veći od uvjeta na usporedivim radnim mjestima niti plaća može biti manja od plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima. Propisana je ovlast za donošenje Pravilnika kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Članak 33.

Mijenja se članak 99. ZOS-a kojim se regulira mišljenje Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje, te su u stavku 1. dodani novi uvjeti koji će se provjeravati: kompetencije državljanina treće zemlje za rad u traženom zanimanju, uvjet da ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe, uvjet da plaća ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj na usporedivim radnim mjestima; poslodavac mora imati podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije (na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja, a ne samo po osnovi poreza na dohodak i doprinosa za obvezna osiguranja); poslodavac u zadnjih godinu dana (ne više šest mjeseci) mora imati zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske; poslodavac nije pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja te područja opće sigurnosti; poslodavcu nije pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa te prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu. Navedeno je propisano u cilju sprječavanja nezakonitosti rada stranih radnika te njihove radnoppravne zaštite, čemu u prilog govori i dosadašnja praksa te podaci Državnog inspektorata sukladno kojima se tijekom 2022. i 2023. godine, prilikom inspeksijskih nadzora u području radnih odnosa utvrdilo učestalo kršenje obveze prijave na mirovinsko osiguranje u određenom propisanom roku te rad državljanina protivno odredbama Zakona o strancima. Osim poduzimanja prekršajnih mjera u 2022. i 2023. godini, bilježe se i slučajevi rada neprijavljenih radnika- državljanina trećih zemalja u kojim slučajevima su inspektori usmenim rješenjem poslodavcima privremeno zabranili obavljanje djelatnosti odnosno državljanima trećih zemalja pružanje usluga za inozemnog poslodavca. Ako se radi o poslodavcu koji krši prava iz područja radnih odnosa i socijalnog osiguranja te područja opće sigurnosti ili zaštite na radu, nije prihvatljivo da takav poslodavac zapošljava strane radnike. Kako bi se poslodavcima omogućilo razdoblje prilagodbe vezano za utvrđivanje prekršajnoppravne odgovornosti, odredba stavka 1. točke 6. počat će se primjenjivati od 01. siječnja 2026. godine. Također je kao novi uvjet propisano da u zadnjih šest mjeseci poslodavac mora ostvarivati određeni promet (pravna osoba 10.000,00 eura mjesečno, a fizička osoba 15.000,00 eura u zadnjih šest mjeseci); poslodavac nije na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada. Stavcima 9. i 10. propisani su omjeri između državljanina trećih zemalja i broja zaposlenih hrvatskih državljanina, državljanina EGP-a ili Švicarske Konfederacije kada se može izdati pozitivno mišljenje: 16% u zapošljavanju u nedeficitarnim zanimanjima, 8% ako se radi o zapošljavanju u deficitarnom zanimanju.

Članak 34.

Mijenja se članak 100. kojim je regulirano izdavanje dozvole za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji će raditi u agencijama za privremeno zapošljavanje koje se smatraju poslodavcem prema općem propisu o radu. Stavkom 1. propisuje se da se u postupku izdavanja dozvole za boravak i rad agenciji za privremeno zapošljavanje na odgovarajući način primjenjuju relevantne odredbe Zakona o strancima, dok stavak 2. propisuje uvjete za izdavanje dozvole za boravak i rad agenciji za privremeno zapošljavanje kao poslodavcu.

Dozvola za boravak i rad može se izdati s rokom važenja do tri godine, odnosno na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, ako agencija ispunjava uvjete iz članka 97. i 99. ZOS-a, a korisnik iz članka 99. ZOS-a te ako je priložen ugovor o ustupanju radnika (koji može biti kraćeg trajanja od ugovora o radu sklopljenog s agencijom za privremeno zapošljavanje). Za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad agencija može ustupati državljanina treće zemlje drugim korisnicima u istom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad, ako drugi korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ZOS-a. Na taj način je agencijama olakšana promjena korisnika, budući da po važećem ZOS-u kod svake promjene korisnika agencije moraju podnositi novi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, a državljanin treće zemlje mora ishoditi novu biometrijsku dozvolu. Sukladno ovom Zakonu, agencija može mijenjati korisnike na način da u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o ustupanju s novim korisnikom podnese zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, koji u roku od 5 dana daje mišljenje ispunjava li novi korisnik uvjete iz članka 99. ZOS-a. Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod novog korisnika od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a državljaninu treće zemlje, agenciji i novom korisniku policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 4. U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odbija se ustupanje novom korisniku. Propisan je slučaj da agencija ili novi korisnik mogu odustati od zahtjeva za promjenu korisnika te će se postupak obustaviti zabilješkom u spis predmeta, o čemu će se isti obavijestiti. Stavkom 10. propisano je da će se dozvola za boravak i rad ukinuti ako agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju i dostavi zahtjev za promjenom korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad agencija može državljanina treće zemlje ustupati novim korisnicima sukladno ovom članku. Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisat će način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja.

Članak 35.

Dodaje se članak 100.a kojim je ograničena mogućnost poslodavcu da podnosi zahtjeve za izdavanje dozvola za boravak i rad koje se izdaju na temelju članka 97. ZOS-a u većem broju nego što ima zaposlenih hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije. Poslodavac koji ima do 50 radnika hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno do 50 zahtjeva za dozvole za boravak i rad koje se izdaju na temelju članka 97. ZOS-a, a poslodavac koji zapošljava od 51 do 250 radnika hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 250 zahtjeva za izdavanje dozvola za boravak i rad. U slučaju da poslodavac podnese veći broj zahtjeva od dopuštenog, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona. Ograničenje broja zahtjeva primjenjuje se do nastupanja uvjeta za primjenu omjera zaposlenih hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije te državljana trećih zemalja iz članka 99. stavaka 9. i 10. ZOS-a. Poslodavac koji zapošljava više od 250 radnika hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije nema ograničenja u broju podnijetih zahtjeva.

Članak 36.

U članku 101. stavku 1. ZOS-a brisan je uvjet da poslodavac koji zapošljava u deficitarnim zanimanjima ne treba ispunjavati uvjet od $\frac{1}{4}$ broja zaposlenih hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije, već je sada člankom 99. stavkom 10. propisano da u slučaju zapošljavanja u deficitarnim zanimanjima poslodavac mora ispunjavati uvjet od 8% zaposlenih hrvatskih državljana, državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije.

Članak 37.

Mijenja se članak 102. ZOS-a kojim je propisana obveza Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, umjesto područne službe odnosno ureda, da je dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju ako državljanin treće zemlje ne obavlja poslove za koje je sklopio ugovor o radu ili poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

Članak 38.

Člankom 103. propisano je da se okolnosti iz članka 102. ZOS-a mogu utvrditi u inspekcijskom nadzoru tijela državne uprave nadležnog za poslove inspekcije ili u okviru redovnih aktivnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (ne više područne službe odnosno ureda), odnosno na drugi odgovarajući način.

Članak 39.

Dodaju se članci 103.a – 103.f.

Člankom 103.a uvodi se novina da državljanin treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može biti nezaposlen određeno vrijeme te za vrijeme nezaposlenosti može tražiti zaposlenje i zaposliti se sukladno odredbama ZOS-a (najduže do 60 dana, jednokratno ili višekratno unutar važeće dozvole za boravak i rad). Razdoblje nezaposlenosti prekida se dostavom urednog zahtjeva iz članka 103.b (zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad) ili dostavom urednog zahtjeva iz članka 103.d (dostavom zahtjeva za olakšanu promjenu poslodavca u istom zanimanju). Propisano je da će se zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad ili zahtjev za promjenu poslodavca iz članka 103.d odbaciti ako su podneseni nakon isteka dozvoljenog vremena nezaposlenosti, a dozvola za boravak i rad ukinut će se. U cilju utvrđivanja početka i kraja nezaposlenosti, stavkom 6. propisuje se razmjena podataka s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje. Navedena odredba ne primjenjuje se na sezonske radnike, imajući u vidu uvodnu izjavu broj 31. Direktive 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika, kojom je propisano da mogućnost da sezonskog radnika zaposli drugi poslodavac pod uvjetima utvrđenima u toj Direktivi ne bi smjela podrazumijevati mogućnost da sezonski radnik traži zaposlenje na državnom području država članica dok je nezaposlen.

Člankom 103.b propisani su slučajevi kada se podnosi zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad na temelju članka 97. ZOS-a (u kojem slučaju se izdaje nova biometrijska dozvola boravka), kako bi se jasno razgraničili od novih instituta uvedenih ovim Nacrtom (promjena deficitarnog zanimanja kod istog poslodavca, promjena poslodavca u istom zanimanju nakon godine dana rada i dodatni rad u kojim slučajevima se ne izdaje nova biometrijska dozvola boravka, već potvrda s podacima o novom zanimanju/poslodavcu i dodatnom radu). U slučaju da je zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad podnesen unutar dopuštenog roka nezaposlenosti, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke po zahtjevu. Ako je zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad podnesen izvan dopuštenog roka nezaposlenosti, zahtjev će se rješenjem odbaciti, a dozvola za boravak i rad će se ukinuti. Također je propisano od kada državljanin treće zemlje može započeti s radom te temeljem kojeg dokumenta, a imajući u vidu vrijeme potrebno za izradu biometrijske dozvole boravka (u praksi 3-4 tjedna). Navedena odredba ne primjenjuje se na sezonske radnike, imajući u vidu da se na sezonske radnike primjenjuje odredba članka 106. Zakona o strancima kojom

je propisano produljenje dozvole za boravak i rad kod istog ili drugog poslodavca, koja odredba je usklađena s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika.

Člankom 103.c propisan je postupak olakšane promjene zanimanja kod istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad za deficitarna zanimanja (za koja nije potreban test tržišta rada). Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ZOS-a, može unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca promijeniti zanimanje, ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje u deficitarnom zanimanju i ako je ugovor o radu za novo zanimanje sklopljen na razdoblje do kraja važenja dozvole za boravak i rad. Naime, u konkretnom slučaju olakšava se promjena zanimanja kod istog poslodavca, a na temelju važeće dozvole za boravak i rad izdane na vrijeme za koje je taj poslodavac zaposlio državljanina treće zemlje i isto naveo u ugovoru o radu. Stoga nije svrsishodno da se ovim institutom omogući skraćivanje zaposlenja državljanina trećih zemalja kod istog poslodavca, sklapanjem tog novog ugovora na kraće razdoblje od onog prvog ugovora o radu koji je strani radnik sklopio s tim istim poslodavcem. Ovo i iz razloga kako bi se izbjegle situacije prestanka rada prije isteka dozvole za boravak i rad, a radi se o istom poslodavcu koji koristi olakšanu promjenu zanimanja. Promjena zanimanja na opisani način može se izvršiti i ako je dozvola za boravak i rad produljena. Poslodavac je dužan u roku od tri dana od sklapanja ugovora o radu za novo deficitarno zanimanje podnijeti zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Državljanin treće zemlje može započeti s radom od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Dozvola za boravak i rad ostaje važiti do njenog isteka, a državljaninu treće zemlje i poslodavcu izdaje se potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. Ako je zaprimljeno negativno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu zanimanja, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbija promjenu zanimanja te državljanin treće zemlje može nastaviti raditi u prvom zanimanju na temelju radnog odnosa sukladno prvom ugovoru o radu. Propisan je slučaj da stranke mogu odustati od zahtjeva te će se postupak obustaviti zabilješkom u spis predmeta, o čemu će se obavijestiti stranke. Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisat će način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja. Navedena odredba ne primjenjuje se na sezonske radnike, imajući u vidu odredbu članka 22. točke c) Direktive 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika, kojom je propisano da sezonski radnik ima pravo obavljanja konkretne profesionalne djelatnosti za koju je izdano odobrenje u skladu s nacionalnim pravom, odnosno dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

Člankom 103.d propisana je olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad u istom zanimanju nakon godine dana rada u Republici Hrvatskoj. Omogućeno je državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad s rokom važenja od najmanje godinu dana sukladno članku 97. ZOS-a i na temelju koje dolazi u Republiku Hrvatske, da unutar važenja dozvole za boravak i rad nakon godine dana rada promijeni poslodavca u istom zanimanju, te je drugi poslodavac dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu podnijeti zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, uz koji prilaže ugovor o radu. Hrvatski zavod za zapošljavanje će dati mišljenje na temelju članka 99. u roku od pet dana od dana zaprimanja obavijesti. Ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje pozitivno, državljanin treće zemlje može početi raditi, dozvola za boravak i rad ostaje važiti do njenog isteka, a državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu izdaje se potvrda iz članka 91. stavka 3. postavka 3. Ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu poslodavca negativno, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbit će promjenu poslodavca te obavijestiti državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti te

da će se ukinuti dozvola za boravak i rad ako se u tom razdoblju ne zaposli. Budući da državljani trećih zemalja često sklapaju više ugovora o radu s više poslodavaca koji podnose zahtjeve, kako bi se smanjilo administrativno opterećenje policijskih uprava odnosno policijskih postaja, propisano je da ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca, naknadni zahtjevi poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca, bit će odbačeni. Propisan je slučaj da stranke mogu odustati od zahtjeva te će se postupak obustaviti zabilješkom u spis predmeta, o čemu će se obavijestiti stranke. Uvjeti promjene poslodavca propisani ovim člankom primjenjuju se i u slučaju da je državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio neprekidno najmanje godinu dana na temelju više izdanih dozvola za boravak i rad (npr. imao je dozvolu za boravak i rad izdanu na 7 mjeseci, potom mu je izdana nova dozvola za boravak i rad s rokom važenja na dvije godine, stoga će olakšanu promjenu poslodavca moći ostvariti nakon 5 mjeseci važenja nove dozvole za boravak i rad), kao i ako je dozvola za boravak i rad produljena. Stavkom 10. dodatno je uređena promjena poslodavaca, kada je drugi poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, u kojem slučaju se prilaže i ugovor o ustupanju radnika, te agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ZOS-a. Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisat će način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja. Navedena odredba ne primjenjuje se na sezonske radnike, imajući u vidu da im se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do 9 mjeseci.

Člankom 103.e propisan je dodatni rad državljanina treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad. Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ZOS-a, koji je zaposlen i radi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno, može unutar važenja dozvole za boravak i rad dodatno raditi na temelju ugovora o dodatnom radu za drugog poslodavca pod uvjetima propisanim općim propisom o radu. Prije podnošenja zahtjeva za dodatni rad, drugi poslodavac dužan je zatražiti provođenje testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ZOS-a (ako se zanimanje ne nalazi na listi deficitarnih zanimanja iz članka 101. Zakona o strancima). U roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o dodatnom radu drugi poslodavac dužan je podnijeti zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, koji daje mišljenje sukladno članku 99. ovoga Zakona u roku do pet dana od dana zaprimanja obavijesti. Državljanin treće zemlje može započeti s dodatnim radom kod drugog poslodavca nakon pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Ako je Hrvatski zavod za zapošljavanje dao pozitivno mišljenje, državljaninu treće zemlje, prvom i drugom poslodavcu izdaje se potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 4. Ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje negativno, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbija dodatni rad državljanina treće zemlje kod drugog poslodavca. Propisan je slučaj da državljanin treće zemlje ili drugi poslodavac mogu odustati od zahtjeva te će se postupak obustaviti zabilješkom u spis predmeta, o čemu će se isti obavijestiti. Državljanin treće zemlje koji ostane nezaposlen kod prvog poslodavca ili ne radi puno radno vrijeme od 40 sati tjedno ne smije nastaviti dodatno raditi kod drugog poslodavca te je dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i vratiti potvrdu o dodatnom radu u roku propisanim člankom 95. ZOS-a (pet radnih dana). Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijestit će drugog poslodavca da državljanin treće zemlje više ne radi kod prvog poslodavca, na temelju čega više ne može dodatno raditi kod njega. Dodatni rad na opisani način može se zatražiti i ako je dozvola za boravak i rad produljena. Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisat će način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja. Navedena odredba ne primjenjuje se na sezonske radnike, imajući u vidu odredbu članka 22. točke c) Direktive 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika, kojom je propisano da sezonski radnik ima pravo obavljanja konkretne profesionalne djelatnosti za koju je izdano odobrenje u skladu s nacionalnim pravom, odnosno izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

Člankom 103.f propisana je novina da se određuju obveze poslodavcu kad osigurava smještaj državljaninu treće zemlje kojem se izdaje dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ZOS-a da takav smještaj mora biti primjeren (do sada su odredbe o primjerenom smještaju bile propisane samo za sezonske radnike). Propisano je što se smatra primjerenim smještajem, kao i obveza poslodavca da o svakoj promjeni smještaja obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene. U cilju zaštite državljanina treće zemlje kada poslodavac osigurava smještaj, propisano su određena jamstva koja se odnose na iznos najamnine, kao i da se ne smije iznos najamnine automatski odbijati od plaće, da je poslodavac dužan dostaviti državljaninu treće zemlje ugovor o najmu ili istovrijedan dokument i da poslodavac jamči da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme. Dana je ovlast ministru unutarnjih poslova za donošenje podzakonskog propisa kojim će se propisati tehnički uvjeti primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjereni smještaj.

Članak 40.

Mijenja se članak 104. stavak 1. ZOS-a, budući da je izmijenjen članak 97. ZOS-a, slijedom čega je bilo potrebno na odgovarajući način uskladiti odredbu u odnosu na primjeren smještaj. Naime, jedan od uvjeta za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonske radnike je primjeren smještaj koji je propisan člankom 104. ZOS-a, koji uvjet se primjenjuje ako državljanin treće zemlje sam sebi osigurava smještaj, kao i u slučaju da smještaj osigurava poslodavac (dok je u članku 97. uvjet primjerenog smještaja mora ispuniti poslodavac, ako osigurava smještaj stranom radniku). Mijenja se stavak 2. ZOS-a na način da je propisano da poslodavac koji je zapošljavao sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na temelju dozvole za boravak i rad do 90 dana (za čije izdavanje nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje), te želi istog sezonskog radnika nastaviti zapošljavati u kontinuitetu dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad koja se izdaje na temelju mišljenja i/ili testa tržišta rada. Produženo je razdoblje u kojem sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad, sa šest na maksimalnih devet mjeseci kako je dopušteno Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.). Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana, dozvola za boravak i rad za sezonski rad izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. na temelju koje može početi raditi, te nije dužan ishoditi biometrijsku dozvolu boravka. Radi daljnjeg usklađivanja s navedenom Direktivom, izmijenjena je uvodna rečenica stavka 5. na način da je vidljivo pravo državljanina treće zemlje na izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad ako su ispunjeni propisani uvjeti. Sezonski radnik uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad dostavlja dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, a novina je da isto ne treba priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad. U stavku 6. izvršeno je usklađenje s propisima o ustrojstvu Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Članak 41.

Radi daljnjeg usklađivanja s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.), u članku 105. stavku 2. dodane su tri nove točke na temelju kojih se zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može odbiti, a odnose se na slučaj ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost; ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje

neprijavljenoga rada i/ili je sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja, te ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.

Članak 42.

Izvršena je promjena u članku 106. na način da se dozvola za boravak i sezonski rad može izdati na najdulji rok od 9 mjeseci, a ne 6 mjeseci kao do sada. Radi daljnjeg usklađivanja s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.), izmijenjen je stavak 2. na način da je vidljivo pravo državljanina treće zemlje na produženje dozvole za boravak i rad za sezonski rad ako su ispunjeni propisani uvjeti - unutar roka od devet mjeseci godišnje sezonskom radniku jednom će se produljiti važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog poslodavca, te jednom produljiti važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca (mogu se iskoristiti obje mogućnosti unutar dopuštenog vremena od 9 mjeseci za rad sezonskog radnika, pod uvjetom da je zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnijet prije isteka važeće dozvole za boravak i rad za sezonski rad). Stavak 6. mijenjan je radi usklađivanja s člankom 91. kojim se općenito uređuje odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad. Novim stavkom 8. omogućeno je da se za državljane trećih zemalja koji su radili kao sezonski radnici mogu podnijeti zahtjevi za odobrenje privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad koji nisu u svrhu sezonskog zapošljavanja, prije isteka dozvole za boravak i rad u svrhu sezonskog zapošljavanja, u kojem slučaju mogu ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Članak 43.

Radi daljnjeg usklađivanja s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.), u članku 107. stavku 1. dodan je novi uvjet na temelju kojeg će se ukinuti dozvola za boravak i rad za sezonski rad, a koji se odnosi na situaciju ako je priložena dokumentacija bila prijevarno stečena, krivotvorena ili protuzakonito promijenjena.

Članak 44.

U članku 110. brišu se riječi: „područne službe odnosno ureda“ radi usklađivanja s propisima koji uređuju unutarnje uređenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a termin „EU plava karta“ usklađen je s terminologijom nove Direktive (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021.) te sada glasi „plava karta EU-a“. Mijenjana je točka 25. radi usklađivanja s propisom koji uređuje nadležnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih. Mijenjana je točka 27. na način da je jasnije propisano da se mora raditi o osobi koju je imenovao strani naručitelj za obavljanje poslova nadzora ili inspekcije kod remonta i izgradnje brodova na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja odnosno poslove nadzora ili inspekcije kod proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje. Dodana je nova točka 31. na temelju koje je moguće izdavanje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada ili mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje državljaninu treće zemlje čiji je poslodavac koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a sukladno posebnom propisu kojim se uređuje javna nabava sklopio ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske, te je dodana i nova točka 32. na temelju koje je moguće izdavanje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada ili mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje državljaninu treće zemlje čiji poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom koji

uređuje obnovu zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije ili izvodi radove u sklopu projekata energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

Članak 45.

U stavku 1. točki 3. članka 113. jasnije je propisano da se radi o mjesečnoj bruto plaći. Mijenja se stavak 5. na način da je jasnije propisano da je državljanin treće zemlje koji u trgovačkom društvu ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %, dužan regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. toga članka (kao ključno osoblje), te mu se za isto ili različito trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ZOS-a.

Članak 46.

Izvršeno je usklađivanje s novom Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021.). Člankom 126. definirano je da je „plava karta EU-a“ za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske. Stavkom 2. propisano je da zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje: u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev će biti odbačen ako ga je podnio državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ZOS-a. Podnošenje zahtjeva dopušteno je i poslodavcu pod uvjetima iz stavka 3. U slučaju da je zahtjev podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a visokokvalificiran državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. Propisan je rok u kojem je policijska uprava odnosno policijska postaja dužna riješiti zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“. Novina je da zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i državljanin treće zemlje koji ima odobrenu međunarodnu zaštitu kao i član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji sam nije državljanin države članice EGP-a, koji koristi slobodu kretanja kako je uređeno propisom kojim se uređuje status državljanina država članova EGP-a i članova njihovih obitelji. Stavkom 7. propisani su uvjeti pod kojima se državljaninu treće zemlje može odobriti „plava karta EU-a“. Novina je da se „plava karta EU-a“ može odobriti i državljanima trećih zemalja koji imaju dokaz o stručnim vještinama visoke razine (koje izdaje Povjerenstvo koje imenuje ministar nadležan za rad), a ne samo državljanima trećih zemalja koji imaju dokaz o kvalifikaciji u visokom obrazovanju. Državljaninu treće zemlje iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru radu ne smije biti manji od 1,5 prosječne bruto mjesečne plaće isplaćene u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku. Novina je uvođenje nižeg praga plaće za državljanine treće zemlje, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za odobrenje „plave karte EU-a“ nije prošlo dulje od tri godine, u kojem slučaju iznos bruto mjesečne plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru radu nije manji od 80% iznosa utvrđenog točkom 4. stavkom 7. toga članka. Prag navedene plaće primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca od izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo. Stavkom 11. je propisano da se ne primjenjuje članak 100. ZOS-a ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje.

Članak 47.

Mijenja se članak 127. ZOS-a kojim je propisano kada će se zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ odbiti. Odredbe se dijelom odnose na državljanina treće zemlje (nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9.; priloženi dokumenti stečeni su prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni; ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska ili predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje), a dijelom na poslodavca (glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca je olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja; poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca; uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca; za poslodavca je otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija; poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti i poslodavac je na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja).

Članak 48.

Mijenja se članak 128. kojim je propisano da se „plava karta EU-a“ izdaje s rokom važenja od 48 mjeseci, a ako je ugovor o radu sklopljen za razdoblje manje od 48 mjeseci, „plava karta EU-a“ izdat će se za razdoblje trajanja ugovora o radu uvećano za dodatna tri mjeseca, ali ne dulje od 48 mjeseci. U slučaju da je valjanost putne isprave kraće od naprijed navedenih razdoblja, „plava karta EU-a“ izdaje se na razdoblje valjanosti putne isprave. Dozvola za boravak i rad „plava karta EU-a“ izdaje se kao biometrijska dozvola boravka, te se u rubriku „vrsta dozvole“ unose riječi „plava karta EU-a“. Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja državljaninu treće zemlje i poslodavcu izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja „plave karte EU-a“, radnom mjestu i zanimanju za koje se izdaje „plava karta EU-a“ i zakonskoj odredbi na temelju koje je odobrena. Kao i kod ostalih dozvola za boravak i rad, uzimajući u obzir činjenicu da je potrebno određeno vrijeme za izradu dozvole boravka (izrada traje 3-4 tjedna), jasno je propisano da državljanin treće zemlje kojem je odobrena dozvola za boravak i rad „plava karta EU-a“ može raditi u Republici Hrvatskoj i prije nego što ishodi biometrijsku dozvolu boravka (koju je dužan zatražiti u određenom roku), pod uvjetom da je poslodavcu uručena odgovarajuća potvrda i državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje. Nakon što u roku podnese zahtjev za biometrijsku dozvolu boravka (te mu se o tome izda dokaz), može nastaviti raditi, te će mu se po njezinoj izradi uručiti biometrijska dozvola boravka. Ako je riječ o državljaninu treće zemlje kojem je Republika Hrvatska odobrila međunarodnu zaštitu u „plavu kartu EU-a“ unijet će se napomena: »Međunarodna zaštita odobrena u Republici Hrvatskoj dana (datum)«, a u slučaju prestanka ili poništenja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje izdat će se nova „plava karta EU-a“ koja neće sadržavati navedenu napomenu. Dodatno je propisano postupanje u slučaju da je „plava karta EU-a“ izdana državljaninu treće zemlje kojem je međunarodnu zaštitu odobrila druga država članica EGP-a.

Članak 49.

Mijenja se članak 129. kojim je propisano da nositelj „plave karte EU-a“ ima pristup zapošljavanju kao visokokvalificirani radnik pod uvjetima predviđenim tim člankom. Imajući u vidu da će se dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje izdavati kao biometrijska dozvola boravka (obrazac je propisan Uredbom Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja te se radi o biometrijskoj kartici), informacije o poslodavcu, zanimanju itd. navest će se u potvrdu koja će se ispisivati iz informacijskog sustava Ministarstva (potvrda iz članka 128. stavak 5. ZOS-a). Stoga je određeno da poslodavac može zaposliti državljanin treće zemlje na poslovima

navedenim u toj potvrdi. Budući da nositelj „plave karte EU-a“ može mijenjati poslodavca u istom zanimanju za koje mu je odobrena „plava karta EU-a“ bez vremenskog ograničenja, izvršeno je usklađivanje sa stavcima 7. i 9. toga članka, temeljem kojeg se novih poslodavcima i nositelju „plave karte EU-a“ izdaju potvrde o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca (koje sadrže podatak o istom zanimanju i drugom poslodavcu). U slučaju kratkoročne mobilnosti, poslodavac može zaposliti nositelja „plave karte EU-a“ koja je izdana u drugoj državi članici EU samo na poslovnim aktivnostima iz članka 135. stavka 3. toga Zakona. Stavkom 3. propisano je na kojim poslovima i kod kojeg poslodavca može raditi nositelj „plave karte EU-a“, budući da može mijenjati poslodavca u istom zanimanju za koje mu je odobrena „plava karta EU-a“ bez vremenskog ograničenja. U slučaju kratkoročne mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ koja je izdana u drugoj državi članici EU, može obavljati samo poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ZOS-a. Propisana je obveza poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ da u roku od pet radnih dana moraju obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku o svim okolnostima koje utječu na valjanost „plave karte EU-a“. Novina je da se stavkom 6. nositelju „plave karte EU-a“ omogućava promjena poslodavca neovisno od vremena važenja „plave karte EU-a“, na temelju dostavljenog ugovora o radu s novim poslodavcem za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika na onim visokokvalificiranim poslovima za koje mu je izdana „plava karta EU-a“, a biometrijska dozvola boravka i dalje važi te se izdaje samo potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca (sada se za promjenu poslodavca prije isteka boravka od 2 godine traži izdavanje nove „plave karte EU-a“). Nositelju „plave karte EU-a“ omogućava se da za vrijeme važenja iste može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno: do tri mjeseca, ako ima „plavu kartu EU-a“ kraće od dvije godine; do šest mjeseci, ako ima „plavu kartu EU-a“ duže od dvije godine i najdulje do 12 mjeseci zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama. Za vrijeme nezaposlenosti nositelj „plave karte EU-a“ može tražiti zaposlenje i zaposliti se, te je dužan od prestanka ugovora o radu i novom zapošljavanju obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana. Stavkom 10. propisana je novina da nositelj „plave karte EU-a“ može obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost sukladno uvjetima propisanim posebnim propisima koji uređuju samostalnu ili profesionalnu djelatnost, bez ishoda dodatne dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada iz ovoga Zakona, a o čemu je je u roku od 5 radnih dana od početka obavljanja navedene djelatnosti dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju. Nositelj „plave karte EU-a“ može obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost (primjerice povremeno predavanje na fakultetima...) kao supsidijarnu djelatnost, što znači da se sredstva ostvarena na temelju obavljanja tih djelatnosti ne ubrajaju u bruto plaću te za cijelo vrijeme obavljanja tih dodatnih poslova, moraju biti i dalje ispunjeni svi uvjeti za „plavu kartu EU-a“ (primjerice mora i dalje imati odgovarajući iznos bruto plaće te se u taj iznos ne ubrajaju sredstva ostvarena samostalnom djelatnošću).

Članak 50.

Mijenja se članak 130. kojim je propisano pod kojim uvjetima se može produžiti „plava karta EU-a“. Zahtjev podnosi poslodavac ili nositelj „plave karte EU-a“ najkasnije 60 dana prije isteka važenja „plave karte EU-a“ u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje. Propisano je da državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj kao nositelj „plave karte EU-a“ i raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu ako je zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ podnesen prije njezina isteka, a valjanost „plave karte EU-a“ istekne tijekom postupka produljenja. U navedenom slučaju državljanin treće zemlje nema pravo na mobilnost u drugu državu članicu EGP-a iz članka 135. i 135.a ovoga Zakona (kratkoročna i dugoročna mobilnost).

Članak 51.

Mijenja se članak 131. kojim su propisani uvjeti pod kojima se može ukinuti „plava karta EU-a“ i odbiti zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“. Dio uvjeta se odnosi na državljanina treće zemlje (nositelj „plave karte EU-a“ više nema valjanu putnu ispravu, ali će mu se prethodno odrediti rok unutar kojeg mora ishoditi i predložiti valjanu putnu ispravu; više nema ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika; više nema potrebne kvalifikacije; plaća više ne ispunjava prag plaće; predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje ili ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska; nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći; svrha boravka nositelja „plave karte EU-a“ ne odgovara svrhama za kojeg mu je boravak dopušten; „plava karta EU-a“ ili predloženi dokumenti stečeni su prijevaram, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni; nositelj „plave karte EU-a“ ne zadovoljava uvjete za mobilnost u drugoj državi članici), a dio na poslodavca (poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca; nisu ispunjeni uvjeti iz ugovora o radu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca). Kod ocjene dostatnosti sredstava uzima se u obzir i doprinos članova obitelji dohotku kućanstva. Decidirano je propisano trajanje nezaposlenosti za koje vrijeme se „plava karta EU-a“ neće ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje. U slučaju da su razlozi za ukidanje na strani poslodavca (npr. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca), policijska uprava odnosno policijska postaja o istom će obavijestiti nositelja „plave karte EU-a“ i odrediti rok od najmanje tri mjeseca za traženje novog zaposlenja, a ako je nositelj „plave karte EU-a“ bio zaposlen najmanje dvije godine, odredit će mu se rok od najmanje šest mjeseci za traženje novog zaposlenja (u slučaju da nositelj „plave karte EU-a“ ne nađe novog poslodavca u ostavljenom roku, ukinut će mu se „plava karta EU-a“, vodeći računa o najduljem vremenu dopuštene nezaposlenosti). „Plava karta EU-a“ bit će ukinuta nakon što druga država članica EGP-a donese odluku po zahtjevu za odobrenje dugoročne mobilnosti i ako postoje uvjeti za njezino ukidanje, osim ako postoji osnova za ukidanje „plave karte EU-a“ na temelju opasnosti za javni poredak i nacionalnu sigurnost ili su dokumenti na temelju koje je „plava karta EU-a“ odobrena stečeni prijevaram, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni. Propisuje se razmjena podataka s Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje u cilju utvrđivanja radnopravnog statusa državljanina treće zemlje.

Člankom 52.

Mijenja se članak 132. kojim su propisana prava nositelja „plave karte EU-a“ s kojima se postupa na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske u pogledu: 1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmire, dopuste, blagdane i neradne dane, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštitu prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu, 2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, 3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja, 4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija, 5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, 6. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje. Stavkom 2. propisana su prava nositelja „plave karte EU-a“ koji se sele u treću zemlju ili njihovih nadživjelih članova obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju nositelja „plave karte EU-a“

dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža nositelja „plave karte EU-a“ stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju. Navedena prava ima nositelj „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite odobrenoju u drugoj državi članici EGP-a. Navedena prava nemaju nositelji „plave karte EU-a“ koji su korisnici prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj (na njih se primjenjuju prava propisana Zakonom o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji, Narodne novine, broj: 66/19, 53/20, 144/20 i 114/22). Stavkom 5. propisano je da se navedena prava ostvaruju sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja.

Članak 53.

Mijenja se članak 133. kojim je propisano pod kojim uvjetima članovi obitelji, životni ili neformalni životni partneri nositelja „plave karte EU-a“ reguliraju privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva. Stavkom 1. propisano je da se u postupku odobrenja privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ primjenjuju odredbe glave V. ZOS-a na odgovarajući način. Članovi obitelji iz članka 64. stavak 1. ZOS-a, životni partner ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ mogu podnijeti zahtjev u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (bez obzira treba li im viza za ulazak u Republiku Hrvatsku), ako zakonito borave u Republici Hrvatskoj. Zahtjevi za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva mogu se podnijeti istodobno sa zahtjevom za izdavanje za „plavu kartu EU-a“. Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ZOS-a, životni partner ili neformalni životni partner koji podnesu zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. Stavkom 5. je propisano da o uredno podnesenom zahtjevu treba odlučiti policijska uprava odnosno policijska postaja u roku od 60 dana, a ako je zahtjev podnesen istodobno sa zahtjevom za „plavu kartu EU-a“, policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti istodobno u oba postupka. Privremeni boravak odobrit će se na vrijeme na koje je odobrena „plava karta EU-a“ državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji odnosno životno partnerstvo, odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraće od vremena na koje je odobrena „plava karta EU-a“. Stavkom 7. propisano je da član obitelji iz članka 64. stavka 1. ZOS-a, životni partner ili neformalni životni partner kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ može raditi u Republici Hrvatskoj bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, a u dozvolu boravka unijet će se napomena »član obitelji nositelja plave karte EU-a« odnosno »životno partnerstvo s nositeljem plave karte EU-a« i »rad bez dozvole za boravak i rad«.

Članak 54.

Dodaju se članci 133.a i 133.b.

Člankom 133.a propisano je pod kojim uvjetima se članu obitelji, životnom partneru ili neformalnom životnom partneru nositelja „plave karte EU-a“ može odobriti autonomni boravak (nakon tri godine odobrenog privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ kao i djetetu koje je postalo punoljetno), uz ispunjavanja uvjeta koji se odnose na valjanu stranu putnu ispravu, sredstva za uzdržavanje, zdravstveno osiguranje, te nepostojanje zapreka koje se odnose na javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje. Novina je da se za potrebe računanja neprekidnog trajanja privremenog boravka zbrajaju razdoblja boravka na području drugih država članica EGP-a.

Člankom 133.b propisane su iznimke od primjene odredbi o članovima obitelji, životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima nositelja „plave karte EU-a“, na način da se

odredbe članka 133. i 133.a ovoga Zakona ne primjenjuju na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji su korisnici prava na slobodno kretanje u Republici Hrvatskoj (primjenjuje se Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji, Narodne novine, broj: 66/19, 53/20, 144/20 i 114/22) niti na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite koju je odobrila Republika Hrvatska (primjenjuje se Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, Narodne novine, broj: 70/15, 127/17, 33/23).

Članak 55.

Mijenja se članak 134. kojim je propisano pod kojim uvjetima se može odobriti dugotrajni boravak nositelju „plave karte EU-a“. Određeno je da se u postupku odobrenja dugotrajnog boravka nositelja „plave karte EU-a“ primjenjuju odredbe glave VII. ZOS-a na odgovarajući način. Nositelju „plave karte EU-a“ može se odobriti dugotrajni boravak ako je neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj imao neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu. Dugotrajni boravak može se odobriti nositelju „plave karte EU-a“ koja je izdana na temelju dugoročne mobilnosti i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak, od čega: na području drugih država članica EGP-a najmanje tri godine kao nositelj „plave karte EU-a“, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici te najmanje dvije godine prije podnošenja zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj „plave karte EU-a“ u Republici Hrvatskoj. Državljaninu treće zemlje koji je u drugoj državi članici EGP-a imao odobrenje za boravak u svrhu studiranja, za odobrenje dugotrajnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temeljnu odobrenja za boravak u drugoj državi članici EGP-a na temelju studiranja. Na neprekidnost boravka iz članka 150. stavka 1. ZOS-a (pet godina boravka u Republici Hrvatskoj) ne utječe izbjivanje s područja Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci, a na neprekidnost boravka (u slučaju boravka u više država članica EGP-a) ne utječe ukupno izbjivanje s područja EGP-a odnosno Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci. Stavkom 6. propisano je što se unosi u dozvolu boravka nositelju „plave karte EU-a“. Stavkom 7. navedena su prava koje ima državljanin treće zemlje (bivši nositelj „plave karte EU-a“) kojem je odobren dugotrajni boravak (uz prava koja imaju državljani trećih zemalja na dugotrajnom boravku iz članka 159. ZOS-a, ima i prava iz članka 132. stavka 1. točke 6. i stavka 2., kao i na obavljanje poslovne aktivnosti u okviru kratkoročne mobilnosti iz članka 135.). Stavcima 8. i 9. propisano je koje odredbe Zakona se primjenjuju na člana obitelji te životnog ili neformalnog životnog partnera državljanina treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena »bivši nositelj plave karte EU-a« kada reguliraju privremeni boravak, te na koji rok im se odobrava taj privremeni boravak. Člankom 10. propisano je da član obitelji, životni partner ili neformalni životni partner državljanina treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena »bivši nositelj plave karte EU-a« može regulirati dugotrajni boravak sukladno odredbama glave VII. ZOS-a. Stavkom 11. propisano je da će državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena »bivši nositelj plave karte EU-a« koji dolazi iz druge države članice EGP-a regulirati privremeni boravak sukladno glavi VIII. ZOS-a.

Članak 56.

Dodan je članak 134.a kojim je propisano pod kojim uvjetima se može ukinuti dugotrajni boravak »bivšeg nositelja plave karte EU-a« i člana njegove obitelji odnosno životnog ili neformalnog životnog partnera. U navedenom slučaju primjenjuju se odredbe članka 155. ZOS-

a, uz iznimku koja se odnosi na duljinu izbivanja izvan područja EGP-a, a to je neprekidno dulje od 24 mjeseca uzastopno, a ne 12 uzastopnih mjeseci kao za ostale državljane trećih zemalja.

Članak 57.

Mijenja se članak 135. kojim je propisano pod kojim uvjetima državljanin treće zemlje koji je nositelj „plave karte EU-a“ koju je izdala druga država članica EGP-a može ući i obavljati poslovne aktivnosti u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana, bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada. Stavkom 3. definirano je što se smatra obavljanjem poslovne aktivnosti (prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje ako je navedena privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja „plave karte EU-a“ koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici). Stavkom 4. jasnije je naznačeno kako pravo na kratkoročnu mobilnost radi obavljanja poslovnih aktivnosti iz stavka 3. ima i bivši nositelj „plave karte EU-a“ kojem je druga država članica EGP-a odobrila dugotrajni boravak te izdala dozvolu boravka s odgovarajućom napomenom, kada radi obavljanja navedenih poslovnih aktivnosti dolazi iz druge države članice u Republiku Hrvatsku. Stavkom 5. propisano je da se na nositelje „plave karte EU-a“ iz ovoga članka primjenjuje prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ZOS-a.

Članak 58.

Dodaju se članci 135.a – 135.e

Člankom 135.a propisano je pod kojim uvjetima nositelj „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice EGP-a može ostvariti dugoročnu mobilnost u Republici Hrvatskoj. Nositelj „plave karte EU-a“ ima pravo ući u Republiku Hrvatsku nakon 12 mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici, ako ima putnu ispravu, te boraviti i raditi u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranog radnika pod uvjetima iz ovoga članka. Ako su nositelj „plave karte EU-a“ i članovi njegove obitelji drugi put iskoristili mogućnost dugoročne mobilnosti unutar država članica, „prvom državom članicom“ smatra se ona država članica iz koje su doselili, a „drugom državom članicom“ smatra se Republika Hrvatska u kojoj je podnesen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“, odnosno zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva (npr. „plave karte EU-a“ je bila izdana u SR Njemačkoj („prva država članica“) pa je nositelj koristio dugoročnu mobilnost u Italiji („druga država članica“), međutim ako nakon Italije koristi dugoročnu mobilnost u Republici Hrvatskoj, „prva država članica“ više nije SR Njemačka, već to postaje Italija, a Republika Hrvatska je „druga država članica“). Iznimno, nositelj „plave karte EU-a“ može u okviru druge mobilnosti preseliti u Republiku Hrvatsku nakon šest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici u kojoj je imao izdanu „plavu kartu EU-a“ na temelju dugoročne mobilnosti. Stavkom 4. propisano je da se na navedenu kategoriju osoba primjenjuju odredbe o prijavi smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ZOS-a. Stavkom 5. propisano je tko može podnijeti zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“, dok je stavkom 6. propisano koje uvjete mora ispunjavati državljanin treće zemlje. Stavcima 7. i 8. propisan je niži prag plaće te do kada se primjenjuje niži prag plaće u slučaju produljenja „plave karte EU-a“, a stavkom 9. propisano je da se za potrebe podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“, nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici uživa jednako postupanje kao i državljani Republike Hrvatske u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija u skladu s primjenjivim pravom Unije i propisima Republike Hrvatske. Stavkom 10. propisano je da je rok za rješavanje zahtjeva 30 dana, te ako se u tom roku zahtjev ne riješi, podnositelj zahtjeva može nastaviti boraviti u Republici Hrvatskoj i započeti raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu. U slučaju da „plava karta EU-a“ izdana u prvoj državi članici istekne tijekom

postupka po zahtjevu, podnositelj zahtjeva može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Člankom 135.b propisano je u kojim slučajevima se zahtjev za „plavu kartu EU-a“ u okviru dugoročne mobilnosti može odbaciti odnosno kada se može odbiti. Zahtjev za „plavu kartu EU-a“ odbacit će se ako ga je podnio nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanju koje je navedeno u toj „plavoj karti EU-a“, pod rubrikom „napomene“, ako to zanimanje nije propisano člankom 3. točkom 19. ovoga Zakona. Odbit će se zahtjev za „plavu kartu EU-a“ ako: 1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 135.a stavaka 1., 3., 6. i 7. ovoga Zakona, 2. predloženi dokumenti su stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni, 3. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca ili 4. državljanin treće zemlje predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje. U navedenim slučajevima odbačaja ili odbitka zahtjeva, na državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji primjenjuju se odredbe glave XI. ZOS-a.

Člankom 135.c propisani su rokovi i obavijesti vezane za dugoročnu mobilnost nositelja »plave karte EU-a«. O zahtjevu za izdavanje „plave karte EU-a“ u okviru dugoročne mobilnosti Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti i obavijestiti državljanina treće zemlje i poslodavca u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Dozvoljeno je da se u iznimnim i opravdanim okolnostima povezanima sa složenošću zahtjeva, rok od 30 dana može produžiti za dodatnih 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva najkasnije 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. O odluci po zahtjevu za izdavanje „plave karte EU-a“ obavještava se prva država članica EGP-a putem kontaktne točke, a dodatno se navode razlozi u obavijesti u slučaju da su dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni ili ako državljanin treće zemlje predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.

Člankom 135.d propisano je pod kojim uvjetima članovi obitelji, životni i neformalni životni partner mogu regulirati boravak ako nositelj „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice EGP-a preseli u Republiku Hrvatsku u okviru dugoročne mobilnosti. Članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ZOS-a, životni i neformalni životni partner ima pravo pratiti nositelja „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice ili mu se pridružiti ako je obitelj, životno i neformalno životno partnerstvo nositelja „plave karte EU-a“ već zasnovano u prvoj državi članici (u tom slučaju primjenjuje se članak 133. Zakona uz iznimke iz stavaka 3. do 10. te stavaka 12. i 13. ovoga članka. Ako obitelj, životno ili neformalno životno partnerstvo nije zasnovano u prvoj državi članici, primjenjuje se članak 133. Zakona). Propisano je da članovi obitelji, životni i neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“, izdane u prvoj državi članici imaju pravo, na temelju valjanih boravišnih dozvola dobivenih u prvoj državi članici u svojstvu članova obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici i putne isprave, ući i boraviti u Republici Hrvatskoj. Na navedenu kategoriju primjenjuju se odredbe ZOS-a o prijavi smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku. Najkasnije mjesec dana nakon ulaska u Republiku Hrvatsku član obitelji, životni i neformalni životni partner nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva, te može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. U slučaju da boravišna dozvola člana obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka ili više ne omogućava da zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, navedene osobe mogu ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. Stavkom 8. propisano je u kojim slučajevima će se članu obitelji odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji, a životnom i neformalnom životnom partneru privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva. Zahtjev se rješava najkasnije 30 dana od datuma podnošenja urednog zahtjeva ako su ispunjeni uvjeti, a u opravdanim okolnostima povezanima sa složenošću zahtjeva rok se može produljiti za najviše

30 dana. Privremeni boravak se članu obitelji, životnom i neformalnom životnom partneru odobrava istodobno kada i „plava karta EU-a“ u okviru dugoročne mobilnosti, ako su ispunjeni uvjeti i zahtjevi su podneseni istodobno. Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite samo ako se nositelj „plave karte EU-a“ preseli u Republiku Hrvatsku, a Republika Hrvatska nije država članica koja mu je odobrila međunarodnu zaštitu, a ne primjenjuje se članove obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ koji je ujedno i korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj.

Člankom 135.e propisana su jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti. Stavkom 1. određeno je da će Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja i formalnosti dopustiti ponovni ulazak državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena „plava karta EU-a“ i članovima njegove obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti, a „plava karta EU-a“ izdana u Republici Hrvatskoj je važeća kao i u slučaju da mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti, a „plava karta EU-a“ izdana u Republici Hrvatskoj je istekla ili je ukinuta tijekom rješavanja zahtjeva za mobilnost. U slučaju da Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukine ili odbije produljiti „plavu kartu EU-a“ izdanu na temelju dugoročne mobilnosti koja sadrži napomenu da je druga država članica odobrila međunarodnu zaštitu i odluči primijeniti mjere za osiguranje povratka iz glave XI. ZOS-a, od države članice EGP-a navedene u toj napomeni traži se potvrda je li taj državljanin treće zemlje još uvijek korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici. Ako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 200. stavka 1. i 4. ZOS-a. Međutim, iako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, ako predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo radi kojeg predstavlja opasnost za javni poredak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se primijeniti druge mjere za osiguranje povratka u zemlju koja nije država članica koja je odobrila međunarodnu zaštitu, u skladu sa međunarodnim obvezama, ako u toj zemlji ne bi bilo narušeno načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja „non refoulement“ sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita. Propisana je obveza Ministarstvu da na zahtjev druge države članice EGP-a dostavi podatak ima li državljanin treće zemlje međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva. Propisano je da će Republika Hrvatska bez odgađanja i formalnosti dopustiti ponovni ulazak državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena međunarodna zaštita kao i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavak 1. ovoga Zakona odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru, ako su mjere za osiguranje povratka izrečene od strane druge države članice EGP-a.

Članak 59.

Člankom 136. propisuje se osnivanje Povjerenstva koje će provoditi vrednovanje znanja, vještine i kompetencije stečenih radnim iskustvom u zanimanjima za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja za izdavanje „plave karte EU-a“. Stavkom 2. definirana su zanimanja za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja (direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija i stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju). Stavkom 3. propisano je da je potrebno steći najmanje tri godine relevantnog stručnog iskustva u posljednjih sedam godina za navedena zanimanja prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“. Stavkom 4. propisuje se sastav Povjerenstva koje imenuje ministar nadležan za rad, koje

se sastoji od jednog člana akademske zajednice, jednog člana na prijedlog Hrvatske udruge poslodavaca i jednog člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore, a stavkom 5. propisano je tko snosi trošak postupka. Stavkom 6. propisano je što se smatra dokazom o stručnim vještinama visoke razine koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ (pozitivno mišljenje Povjerenstva). Stavkom 7. propisuje se da će ministar nadležan za rad pravilnikom urediti rad povjerenstva, dokaze na temelju kojih se vrednuju znanja, vještine i kompetencije stečene radnim iskustvom, kao i načini vrednovanja.

Članak 60.

Mijenja se članak 137. kojim je propisano imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje. Stavkom 1. propisano je da je Ministarstvo kontaktna točka za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem potrebnih za provedbu članka o dugotrajnom boravku nositelja „plave karte EU-a“, kratkoročnoj i dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ i obavijest Komisiji iz stavka 6. toga članka, koja će surađivati u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za provedbu članka 126. stavka 7. točke 6. ovoga Zakona. Stavcima 2. i 3. propisana je obveza Ministarstvu da dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana „plava karta EU-a“ i onima čiji su zahtjevi odbijeni tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine „plava karta EU-a“ produljena ili ukinuta, kao i način na koji se navedeni podaci raščlanjuju. Stavkom 4. propisano je da se podaci o prihvaćenim članovima obitelji odnosno životnim ili neformalnim životnim partnerima priopćuju na naprijed navedeni način, osim podataka o njihovom zanimanju, a stavkom 5. određuje se da se za nositelje „plave karte EU-a“ i članove njihovih obitelji odnosno životne ili neformalne životne partnere, kojima su izdane dozvole boravka na temelju dugoročne mobilnosti u dostavljenim informacijama navodi država članica prethodnog boravka. Stavkom 6. određuje se da Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji informacije jednom godišnje ili kada se informacija promijeni podatke o godišnjem pragu plaće i o popisu dopuštenih poslovnih aktivnosti u okviru kratkoročne mobilnosti. Stavkom 7. propisano je da će na mrežnim stranicama Ministarstva biti objavljene informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za „plavu kartu EU-a“ i članova njihovih obitelji odnosno životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o uvjetima ulaska i boravka nositelja „plave karte EU-a“ i članova njihovih obitelji odnosno životnih ili neformalnih životnih partnera u slučaju mobilnosti, poslovnim aktivnostima koje mogu obavljati na temelju kratkoročne mobilnosti, kao i informacije o pragu plaće te upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka.

Članak 61.

Mijenja se članak 138. kojim su utvrđena prava državljana trećih zemalja kojima su izdane dozvole za boravak i rad odnosno odobren status na temelju kojeg mogu raditi u Republici Hrvatskoj, imajući u vidu da se uvodi nova svrha privremenog boravka - useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.

Članak 62.

Mijenja se stavak 1. članka 139. na način da je jasno propisano da se potvrda o prijavi rada može izdati državljaninu treće zemlje koji je na kratkotrajnom boravku, budući da potvrda o prijavi rada nije odobrenje za boravak i rad, već samo rad te državljanin treće zemlje mora boraviti zakonito u okviru kratkotrajnog boravka (bilo temeljem vize C ili bez vize, ako nije potrebna za ulazak u Republiku Hrvatsku).

Članak 63.

Člankom 150. propisuju se uvjeti pod kojima se državljaninu treće zemlje može odobriti dugotrajni boravak. Stavkom 1. jasnije je propisano da državljanin treće zemlje mora ispunjavati propisane uvjete neposredno prije podnošenja zahtjeva (ima 5 godina odobren privremeni boravak u kontinuitetu). Mijenja se stavak 2. na način da je jasnije propisano da će se dugotrajni boravak odobriti državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci. Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. kojim se uzima u obzir kratkotrajna (privatna) izbivanja državljana trećih zemalja koja ne traju duže od tri dana u kalendarskom mjesecu te koja neće utjecati na razdoblje izbivanja iz stavka 2. Stavkom 4. omogućuje se određenim kategorijama državljana trećih zemalja da u razdoblju od pet godina izbivaju duže od dopuštenih 10 odnosno 6 mjeseci iz Republike Hrvatske, te mogu izbivati višekratno do 18 mjeseci ukupno ili jednokratno do 12 mjeseci (radi se o članovima obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti upućen u inozemstvo prema posebnim propisima radi normalnog funkcioniranja javne službe, zatim državljanin treće zemlje koji ima npr. privremeni boravak u svrhu spajanja s hrvatskom državljanicom ili izdanu dozvolu za boravak i rad i upućen je u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju te državljanin treće zemlje koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su primjerice poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu). Dodan je novi stavak 7. kojim je propisano da se na nositelja „plave karte EU-a“ kod odobrenja dugotrajnog boravka primjenjuje članak 134. Zakona.

Članak 64.

Mijenja se stavak 4. članka 151. te se dodaju kategorije kojima se odobren privremeni boravak u druge svrhe uračunava u vrijeme potrebnog za odobrenje dugotrajnog boravka (umirovljenici koji su vlasnici nekretnine u Republici Hrvatskoj; bivši studenti i istraživači koji nakon završetka studija odnosno istraživačkih aktivnosti mogu boraviti u Republici Hrvatskoj radi traženja zaposlenja ili osnivanja trgovačkog društva ili registracije obrta te mobilni državljanin treće zemlje koji u drugoj državi članici EU ima odobren dugotrajni boravak). Stavkom 5. propisuje se mogućnost uračunavanja vremena odobrene privremene zaštite sukladno posebnom propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka, ako državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.

Članak 65.

U članku 155. stavku 1. dodaje se točka 8. kojom se određuje da se u slučaju ukidanja dugotrajnog boravka bivšeg nositelja „plave karte EU-a“ i člana njegove obitelji, kao i životnog ili neformalnog životnog partnera koji su stekli dugotrajni boravak primjenjuju drugi rokovi za izbivanje izvan područja EGP-a (ne razdoblje od 12 uzastopnih mjeseci, već razdoblje od 24 uzastopna mjeseca).

Članak 66.

Mijenja se članak 156. te su uvedene nove kategorije državljana trećih zemalja kojima se može odobriti stalni boravak. Točkom 2. dodane su osobe koje su do dana podnošenja zahtjeva imale neprekidno tri godine odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva uz potvrdu nadležnog ministarstva, točkom 4. za maloljetno dijete dodano je da stalni boravak može dobiti ako jedan od roditelja ima hrvatsko državljanstvo (a ne samo odobren stalni ili dugotrajni boravak, a dijete iz nekog razloga nije steklo hrvatsko državljanstvo), a točkom 5. dodano je da državljanin treće zemlje može nakon pet godina odobrenog privremenog boravka, od čega najmanje tri godine u svrhu studiranja, te priložen dokaz o stečenoj kvalifikaciji razine visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj i ako je zaposlen u Republici Hrvatskoj, dobiti stalni boravak (studentima se za odobrenje dugotrajnog

boravka uračunava samo polovica razdoblja odobrenih privremenih boravaka u svrhu studiranja, dok se ovdje uračunava cijelo razdoblje). Točkom 9. adresiraju se situacije uočene u praksi da određeni broj državljana trećih zemalja koji veći dio života žive u Republici Hrvatskoj i nastavljaju i dalje tu živjeti, te imaju i reguliran privremeni boravak iz humanitarnih razloga niz godina (neki i s prekidima), ali zbog neispunjavanja zakonskih uvjeta (zdravstveno osiguranje i sredstva za uzdržavanje) nisu mogli regulirati dugotrajni boravak. Stavkom 2. propisano je da za odobrenje stalnog boravka državljani trećih zemalja iz stavka 1. točaka 1. do 5. ovoga članka ne smiju izbivati iz Republike Hrvatske višekratno dulje od osam mjeseci ukupno ili jednokratno dulje od četiri mjeseca (sukladno važećem Zakonu o strancima ne smiju izbivati višekratno dulje od šest mjeseci ukupno odnosno četiri mjeseca jednokratno). Stavkom 3. uvedena je novina da određene kategorije mogu izbivati i duže od navedenog razdoblja od osam mjeseci ukupno ili jednokratno dulje od četiri mjeseca: radi se o članovima obitelji hrvatskih državljana, koji državljani trećih zemalja su upućeni na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju te osobe koje radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti borave u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu (mogu izbivati višekratno do 24 mjeseca ili jednokratno do 12 mjeseci). Stavkom 4. propisano je da se stalni boravak može odobriti državljaninu treće zemlje-članu obitelji hrvatskog državljanina službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti upućen u inozemstvo prema posebnim propisima radi normalnog funkcioniranja javne službe, bez obzira na izbivanje. Stavkom 5. propisano je koje kategorije moraju imati važeći privremeni boravak u trenutku odlučivanja po zahtjevu.

Članak 67.

Mijenja se članak 177. na način da se propisuje način i rok za prijavu smještaja državljanina treće zemlje iz članka 55. stavka 3. ovoga Zakona.

Člankom 68.

Mijenja se članak 178. na način da je stavkom 3. propisano da je državljanin treće zemlje ili poslodavac dužan izvršiti obvezu prijave boravišta i adrese stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja (za državljane trećih zemalja koji imaju privremeni boravak) odnosno izvršiti obvezu prijave prebivališta, boravišta i adrese stanovanja te promjenu prebivališta boravišta i adrese stanovanja (za državljane trećih zemalja koji imaju stalni ili dugotrajni boravak), ako je državljanin treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u rokovima propisanim stavcima 1. i 2. toga članka. Stavkom 4. propisana je novina da državljanin treće zemlje koji je upućen na rad od strane poslodavca i koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenog u biometrijskoj dozvoli boravka, nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka iz članka 171. stavka 1. točke 1. ZOS-a, što će predstavljati administrativno rasterećenje. Stavkom 5. propisano je da je poslodavac dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju. Stavkom 6. propisana je novina da državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj i ima prebivalište u susjednoj zemlji, iz koje svakodnevno dolazi na rad u Republiku Hrvatsku i vraća se u matičnu državu, nije dužan izvršiti prijavu boravišta i adrese stanovanja u Republici Hrvatskoj niti mu se u biometrijskoj dozvoli boravka upisuje taj podatak. Kako bi se onemogućilo da se prijavljuje nerazmjerni broj osoba na jednoj adresi, npr. 50 osoba na stanu od 45 m², propisano je da se neće izvršiti prijava boravišta ako je prijavljen veći broj osoba u odnosu na stambenu površinu smještajne jedinice propisane pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona.

Članak 69.

U članku 179. dodani su novi stavci 4., 5. i 6. kojima se omogućuje odjava prebivališta državljana treće zemlje koji ima dugotrajni ili stalni boravak ako se terenskom provjerom utvrdi da državljanin treće zemlje stvarno ne živi na prijavljenoj adresi ili obavijest o tome dostavi tijelo javne vlasti odnosno druga pravna i fizička osoba, uz terensku provjeru. Državljaninu treće zemlje dugotrajni ili stalni boravak ne ukida se donošenjem navedenog rješenja, već ispunjenjem uvjeta iz članka 155. ili članka 158. ZOS-a.

Članak 70.

U članku 183. stavku 1. točka 4. dopunjena je imajući u vidu odredbe ovoga Zakona kojima se omogućuje državljaninu treće zemlje da boravi u Republici Hrvatskoj za vrijeme odlučivanja po zahtjevu za odobrenje dozvole za boravak i rad, privremeni boravak ili stalni boravak.

Članak 71.

Stavak 2. članka 184. ZOS-a je mijenjan budući da u svim rješenjima o povratku treba navesti državu u koju će se državljanina treće zemlje vratiti. Isto je utemeljeno na presudi Suda Europske unije u spojenim predmetima C-924/19 PPU i C-925/19 PPU od 14.05.2020. godine.

Članak 72.

Članak 187. ZOS-a je mijenjan jer je potrebno osigurati da pravni lijek protiv rješenja o povratku ima suspenzivan učinka kada bi izvršenje takvog rješenja moglo ugroziti načelo *non-refoulement*, u skladu s člankom 13. Direktive o povratku, a u vezi s člancima 5. i 9.

Članak 73.

Stavak 1. članka 192. ZOS-a je mijenjan budući da u svim rješenjima o povratku treba navesti državu u koju će se državljanina treće zemlje vratiti. Isto je utemeljeno na presudi Suda Europske unije u spojenim predmetima C-924/19 PPU i C-925/19 PPU od 14.05.2020. godine.

Članak 74.

Članak 193. ZOS-a je mijenjan jer je potrebno osigurati da pravni lijek protiv rješenja o povratku ima suspenzivan učinka kada bi izvršenje takvog rješenja moglo ugroziti načelo *non-refoulement*, u skladu s člankom 13. Direktive o povratku, a u vezi s člancima 5 i 9.

Članak 75.

U članku 203. ZOS-a izmjena u stavku 8. je potrebna zbog ispravka pogreške. Odredbu novog stavka 12. je potrebno propisati radi provedbe Uredbe (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica.

Članak 76.

U članku 211. u stavku 2. riječi: „vanjska granica“ zamjenjuju se riječima: „državna granica“ kako bi se omogućila primjena navedenog članka i u slučajevima privremenog uvođenja graničnih kontrola na unutarnjim granicama te se provelo terminološko usklađivanja sa Zakonom o socijalnoj skrbi.

Članak 77.

U članku 212. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. kojima se određuje da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje u cilju utvrđivanja identiteta državljana trećih zemlja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karata), organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju u cilju prisilnog udaljenja, a aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s dužnom pažnjom kada se navedene radnje poduzimaju bez nepotrebnog odlaganja. Navedene stavke potrebno je dodati u ZOS zbog

ispunjavanja preporuka iz Akcijskog plana M.H. i drugi protiv Hrvatske u vezi s presudom Europskog suda za ljudska prava, a isti se odnose na preporuke 49., 50., 51. i 61. Akcijskog plana.

Članak 78.

U članku 239. mijenja se stavak 1. te se daje ovlast Državnom inspektoratu za provedbu inspekcijskog nadzora nad smještajem sezonskih radnika i državljana trećih zemalja koji imaju izdanu dozvolu za boravak i rad na temeljem članka 97. ovog Zakona.

Nomotehnički se uređuje stavak 4. jer je došlo do promjene članka 129. stavka 2.

Dodan je stavak 5. radi prenošenja članka 16. Direktive 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, te je određeno da je tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna točka za prosljeđivanje podataka Komisiji koji uključuju broj i rezultate inspekcija te poduzetih mjera prema poslodavcima, budući da Državni inspektorat Republike Hrvatske vrši inspekcije i poduzima mjere prema poslodavcima temeljem članaka 239. i 240. Zakona o strancima.

Članak 79.

Obzirom da poslodavac koji posluje putem digitalne radne platforme ne obavlja djelatnost u poslovnom objektu ili prostoru, bilo je potrebno dopuniti stavak 1. ovoga članka na način da se takvim poslodavcima zabrani obavljanje djelatnosti putem digitalnih radnih platformi. Nomotehnički se uređuje članak 240. stavak 5. jer je došlo do promjene članka 129. stavka 2., te se dodaju stavci 6. i 7. (koji su sada sastavni dijelovi članka 241. ZOS-a).

Članak 80.

Briše se članak 241. ZOS-a.

Članak 81.

Mijenja se članak 243. stavak 1. na način da se u zbirke podataka dodaju i državljani trećih zemalja kojima je izdana potvrda o prijavi rada.

Članak 82.

Mijenja se članak 245. na način da je uvrštena odredba o izricanju korektivnih mjera Ministarstvu unutarnjih poslova, a u svrhu provedbe članka 48. Uredbe EES i članka 62. Uredbe ETIAS, koji predviđaju uspostavu sankcija i mjera u slučaju kršenja odredaba Uredbi.

Članak 83.

Briše se članak 246. budući da će sveobuhvatna migracijska politika biti temeljena na Strategiji demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine koja je šireg obuhvata i pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske.

Članci 84. do 90.

Mijenjaju se prekršajne odredbe te se predlažu novi iznosi prekršajnih kazni na način da predloženi iznosi kazni upućuju jasnu poruku o pravnim dobrima koja se njime štite, kako bi se signalizirala netolerancija na određena ponašanja kojima se krše norme Zakona o strancima te kako bi navedeni rasponi predstavljali odvraćajući element za činjenje prekršaja propisanih Zakonom. Dodatno su prekršajne odredbe uređene s ciljem usklađivanja istih s materijalnim odredbama.

Članak 91.

Briše se članak 254. budući da je navedena odredba sada sadržana u članku 78. Nacrta kojim se mijenja članak 250. ZOS-a (stavak 4.).

Članak 92.

U cijelom tekstu Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) potrebno je riječi: „dugotrajno boravište“ zamijeniti riječima: „dugotrajni boravak“ u odgovarajućem broju i padežu, budući da je donesen ispravak Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (Službeni list Europske unije L 16 od 23. siječnja 2004.) (Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 19/sv. 6) OJ L 3, 7.1.2021, p. 41–45 (HR), gdje je u cijelom tekstu ispravka Direktive pojam „dugotrajno boravište“ zamijenjen pojmom „dugotrajni boravak“. Imajući u vidu da se u ZOS-u pojam „dugotrajno boravište“ navodi u 40 članaka koje bi trebalo mijenjati samo radi usklađivanja s ispravkom Direktive, što bi znatno opteretilo sadržaj ovoga Zakona, predlaže se ovu odredbu uvrstiti u predloženi tekst ovoga Zakona. Također, potrebno je i riječi: „invalidnost“ i „centar za socijalnu skrb“ zamijeniti riječima: „invaliditet“ i „mjesno nadležna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“. Naime pored članaka Zakona koji su predmet ovih izmjena postoji niz članaka u kojima je potrebno izvršiti terminološko usklađivanje s Konvencijom UN-a o pravima osoba s invaliditetom i Zakonom o socijalnoj skrbi. Navedeno nomotehničko rješenje je prihvaćeno primjerice u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“, br. 18/23.) gdje je člankom 11. propisano da se u cijelom tekstu Zakona o osiguranju radničkih tražbina („Narodne novine“, br. 70/17.) riječi: „središnje tijelo državne uprave“ u određenom broju i padežu zamjenjuju riječima: „tijelo državne uprave“ u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 93.

Prijelaznim i završnim odredbama ovoga Zakona propisuje se sljedeće:

Stavkom 1. propisano je da privremeni boravci, dozvole za boravak i rad, potvrde o prijavi rada i dozvole boravka izdane sukladno Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) važe do isteka roka na koji su izdani.

Stavkom 2. propisano je da rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

Stavkom 3. propisano je da mjere iz glave XI. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

Stavkom 4. propisano je da se za odobrenje stalnog boravka na temelju članka 156. stavka 1. točke 2. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.) u rok neprekidnog boravka od tri godine uračunava i vrijeme odobrenih privremenih boravaka iz humanitarnih razloga uz potvrdu tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske, odnosno ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo sukladno članku 79. stavku 1. točki 3. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.). Stavkom 5. omogućeno je da se za zatečene državljane trećih zemalja koji na dan stupanja na snagu ovog Zakona nemaju važeću dozvolu za boravak i rad odnosno nije u postupku zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.), može iznimno podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad (pravilo je da će se takav zahtjev odbaciti), pod uvjetom da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nije prošlo više od dva mjeseca od prestanka važenja prethodne dozvole za boravak i rad i ako je zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnesen u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 94.

Propisano je da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.).

Članak 95.

Propisani su rokovi u kojima će se donijeti odnosno uskladiti pravilnici i Uredba čije je donošenje propisano ovim Zakonom.

Članak 96.

Propisano je stupanje na snagu ovoga Zakona osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 93. stavka 1. točke 4. koji je izmijenjen člankom 27. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na prekršajnopravne sankcije i članka 99. stavka 1. točke 6. koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026. godine kako bi se poslodavcima omogućilo razdoblje prilagodbe vezano za utvrđivanje prekršajnopravne odgovornosti.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU RAZLIKE NASTALE

Nakon provedene rasprave u prvom čitanju, Hrvatski sabor je na 3. sjednici održanoj 25. listopada 2024. donio Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima te se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, u tekstu Konačnog prijedloga zakona došlo je do određenih promjena u odnosu na tekst Prijedloga zakona prihvaćenog u prvom čitanju.

Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora ukazao je na potrebu nomotehničke dorade određenih članka Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, što je i prihvaćeno u Konačnom prijedlogu zakona.

Putem Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskoga sabora iznesene su primjedbe Pučke pravobraniteljice, uz pozivanje na Mišljenje koje je upućeno tom Odboru, kao i putem Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora. Iako navedeno Mišljenje nije dostavljeno na očitovanje, razmatrane su primjedbe i prijedlozi Pučke pravobraniteljice, dani u dopisu upućenom Ministarstvu unutarnjih poslova, KLASA: 028-08/24-19/0007, URBROJ: 526-02, od 14. ožujka 2024. te u postupku javnog savjetovanja. U Konačnom prijedlogu zakona je prihvaćen prijedlog da se omogući produljenje privremenog boravka u druge svrhe osobama koje se nalaze na liječenju u Republici Hrvatskoj uz mišljenje ministarstva nadležnog za zdravstvo (članak 9.).

Prihvaćena je i primjedba koja se odnosi na produženje roka u kojem je državljanin treće zemlje na odobrenom privremenom boravku dužan obavijestiti o prestanku postojanja uvjeta temeljem kojih je privremeni boravak odobren, s 5 dana na 15 dana, budući da je navedeno razlog za ukidanje boravka te prekršajnu odgovornost državljanina treće zemlje. Izmijenjen je članak 14. Konačnog prijedloga kojim se dodaje novi članak 62.a te je propisan rok od 15 dana.

Nadalje, prihvaćena je primjedba Pučke pravobraniteljice kojom se traži da se preformulira članak 17. kojim se mijenja članak 69. Zakona o strancima. Konačnim

prijedlogom zakona mijenja se članak 69. Zakona na način da su radi pravne sigurnosti jasnije razdvojene situacije za odobrenje autonomnog boravka; i to slučajevi kada je državljanin treće zemlje još uvijek član obitelji ili životnog partnerstva (primjerice i dalje je bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner u trenutku kada podnosi zahtjev za autonomni boravak), od situacije kada državljanin treće zemlje više nije član obitelji, a ima pravo na autonomni boravak u slučaju smrti supružnika ili životnog partnera. Za odobrenje autonomnog boravka jasno je propisano da državljanin treće zemlje u trenutku smrti osobe na temelju koje mu je bio odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva mora imati odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine.

Predlagatelj je izmijenio i sljedeće:

Nastavno na prihvaćene prijedloge nomotehničke dorade Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora bilo je potrebno nomotehnički uskladiti i sljedeće članke: u članku 2. Konačnog prijedloga definicije „pomorca“ i „brodarca“ stavljene su u zasebne točke, u članku 48. kojim se mijenja članak 129. Zakona o strancima izvršene su nomotehničke izmjene u stavcima 6. i 9., u članku 51. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 131. stavak 1. Zakona izvršena je nomotehnička izmjena u točki 4. Konačni prijedlog zakona dodatno je doraden u nomotehničkom smislu radi preciziranja izričaja pojedinih odredbi u člancima 15., 20., 22., 25., 26., 27., 32., 33., 39., 58., 76., 78., 84., 87. i 92.

U članku 7. Konačnog prijedloga kojim je mijenjan članak 52. Zakona o strancima izmijenjen je stavak 3. budući da je bilo potrebno istaknuti obvezu prijevoznika te je dodan pojam „unutarnji let“ kako bi se primjena navedene odredbe ograničila na zračne prijevoznike u unutarnjem letu. Novim stavkom 8. sada je obveza izdavanja zapovijedi o vraćanju proširena i na prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje kojem je odbijen ulazak, prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje na unutarnjem letu te prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje koji je izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu. S obzirom da se u članku 7. Konačnog prijedloga uvodi pojam „unutarnji let“, bilo je potrebno i u članku 2. kojim se mijenja članak 3. Zakona o strancima propisati definiciju pojma „unutarnji let“ sukladno definiciji iz Zakonika o schengenskim granicama.

U članku 27. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 93. Zakona o strancima u stavku 1. propisana je nova točka 14. kojom je omogućeno odbijanje dozvole za boravak i rad ako postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev. Navedeno je propisano u cilju odbijanja dozvole za boravak i rad u slučaju zlouporabe, kada se utvrdi da namjera državljanina trećih zemalja nije rad u Republici Hrvatskoj.

U članku 31. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 97. Zakona o strancima propisan je novi stavak 5. kojim je omogućena iznimka da za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci o Listi deficitarnih zanimanja iz članka 101. stavka 1. toga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje. Dosadašnji stavak 8. postao je stavak 9., te je propisano da će se plaća koju prima državljanin treće zemlje uspoređivati s plaćom koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad, umjesto plaće isplaćene na „usporedivim radnim mjestima“.

U članku 32. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 98. Zakona o strancima kojim se uređuje provođenje testa tržišta rada, u stavku 3. je propisano da će se plaća koju prima

državljanin treće zemlje uspoređivati s plaćom koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se provodi test tržišta rada, umjesto plaće isplaćene na „usporedivim radnim mjestima“.

U članku 39. Konačnog prijedloga kojim se dodaje članak 103.c dopunjen je stavak 1. na način da je jasno kako u slučaju promjene zanimanja kod istog poslodavca za deficitarna zanimanja, novi ugovor o radu za deficitarno zanimanje mora biti sklopljen do kraja važeće dozvole za boravak i rad. Naime, u konkretnom slučaju olakšava se promjena zanimanja kod istog poslodavca, a na temelju važeće dozvole za boravak i rad izdane na vrijeme za koje je taj poslodavac zaposlio državljanina treće zemlje i isto naveo u ugovoru o radu. Stoga nije svrsishodno da se ovim institutom omogući skraćivanje zaposlenja državljanina trećih zemalja kod istog poslodavca, sklapanjem tog novog ugovora na kraće razdoblje od onog prvog ugovora o radu koji je strani radnik sklopio s poslodavcem. Ovo i iz razloga kako bi se izbjegle situacije prestanka rada prije isteka dozvole za boravak i rad, a radi se o istom poslodavcu koji koristi olakšanu promjenu zanimanja. Također je u članku 39. Konačnog nacrtu kojim su dodani članci 103.c., 103.d i 103.e jasno propisano da se navedeni instituti primjenjuju i kada je dozvola za boravak i rad koja je bila izdana sukladno članku 97. Zakona o strancima, produljena.

U članku 78. kojim je mijenjan članak 239. Zakona o strancima stavak 1. mijenja se na način da je jasno propisano da se ovlast za provedbu inspekcijskog nadzora nad smještajem sezonskih radnika i državljanina trećih zemalja koji imaju izdanu dozvolu za boravak i rad na temeljem članka 97. ovoga Zakona daje Državnom inspektoratu, kao tijelu koje je nadležno za provođenje inspekcijskog nadzora rada stranaca i upućenih radnika. Državni inspektorat će posebnim aktima utvrditi nadležnu inspekciju za provođenje nadzora.

U članku 79. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 240. Zakona o strancima, obzirom da poslodavac koji posluje putem digitalne radne platforme ne obavlja djelatnost u poslovnom objektu ili prostoru, nadopunjen je stavak 1. na način da se takvim poslodavcima zabrani obavljanje djelatnosti putem digitalnih radnih platformi, ako se utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama Zakona o strancima.

U članku 86. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 249. Zakona o strancima, izvršena je dopuna stavka 2. i 3., kako bi se novčana kazna mogla izreći i u slučaju iz članka 52. stavka 4. Također, u stavku 4. bilo je potrebno brisati riječi „odnosno potpomognutog“ jer se ta odredba ne odnosi na pomagača, već na prijevoznika-pravnu osobu (prekršajem pomaganja nisu obuhvaćene pravne osobe).

Brisan je članak 87. Konačnog prijedloga kojim je bio dodan novi članak 249.a, zbog toga što je dopunjen članak 249. Zakona o strancima koji se primjenjuje na prijevoznike.

U članku 96. Prijelaznih i završnih odredbi propisano je stupanje na snagu ovoga Zakona osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 93. stavka 1. točke 4. koji je izmijenjen člankom 27. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na prekršajnopravne sankcije i članka 99. stavka 1. točke 6. koji je izmijenjen člankom 33. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026., kako bi se poslodavcima omogućilo razdoblje prilagodbe vezano za utvrđivanje prekršajnopravne odgovornosti.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Na Odboru za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskoga sabora sudjelovao je zamjenik pučke pravobraniteljice sukladno ovlasti iz članka 17. stavka 2. Zakona o pučkom

pravobranitelju. U raspravi su članovi Odbora podržali predložene izmjene i dopune Zakona o strancima, posebice one koje smanjuju administrativne prepreke i humaniziraju status stranih radnika, prvenstveno apostrofirajući rješavanje primjerenog smještaja, uzimajući u obzir teške i nehumane uvjete u kojima žive strani radnici, uz primjedbu na kašnjenje zakonodavnog prijedloga. Istaknuto je da sustav treba urediti da ima što manje propusta, te uspostaviti ravnotežu između domicilnog stanovništva i stranih radnika, bez geta i getoiziranja, a izraženo je i mišljenje da je dolazak velikog broja stranih radnika u kratkom roku rezultat težnje za visokim profitom, a nije motiviran javnim potrebama.

Pučka pravobraniteljica je Odboru za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskoga sabora dostavila Mišljenje na Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima s kojim su upoznati svi članovi Odbora. Putem Odbora su ponovno istaknute primjedbe Pučke pravobraniteljice, koje je pozdravio dio članova odbora, te izrazio žaljenje činjenicom da su prihvaćene primjedbe i prijedlozi koji su rješavali nomotehničke neusklađenosti, a sve ostale primjedbe i prijedlozi su primljeni na znanje ili odbijeni. Istaknuta je primjedba Pučke pravobraniteljice koja se odnosi na brisanje članka 246. Zakona o strancima, koju su podržali članovi Odbora, uz napomenu da Republika Hrvatska od 2015. nema imigracijsku politiku te da je treba donijeti radi zaštite svojih interesa.

Zamjenik pučke pravobraniteljice se osvrnuo na pojedine odredbe iz Nacrta prijedloga zakona sukladno Mišljenju dostavljenom Odboru.

Ukazuje na članak 25. Prijedloga zakona kojim se predlaže izmjena članka 91. stavka 9. Zakona o strancima i sukladno kojem nije dopuštena žalba protiv rješenja Ministarstva unutarnjih poslova o odbijanju zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad, već se može pokrenuti upravni spor. Smatra da se radi o situacijama žurnosti te da se onemogućavanjem žalbe i dopuštanjem isključivo sudske zaštite gubi pravo na učinkovit pravni lijek, zbog čega su strani državljani zbog dugotrajnosti sudskih postupaka praktično onemogućeni u obavljanju navedenih poslova.

S tim u vezi se navodi kako primjedba nije prihvaćena, budući da je kod prethodnih izmjena Zakona o strancima, tadašnje Ministarstvo uprave upozorilo da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Tadašnje Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske (koje je tada postojalo) ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku. Osim toga, propisivanje žalbenog postupka zahtijevalo bi uspostavu novog posebnog tijela s javno pravnim ovlastima, imenovanje neovisnih stručnjaka, prostor te brigu o administrativnim poslovima tog tijela. Stoga su odredbe usklađene s člankom 12. Zakona o općem upravnom postupku te se jamči sudska kontrola pojedinačnih akata na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima. Također, napominje se kako stranke koje su pokrenule upravni spor, imaju pravo (osim ako imaju izrečenu zabranu ulaska i boravka) sudjelovati u svim, pa tako i sudskim postupcima koji se vode u Republici Hrvatskoj te mogu izvršiti prijavu kratkotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj za vrijeme koje je potrebno za sudjelovanje u sudskom procesu. Nadalje, stranke koje su pokrenule upravni spor, imaju zakonsku mogućnost sukladno odredbi članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima zatražiti odgovni učinak tužbe, ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, a odgoda nije protivna javnom interesu. Slijedom navedenog, Konačnim prijedlogom se kao pravni lijek propisuje podnošenje tužbe upravnom sudu, ali i nadalje, kako je gore navedeno, postoji zakonska mogućnost da stranke ostanu na području Republike Hrvatske.

U odnosu na članak 83. Prijedloga zakona kojim se briše članak 246. Zakona o strancima koji je propisivao donošenje sveobuhvatne imigracijske politike, primjedba da se članak 246. zadrži u izmijenjenom obliku, nije prihvaćena.

Naime, Vlada Republike Hrvatske je u prosincu 2022. godine osnovala Međuresornu radnu skupinu za izradu dokumenta o imigracijskoj politici čijim radom je koordiniralo Ministarstvo unutarnjih poslova, te je pripremljen prvi nacrt dokumenta. Istovremeno, u pripremi je bila i Strategija demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine, koja je donesena u ožujku 2024. godine i predstavlja strateški dokument šireg obuhvata te pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske. U Strategiji demografske revitalizacije navedeno je kako će dokument koji se odnosi na relevantne politike useljavanja biti upućen u dalju proceduru u narednom razdoblju u formatu Nacionalnog plana migracija Republike Hrvatske za čiju izradu je nadležno Ministarstvo demografije i useljeništa. Mjere imigracijske politike nužno zahtijevaju usklađeno i koordinirano djelovanje cijelog niza tijela državne vlasti i uklapanje u šire politike propisane temeljnim strateškim dokumentima (npr. zapošljavanja, obrazovanja, zdravstva, socijalne skrbi, regionalnog razvitka, i dr.). Iz tih razloga, predloženo je da se u Konačnom prijedlogu briše članak 246. budući da će sveobuhvatna migracijska politika biti temeljena na Strategiji demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine koja je šireg obuhvata i pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske.

Vezano za primjedbu o potrebi da se kroz gransko kolektivno ugovaranje osiguraju jednaka prava za sve radnike neovisno od kuda dolaze, budući da privatni sektor nije pokriven kolektivnim ugovorima na tako kvalitetan način kao javni sektor, navodi se kako navedeno nije materija Konačnog prijedloga zakona.

U dijelu primjedbi koja se odnosi na neprovedivost odredbe primjerenog smještaja, ako se zadrži 14 m² stambenog prostora po stranom radniku, budući da velik broj hrvatskih građana nema toliko kvadratnih metara za sebe i svakog člana svoje obitelji, navodi se kako ovaj Konačni prijedlog uvodi obvezu primjerenog smještaja, kada smještaj osigurava poslodavac, i za dozvole za boravak i rad koje nisu isključivo sezonske (gdje je to već sada obaveza). Tehnički uvjeti primjerenog smještaja bit će propisani podzakonskim propisom u čijem će donošenju sudjelovati relevantna ministarstva i to: Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike te Ministarstvo zdravstva. Kontrolu primjerenog smještaja obavljat će Državni inspektorat Republike Hrvatske.

Vezano za obvezu učenja hrvatskog jezika, koju su podržali članovi Odbora uz objašnjenje da je znanje jezika apsolutni preduvjet integracije pojedinca u društvo, navodi se kako Konačni prijedlog ne uvodi obvezu poznavanja hrvatskog jezika za izdavanje dozvole za boravak i rad stranim radnicima. Međutim, imajući u vidu da je za uspješnu integraciju stranaca i za kvalitetno obavljanje posla ključno poznavanje hrvatskog jezika, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike pripremio je sustav provedbe i financiranja hrvatskog jezika za strance. U suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i mladih te stručnjacima za programe stranih jezika izrađeni su obrazovni programi hrvatskog jezika za strance za sljedeće konkretne sektore u kojima je naročito detektirana potreba poznavanja hrvatskog jezika: građevina i graditeljstvo, turizam i ugostiteljstvo, trgovina i usluge te prerađivačka i prehrambena industrija, a koji su usklađeni sa smjernicama Vijeća Europe navedenim u Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike (ZEROJ). Kako se radi o kraćim neformalnim programima učenja hrvatskog jezika za strance u konkretnim sektorima (tzv. „tailor made“), Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike je sukladno Zakonu o obrazovanju odraslih uspostavilo sustav vrednovanja te davanja suglasnosti

za izvođenje neformalnih programa obrazovanja usklađenih s HKO konceptom pružateljima usluga obrazovanja. Odobreni programi su dio ponude korisnicima u sustavu vaučera na stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

U odnosu na primjedbu o povratku hrvatskih iseljenika, statističkim podacima te predugom roku za njihov povratak i stjecanje hrvatskog državljanstva, kao i pitanje nostrifikacije diploma visokokvalificiranih povratnika koji su ušli u „sustav“, a onemogućen im je ulazak na tržište rada, navodi se kako se upravo ovim Konačnim prijedlogom propisuje nova svrha privremenog boravka, usmjerena useljavanju i povratku hrvatskog iseljeničtva, njihovih potomaka i članova njihovih obitelji. Hrvatski iseljenici i njihovi potomci, te članovi njihovih obitelji ne moraju ispunjavati uvjet osiguranih sredstava za uzdržavanje i zdravstvenog osiguranja za odobrenje privremenog boravka, a boravak se odobrava na 2 godine (umjesto do sada 1 godine). Nakon tri godine odobrenog privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva uz potvrdu Ministarstva demografije i useljeničtva imaju mogućnost stjecanja stalnog boravka. Tijekom privremenog odnosno stalnog boravka imaju pravo na zapošljavanje i samozapošljavanje bez dozvola za rad i boravak, pravo na programe strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje. Pitanje nostrifikacije diploma nije tematika Konačnog prijedloga zakona te se ukazuje da je poslodavac slobodan propisati uvjete koji su mu potrebni za obavljanje određenog radnog mjesta, dok su za regulirane profesije propisani posebni uvjeti za pristup i obavljanje te profesije.

U odnosu na Mišljenje Pučke pravobraniteljice na koje se poziva Odbor za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskoga sabora, iako se ne raspolaže s Mišljenjem koje je upućeno tom Odboru, daje se očitovanje na ostale primjedbe i prijedloge Pučke pravobraniteljice koji nisu prihvaćeni, dane u dopisu upućenom Ministarstvu unutarnjih poslova, KLASA: 028-08/24-19/0007, URBROJ: 526-02, od 14. ožujka 2024. te u postupku javnog savjetovanja.

U svezi primjedbe Pučke pravobraniteljice kojom je predloženo da se briše odredba članka 8. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 55. stavak 3. Zakona o strancima, uz obrazloženje da će ista dovesti do gubitka zdravstvenog osiguranja državljana trećih zemalja, povezujući navedeno sa zahtjevom za produljenje privremenog boravka o kojem još nije odlučeno (smatra da u slučaju da zahtjev za produljenje privremenog boravka nije na vrijeme riješen, da osoba ne smije trpjeti pravne posljedice ako mu se zahtjev ne riješi na vrijeme), ista nije prihvaćena. Naime, člankom 8. Konačnog prijedloga jasnije se propisuje da državljanin treće zemlje može nastaviti boraviti na kratkotrajnom boravku (tzv. turistički boravak koji može trajati do 90 dana), ako je prethodno imao odobren privremeni boravak koji je istekao, a nije podnio zahtjev za produženje (navedena odredba je i sada, u ponešto drugačijem izričaju, propisana člankom 55. stavkom 3. važećeg Zakona o strancima). Također je jasno propisano da se mora raditi samo o državljanima trećih zemalja kojima nije potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku. Navedeno ne treba miješati sa slučajem produljenja privremenog boravka (čl. 13. Konačnog prijedloga kojim se mijenja čl. 62. Zakona o strancima) kada državljanin trećih zemalja mogu ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o njihovom zahtjevu, dok je pravo na zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu propisano Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj.

Pučka pravobraniteljica je iznijela prijedlog da se dozvola za boravak i rad ne ukida zbog uvjeta za koje je odgovoran poslodavac (npr. neisplata plaće, ne isplata doprinosa), budući da prema Konačnom prijedlogu (članak 28. Konačnog prijedloga) proizlazi da se radniku više „isplati“ dati otkaz ugovora o radu, iako nije kriv za nastale okolnosti, jer u tom slučaju ima i dalje važeću dozvolu za boravak i rad za vrijeme nezaposlenosti, nego tražiti isplatu plaće i prijaviti poslodavca za prekršaj. Smatra da bi se stranim radnicima kojima se ukida dozvola za

boravak i rad iz razloga za koje je odgovoran poslodavac, trebalo omogućiti adekvatno prijelazno razdoblje te da je potrebno propisati sadržaj upozorenja, kao i da rok između dostave upozorenja i ukidanja dozvole za boravak i rad bude 60 dana.

Predloženi prijedlozi nisu prihvaćeni. Bitno je naglasiti da s aspekta Zakona o radu nema zapreke da se radnici-državljanin trećih zemalja koriste pravnim sredstvima zaštite iz tog Zakona, odnosno da se u slučaju povrede prava iz radnog odnosa (primjerice u slučaju neisplate plaća), u propisanim rokovima obrate poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu povrijeđenog prava, odnosno da pokrenu sudski postupak protiv poslodavca pred nadležnim sudom. Ovim se Konačnim prijedlogom upravo radi zaštite stranih radnika, uvela obaveza da se u slučajevima kada se pokreće postupak ukidanja dozvole za boravak i rad zbog neispunjavanja obveza poslodavca, obavijesti strani radnik, kako bi koristio pravo za nezaposlenost i ostanak u Republici Hrvatskoj do 60 dana te pronašao novog poslodavca. Ukazuje se da se ovom odredbom prvenstveno štiti državljanin treće zemlje, koji se može u slučaju povrede prava iz radnog odnosa u propisanim rokovima, svakako obratiti poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu povrijeđenog prava, odnosno pokrenuti sudski postupak pred nadležnim sudom. Vodit će se računa da sadržaj upozorenja sadrži sve relevantne informacije za strane radnike.

Vežano za primjedbu Pučke pravobraniteljice da se produži rok s pet na 15 dana u kojem su poslodavac i državljanin treće zemlje dužni obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju da je prestao ugovor o radu ili druge okolnosti na temelju kojih je izdana dozvola za boravka i rad, smatrajući da je rok prekratak, a s obzirom na predviđeno prekršajno sankcioniranje, ista nije prihvaćena.

Naime, izuzetno je bitno propisati kraće rokove za dostavu obavijesti o prestanku ugovora o radu, bez iznimaka, s obzirom i na kraće rokove u kojima poslodavac mora odjaviti radnika s mirovinskog osiguranja, ali i iz razloga sprječavanja neprijavljenog rada što je kao posebno područje uređeno Zakonom o suzbijanju neprijavljenog rada. Osim toga, u slučaju prestanka ugovora o radu radi se o objektivnim činjenicama, a ne o činjenicama koje su nepredvidive ili nepoznate. Rok od pet radnih dana ocijenjen je dostatnim, i s obzirom na mogućnosti dostave navedene informacije i elektroničkim putem.

Prijedlog Pučke pravobraniteljice da se svim radnicima državljanima trećih zemalja u slučaju bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera roditeljskih potpora, produži vrijeme nezaposlenosti do 12 mjeseci, kao što je propisano za nositelje Plava karte EU (članak 39. Konačnog prijedloga kojim se dodaje članak 103.a), nije prihvaćen.

Naime, u slučaju mogućnosti duže nezaposlenosti nositelja Plave karte EU-a radi o specifičnom zakonodavnom uređenju zbog usklađivanja s novom Direktivom (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, a čiji je cilj privlačenja i zadržavanje visokokvalificiranih državljanina trećih zemalja. Za izdavanje Plave karte je propisan i prag plaće koji bi trenutno iznosio 2.376 eura bruto mjesečno. Iz istog razloga ovoj se kategoriji osoba dozvola za boravak i rad „Plava karta EU-a“ izdaje na razdoblje od 48 mjeseci, osim u slučaju da je ugovor o radu sklopljen na kraći period, te imaju općenito pravo na duže vrijeme nezaposlenosti do 3 mjeseca, odnosno do 6 mjeseci, ako su kao nositelji „Plave karte EU-a“ radili duže od dvije godine. Imajući u vidu različite uvjete za odobrenje Plave karte EU-a za visokokvalificirane strane radnike od onih propisanih za redovne dozvole za boravak i rad, nema uvjeta za produženje nezaposlenosti u slučaju redovnih dozvola za boravak i rad.

U odnosu na prijedlog Pučke pravobraniteljice da se u Konačnom prijedlogu propiše koja inspekcija Državnog inspektorata Republike Hrvatske postaje nadležna za obavljanje

nadzora nad smještajem stranih radnika, prijedlog nije prihvaćen. Naime, ovim se Konačnim prijedlogom daje ovlast Državnom inspektoratu Republike Hrvatske na provođenje inspekcijskog nadzora nad smještajem stranih radnika, koje će provoditi sukladno svojim ovlastima te unutarnjem ustrojstvu.

Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora proveo je raspravu o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, te su u raspravi pohvaljene predložene izmjene koje jamče zaštitu prava domaće radne snage, prava stranih radnika i potrebe gospodarskog razvoja Republike Hrvatske. Pohvaljen je učinkovitiji administrativni postupak kojim se rasterećuju državna tijela, gospodarstvenici i strani radnici kojima se jamči veća pravna sigurnost. Ukazano je na potrebu da se do drugog čitanja nastoji dodatno poboljšati prijedlog te da se još jednom razmotre prijedlozi Pučke pravobraniteljice. Ukazano je na potrebu jasnog određivanja tijela koje će biti odgovorno za smještaj stranih radnika. Istaknuto je kako neisplata plaće predstavlja izrabljivanje radnika, štetu za državni proračun te dovodi do toga radnici traže zapošljavanje bez ugovora o radu i prijave. Pozdravljene su izmjene kojima se potiče povratak iseljenika i integracijski procesi. Napomenuto je da su glasnije osobe koje iskazuju negativan pristup prema stranim radnicima te se treba više napora uložiti u promicanje tolerancije i informiranje o potrebi za stranim radnicima radi gospodarskog rasta Republike Hrvatske.

U odnosu na prijedloge Pučke pravobraniteljice na koje se poziva Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora, ukazuje se da je prethodno dano očitovanje na primjedbe i prijedloge Pučke pravobraniteljice koji nisu prihvaćeni, a koji su izneseni u dopisu, KLASA: 028-08/24-19/0007, URBROJ: 526-02, od 14. ožujka 2024. godine upućenom Ministarstvu unutarnjih poslova te u postupku javnog savjetovanja.

Vezano za istaknute primjedbe u odnosu na određivanje tijela koje će biti odgovorno za kontrolu smještaja stranih radnika, navodimo kako se ovim Konačnim prijedlogom zakona, a radi zaštite stranih radnika, uvodi obveza primjerenog smještaja, kada smještaj osigurava poslodavac ili je on posrednik u osiguravanju smještaja, i za dozvole za boravak i rad koje nisu isključivo sezonske (za koje je to već sada obveza). Kontrolu primjerenog smještaja obavljat će Državni inspektorat Republike Hrvatske kao tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika, sukladno svojim ovlastima te unutarnjem ustrojstvu. Tehnički uvjeti primjerenog smještaja bit će uređeni podzakonskim propisom u čijem će donošenju sudjelovati relevantna ministarstva i to: Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike te Ministarstvo zdravstva.

U odnosu na primjedbu da neisplata plaće predstavlja izrabljivanje radnika te može dovesti do zapošljavanja radnika bez ugovora o radu i prijave, ukazuje se da s aspekta Zakona o radu nema zapreke da se radnici državljanini trećih zemalja koriste pravnim sredstvima zaštite iz članka 133. toga Zakona, odnosno da se u slučaju povrede prava iz radnog odnosa, u propisanim rokovima, obrate poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu povrijeđenog prava, odnosno da pokrenu sudski postupak protiv poslodavca pred nadležnim sudom. Također, ovim Konačnim prijedlogom zakona se stranim radnicima omogućava period od 60 dana nezaposlenosti u kojem državljaninu treće zemlje neće prestati važeća dozvola za boravak i rad te u kojem periodu može ostati na teritoriju Republike Hrvatske i tražiti novo zaposlenje. Ističemo da je i važećim Zakonom o strancima, člankom 79. propisana mogućnost odobrenja privremenog boravka iz humanitarnih razloga državljaninu treće zemlje koji surađuje s nadležnim tijelima i njegovo je sudjelovanje nužno u kaznenom postupku koji se vodi protiv poslodavca koji ga je nezakonito zapošljavao.

Odbor za rad, mirovinski sustav i socijalno partnerstvo Hrvatskoga sabora podržao je predložena rješenja kojima se poboljšava smještaj stranih radnika, kao i model po kojemu je uveden omjer broja zaposlenih domaćih i stranih radnika kod poslodavca kako bi se spriječilo nekontrolirano zapošljavanje stranih radnika. Nadalje, u raspravi je ukazano na potrebu integracije stranih radnika u društvo, a prvi korak je učenje hrvatskog jezika. Dio članova Odbora drži da je potrebno žurno donijeti imigracijsku i integracijsku strategiju.

Vežano za imigracijsku i integracijsku strategiju ukazuje se da je Vlada Republike Hrvatske u prosincu 2022. godine osnovala Međuresornu radnu skupinu za izradu dokumenta o imigracijskoj politici čijim radom je koordiniralo Ministarstvo unutarnjih poslova, te je pripremljen prvi nacrt dokumenta. Istovremeno, u pripremi je bila i Strategija demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine, koja je donesena u ožujku 2024. godine i predstavlja strateški dokument šireg obuhvata te pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske. U Strategiji demografske revitalizacije Republike Hrvatske navedeno je kako će dokument koji se odnosi na relevantne politike useljavanja biti upućen u dalju proceduru u narednom razdoblju u formatu Nacionalnog plana migracija Republike Hrvatske za čiju izradu je bio nadležan Središnji državni ured za demografiju i mlade (čije djelatnosti je sada preuzelo novo formirano Ministarstvo demografije i useljeništa). Mjere imigracijske i integracijske politike nužno zahtijevaju usklađeno i koordinirano djelovanje cijelog niza tijela državne vlasti i uklapanje u šire politike propisane temeljnim strateškim dokumentima (npr. zapošljavanja, obrazovanja, zdravstva, socijalne skrbi, regionalnog razvitka, i dr.). Iz tih razloga, predloženo je da se u Konačnom prijedlogu briše članak 246. budući da će sveobuhvatna migracijska i integracijska politika biti temeljena na Strategiji demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine koja je šireg obuhvata i pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske.

Vežano za učenje hrvatskog jezika, navodi se kako Konačni prijedlog zakona ne uvodi obvezu poznavanja hrvatskog jezika za izdavanje dozvole za boravak i rad stranim radnicima. Međutim, imajući u vidu da je za uspješnu integraciju stranaca i za kvalitetno obavljanje posla ključno poznavanje hrvatskog jezika, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike pripremio je sustav provedbe i financiranja hrvatskog jezika za strance. U suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i mladih te stručnjacima za programe stranih jezika izrađeni su obrazovni programi hrvatskog jezika za strance za sljedeće konkretne sektore u kojima je naročito detektirana potreba poznavanja hrvatskog jezika: građevina i graditeljstvo, turizam i ugostiteljstvo, trgovina i usluge te prerađivačka i prehrambena industrija, a koji su usklađeni sa smjericama Vijeća Europe navedenim u Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike (ZEROJ). Kako se radi o kraćim neformalnim programima učenja hrvatskog jezika za strance u konkretnim sektorima (tzv. „tailor made“) Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike sukladno Zakonu o obrazovanju odraslih uspostavilo je sustav vrednovanja te davanja suglasnosti za izvođenje neformalnih programa obrazovanja usklađenih s HKO konceptom pružateljima usluga obrazovanja. Odobreni programi su dio ponude korisnicima u sustavu vaučera na stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Na sjednici Hrvatskoga sabora na kojoj je raspravljen Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima u prvom čitanju, Klubovi zastupnika i pojedini saborski zastupnici iznijeli su načelne primjedbe na njegov tekst, bez navođenja primjedbe/prijedloga na konkretni članak. Saborski zastupnici su najviše komentara i primjedbi imali na potrebu uvođenja kvota, migracijsku politiku, uvođenje obveze učenja hrvatskog jezika i s tim povezano otežano sporazumijevanje stranih radnika, primjeren smještaj za strane radnike. Istaknuto je i pitanje diskriminacije stranih radnika te potreba povećanja zaštite prava stranih radnika, niskih plaća stranih radnika, uvjeta aktiviranja zadužnice, trajanja dopuštene nezaposlenosti, novih uvjeta za dobivanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje kod izdavanja

dozvola za boravak i rad te mjera za privlačenje hrvatskih iseljenika i njihovih potomka u Republiku Hrvatsku.

Klub zastupnika SDP-a, Klub nezavisnih zastupnika, Klub zastupnika Mosta, kao i saborski zastupnici: Ranko Ostojić, Nikola Grmoja, Sanja Radolović, Ivica Ledenko predlažu uvođenje kvota za prihvatanje stranih radnika, utemeljenih na strategiji migracija i razvoja Republike Hrvatske, ili koje bi bile fleksibilne. Zastupnik Frane Tokić postavlja upit zašto se odustalo od uvođenja kvota.

Vezano za sustav kvota, navodi se kako se kvotni sustav izdavanja dozvola za boravak i rad primjenjivao do 1. siječnja 2021., na način da je Vlada Republike Hrvatske za svaku kalendarsku godinu utvrđivala kvotu dozvola za zapošljavanje stranaca (djelatnosti i zanimanja u kojima se dopušta zapošljavanje i broj dozvola). Takav model je unaprijed određivao broj dozvola po pojedinim djelatnostima/zanimanjima što je dovodilo do nerazmjera utvrđenog i zatraženog broja dozvola te je bio nefleksibilan u odnosu na potrebe tržišta rada. Novim modelom od 2021. propisana je provedba testa tržišta rada kojim se ispituje stanje na domaćem tržištu rada koji provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje te ovisno o kojem se dopušta/ne dopušta zapošljavanje stranaca. Uz test tržišta rada za izdavanje dozvole za boravak i rad potrebno je i da Hrvatski zavod za zapošljavanje provjeri poslodavca i izda pozitivno mišljenje.

Klub zastupnika HSS-a, GLAS-a i DOSIP-a, Klub zastupnika Centra i Nezavisne platforme Sjevera, klub zastupnika Možemo! ukazuju da na nacionalnom nivou nema jasne imigracijske politike te potrebu njezina donošenja radi zaštite stranih radnika i učenja hrvatskog jezika. Primjedbe sličnog sadržaja iznijeli su i sljedeći zastupnici: Arsen Bauk, Ivica Baksa, Ivica Ledenko, Boris Piližota, Mišo Krstičević, Ivan Račan, Sanja Radolović te Josip Jurčević.

Klub zastupnika SDP-a također ukazuje na potrebu da donošenje migracijske strategije bude propisano Zakonom o strancima, kao i zastupnici Ranko Ostojić, Sabina Glasovac i Rada Borić. Zastupnica Ivana Ribarić Marjanović ističe problem prevoditelja dostupnih stranim radnicima te poznavanje hrvatskog jezika kao preduvjet za produženje dozvole za boravak i rad. Zastupnice Dubravka Novak i Martina Vlašić Iljkić također ukazuju na potrebu donošenja integracijske strategije, koja će, osim učenja jezika obuhvaćati i programe koji će doprinijeti smanjenju predrasuda i stereotipa među građanima i stranim radnicima. Zastupnica Anka Mrak Taritaš također ističe potrebu donošenja imigracijske strategije i integracijske politike te da je uz strane radnike potrebno vezati i stambenu politiku te pitanje priuštivog stanovanja. Klub nezavisnih zastupnika, Klub zastupnika Mosta te zastupnik Nikola Grmoja predlaže definirati zemlje iz kojih bi prihvaćali strane radnike, s ciljem njihove lakše integracije u Republiku Hrvatsku. Primjedbu sličnog sadržaja iznio je i zastupnik Frane Tokić koji pita razmišlja li se o propisivanju zemalja iz kojih bi prihvaćali strane radnike. Klub zastupnika SDP-a dodatno predlaže plaćanje stope doprinosa na plaću koju bi plaćao poslodavac, a radi financiranja integracije.

Vezano za donošenje imigracijske politike, ističe se da je Vlada Republike Hrvatske u prosincu 2022. godine osnovala Međuresornu radnu skupinu za izradu dokumenta o imigracijskoj politici čijim radom je koordiniralo Ministarstvo unutarnjih poslova, te je pripremljen prvi nacrt dokumenta. Istovremeno, u pripremi je bila i Strategija demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine, koja je donesena u ožujku 2024. godine i predstavlja strateški dokument šireg obuhvata te pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske. U Strategiji demografske revitalizacije Republike Hrvatske navedeno je kako će dokument koji se odnosi na relevantne politike useljavanja biti upućen u daljnju proceduru u narednom razdoblju u formatu Nacionalnog plana migracija Republike Hrvatske za čiju izradu je bio nadležan Središnji državni ured za demografiju i mlade (čije

djelatnosti je sada preuzelo novo formirano Ministarstvo demografije i useljništva). Mjere imigracijske i integracijske politike nužno zahtijevaju usklađeno i koordinirano djelovanje cijelog niza tijela državne vlasti i uklapanje u šire politike propisane temeljnim strateškim dokumentima (npr. zapošljavanja, obrazovanja, zdravstva, socijalne skrbi, regionalnog razvitka i dr.). Iz tih razloga, predloženo je da se u izmjenama i dopunama Zakona o strancima briše članak 246. budući da će sveobuhvatna migracijska i integracijska politika biti temeljena na Strategiji demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine koja je šireg obuhvata i pokriva pitanja koja su ključna za budući razvoj Republike Hrvatske. Vezano za učenje hrvatskog jezika, navodi se kako Konačan prijedlog ne uvodi obvezu poznavanja hrvatskog jezika za izdavanje dozvole za boravak i rad stranim radnicima, kao niti za produženje. Međutim, imajući u vidu da je za uspješnu integraciju stranaca i za kvalitetno obavljanje posla ključno poznavanje hrvatskog jezika, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike pripremlilo je sustav provedbe i financiranja hrvatskog jezika za strance. U suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i mladih te stručnjacima za programe stranih jezika izrađeni su obrazovni programi hrvatskog jezika za strance za sljedeće konkretne sektore u kojima je naročito detektirana potreba poznavanja hrvatskog jezika: građevina i graditeljstvo, turizam i ugostiteljstvo, trgovina i usluge te prerađivačka i prehrambena industrija, a koji su usklađeni sa smjernicama Vijeća Europe navedenim u Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike (ZEROJ). Kako se radi o kraćim neformalnim programima učenja hrvatskog jezika za strance u konkretnim sektorima (tzv. „tailor made“) Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike sukladno Zakonu o obrazovanju odraslih uspostavilo je sustav vrednovanja te davanja suglasnosti za izvođenje neformalnih programa obrazovanja usklađenih s HKO konceptom pružateljima usluga obrazovanja. Odobreni programi su dio ponude korisnicima u sustavu vaučera na stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Ukazujemo i da je važećim Zakonom o strancima propisana obveza polaganja hrvatskog jezika i poznavanja latiničnog pisma državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj nakon 5 godina neprekidnog boravka.

Klub zastupnika SDSS-a ukazuje na potrebu preciziranja koji će inspektori Državnog inspektorata Republike Hrvatske biti ovlašteni za nadzor nad smještajem sezonskih radnika i drugih stranih radnika kojima je izdana dozvola za boravak i rad. Istu primjedbu iznose i zastupnici Dragana Jeckov, Ivan Račan, kao i Klub zastupnika Možemo! i Klub zastupnika SDP-a. Zastupnica Sanja Radolović također ukazuje na problem neadekvatnog smještaja stranih radnika te potrebu kažnjavanja takvih poslodavaca. Zastupnik Ivica Ledenko smatra da je propisana kvadratura za smještaj sezonskih radnika nedovoljna.

Ističemo kako radi zaštite stranih radnika, ovaj Konačni prijedlog uvodi obvezu primjerenog smještaja, kada smještaj osigurava poslodavac ili je on posrednik u osiguravanju smještaja, i za dozvole za boravak i rad koje nisu isključivo sezonske (gdje je to već sada obaveza). Tehnički uvjeti primjerenog smještaja bit će propisani podzakonskim propisom u čijem će donošenju sudjelovati relevantna ministarstva, i to Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike te Ministarstvo zdravstva. Kontrolu primjerenog smještaja obavljat će Državni inspektorat Republike Hrvatske, sukladno svojim ovlastima te unutarnjem ustrojstvu.

Klub zastupnika SDSS-a ukazuje na nemogućnost korištenja zdravstvenog osiguranja supružnika, kada bračni drug ima odobren privremeni boravak u Republici Hrvatskoj.

Navodimo kako uređenje zdravstvenog osiguranja državljana trećih zemalja, prava i obveze iz zdravstvenog osiguranja nije materija koju uređuje ovaj Konačni prijedlog. Zakon o

obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj temeljni je zakon kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje i zdravstvena zaštita stranaca u Republici Hrvatskoj, opseg tih prava, te druga prava i obveze prema tom Zakonu.

Zastupnica Jasenka Auguštan-Pentek ukazuje da prijedlog zakona ne omogućava podnošenje žalbe kao pravnog lijeka protiv rješenja o odbijanju dozvole za boravak i rad već isključivo pokretanje uspravnog spora, što otežava zaštitu stranih radnika zbog dugotrajnosti sudskih postupaka.

S tim u vezi se navodi kako je kod prethodnih izmjena Zakona o strancima, tadašnje Ministarstvo uprave upozorilo da protiv rješenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja kao ustrojstvenih jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, žalbu ne može rješavati Ministarstvo u sjedištu. Tadašnje Ministarstvo uprave je također upozorilo da se Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske (koje je tada postojalo) ne može smatrati javnopravnim tijelom u smislu odredbe članka 1. Zakona o općem upravnom postupku. Propisivanje žalbenog postupka zahtijevalo bi uspostavu novog posebnog tijela s javno pravnim ovlastima, imenovanje neovisnih stručnjaka, prostor te brigu o administrativnim poslovima tog tijela. Stoga su odredbe usklađene s člankom 12. Zakona o općem upravnom postupku te se jamči sudska kontrola pojedinačnih akata na način da stranka može pokrenuti upravni spor sukladno Zakonu o upravnim sporovima. Također, napominje se kako stranke koje su pokrenule upravni spor, imaju pravo (osim ako imaju izrečenu zabranu ulaska i boravka) sudjelovati u svim, pa tako i sudskim postupcima koji se vode u Republici Hrvatskoj te mogu izvršiti prijavu kratkotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj za vrijeme koje je potrebno za sudjelovanje u sudskom procesu. Nadalje, stranke koje su pokrenule upravni spor, imaju zakonsku mogućnost sukladno odredbi članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima zatražiti odgodni učinak tužbe, ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, a odgoda nije protivna javnom interesu. Slijedom navedenoga, Konačnim prijedlogom zakona se kao pravni lijek propisuje podnošenje tužbe upravnom sudu, ali i nadalje, kako je gore navedeno, postoji zakonska mogućnost da stranke ostanu na području Republike Hrvatske.

Klub zastupnika Mosta predlaže u Konačnom prijedlogu zakona definirati popis deficitarnih zanimanja u kojima bi se strani radnici mogli zaposliti, a isto predlaže i zastupnik Nikola Grmoja.

S tim u vezi ukazujemo da je člankom 101. važećeg Zakona o strancima već propisano da Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje donosi odluku o zanimanjima za koje nije potrebno provesti test tržišta rada (lista deficitarnih zanimanja). Ova odluka donosi se temeljem stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti. Konačnim prijedlogom navedeno nije izmijenjeno, već je samo izmijenjen stavak 1. toga članka, budući da je sada i za deficitarna zanimanja propisan omjer zaposlenih hrvatskih državljana, odnosno državljana EGP-a ili Švicarske Konfederacije i državljana trećih zemalja koje poslodavac mora zapošljavati da bi mogao zaposliti strane radnike.

Zastupnica Boška Ban ukazuje na zabrinjavajući trend diskriminacije stranih radnika te na potrebu povećanja zaštite prava stranih radnika u kontekstu nasilja nad stranim radnicima.

Pitanje moguće diskriminacije stranih radnika, kao i napada na strane radnike, ne regulira se ovim Konačnim prijedlogom, već se primjenjuju opće odredbe iz Zakona o suzbijanju diskriminacije i Kaznenog zakona, te se postupanja u tim slučajevima provode sukladno pravilnima struke te svim važećim propisima Republike Hrvatske. Ukazuje se da se

ovim Konačnim prijedlogom dodatno štite prava stranih radnika, pa će državljanin treće zemlje u slučaju gubitka zaposlenja imati dopušteno vrijeme nezaposlenosti do 60 dana za vrijeme trajanja dozvole za boravak i rad, u kojem roku može ostati u Republici Hrvatskoj i pronaći novog poslodavca. Uvedena je i obveza primjerenog smještaja u slučaju kada smještaj osigurava poslodavac ili je on posrednik u osiguravanju smještaja, čiju će kontrolu vršiti Državni inspektorat Republike Hrvatske. Jača se i kontrola ugovora o radu stranih radnika, jer se izričito propisuje da ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe kojima bi se strani radnik stavljao u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj, kao i da plaća ne smije biti manja od plaće u zanimanju za koje se traži izdavanje dozvole za boravak i rad, što će provjeravati Hrvatski zavod za zapošljavanje u postupku izdavanja mišljenja.

Klub zastupnika HSS-a, GLAS-a i DOSIP-a ukazuje na potrebu strategije privlačenja stranih studenata te činjenicu odbijanja zahtjeva za vize za studente- državljane Nepala i Indije. Zastupnica Anka Mrak Taritaš ukazuje i na potrebu promjene obrazovne strategije imajući u vidu oko 14 000 neupisanih mjesta na fakultetima, donošenje strategije privlačenja stranih studenata te promjene viznog režima, s obzirom na slučajeve odbijanja viza državljanima Indije i Nepala koji žele studirati u Republici Hrvatskoj.

Ukazuje se da je važeći Zakon o strancima, usklađen s Direktivom EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair te strani studenti zahtjev za reguliranje privremenog boravka mogu podnijeti ili u nadležnoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, ako se već nalaze na teritoriju Republike Hrvatske. Vezano za pitanje viza, ističe se da se važećim Zakonom osigurava provedba Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2019/1155 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 188, 12. 7. 2019.), odnosno provodi se jedinstvena vizna politika Europske unije, dok se ne mogu komentirati pojedinačni slučajevi odbijanja viza.

Klub zastupnika SDP-a ukazuju na nemogućnost podnošenja dozvole za boravak i rad osobama kojima je u Republici Hrvatskoj odbijen azil.

Vezano za iznesenu primjedbu, ukazuje se da sukladno članku 61. stavak 5. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, tražitelj ostvaruje pravo na rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada do izvršnosti odluke o zahtjevu. Sukladno članku 4. točki 21. toga Zakona, izvršnost odluke o zahtjevu nastupa dostavom odluke tražitelju, ako tužba nije podnesena ili podnesena tužba nema odgodi učinak. Ako podnesena tužba ima odgodni učinak, odluka o zahtjevu postaje izvršna dostavom prvostupanjske presude upravnog suda. Članak 53. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti određuje da tražitelj međunarodne zaštite ima pravo na boravak u Republici Hrvatskoj od dana izražene namjere do izvršnosti odluke o zahtjevu. Ako je tražitelj podnio tužbu koja sadržava zahtjev za odgodim učinkom sukladno članku 51. stavku 2. tog Zakona, ima pravo na boravak do dostave presude o odgodnom učinku. Državljanin treće zemlje boravi nezakonito ako nema pravo na zakonit boravak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita (članak 183. stavak 1. točka 3. Zakona o strancima). Stavkom 3. toga članka Zakona o strancima propisano je da je državljanin treće zemlje, koji boravi nezakonito, kojem je izdano rješenje o povratku, dužan napustiti EGP u roku koji mu je određen. Stoga je primarna obveza državljana treće zemlje napuštanje teritorija EGP-a, koja je izrečena rješenjem o povratku te državljanin treće zemlje više nema pravo na zakonit

boravak. Ističe se da je međunarodna zaštita instrument kojim se osigurava zaštita osoba kojima je ista potrebna sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, a ne instrument kojim se može legalizirati boravak i rad osoba kojima nije potrebna međunarodna zaštita.

Zastupnica Irena Dragić ukazuje na izazove vezano za dokazivanje kompetencija stranih radnika, kao i zastupnica Sabina Glasovac.

Konačnim prijedlogom propisano je da se u slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u deficitarnom zanimanju zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže dokaz da ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju, što se dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju. Navedeno će provjeravati Hrvatski zavod za zapošljavanje u okviru izdavanja pozitivnog mišljenja za izdavanje dozvole za boravak i rad. S obzirom da na Listi deficitarnih zanimanja postoje i pomoćna zanimanja za koje nije potrebno dokazivati niti radno iskustvo niti kvalifikaciju, propisna je iznimka za ta jednostavna zanimanja. Ističemo da postoji mogućnost provjere inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu pristupa tržištu rada u profesijama koje nisu uključene u Popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, sukladno Zakonu o priznavanju i vrednovanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija.

Klub zastupnika SDP-a traži ukidanje kriminalizacije solidarnosti u smislu pomaganja stranom radniku ako je greškom poslodavca izgubio status te da se stranim radnicima ponudi sindikalno predstavljanje o trošku poslodavca.

S tim u vezi se navodi kako, da bi se radilo o nedozvoljenom pomaganju državljaninu treće zemlje u nezakonitom boravku, na strani počinitelja tog prekršaja mora postojati svijest o tome da se radi o strancu koji nezakonito boravi. Dopušteno je pomaganje u nezakonitom boravku u vidu podjele hrane i napitaka, odjeće i obuće, higijenskog i medicinskog pribora, kao i svaki drugi oblik pomoći kojim se zadovoljavaju osnovne potrebe državljanina trećih zemalja u nezakonitom boravku. Takvo humanitarno pomaganje ne smije biti u funkciji poticanja nezakonitog prelaska državne granice, nezakonitog tranzita i nezakonitog boravka, i mora biti poduzeto isključivo u cilju humanitarnog pomaganja. Prijevoz nezakonitih migranata nije dopušteno humanitarno pomaganje, osim ako se radi o prijevozu radi spašavanja života ili pružanja hitne medicinske pomoći. Podjela opreme koja služi za nezakonit prelazak granice (ranci, šatori, svjetiljke, gojzerice) nije dopušteno humanitarno pomaganje. Osim toga, humanitarno pomaganje ne smije odgađati mjere koje policija sukladno Zakonu o strancima mora poduzeti prema državljanima trećih zemalja u nezakonitom boravku. U tom smislu, pružanje smještaja ili skloništa državljanima trećih zemalja u nezakonitom boravku, a bez da se o tome obavijestilo najbližu policijsku postaju, nije dopušteno humanitarno pomaganje. Također, državljanini trećih zemalja kojima je već izdano rješenje o povratku i dalje nezakonito borave, nemaju slobodu kretanja nego obvezu poduzimanja aktivnosti u cilju napuštanja EGP-a, i policija prema njima može poduzimati mjere povratka sukladno Zakonu o strancima. U svakom slučaju, udruge koje žele organizirano pružati humanitarnu pomoć državljanima trećih zemalja koji su u nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj, trebale bi navedeno prethodno prijaviti policiji, kako bi se izbjegle situacije prekoračenja humanitarnog pomaganja i ulaženje u zonu zabranjenog pomaganja. Za odlučivanje o postojanju odgovornosti za prekršaj pomaganja u svakom konkretnom slučaju nadležan je prekršajni sud. Što se tiče državljanina trećih zemalja koji su u nezakonitom boravku, ovo Ministarstvo pruža pomoć samo državljanima trećih zemalja koji se žele dragovoljno vratiti kako im je naloženo rješenjem o povratku. Tako im je osigurana financijska i druga pomoć s visokim iznosima kroz projekt EU Reintegracijski program (EU RP) koji se provodi u organizaciji FRONTEX-a.

Vezano za pitanje sudjelovanja poslodavca u troškovima sindikalnog predstavljanja, navedeno nije tematika ovog Konačnog prijedloga.

Zastupnica Sanja Radolović ističe niske plaće stranih radnika koji ruše cijenu rada. Zastupnica Irena Dragić ukazuje na primjer testa tržišta rada u kojem je domaćem inženjeru strojarstva poslodavac ponudio minimalnu plaću od 840 eura bruto te pita ruši li se cijena rada.

Ukazuje se da je Konačnim prijedlogom zakona kao jedan od uvjeta za izdavanje dozvole za boravak i rad stranom radniku, odnosno za izdavanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, propisano da plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima. Navedeno će provjeravati Hrvatski zavod za zapošljavanje (članak 31. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 97. stavak 9. Zakona o strancima). Vezano za uvjete koji se traže u testu tržišta rada, Konačnim prijedlogom zakona je također propisano da opseg zahtijevanih uvjeta za obavljanje poslova radnog mjesta naveden u testu tržišta rada ne može biti veći od uvjeta na usporedivim radnim mjestima niti plaća može biti manja od plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj koji rade u zanimanju za koje se provodi test tržišta rada odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima (članak 32. Konačnog prijedloga kojim se mijenja stavak 98. stavak 3. Zakona o strancima).

Klub nezavisnih zastupnika ističe kako uvođenje zadužnice za poslodavca u iznosu jedne bruto plaće predstavlja jeftin ulazak u Europsku uniju nekome tko ima namjeru dalje ilegalno migrirati. Zastupnica Sabina Glasovac smatra da uvjeti aktiviranja zadužnice trebaju biti jasnije propisani, osobito u slučaju kada strani radnik sam odustane od zaposlenja.

Vezano za zadužnicu, ovaj institut uveden je Konačnim prijedlogom zakona radi uočenih izazova u praksi, slijedom čega se državljani trećih zemalja zatiču u neizvjesnim situacijama, pa i u nezakonitom boravku, kada poslodavac neposredno po dolasku državljanina treće zemlje odustaje od njegova zapošljavanja, ili državljanin treće zemlje neposredno po dolasku odustane od zapošljavanja, što je rezultat neprovedenog ili nepotpuno provedenog selekcijskog postupka od strane poslodavca. Poslodavac je taj koji provodi i odgovoran je za provedeni selekcijski postupak radi odabira stranog radnika, pri čemu je dužan državljaninu treće zemlje dati jasnu informaciju o uvjetima rada, opisu poslova te podatak o plaći. Stoga je obveza dostave zadužnice u iznosu od jedne prosječne mjesečne bruto plaće kako je predloženo Konačnim prijedlogom, ocijenjena kao srazmjerna cilju koji se time postiže. Uvođenjem instituta zadužnice želi se spriječiti nelojalna konkurencija te osigurati da se državljani trećih zemalja iz viznog režima ne zateknu u neizvjesnim situacijama ili nezakonitom boravku, slijedom čega se njihov povratak provodi na teret Republike Hrvatske.

Klub zastupnika SDP-a navodi kako predloženi Zakon donosi niz poboljšanja, iako se smatra da je nezaposlenost od 60 dana prekratka, te ukazuje da navedeno ne vrijedi za sezonske radnike.

Dopušteno razdoblje nezaposlenosti vezano je za izdanu dozvolu za boravak i rad i moguće je samo unutar njezinog važenja, kako bi se radniku iz treće zemlje omogućilo da oстане na teritoriju temeljem važeće dozvole boravka i traži novi posao te se zaposli. Ukazujemo na činjenicu da bi se ovim Konačnim prijedlogom zakona, dozvole za boravak i rad izdavale na vrijeme do tri godine, ovisno o trajanju ugovora o radu. Stoga je predloženi period nezaposlenosti kao zaštitni mehanizam temeljem kojeg se državljaninu treće zemlje omogućava ostanak na teritoriju temeljem dozvole za boravak i rad koja se neće automatski ukinuti te

pronalazak novog poslodavca u vremenskom periodu od 60 dana, ocijenjen kao optimalno rješenje. U odnosu na sezonske radnike, uvjeti izdavanja dozvole za boravak i rad za sezonski rad usklađeni s Direktivom 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanima trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika, koji ne propisuje institut dozvoljene nezaposlenosti.

Klub zastupnika Možemo! mišljenja je da agencije za privremeno zapošljavanje nisu poslodavci stoga ne smiju biti dio Zakona o strancima, kao i da je njihov interes uvoz što većeg broja stranih radnika zbog veće zarade. Zastupnica Sabina Glasovac također ukazuje na problem agencija koje zapošljavaju strane radnike.

Vežano za agencije za privremeno zapošljavanje, člankom 44. Zakona o radu je propisano da je agencija poslodavac koji na temelju ugovora o ustupanju radnika, ustupa radnika drugom poslodavcu (odnosno korisniku) za privremeno obavljanje poslova. S obzirom da je agencija definirana kao poslodavac prema općem propisu o radu, važeći Zakon o strancima, kao i ovaj Konačni prijedlog zakona samo uređuje postupak izdavanja dozvola za boravak i rad stranom radniku kada se kao poslodavac javlja agencija za privremeno zapošljavanje. Ukazujemo da agencija, kao i ostali poslodavci, mora ispunjavati sve uvjete za izdavanje dozvole za boravak i rad. Uvjete koje mora ispunjavati agencija za privremeno zapošljavanje (poslodavac) za zapošljavanje stranaca, mora ispunjavati i korisnik kojem se radnik ustupa. Konačnim prijedlogom zakona dodatno su propisani uvjeti za izdavanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, kao što je usporediva plaća te zabrana diskriminatornih odredbi u ugovoru o radu.

Klub zastupnika Možemo! pita se kako će se provjeravati usporediva plaća i po kojim kriterijima. Zastupnice Sabina Glasovac i Jelena Miloš također postavljaju pitanje usporedivih plaća, te tko će navedeno procjenjivati i na koji način.

Ukazuje se da je Konačnim prijedlogom zakona kao jedan od uvjeta za izdavanje dozvole za boravak i rad stranom radniku, odnosno za izdavanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, propisano da plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima. Navedeno će provjeravati Hrvatski zavod za zapošljavanje (članak 31. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 97. stavak 9. Zakona o strancima) kao dio postupka izdavanja pozitivnog mišljenja za izdavanje dozvole za boravak i rad.

Zastupnik Mate Vukušić istaknuo je pitanje omjera zaposlenih hrvatskih radnika i stranih radnika na primjeru zapošljavanja u OPG-u, budući da ne mogu dobiti domaćeg radnika za branje plodova jer većina radi u Austriji zbog većih dnevnica, te stoga taj omjer OPG-ovi neće moći biti u mogućnosti ispuniti.

Navodi se kako je i važećim Zakonom o strancima propisan omjer hrvatskih radnika i stranih radnika za zapošljavanje u zanimanjima koja nisu deficitarna (što obuhvaća i berače plodova). Konačnim prijedlogom zakona sada se uvodi i omjer hrvatskih radnika i stranih radnika za zapošljavanje u zanimanjima koja su deficitarna (8%), dok se omjer za zanimanja koja nisu deficitarna utvrdio na 16% (ranije 1/4), a koji se uvjeti odnose na sve poslodavce jednako, uključujući i kada je poslodavac OPG. Budući da se navodi kako se radi o zapošljavanju stranih radnika za branje plodova, ukazuje se kako je i važećim Zakonom, koje odredbe nisu suštinski mijenjane ovim Konačnim prijedlogom zakona, propisana mogućnost ishođenja dozvole za boravak i rad za sezonski rad u djelatnosti poljoprivrede do 90 dana, bez provođenja testa tržišta rada i bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, slijedom čega

se ne primjenjuje niti navedeni omjer, a kako bi se odgovorilo na kratkotrajne povećane potrebe poslodavca za radom stranih radnika tijekom sezone.

Zastupnica Sanja Radolović ističe smanjene potrebe za uvozom stranih radnika kroz mjere i rješenja koje imaju za cilj veći angažman domaćih radnika.

Ukazuje se da se ovim Konačnim prijedlogom zakona kao uvjet izdavanja dozvole za boravak i rad, odnosno pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, uvodi omjer broja zaposlenih hrvatskih državljana i državljana trećih zemalja i za deficitarna zanimanja, kao i uvjet zaposlenja najmanje jednog istog državljanina Republike Hrvatske/državljanina države članice EGP-a/državljanina Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme najmanje godinu dana (prije 6 mjeseci). Osim toga, ovim se Konačnim prijedlogom uvodi i ograničenje broja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, ovisno o broju zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno EGP-a/Švicarske Konfederacije.

Zastupnica Rada Borić ukazuje na proceduralne teškoće s kojima se susreću strani državljani prilikom produženja privremenog boravka u Republici Hrvatskoj te duža čekanja na rješavanje.

S tim u vezi navodimo kako povećanje broja zahtjeva za dozvole za boravak i rad utječe i na druge postupke čije je rješavanje u nadležnosti policijskih uprava odnosno postaja. Ministarstvo unutarnjih poslova kontinuirano poduzima mjere kako bi se svi postupci proveli u što je moguće kraćim rokovima.

Zastupnica Martina Vlašić Iljić ukazuje na otežano sporazumijevanje stranih radnika s liječnicima te činjenicu da ne mogu opisati liječniku socioanamnestičke podatke, nemaju podatke o procijepljenosti te nemaju medicinski karton iz matične zemlje. Ukazuje i na slučajeve kada su poslodavci u pratnji stranih radnika prilikom liječničkih pregleda. Navodi primjere drugih zemalja u EU u kojima su na hitnom prijemu i kod liječnika obiteljske medicine za strane radnike osigurana online 24-satna prevoditeljska služba te ukazuje na potrebu međuresorne suradnje.

Vežano za gore iznesene navode, ukazujemo da je i sada važećim Zakonom o strancima propisano da državljanin treće zemlje za odobrenje dozvole za boravak i rad ili privremenog boravka ne smije predstavljati, između ostalog, opasnost za javno zdravlje. Odredbom članka 3. stavkom 1. točkom 23. (koja ovim Konačnim prijedlogom postaje točka 28.) opasnost za javno zdravlje je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske. Iz navedene odredbe proizlazi da se u slučaju pojave zaraznih bolesti poduzimaju mjere sukladno propisima Republike Hrvatske.

Vežano za cjepni status napominje se da je u Republici Hrvatskoj na snazi i Zakon o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti koji uređuje obvezu provođenja zdravstvenog nadzora nad stranim radnicima koji dolaze u Republiku Hrvatsku u svrhu rada, odnosno obavljanje zdravstvenog pregleda u Republici Hrvatskoj odmah pri ulasku u Republiku Hrvatsku. Vežano za prijedlog da strani radnik uz sebe ima svoju zdravstvenu dokumentaciju (u kojoj bi bili podaci o cjepnom statusu i drugi podaci o zdravstvenom stanju iz matične zemlje) kako bi se provelo odgovarajuće liječenje, smatramo da navedeno također nije materija koju bi trebalo regulirati ovim Konačnim prijedlogom zakona, već Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj, kao temeljnim zakonom kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje i zdravstvena zaštita stranaca, kao i obveze.

Po pitanju komunikacije liječnika sa stranim radnicima, razumljivo je da je pitanje poznavanja hrvatskog jezika jedan od izazova s kojima se susreću strani radnici, međutim, Konačni prijedlog zakona ne može riješiti problem komunikacije između stranih radnika i drugih osoba u Republici Hrvatskoj, budući da za dobivanje dozvole za boravak i rad nije propisan uvjet poznavanja hrvatskog jezika.

Klub zastupnika HSLS-a i nezavisni zastupnik Vladimir Bilek ukazuje da je prijedlog zakona korak naprijed, ali i da postoji prostor za poboljšanje, te se predlaže da se postupak izdavanja viza i dozvola za boravak i rad sinkronizira, uzimajući u obzir i potrebu sprječavanja zloupotreba.

Povećanje broja zahtjeva za dozvole za boravak i rad te za izdavanje viza, u jednom broju slučajeva uzrokuje potrebu za duljim provođenjem postupka. To je osobito vidljivo u situacijama kada je riječ o nepotpunoj dokumentaciji, onoj koja nije podnijeta na vrijeme ili kada se očekuje rješavanje zahtjeva za dozvolu u kratkom roku do dolaska radnika. Dodatno, činjenica je da značajan dio stranih radnika dolazi iz zemalja kojima su potrebne vize za ulazak u Europsku uniju, te su u određenim situacijama potrebne dodatne provjere, koje također iziskuju vrijeme i ljudske kapacitete. Ministarstvo unutarnjih poslova kontinuirano poduzima mjere kako bi se postupci po zahtjevima za dozvole za boravak i rad i vizama proveli u što je moguće kraćim rokovima.

Klub zastupnika SDSS-a predlaže da se u čl. 9. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima kojim se mijenja članak 57. Zakona o strancima, doda i privremeni boravak za novu kategoriju osoba, one koje su povijesno, kulturno i tradicijski povezane s Republikom Hrvatskom.

Navedeni prijedlog nije prihvaćen, budući da nije dovoljno određen, niti je detaljizirano koje bi nadležno tijelo državne uprave utvrđivalo povijesne, kulturne i tradicijske veze s Republikom Hrvatskom.

Zastupnik Veljko Kajtazi i zastupnica Marijana Petir pitaju o konkretnim mjerama iz Zakona za privlačenje hrvatskih iseljenika i njihovih potomka u Republiku Hrvatsku.

S tim u vezi navodi se kako se upravo ovim Konačnim prijedlogom zakona propisuje nova svrha privremenog boravka, usmjerena useljavanju i povratku hrvatskog iseljeničtva, njihovih potomaka i članova njihovih obitelji. Hrvatski iseljenici i njihovi potomci, te članovi njihovih obitelji ne moraju ispunjavati uvjet osiguranih sredstava i zdravstvenog osiguranja za odobrenje privremenog boravka, a boravak se odobrava na dvije godine (umjesto do sada 1 godine). Nakon tri godine odobrenog privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva uz potvrdu Ministarstva demografije i useljeničtva imaju pravo na stalni boravak. Tijekom privremenog odnosno stalnog boravka imaju pravo na zapošljavanje, samozapošljavanje bez dozvola za rad i boravak, pravo na programe strukovne izobrazbe, obrazovanje i studiranje.

Zastupnica Rada Borić ukazuje na potrebu olakšavanja spajanja obitelji osobama koje imaju odobrenu međunarodnu zaštitu te navodi da raseljene osobe iz Ukrajine nemaju reguliran status dugotrajnog boravišta.

Vežano za iznesene primjedbe, a imajući u vidu slučajeve iz prakse životne okolnosti članova obitelji i njihovu specifičnu situaciju, kako bi se omogućilo spajanje obitelji osobama kojima je Republika Hrvatska odobrila međunarodnu zaštitu, Konačnim prijedlogom zakona

sada je omogućeno da državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu, može za svoje članove obitelji kojima je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Po odobrenju privremenog boravka, članovi obitelji će biti dužni ishoditi vizu D radi ulaska u Republiku Hrvatsku. U odnosu na raseljene osobe iz Ukrajine, navodi se kako je ovim Konačnim prijedlogom propisano da će se državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka, uračunati vrijeme odobrene privremene zaštite u Republici Hrvatskoj, ako državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu, budući da navedeno do sada nije bilo propisano Zakonom o strancima.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeći akti Europske unije:

- Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljana trećih zemalja (SL C 304, 14. 10. 1996.)
- Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16. 12. 1997.)
- Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajam-nom priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država (SL L 149, 2. 6. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10. 7. 2001.)
- Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Okvirna odluka Vijeća od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (2002/946/PUP) (SL L 328, 5. 12. 2002.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3. 10. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem (SL L 321, 6. 12. 2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23. 1. 2004.)
- Odluka Vijeća od 23. veljače 2004. o utvrđivanju kriterija i praktičnih rješenja za nadoknadu zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamneme priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih zemalja (2004/7191/EZ) (SL L 60, 27. 2. 2004.)
- Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Odluka Vijeća od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje, s državnog područja dviju ili više država članica, državljana trećih zemalja protiv kojih su doneseni pojedinačni nalozi za udaljavanje (2004/573/EZ) (SL L 261, 6. 8. 2004.)
- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja čiji je boravak nezakonit (SL L 348, 24. 12. 2008.)
- Direktiva Vijeća 2009/50/EZ od 25. svibnja 2009. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih država u svrhu zapošljavanja visokokvalificirane radne snage (SL L 155, 18. 6. 2009.)
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30. 6. 2009.)
- Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (Tekst značajan za EGP) (SL L 132, 19. 5. 2011.)
- Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20. 12. 2011.)
- Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih

zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23. 12. 2011.)

– Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28. 3. 2014.)

– Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještaja unutar društva (SL L 157, 27. 5. 2014.)

– Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21. 5. 2016.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

– Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2017/1370 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2017. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 198, 28. 7. 2017.)

– Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23. 2. 2002.)

– Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15. 9. 2009.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2019/1155 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 188, 12. 7. 2019.) (u daljnjem tekstu: Zakonik o vizama)

– Uredba (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak (SL L 85/1, 31. 3. 2010.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)

– Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23. 3. 2016.)

– Uredba (EU) 2016/1953 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o uspostavi europske putne isprave za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom i stavljanju izvan snage Preporuke Vijeća od 30. studenoga 1994. (SL L 311, 17. 11. 2016.)

– Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.)

– Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135 od 22. 5. 2019.)

– Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13. 8. 2008.) (u daljnjem tekstu: Uredba o VIS-u)

– Uredba (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236/1, 19. 9. 2018.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2018/1240)

- Uredba (EU) 2017/2225 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (SL L 327/1, 9. 12. 2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2225)
- Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327/20, 9. 12. 2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2226)
- Provedbena Odluka Komisije (EU) 2022/102 od 25. siječnja 2022. o utvrđivanju obrazaca za odbijanje, poništenje ili ukidanje odobrenja putovanja (SL L 17/59, 26. 1. 2022.).

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

- 1) osoba bez državljanstva je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom
- 2) državljanin države članice Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP-a) je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a
- 3) državljanin treće zemlje je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, a ima državljanstvo treće zemlje ili je osoba bez državljanstva
- 4) treća zemlja je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija
- 5) stranac je osoba koja nema hrvatsko državljanstvo
- 6) putna isprava je strana putna isprava i putna isprava za državljanina treće zemlje
- 7) strana putna isprava je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili drugim osobama za putovanje u inozemstvo
- 8) putna isprava za državljanina treće zemlje je putni list za državljanina treće zemlje, posebna putna isprava za državljanina treće zemlje, putna isprava za osobe bez državljanstva, putna isprava za azilanta izdana sukladno propisu kojim se uređuje izdavanje isprava azilantima i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora
- 9) biometrijska dozvola boravka je isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku i boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi
- 10) poslodavac je pravna ili fizička osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom
- 11) podizvođač je poslodavac – pravna ili fizička osoba koja ima sklopljen ugovor o podizvođenju radova s drugom pravnom ili fizičkom osobom i koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom
- 12) sezonski radnik je državljanin treće zemlje koji zadržava svoje prebivalište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi u Republici Hrvatskoj kako bi obavljao posao koji ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje je izravno sklopio s poslodavcem s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 13) djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba je djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi razinu radne snage potrebne za uobičajeno tekuće poslovanje, a djelatnosti u kojima je dozvoljeno zapošljavanje sezonskih radnika su poljoprivreda i šumarstvo te turizam i ugostiteljstvo
- 14) premještaj unutar društva je privremeno upućivanje radi profesionalnih potreba ili radi osposobljavanja državljanina treće zemlje iz trgovačkog društva s poslovnim nastanom izvan EGP-a s kojim državljanin treće zemlje ima sklopljen ugovor o radu u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili skupini trgovačkih

društava te, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata s poslovnim nastanom u državi članici EGP-a

15) povezana društva su dva ili više trgovačkih društava povezanih na sljedeće načine:

– trgovačko društvo u odnosu na drugo trgovačko društvo, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala

– trgovačko društvo kontrolira većinu glasova drugog trgovačkog društva koji su povezani s kapitalom tog trgovačkog društva izdanog u dionicama

– trgovačko društvo ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela drugog trgovačkog društva ili se trgovačka društva nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog društva

16) kvalifikacija razine visokog obrazovanja je kvalifikacija koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu

17) visokokvalificirani radnik je državljanin treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen sukladno posebnim propisima kojima se uređuju radnopravni odnosi u Republici Hrvatskoj, za taj rad je plaćen i ima potrebnu, odnosno odgovarajuću i posebnu stručnost koja se stječe završetkom studijskih programa na visokom učilištu

18) EU plava karta je dozvola za boravak i rad koja ovlašćuje visokokvalificiranog nositelja na privremeni boravak i rad u Republici Hrvatskoj, a u biometrijsku dozvolu boravka unijet će se napomena »EU plava karta«

19) dugotrajno boravište je zakoniti boravak koji državljanin treće zemlje stječe ako do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu te ispunjava ostale uvjete propisane ovim Zakonom

20) stalni boravak je zakoniti boravak koji se odobrava određenim kategorijama državljana trećih zemalja koji borave u Republici Hrvatskoj u trajanju kraćem od pet godina

21) osoba s dugotrajnim boravištem je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravištu

22) osoba sa stalnim boravkom je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na stalnom boravku

23) opasnost za javno zdravlje je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske

24) povratak je dragovoljni odlazak ili prisilno udaljenje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj u treću zemlju

25) maloljetnik bez pratnje je državljanin treće zemlje mlađi od 18 godina koji na teritorij Republike Hrvatske dolazi bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega, u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za njega zaista ne počne brinuti takva osoba, ili maloljetnik koji je ostao bez pratnje nakon ulaska na teritorij Republike Hrvatske

26) prijevoznik je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba

27) agencija za privremeno zapošljavanje koja je registrirana prema posebnom propisu i upisana u evidenciju ministarstva nadležnog za rad je poslodavac koji zapošljava radnike radi ustupanja korisniku i koja pod uvjetima propisanim općim propisom o radu i ovim Zakonom može zasnivati radni odnos s državljaninom treće zemlje te ga ustupiti drugom poslodavcu (korisniku) na temelju ugovora o ustupanju radnika, za privremeno obavljanje poslova

28) istraživač je državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću kvalifikaciju razine visokog obrazovanja koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti

- 29) student je državljanin treće zemlje koji je ostvario pravo na upis na studij i kojemu je odobren prihvata kako bi studirao u punoj nastavnoj satnici te stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja, u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje
- 30) učenik je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s propisom kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje
- 31) pripravnik je državljanin treće zemlje koji je stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja i kojemu je odobren prihvata za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju
- 32) volonter je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu
- 33) volonterski program je program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na propisu kojim se uređuje volontiranje ili programu Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac
- 34) istraživanje je sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu
- 35) istraživačka organizacija je svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje
- 36) obrazovna ustanova je javna ili privatna srednjoškolska ustanova koja je priznata sukladno propisu kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s propisom kojim se uređuje obrazovanje, na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu
- 37) obrazovni projekt je skup obrazovnih aktivnosti koje razvija obrazovna ustanova u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja
- 38) visoko učilište je svaka vrsta visokog učilišta koje u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje dodjeljuje priznate kvalifikacije razine visokog obrazovanja ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja
- 39) subjekt domaćin je istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili pravna ili fizička osoba kod koje dolazi pripravnik
- 40) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljanina trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima
- 41) međunarodna zaštita je zaštita koja se odobrava državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva te obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
- 42) pomorac je svaka osoba koja je zaposlena, uzeta u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na brodu u pomorskoj plovidbi ili u unutarnjoj plovidbi
- 43) digitalni nomad je državljanin treće zemlje koji je zaposlen ili obavlja poslove putem komunikacijske tehnologije za tvrtku ili vlastitu tvrtku koja nije registrirana u Republici Hrvatskoj i ne obavlja poslove ili pruža usluge poslodavcima na području Republike Hrvatske
- 44) Automatizirani europski sustav za informacije o putovanjima i odobravanju putovanja (u daljnjem tekstu: sustav ETIAS) je informacijski sustav za obradu podataka o putovanjima te za odobravanje putovanja državljanima trećih zemalja koji su oslobođeni obveze posjedovanja vize
- 45) Nacionalna jedinica sustava ETIAS je ustrojstvena jedinica Ministarstva nadležna za obavljanje poslova odobrenja putovanja
- 46) odobrenje putovanja je odobrenje državljaninu treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize za ulazak preko vanjske granice

47) sustav ulaska/izlaska (u daljnjem tekstu: EES) je elektronički sustav za registraciju vremena i mjesta ulaska i izlaska državljana trećih zemalja kojima je odobren kratkotrajni boravak u državama članicama Europske unije, koji računa trajanje kratkotrajnog boravka te u koji se unose podaci o odbijanju ulaska

48) Nacionalni program olakšica je program sukladno Zakoniku o schengenskim granicama i Uredbi EU 2017/2226 kojim se državljanima trećih zemalja koji nemaju pravo slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije omogućava korištenje olakšica pri prelasku vanjske granice.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

(3) Pojmovi koji se koriste u ovome Zakonu, a nisu definirani stavkom 1. ovoga članka, imaju jednako značenje kao pojmovi i definicije propisani u Uredbi EU 2018/1240, Uredbi EU 2017/2226 i Zakoniku o schengenskim granicama.

Članak 3.a

(1) Obavješćivanje Europske komisije i agencija Europske unije o obvezama koje proizlaze iz Uredbe EU 2018/1240, Uredbe EU 2017/2225 i Uredbe EU 2017/2226 provodi Ministarstvo.

(2) Obavješćivanje Europske komisije o obvezama koje proizlaze iz Zakonika o vizama provodi ministarstvo nadležno za vanjske poslove.

Članak 35.

(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana ako je državljaninu treće zemlje odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza.

(2) Dugotrajna viza izdaje se državljaninu treće zemlje za jedan ili više ulazaka.

(3) Rok valjanosti dugotrajne vize ne može biti dulji od šest mjeseci.

(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj.

(5) Dugotrajna viza unosi se u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.), a u rubriku »Vrsta vize« upisuje se slovo »D«.

(6) Svi unosi na naljepnicu vize tiskaju se te se ne smiju unositi ručne ispravke u otisnutu naljepnicu vize.

(7) Naljepnica vize može se popunjavati ručno samo u slučaju tehničkih teškoća zbog više sile, a ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.

(8) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je pribaviti dugotrajnu vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.

Članak 37.

(1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje dugotrajne vize na propisanom obrascu.

(2) Državljanin treće zemlje dužan je osobno podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.

(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se najranije dva mjeseca prije, a najkasnije dva mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj.

(4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je po odobrenju privremenog boravka odnosno izdavanja dozvole za boravak i rad obavijest o tome dostaviti diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu, u kojem će državljanin treće zemlje podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize.

(5) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) O zahtjevu za izdavanje dugotrajne vize koji je dopušten odlučuje se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva te se taj rok može produžiti do najviše 45 dana, ako za to postoje opravdani razlozi.

Članak 52.

(1) Prijevoznik može dovesti državljanina treće zemlje na granični prijelaz ili u Republiku Hrvatsku ako državljanin treće zemlje ima valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu, ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja, ako mu je potrebno.

(2) Ako je državljaninu treće zemlje odbijen ulazak, prijevoznik koji ga je dovezao dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i povratka državljanina treće zemlje.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se i na prijevoznika koji je dovezao državljanina treće zemlje u tranzitu:

1. ako ga je prijevoznik, koji ga je trebao prevesti u državu odredišta, odbio prevesti ili
2. ako mu je zabranjen ulazak u državu odredišta.

(4) Odredbe ovoga članka odnose se i na zapovjednika plovila za sport i razonodu, osim odredbe stavka 5. ovoga članka.

(5) Prijevoznik je dužan provjeriti u sustavu ETIAS posjeduje li državljanin treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize valjano odobrenje putovanja.

(6) Prijevozniku koji je na granični prijelaz radi ulaska u Republiku Hrvatsku dovezao državljanina treće zemlje koji ne posjeduje valjano odobrenje putovanja koje mu je potrebno izdaje se zapovijed o vraćanju.

(7) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj obrasca zapovijedi o vraćanju.

Članak 55.

(1) Kratkotrajni boravak je boravak državljanina treće zemlje određen člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama.

(2) Državljanin treće zemlje nije na kratkotrajnom boravku ako:

1. je nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku
2. nema vizu, ako mu je viza potrebna
3. je iskoristio vizu ili je rok važenja vize istekao
4. je u prethodnih 180 dana boravio dulje od 90 dana ili ako je nezakonito boravio
5. je vraćen u Republiku Hrvatsku na temelju readmisijskog ugovora
6. je izručen u Republiku Hrvatsku na temelju međunarodnog ugovora o izručenju
7. je s graničnog prijelaza doveden u prostorije suda radi provođenja kaznenog ili prekršajnog postupka, a nije mu odobren ulazak u Republiku Hrvatsku
8. ima zabranu ulaska u EGP i boravka u EGP-u odnosno u Republici Hrvatskoj

(3) Na državljanine trećih zemalja koji su imali odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište odnosno stalni boravak ne odnosi se stavak 2. točka 4. ovoga članka.

Članak 57.

(1) Privremeni boravak odobrava se državljaninu treće zemlje koji namjerava boraviti ili boravi u Republici Hrvatskoj u svrhu:

1. spajanja obitelji
2. srednjoškolskog obrazovanja
3. studiranja
4. istraživanja

5. humanitarnog razloga
6. životnog partnerstva
7. rada
8. rada upućenog radnika
9. boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a
10. u druge svrhe
11. boravka digitalnih nomada.

(2) Privremeni boravak u svrhu rada iz stavka 1. točke 7. ovoga članka izdaje se kao dozvola za boravak i rad.

(3) Privremeni boravak u svrhu rada upućenog radnika može se odobriti državljaninu treće zemlje ako ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i ispunjava uvjete za rad upućenog radnika.

(4) Zahtjev za reguliranje privremenog boravka u druge svrhe ili svrhu boravka digitalnih nomada državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe ili svrhu boravka digitalnih nomada.

(5) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak u trajanju do godine dana sukladno članku 69. ovoga Zakona.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Članak 58.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina
2. je životni ili neformalni životni partner hrvatskog državljanina
3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na preddiplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini
4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju
5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka
6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. ovoga Zakona
7. je član obitelji nositelja »EU plave karte«.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(5) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a državljanin treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.

(6) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljanin treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku.

(7) Državljanin treće zemlje nema pravo podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu srednjoškolskog obrazovanja, studiranja, istraživanja ili izdavanja dozvole za boravak

i rad kao volonter ili pripravnik ako mu je određen rok za dragovoljni odlazak, odobreno produljenje roka za dragovoljni odlazak, određeno prisilno udaljenje ili ako je doneseno rješenje o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja.

Članak 60.

(1) O zahtjevu za odobrenje privremenog boravka odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 61.

(1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na rok važenja do godine dana.

(2) Rok važenja strane putne isprave mora biti tri mjeseca duži od razdoblja valjanosti privremenog boravka.

(3) Državljaninu treće zemlje koji nema valjanu stranu putnu ispravu, a zahtjev za privremeni boravak podnese u Republici Hrvatskoj, izdaje se rješenje o odobrenju privremenog boravka.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka zahtjevu za produljenje privremenog boravka dužan je priložiti valjanu stranu putnu ispravu.

(5) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji izdaje se s rokom važenja do godine dana odnosno do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji.

(6) Državljaninu treće zemlje odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom ili životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

Članak 62.

(1) Zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(2) Državljanin treće zemlje koji je podnio zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka prije isteka roka važećeg privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je o zahtjevu za produljenje privremenog boravka odlučiti prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 63.

(1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona i koji je član uže obitelji:

1. hrvatskog državljanina
2. državljanina treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište
3. državljanina treće zemlje koji ima odobren stalni boravak
4. državljanina treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak
5. državljanina treće zemlje kojemu je odobren azil ili supsidijarna zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, članu obitelji državljanina treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi na temelju važeće dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona odobrene na godinu dana, može se odobriti privremeni boravak u svrhu

spajanja obitelji samo ako je državljanin treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji u Republici Hrvatskoj imao neprekidno najmanje godinu dana odobren privremeni boravak.

(3) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti članu obitelji državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad, kao pružatelju usluga, upućenom radniku ili kojem je odobren privremeni boravak u druge svrhe.

(4) Članu obitelji državljanina treće zemlje rješenje o odbijanju zahtjeva za produljenje privremenog boravka kao i rješenje kojim se određuje protjerivanje iz Republike Hrvatske ne smije se temeljiti isključivo zbog razloga koji su nastali zbog bolesti ili invalidnosti člana obitelji pretrpljene nakon odobrenja privremenog boravka.

Članak 67.

(1) Roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske dužan je do navršenih tri mjeseca života djeteta podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka za dijete.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ne prilaže se valjana putna isprava djeteta ni dokaz o zdravstvenom osiguranju.

(3) Privremeni boravak iz stavka 1. ovoga članka može se odobriti na vrijeme na koje je odobren privremeni boravak jednom roditelju ili skrbniku djeteta odnosno do godine dana ako je jedan od roditelja ili skrbnik državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu odnosno stalnom boravku.

Članak 69.

(1) Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona i ako ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine u slučaju da je osoba na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji umrla.

Članak 79.

(1) Privremeni boravak zbog humanitarnih razloga odobrit će se državljaninu treće zemlje u sljedećim slučajevima:

1. ako je kao žrtva trgovanja ljudima (u daljnjem tekstu: žrtva) prihvatio program pomoći i zaštite
2. ako je maloljetnik koji je napušten ili je žrtva organiziranog kriminala ili je zbog drugih razloga ostao bez roditeljske zaštite, skrbništva ili bez pratnje
3. pripadnicima hrvatskog naroda sa stranim državljanstvom ili bez državljanstva koji imaju potvrdu tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske
4. državljaninu treće zemlje koji je do dana podnošenja zahtjeva najmanje deset godina bio u statusu izbjeglice ili koji je obuhvaćen programom obnove ili povratka ili stambenog zbrinjavanja izbjeglica iz Republike Hrvatske, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje
5. ako surađuje s nadležnim tijelima i njegovo je sudjelovanje nužno u kaznenom postupku koji se vodi protiv poslodavca koji ga je nezakonito zapošljavao
6. zbog ozbiljnih opravdanih razloga humanitarne prirode.

(2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka uz zahtjev za odobrenje privremenog boravka ne mora prilagati dokaz o osiguranim sredstvima za uzdržavanje i dokaz o zdravstvenom osiguranju.

(3) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. točke 3. ovoga članka može se odobriti privremeni boravak bez prilaganja strane putne isprave, uz suglasnost tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske.

(4) Prije izdavanja odobrenja za privremeni boravak iz stavka 1. točke 6. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je zatražiti suglasnost Ministarstva.

Članak 82.

(1) Žrtva kojoj je odobren privremeni boravak ima pravo na siguran smještaj, zdravstvenu zaštitu, prava iz sustava socijalne skrbi, obrazovanje i rad.

(2) Sigurnim smještajem smatra se mjesto gdje je žrtva zaštićena od utjecaja osobe osumnjičene za počinjenje kaznenog djela.

(3) Posebna skrb vodit će se o trudnicama i osobama s invaliditetom kao posebno ranjivim skupinama žrtava.

(4) Državljanin treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak zbog humanitarnih razloga sukladno članku 79. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona ostvaruje prava iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 87.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će privremeni boravak državljaninu treće zemlje ako:

1. prestanu postojati uvjeti za odobrenje privremenog boravka

2. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

3. u roku od 30 dana nakon odobrenja privremenog boravka ili izdavanja dugotrajne vize ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji

4. odjavi boravište iz Republike Hrvatske na vlastiti zahtjev

5. od dana odobrenja privremenog boravka odobrenog na rok do godine dana boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno

6. od dana odobrenja privremenog boravka odobrenog na rok do dvije godine boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno

7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi odobrenja privremenog boravka

8. bračni ili izvanbračni drug odnosno životni ili neformalni životni partneri ne žive u stvarnom bračnom ili izvanbračnom odnosu ili životnom partnerstvu ili neformalnom životnom partnerstvu, a privremeni boravak je odobren u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva.

(2) Iznimno, stavak 1. točke 5. i 6. ovoga članka neće se primijeniti na istraživače i studente ako borave u drugoj državi članici EGP-a na temelju kratkoročne ili dugoročne mobilnosti kao i za državljanina treće zemlje kojem je odobrena dozvola za boravak i rad, a upućen je na rad u drugu državu članicu EGP-a.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju privremenog boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Iznimno od stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka, državljaninu treće zemlje koji jednokratno do 90 dana zbog opravdanih razloga izbiva iz Republike Hrvatske neće se ukinuti privremeni boravak ako o odlasku iz Republike Hrvatske prethodno obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju, a ako nakon odlaska iz Republike Hrvatske nastanu izvanredne okolnosti, državljanin treće zemlje dužan je u roku od 30 dana od nastanka tih okolnosti obavijestiti diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske.

Članak 88.

- (1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi na temelju izdane dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.
- (2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.
- (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim je zasnovao radni odnos ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.
- (4) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.
- (5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.
- (6) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.
- (7) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljanu dozvolu iz stavka 6. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao dozvola iz stavka 6. ovoga članka bio krivotvoren.
- (8) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.

Članak 89.

- (1) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren:
 1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 2. privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravištu, stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 3. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje kojem je izdana »EU plava karta« ili dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva
 4. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a
 5. privremeni boravak zbog humanitarnih razloga
 6. autonomni boravak
 7. privremeni boravak kao upućeni radnik
 8. privremeni boravak u svrhu istraživanja iz članka 74. ovoga Zakona
 9. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s istraživačem iz članka 74. ovoga Zakona
 10. privremeni boravak u svrhu studiranja, ako radi ili se samozapošljava najviše 20 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskoga programa
 11. status redovitog učenika kada obavlja poslove posredstvom ovlaštenih posrednika, bez zasnivanja radnog odnosa najviše 20 sati tjedno
 12. privremeni boravak u svrhu boravka osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici EGP-a
 13. azil ili supsidijarnu zaštitu ili je tražitelj međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
 14. dugotrajno boravište

15. stalni boravak.

(2) Državljanima trećih zemalja koji u Republici Hrvatskoj nastupaju na sportskim priredbama i natjecanjima kao predstavnici stranih ekipa, klubova ili državnih reprezentacija nisu dužni ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada.

(3) Student iz članka 73. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona može raditi i samozapošljavati se najviše 20 sati tjedno bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(4) Poslodavac koji zapošljava državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je u roku od osam dana od dana zasnivanja radnog odnosa ili početka rada državljanina treće zemlje o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

Članak 90.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad može podnijeti državljanin treće zemlje sukladno članku 58. ovoga Zakona ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje ili sjedištu poslodavca.

(2) Agencija za privremeno zapošljavanje uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad dužna je priložiti i ugovor o ustupanju radnika krajnjem korisniku.

Članak 91.

(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad rješenjem odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Dozvola za boravak i rad izdaje se državljaninu treće zemlje na vrijeme koje je potrebno za obavljanje posla odnosno vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najduže na godinu dana.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao prijeko potrebna osoba sukladno Protokolu o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije izdaje se s rokom važenja od dvije godine ako nije zatraženo kraće razdoblje izdavanja dozvole za boravak i rad.

(5) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti u roku od petnaest dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(6) U slučaju odustajanja od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka postupak će se obustaviti u obliku zabilješke u spisu.

Članak 92.

(1) Zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad podnosi se najkasnije 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje, koja i odlučuje o produljenju.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti o zahtjevu za produljenje iz stavka 1. ovoga članka prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) U slučaju odustajanja od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka postupak će se obustaviti u obliku zabilješke u spisu.

Članak 93.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ako:

1. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
 2. je za poslodavca odnosno subjekta domaćina otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
 3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj
 4. poslodavac odnosno subjekt domaćin je pravomoćno osuđen za kaznena djela iz područja radnih odnosa i socijalnog osiguranja
 5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca odnosno subjekta domaćina olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja
 6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu
 7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad
 8. je poslodavac sankcioniran zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja
 9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 94.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti ukinut će dozvolu za boravak i rad ako:
1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona
 2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
 3. poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona
 4. državljanin treće zemlje obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad
 5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad
 6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose
 7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati
 8. je prijedlog za ukidanje podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje
 9. je poslodavac sankcioniran zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju dozvole za boravak i rad ako je zabrana ulaska i boravka iz članka 87. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona izrečena rješenjem o protjerivanju.
- (4) Postupak ukidanja dozvole za boravak i rad iz stavka 1. točke 8. ovoga članka dovršit će se u obliku zabilješke u spisu, ako postoji suglasnost stranaka.

Članak 95.

U slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad, poslodavac i državljanin treće zemlje dužni su obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od 15 dana od dana nastupa tih okolnosti.

Dostava dozvole za boravak i rad

Članak 96.

- (1) Dozvolu za boravak i rad policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će:
1. državljaninu treće zemlje
 2. poslodavcu.

(2) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijest o izdanoj dozvoli za boravak i rad elektroničkim putem dostavit će:

1. područnoj službi odnosno uredu Hrvatskog zavoda za zapošljavanje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
2. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu rada državljanina treće zemlje
3. područnoj službi ili područnom uredu ili ispostavi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje
4. regionalnom uredu ili područnoj službi ili ispostavi Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje prema mjestu rada državljanina treće zemlje i
5. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljanina treće zemlje.

(3) Nadležna tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su o uočenim kršenjima pozitivnih propisa iz svojih nadležnosti bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

Članak 97.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (u daljnjem tekstu: područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje).

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

1. ugovor o radu
2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac.

(4) Uz dokaze iz stavka 3. ovoga članka zahtjevu se prilaže i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje.

Članak 98.

(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje osim u slučajevima iz članka 92. ovoga Zakona ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje, članka 101., članka 104. stavka 2. i članka 110. ovoga Zakona.

(2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.

(3) Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje provest će postupak posredovanja ako u evidenciji nezaposlenih osoba ima osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje.

(4) O rezultatu testa tržišta rada područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 15 dana od dana traženja poslodavca.

(5) Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti dozvolu za boravak i rad, u roku od 90 dana od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

(6) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

Članak 99.

(1) Pozitivno mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako su ispunjeni uvjeti iz članka 97. stavka 3. ovoga Zakona i poslodavac:

1. obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj
2. ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije
3. u zadnjih šest mjeseci, ima zaposlenog najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske i
4. nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz područja radnih odnosa i socijalnog osiguranja.

(2) U smislu odredbe stavka 1. točke 2. ovoga članka smatra se da poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja ako nema evidentiranog dugovanja po osnovi poreza na dohodak i doprinosa za obvezna osiguranja.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 3. ovoga članka, poslodavac – fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljavati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni.

(4) U smislu ovoga Zakona, poslodavac – fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 3. i stavka 3. ovoga članka.

(5) Dokaze iz stavka 1. ovoga članka područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili od poslodavca.

(6) Dokaz o podmirenim obvezama iz stavka 1. točke 2. ovoga članka utvrdit će se na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Ministarstvo financija, Porezna uprava.

(7) Na zahtjev područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.

(8) Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije kod poslodavca manji od 1/4 ukupno zaposlenih.

(9) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 100.

(1) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, agencija je dužna, uz dokaze iz članka 97. stavka 3. ovoga Zakona, dostaviti i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika.

(2) Agenciji za privremeno zapošljavanje iz stavka 1. ovoga članka izdat će se dozvola za boravak i rad iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona ako korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako se promijeni korisnik iz stavka 1. ovoga članka, agencija za privremeno zapošljavanje dužna je nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji dostaviti novi ugovor o ustupanju radnika.

(4) Agenciji za privremeno zapošljavanje iz stavka 1. ovoga članka izdat će se dozvola za boravak i rad iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona ako korisnik iz stavka 3. ovoga članka ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 101.

(1) Na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje donijet će odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. ovoga Zakona i ispunjavati uvjet iz članka 99. stavka 8. ovoga Zakona.

(2) Procjena stanja i potreba iz stavka 1. ovoga članka utvrđivat će se na temelju kriterija koji se odnose na:

1. zanimanja koja nedostaju na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada, a ne mogu se nadomjestiti migracijama u zemlji
2. provedbu strateških i investicijskih projekata i
3. druge okolnosti važne za gospodarski rast i održivi razvoj.

(3) Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužno je pratiti stanje i potrebe iz stavka 1. ovoga članka i u skladu s tim, bez odgode, izvršiti izmjene i dopune Odluke iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na mrežnim stranicama Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Članak 102.

Područna služba odnosno ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dužni su, bez odgode, obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je izdala dozvolu za boravak i rad ako:

1. državljanin treće zemlje ne obavlja poslove za koje je sklopio ugovor o radu ili
2. poslodavac više ne ispunjava uvjete iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 103.

Okolnosti iz članka 102. ovoga Zakona mogu se utvrditi u inspekcijskom nadzoru tijela državne uprave nadležnog za poslove inspekcije ili u okviru redovnih aktivnosti područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odnosno na drugi odgovarajući način.

Članak 104.

(1) Državljaninu treće zemlje može se odobriti dozvola za boravak i rad kao sezonskom radniku ako ispunjava uvjete iz članaka 59. i 97. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana, nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do šest mjeseci.

(4) Državljanin treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.

(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad može se odobriti sezonskom radniku ako:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad
2. ima valjani ugovor o radu

3. ima osiguran primjeren smještaj
 4. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje
 5. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.
- (6) Obvezno zdravstveno osiguranje za sezonskog radnika dokazuje se ugovorom o radu na temelju kojeg ga poslodavac prijavljuje regionalnim uredima ili područnim službama ili ispostavama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje radi ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja sukladno propisu kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj.
- (7) Uvjeti za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad iz stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga članka moraju biti u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca.
- (8) Sezonski radnik kojem je najmanje jednom tijekom prethodnih pet godina izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad i koji nije postupao suprotno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na sezonske radnike ne mora ispunjavati uvjet iz stavka 5. točke 3. ovoga članka za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad.
- (9) Pod osiguranim primjerenim smještajem za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad smatra se smještaj koji sezonskom radniku osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni smještaja sezonski radnik i poslodavac iz stavka 10. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene.
- (10) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:
1. od sezonskog radnika može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim netoprivicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće sezonskog radnika
 2. poslodavac sezonskom radniku dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj
 3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.
- (11) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (12) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine za smještaj sezonskog radnika te dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu iz ovoga članka.

Članak 105.

- (1) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad odbit će se:
1. ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena
 2. ako se utvrdi da će sezonski radnik postati teret za sustav socijalne skrbi, predstavljati rizik u pogledu nezakonitog useljavanja ili da ne namjerava napustiti Republiku Hrvatsku najkasnije na dan prestanka važenja dozvole.
- (2) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može se odbiti:
1. ako sezonski radnik nije poštovao obveze iz prethodne dozvole za boravak i rad za sezonski rad
 2. ako je poslodavac u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode danu podnošenja zahtjeva za dozvole za boravak i rad za sezonski rad, poslovno uvjetovanim otkazom otkazao radniku na istim poslovima na kojima zapošljava sezonskog radnika za kojega se podnosi zahtjev za odobrenje za dozvole za boravak i rad za sezonski rad.
- (3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 106.

- (1) Sezonski radnik na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad može raditi u Republici Hrvatskoj najdulje šest mjeseci godišnje nakon čega mora napustiti Republiku Hrvatsku.
- (2) Unutar roka od šest mjeseci godišnje sezonski radnik može jednom produljiti važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog ili drugog poslodavca.
- (3) Sezonski radnik iz stavka 2. ovoga članka koji ima važeću dozvolu za boravak i rad i za kojeg je u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnesen zahtjev za produženje dozvole za boravak i rad za istog poslodavca, može nastaviti boraviti i raditi do okončanja postupka.
- (4) Sezonski radnik iz stavka 2. ovoga članka koji ima važeću dozvolu za boravak i rad za kojeg je novi poslodavac u nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, može nastaviti boraviti i raditi za novog poslodavca do okončanja postupka.
- (5) Zahtjev za produženje dozvole za boravak i rad za sezonski rad podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji najkasnije 15 dana prije isteka roka važenja navedene dozvole.
- (6) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je rješenjem odlučiti o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka u roku od tri dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.
- (7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 107.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:
 1. sezonski radnik obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
 2. sezonski radnik radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
 3. prestanu postojati uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad.
- (2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može ukinuti dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:
 1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
 2. je za poslodavca otvoren stečajni ili likvidacijski postupak ili je poslodavac bio u stečajnom postupku sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.
- (3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako sezonski radnik ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.
- (4) Odredbe o ukidanju dozvole za boravak i rad za sezonski rad ne primjenjuje se na sezonskog radnika koji podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca ako:
 - poslodavac postupa suprotno odredbama Zakona o radu i podzakonskih propisa donesenih na temelju njega odnosno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na rad
 - je za poslodavca otvoren postupak stečaja ili likvidacija sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
 - je poslodavac bio u stečajnom ili likvidacijskom postupku
 - poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost.
- (5) Protiv rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Ako je dozvola za boravak i rad za sezonski rad ukinuta na temelju stavka 2. ovoga članka, poslodavac je odgovoran sezonskom radniku isplatiti naknade kao i sve nepodmirene obveze sukladno propisima kojima se uređuje područje radnih odnosa.

(7) Poslodavcu koji u prethodnih godinu dana više od dva puta nije ispunio svoje obveze koje proizlaze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka neće se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

(8) Kada je poslodavac kao podizvođač prekršio obveze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, a glavni izvođač i posrednički podizvođač nisu ispunili obveze dužne pažnje kako je određeno propisom kojim se uređuje predmetna djelatnost, na glavnog izvođača i eventualno posredničkog podizvođača može se primijeniti odredba stavka 7. ovoga članka.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka glavni izvođač i eventualni posrednički podizvođač mogu zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca biti odgovorni platiti naknadu sezonskom radniku koja mu pripada u skladu sa stavkom 6. ovoga članka odnosno zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca biti odgovorni platiti zaostale isplate sezonskom radniku koje mu pripadaju sukladno propisu kojim se uređuje isplata plaća.

Članak 110.

Bez provedbe testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona i bez mišljenja područne službe odnosno ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona, a na zahtjev državljanina treće zemlje ili poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad:

1. stranom dopisniku, akreditiranom u Republici Hrvatskoj ili izvjestitelju stranih medija
2. ključnom osoblju u trgovačkim društvima, podružnicama i predstavništvima
3. državljaninu treće zemlje radi samozapošljavanja u trgovačkom društvu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %
4. visokokvalificiranom državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za izdavanje EU plave karte
5. državljaninu treće zemlje pružatelju usluga u ime ili za inozemnog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a i ne radi se o povezanim društvima kako je propisano člankom 3. stavkom 1. točkom 15. ovoga Zakona
6. učiteljima i nastavnicima radi izvođenja nastave u školskim ustanovama na jeziku i pismu nacionalnih manjina
7. profesionalnim sportašima ili sportskim djelatnicima
8. umjetnicima za rad u ustanovama u kulturi, stručnjacima na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike u Republici Hrvatskoj
9. državljanima trećih zemalja koji su zasnovali radni odnos u stranim udrugama koje su registrirane kao strana udruga u Republici Hrvatskoj i još najmanje tri države
10. državljanima trećih zemalja koji su članovi zakladnih tijela predstavništava stranih zaklada i fundacija upisanih u Upisnik predstavništava stranih zaklada i fundacija u Republici Hrvatskoj
11. radi provedbe programa mobilnosti djece i mladih koje Republika Hrvatska provodi u suradnji s drugim državama
12. znanstvenim istraživačima koji se zapošljavaju na znanstvena, znanstveno-nastavna ili druga istraživačka radna mjesta u znanstvenim pravnim osobama
13. profesorima – izvornim govornicima stranih jezika, lektorima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima i drugim obrazovnim ustanovama ili registriranim međunarodnim školama i školama stranih jezika
14. državljanima trećih zemalja radi provođenja međunarodnog ugovora
15. državljaninu treće zemlje koji je rukovoditelj, stručnjak ili pripravnik premješten unutar društva
16. državljaninu treće zemlje premještenom unutar društva u svrhu dugoročne mobilnosti
17. državljanima trećih zemalja koji dolaze na određeno razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada zaključila s trećim zemljama

18. državljaninu treće zemlje koji je na specijalizaciji u Republici Hrvatskoj u djelatnosti zdravstva sukladno propisima kojima se uređuje područje zdravstva
19. državljaninu treće zemlje koji dolazi radi provođenja strateških investicijskih projekata ili je nositelj poticajnih mjera sukladno propisu o poticanju ulaganja
20. civilnom i vojnom dužnosniku vlada drugih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom
21. predstavniku ili osoblju vjerskih zajednica koji obavljaju isključivo vjerske ili karitativne poslove
22. državljaninu treće zemlje radi obavljanja prakse u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu akreditiranom u Republici Hrvatskoj
23. volonteru na temelju programa međunarodne razmjene i suradnje volontera, a ako volontira izvan programa međunarodne razmjene, mora imati suglasnost tijela nadležnog za provođenje volonterskog programa
24. državljaninu treće zemlje u svrhu pripravnništva kod subjekta domaćina na temelju Sporazuma o osposobljavanju
25. državljaninu treće zemlje radi obavljanje stručne prakse, usavršavanja ili volontiranja u okviru Programa Unije, programa za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ i njegovih sljednika, programa Europskih snaga solidarnosti kao i ostalih međunarodnih programa te ostalih programa i inicijativa koje provode ministarstva nadležna za obrazovanje, znanost te volonterstvo, koji ne mora priložiti dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama
26. državljaninu treće zemlje radi obavljanja poslova na plovilima i koji je upisan u popis posade
27. osobama koje obavljaju poslove nadzora i inspekcije remonta i izgradnje brodova odnosno poslove nadzora ili inspekcije proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje
28. upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koji u Republici Hrvatskoj obavljaju poslove u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije
29. umjetniku, autoru, tehničkom i ostalom nužnom osoblju koje sudjeluje na snimanju zahtjevnih audiovizualnih djela
30. ostalim nužnim osobama, osim osobama koje su premještene unutar društava, kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije.

Članak 113.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 111. ovoga Zakona i dokaže da:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 26.544,56 eura
2. su u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva zaposlena na neodređeno i puno radno vrijeme najmanje tri hrvatska državljana na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njegova brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(2) Ako više državljana trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka obavlja ključne poslove za istog poslodavca, dozvola za boravak i rad može se izdati ako:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 26.544,56 eura

2. je na svakog zaposlenog državljanina treće zemlje zaposleno najmanje tri hrvatska državljana na neodređeno i puno radno vrijeme na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

3. njihova brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(3) Državljaninu treće zemlje koji se samozapošljava u trgovačkom društvu ili obrtu u kojem je jedini vlasnik iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad može se izdati ako ispunjava uvjete iz članka 111. ovoga Zakona i ako:

1. je u osnivanje trgovačkog društva ili obrta uložio najmanje 26.544,56 eura

2. su na neodređeno i puno radno vrijeme zaposlena najmanje tri hrvatska državljana, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku

3. njegova mjesečna brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, dok državljanin treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu mora dokazati da iznos ostvaren dohotkom od samostalne djelatnosti iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne neto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(4) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(5) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osnivač trgovačkog društva ili u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %, dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

Izdavanje dozvole boravka i rada »EU plave karte«

Članak 126.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada »EU plave karte« može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili mjestu rada državljanina treće zemlje.

(3) Dozvola boravka i rada »EU plava karta« za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno je odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske.

(4) Dozvola iz stavka 3. ovoga članka izdaje se s rokom važenja do dvije godine.

(5) Ako je ugovor o radu sklopljen za razdoblje manje od dvije godine, dozvola boravka i rada izdat će se za razdoblje trajanja ugovora o radu uvećano za dodatna tri mjeseca.

(6) Dozvola boravka i rada može se odobriti državljaninu treće zemlje koji uz ispunjavanje uvjeta iz članka 59. ovoga Zakona priloži:

1. ugovor o radu za obavljanje visokokvalificiranih poslova za drugu osobu i pod njezinim vodstvom, u trajanju od najmanje godinu dana, koji je zaključen s trgovačkim društvom,

podružnicom, predstavništvom, obrtnikom, obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvom, zadrugom, udrugom ili ustanovom, registriranim u Republici Hrvatskoj

2. dokaz o visokom obrazovanju odnosno diplomu, potvrdu ili drugi dokaz o formalnoj kvalifikaciji koju je izdalo visoko učilište koje je priznato u matičnoj državi

3. dokaz da ispunjava uvjete u skladu s posebnim propisima o stručnim kvalifikacijama za obavljanje regulirane profesije navedene u ugovoru u radu.

(7) U priloženom ugovoru o radu mora biti naznačena i bruto godišnja plaća u iznosu koji ne smije biti manji od 1,5 prosječne bruto godišnje plaće prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(8) Dokaze o registraciji trgovačkog društva, podružnice, predstavništva, obrta, obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, zadruge, udruge ili ustanove registriranim u Republici Hrvatskoj policijska uprava odnosno policijska postaja pribavit će po službenoj dužnosti ili od poslodavca ili državljanina treće zemlje.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje »EU plave karte«

Članak 127.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravka državljanina treće zemlje, odbiti zahtjev za izdavanje »EU plave karte« ako državljanin treće zemlje ne ispunjava uvjete iz članka 126. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona ili ako se utvrdi da je priložena dokumentacija prijeverno stečena ili krivotvorena.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada »EU plave karte« ako poslodavac krši propise o radu ili ako državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak i rad državljanina trećih zemalja.

(3) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Rad na temelju »EU plave karte«

Članak 128.

(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana »EU plava karta« (u daljnjem tekstu: nositelj »EU plave karte«) može raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad i samo kod onog poslodavca za kojeg mu je izdana dozvola za boravak i rad i s kojim je zasnovao radni odnos.

(2) Nositelja »EU plave karte« poslodavac može zaposliti samo na onim poslovima za koje mu je izdana dozvola za boravak i rad.

(3) U slučaju prestanka ugovora o radu te prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola boravka i rada, poslodavac i nositelj »EU plave karte« dužni su o tome obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana nastanka okolnosti koje predstavljaju razlog za prestanak dozvole boravka i rada.

Produljenje »EU plave karte«

Članak 129.

(1) Zahtjev za produljenje »EU plave karte« podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta nositelja »EU plave karte« najkasnije 30 dana prije isteka roka važeće dozvole.

(2) Nositelj »EU plave karte« koji je podnio zahtjev za produljenje dozvole boravka i rada prije njezina isteka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Promjena poslodavca nositelja »EU plave karte«

Članak 130.

- (1) Nositelj »EU plave karte« koji u prve dvije godine boravka u Republici Hrvatskoj promijeni poslodavca, dužan je u roku od osam dana od dana prestanka radnog odnosa kod prvog poslodavca nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad »EU plave karte«.
- (2) Nakon proteka razdoblja od dvije godine nositelj »EU plave karte« o promjeni zaposlenja dužan je obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene zaposlenja i dostaviti novi ugovor o radu s novim poslodavcem.
- (3) »EU plava karta« iz stavka 2. ovoga članka važi do njezina isteka.

Prava nositelja »EU plave karte«

Članak 131.

- (1) Nositelju »EU plave karte« u Republici Hrvatskoj jamče se prava sukladno članku 117. stavku 1. točki 3. i članku 159. stavku 1. točkama 2. do 7. i stavku 2. ovoga Zakona.
- (2) Nositelj »EU plave karte« ima pravo na priznavanje diplome i stručnih kvalifikacija sukladno propisima kojim se uređuje područje priznavanja inozemnih kvalifikacija.

Ukidanje »EU plave karte«

Članak 132.

- (1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će »EU plavu kartu« državljaninu treće zemlje ako:
1. nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca
 2. radi kod poslodavca za kojeg mu nije izdana »EU plava karta«
 3. obavlja poslove za koje mu nije izdana »EU plava karta«
 4. obavlja druge poslove za koje nije mogao ishoditi »EU plavu kartu«
 5. nema sredstva za uzdržavanje i prijavio se kao tražitelj socijalne pomoći
 6. su prestali uvjeti na temelju kojih je »EU plava karta« izdana
 7. je za vrijeme važenja »EU plave karte« duže od tri mjeseca neprekidno nezaposlen ili ako je ostao nezaposlen dva ili više puta
 8. predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
 9. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.
- (2) Nositelju »EU plave karte« koji za vrijeme njezina važenja postane nezaposlen najduže do tri mjeseca neprekidno neće prestati njezino važenje.
- (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka nositelj »EU plave karte« može tražiti drugo zaposlenje o čemu je dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Dugotrajno boravište nositelja »EU plave karte«

Članak 133.

- (1) Dugotrajno boravište može se odobriti nositelju »EU plave karte« koji do dana podnošenja zahtjeva ima u Republici Hrvatskoj odobrenu »EU plavu kartu« u neprekidnom trajanju od pet godina.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dugotrajno boravište može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je na području drugih država članica EGP-a boravio neprekidno pet godina kao

nositelj »EU plave karte«, a od čega najmanje dvije godine prije podnošenja zahtjeva kao nositelj »EU plave karte« u Republici Hrvatskoj.

(3) Dugotrajno boravište može se odobriti nositelju »EU plave karte« koji ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka i članka 153. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Na neprekidnost boravka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne utječe izbjivanje s područja EGP-a do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci.

(5) Zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravišta državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta, a o zahtjevu odlučuje Ministarstvo.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) U dozvolu dugotrajnog boravišta unijet će se napomena »bivši nositelj EU plave karte«.

Ukidanje dugotrajnog boravišta »bivšeg nositelja EU plave karte«

Članak 134.

(1) Državljaninu treće zemlje »bivšem nositelju EU plave karte« dugotrajno boravište će se ukinuti ako:

1. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

2. se iselio ili neprekidno boravio izvan područja EGP-a duže od 24 mjeseca uzastopno

3. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja

4. je podnio prijedlog za ukidanje dugotrajnog boravišta

5. je stekao status dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a.

(2) Rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.

(3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Protiv rješenja Ministarstva iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Iznimno od članka 155. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, u slučaju ukidanja dugotrajnog boravišta članu obitelji »bivšeg nositelja EU plave karte« primijenit će se odredba stavka 1. točke 2. ovoga članka.

Preseljenje nositelja »EU plave karte«

Članak 135.

(1) Državljanin treće zemlje koji ima izdanu »EU plavu kartu« u drugoj državi članici EGP-a može nakon 18 mjeseci od dana njezina izdavanja preseliti se i zatražiti »EU plavu kartu« u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se sukladno članku 126. ovoga Zakona najkasnije mjesec dana od dana ulaska u Republiku Hrvatsku.

(3) Republika Hrvatska će dozvoliti ulazak i boravak nositelju »EU plave karte« iz članka 126. stavka 3. ovoga Zakona i članu njegove obitelji ako im je druga država članica EGP-a odbila izdavanje »EU plave karte« ili ako je prema njima primijenila mjere za napuštanje države.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka primijenit će se i ako je »EU plava karta« iz članka 126. ovoga Zakona istekla ili prestala važiti.

(5) Nositelj »EU plave karte« koji se zajedno s članovima obitelji vraća u Republiku Hrvatsku sukladno stavcima 3. i 4. ovoga članka, ako ima važeću »EU plavu kartu«, ima pravo raditi i o promjeni poslodavca dužan je izvijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju sukladno

članku 130. ovoga Zakona, a ako mu »EU plava karta« više nije valjana, dužan je podnijeti novi zahtjev za njezino izdavanje sukladno članku 126. ovoga Zakona.

(6) Ministarstvo će imenovati kontaktnu točku odgovornu za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem o izdanim dozvolama za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka, njihovu produljenju, odobrenju dugotrajnog boravišta i odlukama na temelju kojih su državljani treće zemlje dužni napustiti Republiku Hrvatsku.

(7) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja:

– kojima je prvi put izdana »EU plava karta« tijekom prethodne kalendarske godine uz naznaku njihova državljanstva i njihova zanimanja

– kojima je »EU plava karta« produljena, ukinuta ili poništena tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva i njihova zanimanja

– koji su članovi obitelji i kojima je prvi put odobren privremeni boravak, kojima je privremeni boravak produljen, ukinut ili poništen tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva

– kojima je prvi put odobrena »EU plava karta« sukladno stavku 1. ovoga članka, kojima je »EU plava karta« produljena, ukinuta ili poništena tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva i njihova zanimanja te podatak o državi članici EGP-a u kojoj je nositelj »EU plave karte« prethodno boravio kao i članovima njihovih obitelji kojima je prvi put odobren privremeni boravak, kojima je privremeni boravak produljen, ukinut ili poništen tijekom prethodne kalendarske godine, uz naznaku njihova državljanstva.

Privremeni boravak za člana obitelji nositelja »EU plave karte«

Članak 136.

(1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti članu obitelji nositelja »EU plave karte« iz članka 126. stavka 6. ovoga Zakona pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(2) Zahtjev za spajanje obitelji može se podnijeti u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka.

(3) Privremeni boravak članu obitelji odobrit će se na vrijeme na koje je izdana »EU plava karta« državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje u Republici Hrvatskoj.

Pridruživanje članova obitelji nositelju »EU plave karte«

Članak 137.

(1) Članovi obitelji nositelja »EU plave karte« iz članka 135. ovoga Zakona dužni su prije isteka roka od tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka podnijeti zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

(2) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, a uz zahtjev se prilaže:

1. valjana strana putna isprava, dozvola boravka izdana u drugoj državi članici EGP-a te viza, ako je potrebna

2. dokaz da su kao članovi obitelji boravili na području države članice iz stavka 1. ovoga članka

3. dokaz o zdravstvenom osiguranju

4. dokaz o posjedovanju sredstava za uzdržavanje.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Kada dozvola boravka za članove obitelji iz stavka 2. točke 1. ovoga članka istekne tijekom postupka ili nositelju više ne omogućuje da zakonito boravi na državnom području druge države

članice EGP-a, podnositelj zahtjeva može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Članak 138.

(1) Državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9. i 12. ovoga Zakona zajamčena su sljedeća prava:

1. radni uvjeti uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, kao i sigurnosne zahtjeve za mjesto rada
2. opće i strukovno obrazovanje
3. priznavanja obrazovnih i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija
4. grane socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) broj 883/2004
5. porezne olakšice, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
6. pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti, uključujući postupke za dobivanje subvencioniranih smještaja sukladno posebnim propisima kojima se uređuju navedena područja, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i Republike Hrvatske
7. slobodu udruživanja i povezivanja te članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili organizacijama čiji članovi obavljaju posebno zanimanje, uključujući i naknade koje im takve organizacije daju
8. usluge savjetovanja koje pružaju javni zavodi za zapošljavanje.

(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika i osobu premještenu unutar društva.

Članak 139.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može državljaninu treće zemlje izdati potvrdu o prijavi rada radi izvršenja ugovorenih poslova čije izvršenje traje kraće vremensko razdoblje na području Republike Hrvatske.

(2) Potvrda o prijavi rada radi izvršenja ugovorenih poslova može se izdati do 90 ili 30 dana u kalendarskoj godini.

Članak 150.

(1) Dugotrajno boravište može se odobriti državljaninu treće zemlje koji do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.

(2) Smatra se da je državljanin treće zemlje neprekidno boravio u Republici Hrvatskoj i ako je u razdoblju od pet godina izbivao iz Republike Hrvatske višekratno do deset mjeseci ukupno ili jednokratno do šest mjeseci.

(3) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravišta državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.

(4) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dugotrajno boravište neće se odobriti ako mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita.

(5) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Članak 151.

(1) U vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona ne računa se:

1. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad sezonskim radnicima
2. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pružateljima usluga
3. privremeni boravak odobren upućenim radnicima
4. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad volonterima
5. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pripravnicima
6. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad osobama premještenim unutar društva kao i članovima njihovih obitelji
7. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad ostalim prijeko potrebnim osobama kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije kao i članovima njihovih obitelji
8. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pograničnim radnicima
9. boravak odobren u druge svrhe
10. boravak odobren u svrhu srednjoškolskog obrazovanja
11. vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

(2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja.

(3) Za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se polovica razdoblja od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite na temelju kojeg mu je odobren status pa do dana odobrenja međunarodne zaštite ili cjelokupno razdoblje ako je ono dulje od 18 mjeseci.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje koji ima odobreno dugotrajno boravište u drugoj državi članici EGP-a, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravišta uračunat će se vrijeme koje je proveo u Republici Hrvatskoj na temelju odobrenog privremenog boravka u druge svrhe.

Članak 155.

(1) Dugotrajno boravište ukinut će se državljaninu treće zemlje ako:

1. ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
2. je neprekidno boravio izvan područja EGP-a u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci
3. je izbivao iz Republike Hrvatske duže od šest godina
4. to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja
5. je stekao status dugotrajnog boravišta u drugoj državi članici EGP-a
6. mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita
7. je podnio prijedlog za ukidanje dugotrajnog boravišta.

(2) Rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo na prijedlog policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta državljanina treće zemlje.

(3) Ministarstvo ne donosi rješenje o ukidanju dugotrajnog boravišta boravka ako je zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Protiv rješenja o ukidanju dugotrajnog boravišta iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje kojem je prestalo dugotrajno boravište iz stavka 1. točaka 2., 3., 5. i 7. ovoga članka može regulirati privremeni boravak sukladno članku 57. ovoga Zakona.

Članak 156.

(1) Stalni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji je:

1. član obitelji ili životni partner hrvatskog državljanina koji do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno četiri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva

2. pripadnik hrvatskog naroda sa stranim državljanstvom ili bez državljanstva koji svoj status dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za odnose s Hrvatima izvan Republike Hrvatske i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj, a do dana podnošenja zahtjeva ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak

3. do dana podnošenja zahtjeva imao neprekidno tri godine odobren privremeni boravak, a u statusu izbjeglice je bio najmanje deset godina, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje

4. maloljetno dijete koje do dana podnošenja zahtjeva za stalni boravak ima neprekidno tri godine odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji, a jedan od roditelja ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište

5. imao prebivalište u Republici Hrvatskoj na dan 8. listopada 1991. te je korisnik programa povratka ili obnove ili stambenog zbrinjavanja, što se dokazuje potvrdom tijela državne uprave nadležnog za stambeno zbrinjavanje i za kojeg je utvrđeno da se vratio s namjerom da trajno živi u Republici Hrvatskoj, uz obvezu da priloži dokaz o nekažnjavanju iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku

6. maloljetno dijete koje živi u Republici Hrvatskoj:

– čiji jedan od roditelja, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište uz suglasnost drugog roditelja

– čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb

7. rođen u Republici Hrvatskoj i od rođenja živi na području Republike Hrvatske, ali zbog opravdanih razloga na koje nije mogao utjecati nije imao reguliran boravak.

(2) Smatra se da je državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga članka neprekidno boravio u Republici Hrvatskoj i ako je u razdoblju od četiri odnosno tri godine izbivao iz Republike Hrvatske višekratno do šest mjeseci ukupno ili jednokratno do četiri mjeseca.

(3) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje stalnog boravka državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga članka mora imati odobren privremeni boravak, a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 5. do 7. ovoga članka može ostati u Republici Hrvatskoj do dana izvršnosti odluke o zahtjevu.

(4) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.

Članak 177.

(1) Smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku dužna je prijaviti pravna i fizička osoba koja je državljaninu treće zemlje pružila smještaj u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i na:

1. zdravstvene ustanove koje primaju državljanina treće zemlje na liječenje

2. osobe koje su zaprimile prijavu smještaja državljanina treće zemlje ili obavljaju prijavu smještaja državljanina treće zemlje na temelju ugovornog odnosa s obveznikom prijave iz stavka 1. ovoga članka

3. pružatelje usluge veza u luci kada je državljanin treće zemlje smješten na plovilu.

- (3) Obveznici prijave iz stavka 2. točke 2. ovoga članka dužni su policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti prijavu u roku od jednog dana od zaprimanja prijave o smještaju državljanina treće zemlje.
- (4) Ako se obveznik prijave iz stavka 1. ovoga članka u trenutku dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje na kratkotrajnom boravku dužan je sam prijaviti svoj smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja.
- (5) Prijava se podnosi policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a može se izvršiti i u elektroničkom obliku, putem web-servisa.
- (6) Prijava državljanina treće zemlje koji će biti smješten na plovilu podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji nadležnoj za kontrolu državne granice u luci u kojoj se obavlja granična kontrola ako državljanin treće zemlje ulazi plovilom na kojem će biti smješten odnosno policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu ukrcaja državljanina treće zemlje.
- (7) Obveznici prijave smještaja iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka dužni su u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje navesti i datum odjave smještaja, dati potpune i točne podatke te u roku od jednog dana dostaviti obavijest o svakoj promjeni podataka.
- (8) Ako obveznik prijave smještaja iz stavka 7. ovoga članka nije naveo datum odjave, niti je prijavu smještaja naknadno odjavio, prijava smještaja vrijedi 90 dana, ako nije u suprotnosti s člankom 55. ovoga Zakona.
- (9) Odredbe ovoga članka ne odnose se na članove posade teretnih i putničkih brodova koji su smješteni na brodu.
- (10) Odredbe prijave smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku na odgovarajući način primjenjuju se i na državljanina treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku ako prijavu obavlja osoba iz članka 180. ovoga Zakona.
- (11) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje sadržaj obrazaca prijave i odjave adrese smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravištu.

Članak 178.

- (1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.
- (2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.
- (3) Državljanin treće zemlje koji je odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, nije dužan izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako njegov rad neće trajati duže od 90 dana.
- (4) Ako će rad iz stavka 3. ovoga članka trajati duže od 90 dana, poslodavac je dužan u roku od tri dana o tome izvijestiti nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a.

Članak 179.

- (1) Državljaninu treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravištu ili stalnom boravku koji mijenja boravište ili prebivalište policijska uprava odnosno policijska postaja će, po službenoj dužnosti, evidentirati odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.
- (2) Podnositelj prijave boravišta i prebivališta iz članaka 177. i 178. ovoga Zakona dužan je dati točne i istinite podatke.

(3) Na adresu koja nije evidentirana u registru prostornih jedinica ne može se izvršiti prijava prebivališta ili boravišta.

Članak 183.

(1) Državljanin treće zemlje nezakonito boravi ako:

1. nije na kratkotrajnom boravku
2. nema valjano odobrenje za privremeni boravak, dugotrajno boravište ili stalni boravak
3. nema pravo na zakoniti boravak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
4. nije državljani treće zemlje iz članka 58. stavka 4., članka 62. stavka 2., članka 129. stavka 2. i članka 156. stavka 1. ovoga Zakona
5. se kreće izvan područja na kojem mu je ograničeno kretanje na temelju bilateralnog međunarodnog ugovora
6. nije obuhvaćen programom mobilnosti iz članka 73. stavka 5. ili članka 74. stavaka 3. i 12. ovoga Zakona.

(2) Državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi dužan je bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku.

(3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojemu je izdano rješenje o povratku dužan je napustiti EGP u roku koji mu je određen te je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku.

Članak 184.

(1) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljani treće zemlje kojem rješenjem Ministarstva u sjedištu ili rješenjem Ministarstva donesenog putem policijske uprave odnosno policijske postaje prestaje zakoniti boravak donijet će se rješenje o povratku.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljani treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP (rok za dragovoljni odlazak), zaprijetiti prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP te da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a.

(3) Prilikom određivanja roka za dragovoljni odlazak, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir osobne okolnosti te vrijeme u kojem to državljani treće zemlje može učiniti, koje ne može biti kraće od sedam dana niti dulje od 30 dana.

(4) U slučajevima iz članka 185. stavka 1. točaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju kraćem od sedam dana.

(5) U slučajevima iz članka 188. stavka 1. ovoga Zakona rok za dragovoljni odlazak može se odrediti u trajanju duljem od 30 dana.

(6) Rok za dragovoljni odlazak državljani treće zemlje koji nezakonito boravi i državljani treće zemlje na kratkotrajnom boravku počinje teći prvoga dana od dana dostave rješenja o povratku odnosno od puštanja državljani treće zemlje na slobodu s izdržavanja kazne zatvora.

(7) Rješenjem o povratku mogu se odrediti obveze iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona.

(8) Rok za dragovoljni odlazak iz stavka 2. ovoga članka odnosi se i na napuštanje Švicarske Konfederacije.

Članak 187.

(1) U slučaju iz članka 186. stavka 2. ovoga Zakona, rok za dragovoljni odlazak može se pobijati pravnim lijekom protiv rješenja o protjerivanju ili protiv rješenja Ministarstva u sjedištu ili Ministarstva putem nadležne policijske uprave odnosno postaje kojim državljani treće zemlje prestaje zakoniti boravak.

(2) Ako se državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje na kratkotrajnom boravku izdaje samo rješenje o povratku, protiv rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Ako je državljaninu treće zemlje naknadno odobren privremeni boravak, dugotrajno boravište, stalni boravak ili međunarodna zaštita, rješenje o povratku ukinut će se tim odobrenjem ili posebnim rješenjem.

(4) Ako je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, rješenje o povratku ostaje na snazi, ali se neće izvršiti do okončanja postupka rješavanja zahtjeva.

Članak 192.

(1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, da je dužan napustiti EGP te će se odrediti vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak u EGP i boravak u EGP-u.

(2) Ako državljanin treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a, rješenjem o protjerivanju može se odrediti da zabrana ulaska i boravka vrijedi samo na području Republike Hrvatske.

(3) Ako državljanin treće zemlje ima odobrenje boravka u drugoj državi članici EGP-a, a doneseno je rješenje o protjerivanju iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem se može ukinuti zabrana ulaska u EGP i boravka u EGP-u i odrediti zabrana ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj.

(4) Rješenje o ukidanju zabrane ulaska i boravka i rješenje o određivanju zabrane ulaska i boravka iz stavka 3. ovoga članka donosi tijelo koje je donijelo rješenje o protjerivanju iz članka 193. stavka 1. ovoga Zakona, a protiv rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 189. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od 20 godina.

(6) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju u slučaju iz članka 190. ovoga Zakona ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od pet godina.

(7) Zabrana ulaska i boravka računa se od dana:

1. napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske u roku koji je određen

2. prisilnog udaljenja

3. isteka zabrane ulaska i boravka koja je izrečena prethodnim rješenjem o protjerivanju.

(8) Zabrana ulaska i boravka u slučajevima koji nisu propisani u stavku 7. ovoga članka računa se od dana izvršnosti rješenja o protjerivanju.

(9) Zabrana ulaska i boravka iz stavka 1. ovoga članka odnosi se i na Švicarsku Konfederaciju.

Članak 193.

(1) Rješenje o protjerivanju donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(2) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi ili nezakonito prijeđe ili pokuša prijeći vanjsku granicu rješenje o protjerivanju može se donijeti i bez provođenja prekršajnog postupka.

(3) Ako se rješenjem o protjerivanju ne određuje rok za dragovoljni odlazak sukladno članku 185. stavku 1. ovoga Zakona, rješenjem o protjerivanju odredit će se prisilno udaljenje i država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.

(4) Ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, rješenje o protjerivanju može se donijeti na obrascu.

(5) Odredba stavka 4. ovoga članka ne odnosi se na državljanina treće zemlje iz članka 181. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona.

(6) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje izgled i sadržaj obrasca rješenja o protjerivanju.

(7) Ako se uz rješenje o protjerivanju donosi i rješenje o smještaju u prihvatni centar za strance, za odlučivanje o rješenju o protjerivanju nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

Članak 203.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske pod pratnjom policije, bez obzira na privolu državljanina treće zemlje.

(2) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti iz EGP-a ako:

1. nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem
2. se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. Zakona.

(3) Na temelju stavka 2. ovoga članka državljanina treće zemlje može se prisilno udaljiti u sljedeću treću zemlju:

- državu njegova podrijetla
- državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku ili
- uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju.

(4) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a ako su ispunjeni uvjeti za vraćanje na temelju readmisijskog ugovora koji je bio na snazi 13. 1. 2009. ili ako su ispunjeni uvjeti za transfer u dublinskom postupku.

(5) Državljanina treće zemlje iz članka 199. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku može se prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ako je to za njega povoljnije od prisilnog udaljenja u treću zemlju.

(6) Ako je određen rok za dragovoljni odlazak, državljanina treće zemlje ne može se prisilno udaljiti prije isteka roka za dragovoljni odlazak, osim ako se utvrdi da je u vrijeme izvršnosti rješenja o povratku postojao rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona ili se rizik od izbjegavanja pojavio nakon donošenja rješenja o povratku.

(7) Državljanina treće zemlje iz članka 200. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita, a državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak ili dugotrajno boravište u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne krši načelo iz članka 207. ovoga Zakona.

(8) O prisilnom udaljenju iz stavaka 6. i 7. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(10) Državljanina treće zemlje koji je zatečen na vanjskoj granici prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona vraća se u zemlju iz koje je došao u Republiku Hrvatsku.

(11) Državljanin treće zemlje ne smije silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava.

Članak 211.

(1) Državljanina treće zemlje može se uhititi i zadržati najdulje 48 sati ako je potrebno utvrditi njegov identitet ili je potrebno utvrditi okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje, a postoji opasnost da će državljanin treće zemlje pobjeći.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka identitet osobe ili okolnosti nezakonitog prelaska državne granice ili nezakonitog boravka ne mogu utvrditi ili se ne može izvršiti prisilno

udaljenje, a ograničavanje slobode kretanja državljaninu treće zemlje smještajem u prihvatni centar za strance zbog prostorne udaljenosti ne bi bilo svrhovito, državljanina treće zemlje može se zadržati još najdulje 24 sata ako se opravdano očekuje da će se identitet ili okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice ili nezakonitog boravka moći utvrditi u tom roku ili da će se prisilno udaljenje moći izvršiti u tom roku.

(3) Prilikom uhićenja državljanina treće zemlje će se obavijestiti o razlozima uhićenja, da može odrediti opunomoćenika za zastupanje, da može obavijestiti člana obitelji ili drugu osobu te da može zatražiti da se o uhićenju obavijesti diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljanin ako nije drukčije određeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vrijeme zadržavanja državljanina treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka računa se od vremena njegova uhićenja sukladno stavcima 1. i 3. ovoga članka.

(5) O zadržavanju maloljetnog državljanina treće zemlje bez pratnje obavijestit će se centar za socijalnu skrb, i diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljanin.

(6) Državljanina treće zemlje će se bez odgode pustiti na slobodu kada prestanu razlozi za uhićenje i zadržavanje, a najkasnije do isteka roka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je doneseno rješenje o smještaju u centar.

(7) Tehničke uvjete za zadržavanje državljanina trećih zemalja iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom.

Članak 212.

(1) U svrhu ograničenja slobode kretanja radi osiguranja prisilnog udaljenja i povratka državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje i povratak ne mogu osigurati blažim mjerama.

(2) Smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom.

(3) Državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava osoba kojima je ograničena sloboda kretanja omogućit će se da posjete centar.

Članak 239.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljanina trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika te smještaj sezonskih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.

(2) Inspekcijski nadzor u dijelu koji se odnosi na obvezu prijave boravka državljanina trećih zemalja provode policijski službenici Ministarstva.

(3) Kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je rad državljanina trećih zemalja protivan odredbama ovoga Zakona, protiv državljanina treće zemlje, pravne ili fizičke osobe koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad, odgovorne osobe u pravnoj osobi odnosno državljanina treće zemlje koji pruža usluge u ime inozemnog poslodavca podnijet će se optužni prijedlog sudu koji sudi u prekršajnom postupku, donijeti prekršajni nalog ili obvezni prekršajni nalog odnosno izreći kazna na mjestu počinjenja prekršaja.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca neće se podnijeti optužni prijedlog ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 4., članka 115. stavka 2. i članka 129. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 240.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno

prostoru ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishodaženja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način bez donošenja posebnog akta o dozvoli izvršenja rješenja, u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja na zapisnik.

(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac – pravna osoba ili poslodavac – fizička osoba odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektorstu iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.

(4) Ako policijski službenik Ministarstva u okviru svog djelokruga utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, podnijet će optužni prijedlog ili donijeti prekršajni nalog i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izreći protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca ako policijska uprava odnosno policijska postaja u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 6., članka 115. stavka 2. i članka 129. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 241.

(1) Žalba izjavljena protiv rješenja donesenog na temelju odredbe članka 240. ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz članka 240. stavka 1. ovoga Zakona može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.

Članak 243.

(1) Radi učinkovite kontrole provođenja postupaka propisanih ovim Zakonom Ministarstvo vodi zbirke podataka u kojima se pohranjuju osobni podaci o:

1. državljanima trećih zemalja kojima su izdane ili oduzete putne isprave za državljane trećih zemalja
2. državljanima trećih zemalja kojima je odbijen ulazak u Republiku Hrvatsku i izlazak iz Republike Hrvatske
3. državljanima trećih zemalja na kratkotrajnom, privremenom boravku, dugotrajnom boravištu i stalnom boravku
4. državljanima trećih zemalja kojima su izdane dozvole za boravak i rad
5. državljanima trećih zemalja kojima je prestao boravak u Republici Hrvatskoj
6. državljanima trećih zemalja prema kojima je primijenjena mjera za ograničenje ulaska i boravka
7. državljanima trećih zemalja kojima su izdane biometrijske dozvole boravka
8. državljanima trećih zemalja kojima su privremeno zadržane strane putne isprave
9. državljanima trećih zemalja koji su prijavili i odjavili smještaj na kratkotrajnom boravku odnosno boravište, prebivalište i adresu stanovanja
10. uzetim otiscima prstiju, šarenice oka i fotografiranjima državljanina trećih zemalja prema kojima su poduzete mjere za ograničenje ulaska i boravka.

(2) U zbirkama podataka iz stavka 1. ovoga članka mogu se prikupljati, pohranjivati, obrađivati i koristiti sljedeći osobni podaci:

1. ime i prezime, prijašnja prezimena, spol, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, osobni identifikacijski broj

2. adresa prebivališta i boravišta, vrsta i broj isprave o identitetu, kao i datum, mjesto izdavanja i rok valjanosti isprave o identitetu
 3. ime i prezime oca, ime i prezime i rođeno prezime majke
 4. ime i prezime i datum rođenja djece
 5. jezici koje govori, podaci vezani za zaposlenje
 6. otisci prstiju, fotografija i šarenica oka.
- (3) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje način prikupljanja podataka, sadržaj i korisnike zbirke podataka te rokove čuvanja podataka u tim zbirkama.

Članak 245.

Osobni podaci sadržani u zbirkama podataka iz članaka 243. i 244. ovoga Zakona prikupljaju se, pohranjuju i obrađuju sukladno propisu kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

XVI. IMIGRACIJSKA POLITIKA

Donošenje imigracijske politike

Članak 246.

- (1) Hrvatski sabor će, na prijedlog Vlade, utvrditi načela za provedbu sveobuhvatne imigracijske politike za razdoblje od najmanje pet godina.
- (2) Vlada će, na temelju načela iz stavka 1. ovoga članka i aktualnog demografskog, gospodarskog i socijalnog stanja, donijeti odluku o broju, mjerilima i uvjetima za useljavanje državljana trećih zemalja za svaku kalendarsku godinu.

Članak 247.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 9290,00 do 19.900,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:
 1. ako zapošljava ili koristi rad državljanina treće zemlje koji nema dozvolu za boravak i rad ili potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1.)
 2. ako zaposli državljanina treće zemlje na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad odnosno potvrda o prijavi rada (članak 88. stavak 4.).
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).
- (4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 9290,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 6630,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).
- (7) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 1990,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.
- (8) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 1990,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

Članak 248.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte« kojeg zapošljava suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 1990,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba za svakog državljanina treće zemlje nositelja »EU plave karte« kojeg zapošljava suprotno članku 128. stavku 2. ovoga Zakona.

Članak 249.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 4640,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2. i 3.).
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 4640,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2. i 3.).
- (4) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog odnosno potpomognutog državljanina treće zemlje.
- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).
- (6) Novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).
- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).
- (8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3050,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokušava pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53.).
- (9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.

Članak 250.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 920,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi na onim poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili potvrda o prijavi rada i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 88. stavak 3.).

Članak 251.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95.)
2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)
6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)
7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95.)
2. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
3. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
4. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
5. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)
6. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj u trajanju dužem od 90 dana (članak 178. stavak 4.)
7. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a (članak 178. stavak 5.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 660,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)

2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)
3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)
4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)
5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršenih tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)
6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)
7. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)
8. u propisanom roku ne podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
9. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)
10. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
11. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
13. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu te prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad »EU plava karta« (članak 128. stavak 3.)
14. nije podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad »EU plave karte« u roku od 30 dana prije isteka roka važeće dozvole boravka i rada (članak 129. stavak 1.)
15. nije podnio zahtjev za izdavanje dozvole boravka i rada »EU plave karte« u roku od osam dana od dana prestanka radnog odnosa kod prvog poslodavca u prve dvije godine boravka u Republici Hrvatskoj (članak 130. stavak 1.)
16. kao nositelj »EU plave karte« nakon proteka razdoblja od dvije godine u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zaposlenja i ne dostavi novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 130. stavak 2.)
17. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)
18. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravišta ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize (članak 169. stavak 1.)
19. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)
20. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)

21. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka u roku od osam dana od dana saznanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)
22. ne prijavi izgublenu ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka u roku od osam dana od dana saznanja najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)
23. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, a ne produlji prijavu boravišta u roku od 15 dana od isteka toga roka (članak 176. stavak 4.)
24. ne prijavi smještaj u roku od dva dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavkom 1. ovoga Zakona (članak 177. stavak 4.)
25. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)
26. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)
27. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)
28. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adresu stanovanja (članak 178. stavak 2.)
29. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)
30. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona
31. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.

Članak 252.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 920,00 eura kaznit će se pravna osoba ako:
 1. u roku od jednog dana od dolaska državljanina treće zemlje na smještaj ne prijavi smještaj državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku (članak 177. stavci 1. i 2.)
 2. u obrascu prijave ne navede datum odjave smještaja (članak 177. stavak 7.)
 3. u obrascu prijave smještaja državljanina treće zemlje ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)
 4. u roku od jednog dana ne dostavi obavijest o promijeni podataka (članak 177. stavak 7.)
 5. službenoj osobi nadležnog tijela ne da na uvid podatke iz evidencije o državljanima trećih zemalja kojima pruža usluge smještaja (članak 180.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 390,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 30,00 do 260,00 eura fizička osoba.

Članak 253.

- (1) Kaznom zatvora do 30 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 390,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:
 1. se kreće izvan određenog područja ili se zadržava dulje od predviđenog vremena na pograničnom području kako je određeno bilateralnim međunarodnim ugovorom (članak 5. stavak 4.)
 2. na zahtjev službene osobe ne da na uvid putnu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice (članak 167. stavak 2.)

3. nema valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu i na zahtjev policijskog službenika ne da svoje osobne podatke (članak 167. stavak 3.)
 4. svoje isprave da drugome da se njima služi odnosno služi se nevažećom ili drugom nevaljanom ispravom ili tuđom ispravom kao svojom (članak 167. stavak 4.)
 5. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme kako je određeno rješenjem o povratku (članak 184. stavak 7.)
 6. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme kako je određeno rješenjem o primjeni blažih mjera (članak 213. stavak 3)
 7. ne položi putnu ispravu, putne dokumente i putne karte, ne položi određena financijska sredstva, napusti određenu adresu smještaja ili se ne javi u policijsku postaju u određeno vrijeme kako je određeno rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja članak 224. stavak 4.)
 8. silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 203. stavak 11.)
 9. je napustio centar bez odobrenja ili se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 218. stavak 1.).
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj nezakonito boravi (članak 183. stavak 1.).

Članak 254.

Novčanom kaznom u iznosu od 390,00 do 920,00 eura kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje nositelj »EU plave karte« koji radi na poslovima za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad ili kod onog poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad i s kojim nije zasnovao radni odnos (članak 128. stavak 1.).

Prilog: Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije,
s tablicama usporednih prikaza

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2025. godinu.

Rok: I. kvartal 2025.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl. 67., čl. 77., 78., 79.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva (SL L 157, 27.5.2014.)

32014L0066

- Članci 2., 7., 9., 11., 12., 13., 14., 15., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 26. i 27. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članci 1., 3., 5. i 8. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20)
- Članci 7., 8. i 15. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 10., 13., 22. i 24. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)
- Članak 16. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21)

Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28.3.2014.)

32014L0036

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25. i 28. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članci 8., 9. i 18. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 5., 11., 12., 20. i 26. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)
- Članak 19. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21)

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.)

32016L0801

- Članci 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 37., 38. i 40. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 5., 17., 29., 30. i 35. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)
- Članci 7. i 11. preuzeto: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21)
- Članci 20., 21., 25., 29., 30. i 34. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 36. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21)

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)

32011L0095

- Članci 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 34., 36. i 37. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23)
- Članci 2. i 39. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članci 23., 25. i 26. preuzeto: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22)
- Članak 31. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)

- Članak 31. preuzeto: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20)
- Članak 33. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 37. preuzeto: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17)

Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. o dopuni odredaba članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10.7.2001.)

32001L0051

- Članci 2., 3., 4., 5. i 7. preuzeto: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22)
- Članak 6. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22) (NN 107/13 39/13 157/13 110/15 70/17 118/18 114/22)

Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.)

32002L0090

- Članci 1., 3. i 4. preuzeto: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22)
- Članak 2. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22) (NN 107/13 39/13 157/13 110/15 70/17 118/18 114/22)

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003.)

32003L0086

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 20. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22)
- Članak 2. preuzeto: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/22, 155/22)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20)
- Članci 3., 9., 10. i 11. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23)
- Članci 5., 6., 11., 17. i 18. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 16. preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021)
- Članak 7. preuzeto: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/2021)

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009)

32009L0052

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 12., 13., 14. i 17. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članci 2., 6., 9., 10. i 11. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članci 6. i 13. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19)
- Članci 6. i 8. preuzeto: Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (NN 151/2022)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18, 120/21)
- Članak 7. preuzeto: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16)

Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (SL L 132, 19.5.2011.)

32011L0051

- Članci 1. i 2. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 1. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)

Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23.12.2011.)

32011L0098

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8., 11., 12. i 16. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15 i 127/17)
- Članci 5. i 8. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 6., 7., 9., 11. i 14. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)
- Članak 10. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21)

Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6.8.2004.)

32004L0081

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14. i 17. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 2. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)
- Članak 2. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članak 11. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20) (NN 87/08 86/09 92/10 105/10 90/11 5/12 16/12 86/12 126/12 94/13 152/14 07/17 68/18 98/19 64/20)

Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, 24.12. 2008.)

32008L0115

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 20. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22)
- Članci 2., 7., 8., 9., 11. i 12. preuzeto: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021)
- Članak 4. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članci 4. i 8. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14)
- Članak 10. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)
- Članci 12. i 15. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 13. preuzeto: ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21) (NN 20/10 143/12 152/14 94/16 29/17 110/21)
- Članak 13. preuzeto: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku povratka (NN 132/2021)
- Članak 14. preuzeto: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (NN 80/13, 15/18, 26/21, 46/22)
- Članak 14. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20) (NN 87/08 86/09 92/10 105/10 90/11 5/12 16/12 86/12 126/12 94/13 152/14 07/17 68/18 98/19 64/20)
- Članci 16. i 17. preuzeto: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021, 155/2022 i 137/2023) (NN 145/2021 155/2022 137/2023)

Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23.1.2004.)

32003L0109

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 25. i 26. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članci 2., 7., 8., 15., 19. i 23. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022)
- Članci 6., 7., 9., 10., 17., 19., 20. i 23. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19)

Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382. 28.10.2021)

32021L1883

- Članci 1., 2., 5., 9., 14. i 17. preuzeto: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23)
- Članci 5. i 12. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/22, 155/22)
- Članci 7., 8., 11., 17. i 21. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o upravnim pristojbama NN 115/16 i 114/22 (NN 115/16 114/22)
- Članak 12. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22)
- Članak 15. preuzeto: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24)

Uredba (EU) 2023/2667 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni uredbi (EZ) br. 767/2008, (EZ) br. 810/2009 i (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća, uredbi Vijeća (EZ) br. 693/2003 i (EZ) br. 694/2003 te Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L. 2023/2667. 07.12.2023.)

L_202302667

Uredba (EU) 2023/2685 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L. 2023/2685. 07.12.2023.)

L_202302685

Uredba (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L, 2024/1717, 20.6.2024.)

32024R1717

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

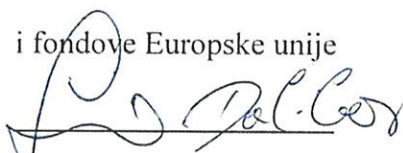
Da.

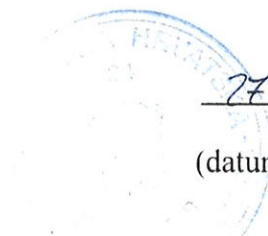
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Dalibor Jurić

Ravnatelj Uprave za europske poslove, međunarodne odnose

i fondove Europske unije

(potpis)

27. 1. 2025.
(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

27. 1. 2025.
(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljanima trećih zemalja u okviru premještaja unutar društva

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>POGLAVLJE I.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju:</p> <p>(a) uvjeti za ulazak i boravak dulji od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i njihovih članova obitelji u okviru premještaja unutar društva;</p> <p>(b) uvjeti za ulazak i boravak te prava državljana trećih zemalja iz točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja prva izda državljaninu treće zemlje dozvolu za osobu premještenu unutar društva na temelju ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 117., čl. 122.

<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave izvan državnog područja država članica u trenutku podnošenja zahtjeva za prihvati i podnose zahtjev za prihvati ili koji su prihvaćeni na državno područje države članice pod uvjetima iz ove Direktive u okviru premještanja unutar poduzeća kao rukovoditelji, stručnjaci ili pripravnici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji:</p> <p>(a) podnose zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači, u smislu Direktive 2005/71/EZ, s ciljem provedbe istraživačkog projekta;</p> <p>(b) na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica i trećih zemalja, uživaju pravo slobode kretanja istovjetno onom građana Unije ili su zaposleni u poduzeću s poslovnim nastanom u tim trećim zemljama;</p> <p>(c) su upućeni u okviru Direktive 96/71/EZ;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p style="text-align: center;">Članak 100. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) U postupku izdavanja dozvole za boravak i rad agenciji za privremeno zapošljavanje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o izdavanju dozvole za boravak i rad poslodavcu.</p> <p>(2) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, dozvola za boravak i rad izdat će se na rok iz članka 91. stavka 10. podstavka 2. ovoga Zakona ako:</p> <p>- su ispunjeni uvjeti iz članka 97. i 99. ovoga Zakona</p> <p>- je priložen ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika koji može biti kraći od sklopljenog ugovora o radu i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl.58. st.1. i st. .,čl. 74. st. 1., čl. 1. st. 1., čl. 113. st. 3., čl. 100., čl. 73., čl. 97., čl. 110.</p>
---	---	----------------------------	--

<p>(d)obavljaju djelatnosti kao samozaposlene osobe;</p> <p>(e)dobivaju zadatke preko agencija za zapošljavanje, agencija za privremeno zapošljavanje ili bilo kojih drugih poduzeća koja se bave pribavljanjem radne snage pod nadzorom i upravljanjem od strane drugog poduzeća;</p> <p>(f)su prihvaćeni kao redovni studenti ili koji sudjeluju u kratkoročnom nadziranom praktičnom osposobljavanju koje čini dio njihova studija.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica na izdavanje drugih boravišnih dozvola u svrhu zapošljavanja, osim dozvole za osobu premještenu unutar društva koja je obuhvaćena ovom Direktivom, državljanima trećih zemalja koji nisu obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive.</p>	<p>- korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Agencija za privremeno zapošljavanje može ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u istom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka pod uvjetom da drugi korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Agencija za privremeno zapošljavanje dužna je u roku od tri dana od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom u istom zanimanju podnijeti zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji te priložiti ugovor o ustupanju koji je sklopila s drugim korisnikom, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.</p> <p>(5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog korisnika na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana urednog zaprimljenog zahtjeva te isto dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.</p> <p>(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog korisnika od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, agenciji za privremeno zapošljavanje i drugom korisniku.</p> <p>(7) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu korisnika iz stavka 5. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenom korisnika.</p>		
--	--	--	--

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Agencija za privremeno zapošljavanje ili korisnik mogu odustati od zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka, u kojem slučaju će se postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(10) Dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka ukinut će se ako agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju i dostavi zahtjev za promjenom korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji iz stavka 4. ovoga članka.

(11) Za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, agencija za privremeno zapošljavanje može ustupati državljanina treće zemlje korisnicima pod uvjetima iz ovoga članka.

(12) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.“.

Članak 31.

Članak 97. mijenja se i glasi:

„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f

	<p>ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.</p> <p>(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:</p> <ol style="list-style-type: none">1. ugovor o radu2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja. <p>(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.</p> <p>(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje.</p> <p>(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog</p>		
--	---	--	--

	<p>zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju.</p> <p>(8) Ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe čime se radnik državljanin treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.“.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;</p> <p>(b) „premještaj unutar društva” znači privremeno upućivanje za</p>	<p style="text-align: right;">Članak</p> <p>10.</p> <p>Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 3. st. 1. točke 3., 14. i 39., članak 110. točka 16., čl. 116. st. 1. i 2., čl. 64. st. 1. i 2., čl. 2. t. 9., čl. 57. st. 1., čl. 58. st. 1. i 2., čl. 60. st. 1., čl. 90. st. 1. i 2., čl. 91. st. 1., čl. 120., čl. 119.</p>

<p>profesionalne potrebe ili za potrebe osposobljavanja državljanina treće zemlje koji, u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu za osobu premještenu unutar društva, boravi izvan državnog područja država članica, iz poduzeća s poslovnim nastanom izvan državnog područja države članice s kojim je državljanin treće zemlje vezan na temelju ugovora o radu prije i za vrijeme premještanja, u subjekt koji pripada tom poduzeću ili istoj skupini poduzeća i ima poslovni nastan u toj državi članici i, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata domaćina s poslovnim nastanom u jednoj ili nekoliko drugih država članica;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 24.</p> <p style="text-align: center;">U članku 90. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„(2) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad bit će odbijen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.“.</p>		
<p>(c) „osoba premještena unutar društva” znači svaki državljanin treće zemlje koji boravi izvan državnog područja država članica u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu za osobu premještenu unutar društva te koji je podložan premještanju unutar društva;</p> <p>(d) „subjekt domaćin” znači subjekt u koji je premještena osoba premještena unutar</p>	<p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p style="text-align: center;">Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:</p> <p style="text-align: center;">22) <i>regulirana profesija</i> znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, a <i>neregulirana profesija</i> je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20) članak/članci 5. t. 1., čl. 5.a, čl. 5.b, čl. 5.c, čl. 5.d, čl. 5.e</p>

<p>društva, bez obzira na njegov pravni oblik, s poslovnim nastanom, u skladu s nacionalnim pravom, na državnom području države članice;</p> <p>(e) „rukovoditelj” znači osoba na vodećem položaju koja u prvom redu upravlja poslovanjem subjekta domaćina i koja se uglavnom nalazi pod općim nadzorom ili prima smjernice od uprave ili dioničara poduzeća ili osobe koja obnaša istovjetnu dužnost; taj položaj obuhvaća: upravljanje subjektom domaćinom ili odjelom ili pododjelom subjekta domaćina; nadzor i kontrolu rada drugog nadzornog, stručnog ili rukovodećeg osoblja; ovlast za preporučivanje zapošljavanja, otpuštanja ili drugog djelovanja u vezi s osobljem;</p> <p>(f) „stručnjak” znači osoba koja radi unutar skupine poduzeća, a koja posjeduje specijalizirano znanje od ključne važnosti za područja djelovanja, tehnike ili rukovođenje subjekta domaćina. Pri procjeni takvog znanja uzima se u obzir ne samo znanje specifično za</p>			
--	--	--	--

<p>subjekta domaćina već i ima li ta osoba visoki stupanj stručne osposobljenosti, uključujući odgovarajuće stručno iskustvo, za vrstu posla ili aktivnost koja zahtijeva specifično tehničko znanje, uključujući moguće članstvo u ovlaštenoj strukovnoj udruzi;</p> <p>(g) „pripravnik” znači osoba koja posjeduje sveučilišnu diplomu, a koja je premještena u subjekt domaćina u svrhu karijernog razvoja ili kako bi sudjelovala u osposobljavanju u poslovnim tehnikama ili metodama i plaćena je za vrijeme tog premještaja;</p> <p>(h) „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja iz članka 4. stavka 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ (14);</p> <p>(i) „dozvola za osobu premještenu unutar društva” znači odobrenje koje sadrži akronim „ICT” i koje pod uvjetima iz ove Direktive omogućuje nositelju te dozvole boravak i rad na državnom području prve države članice i, kada je to primjenjivo, druge države članice;</p> <p>(j) „dozvola za dugoročnu mobilnost” znači odobrenje koje sadrži izraz „mobile ICT” i</p>			
--	--	--	--

<p>koje pod uvjetima iz ove Direktive nositelju dozvole za osobu premještenu unutar društva daje pravo na boravak i rad na državnom području druge države članice;</p> <p>(k) „jedinstveni postupak podnošenja zahtjeva” znači postupak koji, na temelju jednog zahtjeva državljanina treće zemlje za odobrenje za boravak i rad državljanina treće zemlje na državnom području države članice, vodi do odluke o tom zahtjevu;</p> <p>(l) „skupina poduzeća” znači dva ili više poduzeća čija je povezanost priznata u okviru nacionalnog prava na sljedeće načine: poduzeće, u odnosu na drugo poduzeće, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala tog poduzeća; kontrolira većinu glasova koji su povezani s kapitalom tog poduzeća izdanog u dionicama; ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela tog poduzeća; ili se poduzeća nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog poduzeća;</p> <p>(m) „prva država članica” znači država članica koja prva izda</p>			
---	--	--	--

<p>državljaninu treće zemlje dozvolu za osobu premještenu unutar društva;</p> <p>(n) „druga država članica” znači država članica u kojoj osoba premještena unutar društva namjerava ostvarivati pravo ili ostvaruje pravo na mobilnost u smislu ove Direktive, osim prve države članice;</p> <p>(o) „regulirana profesija” znači regulirana profesija kako je određena u članku 3. stavku 1. točki (a) Direktive 2005/36/EZ.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između Unije i njezinih država članica s jedne strane i jedne ili više trećih zemalja s druge;</p> <p>(b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p> <p>2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da donesu ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>zadrže povoljnije odredbe za državljane trećih zemalja na koje se ona primjenjuje s obzirom na članak 3. točku (h) i članke 15., 18. i 19.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>UVJETI PRIHVATA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Kriteriji za prihvata</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 1., državljani treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata pod uvjetima iz ove Direktive ili subjekt domaćin:</p> <p>(a) dostavlja dokaz da subjekt domaćin i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća;</p> <p>(b) dostavlja dokaz o zaposlenju unutar istog poduzeća ili skupine poduzeća u neprekinutom razdoblju od najmanje tri do dvanaest mjeseci neposredno prije dana premještanja unutar društva u slučaju rukovoditelja i</p>	<p style="text-align: center;">Članak 68.</p> <p style="text-align: center;">Članak 178. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.</p> <p>(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 117. st. 1. i 2., čl. 178. st. 1. i 2., čl. 59. st. 1.</p>

<p>stručnjaka te u neprekinutom razdoblju od najmanje tri do šest mjeseci u slučaju pripravnika;</p> <p>(c)predočava ugovor o radu i, prema potrebi, potvrdu poslodavca o zadatku koja sadrži sljedeće:</p> <p>i.detalji o trajanju premještaja i lokacija jednog ili više subjekata domaćina;</p> <p>ii.dokaz da će u jednom ili više subjekata domaćina dotične države članice državljanin treće zemlje preuzeti funkciju rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika;</p> <p>iii.plaća, kao i ostali uvjeti zaposlenja koji su osigurani za vrijeme premještaja unutar društva;</p> <p>iv.dokaz da će se državljanin treće zemlje po završetku premještaja unutar društva moći premjestiti natrag u subjekt koji pripada istom poduzeću ili skupini poduzeća s poslovnim nastanom u trećoj zemlji;</p> <p>(d)dostavlja dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne stručne kvalifikacije i iskustvo potrebno subjektu domaćinu u</p>			
--	--	--	--

<p>koji treba biti premješten kao rukovoditelj ili stručnjak ili, u slučaju pripravnika, potrebnu sveučilišnu diplomu;</p> <p>(e)kada je to primjenjivo predočuje dokumentaciju kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene u okviru nacionalnog prava dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi;</p> <p>(f)predočava važeću putnu ispravu državljanina treće zemlje, kako je to utvrđeno nacionalnim pravom, i zahtjev za vizu ili vizu, ako je to potrebno; države članice mogu zahtijevati da razdoblje valjanosti putne isprave obuhvaća barem razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva;</p> <p>(g)ne dovodeći u pitanje postojeće bilateralne sporazume, dostavlja dokaz da posjeduje ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, da je podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične</p>			
---	--	--	--

<p>države članice, tijekom razdoblja u kojima takvo osiguranje i odgovarajuća prava na naknade nisu zajamčeni u odnosu na rad ili zbog rada koji se obavlja u toj državi članici.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva dokumente navedene u stavku 1. točkama (a), (c), (d), (e) i (g) predoči na službenom jeziku dotične države članice.</p> <p>3. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da, najkasnije u trenutku izdavanja dozvole za osobu premještenu unutar društva, dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na državnom području države članice.</p> <p>4. Države članice zahtijevaju da:</p> <p>(a) budu ispunjeni svi uvjeti iz zakona i drugih propisa i/ili univerzalno primjenjivih kolektivnih ugovora koji se primjenjuju na upućene radnike u sličnoj situaciji u odgovarajućim poslovnim granama tijekom premještaja</p>			
---	--	--	--

<p>osobe unutar društva s obzirom na uvjete zaposlenja, osim uvjeta koji se odnose na plaću.</p> <p>Ako ne postoji sustav proglašavanja univerzalne primjenjivosti kolektivnih ugovora, države članice mogu kao osnovu uzeti kolektivne ugovore koji su opće primjenjivi na sva slična poduzeća na određenom zemljopisnom području i u dotičnoj struci ili industriji i/ili kolektivne ugovore koje su sklopile najreprezentativnije organizacije poslodavaca i radnika na nacionalnoj razini i koji se primjenjuju na cijelom državnom području;</p> <p>(b)plaća koju državljanin treće zemlje prima tijekom premještaja osobe unutar društva nije manje povoljna od plaće koju primaju državljani dotične države članice koji rade na usporedivim položajima u skladu s primjenjivim zakonima ili kolektivnim ugovorima ili praksom u državi članici u kojoj subjekt domaćin ima poslovni nastan.</p> <p>5. Na temelju dokumentacije dostavljene u skladu sa stavkom</p>			
--	--	--	--

<p>1., države članice mogu zahtijevati da osoba premještena unutar društva za vrijeme svojeg boravka raspolaže dovoljnim sredstvima za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova svoje obitelji te da se ne služi sustavima socijalne pomoći država članica.</p> <p>6. Osim dokaza koji se zahtijevaju prema u stavku 1., od svakog državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata u svojstvu pripravnika može se tražiti da predloži ugovor o osposobljavanju, vezano uz pripremu za njegovo/njezino buduće radno mjesto u poduzeću ili skupini poduzeća, uključujući opis programa osposobljavanja koji dokazuje da je svrha boravka osposobljavanje pripravnika za potrebe karijernog razvoja ili kako bi sudjelovao u osposobljavanju u poslovnim tehnikama i metodama, njegovo trajanje i uvjete pod kojima će pripravnik biti nadziran tijekom programa.</p> <p>7. Svaku izmjenu za vrijeme postupka podnošenja zahtjeva koja utječe na kriterije prihvata utvrđene u ovom članku podnositelj zahtjeva priopćuje</p>			
--	--	--	--

<p>nadležnim tijelima dotične države članice.</p> <p>8. Državljeni trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom redu, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne ostvaruju prihvata za potrebe ove Direktive.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Opseg prihvata</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi opseg prihvata državljana trećih zemalja u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a. Na tom se temelju zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva može ili smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije iskorištena ponuđena mogućnost.</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Razlozi za odbijanje</p> <p>1. Države članice odbijaju zahtjev za dozvolu za osobu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 117. st. 1. i 4., čl. 118.</p>

<p>premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) ako se ne poštuje članak 5.;</p> <p>(b) ako su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni;</p> <p>(c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina;</p> <p>(d) ako je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1.</p> <p>2. Države članice, prema potrebi, odbijaju zahtjev ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.</p> <p>3. Države članice mogu odbiti zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) ako poslodavac ili subjekt domaćin nisu poštovali svoje pravne obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., čl. 8., čl. 9.</p>
---	--	----------------------	--

<p>oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;</p> <p>(b) ako je poduzeće poslodavca ili subjekta domaćina u postupku likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnim zakonima o insolventnosti ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(c) ako namjere ili učinak privremene prisutnosti osobe koja je premještena unutar društva ometa ili na drugi način utječe na ishod bilo kojeg spora ili pregovora između radnika i poslodavca.</p> <p>4. Države članice mogu odbiti zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva na temelju razloga određenih u članku 12. stavku 2.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Oduzimanje dozvole ili odbijanje obnavljanja dozvole za osobu premještenu unutar društva</p> <p>1. Države članice oduzimaju dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) ako je dozvola pribavljena prijevarom ili je krivotvorena ili protuzakonito izmijenjena;</p> <p>(b) ako svrha boravka osobe premještene unutar društva u dotičnoj državi članici ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten;</p> <p>(c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina.</p> <p>2. Države članice, prema potrebi, oduzimaju dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <p>1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca</p> <p>2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija</p> <p>3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj</p> <p>4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu</p> <p>5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja</p> <p>6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu</p> <p>7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 117. st. 1. t. 6., čl. 118., čl. 121. st. 1. t. 1., čl. 120. st. 1., čl. 93.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>3. Države članice odbijaju obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) ako je dozvola pribavljena prijevarom ili je krivotvorena ili protuzakonito izmijenjena;</p> <p>(b) ako svrha boravka osobe premještene unutar društva ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten;</p> <p>(c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina;</p> <p>(d) ako je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1.</p> <p>4. Ako je to primjereno, države članice odbijaju obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.</p>	<p>8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p>		
--	--	--	--

<p>5. Države članice mogu oduzeti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili odbiti obnavljanje dozvole u bilo kojem od sljedećih slučajeva:</p> <p>(a) ako se ne poštuje ili se više ne poštuje članak 5.;</p> <p>(b) ako poslodavac ili subjekt domaćin nisu poštovali svoje pravne obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;</p> <p>(c) ako je poslovanje poslodavca ili subjekta domaćina u postupku likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnim zakonima o insolventnosti ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(d) ako osoba premještena unutar društva ne poštuje pravila o mobilnosti određena u člancima 21. i 22.</p>	<p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p> <p>(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p>		
<p>6. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 3., u svakoj odluci o oduzimanju ili odbijanju obnavljanja dozvole za osobu premještenu unutar društva, uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuje načelo proporcionalnosti.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., čl. 8., čl. 9.</p>

<p>Članak 9.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice subjekta domaćina mogu smatrati odgovornim za nepoštovanje uvjeta prihvata, boravka i mobilnosti utvrđenih u ovoj Direktivi.</p> <p>2. Dotična država članica predviđa sankcije za slučaj kada se subjekt domaćin smatra odgovornim u skladu sa stavkom 1. Te sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvrćajuće.</p> <p>3. Države članice osiguravaju mjere radi sprječavanja mogućih zlouporaba i sankcioniranja kršenja ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, ocjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu</p>	<p style="text-align: center;">Članak 78.</p> <p style="text-align: center;">U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, obavljaju inspektori i državni službenici tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika.</p> <p style="text-align: center;">U stavku 4. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.</p> <p style="text-align: center;">Članak 89.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 238. st. 1., čl. 239., čl. 251. st. 1. t. 3., st. 2., st. 3. t. 3., st. 4. t. 10.</p>

<p>s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.</p>	<p>Članak 251. mijenja se i glasi:</p> <p>(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:</p> <p>10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)</p> <p>11. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 400,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(8) Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:</p> <p>12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)</p> <p>13. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)</p>		
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>POSTUPAK I DOZVOLA</p> <p>Članak 10.</p> <p>Pristup informacijama</p> <p>1. Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o svojoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacije o ulasku i boravku, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere osoba premještenih unutar društva i njihovih članova obitelji. Države članice također omogućuju jednostavan pristup informacijama o postupcima koji se primjenjuju na kratkoročnu mobilnost iz članka 21. stavka 2. i dugoročnu mobilnost iz članka 22. stavka 1.</p> <p>2. Dotične države članice stavljaju na raspolaganje informacije subjektu domaćinu o pravu država članica na određivanje sankcija u skladu s člancima 9. i 23.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 92.</p>
--	--	----------------------	---

<p>Članak 11.</p> <p>Zahtjevi za dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili dozvolu za dugoročnu mobilnost</p> <p>1. Države članice određuju treba li zahtjev podnijeti državljanin treće zemlje ili subjekt domaćin. Države članice također mogu dopustiti da zahtjev mogu podnijeti ili jedna ili druga navedena strana.</p> <p>2. Zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva podnosi se za vrijeme dok državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u kojoj se traži prihvata.</p> <p>3. Zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva podnosi se nadležnim tijelima države članice u kojoj se ostvaruje prvi boravak. Ako prvi boravak nije ujedno i najdulji, zahtjev se podnosi nadležnim tijelima države članice u kojoj se treba ostvariti najdulje ukupno trajanje boravka tijekom premještanja.</p> <p>4. Države članice imenuju tijela nadležna za primanje zahtjeva i izdavanje dozvole za osobu</p>	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p style="text-align: right;">Članak</p> <p>25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 120. st. 1. i 2., čl. 58. st. 1. i 2., čl. 90. st. 1., čl. 117. st. 5., čl. 91. st. 1.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>premještenu unutar društva ili dozvole za dugoročnu mobilnost.</p> <p>5. Podnositelj zahtjeva ima pravo podnijeti zahtjev u okviru jedinstvenog postupka podnošenja zahtjeva.</p> <p>6. Pojednostavljeni postupci u vezi s izdavanjem dozvola za osobu premještenu unutar društva, dozvola za dugoročnu mobilnost, dozvola dodijeljenih članovima obitelji osobe premještene unutar društva te viza mogu se staviti na raspolaganje subjektima ili poduzećima ili skupinama poduzeća koje su u tu svrhu priznate od strane država članica u skladu s njihovim nacionalnim pravom ili administrativnom praksom.</p> <p>Priznanje se redovito ponovno procjenjuje.</p> <p>7. Pojednostavljeni postupci predviđeni u stavku 6. obuhvaćaju barem sljedeće:</p> <p>(a) izuzimanje podnositelja zahtjeva od podnošenja nekih dokaza iz članka 5. ili članka 22. stavka 2. točke (a);</p>			
---	--	--	--

<p>(b) ubrzani postupak prihvata koji omogućuje izdavanje dozvola za osobu premještenu unutar društva i dozvola za dugoročnu mobilnost u kraćem roku od roka određenog u članku 15. stavku 1. ili članku 22. stavku 2. točki (b); i/ili</p> <p>(c) olakšane i/ili ubrzane postupke za izdavanje potrebnih viza.</p> <p>8. Subjekti ili poduzeća ili skupine poduzeća koji su priznati u skladu sa stavkom 6. nadležno tijelo obavješćuju o svim promjenama koje utječu na uvjete priznanja bez odgađanja i, u svakom slučaju, u roku od 30 dana.</p> <p>9. Države članice predviđaju primjerene sankcije, uključujući opoziv priznanja, u slučaju da nadležno tijelo ne bude obaviješteno.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Trajanje premještaja unutar društva</p> <p>1. Najdulje trajanje premještaja unutar društva jest tri godine za rukovoditelje i stručnjake te godinu dana za pripravnike, nakon čega su oni dužni napustiti državno područje država članica, osim ako ishode boravišnu dozvolu na nekoj drugoj osnovi u skladu sa zakonodavstvom Unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje svoje obveze u okviru međunarodnih sporazuma, države članice mogu zahtijevati da protekne do šest mjeseci između okončanja najduljeg razdoblja trajanja premještaja iz stavka 1. i sljedećeg zahtjeva koji se odnosi na istog državljanina treće zemlje za potrebe ove Direktive u istoj državi članici.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 117. st. 3. i 4.</p>
--	--	----------------------	---

<p>Članak 13.</p> <p>Dozvola za osobu premještenu unutar poduzeća</p> <p>1. Osobama premještenima unutar društva koje ispunjavaju kriterije za prihvata utvrđene u članku 5. i čiji su zahtjev nadležna tijela pozitivno riješila izdaje se dozvola za osobu premještenu unutar društva.</p> <p>2. Razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju premještaja na državno područje dotične države članice, ovisno o tome koje je razdoblje kraće, i može se produljiti na najviše tri godine za rukovoditelje i stručnjake te na godinu dana za pripravnike.</p> <p>3. Dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaju nadležna tijela države članice koristeći jedinstveni obrazac utvrđen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002.</p> <p>4. Pod naslovom „vrsta dozvole”, u skladu s dijelom (a) točkom 6.4 Priloga Uredbi (EZ)</p>	<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p style="text-align: center;">U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rok važenja do godine dana, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - rok važenja do dvije godine ako se odobrava: <p>1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak</p> <p>2. privremeni boravak u svrhu životnog ili neformalnog životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak</p> <p>3. autonomni boravak na temelju članka 69. i članka 133.a ovoga Zakona</p> <p>4. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva</p> <ul style="list-style-type: none"> - rok važenja do 18 mjeseci za privremeni boravak u svrhu boravka digitalnih nomada, unutar kojeg roka se može jednom produljiti.“. <p style="text-align: center;">Stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„(5) Iznimno od stavka 1. podstavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka, odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 117. st. 3., čl. 61. st. 1., čl. 57. st. 6., čl. 168. st. 1., čl. 35., čl. 24. st. 1. i 2.</p>
---	---	----------------------------	---

<p>br. 1030/2002, države članice unose „ICT”.</p> <p>Države članice također mogu dodati naznaku na svojem službenom jeziku ili službenim jezicima.</p> <p>5. Države članice ne izdaju nikakve dodatne dozvole, posebno radne dozvole bilo koje vrste.</p> <p>6. Države članice mogu naznačiti dodatne informacije koje se odnose na profesionalnu djelatnost državljanina treće zemlje tijekom premještanja unutar društva u tiskanom obliku i/ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj Uredbi.</p> <p>7. Dotična država članica odobrava državljanima trećih zemalja čiji je zahtjev za prihvatanje odobren sve olakšice za ishođenje potrebne vize.</p>	<p>životnog partnerstva izdaje se do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji, odnosno životno partnerstvo, ali ne duže od dvije godine.“.</p> <p>Stavak 6. briše se.</p> <p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p>U članku 35. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2., čl. 56.

<p>Članak 14.</p> <p>Promjene tijekom boravka koje utječu na uvjete prihvata</p> <p>Podnositelj zahtjeva obavješćuje nadležna tijela dotične države članice o svim promjenama tijekom svojeg boravka koje utječu na uvjete prihvata određene u članku 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 120. st. 6.
<p>Članak 15.</p> <p>Postupovne zaštitne mjere</p> <p>1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje ili obnavljanje dozvole za osobu premještenu unutar društva te pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu, što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>2. Ako su informacije ili dokumentacija priloženi u potporu zahtjevu nepotpuni, nadležna tijela u primjerenom roku obavješćuju podnositelja zahtjeva o dodatnim</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p>Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p style="text-align: center;">Članak 30.</p> <p>Naslov iznad članka 96. mijenja se i glasi: „<i>Dostava potvrde iz članka 91. ovoga Zakona</i>“.</p> <p>U članku 96. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Potvrdu iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će državljaninu treće</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 91. st. 1., čl. 58. st. 4., čl. 62. st. 1. i 2., čl. 92. st. 1. i 2., čl. 96. st. 1.

<p>potrebnim informacijama te određuju primjeren rok za njihovu dostavu. Rok iz stavka 1. suspendira se sve dok se nadležnim tijelima ne dostave potrebne dodatne informacije.</p> <p>3. Podnositelju zahtjeva dostavlja se obrazloženje odluke u pisanom obliku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija obnavljanje dozvole. Obrazloženje odluke o oduzimanju dozvole za osobu premještenu unutar društva dostavlja se u pisanom obliku osobi premještenoj unutar društva i subjektu domaćinu.</p> <p>4. Svaka odluka kojom se zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija obnavljanje dozvole ili kojom se dozvola oduzima može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici, u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe.</p> <p>5. Podnositelj zahtjeva može unutar razdoblja iz članka 12.</p>	<p>zemlje, poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>(6) U Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu može ostati državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka - iz stavka 2. ovoga članka za kojeg je poslodavac podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka kratkotrajnog boravka. 		
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 48., čl. 96., čl. 97., čl. 98., čl. 101.</p>

<p>stavka 1. podnijeti zahtjev za obnavljanje dozvole prije isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva. Države članice mogu odrediti najdulji rok za podnošenje zahtjeva za obnavljanje dozvole od 90 dana prije isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva.</p> <p>6. Ako valjanost dozvole za osobu premještenu unutar društva istječe tijekom postupka obnavljanja, države članice dopuštaju osobi premještenoj unutar društva da boravi na njihovom državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu. U takvom slučaju, ako se to zahtijeva prema nacionalnom pravu, one mogu izdati nacionalne privremene boravišne dozvole ili jednakovrijedna odobrenja.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Pristojbe</p> <p>Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21) članak/članci 7. t. 1.</p>

<p>pristojbi ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>PRAVA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Prava na temelju dozvole za osobu premještenu unutar poduzeća</p> <p>Tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva, nositelj dozvole uživa barem sljedeća prava:</p> <p>(a)pravo na ulazak i boravak na državnom području prve države članice;</p> <p>(b)slobodan pristup cjelokupnom državnom području prve države članice, u skladu s njezinim nacionalnim pravom;</p> <p>(c)pravo obavljanja specifične profesionalne djelatnosti za koju je u skladu s nacionalnim pravom izdana dozvola, u svakom subjektu domaćinu koji</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. st. 1. t. 9., čl. 47., čl. 117. st. 7., čl. 119., čl. 120. st. 1.</p>

<p>pripada poduzeću ili skupini poduzeća u prvoj državi članici.</p> <p>Prava iz točaka od (a) do (c) prvog stavka ovog članka ostvaruju se u drugoj državi članici u skladu s člankom 20.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na jednako postupanje</p> <p>1. Neovisno o pravu koje se primjenjuje na radni odnos te ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4. točku (b), s osobama premještenima unutar društva koje su ostvarile prihvata u okviru ove Direktive se u državi članici u kojoj se obavlja rad, u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ, u pogledu uvjeta zapošljavanja postupa barem na jednak način kao s osobama obuhvaćenima Direktivom 96/71/EZ.</p> <p>2. Prema osobama premještenima unutar društva postupa se jednako kao i s državljanima države članice u kojoj se rad obavlja s obzirom na:</p> <p>(a) slobodu udruživanja, povezivanja i članstva u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 122.</p>

<p>organizaciji koja predstavlja radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući prava i davanja koja pružaju takve organizacije, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;</p> <p>(b) priznavanje diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija, u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima;</p> <p>(c) odredbe nacionalnog prava koje se odnose na grane socijalne sigurnosti određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, osim ako se, prema bilateralnim sporazumima ili nacionalnom pravu države članice u kojoj se rad obavlja, primjenjuje pravo zemlje podrijetla, pri čemu se osigurava da je osoba premještena unutar društva obuhvaćena zakonodavstvom iz područja socijalne sigurnosti u jednoj od tih zemalja. U slučaju mobilnosti unutar EU-a te ne dovodeći u pitanje bilateralne sporazume kojima se osigurava da osoba premještena unutar društva bude obuhvaćena nacionalnim pravom zemlje podrijetla, u skladu s time se</p>			
--	--	--	--

<p>primjenjuje Uredba (EU) br. 1231/2010;</p> <p>(d)ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) 1231/2010 i bilateralne sporazume, plaćanje starosne mirovine, invalidske mirovine i mirovine u slučaju smrti u okviru zakonskih mirovina na temelju prethodnog zaposlenja osoba premještenih unutar društva te koje su stekle osobe premještene unutar društva koje se sele u treću zemlju ili nadživjele osobe tih osoba premještenih unutar društva koji borave u trećoj zemlji, a koje svoja prava izvode iz prava osoba premještenih unutar društva, u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, pod istim uvjetima i po istim stopama kao i državljani dotične države članice kada oni odlaze u treću zemlju;</p> <p>(e)pristup robi i uslugama te ponudu robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim postupaka za ostvarenje smještaja kako je predviđeno nacionalnim pravom, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom</p>			
--	--	--	--

<p>Unije i nacionalnim pravom, te usluge koje pružaju javni uredi za zapošljavanje.</p> <p>Bilateralni sporazumi ili nacionalno pravo iz ovog stavka sastavni su dio međunarodnih sporazuma ili odredaba država članica u smislu članka 4.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1231/2010, države članice mogu odlučiti da se stavak 2. točka (c) s obzirom na obiteljske naknade ne primjenjuje na osobe premještene unutar društva koje su ovlaštene boraviti i raditi na državnom području države članice tijekom razdoblja koje ne prelazi devet mjeseci.</p> <p>4. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje pravo države članice na oduzimanje ili odbijanje obnavljanja dozvole u skladu s člankom 8.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Članovi obitelji</p> <p>1. Direktiva 2003/86/EZ primjenjuje se u prvoj državi članici i u drugoj državi članici koje osobama premještenima unutar društva omogućuju boravak i rad na njihovu državnom području u skladu s člankom 22. ove Direktive, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji u državama članicama ne ovisi o zahtjevu da nositelj dozvole, izdane od strane tih država članica na temelju ove Direktive, ima osnovane izgleda za ostvarivanje prava na stalni boravak te da mora dokazati da je u navedenoj državi boravio tijekom određenog najkraćeg razdoblja.</p> <p>3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. trećeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, države članice mogu primijeniti integracijske mjere iz navedenih članaka tek nakon što je dotičnim</p>	<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p style="text-align: center;">U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rok važenja do godine dana, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - rok važenja do dvije godine ako se odobrava: <ol style="list-style-type: none"> 1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak 2. privremeni boravak u svrhu životnog ili neformalnog životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak 3. autonomni boravak na temelju članka 69. i članka 133.a ovoga Zakona 4. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva <ul style="list-style-type: none"> - rok važenja do 18 mjeseci za privremeni boravak u svrhu boravka digitalnih nomada, unutar kojeg roka se može jednom produžiti.“. <p style="text-align: center;">Stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„(5) Iznimno od stavka 1. podstavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka, odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva izdaje se do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 117. st. 8. i 9., čl. 57. st. 1. t. 1., čl. 63. st. 1. t. 4., čl. 61. st. 1. i 5., čl. 64.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>osobama odobreno spajanje obitelji.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, pojedinačna država članica dodjeljuje boravišne dozvole članovima obitelji ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji u roku od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. Nadležno tijelo države članice obrađuje zahtjev za boravišnu dozvolu za članove obitelji osobe premještene unutar društva istodobno kada i zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili dozvolu zadugoročnu mobilnost, u slučajevima u kojima je zahtjev za boravišnu dozvolu za članove obitelji osobe premještene unutar društva podnjet istodobno. U skladu s tim se primjenjuju postupovne zaštitne mjere utvrđene u članku 15.</p> <p>5. Odstupajući od članka 13. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, trajanje valjanosti boravišnih dozvola članova obitelji u državi članici u pravilu ističe na dan isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva ili</p>	<p>spajanje obitelji, odnosno životno partnerstvo, ali ne duže od dvije godine.“.</p> <p>Stavak 6. briše se.</p>		
---	--	--	--

<p>dozvole za dugoročnu mobilnost koju je izdala ta država članica.</p> <p>6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ te ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju, članovi obitelji osobe premještene unutar društva kojima je odobreno spajanje obitelji imaju pravo na pristup zapošljavanju i obavljanje samostalne djelatnosti na državnom području države članice koja je izdala boravišnu dozvolu za članove obitelji.</p>			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>MOBILNOST UNUTAR EU-a</p> <p>Članak 20.</p> <p>Mobilnost</p> <p>Državljeni trećih zemalja koji posjeduju valjanu dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdanu od strane prve države članice mogu, na temelju te dozvole i valjane putne isprave te pod uvjetima utvrđenima u člancima 21. i 22. te podložno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 119., čl. 120. st. 1. i 2.</p>

<p>članku 23., ostvariti ulazak, boravak i rad u jednoj ili više drugih država članica.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Kratkoročna mobilnost</p> <p>1. Državljeni trećih zemalja u posjedu valjane dozvole za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica imaju pravo na boravak u bilo kojoj drugoj državi članici i rad u bilo kojem drugom subjektu s poslovnim nastanom u toj drugoj državi članici koji pripada istom poduzeću ili skupini poduzeća u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana u pojedinačnoj državi članici, podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da subjekt domaćin prve države članice obavijesti prvu državu članicu i drugu državu članicu o namjeri rada osobe premještene unutar društva</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 47., čl. 119.</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - 8. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>

<p>u subjektu s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.</p> <p>U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:</p> <p>(a)u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili</p> <p>(b)nakon što je osoba premještena unutar društva počela raditi u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu.</p> <p>3. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a)dokaza da subjekt domaćin u drugoj državi članici i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća;</p> <p>(b)ugovora o radu i, prema potrebi, potvrde o zadatku, koji su dostavljeni prvoj državi članici u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (c);</p> <p>(c)kada je to primjenjivo, dokumentacije kojom se</p>			
--	--	--	--

<p>potvrđuje da osoba premještena unutar društva ispunjava uvjete utvrđene prema nacionalnom pravu dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi;</p> <p>(d)valjane putne isprave, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (f); i</p> <p>(e)ako se ne navodi ni u jednom od prethodnih dokumenata, planiranog trajanja i datuma mobilnosti.</p> <p>Druga država članica može zahtijevati da ti dokumenti i informacije budu predočeni na službenom jeziku te države članice.</p> <p>4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 6., mobilnost osobe premještene unutar društva u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva.</p> <p>5. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b),</p>			
---	--	--	--

<p>mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem trenutku nakon toga, tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva.</p> <p>6. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost osobe premještene unutar društva na njezino državno područje u roku od 20 dana od primitka obavijesti ako:</p> <p>(a) nisu ispunjeni uvjeti određeni u članku 5. stavku 4. točki (b) ili u točkama (a), (c) ili (d) stavka 3. ovog članka;</p> <p>(b) su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom ili su krivotvoreni ili su protuzakonito izmijenjeni;</p> <p>(c) je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1. ili u stavku 1. ovog članka.</p> <p>Nadležna tijela druge države članice bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i subjekt domaćina u prvoj državi članici o svojem prigovoru na mobilnost.</p>			
---	--	--	--

<p>7. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 6. ovog članka, a mobilnost još nije nastupila, osobi premještenoj unutar društva ne dopušta se rad u drugoj državi članici u sklopu premještaja unutar društva. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 23. stavci 4. i 5.</p> <p>8. Ako prva država članica obnovi dozvolu za osobu premještenu unutar društva prije isteka najduljeg razdoblja trajanja predviđenog u članku 12. stavku 1., na temelju obnovljene dozvole za osobu premještenu unutar društva nositelju dozvole i dalje je dopušten rad u drugoj državi članici, podložno najduljem razdoblju trajanja navedenom u stavku 1. ovog članka.</p> <p>9. Osobama premještenima unutar društva za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dozvoljava se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 22.</p> <p>Dugoročna mobilnost</p> <p>1. U odnosu na državljane trećih zemalja koji posjeduju valjanu dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdanu od strane prve države članice te koji namjeravaju boraviti u bilo kojoj drugoj državi članici i raditi u bilo kojem drugom subjektu s poslovnim nastanom u toj drugoj državi članici te koji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća dulje od 90 dana u pojedinačnoj državi članici, druga država članica može odlučiti:</p> <p>(a) primijeniti članak 21. i dopustiti boravak i rad osobe premještene unutar društva na svojem državnom području na temelju i tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobe premještene unutar društva koju je izdala prva država članica; ili</p> <p>(b) primijeniti postupak predviđen u staccima od 2. do 7.</p> <p>2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu mobilnost:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 120., čl. 121. st. 1. i 2., čl. 117. st. 5., čl. 123. st. 4. i 5.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2. t. 2., čl. 56.

<p>(a) Druga država članica od podnositelja zahtjeva može zahtijevati prosljeđivanje nekih ili svih sljedećih dokumenata ako ih zahtijeva druga država članica pri prvom podnošenju zahtjeva:</p> <ul style="list-style-type: none">i. dokaza da subjekt domaćin u drugoj državi članici i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća;ii. ugovora o radu i, prema potrebi, potvrde o zadatku, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (c);iii. kada je to primjenjivo, dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene u okviru nacionalnog prava dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi;iv. valjane putne isprave, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (f);v. dokaza o posjedovanju zdravstvenog osiguranja ili, ako je tako predviđeno u			
--	--	--	--

<p>nacionalnom pravu, dokaza o podnošenju zahtjeva za zdravstveno osiguranje, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (g).</p> <p>Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da, najkasnije u trenutku izdavanja dozvole za dugoročnu mobilnost, dostavi adresu dotične osobe premještene unutar društva na državnom području druge države članice.</p> <p>Druga država članica može zahtijevati da ti dokumenti i te informacije budu predočeni na službenom jeziku te države članice;</p> <p>(b) Druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci obavješćuje u pisanom obliku podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja zahtjeva i dokumenata predviđenih u točki (a) nadležnim tijelima druge države članice;</p> <p>(c) Osoba premještena unutar društva nije obvezna napustiti državna područja država</p>			
---	--	--	--

<p>članica u svrhu podnošenja zahtjeva te ne podliježe obvezi ishođenja vize;</p> <p>(d) Osobi premještenoj unutar društva dozvoljava se rad u drugoj državi članici sve dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost, pod uvjetom:</p> <p>i. da razdoblje iz članka 21. stavka 1. i razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica nije isteklo; i</p> <p>ii. ako druga država članica to zahtijeva, da je potpuni zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 20 dana prije početka dugoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva;</p> <p>(e) Zahtjev za dugoročnu mobilnost ne smije se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon kratkoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za</p>			
--	--	--	--

<p>dugoročnu mobilnost podnese najmanje 20 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti.</p> <p>3. Države članice mogu odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako:</p> <p>(a) nisu ispunjeni uvjeti određeni u stavku 2. točki (a) ovog članka ili kriteriji određeni u članku 5. stavku 4., članku 5. stavku 5. ili članku 5. stavku 8.;</p> <p>(b) se primjenjuje jedan od razloga obuhvaćenih člankom 7. stavkom 1. točkama (b) ili (d) ili člankom 7. stavicama 2., 3. ili 4.; ili</p> <p>(c) dozvola za osobu premještenu unutar društva istekne tijekom postupka.</p> <p>4. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost iz stavka 2., osobi premještenoj unutar društva izdaje se dozvola za dugoročnu mobilnost koja toj osobi omogućuje boravak i rad na njezinom državnom području. Navedena se dozvola izdaje u jedinstvenom formatu, utvrđenom u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002. Pod naslovom</p>			
--	--	--	--

<p>„vrsta dozvole”, u skladu s točkom (a) 6.4. Priloga Uredbi (EZ) br. 1030/2002, države članice unose: „mobile ICT”. Države članice također mogu dodati naznaku na svojem službenom jeziku ili službenim jezicima.</p> <p>Države članice mogu naznačiti dodatne informacije koje se odnose na profesionalnu djelatnost osobe premještene unutar društva tijekom dugoročne mobilnosti u tiskanom obliku i/ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) 1030/2002 i članku 16. točki (a) Priloga toj Uredbi.</p> <p>5. Obnavljanje dozvole za dugoročnu mobilnost ne dovodi u pitanje članak 11. stavak 3.</p> <p>6. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja dozvole za dugoročnu mobilnost.</p> <p>7. Država članica pri donošenju odluke o zahtjevu za dugoročnu mobilnost u skladu s time primjenjuje odredbe članka 8.,</p>			
---	--	--	--

<p>članka 15. stavaka od 2. do 6. te članka 16.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Zaštitne mjere i sankcije</p> <p>1. Ako dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaje država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu te ako osoba premještena unutar društva prijeđe vanjske granice, druga država članica ima pravo zahtijevati sljedeće dokaze da se osoba premještena unutar društva seli u drugu državu članicu za potrebe premještaja unutar društva:</p> <p>(a) primjerak obavijesti koju je poslao subjekt domaćin u prvoj državi članici u skladu s člankom 21. stavkom 2.; ili</p> <p>(b) pismo subjekta domaćina iz druge države članice u kojemu su navedeni barem podaci o trajanju mobilnosti unutar EU-a te lokacija subjekta ili</p>	<p style="text-align: center;">Članak 70.</p> <p style="text-align: center;">U članku 183. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„4. nije državljanin treće zemlje iz članka 58. stavka 6., članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 103.b stavka 2., članka 106. stavaka 3., 4. i 8., članka 126. stavka 4., članka 130. stavka 2., članka 133. stavka 4., članka 135.a stavaka 10. i 11 ., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona“.</p> <p style="text-align: center;">Članak</p> <p>89.</p> <p style="text-align: center;">Članak 251. mijenja se i glasi:</p> <p>(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:</p> <p>10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 124. st. 1. i 2., čl. 120. st. 6. i 7., čl. 183. st. 1., 2., 3. i 10., čl. 124. st. 2., čl. 251. st. 1. t. 3. i 4., i st. 2., st. 3. t. 3. i 4.</p>

<p>subjekata domaćina u drugoj državi članici.</p> <p>2. Ako prva država članica oduzme dozvolu za osobu premještenu unutar društva, ona odmah obavješćuje tijela druge države članice.</p> <p>3. Subjekt domaćin iz druge države članice obavješćuje nadležna tijela druge države članice o svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je dopuštena mobilnost.</p> <p>4. Druga država članica može zahtijevati da osoba premještena unutar društva odmah obustavi svaku djelatnost i napusti njezino državno područje ako:</p> <p>(a) nije bila obaviještena u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3., a ta država članica propisuje takvu obavijest;</p> <p>(b) je uložila prigovor na mobilnost u skladu s člankom 21. stavkom 6.;</p> <p>(c) je odbila zahtjev za dugoročnu mobilnost u skladu s člankom 22. stavkom 3.;</p> <p>(d) se dozvola za osobu premještenu unutar društva ili dozvola za dugoročnu</p>	<p>11. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 400,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p>		
--	---	--	--

<p>mobilitnost koristi u drugu svrhu osim one u koju je izdana; (e) uvjeti pod kojima je mobilnost odobrena više nisu ispunjeni.</p> <p>5. U slučajevima iz stavka 4., prva država članica na zahtjev druge države članice bez formalnosti i bez odgađanja dopušta ponovni ulazak osobe premještene unutar društva te, kada je to primjenjivo, njezinih članova obitelji. Navedeno se također primjenjuje ako je istekla ili je oduzeta dozvola za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice.</p> <p>6. Ako nositelj dozvole za osobu premještenu unutar društva prijeđe vanjske granice države članice koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska i boravka.</p>			
--	--	--	--

<p>7. Države članice mogu odrediti sankcije protiv subjekta domaćina s poslovnim nastanom na njezinom državnom području u skladu s člankom 9. ako:</p> <p>(a) subjekt domaćin nije uputio obavijest o mobilnosti osobe premještene unutar društva u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3.;</p> <p>(b) se dozvola za osobu premještenu unutar društva ili dozvola za dugoročnu mobilnost koristi u drugu svrhu osim one u koju je izdana;</p> <p>(c) je zahtjev za premještaj osobe unutar društva upućen državi članici koja nije država članica u kojoj se ostvaruje najdulji ukupni boravak;</p> <p>(d) osoba premještena unutar društva više ne ispunjava kriterije i uvjete na temelju kojih je odobrena mobilnost te subjekt domaćin ne obavijesti nadležna tijela druge države članice o takvoj promjeni;</p> <p>(e) je osoba premještena unutar društva počela raditi u drugoj državi članici premda nisu bili ispunjeni uvjeti za mobilnost u slučaju da se primjenjuje članak</p>			
--	--	--	--

<p>21. stavak 5. ili članak 22. stavak 2. točka (d).</p>			
<p>POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 24. Statistički podaci</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 120. st. 8. i 9.</p>
<p>1. Države članice Komisiji priopćuju statističke podatke o broju dozvola za osobu premještenu unutar društva i dozvola za dugoročnu mobilnost izdanih po prvi put i, kada je to primjenjivo, broju obavijesti primljenih u skladu s člankom 21. stavkom 2. i, u mjeri u kojoj je to moguće, broju osoba premještenih unutar društva čija je dozvola obnovljena ili oduzeta. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti dozvole te, u mjeri u kojoj je to moguće, prema gospodarskom sektoru i položaju premještenih osoba.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 93.</p>

<p>2. Statistički podaci se odnose na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine i priopćuju se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva referentna godina je 2017.</p> <p>3. Statistički podaci se priopćuju u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (15).</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Svake tri godine, a prvi put prije 29. studenog 2019., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Izvješće je posebno usmjereno na procjenu pravilnog funkcioniranja programa mobilnosti unutar EU-a te na moguće zlouporabe tog programa, kao i na međusobne utjecaje između tog programa i schengenske pravne stečevine. Komisija posebno procjenjuje praktičnu primjenu članaka 20., 21., 22., 23. i 26.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Suradnja među kontaktnim točkama</p> <p>1. Države članice imenuju kontaktne točke koje djelotvorno surađuju i odgovorne su za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provedbu članaka 21., 22. i 23. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.</p> <p>2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice, putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o imenovanim tijelima iz članka 11. stavka 4. i o postupku primijenjenom na mobilnost iz članaka 21. i 22.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 120. st. 7., 8. i 9.</p>

<p>Članak 27.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 29. studenog 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave na nju upućuje. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 20.
<p>Članak 28.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

<p>Članak 29.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
--	--	---------------------------	----------------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom se Direktivom određuju uvjeti za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika i utvrđuju prava sezonskih radnika.</p> <p>2. Za boravke koji nisu dulji od 90 dana, ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje schengensku pravnu stečevinu, posebno Zakonik o vizama, Zakonik o schengenskim granicama i Uredbu (EZ) br. 539/2001.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 1. st. 1.

<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave izvan državnog područja država članica i koji podnose zahtjev za prihvata, ili im je odobren prihvata na temelju ove Direktive, na državno područje države članice u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika.</p> <p>Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji u trenutku podnošenja zahtjeva borave na državnom području države članice, osim slučajeva iz članka 15.</p> <p>2. Prilikom prenošenja ove Direktive, države članice, prema potrebi uz savjetovanje sa socijalnim partnerima, navode one sektore zaposlenja koji uključuju djelatnosti koje ovise o izmjeni godišnjih doba. Države članice prema potrebi mogu izmijeniti taj popis sektora, uz savjetovanje sa socijalnim partnerima. Države članice</p>	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 58. st. 1. i 2., čl. 90. st. 1., čl. 3. t. 13.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>obavješćuju Komisiju o takvim izmjenama.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a)koji obavljaju djelatnosti u ime poduzeća s poslovnim nastanom u drugoj državi članici u okviru pružanja usluga u smislu članka 56. UFEU-a, uključujući državljane trećih zemalja koje su poduzeća s poslovnim nastanom u nekoj državi članici uputila u okviru pružanja usluga u skladu s Direktivom 96/71/EZ;</p> <p>(b)koji su članovi obitelji državljana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodno kretanje unutar Unije, u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (16);</p> <p>(c)koji, zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o njihovu državljanstvu, imaju prava na slobodno kretanje jednaka onima građana Unije na temelju sporazumâ između Unije i država članica ili između Unije i trećih zemalja.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;</p> <p>(b) „sezonski radnik” znači državljanin treće zemlje koji zadržava svoje glavno boravište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi na državnom području države članice kako bi obavljao djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje su izravno sklopili taj državljanin treće zemlje i poslodavac s poslovnim nastanom u toj državi članici;</p> <p>(c) „djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba” znači djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi: „9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p>U članku 104.</p> <p>Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p>Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: - na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona - na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. t. 3., 9., 12. i 13., čl. 35. st. 1., čl. 90. st. 1., čl. 104. st. 3., čl. 88. st. 1.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>nadilazi onu potrebnu za uobičajeno tekuće poslovanje;</p> <p>(d) „dozvola za sezonski rad” znači odobrenje izdano primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002 (17), koje sadrži upućivanje na sezonski rad i omogućuje nositelju da boravi i radi na državnom području države članice više od 90 dana na temelju ove Direktive;</p> <p>(e) „viza za kratkotrajni boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno u članku 2. točki 2. podtočki (a) Zakonika o vizama ili je izdano u skladu s nacionalnim pravom države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti;</p> <p>(f) „viza za dugotrajni boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno u članku 18. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma ili je izdano u skladu s nacionalnim pravom države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti;</p> <p>(g) „jedinstveni postupak podnošenja zahtjeva” znači</p>	<p>- na temelju potvrde o prijavi rada ili</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p>		
--	--	--	--

<p>postupak koji, na temelju jednog zahtjeva državljanina treće zemlje za odobrenje boravka i rada na državnom području države članice, dovodi do odluke o zahtjevu za dozvolu za sezonski rad;</p> <p>(h) „odobrenje za potrebe sezonskog rada” znači bilo koje odobrenje iz članka 12. kojim se njegovom nositelju omogućuje da boravi i radi na državnom području države članice koja je izdala odobrenje na temelju ove Direktive;</p> <p>(i) „radna dozvola” znači bilo koje odobrenje koje izdaje država članica u skladu s nacionalnim pravom za potrebe rada na državnom području te države članice.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između Unije, ili između Unije i njezinih država članica, s jedne</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>strane, i jedne ili više trećih zemalja, s druge strane; (b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Kriteriji i zahtjevi za prihvatanje u statusu sezonskog radnika za boravke koji su dulji od 90 dana</p> <p>1. Zahtjevu za prihvatanje u državu članicu pod uvjetima iz ove Direktive za boravak koji je dulji od 90 dana prilaže se:</p> <p>(a) valjani ugovor o radu ili, ako tako predviđa nacionalno pravo, upravni propisi ili praksa, obvezujuća ponuda za posao u statusu sezonskog radnika u dotičnoj državi članici od strane poslodavca s poslovnim nastanom u toj državi članici, u kojima su navedeni:</p> <p>i. mjesto i vrsta rada; ii. trajanje zaposlenja; iii. primici od rada;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p style="text-align: center;">U članku 104.</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka sezonskom radniku u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a ako poslodavac u kontinuitetu zapošljava istog sezonskog radnika dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad iz stavka 5. ovoga članka.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvoljava se boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi: „(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se sezonskom radniku: “.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104., čl. 105. st. 1., čl. 104. st. 5. t. 4. i 5., čl. 105. st. 1. t. 2., čl. 97. st. 4., čl. 104. st. 5. t. 1.</p>

<p>iv.broj radnih sati na tjedan ili mjesec;</p> <p>v.iznos eventualnog plaćenog dopusta;</p> <p>vi.prema potrebi, ostali relevantni radni uvjeti; i</p> <p>vii.ako je moguće, datum početka zaposlenja;</p> <p>(b)dokaz posjedovanja zdravstvenog osiguranja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, dokaz da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične države članice, za razdoblje u kojem takvo osiguranje i odgovarajuća prava na povlastice nisu zajamčeni u vezi s radom ili kao rezultat rada izvršenog u toj državi članici;</p> <p>(c)dokaz da će sezonski radnik imati primjeren smještaj ili da će mu primjeren smještaj biti osiguran u skladu s člankom 20.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju da su uvjeti iz stavka 1. točke (a) u skladu s mjerodavnim propisima, kolektivnim ugovorima i/ili praksom.</p>	<p>Iza točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi:</p> <p>„6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p>Članak 97. mijenja se i glasi:</p> <p>(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljani treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.</p> <p>(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje.</p> <p>(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.</p>		
---	--	--	--

<p>3. Na temelju dokumentacije priložene u skladu sa stavkom 1., države članice zahtijevaju da sezonski radnik za vrijeme svojeg boravka ima dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje te da se ne treba koristiti njihovim sustavima socijalne pomoći.</p> <p>4. Državljanima trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne odobrava se prihvati.</p> <p>5. Prilikom ispitivanja zahtjeva za odobrenje iz članka 12. stavka 2., države članice provjeravaju predstavlja li državljani treće zemlje rizik u pogledu nezakonitog useljavanja te namjerava li državljani treće zemlje napustiti državno područje država članica najkasnije na datum prestanka važenja odobrenja.</p> <p>6. U slučajevima kada je u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao utvrđeno da će državljani treće zemlje obavljati reguliranu profesiju, kako je definirana u Direktivi 2005/36/EZ, države članice mogu zahtijevati od podnositelja</p>			
---	--	--	--

<p>zahtjeva da podnese dokumentaciju kojom dokazuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene nacionalnim pravom za obavljanje te regulirane profesije.</p> <p>7. Države članice zahtijevaju da državljani treće zemlje posjeduju valjanu putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom. Države članice zahtijevaju da razdoblje valjanosti putne isprave pokriva barem razdoblje valjanosti odobrenja za potrebe sezonskog rada.</p> <p>Osim toga, države članice mogu zahtijevati:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) da razdoblje valjanosti premašuje namjeravano trajanje boravka za najviše tri mjeseca;(b) da je putna isprava izdana unutar posljednjih deset godina; i(c) da putna isprava sadrži barem dvije prazne stranice.			
---	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Opseg prihvata</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da odredi opseg prihvata državljana trećih zemalja koji ulaze na njezino državno područje za potrebe sezonskog rada. Na temelju toga, zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada može se ili smatrati neprihvatljivim ili se može odbiti.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost.
<p>Članak 8.</p> <p>Razlozi za odbijanje</p> <p>1. Države članice odbijaju zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada ako:</p> <p>(a) se ne poštuje članak 5. ili 6.; ili</p> <p>(b) su dokumenti podneseni za potrebe članka 5. ili 6. bili stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p>U članku 104.</p> <p>U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se zonskom radniku:</p> <p>Iza točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi:</p> <p>„6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.“</p> <p style="text-align: right;">Članak 27.</p> <p>Članak 93. mijenja se i glasi:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 5., čl. 105. st. 1. t. 1., čl. 93. st. 1., čl. 98. st. 1. i 2., čl. 105. st. 2. i 3., čl. 107.

<p>2. Države članice prema potrebi odbijaju zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada kada je:</p> <p>(a) poslodavac bio sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(b) poduzeće poslodavca u postupku likvidacije u skladu s nacionalnim propisima o nesolventnosti ili je bilo u tom postupku, ili se ne obavlja gospodarska aktivnost; ili</p> <p>(c) poslodavac bio sankcioniran na temelju članka 17.</p> <p>3. Države članice mogu provjeriti mogu li dotično upražnjeno radno mjesto popuniti državljani dotične države članice ili drugi građani Unije ili državljani trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici te u tom slučaju mogu odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo prema kojem građani Unije imaju prednost, kako je izraženo u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p>	<p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca 2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija 3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj 4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu 5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja 6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu 7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad 8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno 		
--	---	--	--

<p>4. Države članice mogu odbiti zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada ako:</p> <p>(a) poslodavac nije ispunio svoje pravne obveze koje se odnose na socijalnu sigurnost, oporezivanje, prava radnika, radne uvjete ili uvjete zapošljavanja, kako je predviđeno u mjerodavnim propisima i/ili kolektivnim ugovorima; ili</p> <p>(b) je poslodavac, u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode datumu podnošenja zahtjeva, ukinuo radno mjesto na puno radno vrijeme kako bi dobio upražnjeno mjesto koje poslodavac želi popuniti upotrebom ove Direktive; ili</p> <p>(c) državljanin treće zemlje nije poštovao obveze koje proizlaze iz prethodne odluke o prihvatu u statusu sezonskog radnika.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući interese sezonskog</p>	<p>posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p> <p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu</p>		
--	--	--	--

<p>radnika, i poštovanje načela proporcionalnosti.</p> <p>6. Razlozi za odbijanje izdavanja vize za kratkotrajni boravak regulirani su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.</p>	<p>različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p> <p>(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p style="text-align: center;">Članak 32.</p> <p style="text-align: center;">Članak 98. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, osim u slučajevima iz članka 97. stavka 7., članka 101. i članka 110. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.</p> <p style="text-align: center;">Članak 41.</p> <p>U članku 105. stavku 2. iza točke 2. briše se točka i dodaju točke 3., 4. i 5. koje glase:</p> <p>„3. ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost</p>		
---	--	--	--

4. ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
5. ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.“.

Članak 43.

U članku 107. stavku 1. iza točke 3. briše se točka i dodaje točka 4. koja glasi:
„4. je priložena dokumentacija prijevarno stečena, krivotvorena ili otuzakonito promijenjena.“.

<p>Članak 9.</p> <p>Oduzimanje odobrenja za potrebe sezonskog rada</p> <p>1. Države članice oduzimaju odobrenje za potrebe sezonskog rada kada:</p> <p>(a) su dokumenti podneseni za potrebe članka 5. ili 6. bili stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni; ili</p> <p>(b) svrha boravka nositelja ne odgovara svrhama za koje mu je boravak odobren.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 43.</p> <p>U članku 107. stavku 1. iza točke 3. briše se točka i dodaje točka 4. koja glasi:</p> <p>„4. je priložena dokumentacija prijevarno stečena, krivotvorena ili protuzakonito promijenjena.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p>U članku 104.</p> <p>U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p> <p>„(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se zonskom radniku: “.</p> <p>Iza točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi:</p>	<p>Nije preuzeto</p> <p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9.</p> <p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 5., čl. 105. st. 1. t. 1. i st. 3., čl. 93., čl. 98. st. 1. i 2., čl. 105. st. 2. i 3., čl. 107. st. 2. t. 1. i 2. i st. 4. - 9.</p>

<p>2. Države članice prema potrebi oduzimaju odobrenje za potrebe sezonskog rada kada je:</p> <p>(a) poslodavac bio sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(b) poduzeće poslodavca u postupku likvidacije u skladu s nacionalnim propisima o nesolventnosti ili je bilo u tom postupku, ili se ne izvršava gospodarska aktivnost; ili</p> <p>(c) poslodavac bio sankcioniran na temelju članka 17.</p> <p>3. Države članice mogu oduzeti odobrenje za potrebe sezonskog rada kada:</p> <p>(a) se ne poštuje ili se više ne poštuje članak 5. ili 6.;</p> <p>(b) poslodavac nije ispunio svoje pravne obveze koje se odnose na socijalnu sigurnost, oporezivanje, prava radnika, radne uvjete ili uvjete zapošljavanja, kako je predviđeno u mjerodavnim propisima i/ili kolektivnim ugovorima;</p>	<p>„6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca 2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija 3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj 4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu 		
---	---	--	--

<p>(c) poslodavac nije ispunio svoje obveze na temelju ugovora o radu;</p> <p>(d) je poslodavac, u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode danu podnošenja zahtjeva, ukinuo radno mjesto na puno radno vrijeme kako bi dobio upražnjeno mjesto koje poslodavac želi popuniti upotrebom ove Direktive.</p> <p>4. Države članice mogu oduzeti odobrenje za potrebe sezonskog rada ako državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19) ili za zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom dotične države članice.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o oduzimanju odobrenja uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući interese sezonskog radnika, i poštovanje načela proporcionalnosti.</p> <p>6. Razlozi za poništenje ili ukidanje vize za kratkotrajni</p>	<p>5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja</p> <p>6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu</p> <p>7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad</p> <p>8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenju dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p>		
---	---	--	--

<p>boravak regulirani su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.</p>	<p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p> <p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p> <p>(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p style="text-align: center;">Članak 32.</p> <p style="text-align: center;">Članak 98. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, osim u slučajevima iz članka 97. stavka 7., članka 101. i članka 110. ovoga Zakona.</p>		
---	---	--	--

	<p>(2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.</p> <p style="text-align: center;">Članak 41.</p> <p>U članku 105. stavku 2. iza točke 2. briše se točka i dodaju točke 3., 4. i 5. koje glase:</p> <p>„3. ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost</p> <p>4. ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno inaktiviran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>5. ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te druge obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9.

<p>Članak 10.</p> <p>Obveza suradnje</p> <p>Države članice mogu zahtijevati od poslodavca da pruži sve relevantne informacije potrebne za izdavanje, produljenje ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>POSTUPAK I ODOBRENJA ZA POTREBE SEZONSKOG RADA</p>	<p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p style="text-align: center;">Članak 97. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članak 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.</p> <p>(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 97. st. 1., 2. i 5.</p>
---	--	----------------------------	--

<p>Članak 11.</p> <p>Pristup informacijama</p> <p>1. Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva i informacijama o ulasku i boravku, uključujući prava i obveze te postupovna jamstva sezonskog radnika.</p> <p>2. Kada države članice državljanima trećih zemalja izdaju odobrenje za potrebe sezonskog rada, također im pružaju informacije u pisanom obliku o njihovim pravima i obvezama na temelju ove Direktive, uključujući i postupke povodom pritužbe.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 36.</p> <p style="text-align: center;">U članku 101. stavku 1. riječi: „i ispunjavati uvjet iz članka 99. stavka 8. ovoga Zakona“ brišu se.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 101. st. 1. i 4.</p>
<p>Članak 12.</p> <p>Odobrenja za potrebe sezonskog rada</p> <p>1. Za boravke koji nisu dulji od 90 dana, države članice izdaju državljanima trećih zemalja, koji poštuju članak 5. i nisu</p>	<p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p style="text-align: center;">U članku 104.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 3., čl. 90. st. 1., čl. 3. t. 9., čl. 104. st. 3. i 4., čl. 168. st. 1. i 2., čl. 257. st. 1., čl. 35., čl. 36., čl. 37.</p>

<p>obuhvaćeni razlozima navedenima u članku 8., jedno od sljedećih odobrenja za potrebe sezonskog rada, ne dovodeći u pitanje pravila o izdavanju viza za kratkotrajni boravak kako je utvrđeno u Zakoniku o vizama i u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95 (20):</p> <p>(a) vizu za kratkotrajni boravak, s naznakom da je izdana za potrebe sezonskog rada;</p> <p>(b) vizu za kratkotrajni boravak i radnu dozvolu, s naznakom da su izdane za potrebe sezonskog rada; ili</p> <p>(c) radnu dozvolu s naznakom da je izdana za potrebe sezonskog rada, ako je državljanin treće zemlje izuzet od zahtjeva posjedovanja vize u skladu s Prilogom II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 te dotična država članica na tog državljanina ne primjenjuje članak 4. stavak 3. te uredbe.</p> <p>Prilikom prenošenja ove Direktive, države članice predviđaju bilo odobrenja iz</p>	<p>Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.“</p> <p>U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi: „(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se zonskom radniku: “.</p> <p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi: „9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p>U članku 35. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“</p> <p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>U članku 37. stavak 3. mijenja se i glasi:</p>		
--	--	--	--

<p>točaka (a) i (c) ili odobrenja iz točaka (b) i (c).</p> <p>2. Za boravke koji su dulji od 90 dana, države članice izdaju državljanima trećih zemalja, koji poštuju članak 6. i nisu obuhvaćeni razlozima navedenima u članku 8., jedno od sljedećih odobrenja za potrebe sezonskog rada:</p>	<p>„(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.</p>		
<p>(a)vizu za dugotrajni boravak, s naznakom da je izdana za potrebe sezonskog rada;</p> <p>(b) dozvolu za sezonski rad; ili</p> <p>(c)dozvolu za sezonski rad i vizu za dugotrajni boravak ako se viza za dugotrajni boravak zahtijeva prema nacionalnom pravu za ulazak na državno područje.</p> <p>Prilikom prenošenja ove Direktive, države članice predviđaju samo jedno od odobrenja iz točaka (a), (b) i (c).</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje schengensku pravnu stečevinu, države članice utvrđuju podnosi li zahtjev državljanin treće zemlje i/ili poslodavac.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.</p>

<p>Obveza država članica da utvrde podnosi li zahtjev državljanin treće zemlje i/ili poslodavac ne dovodi u pitanje nikakve aranžmane prema kojima se od obojice zahtijeva sudjelovanje u postupku.</p> <p>4. Dozvolu za sezonski rad iz stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) izdaju nadležna tijela država članica primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi (EZ) br. 1030/2002. Države članice na dozvoli navode da je izdana za potrebe sezonskog rada.</p> <p>5. U slučaju viza za dugotrajni boravak države članice unose upućivanje kojim se navodi da je viza izdana za potrebe sezonskog rada u rubrici „napomene” na naljepnici vize u skladu s točkom 12. Priloga Uredbi (EZ) br. 1683/95.</p> <p>6. Države članice mogu navesti dodatne informacije koje se odnose na radni odnos sezonskog radnika u papirnatom obliku ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe</p>			
--	--	--	--

<p>(EZ) br. 1030/2002 i u točki (a) podtočki 16. Priloga toj uredbi.</p> <p>7. Kada se viza zahtijeva isključivo za potrebe ulaska na državno područje države članice i državljanin treće zemlje ispunjava uvjete za izdavanje dozvole za sezonski rad u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom točkom (c), dotična država članica osigurava državljaninu treće zemlje sve što je potrebno za dobivanje potrebne vize.</p> <p>8. Izdavanje vize za dugotrajni boravak iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da izdaju prethodno odobrenje za rad u dotičnoj državi članici.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Zahtjevi za dozvolu za sezonski rad</p> <p>1. Države članice imenuju tijela nadležna za zaprimanje i odlučivanje o zahtjevima za izdavanje te za izdavanje dozvola za sezonski rad.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 90. st. 1., čl. 91. st. 1.</p>

<p>2. Zahtjev za dozvolu za sezonski rad podnosi se u jedinstvenom postupku podnošenja zahtjeva.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Trajanje boravka</p> <p>1. Države članice određuju najdulje razdoblje boravka za sezonske radnike koje nije kraće od pet mjeseci niti dulje od devet mjeseci u bilo kojem razdoblju od 12 mjeseci. Nakon isteka tog razdoblja državljaniin treće zemlje napušta državno područje države članice, osim ako dotična država članica izda boravišnu dozvolu u skladu s nacionalnim pravom ili pravom Unije za potrebe koje nisu sezonski rad.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti najdulje razdoblje u okviru bilo kojeg razdoblja od 12 mjeseci tijekom kojeg poslodavac može zaposliti sezonske radnike. To razdoblje ne smije biti kraće od</p>	<p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p style="text-align: center;">U članku 104.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 42.</p> <p style="text-align: center;">U članku 106. stavku 1. riječ: „šest“ zamjenjuje se riječju: „devet“.</p> <p>Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi: „(8) Za državljanina treće zemlje može se podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad koja nije u svrhu sezonskog zapošljavanja prije isteka dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju državljaniin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 3., čl. 106. st. 1.</p>

<p>najduljeg razdoblja boravka određenog u skladu sa stavkom 1.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Produljenje boravka ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada</p> <p>1. U okviru najduljeg razdoblja iz članka 14. stavka 1. i pod uvjetom da se poštuje članak 5. ili 6. te da nisu ispunjeni razlozi navedeni u članku 8. stavku 1. točki (b), članku 8. stavku 2. i, ako je primjenjivo, članku 8. stavku 4., države članice dopuštaju sezonskim radnicima jedno produljenje njihova boravka ako sezonski radnici produlje svoj ugovor kod istog poslodavca.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, dopustiti sezonskim radnicima da produlje svoj ugovor kod istog poslodavca te svoj boravak više od jednom, pod uvjetom da najdulje razdoblje iz</p>	<p style="text-align: center;">Članak 42.</p> <p>U članku 106. stavku 1. riječ: „šest“ zamjenjuje se riječju: „devet“.</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Sezonskom radniku će se unutar roka od devet mjeseci godišnje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 104. ovoga Zakona, jednom produljiti: - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog poslodavca - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca.“.</p> <p>Stavak 6. mijenja se i glasi: „(6) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka u roku od tri dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.“.</p> <p>Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi: „(8) Za državljanina treće zemlje može se podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad koja nije u svrhu sezonskog zapošljavanja prije isteka dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka, u kojem slučaju državljanin</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 106. st. 1.-6.</p>

<p>članka 14. stavka 1. nije prekoračeno.</p> <p>3. U okviru najduljeg razdoblja iz članka 14. stavka 1. i pod uvjetom da se poštuje članak 5. ili 6. te da nisu ispunjeni razlozi navedeni u članku 8. stavku 1. točki (b), članku 8. stavku 2. i, ako je to primjenjivo, članku 8. stavku 4., države članice dopuštaju sezonskim radnicima jedno produljenje njihova boravka kako bi bili zaposleni kod drugog poslodavca.</p> <p>4. Države članice mogu odlučiti, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, dopustiti sezonskim radnicima da se zaposle kod drugog poslodavca i da produlje svoj boravak više od jednom, pod uvjetom da najdulje razdoblje iz članka 14. stavka 1. nije prekoračeno.</p> <p>5. Za potrebe stavaka od 1. do 4., države članice prihvaćaju podnošenje zahtjeva kada se sezonski radnik kojemu je odobren prihvata na temelju ove Direktive nalazi na državnom području dotične države članice.</p>	<p>treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.“.</p>		
--	--	--	--

<p>6. Države članice mogu odbiti produljiti boravak ili obnoviti odobrenje za potrebe sezonskog rada kada predmetno upražnjeno radno mjesto mogu popuniti državljani dotične države članice ili drugi građani Unije ili državljani trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo prema kojem građani Unije imaju prednost, kako je izraženo u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p> <p>7. Države članice odbijaju produljiti boravak ili obnoviti odobrenje za potrebe sezonskog rada ako je dosegnuto najdulje trajanje boravka kako je određeno u članku 14. stavku 1.</p> <p>8. Države članice mogu odbiti produljiti boravak ili obnoviti odobrenje za potrebe sezonskog rada ako državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU ili ako državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim</p>			
--	--	--	--

<p>obvezama ili praksom dotične države članice.</p> <p>9. Članak 9. stavak 2. i članak 9. stavak 3. točke (b), (c) i (d) ne primjenjuju se na sezonskog radnika koji se prijavljuje na radno mjesto kod drugog poslodavca u skladu sa stavkom 3. ovog članka kada se te odredbe odnose na prethodnog poslodavca.</p> <p>10. Razlozi za produljenje vize za kratkotrajni boravak regulirani su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.</p> <p>11. Ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 1., u svakoj odluci o zahtjevu za produljenje ili obnavljanje uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući interese sezonskog radnika, i poštuje se načelo proporcionalnosti.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>Olakšavanje ponovnog ulaska</p> <p>1. Države članice olakšavaju ponovni ulazak državljanima trećih zemalja kojima je bio odobren prihvata u tu državu članicu u statusu sezonskog radnika barem jednom tijekom prethodnih pet godina i koji su u potpunosti poštovali uvjete koji se primjenjuju na sezonske radnike na temelju ove Direktivi tijekom svakog njihovog boravka.</p> <p>2. Olakšavanje ponovnog ulaska iz stavka 1. može uključivati jednu ili više mjera kao što su:</p> <p>(a) odobravanje izuzeća od zahtjeva podnošenja jednog ili više dokumenata iz članka 5. ili 6.;</p> <p>(b) izdavanje nekoliko dozvola za sezonski rad u okviru jedinstvenog upravnog akta;</p> <p>(c) ubrzani postupak za donošenje odluke o zahtjevu za dozvolu za sezonski rad ili vizu za dugotrajni boravak;</p> <p>(d) prioritet u pregledu zahtjeva za prihvata u statusu sezonskog radnika, uključujući uzimanje u obzir prethodne prihvate</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p style="text-align: center;">Članak 42.</p> <p style="text-align: center;">U članku 106.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je odlučiti o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka u roku od tri dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p style="text-align: center;">Članak 97. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 8., čl. 57. st. 2., čl. 90. st. 1., čl. 91. st. 1., čl. 106. st. 5., 6. i 7., čl. 97. st. 1. i 5., čl. 106. st. 2., 3. i 4.</p>
---	---	----------------------------	---

<p>prilikom odlučivanja o zahtjevima s obzirom na iscrpljivanje opsega prihvata.</p>	<p>(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ugovor o radu 2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac 3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja. <p>(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.</p> <p>(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje.</p> <p>(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak</p>		
--	---	--	--

	<p>i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju.</p> <p>(8) Ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe čime se radnik državljanin treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 42.</p> <p style="text-align: center;">U članku 106.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Sezonskom radniku će se unutar roka od devet mjeseci godišnje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 104. ovoga Zakona, jednom produljiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog poslodavca - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca.“. 		
<p>Članak 17.</p> <p>Sankcije za poslodavce</p> <p>1. Države članice predviđaju sankcije za poslodavce koji nisu ispunili svoje obveze iz ove Direktive, uključujući isključivanje poslodavaca, koji ozbiljno krše svoje obveze iz ove Direktive, iz mogućnosti</p>	<p style="text-align: center;">Članak 84.</p> <p style="text-align: center;">Članak 247. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 247., čl. 107. st. 2., 4., 5., 6., 7., 8. i 9.</p>

<p>zapošljavanja sezonskih radnika. Te su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p> <p>2. Ako je odobrenje za potrebe sezonskog rada oduzeto na temelju članka 9. stavka 2. i članka 9. stavka 3. točaka (b), (c) i (d), države članice osiguravaju da je poslodavac odgovoran platiti naknadu sezonskom radniku u skladu s postupcima prema nacionalnom pravu. Eventualna odgovornost obuhvaća sve nepodmirene obveze koje bi poslodavac morao poštovati u slučaju da odobrenje za potrebe sezonskog rada nije oduzeto.</p> <p>3. Kada je poslodavac podizvoditelj koji je prekršio ovu Direktivu, a glavni izvoditelj i eventualni posrednički podizvoditelj nisu ispunili obveze dužne pažnje kako je određeno nacionalnim pravom, glavni izvoditelj i eventualni posrednički podizvoditelj mogu:</p> <p>(a) podlijegati sankcijama iz stavka 1.;</p> <p>(b) zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca, biti odgovorni platiti naknadu</p>	<p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.) - nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.) <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.) 		
---	---	--	--

<p>sezonskom radniku koja mu pripada u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(c) zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca, biti odgovorni platiti zaostale isplate sezonskom radniku koje mu pripadaju u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti stroža pravila o odgovornosti u okviru nacionalnog prava.</p>	<p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) - nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.) <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik– pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje:</p> <p>1. ako državljanin treće zemlje:</p>		
---	---	--	--

	<p>-nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.)</p> <p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.)</p> <p>- nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)</p> <p>2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>3. a nije korisnik naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom</p>		
--	--	--	--

	<p>kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.</p> <p>(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.)“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 43.</p> <p>U članku 107. stavku 1. iza točke 3. briše se točka i dodaje točka 4. koja glasi: „4. je priložena dokumentacija prijeverno stečena, krivotvorena ili otuzakonito promijenjena.“.</p>		
<p>Članak 18.</p> <p>Postupovna jamstva</p> <p>1. Nadležna tijela države članice donose odluku o zahtjevu za odobrenje za potrebe sezonskog rada. Nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci u</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p>Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 91. st. 1. i 5., čl. 106. st. 2., 3. i 4., čl. 62. st. 2., čl. 105. st. 1., 2. i 3., čl. 35., čl. 40., čl. 41.</p>

<p>pisanom obliku, u skladu s postupcima za obavješćivanje utvrđenima nacionalnim pravom, u najkraćem mogućem roku, a najkasnije 90 dana od dana kada je podnesen potpuni zahtjev.</p> <p>2. U slučaju podnošenja zahtjeva za produljenje boravka ili za obnavljanje odobrenja na temelju članka 15., države članice poduzimaju sve razumne korake za osiguravanje da sezonski radnik nije dužan prekinuti svoj radni odnos s istim poslodavcem ili spriječen u tome da promijeni poslodavca zbog tekućih upravnih postupaka.</p> <p>Kada valjanost odobrenja za potrebe sezonskog rada prestaje tijekom postupka produljenja ili obnavljanja, države članice u skladu sa svojim nacionalnim pravom dopuštaju sezonskom radniku da nastavi boraviti na njihovu državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu, pod uvjetom da je zahtjev podnesen u okviru razdoblja valjanosti odobrenja i</p>	<p>izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p>(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljanin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.</p> <p style="text-align: center;">Članak 42.</p> <p style="text-align: center;">U članku 106.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Sezonskom radniku će se unutar roka od devet mjeseci godišnje, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 104. ovoga Zakona, jednom produljiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod istog poslodavca - važenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca.“. <p style="text-align: center;">Članak 41.</p> <p style="text-align: center;">U članku 105. stavku 2. iza točke 2. briše se točka i dodaju točke 3., 4. i 5. koje glase:</p> <p>„3. ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost</p> <p>4. ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je potvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>5. ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i</p>		
--	--	--	--

<p>da razdoblje iz članka 14. stavka 1. nije isteklo.</p> <p>Kada se primjenjuje drugi podstavak, države članice mogu, inter alia, odlučiti:</p> <p>(a) izdati nacionalne privremene boravišne dozvole ili ekvivalentna odobrenja do donošenja odluke;</p> <p>(b) dopustiti sezonskom radniku da radi do donošenja te odluke.</p> <p>Tijekom razdoblja pregleda zahtjeva za produljenje ili obnavljanje primjenjuju se odgovarajuće odredbe ove Direktive.</p>	<p>pošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.“.</p> <p style="text-align: right;">Članak</p> <p>U članku 35. stavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.</p>		
<p>3. Kada su informacije ili dokumentacija priloženi uz zahtjev nepotpuni, nadležna tijela u razumnom roku obavješćuju podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama te određuju razuman rok za njihovu dostavu. Rok iz stavka 1. ne teče sve dok nadležna tijela ne prime potrebne dodatne informacije.</p> <p>4. Podnositelju se u pisanom obliku dostavljaju razlozi za odluku kojom se zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 98.</p>

<p>rada smatra neprihvatljivim ili kojom se odbija zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada ili se odbija produljenje boravka ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada. Razlozi za odluku kojom se oduzima odobrenje za potrebe sezonskog rada dostavljaju se u pisanom obliku sezonskom radniku i, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, poslodavcu.</p> <p>5. Svaka odluka kojom se zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada smatra neprihvatljivim ili se odbija taj zahtjev, odbija produljenje boravka ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada ili se oduzima odobrenje za potrebe sezonskog rada može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kod kojeg se može uložiti žalba te rok za podnošenje žalbe.</p> <p>6. Postupovna jamstva koja se odnose na vize za kratkotrajni boravak regulirana su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Pristojbe i troškovi</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih pristojbi ne smije biti nerazmjerna ili previsoka. Pristojbe za vize za kratkotrajni boravak regulirane su odgovarajućim odredbama schengenske pravne stečevine. Kada te pristojbe plaća državljanin treće zemlje, države članice mogu predvidjeti da ima pravo na nadoknadu od poslodavca u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati od poslodavaca sezonskih radnika da plate:</p> <p>(a)putne troškove od mjesta porijekla sezonskog radnika do</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21) članak/članci 7. t. 1. i 6.</p>

<p>mjesta rada u dotičnoj državi članici i troškove povratka;</p> <p>(b) troškove zdravstvenog osiguranja iz članka 5. stavka 1. točke (b) i članka 6. stavka 1. točke (b).</p> <p>Kada ih plate poslodavci, takvi se troškovi ne mogu naplatiti od sezonskog radnika.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Smještaj</p> <p>1. Države članice zahtijevaju dokaz da sezonski radnik koristi smještaj koji mu osigurava primjeren životni standard, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, tijekom svojeg cjelokupnog boravka. Nadležno tijelo obavještuje se o svim promjenama smještaja sezonskog radnika.</p> <p>2. Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:</p> <p>(a) od sezonskog radnika može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim neto</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 9. i 10.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 47., čl. 48., 49. i 50.</p>

<p>primicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja. Takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće sezonskog radnika;</p> <p>(b)poslodavac sezonskom radniku dostavlja ugovor o najmu ili jednakovrijedan dokument u kojemu su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj;</p> <p>(c)poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u dotičnoj državi članici.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Raspoređivanje putem javnih službi za zapošljavanje</p> <p>Države članice mogu odrediti da se raspoređivanje sezonskih radnika provodi isključivo putem javnih službi za zapošljavanje.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>PRAVA</p>	<p style="text-align: center;">Članak 32.</p> <p style="text-align: center;">Članak 98. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, osim u slučajevima iz članka 97. stavka 7., članka 101. i članka 110. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja u cilju zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.</p> <p>(3) Opseg zahtijevanih uvjeta za obavljanje poslova radnog mjesta naveden u testu tržišta rada ne može biti veći od uvjeta na usporedivim radnim mjestima niti plaća može biti manja od plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se provodi test tržišta rada odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 98., čl. 101.</p>

	<p>(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje provest će postupak posredovanja ako u evidenciji nezaposlenih osoba ima osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje.</p> <p>(5) O rezultatu testa tržišta rada Hrvatski zavod za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 15 dana od dana traženja poslodavca.</p> <p>(6) Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti dozvolu za boravak i rad, u roku od 90 dana od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.</p> <p>(7) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 36.</p> <p style="text-align: center;">U članku 101. stavku 1. riječi: „i ispunjavati uvjet iz članka 99. stavka 8. ovoga Zakona“ brišu se.</p>		
<p>Članak 22.</p> <p>Prava na temelju odobrenja za potrebe sezonskog rada</p> <p>Tijekom razdoblja valjanosti odobrenja iz članka 12., nositelj uživa najmanje sljedeća prava:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 47., čl. 54., čl. 57. st. 1. t. 7. i st. 2., čl. 108. st. 1. t. 8.</p>

<p>(a)pravo na ulazak i boravak na državnom području države članice koja je izdala odobrenje;</p> <p>(b)slobodan pristup cjelokupnom državnom području države članice koja je izdala odobrenje, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(c)pravo obavljanja konkretne profesionalne djelatnosti za koju je izdano odobrenje u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Pravo na jednako postupanje</p> <p>1. Sezonski radnici uživaju pravo jednakog postupanja kao i državljani države članice domaćina barem u odnosu na:</p> <p>(a)uvjete zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radne uvjete, uključujući plaću i otkaz, radno vrijeme, dopust i praznike, kao i zdravstvene i sigurnosne zahtjeve na radnom mjestu;</p> <p>(b)pravo na štrajk i poduzimanje industrijske akcije, u skladu s nacionalnim pravom i praksom države članice domaćina, te slobodu udruživanja i povezivanja i članstva u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 108.</p>

<p>organizaciji koja zastupa radnike ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući prava i povlastice koje dodjeljuju te organizacije, uključujući pravo na pregovaranje i sklapanje kolektivnih ugovora, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;</p> <p>(c) zaostale isplate od poslodavaca, u vezi s eventualnim nepodmirenim primicima od rada, prema državljaninu treće zemlje;</p> <p>(d) grane socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004;</p> <p>(e) pristup robi i uslugama te ponudi robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim stanovanja, ne dovodeći u pitanje slobodu sklapanja ugovora u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom;</p> <p>(f) usluge savjetovanja o sezonskom radu koje nude uredi za zapošljavanje;</p> <p>(g) obrazovanje i strukovno osposobljavanje;</p> <p>(h) priznavanja diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija, u</p>			
--	--	--	--

<p>skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima;</p> <p>(i) porezne povlastice, u mjeri u kojoj se smatra da sezonski radnik za porezne svrhe ima boravište u dotičnoj državi članici.</p> <p>Sezonski radnici koji se presele u treću zemlju, ili nadživjele osobe takvih sezonskih radnika koje borave u trećoj zemlji te koje su stekle prava od sezonskih radnika, primaju zakonske mirovine na temelju prethodnog zaposlenja sezonskog radnika i koje su stečene u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i po istim stopama kao državljani dotične države članice kada se presele u treću zemlju.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje:</p> <p>i. na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (d) isključivanjem obiteljskih naknada i naknada za nezaposlenost, ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1231/2010;</p>			
--	--	--	--

<p>ii. na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (g) ograničavanjem njegove primjene na obrazovanje i strukovno osposobljavanje koje je izravno povezano sa specifičnom djelatnošću zaposlenja i isključivanjem bespovratnih sredstava i zajmova za studiranje i uzdržavanje ili drugih bespovratnih sredstava i zajmova;</p> <p>iii. na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (i) u odnosu na porezne povlastice ograničavanjem njegove primjene na slučajeve u kojima se registrirano ili uobičajeno boravište članova obitelji sezonskog radnika za koje on/ona traži povlastice nalazi na državnom području dotične države članice.</p> <p>3. Pravo na jednako postupanje predviđeno u stavku 1. ne dovodi u pitanje pravo države članice da oduzme ili odbije produljiti ili obnoviti odobrenje za potrebe sezonskog rada u skladu s člancima 9. i 15.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Praćenje, ocjena i inspekcije</p> <p>1. Države članice osiguravaju mjere radi sprječavanja mogućih zlouporaba i sankcioniranja kršenja ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, ocjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da službe koje su nadležne za inspekciju rada ili nadležna tijela i, kada je to predviđeno nacionalnim pravom za domaće radnike, organizacije koje zastupaju interese radnika imaju pristup radnom mjestu i, uz suglasnost radnika, pristup smještaju.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 78.</p> <p style="text-align: center;">U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, obavljaju inspektori i državni službenici tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika.</p> <p style="text-align: center;">U stavku 4. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 238., čl. 239., čl. 242.</p>
<p>Članak 25.</p> <p>Olakšavanje podnošenja pritužbi</p> <p>1. Države članice osiguravaju učinkovite mehanizme putem kojih sezonski radnici mogu podnositi pritužbe protiv svojih poslodavaca izravno ili putem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 109.</p>

<p>trećih osoba koje imaju, u skladu s kriterijima utvrđenim u njihovom nacionalnom pravu, legitiman interes za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom, ili putem nadležnog tijela države članice ako je tako predviđeno nacionalnim pravom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da treće osobe koje, u skladu s kriterijima utvrđenima u njihovom nacionalnom pravu, imaju legitiman interes za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom, mogu u ime sezonskog radnika ili njemu u potporu, uz njegovo odobrenje, pokrenuti bilo koji upravni ili građanski postupak, isključujući postupke i odluke koji se odnose na vize za kratkotrajni boravak, predviđenima za provedbu ove Direktive.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da sezonski radnici imaju isti pristup kao i drugi radnici na sličnom radnom mjestu mjerama zaštite protiv otkaza ili drugog nepovoljnog postupanja od strane poslodavca kao reakcije na pritužbu iznesenu u okviru poduzeća ili na bilo koji pravni</p>			
--	--	--	--

<p>postupak čiji je cilj osigurati usklađenost s ovom Direktivom.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Statistički podaci</p> <p>1. Države članice dostavljaju Komisiji statističke podatke o broju odobrenja za potrebe sezonskog rada koje su izdane prvi puti, u mjeri u kojoj je to moguće, o broju državljana trećih zemalja čije je odobrenje za potrebe sezonskog rada produljeno, obnovljeno ili oduzeto. Ti statistički podaci razvrstavaju se prema državljanstvu i, u mjeri u kojoj je to moguće, prema razdoblju valjanosti odobrenja i gospodarskom sektoru.</p> <p>2. Statistički podaci iz stavka 1. odnose se na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine i dostavljaju se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 93.</p>

<p>referentne godine. Prva referentna godina je 2017.</p> <p>3. Statistički podaci iz stavka 1. dostavljaju se u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (21).</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Svake tri godine, a prvi put najkasnije 30. rujna 2019., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama te predlaže eventualne potrebne izmjene.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. rujna 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 19.</p>

<p>službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 30.</p> <p>Primatelji</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Članak 5.</p> <p>Kriteriji i zahtjevi za prihvatanje za zapošljavanje u statusu sezonskog radnika za boravke koji nisu dulji od 90 dana</p> <p>1. Zahtjevu za prihvatanje u državu članicu pod uvjetima iz ove Direktive za boravak koji nije dulji od 90 dana prilaže se:</p> <p>(a) valjani ugovor o radu ili, ako tako predviđa nacionalno pravo, upravni propisi ili praksa, obvezujuća ponuda za posao u statusu sezonskog radnika u dotičnoj državi članici od strane poslodavca s poslovnim nastanom u toj državi članici, u kojima su navedeni:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. mjesto i vrsta rada; ii. trajanje zaposlenja; iii. primici od rada; iv. broj radnih sati na tjedan ili mjesec; v. iznos eventualnog plaćenog dopusta; vi. prema potrebi, ostali relevantni radni uvjeti; i vii. ako je moguće, datum početka zaposlenja; 	<p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p style="text-align: center;">U članku 104.</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka sezonskom radniku u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a ako poslodavac u kontinuitetu zapošljava istog sezonskog radnika dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad iz stavka 5. ovoga članka.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvoljava se boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 104. st. 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9. i 10., čl. 105. st. 1. t. 2.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>(b)dokaz posjedovanja zdravstvenog osiguranja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, dokaz da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične države članice, za razdoblja u kojima takvo osiguranje i odgovarajuća prava na povlastice nisu zajamčeni u vezi s radom ili kao rezultat rada izvršenog u toj državi članici;</p>	<p>„(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se zonskom radniku: “.</p> <p>Iza točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi:</p> <p>„6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.“.</p>		
<p>(c)dokaz da će sezonski radnik imati primjeren smještaj ili da će mu primjeren smještaj biti osiguran u skladu s člankom 20.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju da su uvjeti iz stavka 1. točke (a) u skladu s mjerodavnim propisima, kolektivnim ugovorima i/ili praksom.</p> <p>3. Na temelju dokumentacije priložene u skladu sa stavkom 1., države članice zahtijevaju da se sezonski radnik ne koristi njihovim sustavima socijalne pomoći.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 47.-50.</p>

<p>4. U slučajevima kada je u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao utvrđeno da će državljanin treće zemlje obavljati reguliranu profesiju, kako je definirana u Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća(18), države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da podnese dokumentaciju kojom dokazuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene nacionalnim pravom za obavljanje te regulirane profesije.</p> <p>5. Prilikom ispitivanja zahtjeva za odobrenje iz članka 12. stavka 1., države članice koje ne primjenjuju schengensku pravnu stečevinu u cijelosti provjeravaju:</p> <p>(a) predstavlja li državljanin treće zemlje rizik u pogledu nezakonitog useljavanja;</p> <p>(b) namjerava li državljanin treće zemlje napustiti državno područje država članica najkasnije na dan prestanka važenja odobrenja.</p>			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju:</p> <p>(a) uvjeti ulaska i boravka za razdoblje dulje od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe i, ako države članice tako odluče, programâ razmjene učenika ili obrazovnih projekata, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair;</p> <p>(b) uvjeti za ulazak i boravak te prava istraživača i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji, kao i studenata, iz</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 57.st. 1. t. 1., 2., 3., 4., 6. i 7., čl. 72. st. 1., čl. 73., čl. 74., čl. 110. t. 23. i 24.

<p>točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja na temelju ove Direktive prva izda odobrenje državljaninu treće zemlje.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata ili kojima je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe. Države članice također mogu odlučiti primjenjivati odredbe ove Direktive na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata u svrhu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p>U članku 57. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi: „8. rada upućenog radnika koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana“.</p> <p>Iza točke 11. briše se točka i dodaje se točka 12. koja glasi: „12. useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>(8) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen rješenjem: - ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljanin treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku - ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 57.st. 1., čl. 110. t. 23. i 24., čl. 73. st. 2., čl. 74. st. 1., čl. 58. st. 7., čl. 57. st. 1. t. 9., čl. 117. st. 1., čl. 126. st. 1., 2., 3.</p>

<p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a)koji traže međunarodnu zaštitu ili su korisnici međunarodne zaštite u skladu s Direktivom 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) ili su korisnici privremene zaštite u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (18) u nekoj državi članici;</p> <p>(b)čiji je protjerivanje suspendirano iz činjeničnih ili pravnih razloga;</p> <p>(c)koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodu kretanja na području Unije;</p> <p>(d)koji uživaju status osobe s dugotrajnim boravištem u nekoj državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ (19);</p> <p>(e)koji zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o</p>	<p style="text-align: right;">Članak</p> <p>46.</p> <p>Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p style="text-align: right;"><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 126.</p> <p>(1) „Plava karta EU-a“ za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno je odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje:</p> <p>- u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske</p> <p>- u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev će biti odbačen ako ga je podnio državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje, a koji će biti odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.</p>		
---	---	--	--

<p>njihovu državljanstvu, imaju prava na slobodu kretanja jednaka onima građana Unije na temelju sporazumâ između Unije i njezinih država članica te trećih zemalja ili između Unije i trećih zemalja;</p> <p>(f)koji dolaze u Uniju kao pripravnici u sklopu premještaja unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU;</p> <p>(g)koji su primljeni kao visoko kvalificirani radnici u skladu s Direktivom Vijeća 2009/50/EZ (20).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20) članak/članci 1., 4., 13., 27., 30.
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;</p> <p>2. „istraživač” znači državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću visokoškolsku kvalifikaciju koja tom državljaninu treće zemlje</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p style="text-align: center;">U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).</p> <p>Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. st. 1. t. 3., 9., 10. i 28.-40., čl. 64.

<p>omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti za koje se takva kvalifikacija uobičajeno zahtijeva;</p> <p>3. „student” znači državljanin treće zemlje koji je primljen na visoko učilište i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi, obavljajući to kao svoju glavnu djelatnost, redovito studirao te stekao visokoškolsku kvalifikaciju koju dotična država članica priznaje, što uključuje diplome, potvrde ili akademske stupnjeve doktora znanosti na visokim učilištima, što može podrazumijevati i pripremni program koji prethodi takvom obrazovanju, u skladu s nacionalnim pravom, ili obvezno osposobljavanje;</p> <p>4. „učenik” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi pohađao priznati državni ili regionalni program srednjoškolskog obrazovanja koje odgovara</p>	<p><i>„45) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.</i></p>		
--	--	--	--

<p>razini 2 ili 3 Međunarodne standardne klasifikacije obrazovanja, u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom;</p> <p>5., „pripravnik” znači državljanin treće zemlje koji je stekao visokoškolsku kvalifikaciju ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju;</p> <p>6., „volonter” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu;</p> <p>7., „volonterski program” znači program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na programu priznatom kao takvom od strane dotične države članice ili Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne</p>			
---	--	--	--

<p>svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac;</p> <p>8.,osoba koja obavlja poslove au pair” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi ga privremeno primila neka obitelj s ciljem poboljšanja njegovih jezičnih vještina i znanja o dotičnoj državi članici u zamjenu za obavljanje lakših kućanskih poslova i čuvanje djece;</p> <p>9.,istraživanje” znači sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalazanja novih mogućnosti za primjenu;</p> <p>10.,istraživačka organizacija” znači svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje;</p> <p>11.,obrazovna ustanova” znači javna ili privatna srednjoškolska ustanova koju je priznala dotična država članica ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom te države</p>			
--	--	--	--

<p>članice domaćina na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu u svrhe navedene u ovoj Direktivi;</p> <p>12. „obrazovni projekt” znači skup obrazovnih aktivnosti koje razvija neka obrazovna ustanova države članice u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja;</p> <p>13. „visoko učilište” znači svaka vrsta visokog učilišta koje je priznato kao takvo ili ga se smatra takvim u skladu s nacionalnim pravom koje, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, dodjeljuje priznate visokoškolske ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja, bez obzira na naziv takve ustanove, ili svaka ustanova koja, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, nudi strukovno obrazovanje ili osposobljavanje na razini tercijarnog obrazovanja;</p> <p>14. „subjekt domaćin” znači istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna</p>			
--	--	--	--

<p>ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili subjekt koji je domaćin pripravnicima kojemu je dodijeljen državljanin treće zemlje za potrebe ove Direktive i koji se nalazi na državnom području dotične države članice, bez obzira na njegov pravni oblik, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>15. „obitelj domaćin” znači obitelj koja privremeno prima osobu koja obavlja poslove au pair te s njom dijeli svoj svakodnevni obiteljski život na državnom području države članice na temelju sporazuma sklopljenog između obitelji domaćina i osobe koja obavlja poslove au pair;</p> <p>16. „zaposlenje” znači izvršavanje aktivnosti za poslodavca ili pod njegovim vodstvom ili nadzorom koje obuhvaćaju svaki oblik rada ili posla uređen nacionalnim pravom ili odgovarajućim kolektivnim sporazumima ili u skladu s ustaljenom praksom;</p> <p>17. „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaka pravna osoba za koju ili pod čijim</p>			
---	--	--	--

<p>vodstvom ili nadzorom se poduzima zaposlenje;</p> <p>18. „prva država članica” znači država članica koja je prva izdala odobrenje državljaninu treće zemlje na temelju ove Direktive;</p> <p>19. „druga država članica” znači bilo koja država članica koja nije prva država članica;</p> <p>20. „programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti” znači programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima;</p> <p>21. „odobrenje” znači boravišna dozvola ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, viza za dugotrajan boravak izdana za potrebe ove Direktive;</p> <p>22. „boravišna dozvola” znači odobrenje izdano primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 kojim se nositelju daje pravo da zakonito boravi na području države članice;</p>			
--	--	--	--

<p>23. „viza za dugotrajan boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno člankom 18. Schengenske konvencije (21) ili koje je izdano u skladu s nacionalnim pravom država članica koje ne primjenjuju u cijelosti schengensku pravnu stečevinu;</p> <p>24. „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja kako su definirani člankom 4. stavkom 1. Direktive 2003/86/EZ;</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između Unije ili Unije i njezinih država članica i jedne ili više trećih zemalja; ili</p> <p>(b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>članica da donose ili zadržavaju odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se ova Direktiva primjenjuje s obzirom na članak 10. stavak 2. točku (a) te članke 18., 22., 23., 24., 25., 26., 34. i 35.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>PRIHVAT</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Načela</p> <p>1. Prihvat državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive podložan je provjeri dokazne dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava:</p> <p>(a) opće uvjete utvrđene u članku 7.; i</p> <p>(b) odgovarajuće posebne uvjete iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva predoči dokaznu dokumentaciju iz stavka 1. na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1., čl. 72. st. 1. i 2., čl. 73. st. 1.-6., čl. 125.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 3. st. 1.-4.

<p>kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>3. Ako su ispunjeni svi opći uvjeti i odgovarajući posebni uvjeti za prihvata, državljani trećih zemalja stječu pravo na odobrenje.</p> <p>Ako država članica izdaje boravišne dozvole samo na svojem državnom području i ako su svi uvjeti za prihvata utvrđeni u ovoj Direktivi ispunjeni, dotična država članica državljaninu treće zemlje izdaje traženu vizu.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Obujam prihvata</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi, u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a, obujam prihvata državljana trećih zemalja iz članka 2. stavka 1. ove Direktive, uz iznimku studenata, ako dotična država članica smatra da su ili će biti u radnom odnosu. Na temelju toga, zahtjev za odobrenje može se smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije iskorištena ponuđena mogućnost.</p>

<p>Članak 7.</p> <p>Opći uvjeti</p> <p>1. U pogledu prihvata državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a) predočava važeću putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, i prema potrebi, zahtjev za vizu ili važeću vizu ili, ako je primjenjivo, važeću boravišnu dozvolu ili važeću vizu za dugotrajn boravak; države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putne isprave obuhvaća barem razdoblje trajanja planiranog boravka;</p> <p>(b) ako je državljanin treće zemlje maloljetan prema nacionalnom pravu dotične države članice,</p>	<p style="text-align: right;">Članak</p> <p>10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina 2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina 3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini 4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju 5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1., 4., 5., čl. 72. st. 1. t. 4. i st. 7., čl. 73. st. 9., čl. 74. st. 1., 2. i 3., čl. 125. st. 1. i 5., čl. 58. st. 2. i 3., čl. 90. st. 1.</p>

<p>predočava suglasnost roditelja ili jednakovrijednu ispravu za planirani boravak;</p> <p>(c)predočava dokaz da državljaniin treće zemlje ima ili je, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice; osiguranje mora biti važeće tijekom razdoblja trajanja planiranog boravka;</p>	<p>6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona</p> <p>7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner</p> <p>8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva iz članka 79.a ovoga Zakona.</p>		
<p>(d)dostavlja dokaz, ako država članica to zatraži, da je plaćena naknada za rješavanje zahtjeva predviđena člankom 36.;</p> <p>(e)osigurava dokaz na zahtjev dotične države članice da će tijekom planiranog boravka državljaniin treće zemlje imati dostatna sredstva za pokrivanje troškova boravka bez upotrebe sustava socijalne pomoći države članice te za troškove povratka. Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja i u obzir uzima sredstva koja proizlaze, među ostalim, iz potpora, studentskih ili istraživačkih stipendija, važećeg ugovora o radu ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21) članak/članci 1.</p>

obvezujuće ponude za posao te iz financijske obveze koju je preuzela organizacija za razmjenu učenika, subjekt koji je domaćin pripravnicima, organizacija za volonterske programe, obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair.

2. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na njihovu državnom području.

Ako se nacionalnim pravom države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični državljanin treće zemlje još ne zna buduću adresu, država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju državljanin treće zemlje dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja na temelju članka 17.

3. Države članice mogu navesti referentni iznos koji smatraju „dostatnim sredstvima” kako je navedeno u stavku 1. točki (e).
Procjena dostatnih sredstava

<p>temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja.</p> <p>4. Zahtjev se podnosi i ispituje kada državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice za koju podnosi zahtjev za prihvata ili kada već boravi u toj državi članici kao nositelj važeće boravišne dozvole ili vize za dugotrajan boravak.</p> <p>Država članica iznimno može u skladu sa svojim nacionalnim pravom odobriti podneseni zahtjev ako dotični državljanin treće zemlje nema važeću boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajan boravak, ali zakonito boravi na njezinu državnom području.</p> <p>5. Države članice određuju treba li zahtjeve podnijeti državljanin treće zemlje, subjekt domaćin ili bilo koji od njih.</p> <p>6. Državljanima trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne odobrava se prihvata.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Posebni uvjeti za istraživače</p> <p>1. Osim općih uvjeta utvrđenih člankom 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja, podnositelj zahtjeva dostavlja sporazum o gostovanju ili ugovor, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u skladu s člankom 10.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 1. i 2., čl. 59. st. 1.
<p>2. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu istraživačke organizacije da će u slučaju kada istraživač boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, ta istraživačka organizacija biti odgovorna za naknadu troškova vezanih za boravak i povratak istraživača, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost istraživačke organizacije prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o gostovanju.</p> <p>Ako je pravo na boravak istraživača produljeno u skladu s člankom 25., odgovornost istraživačke organizacije iz prvog podstavka ovog članka</p>		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. -Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

<p>ograničava se do datuma izdavanja boravišne dozvole u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva.</p> <p>3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za istraživačke organizacije u skladu s člankom 9. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 2. ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (c), (d) ili (e) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti istraživačke organizacije koje su dobile suglasnost.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama</p> <p>1. Države članice mogu odlučiti predvidjeti postupak davanja suglasnosti javnim i/ili privatnim istraživačkim organizacijama koje žele ugostiti istraživača u skladu s postupkom prihvata utvrđenim ovom Direktivom.</p> <p>2. Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 1. i 18., čl. 256. st. 5.</p>

<p>mora biti u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice. Istraživačke organizacije podnose zahtjeve za suglasnost u skladu s tim postupcima, na temelju svojih statutarnih zadaća ili razloga osnivanja, prema potrebi, i uz dokaz da provode istraživanje.</p> <p>Suglasnost se dodjeljuje istraživačkim organizacijama na razdoblje od najmanje pet godina. U iznimnim slučajevima države članice mogu dodijeliti suglasnost za kraće razdoblje.</p> <p>3. Država članica može, među ostalim mjerama, odbiti produljiti ili odlučiti povući izdanu suglasnost ako:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) istraživačka organizacija više ne poštuje stavak 2. ovog članka, članak 8. stavak 2. ili članak 10. stavak 7.(b) suglasnost je stečena prijevarom; ili(c) istraživačka organizacija potpisala je sporazum o gostovanju s državljaninom treće države na prijevaran način ili djelujući iz nepažnje.			
--	--	--	--

<p>Ako je zahtjev za produljenjem odbijen ili je suglasnost povučena, dotičnoj organizaciji može biti zabranjeno ponovno podnošenje zahtjeva za suglasnost tijekom razdoblja od najviše pet godina od dana objave odluke o odbijanju produljenja ili povlačenju.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Sporazum o gostovanju</p> <p>1. Istraživačka organizacija koja želi ugostiti državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja potpisuje s njim sporazum o gostovanju. Države članice mogu predvidjeti da se ugovori koji sadrže elemente iz stavka 2. i, prema potrebi, stavka 3. smatraju jednakima sporazumima o gostovanju za potrebe ove Direktive.</p> <p>2. Sporazum o gostovanju sadržava:</p> <p>(a) naziv ili svrhu istraživačke aktivnosti ili područje istraživanja;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 18., čl. 256. st. 5.</p>

<p>(b)obvezu državljanina treće zemlje da će nastojati dovršiti istraživačku aktivnost;</p> <p>(c)obvezu istraživačke organizacije da će biti domaćin državljaninu treće zemlje u svrhu dovršetka istraživačke aktivnosti;</p> <p>(d)datum početka i završetka ili procijenjeno trajanje istraživačke aktivnosti;</p> <p>(e)informacije o planiranoj mobilnosti u jednu ili više drugih država članica ako je mobilnost poznata u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici.</p> <p>3. Države članice mogu također zahtijevati da sporazum o gostovanju sadržava:</p> <p>(a)informacije o pravnom odnosu između istraživačke organizacije i istraživača;</p> <p>(b)informacije o uvjetima rada istraživača.</p> <p>4. Istraživačke organizacije mogu potpisati sporazume o gostovanju samo ako je istraživačka aktivnost prihvaćena na relevantnim razinama u organizaciji, nakon ispitivanja:</p>			
--	--	--	--

<p>(a)svrhe i procijenjenog trajanja istraživačke aktivnosti kao i raspoloživih financijskih sredstava za njezino provođenje;</p> <p>(b)kvalifikacije državljanina treće zemlje s obzirom na ciljeve istraživanja uz predočenje ovjerene preslike kvalifikacija;</p> <p>5. Sporazum o gostovanju automatski prestaje važiti ako državljaninu treće zemlje nije dopušten prihvrat ili ako je prestao pravni odnos između istraživača i organizacije.</p> <p>6. Istraživačke organizacije bez odgađanja obavješćuju nadležno tijelo dotične države članice o svim okolnostima koje bi mogle spriječiti provedbu sporazuma o gostovanju.</p> <p>7. Države članice mogu predvidjeti da, u roku od dva mjeseca od prestanka važenja dotičnog sporazuma o gostovanju, istraživačka organizacija dostavlja nadležnim tijelima određenima u tu svrhu potvrdu da je istraživačka aktivnost provedena.</p> <p>8. Države članice mogu u svojem nacionalnom pravu</p>			
---	--	--	--

<p>odrediti posljedice povlačenja suglasnosti ili odbijanja produljenja suglasnosti za postojeće sporazume o gostovanju, sklopljene u skladu s ovim člankom, kao i posljedice za odobrenja za dotične istraživače.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Posebni uvjeti za studente</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu studiranja, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:</p> <p>(a) da je državljanin treće zemlje primljen na visoko učilište radi studiranja;</p> <p>(b) ako država članica to zahtijeva, da su visokom učilištu plaćene naknade koje visoko učilište traži;</p> <p>(c) ako država članica to zahtijeva, o zadovoljavajućoj razini znanja jezika za praćenje studijskog programa;</p> <p>(d) ako država članica to zahtijeva, da će državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove studija.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1., čl. 73. st. 1., 2. i 9.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21) članak/članci 3.</p>

<p>2. Za državljane trećih zemalja koji automatski ispunjavaju uvjete za dobivanje zdravstvenog osiguranja za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kao rezultat upisa na visoko učilište smatra se da ispunjavaju uvjete iz članka 7. stavka 1. točke (c).</p> <p>3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta u skladu s člankom 15. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (d) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti visoka učilišta koja su dobila suglasnost.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Posebni uvjeti za učenike</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje za potrebe sudjelovanja u programu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1, čl. 72. st. 1., 2. i 6., čl. 256. st. 5.</p>

<p>razmjene učenika ili u obrazovnom projektu, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:</p> <p>(a) da državljanin treće zemlje nije ni mlađi ni stariji od dobi ili razreda koje je odredila dotična država članica;</p> <p>(b) o prijemu u obrazovnu ustanovu;</p> <p>(c) o sudjelovanju u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene učenika ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom;</p> <p>(d) da obrazovna ustanova ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, treća strana prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova školovanja;</p> <p>(e) da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u specijalnom prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, u bilo</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>kojem drugom prostoru koji ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica i odabran je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti prihvata učenika koji sudjeluju u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu na državljane trećih zemalja koje nude iste mogućnosti za njihove državljane.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Posebni uvjeti za pripravnike</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu pripravništva, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a) dostavlja sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje. Države članice mogu zahtijevati da takav sporazum o</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1., čl. 110. t. 24., čl. 125. st. 5. i 6.</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2., 3. i 4. -Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>

<p>osposobljavanju odobri nadležno tijelo i da uvjeti pod kojima je sporazum sklopljen budu u skladu sa zahtjevima utvrđenima nacionalnim pravom, kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice. Sporazum o osposobljavanju sadržava:</p> <p>i.opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja;</p> <p>ii. trajanje pripravništva;</p> <p>iii.uvjete provođenja i nadzora pripravništva;</p> <p>iv. sate pripravništva; i</p> <p>v.pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina;</p> <p>(b)dostavlja dokaz o stjecanju visokoškolske kvalifikacije unutar dvije godine koje prethode datumu podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutnom studiranju s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije;</p> <p>(c)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da će tijekom boravka državljanin treće zemlje imati dostatna</p>			
---	--	--	--

<p>sredstva za troškove osposobljavanja;</p> <p>(d)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da državljaniin treće zemlje uči ili će učiti jezik radi stjecanja znanja koje je potrebno u svrhu pripravnštva;</p> <p>(e)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da subjekt domaćin prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno kad je riječ o troškovima boravka i smještaja;</p> <p>(f)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da pripravnštvo bude u istom području i na istoj razini kvalifikacije kao i visokoškolska kvalifikacija ili studiranje iz stavka 1. točke (b).</p> <p>3. Države članice mogu zahtijevati od subjekta domaćina</p>			
--	--	--	--

<p>da dokaže da se pripravništvom ne zamjenjuje radno mjesto.</p> <p>4. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu subjekta domaćina da je, u slučaju kada pripravnik boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, subjekt domaćin odgovoran za naknadu troškova vezanih za njegov boravak i vraćanje, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost subjekta domaćina prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o osposobljavanju.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Posebni uvjeti za volontere</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1., čl. 110. t. 23., čl. 125. st. 1. -4.</p>

<p>državljanina treće zemlje u svrhu volonterstva, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a)dostavlja sporazum sa subjektom domaćinom ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugim tijelom koje je u dotičnoj državi članici odgovorno za volonterski program u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje. Sporazum sadržava:</p> <p>i.opis volonterskog programa; ii. trajanje volonterstva; iii. uvjete provođenja i nadziranja volonterstva; iv. sate volonterstva; v. resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje i najmanji iznos novca za džeparac tijekom boravka; i vi. ako je primjenjivo, osposobljavanja koje će državljanin treće zemlje proći kako bi mogao obavljati volonterstvo;</p> <p>(b)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom njihova boravka, taj smještaj ispunjava</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>uvjete koje je odredila dotična država članica;</p> <p>(c) dostavlja dokaz da je subjekt domaćin ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugo tijelo odgovorno za volonterski program, u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama;</p> <p>(d) dostavljaju dokaz, ako država članica to zahtijeva, da je državljanin treće zemlje prošao ili će proći osnovnu izobrazbu iz jezika, povijesti, političkih i društvenih struktura te države članice.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti najnižu i najvišu dob za državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvatanje za volonterski program, ne dovodeći u pitanje pravila u okviru Europske volonterske službe.</p> <p>3. Od volontera koji sudjeluju u Europskoj volonterskoj službi ne zahtijeva se da dostave dokaze iz stavka 1. točke (c) i, ako je primjenjivo, točke (d).</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Suglasnost za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije zadužene za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnicima</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, države članice mogu odlučiti uspostaviti postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije odgovorne za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnicima.</p> <p>2. Suglasnost se daje u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice.</p> <p>3. Ako država članica odluči uspostaviti postupak davanja suglasnosti u skladu sa stavcima 1. i 2., subjektima domaćinima mora pružiti jasne i transparentne informacije u vezi s, među ostalim, uvjetima i kriterijima za davanje suglasnosti, razdoblju važenja suglasnosti, posljedicama nepridržavanja, uključujući moguće povlačenje i</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>
--	--	----------------------------------	--

<p>neprodukcije, kao i svim primjenjivim sankcijama.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Posebni uvjeti za osobe koje obavljaju poslove au pair</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu obavljanja poslova au pair, državljanin treće zemlje:</p> <p>(a) dostavlja sporazum između državljanina treće zemlje i obitelji domaćina kojim se određuju prava i obveze tog državljanina treće zemlje kao osobe koja obavlja poslove au pair, uključujući pojedinosti o džeparcu koji treba dobivati, odgovarajuće odredbe kojim se osobi koja obavlja poslove au pair omogućuje pohađanje tečajeva te najviši broj sati za obiteljske obveze;</p> <p>(b) u dobi je između 18 i 30 godina. U iznimnim</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>

<p>slučajevima država članica može odobriti prihvrat državljanina treće zemlje, kao osobe koja obavlja poslove au pair, koji je stariji od najviše dobne granice;</p> <p>(c) dostavlja dokaz da obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair, ako je predviđeno nacionalnim pravom, prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova života, smještaja i rizika od nesreće.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati od državljanina treće zemlje koji podnose zahtjev za prihvrat kao osoba koja obavlja poslove au pair da dostave dokaze:</p> <p>(a) o osnovnom znanju jezika dotične države članice; ili</p> <p>(b) o završenom srednjoškolskom obrazovanju, stručnim kvalifikacijama i, ako je primjenjivo, da ispunjavaju uvjete za obavljanje regulirane profesije, u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava.</p>			
--	--	--	--

3. Države članice mogu odrediti da zapošljavanje osoba koje obavljaju poslove au pair provodi samo organizacija koja posreduje za poslove au pair u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom.

4. Države članice mogu zahtijevati da je obitelj domaćina različite nacionalnosti od državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata u svrhu obavljanja poslova au pair te da nije obiteljski povezana s dotičnim državljaninom treće zemlje.

5. Najviši broj sati tjedno za obavljanje poslova au pair ne smije prijeći 25 sati. Osoba koja obavlja poslove au pair najmanje je jedan dan u tjednu oslobođena od obavljanja poslova au pair.

6. Države članice mogu odrediti najmanji novčani iznos kao džeparac koji treba platiti osobi koja obavlja poslove au pair.

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>ODOBRENJA I TRAJANJE BORAVKA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Odobrenja</p> <p>1. Ako je odobrenje u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose riječ „istraživač”, „student”, „učenik”, „pripravnik”, „volonter” ili au pair.</p> <p>2. Ako je odobrenje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice u odjeljku pod naslovom „napomene” na naljepnici vize upisuju upućivanje kojim se navodi da je izdana „istraživaču”, „studentu”, „učeniku”, „pripravniku”, „volonteru” ili au pairu.</p> <p>3. Za istraživače i studente koji u Uniju dolaze u okviru određenog programa Unije ili multilateralnog programa koji obuhvaća mjere mobilnosti ili u okviru sporazuma između dvaju ili više priznatih visokih učilišta, u odobrenju se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.</p>
--	--	----------------------	--

<p>navodi taj određeni program ili sporazum.</p> <p>4. Ako se istraživaču izdaje odobrenje za dugoročnu mobilnost u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose „istraživač – mobilnost”. Ako se odobrenje u svrhu dugoročne mobilnosti istraživaču izdaje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice upisuju „istraživač – mobilnost” u odjeljak pod naslovom „napomene” na naljepnici vize.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Trajanje odobrenja</p> <p>1. Razdoblje važenja odobrenja za istraživače iznosi najmanje godinu dana, ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>Trajanje odobrenja za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 1. i 2., čl. 73. st. 1. i 2., čl. 72. st. 2., čl. 125. st. 2. i 6., čl. 61. st. 2., čl. 35. st. 1., 2. i 3., čl. 40. st. 2.</p>

<p>programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti iznosi najmanje dvije godine ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja sporazuma o gostovanju, primjenjuje se prvi podstavak ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju.</p> <p>2. Razdoblje važenja odobrenja za studente iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju studija ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>Trajanje odobrenja za studente koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta jest najmanje dvije godine ili je jednako trajanju njihova studija ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja studija, primjenjuje se prvi podstavak</p>			
---	--	--	--

<p>ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju</p> <p>3. Države članice mogu odrediti da ukupno trajanje boravka za studij ne prelazi najdulje trajanje studija kako je određeno nacionalnim pravom.</p> <p>4. Razdoblje važenja odobrenja za učenike jednako je trajanju programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako su kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produžiti odobrenje jednom za razdoblje nužno za dovršetak programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako se ne primjenjuje članak 21.</p> <p>5. Razdoblje važenja odobrenja za osobe koje obavljaju poslove au pair jednako je trajanju sporazuma između osobe koja obavlja poslove au pair i obitelji domaćina ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produžiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje od najdulje šest mjeseci, nakon opravdanog</p>			
---	--	--	--

zahtjeva obitelji domaćina, ako se ne primjenjuje članak 21.

6. Razdoblje važenja odobrenja za pripravnike jednako je trajanju sporazuma o osposobljavanju ako je kraći od šest mjeseci, ili najdulje šest mjeseci. Ako je trajanje sporazuma dulje od šest mjeseci, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom.

Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje potrebno za dovršetak pripravnništva ako se ne primjenjuje članak 21.

7. Razdoblje važenja odobrenja za volontere jednako je trajanju sporazuma iz članka 14. stavka 1. točke (a) ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Ako je trajanje sporazuma dulje od godinu dana, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom.

8. Države članice mogu odrediti da, u slučaju da je važenje putne isprave državljanina treće zemlje kraće od jedne godine ili kraće od

<p>dvije godine u slučajevima iz stavaka 1. i 2., razdoblje važenja odobrenja ne smije biti dulje od razdoblja važenja putne isprave.</p> <p>9. Ako države članice dopuste ulazak i boravak tijekom prve godine na temelju vize za dugotrajan boravak, zahtjev za boravišnu dozvolu podnosi se prije isteka vize za dugotrajni boravak. Boravišna dozvola izdaje se ako se ne primjenjuje članak 21.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Dodatne informacije</p> <p>1. Države članice mogu navesti dodatne informacije u papirnatom obliku ili pohraniti takve informacije u elektroničkom obliku, kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj uredbi. Te informacije mogu se odnositi na boravak i, u slučajevima obuhvaćenima člankom 24. ove Direktive, gospodarske aktivnosti studenta i posebno uključivati cjelovit popis država članica u koje istraživač ili student</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p>(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljanin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.</p> <p>(3) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje:</p> <p>- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>namjerava ići u okviru mobilnosti ili relevantne informacije o određenom programu Unije ili multilateralnom programu koji obuhvaća mjere mobilnosti ili sporazum između dvaju ili više visokih učilišta.</p> <p>2. Države članice također mogu predvidjeti da se informacije iz stavka 1. ovog članka navode na vizi za dugotrajan boravak, kako je navedeno u točki 12. Priloga Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95 (22).</p>	<p>zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad i zakonskoj odredbi na temelju koje je dozvola za boravak i rad odobrena</p> <ul style="list-style-type: none"> - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, novom zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni zanimanja iz članka 103.c ovoga Zakona - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, novom poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovog Zakona - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, podaci o drugom poslodavcu, vremenskom razdoblju u kojem je dozvoljen dodatni rad, radnom mjestu i zanimanju u kojem se obavlja dodatan rad te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o dodatnom radu iz članka 103.e ovoga Zakona. 		
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>RAZLOZI ZA ODBIJANJE, POVLAČENJE ILI ODBIJANJE PRODULJENJA ODOBRENJÂ</p> <p>Članak 20.</p> <p>Razlozi za odbijanje</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjev ako:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p>U članku 87. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„3. ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:</p> <p>a) u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka</p> <p>b) u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna dugotrajna viza“.</p> <p>Točka 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„5. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na:</p> <p>a) godinu dana i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59. st. 1. i 2., čl. 87. st. 1., čl. 93. st. 1. i 2., čl. 94.</p>

<p>(a) nisu ispunjeni opći uvjeti iz članka 7. ili relevantni posebni uvjeti iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.;</p> <p>(b) priloženi dokumenti stečeni su prijevarom, ili su krivotvoreni, ili protuzakonito promijenjeni;</p> <p>(c) dotična država članica odobrava prihvata samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost.</p> <p>2. Države članice mogu odbiti zahtjev ako:</p> <p>(a) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada;</p> <p>(b) ako je primjenjivo, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koja će zapošljavati državljanina treće zemlje nije ispunila uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim</p>	<p>b) dvije godine i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno“.</p> <p>Točka 6. mijenja se i glasi: „6. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na vrijeme duže od dvije godine, boravi u inozemstvu višekratno duže od 270 dana ukupno ili duže od 90 dana jednokratno“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p>Članak 93. mijenja se i glasi: „(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca 2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija 3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj 4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu 		
--	--	--	--

<p>ugovorima ili praksama dotične države članice;</p> <p>(c) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair sankcionirana je u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(f) država članica ima dokaze ili ozbiljne i objektivne razloge da utvrdi da bi državljanin treće zemlje boravio na njezinu području u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za prihvata.</p>	<p>5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja</p> <p>6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu</p> <p>7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad</p> <p>8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještanje unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p>		
--	---	--	--

<p>3. Ako državljanin treće zemlje podnosi zahtjev da mu se odobri sklapanje radnog odnosa u nekoj državi članici, ta država članica može provjeriti bi li se radno mjesto u pitanju moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije ili državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici; u tom slučaju može odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>	<p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p> <p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p> <p>(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p style="text-align: center;">Članak 28.</p> <p style="text-align: center;">U članku 94. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>		
---	--	--	--

	<p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem će ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:</p> <ol style="list-style-type: none">1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana3. poslodavac ili korisnik iz članka 100. ovoga Zakona ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona, ako je dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, zaštiti na radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati8. je prijedlog za ukidanje podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja10. je državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, ukupno		
--	--	--	--

	<p>nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju sukladno članku 100. stavku 10. ovoga Zakona</p> <p>13. poslodavac u roku iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ne dostavi zadužnicu.“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6., 7., 8. i 9. koji glase:</p> <p>„(5) U slučajevima iz stavka 1. točke 3., 6. i točke 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca te točke 9., 11. i 12. ovoga članka, prije ukidanja dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena, državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola za boravak i rad ukinuti, osim ako ne koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona.</p> <p>(6) Dozvola za boravak i rad izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena neće se ukinuti za vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavka 1. točke 1., 4., 5. i točke 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na državljanina treće zemlje</p>		
--	---	--	--

	<p>te točke 8. ovoga članka ako je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 1. točke 10. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće se ukinuti dok je u tijeku postupak za promjenu poslodavca u istom zanimanju na temelju članka 103.d ovoga Zakona, ako je poslodavac podnio zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona.</p> <p>(8) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze iz stavka 1. točke 3. i 6. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(9) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. točke 10. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.</p>		
		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. - Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8. i čl. 9.
<p>Članak 21.</p> <p>Razlozi za povlačenje ili odbijanje produljenja odobrenja</p> <p>1. Države članice povlače ili, ako je primjenjivo, odbijaju produljenje odobrenja ako:</p> <p>(a) državljanin treće zemlje više ne ispunjava opće uvjete iz članka 7., osim članka 7. stavka 6., ili relevantne posebne uvjete iz članka 8., 11., 12., 13., 14., 16. ili uvjete utvrđene u članku 18.;</p> <p>(b) podneseno odobrenje ili podneseni dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni;</p> <p>(c) dotična država članica odobrava prihvata samo putem subjekta domaćina koji je</p>	<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p style="text-align: center;">U članku 87. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„3. ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:</p> <p style="text-align: center;">a) u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka</p> <p style="text-align: center;">b) u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna dugotrajna viza“.</p> <p style="text-align: center;">Točka 5. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„5. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na:</p> <p style="text-align: center;">a) godinu dana i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno</p> <p style="text-align: center;">b) dvije godine i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno“.</p> <p style="text-align: center;">Točka 6. mijenja se i glasi:</p> <p style="text-align: center;">„6. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na vrijeme duže od dvije godine, boravi u inozemstvu višekratno duže od 270 dana ukupno ili duže od 90 dana jednokratno“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 87. st. 1., čl. 93. st. 1., čl. 59. st. 1. i 2., čl. 73. st. 1.

<p>dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost;</p> <p>(d)svrha boravka državljanina treće zemlje ne odgovara svrhama za koje je boravak državljaninu treće zemlje dopušten;</p> <p>2. Države članice mogu povući odobrenje ili odbiti njegovo produljenje ako:</p> <p>(a)subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada;</p> <p>(b)ako se primjenjuje, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koji zapošljavaju državljanina treće zemlje nisu ispunili uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice;</p> <p>(c)subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a)</p>	<p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca 2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija 3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj 4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu 5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja 6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu 		
--	--	--	--

<p>ili treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair bila je sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(f) u pogledu studenata, ne poštuju se rokovi propisani za pristup gospodarskim aktivnostima na temelju članka 24. ili dotični student ne postiže dovoljan napredak na relevantnom studiju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.</p> <p>3. U slučaju povlačenja, prilikom procjene nedostatka napretka na relevantnom studiju, kako je navedeno u stavku 2.</p>	<p>7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad</p> <p>8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p>		
---	---	--	--

<p>točki (f), država članica može se savjetovati sa subjektom domaćinom.</p> <p>4. Države članice mogu povući ili odbiti produljiti odobrenje iz razloga vezanih za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.</p> <p>5. U slučaju da državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za produljenje odobrenja za sklapanje radnog odnosa ili nastavak radnog odnosa u nekoj državi članici, uz iznimku istraživača koji nastavlja zaposlenje kod istog subjekta domaćina, ta država članica može provjeriti bi li se dotično radno mjesto moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije, ili državljanima trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište u toj državi članici; u tom slučaju mogu odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p> <p>6. Ako država članica namjerava povući ili odbiti produljiti</p>	<p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 123.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. i 5. - Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

<p>odobrenje studentu u skladu sa stavkom 2. točkama (a), (c), (d) ili (e), studentu je dopušteno podnijeti zahtjev da mu domaćin bude drugo visoko učilište za ekvivalentni studijski program kako bi mu se omogućio dovršetak studija. Studentu je dopušteno ostati na državnom području države članice dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu.</p> <p>7. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o povlačenju ili odbijanju produljenja odobrenja uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>PRAVA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Jednako postupanje</p> <p>1. Istraživači imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavkom 1. i člankom 12.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 75.</p>

stavkom 4. Direktive 2011/98/EU.

2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje u pogledu istraživača:

(a) na temelju članka 12. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/98/EU isključivanjem potpora i zajmova za studij i smještaj ili ostalih potpora i zajmova;

(b) na temelju članka 12. stavka 1. točke (e) Direktive 2011/98/EU neodobravanjem obiteljske naknade istraživačima kojima je odobren boravak na državnom području dotične države članice za razdoblje koje nije dulje od šest mjeseci;

(c) na temelju članka 12. stavka 1. točke (f) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem njegove primjene na slučajeve u kojima se registrirano ili uobičajeno boravište članova obitelji istraživača za koje istraživač traži naknade nalazi na državnom području dotične države članice;

(d) na temelju članka 12. stavka 1. točke (g) Direktive

<p>2011/98/EU ograničavanjem pristupa smještaju.</p> <p>3. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te studenti imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavcima 1. i 4. Direktive 2011/98/EU podložno ograničenjima predviđenima stavkom 2. tog članka.</p> <p>4. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se ne smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, kako je predviđeno nacionalnim pravom, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s priznavanjem diploma, svjedodžbi i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima.</p>			
---	--	--	--

<p>Države članice mogu odlučiti da im neće odobriti jednako postupanje u pogledu postupaka za dobivanje smještaja i/ili usluga koje pružaju javne ustanove za zapošljavanje u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Podučavanje koje provode istraživači</p> <p>Uz istraživačke aktivnosti, istraživači mogu i podučavati u skladu s nacionalnim pravom. Države članice mogu odrediti maksimalan broj sati ili dana podučavanja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 9.</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Gospodarske aktivnosti studenata</p> <p>1. U slobodno vrijeme i uz poštovanje pravila i uvjeta koji se primjenjuju na relevantnu djelatnost u dotičnoj državi članici, studenti imaju pravo zaposliti se i obavljati gospodarsku djelatnost kao samozaposlene osobe, podložno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 89. st. 1. t. 10. i st. 3.</p>

<p>ograničenjima predviđenima stavkom 3.</p> <p>2. Prema potrebi, države članice studentima i/ili poslodavcima izdaju prethodno odobrenje u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. Svaka država članica određuje maksimalan broj sati tjedno ili dana ili mjeseci godišnje dopuštenih za takvu aktivnost, a koji ne smije biti manji od 15 sati tjedno ili od odgovarajućeg broja dana ili mjeseci godišnje. U obzir se može uzeti stanje na tržištu rada dotične države članice.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Boravak u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva za istraživače i studente</p> <p>1. Nakon dovršetka istraživanja ili studija, istraživači i studenti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 76.</p>

<p>imaju mogućnost ostati na državnom području države članice koja im je izdala odobrenje u skladu s člankom 17., na temelju boravišne dozvole iz stavka 3. ovog članka, tijekom razdoblja od najmanje devet mjeseci u svrhu traženja zaposlenja ili osnivanja poduzeća.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 47. st. 3. i 4.
<p>2. Države članice mogu odlučiti odrediti minimalnu razinu obrazovanja koju studenti moraju imati kako bi ostvarili korist primjenom ovog članka. Ta razina ne smije biti viša od razine 7 Europskog kvalifikacijskog okvira (23).</p> <p>3. U svrhu boravka iz stavka 1. države članice na zahtjev istraživača ili studenta izdaju boravišnu dozvolu tom državljaninu treće zemlje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002 ako su i dalje ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 7. stavku 1. točkama (a), (c), (d) i (e), članku 7. stavku 6. te, ako se primjenjuje, članku 7. stavku 2. ove Direktive. Države članice za istraživače zahtijevaju potvrdu subjekta domaćina o dovršetku istraživačkih aktivnosti ili, dokaz o stjecanju diplome visokog</p>		Nije potrebno preuzimanje	st. 5. i 7. -Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

<p>učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za studente. Prema potrebi i ako su odredbe članka 26. i dalje ispunjene, boravišna dozvola iz tog članka produljuje se na odgovarajući način.</p> <p>4. Države članice mogu odbiti zahtjev na temelju ovog članka ako:</p> <p>(a) uvjeti utvrđeni u stavcima 3. i, prema potrebi, stavcima 2. i 5. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) predloženi dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni.</p> <p>5. Države članice mogu zahtijevati da se zahtjev istraživača ili studenta i, prema potrebi, članova obitelji istraživača na temelju ovog članka podnese najmanje 30 dana prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17. ili 26.</p> <p>6. Ako dokaz o stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti ili potvrda istraživačke organizacije</p>			
--	--	--	--

<p>o dovršetku istraživačkih aktivnosti nisu dostupni prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17., a svi ostali uvjeti su ispunjeni, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje da boravi na njihovu državnom području kako bi dostavio takve dokaze u razumnom roku u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Nakon najmanje tri mjeseca od izdavanja boravišne dozvole na temelju ovog članka, dotična država članica može od državljanina trećih zemalja zahtijevati dokaz da imaju stvarne izgleda za zaposlenje ili pokretanje poslovanja.</p> <p>Države članice mogu zahtijevati da zaposlenje koje državljanin treće zemlje traži ili poslovanje koje pokreće odgovara razini provedenog istraživanja ili završenog studija.</p> <p>8. Ako uvjeti iz stavka 3. ili 7. više nisu ispunjeni, države članice mogu povući boravišnu dozvolu državljanina treće zemlje i, prema potrebi, članovima njegove</p>			
--	--	--	--

<p>obitelji u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>9. Druge države članice mogu primijeniti ovaj članak na istraživače i, prema potrebi, članove obitelji istraživača ili studente koji borave ili su boravili u dotičnoj drugoj državi članici u skladu s člankom 28., 29., 30. ili 31.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Članovi obitelji istraživača</p> <p>1. Kako bi se članovima obitelji istraživača dopustilo da se pridruže istraživaču u prvoj državi članici ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, u drugim državama članicama, države članice primjenjuju odredbe Direktive 2003/86/EZ s odstupanjima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, izdavanje boravišne dozvole članovima obitelji ne smije ovisiti o zahtjevu da istraživač ima osnovane izgleda za stjecanje prava na stalni</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 10.-15.</p>

<p>boravak i da ima minimalno razdoblje boravka.</p> <p>3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. zadnjeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, uvjeti i mjere za integraciju iz tih odredaba mogu se primijeniti tek nakon što je dotičnim osobama izdana boravišna dozvola.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, država članica izdaje boravišne dozvole članovima obitelji, ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, u roku od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. Nadležno tijelo dotične države članice obrađuje zahtjev za članove obitelji istodobno kada i zahtjev za prihvrat ili za dugoročnu mobilnost za istraživača, u slučaju da je zahtjev za obitelj istraživača podnesen istodobno. Boravišna dozvola za članove obitelji izdaje se samo ako je istraživaču izdano odobrenje na temelju članka 17.</p> <p>5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, razdoblje važenja</p>			
--	--	--	--

<p>boravišne dozvole članova obitelji u pravilu završava na datum isteka odobrenja za istraživača. To uključuje, prema potrebi, odobrenja izdana istraživaču za potrebe traženja zaposlenja ili poduzetništva kako je predviđeno u članku 25. Države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putnih isprava članova obitelji pokriva barem razdoblje trajanja planiranog boravka.</p> <p>6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. druge rečenice Direktive 2003/86/EZ, prva država članica ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, druge države članice ne primjenjuju rokove u pogledu pristupa tržištu rada za članove obitelji, osim u iznimnim okolnostima kao što su posebno visoke razine nezaposlenosti.</p>			
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>MOBILNOST MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA</p> <p>Članak 27.</p> <p>Mobilnost unutar EU-a</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 73. st. 5., čl. 74. st. 3., 4., 5., 7. i 9., čl. 89. st. 1. t. 8., 9., 10. i st. 3., čl. 74. st. 12., 14., 15.</p>

<p>1. Državljanin treće zemlje koji ima važeće odobrenje koje je izdala prva država članica u svrhu studija u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta ili za potrebe istraživanja imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio studija ili istraživanja u jednoj ili nekoliko drugih država članica na temelju tog odobrenja i važeće putne isprave pod uvjetima utvrđenima u člancima 28., 29. i 31. te podložno članku 32.</p> <p>2. Tijekom mobilnosti iz stavka 1. istraživači uz istraživačke aktivnosti mogu i podučavati, a studenti uz studij mogu i raditi, u jednoj ili nekoliko drugih država članica u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 23. odnosno članku 24.</p> <p>3. Ako istraživač prijeđe u drugu državu članicu u skladu s člankom 28. ili 29., članovima obitelji koji imaju boravišnu dozvolu izdanu u skladu s člankom 26. odobrava se da prate istraživača u okviru mobilnosti</p>			
---	--	--	--

<p>istraživača pod uvjetima utvrđenima u članku 30.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Kratkoročna mobilnost istraživača</p> <p>1. Istraživači koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica imaju pravo na boravak kako bi proveli dio svojeg istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od najviše 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana po državi članici, podložno uvjetima iz ovog članka.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri istraživača da provede dio istraživanja u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 3. i 4.</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>

<p>istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici.</p> <p>U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:</p> <p>(a)u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili</p> <p>(b)nakon što je istraživaču odobren prihvati u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu.</p> <p>3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost istraživača u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b), mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem</p>			
---	--	--	--

<p>trenutku nakon toga tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a), i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva razdoblje mobilnosti.</p> <p>6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a) sporazuma o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici;</p> <p>(b) ako to nije navedeno u sporazumu o gostovanju, planiranog trajanja i datuma mobilnosti;</p> <p>(c) dokaza da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p>			
--	--	--	--

<p>(d) dokaza da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b).</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog istraživača na državnom području druge države članice.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>7. Na temelju obavijesti iz stavka 2. druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost istraživača na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako:</p>			
---	--	--	--

<p>(a) uvjeti iz stavka 5. ili, ako je primjenjivo, stavka 6. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka;</p> <p>(c) ostvareno je najdulje trajanje boravka iz stavka 1.</p> <p>8. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 7. i ako mobilnost još nije nastupila, istraživač ne smije provesti dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 32. stavak 4.</p> <p>10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica</p>			
--	--	--	--

<p>može istraživaču izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo boraviti na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Dugoročna mobilnost istraživača</p> <p>1. U vezi s istraživačima koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji namjeravaju boraviti kako bi proveli dio svog istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od više od 180 dana po državi članici, druga država članica ili:</p> <p>(a) primjenjuje članak 28. i istraživaču dopušta boravak na državnom području na temelju i tijekom razdoblja važenja odobrenja koje je izdala prva država članica; ili</p> <p>(b) primjenjuje postupak predviđen u stavcima od 2. do 7.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <p>4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu</p> <p>5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p style="text-align: center;">Članak 10.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 5.-9., čl. 59. st. 1., čl. 60., čl. 74. st. 3., 8., 16. i 17., čl. 93. st. 1. t. 4. i 5. i st. 2., čl. 58. st. 1., 2. i 3., čl. 87. st. 1. i 4.</p>

<p>Druga država članica može odrediti najdulje razdoblje dugoročne mobilnosti istraživača koje ne smije biti kraće od 360 dana.</p> <p>2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu mobilnost:</p> <p>(a) druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici, ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici prosljedi sljedeće dokumente:</p> <p>i. važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica;</p> <p>ii. dokaz da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p> <p>iii. dokaz da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez</p>	<p>Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina 2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina 3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini 4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju 5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka 6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona 7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner 8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva iz članka 79.a ovoga Zakona. 		
--	--	--	--

<p>uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b);</p> <p>iv. sporazum o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici;</p> <p>v. ako to nije navedeno ni u jednom od dokumenata koje je dostavio podnositelj zahtjeva, planirano trajanje i datume mobilnosti.</p>	<p>Članak 21.</p> <p>U članku 87. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „3. ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji: a) u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka b) u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna dugotrajna viza“.</p> <p>Točka 5. mijenja se i glasi: „5. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na: a) godinu dana i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno b) dvije godine i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno“.</p> <p>Točka 6. mijenja se i glasi: „6. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na vrijeme duže od dvije godine, boravi u inozemstvu višekratno duže od 270 dana ukupno ili duže od 90 dana jednokratno“.</p>		
<p>Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog istraživača na njezinu državnom području. Ako se nacionalnim pravom druge države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 3. st. 1.-4.</p>

<p>istraživač još ne zna svoju buduću adresu, ta država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju istraživač dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica;</p> <p>(b) druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci u pisanom obliku obavješćuje podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva nadležnim tijelima druge države članice;</p> <p>(c) istraživač nije obvezan napustiti državna područja država članica u svrhu podnošenja zahtjeva i ne podliježe obvezi posjedovanja vize;</p> <p>(d) istraživaču je dopušteno da provodi dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 47. st. 3. i 4., čl. 97., čl. 101.
--	--	---------------	---

<p>drugoj državi članici dok nadležna tijela donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost pod sljedećim uvjetima:</p> <p>i. da ni razdoblje iz članka 28. stavka 1. ni razdoblje važenja odobrenja koje je izdala prva država članica nije isteklo; i</p> <p>ii. ako druga država članica to zahtijeva, da je potpun zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 30 dana prije početka dugoročne mobilnosti istraživača;</p> <p>(e) zahtjev za dugoročnu mobilnost ne može se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon početka kratkoročne mobilnosti istraživača pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za dugoročnu mobilnost podnese najmanje 30 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti.</p> <p>3. Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako:</p>			
---	--	--	--

<p>(a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20., uz iznimku stavka 1. točke (a) tog članka;</p> <p>(c) odobrenje istraživača u prvoj državi članici istekne tijekom postupka; ili</p> <p>(d) ako je primjenjivo, ostvareno je najdulje trajanje boravka kako je definirano u stavku 1. drugom podstavku.</p> <p>4. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>5. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, istraživaču se izdaje odobrenje u skladu s člankom 17. stavkom 4. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost.</p>			
---	--	--	--

<p>6. Druga država članica može povući odobrenje za dugoročnu mobilnost u ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) ili stavka 4. ovog članka više nisu ispunjeni; ili</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za povlačenje odobrenja iz članka 21., uz iznimku stavka 1. točke (a), stavka 2. točke (f) te stavaka 3., 5. i 6. tog članka</p> <p>7. Kada država članica donese odluku o dugoročnoj mobilnosti, članak 34. stavci od 2. do 5. primjenjuju se odgovarajući način.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Mobilnost članova obitelji istraživača</p> <p>1. Članovi obitelji istraživača koji imaju važeću boravišnu dozvolu koju je izdala prva</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74. st. 11.-14., čl. 77. st. 2., čl. 59. st. 1., čl. 60., čl. 87. st. 1. t. 1. i st. 4.</p>

<p>država članica imaju pravo na ulazak i boravak u jednoj ili nekoliko drugih država članica kako bi pratili istraživača.</p> <p>2. Kada primjenjuje postupak obavješćivanja iz članka 28. stavka 2., druga država članica zahtijeva prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 3. st. 1.-4.
<p>(a) dokumenata i informacija koji se zahtijevaju na temelju članka 28. stavka 5. i članka 28. stavka 6. točkama (b), (c) i (d) povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača;</p> <p>(b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>Druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 47. st. 3. i 4., čl. 97. čl. 101.

<p>obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 28. stavak 7. točke (b) i (c) te članak 28. stavak 9.</p> <p>3. Kada druga država članica primjenjuje postupak iz članka 29. stavka 1. točke (b), zahtjev podnosi istraživač ili članovi obitelji istraživača nadležnim tijelima druge države članice. Druga država članica zahtijeva od podnositelja zahtjeva da proslijedi sljedeće dokumente i informacije u odnosu na članove obitelji:</p> <p>(a) dokumente i informacije koji se zahtijevaju na temelju članka 29. stavka 2. točke (a) podtočaka i., ii., iii. i v. povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača;</p> <p>(b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p>			
--	--	--	--

<p>Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 29. stavak 2. točke (b) i (c), članak 29. stavak 3. točke (b), (c) i (d), članak 29. stavak 5., članak 29. stavak 6. točka (b) i članak 29. stavak 7.</p> <p>Važenje odobrenja za dugoročnu mobilnost članova obitelji u pravilu istječe na datum isteka istraživačeva odobrenja koje je izdala druga država članica.</p> <p>Odobrenje za dugoročnu mobilnost za članove obitelji može se povući ili se njihovo produljenje može odbiti ako se odobrenje za dugoročnu mobilnost istraživača u čijoj su pratnji povuče ili se njegovo produljenje odbije, a oni nemaju pravo boravka neovisno o tome.</p> <p>4. Članovima obitelji za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se</p>			
---	--	--	--

<p>ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Mobilnost studenata</p> <p>1. Studenti koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji su obuhvaćeni programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio svog studija na visokom učilištu u jednoj ili nekoliko drugih država članica tijekom razdoblja od najviše 360 dana po državi članici pod uvjetima utvrđenima u stavicama od 2. do 10.</p> <p>Student koji nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 73. st. 1.-6., čl. 59. st. 1.</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>

<p>visokih učilišta podnosi zahtjev za odobrenje ulaska u drugu državu članicu i boravka u njoj kako bi proveo dio studija na visokom učilištu u skladu s člancima 7. i 11.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da visoko učilište u prvoj državi članici, visoko učilište u drugoj državi članici ili student obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri studenta da provede dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici.</p> <p>U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:</p> <p>(a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili</p> <p>(b) nakon što je studentu odobren prihvata u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu.</p> <p>3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije</p>			
--	--	--	--

<p>uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost studenta u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b) i ako druga država članica nije uložila pisani prigovor na mobilnost studenta u skladu sa stavicima 7. i 9., smatra se da je mobilnost odobrena i može se ostvariti u drugoj državi članici.</p> <p>5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva ukupno razdoblje mobilnosti.</p> <p>6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a) dokaza da student provodi dio svog studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih</p>			
---	--	--	--

<p>učilišta i dokaza da je student primljen na visoko učilište u drugoj državi članici;</p> <p>(b) ako to nije navedeno pod točkom (a), planiranog trajanja i datuma mobilnosti;</p> <p>(c) dokaza da student ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p> <p>(d) dokaza da će student tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), troškova studija, kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b);</p> <p>(e) dokaza da su plaćene naknade koje naplaćuje visoko učilište, prema potrebi.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog studenta na državnom području druge države članice.</p>			
--	--	--	--

<p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>7. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost studenta na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavaka 5. ili 6. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka;</p> <p>(c) ako je ostvareno najdulje trajanje boravka iz stavka 1.</p> <p>8. Studentima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna</p>			
---	--	--	--

<p>tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnosti u skladu sa stavkom 7., student ne smije provesti dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici.</p> <p>10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica može studentu izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo na boravak na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Zaštitne mjere i sankcije u slučajevima mobilnosti</p> <p>1. Ako odobrenje za potrebe istraživanja ili studija izdaju nadležna tijela države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti, a istraživač ili student prijeđe vanjsku granicu kako bi ušao u drugu državu članicu u okviru mobilnosti, nadležna tijela druge države članice imaju pravo zahtijevati važeće odobrenje koje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 77., čl. 73. st. 7. i 8., čl. 74. st. 16. i 17., čl. 261.</p>

<p>je izdala prva država članica kao dokaz mobilnosti i:</p> <p>(a) primjerak obavijesti u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2.; ili</p> <p>(b) ako druga država članica dopušta mobilnost bez obavijesti, dokaz da student provodi dio studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, ili za istraživače, primjerak sporazuma o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u sporazumu o gostovanju, pismo istraživačke organizacije u drugoj državi članici u kojem se navode barem trajanje mobilnosti unutar Unije i lokacija istraživačke organizacije u drugoj državi članici.</p> <p>U slučaju članova obitelji istraživača nadležna tijela druge države članice imaju pravo kao dokaz o mobilnosti zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala</p>			
---	--	--	--

<p>prva država članica i primjerak obavijesti u skladu s člankom 30. stavkom 2. ili dokaz da su u pratnji istraživača.</p> <p>2. Ako nadležna tijela prve države članice povuku odobrenje, o tome odmah obavješćuju nadležna tijela druge države članice, prema potrebi.</p> <p>3. Druga država članica može zahtijevati da je subjekt domaćin druge države članice ili istraživač ili student obavješćuje o svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je mobilnost dopuštena.</p> <p>4. Ako istraživač ili, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student ne ispunjavaju ili više ne ispunjavaju uvjete za mobilnost:</p> <p>(a) druga država članica može zahtijevati da istraživač i, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student odmah prekinu sve aktivnosti i napuste njezino državno područje;</p> <p>(b) prva država članica na zahtjev druge države članice bez formalnosti i bez odgađanja</p>			
---	--	--	--

<p>dopušta ponovni ulazak istraživača i, prema potrebi, članova njegove obitelji ili studenta. Te se odredbe također primjenjuju ako je odobrenje koje je izdala prva država članica isteklo ili je povučeno tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice.</p> <p>5. Ako istraživač ili članovi njegove obitelji ili student prijeđu vanjsku granicu države članice koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava Schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska i boravka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>POSTUPAK I TRANSPARENTNOST</p> <p>Članak 33.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 84.</p> <p style="text-align: center;">Članak 247. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 247. st. 1. i 2.</p>

<p>Sankcije protiv subjekata domaćina</p> <p>Države članice mogu predvidjeti sankcije protiv subjekata domaćina ili, u slučajevima iz članka 24., poslodavaca koji nisu ispunili svoje obveze iz ove Direktive. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>	<p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.) - nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.) <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.) 		
---	---	--	--

	<p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) - nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.) 		
<p>Članak 34.</p> <p>Postupovna jamstva i transparentnost</p> <p>1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje odobrenja ili produljenje odobrenja i pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu, što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako se postupak prihvata</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p>(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljanin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.</p> <p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 60. st. 1. i 2., čl. 87. st. 4., čl. 91. st. 1. i 2., čl. 93. st. 2., čl. 94. st. 2.</p>

<p>odnosi na odobrenog subjekta domaćina kako je navedeno u člancima 9. i 15., odluka o potpunom zahtjevu donosi se što je prije moguće, ali najkasnije u roku od 60 dana.</p>	<p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p>		
<p>3. Ako su informacije ili dokumentacija priložene u potporu zahtjevu nepotpune, nadležna tijela u razumnom razdoblju obavješćuju podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama te određuju razuman rok za njihovu dostavu. Razdoblje iz stavaka 1. ili 2. suspendira se dok nadležna tijela ne dobiju tražene dodatne informacije. Ako dodatne informacije ili dokumenti ne budu dostavljeni unutar roka, zahtjev se može odbiti.</p> <p>4. Podnositelju zahtjeva u pisanom obliku dostavljaju se razlozi za odluku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija produljenje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja dostavljaju se u pisanom obliku državljaninu treće zemlje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja mogu se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 96. čl. 97., čl. 98., čl. 101.</p>

<p>dostaviti u pisanom obliku i subjektu domaćinu.</p> <p>5. Svaka odluka kojom se zahtjev za odobrenje proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija produljenje odobrenja ili kojom se odobrenje povlači može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe.</p>			
<p>Članak 35.</p> <p>Transparentnost i pristup informacijama</p> <p>Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacijama o uvjetima ulaska i boravka, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere, državljana trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive i, prema potrebi, članova njihovih obitelji. To</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 94.</p>

<p>uključuje, prema potrebi, iznos mjesečnih dostatnih sredstava, uključujući dostatna sredstva potrebna za pokrivanje troškova studija ili troškova osposobljavanja, ne dovodeći u pitanje pojedinačno ispitivanje svakog slučaja i primjenjivih naknada.</p> <p>Nadležna tijela u svakoj državi članici objavljuju popis subjekata domaćina odobrenih za potrebe ove Direktive. Ažurirane inačice takvih popisa objavljuju se što je prije moguće nakon svake njihove izmjene.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Naknade</p> <p>Države članice mogu zahtijevati od državljana trećih zemalja, uključujući, prema potrebi, članove obitelji, ili od subjekata domaćina da plate naknade za obradu obavijesti i zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih naknada ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21) članak/članci 7. t. 1. i 2.</p>

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Suradnja među kontaktnim točkama</p> <p>1. Države članice imenuju kontaktne točke koje učinkovito surađuju i odgovorne su za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provedbu članaka od 28. do 32. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.</p> <p>2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o:</p> <p>(a) postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članaka od 28. do 31.;</p> <p>(b) tome dopušta li ta država članica samo prihvatanje studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta;</p> <p>(c) multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 78. st. 1. i 2.</p>
--	--	----------------------	--

<p>sporazume između dvaju ili više visokih učilišta.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Statistika</p> <p>1. Države članice Komisiji dostavljaju statistiku o broju odobrenja izdanih za potrebe ove Direktive i obavijesti primljenih u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2. te, u mjeri u kojoj je to moguće, o broju državljana trećih zemalja čija su odobrenja produljena ili povučena. Na isti se način dostavlja statistika o članovima obitelji istraživača kojima je odobren prihvata. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i, u mjeri u kojoj je to moguće, prema razdoblju važenja odobrenja.</p> <p>2. Statistika iz stavka 1. odnosi se na referentna razdoblja jedne kalendarske godine i dostavlja se Komisiji u roku od šest mjeseci</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 78. st. 3. i 4.</p>

<p>od završetka referentne godine. Prva je referentna godina 2019.</p> <p>3. Statistika iz stavka 1. dostavlja se u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (24).</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Komisija periodično, a prvi puta 23. svibnja 2023. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama te prema potrebi predlaže izmjene.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 40.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 23. svibnja 2018. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 21.</p>

<p>na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive stavljene izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktive 2004/114/EZ i 2005/71/EZ stavljaju se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 24. svibnja 2018., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo tih direktiva koje su navedene u dijelu B Priloga I. ovoj Direktivi.</p> <p>Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskim tablicama iz Priloga II.</p>			
<p>Članak 42.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 43.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>Dio A</p> <p>Direktive stavljene izvan snage (iz članka 41.)</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>Direktiva Vijeća (SL L 375, 2004/114/EZ 23.12.2004., str. 12.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 289, 2005/71/EZ 3.11.2005., str. 15.)</p> <p>Dio B</p> <p>Rokovi za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo (i datumi početka primjene)</p> <p>(iz članka 41.)</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Direktiva</th> <th>Rok za prenošenje</th> <th>Datum početka primjene</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2004/114/EZ</td> <td>12.1.2007.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2005/71/EZ</td> <td>12.10.2007.</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene	2004/114/EZ	12.1.2007.		2005/71/EZ	12.10.2007.							
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene													
2004/114/EZ	12.1.2007.														
2005/71/EZ	12.10.2007.														
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijske tablice</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Direktiva</th> <th>Ova Direktiva</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2004/114/EZ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 1. točka (a)</td> <td>Članak 1. točka (a)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. točka (b)</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>Članak 1. točka (b)</td> </tr> <tr> <td>Članak 2., uvodni tekst</td> <td>Članak 3., uvodni tekst</td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva	Ova Direktiva	2004/114/EZ		Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (b)	—	—	Članak 1. točka (b)	Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
Direktiva	Ova Direktiva														
2004/114/EZ															
Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (a)														
Članak 1. točka (b)	—														
—	Članak 1. točka (b)														
Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst														

Članak 2.točka (a)	Članak 3 .točka 1.			
Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 3			
Članak 2. točka (c)	Članak 3 .točka 4.			
Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 5.			
—	Članak 3. točka 6.			
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točke 11. i 13.			
Članak 2. točka (f)	Članak 3. točka 7.			
Članak 2. točka (g)	Članak 3. točka 22.			
—	Članak 3. točka 8.			
—	Članak 3. točka 12.			
—	Članak 3. točke od 14. do 21.			
—	Članak 3. točke 23. i 24.			
Članak 3. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.			
Članak 3. stavak 2. točke (a) do (d)	Članak 2. stavak 2. točke od (a) do (d)			
Članak 3. stavak 2. točka (e)	—			
—	Članak 2. stavak 2. točke od (e) do (g)			

Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5.	Članak 5.			
—	stavak 1.			
—	Članak 5. stavci			
—	2. i 3.			
—	Članak 6.			
Članak 6. stavak	Članak 7.			
1. točke od (a) do	stavak 1. točke			
(c) i točka (e)	od (a) do (d)			
Članak 6. stavak	Članak 7.			
1. točka (d)	stavak 6.			
Članak 6. stavak	—			
2.				
—	Članak 7. stavci			
—	2. i 3.			
Članak 7. stavak	Članak 11.			
1., uvodni tekst	stavak 1.,			
	uvodni tekst			
Članak 7. stavak	Članak 11.			
1. točka (a)	stavak 1. točka			
	(a)			
Članak 7. stavak	Članak 7.			
1. točka (b)	stavak 1. točka			
	(e) i članak 11.			
	stavak 1.			
	točka (d)			
Članak 7. stavak	Članak 11.			
1. točka (c)	stavak 1. točka			
	(c)			
Članak 7. stavak	Članak 11.			
1. točka (d)	stavak 1. točka			
	(b)			
Članak 7. stavak	Članak 11.			
2.	stavak 2.			

—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 8.	Članak 31.			
Članak 9. stavci 1. i 2.	Članak 12. stavci 1. i 2.			
Članak 10., uvodni tekst	Članak 13. stavak 1., uvodni tekst			
Članak 10. točka (a)	Članak 13. stavak 1. točka (a)			
—	Članak 13. stavak 1. točka (b)			
Članak 10. točka (b)	Članak 7. stavak 1. točka (e) i članak 13. stavak 1. točka (c)			
Članak 10. točka (c)	Članak 13. stavak 1. točka (d)			
—	Članak 13. stavak 1. točke (e) i (f)			
—	Članak 13. stavci od 2. do 4.			
Članak 11., uvodni tekst	Članak 14. stavak 1., uvodni tekst			
Članak 11. točka (a)	Članak 14. stavak 2.			

Članak 11. točka (b)	Članak 14. stavak 1. točka (a)			
—	Članak 14. stavak 1. točka (b)			
Članak 11. točka (c)	Članak 14. stavak 1. točka (c)			
Članak 11. točka (d)	Članak 14. stavak 1. točka (d)			
Članak 12. stavak 1.	Članak 18. stavak 2.			
Članak 12. stavak 2.	Članak 21. stavak 2. točka (f)			
Članak 13.	Članak 18. stavak 4.			
Članak 14.	Članak 18. stavak 6.			
Članak 15.	Članak 18. stavak 7.			
—	Članak 18. stavci 3., 5., 8. i 9.			
—	Članci 16., 17. i 19.			
Članak 16. stavak 1.	Članak 21. stavak 1. točke (a) i (b)			
—	Članak 21. stavak 1. točke (c) i (d)			

<p>Članak 16. stavak 2. — — — — — Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, prva rečenica Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, druga rečenica Članak 17. stavak 1., drugi podstavak Članak 17. stavak 2. Članak 17. stavci 3. i 4. — — — — Članak 18. stavak 1.</p>	<p>Članak 21. stavak 4. Članak 21. stavak 2. točka od (a) do (e) Članak 21. stavak 3. Članak 21. stavci od 5. do 7. Članak 22. stavci 3. i 4. Članak 24. stavak 1. Članak 24. stavak 3. Članak 24. stavak 2. Članak 24. stavak 3. — Članak 24. Članak 27. Članak 30. Članci 32. i 33. Članak 34. stavak 1.</p>		
--	--	--	--

—	Članak 34. stavak 2.			
Članak 18. stavci 2., 3. i 4.	Članak 34. stavci 3., 4. i 5.			
Članak 19.	—			
—	Članak 35., prvi podstavak			
Članak 20.	Članak 36.			
—	Članci 37. i 38.			
Članak 21.	Članak 39.			
Članci od 22. do 25.	—			
—	Članci od 40. do 42.			
Članak 26.	Članak 43.			
—	Prilozi I. i II.			
Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva			
Članak 1.	Članak 1. točka (a)			
Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst			
Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka 1.			
Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 9.			
Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka 10.			
Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 2.			
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točka 22.			
Članak 3. točka 1.	Članak 2. stavak 1.			

Članak 3. stavak 2. točka (a)	Članak 2. stavak 2. točka (a)		
Članak 3. stavak 2. točka (b)	—		
Članak 3. stavak 2. točka (c)	Članak 2. stavak 2. točka (b)		
Članak 3. stavak 2. točka (d)	—		
Članak 4.	Članak 4.		
Članak 5. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.		
Članak 5. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.		
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.		
Članak 5. stavak 4.	Članak 10. stavak 7.		
Članak 5. stavak 5.	Članak 35., drugi stavak		
Članak 5. stavak 6.	Članak 9. stavak 3.		
Članak 5. stavak 7.	Članak 10. stavak 8.		
Članak 6. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.		
—	Članak 10. stavak 2.		
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 10. stavak 4.		
Članak 6. stavak 2. točka (b)	Članak 7. stavak 1. točka (e)		

<p>Članak 6. stavak 2. točka (c)</p> <p>Članak 6. stavak 2. točka (d)</p> <p>Članak 6. stavak 3.</p> <p>Članak 6. stavci 4. i 5.</p> <p>Članak 7. stavak 1. točka (a)</p> <p>Članak 7. stavak 1. točka (b)</p> <p>Članak 7. stavak 1. točka (c)</p> <p>Članak 7. stavak 1. točka (d)</p> <p>Članak 7. stavak 1., zadnji podstavak</p> <p>Članak 7. stavak 2.</p> <p>Članak 7. stavak 3.</p> <p>Članak 8.</p> <p>Članak 9.</p> <p>Članak 10. stavak 1.</p> <p>Članak 10. stavak 2.</p>	<p>Članak 7. stavak 1. točka (c)</p> <p>Članak 10. stavak 3.</p> <p>—</p> <p>Članak 10. stavci 5. i 6.</p> <p>Članak 7. stavak 1. točka (a)</p> <p>Članak 8. stavak 1.</p> <p>Članak 8. stavak 2.</p> <p>Članak 7. stavak 6.</p> <p>—</p> <p>Članak 5. stavak 3.</p> <p>Članak 18. stavak 1.</p> <p>Članak 26.</p> <p>Članak 21. stavak 1. točke (a), (b) i (d)</p> <p>Članak 21. stavak 4.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 11. stavci 1. i 2.</p> <p>Članak 12.</p> <p>Članak 13.</p> <p>Članak 14. stavak 1.</p> <p>Članak 14. stavci 2. i 3.</p> <p>Članak 14. stavak 4.</p> <p>Članak 15. stavak 1.</p> <p>—</p> <p>Članak 15. stavak 2.</p> <p>Članak 15. stavak 3.</p> <p>Članak 15. stavak 4.</p> <p>Članak 15. stavak 5.</p> <p>Članak 16.</p> <p>Članci od 17. do 20.</p> <p>Članak 21.</p>	<p>Članak 23.</p> <p>Članak 22. stavci 1. i 2.</p> <p>Članci 28. i 29.</p> <p>Članak 7. stavak 5.</p> <p>Članak 7. stavak 4.</p> <p>Članak 5. stavak 3.</p> <p>Članak 34. stavak 1.</p> <p>Članak 34. stavak 2.</p> <p>Članak 34. stavak 3.</p> <p>Članak 34. stavak 4.</p> <p>Članak 34. stavak 5.</p> <p>Članak 39.</p> <p>—</p> <p>Članak 43.</p>		
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj</p> <p>Cilj je ove Direktive utvrditi standarde u pogledu kvalifikacije državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, jedinstvenog statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaja odobrene zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „međunarodna zaštita” znači status izbjeglice i status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako je definirana u točkama (e) i (g);</p> <p>(b) „korisnik međunarodne zaštite” znači osoba kojoj je odobren status izbjeglice ili status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako su definirani u točkama (e) i (g);</p> <p>(c) „Ženevska konvencija” znači Konvencija o statusu izbjeglica sklopljena u Ženevi 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967.;</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a”</i> znači</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3., 63. i 64.

<p>(d) „izbjeglica” znači državljanin treće zemlje koji je, zbog osnovanog straha od proganjanja zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, izbjegao iz svoje nacionalne države te nije u mogućnosti ili, zbog takvog straha, ne želi staviti se pod zaštitu te države, kao i osoba bez državljanstva koja se nalazi izvan države prethodnog uobičajenog boravišta, a koja se zbog istih gore navedenih razloga, ili zbog takvog straha, ne želi vratiti u tu državu, te na koju se ne primjenjuje članak 12.;</p> <p>(e) „status izbjeglice” znači priznavanje kao izbjeglice državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva od strane države članice;</p> <p>(f) „osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja ne ispunjava uvjete za dobivanje statusa izbjeglice ali za koju se opravdano vjeruje da bi se dotična osoba, ako bi se vratila u svoju državu porijekla ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, u državu prethodnog uobičajenog boravišta, bila izložena trpljenju ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 15., i na koju se ne primjenjuje članak 17. stavci 1. i 2., te koja nije u mogućnosti ili, zbog takve opasnosti, ne želi staviti se pod zaštitu te države;</p>	<p>zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi: <i>„17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</i></p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi: <i>„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.</i></p>		
---	---	--	--

<p>(g) „status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita” znači priznavanje, od strane države članice, državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva kao osobe koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu;</p> <p>(h) „zahtjev za međunarodnom zaštitom” znači zahtjev za zaštitom koji državi članici podnosi državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, a može se shvatiti kao traženje statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pri čemu podnositelj zahtjeva ne traži izrijekom drugu vrstu zaštite koja je izvan djelokruga ove Direktive, a koja se može zasebno tražiti;</p> <p>(i) „podnositelj zahtjeva” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je podnijela zahtjev za međunarodnom zaštitom u pogledu kojeg još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(j) „članovi obitelji” znači sljedeći članovi obitelji korisnika međunarodne zaštite koji su prisutni u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj već postojala u državi podrijetla:</p> <p>— bračni drug korisnika međunarodne zaštite ili njegov ili njezin nevjenčani partner u postojanoj vezi ako zakon ili praksa dotične države članice postupa s nevjenčanim parovima na sličan način kao i s vjenčanim parovima prema</p>	<p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:</p> <p>„19) <i>stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja</p> <p>20) „<i>plava karta EU-a</i>“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj,</p>		
--	--	--	--

<p>svojem zakonu koji se odnosi na državljane trećih zemalja,</p> <p>—maloljetna djeca parova iz prve alineje ili korisnika međunarodne zaštite pod uvjetom da su neoženjeni i bez obzira na to jesu li rođeni u braku ili izvan braka ili usvojeni kako je definirano nacionalnim pravom,</p> <p>—otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za korisnika međunarodne zaštite, prema pravu ili praksi dotične države članice, kada je korisnik maloljetan i nije u braku;</p> <p>(k) „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina,</p> <p>(l) „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji uđe na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe koja je za njega ili nju odgovorna na temelju zakona ili prakse dotične države članice te tako dugo dok takva osoba ne počne učinkovito skrbiti o njemu ili njoj; ovo uključuje maloljetnika koji ostane bez pratnje nakon što uđe na državno područje države članice;</p> <p>(m) „dozvola boravka” znači svaka dozvola ili odobrenje koje izdaju tijela države članice u obliku koji je predviđen pravom te države, a kojom se dopušta državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva da boravi na njezinom državnom području;</p>	<p>kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona</p> <p>21) <i>prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a <i>druga država članica</i> je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice</p> <p>22) regulirana profesija znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj</p> <p>23) neregulirana profesija je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.</p> <p>Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).</p> <p>Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:</p> <p>„45) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili</p>		
---	--	--	--

<p>(n) „zemlja podrijetla” znači zemlja ili zemlje državljanstva ili, za osobe bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta.</p>	<p>države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.</p> <p>Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).</p> <p>Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:</p> <p>„47) pomorac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.</p> <p>Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:</p> <p>„48) brodarac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.</p> <p>Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).</p> <p>Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:</p>		
---	---	--	--

„55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.

Članak 15.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:
- odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona

	<p>- odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 4.
<p>Članak 3.</p> <p>Povoljniji standardi</p> <p>Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije standarde prema kojima se određuje koje osobe ispunjavaju uvjete za dobivanje statusa izbjeglica ili za odobrenje supsidijarne zaštite, kao i ona prema kojima se utvrđuje sadržaj međunarodne zaštite,</p>		Nije potrebno preuzimanje	Navedena odredba predstavlja mogućnost, pa ne predstavlja obvezu za države članice.

<p>pod uvjetom da su ti standardi u skladu s ovom Direktivom.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>PROCJENA ZAHTJEVA ZA MEĐUNARODNOM ZAŠTITOM</p> <p>Članak 4.</p> <p>Procjena činjenica i okolnosti</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi kao obvezu podnositelja zahtjeva da čim prije dostavi sve potrebne elemente kojima će potkrijepiti svoj zahtjev za međunarodnom zaštitom. Dužnost je države članice da u suradnji s podnositeljem zahtjeva procijeni odgovarajuće elemente zahtjeva.</p> <p>2. Elementi iz stavka 1. uključuju izjave podnositelja zahtjeva i svu dokumentaciju kojom on raspolaže i koja se odnosi na njegovu dob, podrijetlo, uključujući i podrijetlo njegove rodbine, njegov identitet, državljanstvo/državljanstva, zemlju(-e) i mjesto(-a) prethodnog boravišta, prethodne zahtjeve za azilom, smjerove putovanja,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 22. stavak 1., članak 28., članak 29. i članak 35. stavci 2., 10., 11., 12. i 13.</p>

<p>putne isprave i razloge za podnošenje zahtjeva za međunarodnom zaštitom.</p> <p>3. Zahtjevi za međunarodnom zaštitom procjenjuju se pojedinačno, pri čemu se uzima u obzir sljedeće:</p> <p>(a)sve odgovarajuće činjenice koje se odnose na zemlju podrijetla u vrijeme donošenja odluke o zahtjevu, uključujući zakone i propise zemlje podrijetla i način na koji se oni primjenjuju;</p> <p>(b)odgovarajuće izjave i dokumentaciju koje je dostavio podnositelj zahtjeva uključujući informacije o tome je li podnositelj zahtjeva bio ili bi mogao biti izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi;</p> <p>(c)položaj i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, uključujući čimbenike kao što su podrijetlo, spol i dob, kako bi se procijenilo bi li se, s obzirom na osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, postupci kojima je podnositelj zahtjev bio izložen ili bi mogao biti izložen mogli smatrati proganjanjem ili ozbiljnom nepravdom;</p> <p>(d)podatak o tome jesu li aktivnosti podnositelja zahtjeva, nakon što je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju neophodnih uvjeta za traženje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li ove aktivnosti izložiti podnositelja zahtjeva proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ako se vrati u tu zemlju;</p>			
---	--	--	--

<p>(e) podatak o tome može li se od podnositelja zahtjeva razumno očekivati da će se staviti pod zaštitu druge zemlje u kojoj bi mogao dokazati državljanstvo.</p> <p>4. Činjenica da je podnositelj zahtjeva već bio izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ili izravnim prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom, predstavlja ozbiljnu naznaku za njegov osnovani strah od proganjanja ili od trpljenja ozbiljne nepravde, ako ne postoje ozbiljni razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.</p> <p>5. Ako država članica primjenjuje načelo prema kojemu je dužnost podnositelja zahtjeva potkrijepiti dokazima zahtjev za međunarodnom zaštitom i ako neke izjave podnositelja zahtjeva nisu potkrijepljene dokumentacijom ili drugim dokazima, tim izjavama ne treba potvrda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva je učinio iskreni napor da svoj zahtjev potkrijepi dokazima;</p> <p>(b) podneseni su svi odgovarajući elementi kojima raspolaže podnositelj zahtjeva i dana su zadovoljavajuća objašnjenja u pogledu manjka drugih odgovarajućih elemenata;</p> <p>(c) utvrdilo se da su izjave podnositelja zahtjeva dosljedne i prihvatljive te da ne proturječe dostupnim posebnim i općim</p>			
---	--	--	--

<p>informacijama relevantnima za njegov slučaj;</p> <p>(d)podnositelj zahtjeva je zatražio međunarodnu zaštitu što je prije mogao, osim ako podnositelj zahtjeva može predočiti opravdane razloge zašto to nije učinio; i</p> <p>(e)utvrđena je opća vjerodostojnost podnositelja zahtjeva.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Potreba za međunarodnom zaštitom koje nastaju na licu mjesta (sur place)</p> <p>1. Osnovan strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na događajima koji su se dogodili nakon što je podnositelj zahtjeva napustio zemlju podrijetla.</p> <p>2. Osnovani strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na aktivnostima u koje se upustio podnositelj zahtjeva nakon što je napustio zemlju podrijetla, posebno ako je utvrđeno da aktivnosti na koje se poziva predstavljaju izraz i nastavak uvjerenja ili sklonosti koje je imao u zemlji podrijetla.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Ženevsku konvenciju, države članice mogu odrediti da se podnositelju zahtjeva koji naknadno podnese zahtjev u pravilu neće priznati status izbjeglice ako se opasnost od</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 24.</p>

<p>proganjanja temelji na okolnostima koje je podnositelj zahtjeva stvorio svojom vlastitom odlukom nakon što je napustio zemlju podrijetla.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde</p> <p>Počinitelji proganjanja ili teškog stradanja uključuju:</p> <p>(a) državu;</p> <p>(b)stranke ili organizacije koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>(c)nedržavna tijela, ako se može dokazati da počinitelji navedeni u točkama (a) i (b), uključujući međunarodne organizacije, nisu u mogućnosti ili ne žele pružiti zaštitu od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 7.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 25.</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Davatelji zaštite</p> <p>1. Zaštitu mogu pružiti:</p> <p>(a) država; ili</p> <p>(b)stranke ili organizacije, uključujući međunarodne organizacije, koje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 26., članak 28. stavak 2. točka 2., stavci 4. i 5.</p>

<p>kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>ako žele i u mogućnosti su pružiti zaštitu u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Zaštita od proganjanja ili ozbiljne nepravde mora biti učinkovita i trajna. Takva se zaštita općenito pruža ako čimbenici iz točaka (a) i (b) stavka 1. poduzimaju razumne mjere s ciljem sprečavanja proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, između ostalog, primjenom učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, gonjenje i kažnjavanje djela koja predstavljaju proganjanje ili ozbiljnu nepravdu, i ako podnositelj zahtjeva ima pristup takvoj zaštiti.</p> <p>3. Kada procjenjuju kontrolira li međunarodna organizacija državu ili bitni dio njezinog državnog područja i pruža li zaštitu kako je opisano u stavku 2., države članice uzimaju u obzir svaku smjernicu koja se može naći u odgovarajućim aktima Unije.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Zaštita unutar države</p> <p>1. Pri ocjenjivanju zahtjeva za međunarodnom zaštitom, države članice mogu utvrditi da podnositelju zahtjeva nije potrebna međunarodnu zaštita ako u nekom dijelu zemlje podrijetla:</p> <p>(a)ne postoje osnovani razlozi za strah od proganjanja niti stvarna opasnost od ozbiljne nepravde; ili</p> <p>(b)on ili ona imaju pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano u članku 7.;</p> <p>i on ili ona mogu sigurno i zakonito putovati i imati pristup do tog dijela zemlje te je razumno očekivati da može ostati tamo.</p> <p>2. Kada ispituju postoje li za podnositelja zahtjeva osnovani razlozi za strah od proganjanja ili stvarna opasnost od ozbiljne nepravde, ili ima li podnositelj zahtjeva pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde u nekom dijelu zemlje podrijetla u skladu sa stavkom 1., države članice pri donošenju odluke o zahtjevu uzimaju u obzir opće okolnosti koje prevladavaju u tom dijelu zemlje i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva u skladu s člankom 4. S tim ciljem države članice osiguravaju da se od odgovarajućih izvora, kao što su</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 27., članak 28. stavak.2. točka.3., stavci 4. i 5. HR ima povoljnije odredbe u odnosu na Direktivu
---	--	---------------	---

<p>visoki povjerenik za izbjeglice Ujedinjenih naroda i Europski potporni ured za azil, dobivaju točne i najnovije informacije.</p>			
<p>POGLAVLJE III. UVJETI ZA STATUS IZBJEGLICE</p> <p>Članak 9.</p> <p>Djelo proganjanja</p> <p>1. Da bi se neko djelo smatralo djelom proganjanja u smislu članka 1.A Ženevske konvencije, djelo mora:</p> <p>(a) biti dovoljno ozbiljno po svojoj prirodi ili ponavljanju da predstavlja ozbiljno kršenje temeljnih ljudskih prava, posebno prava koja ne mogu biti ograničena prema članku 15. stavku 2. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda; ili</p> <p>(b) biti skup različitih mjera, uključujući kršenja ljudskih prava, koje je dovoljno ozbiljno da utječe na pojedinca na sličan način kako je navedeno u točki (a).</p> <p>2. Djela proganjanja u smislu stavka 1. mogu, između ostalog, biti u obliku:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 23.</p>

<p>(a) fizičkog ili mentalnog nasilja, uključujući seksualno nasilje;</p> <p>(b) zakonskih, administrativnih, policijskih i/ili sudskih mjera koje su same po sebi diskriminacijske ili koje se primjenjuju na diskriminacijski način;</p> <p>(c) sudskog progona ili kažnjavanja koje je nerazmjerno ili diskriminirajuće;</p> <p>(d) uskraćivanja sudske pomoći što dovodi do nerazmjernih ili diskriminirajućih kazni;</p> <p>(e) sudskog progona ili kažnjavanja radi odbijanja vršenja vojne službe prilikom sukoba, kada bi vršenje vojne službe uključivalo kaznena djela ili radnje koja su obuhvaćene klauzulama o isključenju koje su utvrđene u članku 12. stavku 2.;</p> <p>(f) djela koja su po prirodi specifično vezana uz spol ili djecu.</p> <p>3. U skladu s točkom (d) članka 2., mora postojati veza između razloga navedenih u članku 10. i djela proganjanja kako su opisana u stavku 1. ovog članka ili nedostatka zaštite od takvih djela.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Razlozi proganjanja</p> <p>1. Države članice uzimaju u obzir sljedeće elemente pri procjenjivanju razloga za proganjanje:</p> <p>(a) pojam rase posebno uključuje boju kože, podrijetlo ili pripadnost određenoj etničkoj skupini;</p> <p>(b) pojam religije posebno uključuje zauzimanje vjerskih, nevjerskih i ateističkih uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u formalnim vjerskim obredima privatno ili u javnosti, samostalno ili u zajednici s drugima, druga religiozna djela ili izražavanja vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili ih takvo uvjerenje propisuje;</p> <p>(c) pojam nacionalnosti ne ograničava se na posjedovanje ili neposjedovanje državljanstva već posebno uključuje članstvo u skupini koju određuje njezin kulturni, etnički ili lingvistički identitet, zajedničko geografsko ili političko podrijetlo ili njezin odnos sa stanovništvom druge države;</p> <p>(d) skupina se smatra posebnom društvenom skupinom posebno ako:</p> <p>— članovi te skupine dijele urođene osobine ili zajedničko porijeklo koje se ne može izmijeniti ili imaju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 22. i članak 23. stavak 4.</p>
--	--	----------------------	--

<p>zajedničku osobinu ili uvjerenje koje je toliko bitno za identitet ili svijest da osobu ne bi trebalo prisiljavati da ga se odrekne, i</p> <p>—ta skupina ima samosvojan identitet u dotičnoj zemlji jer se smatra drukčijom od društva koje ju okružuje;</p> <p>Ovisno o okolnostima u zemlji podrijetla, posebnom društvenom skupinom može se smatrati i skupina koja se temelji na zajedničkim osobinama seksualne orijentacije. Seksualna se orijentacija ne može shvaćati u smislu da uključuje djela koja se u skladu s nacionalnim pravom države članice smatraju kaznenim djelima. Aspekti povezani sa spolom, uključujući spolni identitet, uzimaju se u obzir za potrebe određivanja pripadnosti posebnoj društvenoj skupini ili utvrđivanja osobine takve skupine;</p> <p>(e) pojam političkog mišljenja posebno uključuje mišljenje, ideju ili uvjerenje o stvarima povezanim s potencijalnim počiniteljima proganjanja spomenutim u članku 6. i s njihovim politikama ili metodama, bez obzira je li to svoje mišljenje, ideju ili uvjerenje podnositelj zahtjeva pretvorio u djelo.</p> <p>2. Kad se procjenjuje ima li podnositelj zahtjeva osnovan strah od proganjanja nebitno je posjeduje li on doista rasne, vjerske, nacionalne, društvene ili političke</p>			
--	--	--	--

<p>osobine koje izazivaju proganjanje pod uvjetom da mu takvu osobinu pripisuje počinitelj proganjanja.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje biti izbjeglica ako:</p> <p>(a)dobrovoljno se ponovno stavi pod zaštitu zemlje svog državljanstva; ili</p> <p>(b)izgubivši svoje državljanstvo, ponovno ga dobrovoljno stekne; ili</p> <p>(c)stekne novo državljanstvo i uživa zaštitu zemlje čije je državljanstvo stekao; ili</p> <p>(d)dobrovoljno se ponovno vrati u zemlju koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja; ili</p> <p>(e)više ne može odbijati staviti se pod zaštitu zemlje svog državljanstva jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice;</p> <p>(f)može se, radi li se o osobi bez državljanstva, vratiti u zemlju prethodnog uobičajenog boravišta jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 49.</p>

<p>2. Razmatrajući točke (e) i (f) stavka 1., države članice uzimaju u obzir podatak o tome je li promjena okolnosti značajna i stalna, da se strah izbjeglice od proganjanja više ne može smatrati osnovanim.</p> <p>3. Točke (e) i (f) stavka 1. ne primjenjuju se na izbjeglicu koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodnog proganjanja zbog toga što se odbio izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, radi li se o osobi bez državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako:</p> <p>(a) su obuhvaćeni člankom 1.D Ženevske konvencije, koji se odnosi na zaštitu ili pomoć što je pružaju tijela ili agencije Ujedinjenih naroda, osim visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice. Ako je takva zaštita ili pomoć prestala zbog bilo kojeg razloga, a da položaj takvih osoba nije konačno riješen u skladu s odgovarajućim rezolucijama koje je usvojila Opća skupština</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 30.</p>

<p>Ujedinjenih naroda, ove osobe imaju ipso facto pravo na povlastice iz ove Direktive;</p> <p>(b) su im nadležna tijela zemlje u kojoj imaju boravište priznala da imaju prava i obveze koje su povezane s posjedovanjem državljanstva te zemlje, ili istovjetna prava i obveza.</p> <p>2. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati:</p> <p>(a) da su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) da su počinili teško nepolitičko kazneno djelo izvan zemlje u koju su izbjegli prije nego su bili prihvaćeni kao izbjeglice, što znači prije izdavanja dozvole boravaka na temelju odobrenog statusa izbjeglice; posebno okrutna djela, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem, mogu se smatrati teškim nepolitičkim kaznenim djelima;</p> <p>(c) da su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kako su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.</p>			
--	--	--	--

<p>3. Stavak 2. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u izvršenju kaznenih djela ili djela koja su u njemu navedena.</p>			
<p>POGLAVLJE IV. STATUS IZBJEGLICE Članak 13. Odobranje statusa izbjeglice Države članice odobravaju status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa izbjeglice u skladu s poglavljima II. i III.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. i 49.
<p>Članak 14. Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa izbjeglice 1. U vezi sa zahtjevima za međunarodnom zaštitom podnesenim nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 49. i članak 50.

<p>sudsko tijelo ako oni više nisu izbjeglice u skladu s člankom 11.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje dužnost izbjeglice u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji su mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila status izbjeglice mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da je dotična osoba prestala biti ili da nikad nije ni bila izbjeglica u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako dotična država članica otkrije, nakon što je takvoj osobi odobren status izbjeglice, da:</p> <p>(a) sukladno članku 12. dotična osoba nije trebala imati ili nema pravo na stjecanje statusa izbjeglice;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa izbjeglice.</p> <p>4. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako:</p>			
--	--	--	--

<p>(a) postoje opravdani razlozi da dotična osoba predstavlja opasnost za sigurnost države članice u kojoj se nalazi;</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo države članice.</p> <p>5. U slučajevima koji su opisani u stavku 4., države članice mogu odlučiti ne odobriti status izbjeglice ako takva odluka još nije bila donesena.</p> <p>6. Osobama na koje se primjenjuju stavci 4. ili 5. pripadaju prava navedena u člancima 3., 4., 16., 22., 31., 32. i 33. Ženevske konvencije ili slična prava, pod uvjetom da se nalaze u državi članici.</p>			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>UVJETI ZA ODOBRENJE SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Ozbiljna nepravda</p> <p>Ozbiljnom se nepravdom smatraju:</p> <p>(a) smrtna kazna ili smaknuće; ili</p> <p>(b) mučenje ili nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje podnositelja zahtjeva u zemlji podrijetla; ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 21.</p>

<p>(c)ozbiljna i individualna prijetnja životu zbog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje imati pravo na supsidijarnu zaštitu ako su okolnosti na temelju kojih je odobrena supsidijarna zaštita prestale postojati ili su se promijenile do te mjere da zaštita više nije potrebna.</p> <p>2. U primjeni stavka 1., države članice uzimaju u obzir je li izmjena okolnosti dovoljno značajna i stalna da osobi koja je imala pravo na supsidijarnu zaštitu više ne prijeti stvarna opasnost od ozbiljne nepravde.</p> <p>3. Stavak 1. ne primjenjuje se na korisnika supsidijarne zaštite koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodno ozbiljne nepravde zato jer se odbio ili odbila izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, ako se radi o osobi bez</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 49.</p>

<p>državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na supsidijarnu zaštitu ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati da:</p> <p>(a) su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) su počinili teško kazneno djelo;</p> <p>(c) su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kao što su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda;</p> <p>(d) predstavljaju opasnost za društvo ili sigurnost države članice u kojoj se nalaze.</p> <p>2. Stavak 1. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 31.</p>

<p>izvršenju zločina ili djela navedenih u tom stavku.</p> <p>3. Države članice mogu isključiti državljanu treće zemlje ili osobu bez državljanstva od prava na supsidijarnu zaštitu ako je dotična osoba prije svog dolaska u državu članicu počinila jedno ili više kaznenih djela izvan područja primjene stavka 1., a koja bi bila kažnjiva kaznom zatvora da su počinjena u dotičnoj državi članici, i ako je dotična osoba napustila svoju zemlju podrijetla isključivo da bi izbjegla kažnjavanje koje proizlazi iz tih kaznenih djela.</p>			
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>STATUS SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 18.</p> <p>Odobranje statusa supsidijarne zaštite</p> <p>Države članice odobravaju supsidijarnu zaštitu državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za dobivanje supsidijarne zaštite u skladu s poglavljima II. i V.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 21.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa supsidijarne zaštite</p> <p>1. U pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom podnesenih nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba prestala imati pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 16.</p> <p>2. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti isključena iz prava na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavkom 3.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako:</p> <p>(a) je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti ili je isključena od prava na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 50.
---	--	---------------	--

<p>supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavcima 1. i 2.;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa supsidijarne zaštite.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje dužnost državljana treće zemlje ili osobe bez državljanstva u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji se mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila supsidijarnu zaštitu mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da dotična osoba više nema ili da nikad nije ni imala pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. ovog članka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>SADRŽAJ MEĐUNARODNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Opća pravila</p> <p>1. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje prava navedena u Ženevskoj konvenciji.</p> <p>2. Ovo se poglavlje primjenjuje na izbjeglice i osobe koje imaju pravo na</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>supsidijarnu zaštitu osim ako nije drukčije navedeno.</p> <p>3. Prilikom primjene ovog poglavlja, države članice uzimaju u obzir položaj posebno ugroženih osoba kao što su maloljetnici, maloljetnici bez pratnje, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe koje su bile žrtve trgovanja ljudima, osobe s mentalnim bolestima i osobe koje su bile podvrgnute mučenju, silovanju ili drugim teškim oblicima duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja.</p> <p>4. Stavak 3. primjenjuje se samo na osobe za koje je utvrđeno da imaju posebne potrebe nakon pojedinačne procjene njihovog stanja.</p> <p>5. Države članice prilikom provedbe odredaba ovog poglavlja koje uključuju maloljetnike u prvom redu uzimaju u obzir najbolji interes djeteta.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Zaštita od prisilnog udaljenja ili vraćanja</p> <p>1. Države članice poštuju načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja u skladu sa svojim međunarodnim obvezama.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 6., članak 49.stavak 4., članak 50. stavak 3.</p>

<p>2. Ako nije zabranjeno međunarodnim obvezama navedenim u stavku 1., države članice mogu prisilno udaljiti ili vratiti izbjeglicu, bez obzira je li mu status službeno priznat ili nije, ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da se dotična osoba smatra opasnom za sigurnost države članice u kojoj se nalazi; ili</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za posebno teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo te države članice.</p> <p>3. Država članica može opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti ili izdati dozvolu boravka izbjeglici na koju se primjenjuje stavak 2.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Informacije</p> <p>Države članice osiguravaju osobama kojima je priznato pravo na međunarodnu zaštitu, čim prije po odobrenju statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pristup informacijama o pravima i obvezama vezanim uz taj status, i to na jeziku koji im je razumljiv ili za koji se može opravdano očekivati da im je razumljiv.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 64. stavci 3. i 4.</p>

<p>Članak 23.</p> <p>Održavanje obiteljskog jedinstva</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se održi obiteljsko jedinstvo.</p> <p>2. Države članice moraju se pobrinuti da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu imaju pravo tražiti povlastice iz članka od 24. do 34. u skladu s nacionalnim postupcima i u onoj mjeri u kojoj je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako na temelju poglavlja III. i IV. član obitelji nema ili ne bi imao pravo na međunarodnu zaštitu.</p> <p>4. Neovisno o stavcima 1. i 2., države članice mogu odbiti, umanjiti ili ukinuti povlastice navedene u njima zbog nacionalne sigurnosti ili javnog reda.</p> <p>5. Države članice mogu odlučiti da se ovaj članak također primjenjuje na druge bliske rođake koji su živjeli zajedno kao obitelj u vrijeme napuštanja zemlje podrijetla i koje</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je: - odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona - odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 9., članak 63., članak 64. i članak 66.</p>
---	---	----------------------------	--

<p>je tada u cijelosti ili uglavnom uzdržavao korisnik međunarodne zaštite.</p>	<p>- izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.</p>		
<p>Članak 24.</p> <p>Dozvole boravka</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice dozvolu boravka koja mora vrijediti barem tri godine s mogućnošću produljenja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 66.</p> <p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 65., 75., 75. a i 75. b</p>

<p>javnog reda nalažu drukčije, i ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 3.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 1., dozvola boravka koja se izdaje članovima obitelji osobe sa statusom izbjeglice može vrijediti kraće od tri godine s mogućnošću produljenja.</p> <p>2. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom supsidijarne zaštite i članovima njihove obitelji obnovljivu dozvolu boravka koja mora vrijediti barem godinu dana i, u slučaju produljenja, barem dvije godine osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Putne isprave</p> <p>1. Države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice putne isprave u obliku navedenom u Dodatku Ženevskoj konvenciji, u svrhu putovanja izvan</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 75., 75. a i 75. b</p>

<p>njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p> <p>2. Osobama sa statusom supsidijarne zaštite koje nisu u mogućnosti dobiti nacionalnu putovnicu države članice izdaju isprave koje im omogućuju putovanje izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 8.
<p>Članak 26.</p> <p>Pravo na zapošljavanje</p> <p>1. Države članice dopuštaju korisnicima međunarodne zaštite da se zaposle ili samostalno obavljaju djelatnosti pod uvjetima koji se općenito primjenjuju na struku i javnu službu, odmah nakon što im se odobri zaštita.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da uredi za zapošljavanje nude korisnicima međunarodne zaštite, pod jednakim uvjetima kao i državljanima, aktivnosti kao što su mogućnosti obrazovanja odraslih povezane sa zaposlenjem, strukovno obrazovanje, uključujući programe osposobljavanja za usavršavanje vještina,</p>	<p>Članak 23.</p> <p>U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.</p> <p>Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi:</p> <p>„16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:</p> <p>„(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 89.

<p>praktično radno iskustvo na radnom mjestu i usluge savjetovanja.</p> <p>3. Države članice nastoje olakšati korisnicima međunarodne zaštite puno pravo na pristup aktivnostima iz stavka 2.</p> <p>4. Primjenjuju se važeći zakoni u državama članicama primjenjivi na naknadu, pristup sustavima socijalnog osiguranja koji se odnose na zaposlene ili samozaposlene osobe i druge uvjete zapošljavanja.</p>	<p>Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.</p> <p>(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960. godine:</p> <p>-umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje</p> <p>- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.</p>		
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 61., 68. i 70.</p>

<p>Članak 27.</p> <p>Pravo na obrazovanje</p> <p>1. Države članice odobravaju puno pravo na pristup obrazovnom sustavu svim maloljetnicima kojima je odobrena međunarodna zaštita, pod istim uvjetima kao i državljanima.</p> <p>2. Države članice dopuštaju odraslim osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita pristup općem obrazovnom sustavu, daljnjem osposobljavanju ili prekvalificiranju, pod istim uvjetima kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u zemlji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 70. stavci 1. i 2.
<p>Članak 28.</p> <p>Pravo na priznavanje kvalifikacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju jednako postupanje s korisnicima međunarodne zaštite i državljanima u kontekstu postojećih postupaka za priznavanje stranih diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama.</p> <p>2. Države članice nastoje olakšati puno pravo korisnicima međunarodne zaštite koji ne mogu podnijeti pisani dokaz o svojim kvalifikacijama odgovarajućim programima za ocjenjivanje, vrednovanje i akreditaciju</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 70. stavci 3.-6.

<p>svog prethodnog obrazovanja. Sve takve mjere u skladu su s člankom 2. stavkom 2. i člankom 3. stavkom 3. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (4).</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Socijalna skrb</p> <p>1. Države članice osiguravaju da korisnici međunarodne zaštite primaju, u državi članici koja im je odobrila takvu zaštitu, potrebnu socijalnu pomoć koja se pruža i državljanima te države članice.</p> <p>2. Odstupajući od općeg pravila navedenog u stavku 1., države članice mogu ograničiti socijalnu pomoć odobrenu korisnicima međunarodne zaštite na osnovne povlastice koje se u tom slučaju pružaju na istim razinama i pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 73.</p>

<p>Članak 30.</p> <p>Zdravstvena zaštita</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na zdravstvenu zaštitu pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja im je odobrila takvu zaštitu.</p> <p>2. Države članice pružaju, pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja je odobrila zaštitu, odgovarajuću zdravstvenu zaštitu uključujući, prema potrebi, liječenje mentalnih bolesti, korisnicima međunarodne zaštite koji imaju posebne potrebe, kao što su trudnice, osobe s invaliditetom, osobe koje su bile žrtve mučenja, silovanja ili drugih teških oblika duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja ili maloljetnici koji su bili žrtve bilo kojeg oblika zlostavljanja, zanemarivanja, iskorištavanja, mučenja, okrutnog, nečovječnog i ponižavajućeg postupanja ili koji su stradali u oružanom sukobu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 69.
--	--	---------------	--

<p>Članak 31.</p> <p>Maloljetnici bez pratnje</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da maloljetnike bez pratnje zastupa zakonski skrbnik ili, prema potrebi, tijelo odgovorno za zaštitu i dobrobit maloljetnika, ili da na bilo koji drugi način, uključujući i onaj propisan zakonom ili na temelju sudskog naloga, budu primjereno zastupani.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 10., članak 17. stavci 1.-3., članci 67., 67.a, 67.b i 73.
<p>2. Pri provedbi ove Direktive, države članice osiguravaju da imenovani skrbnik ili zastupnik propisno brine o potrebama maloljetnika. Odgovarajuća tijela provode redovite procjene.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci 8., 87., 130., 224., 227. i 240.
<p>3. Države članice osiguravaju da maloljetnici bez pratnje budu smješteni:</p> <p>(a) kod odraslih rođaka; ili</p> <p>(b) kod udomitelja; ili</p> <p>(c) u centrima specijaliziranim za smještaj maloljetnih osoba; ili</p> <p>(d) u drugim smještajnim objektima primjerenim maloljetnicima.</p> <p>Pri tome se uzimaju u obzir želje djeteta u skladu s njegovom ili njezinom dobi i stupnjem zrelosti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20) članak/članci 73.

<p>4. Koliko god je moguće, braću i sestre drži se zajedno, uzimajući u obzir najbolje interese dotičnog maloljetnika i posebno njegovu ili njezinu dob i stupanj zrelosti. Promjene mjesta boravišta maloljetnika bez pratnje ograničavaju se na najmanju mjeru.</p> <p>5. Ako je maloljetniku bez pratnje priznata međunarodne zaštite, a traženje članova njegove ili njezine obitelji još nije započelo, države članice počinju ih tražiti čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, štiteći najbolje interese maloljetnika. Ako je traženje već započelo, države članice prema potrebi nastavljaju postupak traženja. U slučajevima kada život ili integritet maloljetnika ili njegove ili njezine bliske rodbine mogu biti ugroženi, posebno ako su ostali u zemlji podrijetla, mora se osigurati da prikupljanje, obrada i razmjena informacija u pogledu tih osoba budu na povjerljivoj razini.</p> <p>6. Oni koji rade s maloljetnicima bez pratnje moraju imati i nastavljaju dobivati primjereno osposobljavanje u pogledu njihovih potreba.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Pravo na smještaj</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na smještaj pod jednakim uvjetima za stjecanje kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p> <p>2. Prilikom dopuštanja nacionalne prakse raspršivanje korisnika međunarodne zaštite, države članice nastoje provoditi politike čiji je cilj sprečavanje diskriminacije korisnika međunarodne zaštite i osiguravanje mogućnosti u pogledu prava na smještaj.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 67. i 67.a
<p>Članak 33.</p> <p>Sloboda kretanja unutar države članice</p> <p>Države članice dopuštaju slobodno kretanje unutar svog državnog područja korisnicima međunarodne zaštite pod istim uvjetima i uz ista ograničenja koja vrijede za druge državljanke trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci 32.

<p>Članak 34.</p> <p>Pomoć pri uključivanju u društvo</p> <p>Kako bi olakšale uključivanje korisnika međunarodne zaštite u društvo, države članice osiguravaju pristup programima uključivanja koje smatraju primjerenim, uzimajući u obzir posebne potrebe osoba sa statusom izbjeglice ili korisnika međunarodne zaštite, ili stvaraju preduvjete koji jamče pristup takvim programima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 76.
<p>Članak 35.</p> <p>Repatrijacija</p> <p>Države članice mogu pružiti pomoć korisnicima međunarodne zaštite koji se žele vratiti u domovinu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
<p>POGALVLJE VIII.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA</p> <p>Članak 36.</p> <p>Suradnja</p> <p>Svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku i dostavlja njezinu adresu Komisiji. Komisija dostavlja te informacije drugim državama članicama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 1., 2. stavci 2., 3. i 4., članak 37.

<p>Države članice u suradnji s Komisijom poduzimaju sve primjerene mjere za uspostavu izravne suradnje i razmjenu informacija između nadležnih tijela.</p>			
<p>Članak 37.</p> <p>Osoblje</p> <p>Države članice osigurava da su tijela i druge organizacije koje provode ovu Direktivu valjano osposobljena te da su vezana načelom povjerljivosti, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, u pogledu svih informacija koje saznaju tijekom svog rada.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci 19.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17) članak/članci 92.</p>
<p>POGLAVLJE IX.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 38.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Do 21. lipnja 2015. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se obveza Komisije da izvješćuje EP i Vijeće o primjeni Direktive.</p>

<p>Direktive i predlaže sve potrebne izmjene. Ti prijedlozi za izmjene odnose se u prvom redu na članke 2. i 7. Države članice dostavljaju Komisiji sve podatke koji su korisni za izradu tog izvješća do 21. prosinca 2014.</p> <p>2. Nakon dostave izvješća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeća o primjeni ove Direktive barem svakih 5 godina.</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. do 21. prosinca 2013. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također uključuju izjavu da se upućivanja u važećim zakonima i drugim propisima na direktivu koja je ovom Direktivom stavljena izvan snage smatraju upućivanjem na ovu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 17.</p>

<p>Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i oblik te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 40.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 21. prosinca 2013., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi roka za prenošenje u nacionalno pravo Direktive određene u Prilogu I. dijelu B.</p> <p>Za države članice koje ova Direktiva obvezuje, upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stavljanje izvan snage Direktive 2004/83/EZ.</p>

<p>Članak 41.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Članci 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. primjenjuju se od 22. prosinca 2013.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 42.</p> <p>Adresati</p> <p>Ovaj je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuju se adresati ove Direktive.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva koja je stavljena izvan snage (iz članka 40.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 304, 30.9.2004., str. 12.)</p> <p>DIO B</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se rok za prenošenje u nacionalno pravo država članica.</p>

<p>Rok za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 39.)</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ Rok za prenošenje 10. listopada 2006.</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2., uvodni tekst Članak 2., uvodni tekst</p> <p>Članak 2. točka (a) Članak 2. točka (a)</p> <p>— Članak 2. točka (b)</p> <p>Članak 2. točke od (b) do (g) Članak 2. točke od (c) do (h)</p> <p>— Članak 2. točka (i)</p> <p>Članak 2. točka (h) Članak 2. točka (j) prva i druga alineja</p> <p>— Članak 2. točka (j) treća alineja</p> <p>— Članak 2. točka (k)</p> <p>Članak 2. točka (i) Članak 2. točka (l)</p> <p>Članak 2. točka (j) Članak 2. točka (m)</p> <p>Članak 2. točka (k) Članak 2. točka (n)</p> <p>Članak 3. Članak 3.</p> <p>Članak 4. Članak 4.</p> <p>Članak 5. Članak 5.</p> <p>Članak 6. Članak 6.</p> <p>Članak 7. Članak 7.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

Članak 8. stavak 1. podstavak 2.	Članak 8. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 8. stavak 3.	—			
Članak 9.	Članak 9.			
Članak 10.	Članak 10.			
Članak 11. stavak 1. podstavak 2.	Članak 11. stavak 1. podstavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 12.	Članak 12.			
Članak 13.	Članak 13.			
Članak 14.	Članak 14.			
Članak 15.	Članak 15.			
Članak 16. stavak 1. podstavak 2.	Članak 16. stavak 1. podstavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 17.	Članak 17.			
Članak 18.	Članak 18.			
Članak 19.	Članak 19.			
Članak 20. stavci od 1. do 5.	Članak 20. stavci od 1. do 5.			
Članak 20. stavak 6. podstavak 7.	—			
Članak 21.	Članak 21.			
Članak 22.	Članak 22.			
Članak 23. stavak 1.	Članak 23. stavak 1.			
Članak 23. stavak 2. prvi podstavak	Članak 23. stavak 2.			
Članak 23. stavak 2. drugi podstavak	—			
Članak 23. stavak 2. treći podstavak	—			
Članak 23. stavci od 3. do 5.	Članak 23. stavci od 3. do 5.			
Članak 24. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.			

Članak 24. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.			
Članak 25.	Članak 25.			
Članak 26. stavci od 1. do 3.	Članak 26. stavci od 1. do 3.			
Članak 26. stavak 4.	—			
Članak 26. stavak 5.	Članak 26. stavak 4.			
Članak 27. stavak 1. podstavak 2.	Članak 27. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 27. stavak 3.	Članak 28. stavak 1.			
—	Članak 28. stavak 2.			
Članak 28. stavak 1.	Članak 29. stavak 1.			
Članak 28. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.			
Članak 29. stavak 1.	Članak 30. stavak 1.			
Članak 29. stavak 2.	—			
Članak 29. stavak 3.	Članak 30. stavak 2.			
Članak 30.	Članak 31.			
Članak 31.	Članak 32. stavak 1.			
—	Članak 32. stavak 2.			
Članak 32.	Članak 33.			
Članak 33.	Članak 34.			
Članak 34.	Članak 35.			
Članak 35.	Članak 36.			
Članak 36.	Članak 37.			
Članak 37.	Članak 38.			
Članak 38.	Članak 39.			
—	Članak 40.			
Članak 39.	Članak 41.			
Članak 40.	Članak 42.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. o dopuni odredaba članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985.

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj ove Direktive jest nadopuniti odredbe članka 26. Konvencije kojom se primjenjuje Sporazum iz Schengena od 14. lipnja 1985., potpisan u Schengenu 19. lipnja 1990. (5) (dalje u tekstu „Schengenska konvencija”) te utvrditi određene uvjete njihove provedbe.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uvodna odredba koja određuje sadržaj Direktive</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se obveza prijevoznika da vrate državljanu trećih država, utvrđena odredbama članka 26. stavka 1. točke (a) Schengenske konvencije, primjenjuje i u slučajevima u kojima se ulazak državljaninu treće države u tranzitu odbija ako:</p> <p>(a) ga je prijevoznik koji ga je trebao prevesti u njegovu državu odredišta odbio prevesti;</p> <p>(b) su mu tijela države članice odredišta odbila odobriti ulazak i vratila ga u državu članicu u kojoj je bio u tranzitu.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>U članku 52. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Prijevoznik koji je dovezao u Republiku Hrvatsku državljanina treće zemlje na unutarnjem letu, koji ne ispunjava uvjete za boravak u Republici Hrvatskoj, dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.</p> <p>(4) Prijevoznik koji je dovezao državljanina treće države koji ne ispunjava uvjete za boravak, koji je na graničnom prijelazu izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu ili je</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 52.</p>

	<p>izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu kada se već nalazio na teritoriju Republike Hrvatske, u slučaju kada mu je poništena međunarodna zaštita, dužan ga je u roku od tri godine na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 6. riječi: „odredbe stavka 5.“ zamjenjuju se riječima: „odredbe stavka 7.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 7., 8. i 9..</p> <p>Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi:</p> <p>„(8) Prijevozniku iz stavka 2., 3. i 4. ovoga članka izdaje se zapovijed o vraćanju.“.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi obvezale prijevoznike koji nisu u mogućnosti obaviti povratni prijevoz državljanina treće države kojemu je odbijen ulazak da o vlastitom trošku odmah pronađu drugi način prijevoza ili, ako daljnji prijevoz nije odmah moguć, da preuzmu troškove boravka i povratka odnosnog državljanina treće države.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>U članku 52. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Prijevoznik koji je dovezao u Republiku Hrvatsku državljanina treće zemlje na unutarnjem letu, koji ne ispunjava uvjete za boravak u Republici Hrvatskoj, dužan ga je bez odgađanja i na svoj trošak odvesti iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.</p> <p>(4) Prijevoznik koji je dovezao državljanina treće države koji ne ispunjava uvjete za boravak, koji je na graničnom prijelazu izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu ili je izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu kada se već nalazio na teritoriju Republike Hrvatske, u slučaju kada mu je poništena međunarodna zaštita, dužan ga je u roku od tri godine na svoj trošak odvesti s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske, a ako to nije moguće, prijevoznik je dužan na vlastiti trošak pronaći drugi način</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 52.</p>
---	--	----------------------	--

	<p>prijevoza ili ako drugi način prijevoza nije odmah moguć, preuzeti troškove koji nastanu prilikom boravka i odlaska državljanina treće zemlje.“</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 6. riječi: „odredbe stavka 5.“ zamjenjuju se riječima: „odredbe stavka 7.“</p> <p>Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 7., 8. i 9..</p> <p>Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi: „(8) Prijevozniku iz stavka 2., 3. i 4. ovoga članka izdaje se zapovijed o vraćanju.“</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da sankcije, primjenjive na prijevoznike u skladu s odredbama članka 26. stavaka 2. i 3. Schengenske konvencije budu odvrćajuće, učinkovite i proporcionalne, te da:</p> <p>(a) najviši iznos primjenjive novčane kazne za svaku prevezenu osobu ne bude niži od 5 000 eura ili odgovarajućeg iznosa u</p>	<p>Članak 86.</p> <p>Članak 249. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.100,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 249., 207.</p>

<p>nacionalnoj valuti prema tečaju objavljenome u Službenome listu 10. kolovoza 2001.; ili</p> <p>(b) da najniži iznos tih kazni za svaku prevezenu osobu ne bude niži od 3 000 eura ili odgovarajućeg iznosa u nacionalnoj valuti prema tečaju objavljenome u Službenome listu 10. kolovoza 2001.; ili</p> <p>(c) da najviši iznos novčane kazne, propisan kao paušalni iznos za svako kršenje, ne bude niži od 500 000 eura ili od odgovarajućeg iznosa u nacionalnoj valuti prema tečaju objavljenome 10. kolovoza 2001. u Službenome listu, bez obzira na broj prevezenih osoba.</p> <p>2. Odredba stavka 1. ne utječe na obveze država članica u slučajevima u kojima državljanin treće države zahtijeva međunarodnu zaštitu.</p>	<p>državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu</p>		
--	--	--	--

	<p>vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokušava pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53. stavak 1.).</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala</p>		
--	---	--	--

	pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.“.		
<p>Članak 5.</p> <p>Ova Direktiva ne sprečava države članice da donesu ili zadrže, za slučajeve prijevoznika koji ne poštuju obveze iz odredaba članka 26. stavaka 2. i 3. Schengenske konvencije te članka 2. ove Direktive, druge mjere koje uključuju sankcije druge vrste, poput zabrane nastavka vožnje, oduzimanje ili zapljenu prijevoznoga sredstva te privremenog ili trajnog oduzimanja dozvole za obavljanje djelatnosti.</p>	<p>Članak 86.</p> <p>Članak 249. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.100,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci 249.

	<p>prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za svakog prevezenog državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se</p>		
--	--	--	--

	<p>prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokuša pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53. stavak 1.).</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.“.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Države članice osiguravaju da njihovi zakoni i drugi propisi propisuju da prijevoznici protiv kojih je pokrenut postupak radi izricanja sankcije mogu učinkovito ostvariti pravo na svoju obranu i pravo na žalbu.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22) (NN 107/13 39/13 157/13 110/15 70/17 118/18 114/22) članak/članci čl. 85., čl. 191.</p>

<p>Članak 7.</p> <p>1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se uskladile s odredbama ove Direktive najkasnije do 11. veljače 2003. One o tome odmah obavještavaju Komisiju.</p> <p>2. Kada države članice donesu te mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>3. Države članice Komisiji dostavljaju glavne odredbe nacionalnoga prava koje donose i u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci čl. 2. st.1. točka 4.
<p>Članak 8.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu 30 dana od dana objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe

<p>Članak 9.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazne i završne odredbe
---	--	---------------------------	------------------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Opća povreda</p> <p>1. Svaka država članica donosi odgovarajuće sankcije za:</p> <p>(a) svaku osobu koja namjerno pomaže osobi koja nije državljanin države članice da uđe ili prijeđe preko državnog područja države članice i pritom krši zakone te države o ulasku i tranzitu stranaca;</p> <p>(b) svaku osobu koja, zbog financijske koristi, namjerno pomaže osobi koja nije državljanin neke države članice da boravi na državnom području te države članice i pritom krši zakone te države o boravku stranaca.</p> <p>2. Svaka država članica može odlučiti da ne izriče sankcije za postupanje iz stavka 1. točke (a) u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom za slučajeve u kojima je cilj takva postupanja pružanje humanitarne pomoći osobi na koju se to odnosi.</p>	<p>Članak 86.</p> <p>Članak 249. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.100,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovela državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 53. (prenosi stavke 1. i 2.), članak 249. (prenosi stavak 1.)</p>
--	--	----------------------------	---

	<p>svakog prevezenog državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće</p>		
--	---	--	--

	<p>zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokuša pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53. stavak 1.).</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.“.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>Poticanje, sudjelovanje i pokušaj</p> <p>Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da sankcije iz članka 1. budu primjenjive i na svaku osobu koja:</p> <p>(a) je poticatelj;</p> <p>(b) suučesnik; ili</p> <p>(c) je pokušala počinuti</p> <p>povredu u smislu članka 1. stavka 1. točaka (a) ili (b).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22) (NN 107/13 39/13 157/13 110/15 70/17 118/18 114/22) članak/članci članci 21., 22., 23. i 24.

<p>Članak 3.</p> <p>Sankcije</p> <p>Svaka država članica poduzima potrebne mjere kojima osigurava da se povrede iz članka 1. i 2. kazne sankcijama koje su učinkovite, proporcionalne odvratajuće od počinjenja kaznenog djela.</p>	<p>Članak 86.</p> <p>Članak 249. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.100,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – pravna osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavaka 1., 2.i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 53., članak 249.</p>
---	--	----------------------------	--

	<p>svakog prevezenog državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba koja je dovezla državljanina treće zemlje koji nema valjanu putnu ispravu ili drugu ispravu koja služi za prelazak državne granice, valjanu vizu ako mu je potrebna ili odobrenje boravka ili valjano odobrenje putovanja ako mu je potrebno (članak 52. stavak 1.).</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja na svoj trošak nije odvezla državljanina treće zemlje s graničnog prijelaza ili iz Republike Hrvatske (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog prevezenog državljanina treće zemlje kaznit će se prijevoznik – fizička osoba koja nije preuzela troškove povratka državljanina treće zemlje (članak 52. stavci 2., 3. i 4.).</p> <p>(8) Kaznom zatvora do 60 dana ili novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 eura za svakog potpomognutog državljanina treće</p>		
--	---	--	--

	<p>zemlje kaznit će se fizička osoba koja pomaže ili pokušava pomoći državljaninu treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj (članak 53. stavak 1.).</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 8. ovoga članka obvezno će se izreći oduzimanje predmeta i sredstava ako je osoba koje je pomogla ili pokušala pomoći državljaninu treće zemlje vlasnik prijevoznog sredstva.“.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 2. prenosi stavak 1. drugi podstavak.</p>

<p>Direktivom najkasnije do 5. prosinca 2004. O tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog zakonodavstva koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva, zajedno s tablicom u kojoj je prikazan odnos odredbi ove Direktive prema donesenim nacionalnim odredbama. Komisija o tome obavješćuju druge države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>stavak 1. prvi podstavak i stavak 2. nije potrebno preuzimati.</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Danom 5. prosinca 2004. ukida se članak 27. stavak 1. Schengenske konvencije iz 1990. Ako država članica ovu Direktivu počne primjenjivati prije tog datuma na temelju odredaba članka 4. stavka 1., spomenuta odredba prestaje se za tu državu članicu primjenjivati od dana početka njezine provedbe.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj ove Direktive je utvrditi uvjete za ostvarenje prava na spajanje obitelji državljana trećih zemalja koji zakonito borave na teritoriju država članica.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci članak 57. st. 1. točka 1., čl. 59., čl. 63. st. 1.
<p>Članak 2.</p> <p>U smislu ove Direktive:</p> <p>(a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije državljanin Unije u okviru značenja članka 17. stavka 1. Ugovora;</p> <p>(b) „izbjeglica” znači bilo koji državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja uživa status izbjeglice u okviru značenja Ženevske konvencije koja se odnosi na status izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom potpisanim u New Yorku 31. siječnja 1967.;</p> <p>(c) „sponzor” znači državljanin treće države koji zakonito boravi u državi članici i koji traži ili čiji članovi obitelji traže spajanje obitelji da bi mu/joj se pridružili;</p> <p>(d) „spajanje obitelji” znači ulazak i boravište u državi članice članova obitelji državljanina treće zemlje koji zakonito boravi u toj državi članici da bi se očuvala obiteljska zajednica;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p style="text-align: center;">U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi: „9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci članak 3. točka 3., točka 9. i točka 25., čl. 63. st. 1.

<p>(e) „boravišna dozvola” znači bilo koja dozvola koju su izdala tijela vlasti države članice kojom se državljaninu treće zemlje dopušta da zakonito boravi na njenom teritoriju, u skladu s odredbama članka 1. stavka 2. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (5);</p> <p>(f) „maloljetnik bez pratnje” znači državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva mlađe od osamnaest godina, koji stignu na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe odgovorne prema zakonu ili običaju, i tako dugo dok ne budu učinkovito pod zaštitom takve osobe, ili maloljetnici koju su ostavljeni bez pratnje nakon ulaska na državno područje država članica.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje kada sponzor ima boravišnu dozvolu koju je izdala država članica za razdoblje važenja od godine dana ili više i koji ima osnovane izgleda za dobivanje prava na stalno boravište, ako su članovi njegove ili njezine obitelji državljani treće zemlje bez obzira na status.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje kada sponzor:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 15.</p> <p style="text-align: center;">U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/22, 155/22) članak/članci članak 2. stavak 2. točka 2., čl. 56. Obrazac dozvole boravka</p> <p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 63. st. 1. i st. 3., čl. 1. st. 1.</p>

<p>(a) traži priznavanje statusa izbjeglice, o kojem zahtjevu još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(b) ovlašten je boraviti u državi članici na osnovu privremene zaštite ili traži boravišnu dozvolu na toj osnovi te je u očekivanju odluke o svojem statusu;</p> <p>(c) ovlašten je boraviti u državi članici na osnovu supsidijarnog oblika zaštite u skladu s međunarodnim obvezama, nacionalnim zakonodavstvom ili praksom država članica ili traži boravišnu dozvolu na toj osnovi te je u očekivanju odluke o svojem statusu.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na članove obitelji državljanina Unije.</p> <p>4. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) bilateralnih i multilateralnih sporazuma između Zajednice ili Zajednice i njenih država članica, s jedne strane, i trećih zemalja, s druge strane;</p> <p>(b) Europske socijalne povelje od 18. listopada 1961., izmijenjene Europske socijalne povelje od 3. svibnja 1987. i Europske konvencije o pravnom statusu radnika migranata od 24. studenoga 1977.</p>	<p>dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona - odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“. <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.</p>		
---	--	--	--

5. Ova Direktiva ne utječe na mogućnost država članica za usvajanje ili održavanje povoljnijih odredbi.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20) članak/članci čl. 1., čl. 4., čl. 20 i čl. 23.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 4. i st. 5. - mogućnost državam članicama da primijene povoljnije odredbe, koju RH nije obvezna iskoristiti.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci članak 3. st. 2.
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>Članovi obitelji</p> <p>Članak 4.</p> <p>1. Na temelju ove Direktive i podložno udovoljavanju uvjetima utvrđenima u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci članak 64., čl. 70.

<p>poglavlju IV. i članku 16., države članice dopuštaju ulazak i boravište, sljedećim članovima obitelji:</p> <p>(a) sponzorovom supružniku;</p> <p>(b) maloljetnoj djeci sponzora i njegovog/njezinog supružnika, uključujući djecu posvojenu u skladu s odlukom koju je donijelo nadležno tijelo u državi članici u pitanju ili odlukom koja je automatski izvršiva prema međunarodnim obvezama te države članice ili se mora priznati u skladu s međunarodnim obvezama;</p> <p>(c) maloljetnoj djeci uključujući posvojenu djecu supružnika kada sponzor ima skrbništvo i djeca su ovisna o njemu ili njoj. Države članice mogu dopustiti spajanje s djecom nad kojima je skrbništvo podijeljeno, pod uvjetom da je druga stranka koja dijeli skrbništvo dala svoj pristanak;</p> <p>(d) maloljetnoj djeci uključujući posvojenu djecu supružnika kada supružnik ima skrbništvo i djeca su ovisna o njemu ili njoj. Države članice mogu dopustiti spajanje s djecom nad kojima je skrbništvo podijeljeno, pod uvjetom da je druga stranka koja dijeli skrbništvo dala svoj pristanak.</p> <p>Maloljetna djeca navedena u ovom članku moraju biti ispod punoljetne dobi određene</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>članak 4. st. 1. podstavak 3., st. 3. podstavak 2., st. 4. podstavak 2., st. 5. i st. 6. Direktive 2003/86 - nije iskorištena ponuđena mogućnost.</p>
--	--	----------------------------------	--

<p>zakonom države članice u pitanju te ne smiju biti oženjena/udana.</p> <p>Iznimno, kada je dijete starije od 12 godina i kada je stiglo neovisno od ostatka svoje obitelji, država članica može prije dopuštanja ulaska i boravišta prema ovoj Direktivi provjeriti udovoljava li ono uvjetu za integraciju određenom u njenom postojećem zakonodavstvu na dan provedbe ove Direktive.</p> <p>2. Slijedom ove Direktive i u skladu s uvjetima utvrđenim u poglavlju IV., države članice mogu zakonom ili propisom dopustiti ulazak i boravište, sljedećim članovima obitelji:</p> <p>(a) rodbini u prvom stupnju u izravnoj uzlaznoj liniji sponzora ili njegovog ili njenog supružnika, kada su ovisni o njima i ne uživaju odgovarajuću obiteljsku potporu u državi porijekla;</p> <p>(b) odrasloj neoženjenoj/neudanoj djeci sponzora ili njegovog ili njezinog supružnika, kada oni nisu objektivno u mogućnosti skrbiti se za svoje vlastite potrebe zbog svoga zdravstvenog stanja.</p> <p>3. Slijedom ove Direktive i u skladu s uvjetima utvrđenim u poglavlju IV., države članice mogu na osnovu zakona ili propisa dopustiti ulazak i boravište nevjenčanom partneru koji je državljanin treće zemlje i s kojim je sponzor u uredno dokazanom</p>			
---	--	--	--

<p>stabilnom dugoročnom odnosu, ili državljanin treće zemlje koji je vezan uz sponzora registriranim partnerstvom u skladu s člankom 5. stavkom 2., neoženjenoj/neudanoj maloljetnoj djeci, uključujući posvojenu djecu, kao i odrasloj neoženjenoj djeci koja nisu objektivno u mogućnosti skrbiti se za svoje vlastite potrebe zdravstvenog stanja takvih osoba.</p> <p>Države članice mogu odlučiti postupati s registriranim partnerima jednako kao sa supružnicima u pogledu spajanja obitelji.</p> <p>4. U slučaju poligamnog braka, kada sponzor već ima supružnika koji živi s njim na državnom području države članice, država članica u pitanju neće dopustiti spajanje obitelji dodatnog supružnika.</p> <p>Iznimno od stavka 1. točke (c), države članice mogu ograničiti spajanje obitelji za maloljetnu djecu dodatnog supružnika i sponzora.</p> <p>5. Da bi se osigurala bolja integracija i spriječili prisilni brakovi, države članice mogu tražiti od sponzora i njegovog/njezinog supružnika da budu određene minimalne dobi, a najviše 21 godinu, prije nego što im se supružnik može pridružiti.</p> <p>6. Iznimno, države članice mogu tražiti da zahtjevi u vezi s spajanjem obitelji</p>			
---	--	--	--

<p>maloljetne djece budu podnijeti prije dobi od 15 godina, kako je utvrđeno u njenom postojećem zakonodavstvu u vrijeme provedbe ove Direktive. Ako je zahtjev podnjet nakon dobi od 15 godina, države članice koje odluče primijeniti ovu iznimku dopuštaju ulazak i boravište takve djece na drugim osnovama, a ne na osnovi spajanja obitelji.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>Podnošenje i ispitivanje zahtjeva</p> <p>Članak 5.</p> <p>1. Da bi se ostvarilo pravo na spajanje obitelji, države članice utvrđuju hoće li zahtjev za ulazak i boravište nadležnim državnim tijelima države članice u pitanju podnijeti sponzor ili član ili članovi obitelji.</p> <p>2. Zahtjevu se prilažu dokumentirani dokazi o obiteljskom odnosu i o udovoljavanju uvjetima utvrđenima u člancima 4. i 6. te, kada je to primjenjivo, člancima 7. i 8., kao i ovjerene preslike putnih dokumenata člana(-ova) obitelji.</p> <p>Ako to bude primjereno, a kako bi se pribavio dokaz o postojanju obiteljskog odnosa, države članice mogu provesti intervjue sa sponzorom i njegovim/njezinim</p>	<p>Članak 10.</p> <p>Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 58. stavci 1., 2. i 3., čl. 59. st. 1., čl. 63., čl. 64. st. 3.</p>

<p>članovima obitelji te druga ispitivanja koja budu potrebna.</p> <p>Prilikom ispitivanja zahtjeva koji se odnosi na nevjenčanog partnera sponzora, države članice razmatraju kao dokaz obiteljskog odnosa čimbenike kao što je zajedničko dijete, prethodna izvanbračna zajednica, registracija partnerstva i druga pouzdana dokazna sredstva.</p> <p>3. Zahtjev se podnosi i ispituje kada članovi obitelji borave izvan državnog područja države članice u kojoj boravi sponzor.</p> <p>Država članica može iznimno, u odgovarajućim okolnostima, prihvatiti podneseni zahtjev kada su članovi obitelji već na njenom državnom području.</p> <p>4. Nadležna državna tijela države članice dostavljaju osobi koja je podnijela zahtjev pisanu obavijest o odluci čim je prije moguće, a u svakom slučaju ne kasnije od devet mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva.</p> <p>Rok određen u prvom stavku može se produžiti u iznimnim okolnostima povezanim sa složenošću ispitivanja zahtjeva,.</p>	<p>podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina 2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina 3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini 4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju 5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka 6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona 7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner 8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva iz članka 79.a ovoga Zakona. 		
--	---	--	--

<p>Za odbijanje zahtjeva navode se razlozi. Sve posljedice nastale nedonošenjem odluke do kraja roka utvrđenog u prvom podstavku utvrđuju se u nacionalnom zakonodavstvu odgovarajuće države članice.</p> <p>5. Prilikom ispitivanja zahtjeva države članice procjenjuju najbolje interese maloljetne djece.</p>	<p>(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za maloljetno dijete kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak - ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno 		
--	--	--	--

odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.

Članak 15.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:

- odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona
- odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona

	<p>- izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona</p> <p>- izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona</p> <p>- izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9., čl. 98. st. 5., čl. 101.
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Uvjeti za ostvarenje prava na spajanje obitelji</p> <p>Članak 6.</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište članova obitelji na</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 59. st. 1. točke 6. i 7., čl. 87. st. 1. točke 1. i 2., čl. 189., čl. 63. st. 4.

<p>osnovama javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.</p> <p>2. Države članice mogu povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članovima obitelji na osnovama javnog poretka ili javne sigurnosti ili javnog zdravlja.</p> <p>Prilikom donošenja odgovarajuće odluke država članica uzima u obzir, osim članka 17., ozbiljnost ili vrstu povrede javnog poretka ili javne sigurnosti koje je počinio član obitelji, ili opasnosti koje potječu od takve osobe.</p> <p>3. Nadležna državna tijela države članice u pitanju ne mogu uskratiti obnavljanje boravišne dozvole i ne mogu narediti preseljenje s državnog područja isključivo na osnovi bolesti ili invalidnosti koja je pretrpljena nakon izdavanja boravišne dozvole.</p>	<p>spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je: - odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona - odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona - izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“.</p>		
--	---	--	--

	<p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>1. Kada je podnesen zahtjev za spajanje obitelji, država članica u pitanju može tražiti od osobe koja je podnijela zahtjev dostavljanje dokaza da sponzor ima:</p> <p>(a) smještaj koji se smatra normalnim za usporedivu obitelj u istoj regiji i koji udovoljava općim zdravstvenim i sigurnosnim standardima na snazi u državi članici u pitanju;</p> <p>(b) osiguranje od bolesti u pogledu svih rizika koji se uobičajeno pokrivaju za svoje vlastite državljane u državi članici u pitanju za sebe i članove svoje obitelji;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8. i čl. 9.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 59. st. 1.</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>članak 1. st. 1. t. (a) i st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.</p>

<p>(c) stabilna i redovita novčana sredstva koja su dovoljna za vlastito uzdržavanje i izdržavanje članova njegove/njezine obitelji, bez pribjegavanja sustavu socijalne pomoći države članice u pitanju. Države članice procjenjuju ove izvore prihoda upućivanjem na njihovu prirodu i redovitost te mogu uzeti u obzir razinu minimalnih nacionalnih primanja i mirovina, kao i broj članova obitelji.</p> <p>2. Države članice mogu tražiti od državljanina trećih zemalja da udovolje integracijskim mjerama u skladu s nacionalnim zakonom.</p> <p>U pogledu izbjeglica i/ili članova obitelji izbjeglica navedenih u članku 12. integracijske mjere spomenute u prvom podstavku mogu se primijeniti samo jednom kada je osobama u pitanju odobreno spajanje obitelji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/2021) članak/članci čl. 1., čl. 2. i čl. 4.
<p>Članak 8.</p> <p>Države članice mogu tražiti od sponzora da je zakonito boravio na njihovom državnom području za razdoblje koje nije dulje od dvije godine, prije nego što su mu se njegova obitelj pridružila.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 63. st. 2.

<p>Iznimno, kada zakonodavstvo države članice koje se odnosi na spajanje obitelji na snazi u vrijeme usvajanja ove Direktive uzme u obzir svoj kapacitet prihvata, država članica može utvrditi razdoblje čekanja ne dulje od tri godine između podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji i izdavanja boravišne dozvole članovima obitelji.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.</p>
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>Spajanje obitelji izbjeglica</p> <p>Članak 9.</p> <p>1. Ovo se poglavlje ne primjenjuje na spajanje obitelji izbjeglica priznatih od država članica.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti primjenu ovog poglavlja na izbjeglice čiji obiteljski odnosi prethode njihovom ulasku.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 63. st. 1., čl. 66.</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.</p>

<p>3. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje bilo koja pravila kojima se odobrava status izbjeglice članovima obitelji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci članak 66.
<p>Članak 10.</p> <p>1. Na definiciju članova obitelji primjenjuje se članak 4., osim što se treći podstavak njegovog stavka 1. ne primjenjuje na djecu izbjeglica.</p> <p>2. Države članice mogu dopustiti spajanje obitelji drugih članova obitelji koji nisu navedeni u članku 4. ako su ovisni o izbjeglici.</p> <p>3. Ako je izbjeglica maloljetna osoba bez pratnje, države članice:</p> <p>(a) dopuštaju ulazak i boravište u svrhe spajanja obitelji njegove/njezine rodbine u prvom stupnju izravne uzlazne linije bez primjene uvjeta utvrđenih člankom 4. stavkom 2. točkom (a);</p> <p>(b) mogu dopustiti ulazak i boravište u svrhe okupljanja obitelji njihovog/njezinog zakonskog skrbnika ili bilo kojeg drugo člana obitelji, kada izbjeglica nema rodbine i izravnoj uzlaznoj liniji ili se takva rodbina ne može pronaći.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 64. stavci 1., 2. i 3., čl. 66.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci članak 66., članak 4. stavak 1. točka 18.

<p>Članak 11.</p> <p>1. Na podnošenje i ispitivanje zahtjeva primjenjuje se članak 5. pod uvjetima stavka 2. ovog članka.</p> <p>2. Kada izbjeglica ne može pružiti službene dokumentacijske dokaze o obiteljskom odnosu, države članice uzimaju u obzir druge dokaze o postojanju takvog odnosa, koji će se procijeniti u skladu s nacionalnim pravom. Odluka kojom se odbija zahtjev ne može se osnivati isključivo na činjenici pomanjkanja dokumentacijskih dokaza.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina 2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina 3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini 4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 58. st. 1., 2. i 3., čl. 59. st. 1., čl. 66.</p>
---	---	----------------------------	---

	<p>5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka</p> <p>6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona</p> <p>7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner</p> <p>8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva iz članka 79.a ovoga Zakona.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu</p>		
--	--	--	--

	<p>spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za maloljetno dijete kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:</p> <ul style="list-style-type: none">- ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak- ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.		
--	---	--	--

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9., čl. 98. st. 5., čl. 101.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci članak 66. stavak 6.
Članak 12. 1. Iznimno od članka 7., države članice ne traže da izbjeglica i/ili njegovi članovi obitelji dostave, u pogledu zahtjeva koji se odnose na one članove obitelji navedene u članku 4. stavku 1., dokaz da izbjeglica ispunjava uvjete navedene u članku 7.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 66.
Ne dovodeći u pitanje međunarodne obveze kada je spajanje obitelji moguće u trećoj zemlji s kojom sponzor i/ili član obitelji ima posebne veze, države članice mogu tražiti pružanje dokaza navedenih u prvom podstavku. Države članice mogu tražiti od izbjeglice da udovolji uvjetima navedenima u članku 7.		Nije potrebno preuzimanje	članak 12. st. 1. podstavci 2. i 3. te st. 2. Direktive 2003/86 - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

<p>stavku 1. ako zahtjev za spajanje obitelji nije podnesen u roku od tri mjeseca nakon odobrenja statusa izbjeglice.</p> <p>2. Iznimno od članka 8., države članice ne traže od izbjeglice boravište na njihovom državnom području određeno vrijeme, prije nego što mu se njegova/njezina obitelj pridružila.</p>			
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>Ulazak i boravište članova obitelji</p> <p>Članak 13.</p> <p>1. Čim je prihvaćen zahtjev za spajanje obitelji, država članica u pitanju dopušta ulazak članu ili članovima obitelji. U tom pogledu, država članica u pitanju daje takvim osobama svaku dodatnu mogućnost za pribavljanje nužnih viza.</p> <p>2. Država članica u pitanju odobrava članovima obitelji prvu boravišnu dozvolu u trajanju od barem godinu dana. Boravišna dozvola je obnovljiva.</p> <p>3. Trajanja odobrene boravišne dozvole članu/ovima obitelji u načelu nije dulje od datuma isteka boravišne dozvole koju posjeduje sponzor.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 35. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.</p> <p>Članak 12.</p> <p>U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na: - rok važenja do godine dana, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - rok važenja do dvije godine ako se odobrava:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 35., čl. 57. st. 1. t. 1., čl. 61. st. 4. i 5., čl. 62.</p>

1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak

2. privremeni boravak u svrhu životnog ili neformalnog životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak

3. autonomni boravak na temelju članka 69. i članka 133.a ovoga Zakona

4. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva
- rok važenja do 18 mjeseci za privremeni boravak u svrhu boravka digitalnih nomada, unutar kojeg roka se može jednom produžiti.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

	<p>„(5) Iznimno od stavka 1. podstavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka, odobrenje za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva izdaje se do isteka roka važenja odobrenja privremenog boravka državljanina treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji, odnosno životno partnerstvo, ali ne duže od dvije godine.“.</p> <p>Stavak 6. briše se.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>1. Sponzorovi članovi obitelji ovlašteni su, kao i sponzor, na:</p> <p>(a) pristup obrazovanju;</p> <p>(b) pristup zaposlenju i samostalno obavljanje djelatnosti;</p> <p>(c) pristup profesionalnom savjetovanju, početnu i daljnju izobrazbu te ponovnu izobrazbu.</p>	<p>Članak 23.</p> <p>U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.</p> <p>Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi: „16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva.“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci članak 71., čl. 89. st. 1.

<p>2. Države članice mogu u skladu s nacionalnim pravom utvrditi uvjete pod kojima članovi obitelji obavljaju zaposlenje ili samostalno obavljanje djelatnosti. Ovi uvjeti utvrđuju rok koji ni u kojem slučaju nije dulji od 12 mjeseci, tijekom kojega države članice mogu ispitati stanje na tržištu rada prije dopuštanja članovima obitelji obavljanja zaposlenja ili samostalnog obavljanja djelatnosti.</p> <p>3. Države članice mogu ograničiti pristup zaposlenju ili samostalnom obavljanju djelatnosti rodbini u prvom stupnju izravne uzlazne linije ili odrasloj neoženjenoj/neudanoj djeci na koju se primjenjuje članak 4. stavak 2.</p>		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
<p>Članak 15.</p> <p>1. Nakon najviše pet godina boravka i pod uvjetom da članu obitelji nije odobrena boravišna dozvola zbog razloga koji se ne odnose na spajanje obitelji, supružnik ili nevjenčani partner i dijete koje je postalo punoljetno imaju po podnošenju zahtjeva, ako se isti traži, pravo na autonomnu boravišnu dozvolu, neovisno o dozvoli sponzora.</p> <p>Države članice mogu ograničiti dobivanje boravišne dozvole boravka navedene u prvom podstavku supružnika ili</p>	<p>Članak 17.</p> <p>Članak 69. mijenja se i glasi: „(1) Bračnom ili izvanbračnom drugu, životnom ili neformalnom životnom partneru, kao i djetetu koje je postalo punoljetno može se odobriti autonomni boravak ako ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine i ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 57. st. 5., čl. 69.

<p>nevjenčanog partnera u slučajevima raspada obiteljskog odnosa.</p> <p>2. Države članice mogu izdati autonomnu boravišnu dozvolu odrasloj djeci i rodbini u izravnoj uzlaznoj liniji na koje se primjenjuje članak 4. stavak 2.</p> <p>3. U slučaju udovištva, razvoda, rastave ili smrti rodbine prvog stupnja u izravnoj uzlaznoj ili silaznoj liniji, autonomna boravišna dozvola može se izdati na zahtjev, ako se traži, osobama koje su ušle na temelju okupljanja obitelji. Države članice utvrđuju odredbe kojima se osigurava odobravanje autonomnih boravišnih dozvola u slučaju posebno teških okolnosti.</p> <p>4. Nacionalnim pravom utvrđeni su uvjeti koji se odnose na odobravanje i trajanje autonomne boravišne dozvole.</p>	<p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona i ako u trenutku smrti osobe na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p style="text-align: center;">U članku 57.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 5. mijenja se i glasi: „(5) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak sukladno članku 69. ovoga Zakona.“.</p>		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 15. st. 1. podstavak 2., st. 2. i st. 3. (samo za slučaj smrti je moguće tražiti autonomni boravak) Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost.

<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>Sankcije i pravni lijek</p> <p>Članak 16.</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu okupljanja obitelji ili, ako je primjereno, povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članova obitelji u sljedećim okolnostima:</p> <p>(a) kada uvjetima utvrđenima ovom Direktivom nije ili nije više udovoljeno.</p> <p>Prilikom obnavljanja boravišne dozvole, kada sponzor nema dovoljne izvore prihoda bez pribjegavanja sustavu socijalne pomoći države članice kako je navedeno u članku 7. stavku 1. točki (c), država članica uzet će u obzir doprinose članova obitelji prihodu domaćinstva;</p> <p>(b) kada sponzor i njegovi/njezini član(ovi) obitelji ne žive ili više ne žive u stvarnom bračnom ili obiteljskom odnosu;</p> <p>(c) kada je nađeno da je sponzor ili nevjenčani partner u braku ili u stabilnom dugoročnom odnosu s drugom osobom.</p> <p>2. Države članice mogu također odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu spajanja obitelji, ili povući ili odbiti</p>	<p>Članak 21.</p> <p>U članku 87. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„3. ne prijavi svoje boravište policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:</p> <p>a) u roku od 30 dana od početka valjanosti privremenog boravka</p> <p>b) u roku od šest mjeseci od početka valjanosti privremenog boravka, ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna dugotrajna viza“.</p> <p>Točka 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„5. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na:</p> <p>a) godinu dana i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 90 dana ukupno ili duže od 30 dana jednokratno</p> <p>b) dvije godine i kraće boravi u inozemstvu višekratno duže od 180 dana ukupno ili duže od 60 dana jednokratno“.</p> <p>Točka 6. mijenja se i glasi:</p> <p>„6. od dana početka valjanosti privremenog boravka odobrenog na vrijeme duže od dvije godine, boravi u inozemstvu višekratno duže od 270 dana ukupno ili duže od 90 dana jednokratno“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 59. stavci 1. i 2., čl. 87. st. 1., čl. 64. st. 5., čl. 68., čl. 63. st. 1.</p>
---	--	----------------------------	--

<p>obnavljanje boravišnih dozvola članova obitelji kada se pokazalo da:</p> <p>(a) su korištene lažne ili informacije koje dovode u zabludu, lažni ili falsificirani dokumenti, da je na drugi način počinjena prijevara ili su korištena druga nezakonita sredstva;</p>			
<p>(b) su brak, partnerstvo ili posvojenje bili sklopljeni u isključive svrhe omogućavanja osobi u pitanju da uđe ili boravi u državi članici.</p> <p>Prilikom procjene u pogledu ove točke, države članice mogu uzeti u obzir posebno činjenicu da je brak, partnerstvo ili posvojenje bilo sklopljeno nakon što je sponzoru bila izdana njegova/njezina boravišna dozvola.</p> <p>3. Države članice mogu povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članu obitelji kada se dovrši sponzorov boravak, a član obitelji još ne uživa autonomno pravo boravka prema članku 15.</p> <p>4. Države članice mogu provesti posebne provjere i inspekcije kada postoji razlog za sumnju na prijevaru ili na brak, partnerstvo ili posvojenje iz interesa kako je definirano stavkom 2. Posebne provjere mogu se također provesti prilikom obnavljanja boravišne dozvole članova obitelji.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci čl. 56., čl. 57., čl. 58. i čl. 59.</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Države članice uzimaju u obzir prirodu i čvrstoću obiteljskih odnosa osobe, trajanje njezinog boravišta u državi članici i postojanje obiteljskih, kulturnih i socijalnih veza s njegovom/njezinom državom porijekla prilikom odbijanja zahtjeva, povlačenja ili odbijanja obnavljanja boravišne dozvole ili odlučivanja o nalogu za premještaj sponzora ili članova njegove obitelji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 182.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8. i čl. 9.
<p>Članak 18.</p> <p>Države članice osiguravaju da sponzor i/ili članovi njegove/njezine obitelji imaju pravo uložiti prigovor kada je zahtjev za spajanje obitelji odbijen ili boravišna dozvola nije obnovljena ili je povučena ili je naloženo preseljenje.</p> <p>Postupak i nadležnost u skladu s kojom se pravo navedeno u prvom podstavku ostvaruje utvrđuje država članica u pitanju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 60. st. 2., čl. 62. st. 4., čl. 87. st. 4., čl. 193. st. 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 98. st. 6.

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>Završne odredbe</p> <p>Članak 19.</p> <p>Periodično, a prvi put ne kasnije od 3. listopada 2007., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Ovi prijedlozi izmjena daju se putem prioriteta u pogledu članaka 3., 4., 7., 8. i 13.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Određuje se obveza Komisije prema Europskom parlamentu i Vijeću.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>1. Države članice donose zakone i ostale propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 3. listopada 2005. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja predviđaju države članice.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci Članak 2. točka 7.</p>

<p>Članak 21.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Određuje se stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>Ovom se Direktivom zabranjuje zapošljavanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom radi borbe protiv nezakonite imigracije. S tim ciljem njom se utvrđuju minimalni zajednički standardi o sankcijama i mjerama koje se u državama članicama trebaju primjenjivati na poslodavce koji krše tu zabranu.</p>	<p>Članak 22.</p> <p>Članak 88. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona - na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana - na temelju potvrde o prijavi rada ili - bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. <p>(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.</p> <p>(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 88.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo na onim poslovima za koje je dato pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili - samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga poslodavca za kojeg je dato pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga korisnika za kojeg je dato pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili - samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. 		
--	---	--	--

	<p>(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.</p> <p>(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none">- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none">- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano		
--	---	--	--

	<p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.</p> <p>(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.</p> <p>(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad, može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavicima 3. i 6. ovoga članka.</p> <p>(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona, dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za posebne potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora i koja ne uživa pravo Zajednice na slobodu kretanja, kako je definirano člankom 2. stavkom 5. Zakonika o schengenskim granicama;</p> <p>(b) „državljanin treće zemlje s nezakonitim boravkom” znači državljanin treće zemlje koji se nalazi na državnom području države članice, koji ne ispunjava ili više ne ispunjava uvjete za boravak ili boravište u toj državi članici;</p> <p>(c) „zaposlenje” znači obavljanje aktivnosti koje obuhvaćaju svaki oblik rada koji je uređen nacionalnim pravom ili je u skladu s utvrđenom praksom ili pod uputama i/ili nadzorom poslodavca;</p> <p>(d) „nezakonito zapošljavanje” znači zapošljavanje državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi:</p> <p>„17) <i>visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi:</p> <p>„18) <i>kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3., 88., 183., 230.</p>
--	--	----------------------	--

<p>(e) „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaki pravni subjekt, uključujući agencije za obavljanje privremenih poslova, za koju ili po čijim uputama i/ili nadzorom se zapošljavanje poduzima;</p> <p>(f) „podugovaratelj” znači svaka fizička osoba ili svaki pravni subjekt kojem je dodijeljeno ispunjavanje svih ili nekih obveza iz prethodnog ugovora;</p> <p>(g) „pravna osoba” znači svaka pravna osoba koja ima takav status na temelju primjenjivog nacionalnog prava, izuzev za države ili javna tijela koja izvršavaju državne ovlasti i za javne međunarodne organizacije;</p> <p>(h) „agencija za obavljanje privremenih poslova” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s nacionalnim pravom sklapa ugovore o radu ili radne odnose s radnicima zaposlenima u agenciji za obavljanje privremenih poslova radi njihovog upućivanja u poduzeća korisnika na privremeni rad pod njihovim nadzorom i uputama;</p> <p>(i) „posebno iskorištavajući radni uvjeti” znači radni uvjeti,</p>	<p>tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.</p> <p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:</p> <p>„19) <i>stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja</p> <p>20) „<i>plava karta EU-a</i>“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona</p> <p>21) <i>prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a <i>druga država članica</i> je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice</p> <p>22) <i>regulirana profesija</i> znači regulirana profesija kako je</p>		
--	--	--	--

<p>uključujući one koji proizlaze iz spolne ili druge diskriminacije, kada postoji očiti nerazmjer u usporedbi s uvjetima zapošljavanja zakonito zaposlenih radnika koji, na primjer, utječu na zdravlje i sigurnost radnika, i kojima se krši ljudsko dostojanstvo;</p> <p>(j) „naknada državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom” znači nadnica ili plaća i svako drugo primanje u novcu ili stvarima, koje radnik dobiva izravno ili neizravno u vezi sa svojim zaposlenjem od svog poslodavca i koje je jednakovrijedno onom koje bi imali usporedivi radnici u zakonitom radnom odnosu.</p>	<p>definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj</p> <p>23) <i>neregulirana profesija</i> je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.</p> <p>Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).</p> <p>Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:</p> <p>„45) <i>programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti</i> su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljanina trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.</p> <p>Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).</p> <p>Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:</p> <p>„47) <i>pomorac</i> je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.</p> <p>Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:</p> <p>„48) <i>brodarac</i> je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.</p> <p>Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).</p>		
---	---	--	--

Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:

„55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.

Članak 22.

Članak 88. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka

– na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona

- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. **odnosno stavka 4. ovoga Zakona**, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana

- na temelju potvrde o prijavi rada ili

- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

	<p>(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.</p> <p>(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none">- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none">- samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano- samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano		
--	--	--	--

	<p>- samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili</p> <p>- samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.</p> <p>(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p>		
--	--	--	--

	<p>- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka</p> <p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona</p> <p>- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga</p>		
--	---	--	--

	<p>Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.</p> <p>(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.</p> <p>(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad, može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka.</p> <p>(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona, dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135.

<p>Članak 3.</p> <p>Zabrana nezakonitog zapošljavanja</p> <p>1. Države članice zabranjuju zapošljavanje državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom.</p> <p>2. Kršenja ove zabrane podliježu sankcijama i mjerama utvrđenim u ovoj Direktivi.</p> <p>3. Država članica može odlučiti ne primjenjivati zabranu iz stavka 1. na državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom čije je izbacivanje odgođeno i kojim je dopušten rad u skladu s nacionalnim pravom.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p style="text-align: center;">Članak 88. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona - na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana - na temelju potvrde o prijavi rada ili - bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. <p>(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.</p> <p>(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 88., čl. 240., čl. 247.</p>
---	--	----------------------------	--

	<p>- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili</p> <p>- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <p>- samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100.</p>		
--	---	--	--

	<p>stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.</p> <p>(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka 		
--	---	--	--

	<p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona</p> <p>- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.</p>		
--	--	--	--

(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.

(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad, može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka.

(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona, dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

Članak 79.

U članku 240. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koji obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektor u izstavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.“

U stavku 5. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.“

Članak

84.

Članak 247. mijenja se i glasi:

Članak 84.

Članak 247. mijenja se i glasi:

	<p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.) - nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.) <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. 		
--	---	--	--

	<p>ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)</p> <p>- za kojeg nije dato pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)</p> <p>- nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p>		
--	--	--	--

	<p>(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik–pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje:</p> <p>1. ako državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> -nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.) <p>2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.) <p>3. a nije korisnik naveden u:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.) 		
--	--	--	--

	<p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.</p> <p>(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.)“.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Obveze poslodavca</p> <p>1. Države članice obvezuju poslodavce da:</p> <p>(a) od državljanina treće zemlje zahtijevaju da prije zapošljavanja</p>	<p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p style="text-align: center;">Članak 88. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 88., 89.</p>

<p>ima ili pokaže poslodavcu valjanu boravišnu dozvolu ili drugo ovlaštenje za njegov ili njezin boravak;</p> <p>(b) najmanje tijekom trajanja zaposlenja čuvaju presliku ili evidenciju boravišne dozvole ili drugog ovlaštenja za boravak zbog moguće inspekcije nadležnih tijela država članica;</p> <p>(c) obavješćuju nadležna tijela koja odrede države članice o početku zaposlenja državljana trećih zemalja u roku koji odredi svaka država članica.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti pojednostavljeni postupak obavješćivanja na temelju stavka 1. točke (c) za poslodavce koji su fizičke osobe ako zapošljavanje služi njihovim osobnim potrebama.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da obavješćivanje na temelju stavka 1. točke (c) nije potrebno ako zaposlenik ima status osobe s dugotrajnim boravkom na temelju Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajan boravak (11).</p> <p>3. Države članice osiguravaju da poslodavci koji ispunjavaju svoje</p>	<p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka</p> <p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona</p> <p>- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana</p> <p>- na temelju potvrde o prijavi rada ili</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.</p> <p>(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <p>- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili</p>		
---	---	--	--

<p>obveze određene u stavku 1. nisu odgovorni za kršenje zabrane iz članka 3., osim ako je poslodavac znao da je isprava koja je podnesena kao valjana boravišna dozvola ili drugo ovlaštenje za boravak krivotvorena.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili - samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.</p>		
--	--	--	--

	<p>(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka - na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona - na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana 		
--	--	--	--

	<p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.</p> <p>(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.</p> <p>(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad, može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka.</p>		
--	---	--	--

(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona, dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

Članak 23.

U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.

Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi:

„16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva.“.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.

(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960. godine:

-umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske

	<p>umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje</p> <p>- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Novčane kazne</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kršenja zabrane iz članka 3. podliježu učinkovitim, razmjernim i odvratajućim sankcijama protiv poslodavaca.</p> <p>2. Sankcije u vezi s kršenjima zabrane iz članka 3. uključuju:</p> <p>(a) novčane kazne čiji se iznos povećava sukladno broju državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom; i</p> <p>(b) plaćanja troškova povratka državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u slučajevima kada je proveden postupak za povratak. Države članice mogu umjesto toga odlučiti da novčane kazne iz</p>	<p style="text-align: center;">Članak 79.</p> <p>U članku 240. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koji obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 240., čl. 247., čl. 223.</p>

<p>točke (a) odražavaju barem prosječne troškove povratka.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti smanjene novčane kazne ako je poslodavac fizička osoba koja zapošljava državljana treće zemlje s nezakonitim boravkom za svoje osobne potrebe i kada nisu uključeni posebno iskorištavajući radni uvjeti.</p>	<p>mjere nadležnom inspektor iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.“.</p> <p>U stavku 5. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.</p> <p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:</p> <p>„(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečačenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 84.</p> <p>Članak 247. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p>		
--	--	--	--

	<p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.) - nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.) <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) 		
--	--	--	--

	<p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) - nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.) <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik–pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje:</p>		
--	---	--	--

	<p>1. ako državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> -nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.) <p>2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.) <p>3. a nije korisnik naveden u:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.) - za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.) <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici</p>		
--	---	--	--

	<p>Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.</p> <p>(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.)“.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Plaćanja koja trebaju snositi poslodavci</p> <p>1. U pogledu svakog kršenja zabrane iz članka 3., države članice</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19) članak/članci 90., čl. 133.

<p>osiguravaju da je poslodavac obvezan plaćati:</p> <p>(a)svaku nepodmirenu naknadu državljaninu treće zemlje s nezakonitim boravkom. Pretpostavlja se da dogovorena visina naknade odgovara najmanje visini plaće koja je predviđena mjerodavnim pravom o minimalnim plaćama, kolektivnim ugovorima ili u skladu s ustanovljenom praksom u odgovarajućem poslovnom sektoru, osim ako poslodavac ili posloprimac mogu dokazati suprotno, poštujući, prema potrebi, obvezne nacionalne odredbe o plaćama;</p> <p>(b)iznos koji odgovara svim porezima i doprinosima za socijalno osiguranje koje bi poslodavac platio da je državljanin treće zemlje zaposlen zakonito, uključujući kazne za kašnjenja i odgovarajuće upravne novčane kazne;</p> <p>(c)prema potrebi, sve troškove koji proizlaze iz slanja nepodmirenih</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (NN 151/2022) članak/članci 6., 7., 9. i 10.
	<p>Članak 14.</p> <p>U članku 79. stavku 1. točka 3. briše se.</p> <p>Dosadašnje točke 4., 5. i 6. postaju točke 3., 4. i 5.</p> <p>Stavak 3. briše se.</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječi: „točke 6.“ zamjenjuju se riječima: „točke 5.“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 79. st. 1, čl. 197.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18, 120/21) članak/članci 4. i 9.

<p>plaćanja u zemlju u koju je državljanin treće zemlje vraćen ili se vratio.</p> <p>2. Kako bi se osigurala dostupnost učinkovitih postupaka za primjenu stavka 1. točaka (a) i (c) te uzimajući u obzir članak 13., države članice utvrđuju mehanizme kako bi osigurale da državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom:</p> <p>(a) mogu uložiti zahtjev, podložno zastari definiranoj u nacionalnom pravu, protiv svog poslodavca i u konačnici izvršiti presudu protiv poslodavca za svaku nepodmirenu naknadu, uključujući u slučajevima kada su se vratili ili su bili vraćeni; ili</p> <p>(b) ako je predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, mogu pozvati nadležno tijelo države članice da pokrene postupak za naplatu nepodmirene naknade bez potrebe da sami ulažu zahtjev u tom slučaju.</p> <p>Državljanima trećih zemalja s nezakonitim boravkom sustavno se i nepristrano obavješćuju o svojim pravima na temelju ovog stavka i na temelju članka 13. prije izvršavanja svake odluke o vraćanju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 132.
---	--	---------------	---

<p>3. S ciljem primjene stavka 1. točaka (a) i (b) države članice između ostalog osiguravaju da se pretpostavlja da je radni odnos trajao najmanje tri mjeseca, osim ako poslodavac ili posloprimac mogu dokazati drukčije.</p> <p>4. Države članice osiguravaju postojanje potrebnih mehanizama kako bi se osiguralo da državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom mogu primati plaćanje naknade iz stavka 1. točke (a) koja se naplaćuje kao dio zahtjeva iz stavka 2., uključujući u slučajevima kada su se vratili ili su bili vraćeni.</p> <p>5. U pogledu slučajeva kada su boravišne dozvole s vremenskim ograničenjem odobrene u skladu s člankom 13. stavkom 4., države članice definiraju u skladu s nacionalnim pravom uvjete pod kojima se trajanje tih dozvola može produžiti do trenutka kada državljanin treće zemlje zaprimi bilo koje plaćanje svoje naknade naplaćene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Ostale mjere</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poslodavci također, prema potrebi, podliježu sljedećim mjerama:</p> <p>(a)isključenje iz prava na neke ili sve državne naknade, pomoći ili subvencije, uključujući financiranje iz fondova EU-a kojim upravljaju države članice za razdoblje do pet godina;</p> <p>(b)isključenje iz sudjelovanja u javnim ugovorima kako je definirano Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za dodjelu ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (12) za razdoblje do pet godina;</p> <p>(c)povrat nekih ili svih državnih naknada, pomoći ili subvencija, uključujući financiranje iz fondova EU-a kojim upravljaju države članice, koje su odobrene poslodavcu do 12 mjeseci prije</p>	<p style="text-align: center;">Članak 79.</p> <p style="text-align: center;">U članku 240. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koji obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.“.</p> <p style="text-align: center;">Stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 240., čl. 247.</p>
---	---	----------------------------	---

<p>otkrivanja nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su korišteni za počinjenje kršenja, ili privremeno ili trajno ukidanje dozvole za obavljanje dotične poslovne aktivnosti, ako to opravdava težina kršenja.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati stavak 1. ako su zaposlenici fizičke osobe i zapošljavanje je za njihove osobne potrebe.</p>	<p>U stavku 5. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.</p> <p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:</p> <p>„(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 84.</p> <p>Članak 247. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p>		
--	---	--	--

	<p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)</p> <p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)</p> <p>- nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)</p> <p>- nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.)</p> <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)</p> <p>- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)</p>		
--	---	--	--

	<p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)</p> <p>- nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik–pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje: 1. ako državljanin treće zemlje: -nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c</p>		
--	--	--	--

	<p>stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.) - nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)</p> <p>2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>3. a nije korisnik naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.</p>		
--	--	--	--

	<p>(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.</p> <p>(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.)“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16) članak/članci 251., čl. 252., čl. 254.
<p>Članak 8.</p> <p>Podugovaranje</p> <p>1. Ako je poslodavac podugovaratelj i ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog prava o pravima na doprinose ili povrate ili odredbe nacionalnog prava u području socijalne sigurnosti, države članice osiguravaju da ugovaratelj čiji je poslodavac izravni podugovaratelj mogu, pored ili umjesto poslodavca, odgovarati za plaćanja:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p style="text-align: center;">Članak 88. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka</p> <p>– na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 88.

<p>(a)svake novčane kazne koja je određena na temelju članka 5.; i</p> <p>(b)svakog dospjelog potraživanja na temelju članka 6. stavka 1. točaka (a) i (c) te članka 6. stavaka 2. i 3.</p> <p>2. Ako je poslodavac podugovaratelj, države članice osiguravaju da glavni ugovaratelj i svaki međupodugovaratelj, kada su znali da je podugovaratelj zaposlio državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom, mogu odgovarati za plaćanja iz stavka 1. pored ili umjesto podugovaratelja poslodavca ili ugovaratelja čiji je poslodavac izravni podugovaratelj.</p> <p>3. Ugovaratelj koji je preuzeo obveze temeljite identifikacije kako je definirano nacionalnim pravom ne odgovara na temelju stavaka 1. i 2.</p> <p>4. Države članice mogu na temelju nacionalnog prava predvidjeti stroža pravila za odgovornost.</p>	<p>zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona</p> <p>- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana</p> <p>- na temelju potvrde o prijavi rada ili</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.</p> <p>(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <p>- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili</p> <p>- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p>		
---	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili - samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.</p> <p>(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano 		
--	---	--	--

	<p>- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:</p> <p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka</p> <p>- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona</p> <p>- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su</p>		
--	---	--	--

	<p>navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.</p> <p>(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući način primjenjuju se i na podizvođača.</p> <p>(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad, može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka.</p> <p>(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona, dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.</p>		
--	--	--	--

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (NN 151/2022) članak/članci 10. st. 1., čl. 18. st. 1., 2. i 3.
<p>Članak 9.</p> <p>Kazneno djelo</p> <p>1. Države članice osiguravaju da kršenje zabrane iz članka 3. predstavlja kazneno djelo ako je počinjeno namjerno, u svakoj od sljedećih okolnosti kako ih definira nacionalno pravo:</p> <p>(a) kršenje je nastavljeno ili se stalno ponavlja;</p> <p>(b) kršenje se odnosi na višestruko zapošljavanje većeg broja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135.

<p>(c)kršenje je popraćeno posebno iskorištavajućim radnim uvjetima;</p> <p>(d)kršenje je počinio poslodavac koji nije optužen ili osuđen za kazneno djelo prema Okvirnoj odluci 2002/629/PUP i koji iskorištava rad ili usluge državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom znajući da su on ili ona žrtve trgovanja ljudima;</p> <p>(e)kršenje se odnosi na nezakonito zapošljavanje maloljetnika.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je poticanje, pomaganje i supočiniteljstvo s namjernim postupanjem iz stavka 1. kažnjivo kao kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Kaznene sankcije</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se fizičke osobe koje počine kazneno djelo iz članka 9. kazne učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznenim sankcijama.</p> <p>2. Osim ako je zabranjeno općim pravnim načelima, kaznene sankcije</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135.</p>

<p>predviđene u ovom članku mogu se primjenjivati prema nacionalnom pravu ne dovodeći u pitanje druge sankcije ili mjere nekaznene prirode i mogu biti popraćene objavom sudske odluke relevantne za slučaj.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravne osobe mogu odgovarati za kazneno djelo iz članka 9. ako je takvo kazneno djelo u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja imala vodeću funkciju u pravnoj osobi, djelujući samostalno ili kao dio tijela unutar pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a)ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b)ovlaštenja za donošenje odluke u ime pravne osobe; ili</p> <p>(c)ovlaštenja za obavljanje nadzora u pravnoj osobi.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da pravna osoba može odgovarati ako je zbog nepostojanja nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. bilo moguće počinuti</p>	<p style="text-align: right;">Članak</p> <p>84.</p> <p>Članak 247. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p> <p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)</p> <p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135.</p>

<p>kazneno djelo iz članka 9. u korist te pravne osobe od strane osobe koja joj je podređena.</p> <p>3. Odgovornost pravne osobe na temelju stavaka 1. i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, navoditelji ili pomagači u kaznenom djelu iz članka 9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.) - nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.) <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.) <p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.) - za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.) 		
--	---	--	--

	<p>- nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik–pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje:</p> <p>1. ako državljanin treće zemlje:</p> <p>-nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.)</p> <p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.)</p> <p>- nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)</p> <p>2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:</p>		
--	---	--	--

	<p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>3. a nije korisnik naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.</p>		
--	--	--	--

	(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.)“.		
<p>Članak 12.</p> <p>Kazne za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna sukladno članku 11. kazni učinkovitim, razmjernim i odvratajućim kaznama, koje mogu uključivati mjere poput onih iz članka 7.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da se objavi popis poslodavaca koji su pravne osobe i koji su odgovorni za kazneno djelo iz članka 9.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 84.</p> <p style="text-align: center;">Članak 247. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad:</p> <p>1. ako državljanina treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.) - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.) 	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 247.

	<p>- nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)</p> <p>- nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.)</p> <p>2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)</p> <p>- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)</p> <p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>3. a nije poslodavac naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)</p> <p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)</p>		
--	--	--	--

	<p>- nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).</p> <p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik–pravna osoba koji koristi rad državljanina treće zemlje:</p> <p>1. ako državljanin treće zemlje:</p> <p>-nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.)</p> <p>- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.)</p> <p>- nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)</p> <p>2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:</p>		
--	---	--	--

	<p>- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>3. a nije korisnik naveden u:</p> <p>- u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)</p> <p>- za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)</p> <p>(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac – fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).</p> <p>(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac – fizička osoba.</p> <p>(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik – fizička osoba.</p>		
--	--	--	--

	(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.)“.		
<p>Članak 13.</p> <p>Omogućavanje tužbi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da postoje učinkoviti mehanizmi preko kojih državljani trećih zemalja koji su nezakonito zaposleni mogu ulagati tužbe protiv svojih poslodavaca, izravno ili preko trećih stranaka koje odrede države članice, kao što su sindikati ili druga udruženja ili nadležno tijelo države članice, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da treće stranke koje, u skladu s kriterijima utvrđenim u njihovom nacionalnom pravu, imaju zakoniti interes u osiguravanju usklađenosti s ovom Direktivom mogu postupati ili u ime državljanina treće zemlje s</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 53., čl. 197., čl. 198.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19) članak/članci 136.

<p>nezakonitim boravkom ili u pomoć takvoj osobi, uz njegov ili njezin pristanak, u svakom upravnom ili parničnom postupku predviđenom s ciljem provedbe ove Direktive.</p> <p>3. Pružanje pomoći državljanima treće zemlje da uložite tužbu ne smatra se omogućavanjem nezakonitog boravka na temelju Direktive Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (13).</p> <p>4. U pogledu kaznenih djela obuhvaćenih člankom 9. stavkom 1. točkom (c) ili (e), države članice u nacionalnom pravu definiraju uvjete pod kojima mogu uključiti državljanima trećih zemalja u skladu s aranžmanima koji su usporedivi s onima koji se primjenjuju na državljane trećih zemalja na koje se primjenjuje Direktiva 2004/81/EZ, od slučaja do slučaja, odobravati boravišne dozvole s vremenskim ograničenjem, povezane s trajanjem odgovarajućih nacionalnih postupaka.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 14.</p> <p>Inspekcije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se na njihovom državnom području provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom. Takve se inspekcije temelje prvenstveno na procjeni rizika koju izrađuju nadležna tijela u državama članicama.</p> <p>2. S ciljem povećanja učinkovitosti inspekcija, države članice na temelju procjene rizika redovito utvrđuju sektore djelatnosti u kojima je zapošljavanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u većoj mjeri zastupljeno na njihovom državnom području.</p> <p>U pogledu svakog od tih sektora, države članice prije 1. srpnja svake godine dostavljaju Komisiji broj inspekcija izvršenih u prethodnoj godini i postotak zaposlenih u svakom sektoru te rezultate inspekcija.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 78.</p> <p style="text-align: center;">U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, obavljaju inspektori i državni službenici tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika.”</p> <p style="text-align: center;">U stavku 4. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.</p> <p>Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna je točka za prosljeđivanje podataka Komisiji o provedenim inspekcijama radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a što uključuje i podatke o broju i rezultatima tih inspekcija te poduzetih mjera iz članka 240. ovoga Zakona prema poslodavcima koji krše obveze iz članka 88. ovoga Zakona.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 79.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 239., čl. 240.</p>
--	--	----------------------------	---

U članku 240. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koji obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.“.

U stavku 5. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.

	<p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:</p> <p>„(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečačenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.“.</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donose ili zadrže odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se primjenjuju u pogledu članaka 6. i 13., pod uvjetom da su takve odredbe u skladu s ovom Direktivom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije iskorištena ponuđena mogućnost</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Do 20. srpnja 2014., te svake tri godine nakon toga, Komisija dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, uključujući, prema potrebi, prijedloge izmjena članaka 6., 7., 8., 13. i 14. Komisija posebno razmatra u svom izvješću provedbu članka 6. stavaka 2. i 5. od strane država članica.</p> <p>2. Države članice šalju Komisiji sve podatke koji su potrebni za izradu izvješća iz stavka 1. Podaci uključuju broj i rezultate inspekcija koje su provedene prema članku 14. stavku 1., mjere koje su primijenjene na temelju članka 13. te, ako je moguće, mjere koje su primijenjene na temelju članka 6. i 7.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 78.</p> <p style="text-align: center;">U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, obavljaju inspektori i državni službenici tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika .“.</p> <p style="text-align: center;">U stavku 4. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.</p> <p style="text-align: center;">Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna je točka za prosljeđivanje podataka Komisiji o provedenim inspekcijama radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a što uključuje i podatke o broju i rezultatima tih inspekcija te poduzetih mjera iz članka 240. ovoga Zakona prema poslodavcima koji krše obveze iz članka 88. ovoga Zakona.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 20. srpnja 2011. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st 1. podst. 15.

<p>Članak 18.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 19.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2003/109/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>(1) u članku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(f), međunarodna zaštita’ znači međunarodna zaštita kako je definirana u članku 2. točki (a) Direktive Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima u vezi s uvjetima koje moraju ispunjavati državljani trećih zemalja, ili osobe bez državljanstva, da im se prizna status izbjeglice ili osobe koja iz drugih razloga treba međunarodnu zaštitu te o sadržaju te zaštite (5);</p> <p>(5) SL L 304, 30.9.2004., str. 12.”;</p> <p>(2) Članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a) u stavku 2. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:</p> <p>„(c) imaju pravo boraviti u državi članici na temelju oblika zaštite koji nije međunarodna zaštita ili koji su zatražili dozvolu za boravak na toj osnovi i čekaju odluku o svom statusu;”;</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. t. 41., čl. 150. st. 1., 3. i 4., čl. 151. st. 3., čl. 155. st. 1. t. 6., čl. 168. st. 4., 5., 6., 7. i 8., čl. 159., čl. 163., čl. 200., čl. 203. st. 7., čl. 207., čl. 165.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>„(d)zatražili međunarodnu zaštitu i o čijem zahtjevu još nije donesena pravomoćna odluka;”;</p> <p>(b)u stavku 3. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(c)Europska konvencija o uspostavi od 13. prosinca 1955. Europske socijalne povelje od 18. listopada 1961., izmijenjene Europske socijalne povelje od 3. svibnja 1987., Europske konvencije o pravnom statusu radnika migranata od 24. studenoga 1977., stavka 11. Priloga Konvenciji o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom potpisanim u New Yorku 31. siječnja 1967. i Europskog sporazuma o prijenosu odgovornosti za izbjeglice od 16. listopada 1980.”;</p> <p>(3)članak 4. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.a Države članice ne dodjeljuju status rezidenta s dugotrajnim boravištem na temelju međunarodne zaštite, ako je međunarodna zaštita opozvana, ukinuta ili je njezino produljenje odbijeno kako je određeno u članku 14. stavku 3. i članku 19. stavku 3. Direktive 2004/83/EZ.”;</p>	<p>„17) <i>visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi:</p> <p>„18) <i>kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.</p> <p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:</p> <p>„19) <i>stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih</p>		
--	--	--	--

<p>(b)u stavku 2. dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„Za osobe, kojima je priznata međunarodna zaštita, pri izračunavanju razdoblja iz stavka 1. uzima se u obzir barem polovica razdoblja između datuma podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, na temelju kojeg je ta međunarodna zaštita priznata, i datuma kad je boravišna dozvola iz članka 24. Direktive 2004/83/EZ izdana, ili čitavo to razdoblje, ako prelazi 18 mjeseci.”;</p> <p>(4)u članku 8. dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„4. Kad država članica izdaje dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta državljaninu treće zemlje koja mu je priznala međunarodnu zaštitu, u toj dozvoli EU za dugotrajan boravak rezidenta u rubriku ‚Napomene’ unosi se: ‚Međunarodna zaštita priznata u [ime države članice] dana [datum]’.</p> <p>5. Kad dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta izdaje druga država članica državljaninu treće zemlje koji već ima dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta koju je izdala druga država članica, koja sadrži napomenu iz stavka 4., druga država članica unosi istu</p>	<p>tehnologija” i</p> <p>„stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja</p> <p>20) „<i>plava karta EU-a</i>“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona</p> <p>21) <i>prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a <i>druga država članica</i> je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice</p>		
--	--	--	--

<p>napomenu u dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta.</p> <p>Prije nego što druga država članica unese napomenu iz stavka 4. od države članice, navedene u toj napomeni, zahtijeva se da proslijedi informacije o tom ima li rezident s dugotrajnim boravištem još uvijek međunarodnu zaštitu. Država članica navedena u napomeni mora odgovoriti najkasnije 1 mjesec od zaprimanja zahtjeva za davanje informacija. Ako je međunarodna zaštita ukinuta pravomoćnom odlukom, druga država članica ne unosi navedenu napomenu.</p> <p>6. Kad je u skladu s odgovarajućim međunarodnim aktima, ili međunarodnim pravom, odgovornost za međunarodnu zaštitu rezidenta s dugotrajnim boravištem, nakon izdavanja dozvole EU za dugotrajan boravak rezidenta iz stavka 5., prenesena na drugu državu članicu, druga država članica u roku tri mjeseca od prijena u skladu s tim na odgovarajući način mijenja stavak 4.”;</p> <p>(5)u članku 9. umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„3.a Države članice mogu status rezidenta s dugotrajnim boravištem opozvati, ako je međunarodna zaštita opozvana, ukinuta ili je njezino produljenje odbijeno, kako je određeno u</p>	<p>22) <i>regulirana profesija</i> znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj</p> <p>23) <i>neregulirana profesija</i> je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.</p> <p>Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).</p> <p>Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:</p> <p>„45) <i>programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.</i></p> <p>Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).</p> <p>Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:</p>		
---	--	--	--

<p>članku 14. stavku 3. i članku 19. stavku 3. Direktive 2004/83/EZ, ako je status rezidenta s dugotrajnim boravištem dobiven na temelju međunarodne zaštite.”;</p> <p>(6)u članku 11. umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„4.a Kad je riječ o državi članici koja je priznala međunarodnu zaštitu, stavci 3. i 4. ne dovode u pitanje Direktivu 2004/83/EZ.”;</p> <p>(7)Članak 12. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„3.a Kad država članica odluči prognati rezidenta s dugotrajnim boravištem, čija dozvola EU za dugotrajan boravak sadrži napomenu iz članka 8. stavka 4., od države članice navedene u toj napomeni zahtijeva se da potvrdi je li predmetna osoba još uvijek korisnica međunarodne zaštite u toj državi članici. Država članica navedena u napomeni mora odgovoriti najkasnije 1 mjesec od zaprimanja zahtjeva za davanje informacija.</p> <p>3.b Ako je rezident s dugotrajnim boravištem još uvijek korisnik međunarodne zaštite u državi članici navedenoj u napomeni, ta će osoba biti protjerana u tu državu članicu koja, ne dovodeći u pitanje važeće</p>	<p>„47) pomorac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.</p> <p>Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:</p> <p>„48) brodarac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.</p> <p>Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).</p> <p>Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:</p> <p>„55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.</p> <p>Članak 63.</p> <p>Članak 150. mijenja se i glasi:</p>		
---	--	--	--

<p>pravo Unije ili međunarodno pravo i načelo spajanja obitelji, odmah ponovno bez ikakvih formalnosti mora prihvatiti tog korisnika i članove njegove obitelji.</p> <p>3.c Odstupajući od stavka 3.b država članica koja je donijela odluku o izgonu rezidenta s dugotrajnim boravištem, u skladu sa svojim međunarodnim obvezama pridržava pravo da rezidenta s dugotrajnim boravištem premjesti u zemlju koja nije država članica koja je priznala međunarodnu zaštitu, kad ta osoba ispunjava uvjete iz članka 21. stavka 2. Direktive 2004/83/EZ.”;</p> <p>(b)dodaje se sljedeći stavak:</p> <p>„6. Ovaj članak ne dovodi u pitanje članak 21. stavak 1. Direktive 2004/83/EZ.”;</p> <p>(8)umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 19.a</p> <p>Izmjene boravišne dozvole EU za dugotrajan boravak rezidenta</p> <p>1. Kad boravišna dozvola EU za dugotrajan boravak rezidenta sadrži napomenu iz članka 8. stavka 4. i kad se u skladu s odgovarajućim međunarodnim instrumentima, ili međunarodnim</p>	<p>„(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.</p> <p>(2) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci.</p> <p>(3) Izbivanja do tri dana višekratno ili jednokratno u kalendarskom mjesecu ne utječu na razdoblje izbivanja iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 18 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:</p> <p>- koji je član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije</p>		
--	---	--	--

<p>pravom, odgovornost za međunarodnu zaštitu rezidenta s dugotrajnim boravištem prenese na drugu državu članicu prije nego što ta država članica izda dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta iz članka 8. stavka 5., druga država članica traži od države članice koja je izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta, da u skladu s tim na odgovarajući način izmijeni tu napomenu.</p> <p>2. Kad je rezidentu s dugotrajnim boravištem priznata međunarodna zaštita u drugoj državi članici prije nego što je ta država članica izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta iz članka 8. stavka 5., ta država članica traži od države članice, koja je izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta, da je izmijeni tako da se unese napomena iz članka 8. stavka 4.</p> <p>3. Nakon zahtjeva iz stavka 1. i stavka 2. država članica koja je izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta izdaje izmijenjenu boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak</p>	<p>ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica</p> <ul style="list-style-type: none"> - koji je upućen u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju - koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu. <p>(5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 56. i 57.

<p>rezidenta najkasnije tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva druge države članice.”;</p> <p>(9)u članku 22. umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„3.a Osim ako je u međuvremenu međunarodna zaštita ukinuta ili je osoba uvrštena u jednu od kategorija navedenih u članku 21. stavku 2. Direktive 2004/83/EZ, stavak 3. ovog članka ne primjenjuje se na državljane trećih zemalja čija boravišna dozvola EU za dugotrajan boravak rezidenta koju je izdala prva država članica sadrži napomenu iz članka 8. stavka 4. ove Direktive.</p> <p>Ovaj stavak ne dovodi u pitanje članak 21. stavak 1. Direktive 2004/83/EZ.”;</p> <p>(10)u članku 25. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Države članice određuju kontaktne točke odgovorne za primanje i prijenos informacija i dokumentacije iz članaka 8., 12., 19., 19.a, 22. i 23.”</p>		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. t. (b) kojim se mijenja čl. 3. st. 3. t. (c) - nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 20. svibnja 2013. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 16.

<p>sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se kome je upućena Direktiva.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom utvrđuje se:</p> <p>(a) jedinstveni postupak obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak državljanima trećih zemalja za potrebe rada na državnom području države članice kako bi se pojednostavnili postupci za njihov ulazak i omogućila kontrola njihova statusa; i</p> <p>(b) zajednički skup prava radnika iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici, bez obzira na svrhu zbog koje su na početku primljeni na državno područje te države članice, na temelju jednakog tretmana s državljanima te države članice.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p style="text-align: center;">Članak 61.</p> <p style="text-align: center;">U članku 138. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „te točaka 9. i 12.“ zamjenjuju se riječima: „te točaka 9., 12. i 16.“.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 57. st. 1. t. 7. i st. 2., čl. 90. st. 1., čl. 91. st. 1., čl. 138.</p>

<p>boravak na njezinom državnom području za potrebe rada;</p> <p>(d) „jedinstveni postupak obrade zahtjeva” znači svaki postupak koji, na temelju jedinstvenog zahtjeva državljanina treće zemlje ili njegovog poslodavca, za odobrenje boravka i rada na državnom području države članice, dovodi do odluke o tom zahtjevu za jedinstvenu dozvolu.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na:</p> <p>(a) državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za boravak u trećoj zemlji članici za potrebe rada;</p> <p>(b) državljane trećih zemalja koji su primljeni u državu članicu za potrebe koje se ne odnose na rad u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom kojima je dopušten rad i koji imaju boravišnu dozvolu u skladu s Uredom (EZ) br. 1030/2002; i</p>	<p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p>U članku 57. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi: „8. rada upućenog radnika koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana“.</p> <p>Iza točke 11. briše se točka i dodaje se točka 12. koja glasi: „12. useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p>U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.</p> <p>Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi:</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 57. st. 1. i 3., čl. 89., čl. 116., čl. 117., čl. 104., čl. 150., čl. 181., čl. 182., čl. 113., čl. 110. t. 26., čl. 73., čl. 12. st. 2.</p>

<p>(c)državljanke trećih zemalja koji su primljeni u državu članicu za potrebe rada u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a)koji su članovi obitelji građana Unije koji su koristili, ili koriste, svoje pravo na slobodno kretanje unutar Unije u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području država članica (17);</p> <p>(b)koji, zajedno s članovima svojih obitelji, i bez obzira na njihovo državljanstvo, uživaju prava slobodnog kretanja istovjetna pravima građana Unije na temelju ugovora ili između Unije i država članica ili između Unije i trećih zemalja;</p> <p>(c)koji su raspoređeni sve dok su raspoređeni;</p>	<p>„16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:</p> <p>„(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.</p> <p>(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960. godine:</p> <p>-umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje</p> <p>- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.</p> <p style="text-align: center;">Članak 40.</p> <p style="text-align: center;">U članku 104.</p> <p>Stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka sezonskom radniku u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a ako poslodavac u kontinuitetu zapošljava istog sezonskog radnika dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad iz stavka 5. ovoga članka.“.</p>		
--	--	--	--

<p>(d) koji su podnijeli zahtjev za primitak ili su primljeni na državno područje države članice kako bi radili kao osobe premještene unutar poduzeća;</p> <p>(e) koji su podnijeli zahtjev za primitak ili su primljeni na državno područje države članice kao sezonski radnici ili au pair;</p> <p>(f) kojima je odobren boravak u državi članici na temelju privremene zaštite ili koji su podnijeli zahtjev za dozvolu za boravak na toj osnovi i čekaju odluku o svom statusu;</p> <p>(g) koji su korisnici međunarodne zaštite na temelju Direktive Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili kao osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita i o sadržaju dodijeljene zaštite (18) ili koji su zatražili međunarodnu zaštitu na temelju te Direktive i o čijem zahtjevu nije donesena konačna odluka;</p>	<p>Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.“.</p> <p>Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.“.</p> <p>U stavku 5. uvodna rečenica mijenja se i glasi: „(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se zonskom radniku: “.</p> <p>Iza točke 5. briše se točka i dodaje se točka 6. koja glasi: „6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 63.</p> <p>Članak 150. mijenja se i glasi: „(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaniu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu. (2) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaniu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz</p>		
---	--	--	--

<p>(h)koji su korisnici zaštite u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice ili su zatražili zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice i o čijem zahtjevu nije donesena konačna odluka;</p> <p>(i)koji imaju dugotrajan boravak u skladu s Direktivom 2003/109/EZ;</p> <p>(j)čije je udaljavanje obustavljeno na temelju činjeničnih ili pravnih razloga;</p> <p>(k)koji su podnijeli zahtjev za primitak ili su primljeni na državno područje države članice kao samozaposleni radnici;</p> <p>(l)koji su podnijeli zahtjev za primitak ili su primljeni kao pomorci radi zapošljavanja ili rada u bilo kojem svojstvu na brodu koji je registriran ili plovi pod zastavom države članice.</p> <p>3. Države članice mogu odlučiti da se poglavlje II. ne primjenjuje na državljane trećih zemalja kojima je odobren rad na državnom području države</p>	<p>Republike Hrvatske višekratno duže od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci.</p> <p>(3) Izbivanja do tri dana višekratno ili jednokratno u kalendarskom mjesecu ne utječu na razdoblje izbivanja iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 18 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:</p> <p>- koji je član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica</p> <p>- koji je upućen u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju</p> <p>- koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu.</p> <p>(5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(6) Državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dugotrajni boravak neće se odobriti ako mu je poništen azil ili supsidijarna zaštita.</p> <p>(7) Na nositelja „plave karte EU-a“ se kod odobrenja dugotrajnog boravka primjenjuje članak 134. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete izdavanja dozvole boravka državljanima</p>		
--	--	--	--

<p>članice za razdoblje koje ne prelazi šest mjeseci ili koji su primljeni u državu članicu u svrhu studiranja.</p> <p>4. Poglavlje II. ne primjenjuje se na državljane trećih zemalja kojima je odobren rad na temelju vize.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>JEDINSTVENI POSTUPAK OBRADE ZAHTEVA I JEDINSTVENA DOZVOLA</p>	<p>trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 45.</p> <p>U članku 113. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „ 3. njegova mjesečna bruto plaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.“.</p> <p>Stavak 5. mijenja se i glasi: „(5) Državljanin treće zemlje koji u trgovačkom društvu ima vlasnički udio najmanje 51% ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51%, dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka te mu se za isto ili različito trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20) članak/članci 1., 4., 6., 7., 8., 13., 23., 27., 30.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15 i 127/17) članak/članci 2.
<p>Članak 4.</p> <p>Jedinstveni postupak obrade zahtjeva</p> <p>1. Zahtjev za izdavanje, izmjenu ili obnovu jedinstvene dozvole podnosi se putem jedinstvenog postupka obrade zahtjeva. Države članice određuju treba li zahtjeve za jedinstvenom dozvolom dostaviti državljanin treće zemlje ili poslodavac državljanina treće zemlje. Države članice također mogu odlučiti dopustiti da zahtjev podnese bilo koja stranka. Ako zahtjev podnosi državljanin treće zemlje, države članice omogućuju pokretanje zahtjeva iz treće zemlje ili, ako je tako predviđeno, nacionalnim pravom na državnom području države članice u kojoj državljanin treće zemlje zakonito boravi.</p>	<p>Članak 10.</p> <p>Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>Članak 25.</p> <p>Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p>Članak 4.</p>	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 58. st. 1. i 2., čl. 90. st. 1., čl. 91. st. 1., čl. 35.

<p>2. Države članice ispituju zahtjev koji je dostavljen na temelju stavka 1. i donose odluku o izdavanju, izmjeni ili obnovi jedinstvene dozvole ako podnositelj zahtjeva ispunjava uvjete određene pravom Unije ili nacionalnim pravom. Odluka o izdavanju, izmjeni ili obnovi jedinstvene dozvole predstavlja jedinstveni upravni akt koji sadrži boravišnu dozvolu i radnu dozvolu.</p> <p>3. Jedinstveni postupak obrade zahtjeva ne dovodi u pitanje postupak odobravanja vize koji se može tražiti za početni ulazak.</p> <p>4. Ako su predviđeni uvjeti ispunjeni, države članice izdaju jedinstvenu dozvolu državljanima trećih zemalja koji podnesu zahtjev za primitak i državljanima trećih zemalja koji su već primljeni a koji su podnijeli zahtjev za obnovu ili izmjenu njihove boravišne dozvole nakon stupanja na snagu nacionalnih provedbenih odredaba.</p>	<p>U članku 35. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.“.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Nadležno tijelo</p> <p>1. Države članice imenuju tijelo nadležno za primanje zahtjeva i izdavanje jedinstvene dozvole.</p> <p>2. Nadležno tijelo donosi odluku o potpunom zahtjevu čim je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva.</p> <p>Rok iz prvog podstavka može se produžiti u posebnim okolnostima, vezano za složenost preispitivanja zahtjeva.</p> <p>Kada se odluka ne donese u roku predviđenom u ovom stavku, sve posljedice utvrđuju se nacionalnim pravom.</p> <p>3. Nadležno tijelo obavješćuje podnositelja zahtjeva u pisanom obliku o odluci u skladu s postupkom za slanje obavijesti utvrđenim u odgovarajućem nacionalnom pravu.</p> <p>4. Ako su informacije ili dokumenti u potporu zahtjeva nepotpuni s obzirom na kriterije</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p>(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljanin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.</p> <p>(3) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad i zakonskoj odredbi na temelju koje je dozvola za boravak i rad odobrena - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, novom zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni zanimanja iz članka 103.c ovoga Zakona - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, novom poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovog Zakona - potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, podaci o drugom poslodavcu, vremenskom razdoblju u kojem je 	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 91. st. 1. i 2.</p>
--	---	----------------------	--

<p>određene u nacionalnom pravu, nadležno tijelo pisanim putem obavješćuje podnositelja zahtjeva o dodatnim informacijama ili dokumentima koji su potrebni, određujući razumni rok za njihovo dostavljanje. Rok iz stavka 2. obustavlja se dok nadređeno tijelo ili ostala odgovarajuća tijela ne prime potrebe dodatne informacije. Ako se dodatne informacije ili dokumenti ne dostave u okviru određenog roka, nadležno tijelo može odbiti zahtjev.</p>	<p>dozvoljen dodatni rad, radnom mjestu i zanimanju u kojem se obavlja dodatan rad te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o dodatnom radu iz članka 103.e ovoga Zakona.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Jedinstvena dozvola</p> <p>1. Države članice izdaju jedinstvenu dozvolu koristeći se jedinstvenim formatom kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 1030/2002 i navode informacije vezane uz dopuštenje za rad u skladu s točkom (a)7.5-9 njezinog Priloga.</p> <p>Države članice mogu navesti dodatne informacije vezane za radni odnos državljana trećih zemalja (kao što su ime odnosno naziv te adresa poslodavca,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 101., čl. 83.- 95., čl. 47. st. 4. i 5.</p>

<p>mjesto rada, vrsta posla, radno vrijeme, primanja) u papirnatom obliku, ili pohraniti takve podatke u elektroničkom formatu kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i točki (a)16 njezinog Priloga.</p> <p>2. Pri izdavanju jedinstvene dozvole države članice ne izdaju dodatne dozvole kao dokaz odobrenja za pristup tržištu rada.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Boravišne dozvole izdane za svrhe koje se ne odnose na rad</p> <p>1. Pri izdavanju boravišnih dozvola u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002 države članice navode informacije koje se odnose na odobrenje za rad bez obzira na vrstu dozvole.</p> <p>Države članice mogu navesti dodatne informacije vezane za radni odnos državljana trećih zemalja (kao što su ime odnosno naziv te adresa poslodavca, mjesto rada, vrsta posla, radno vrijeme, primanja) u papirnatom</p>	<p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p style="text-align: center;">U članku 57. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi: „8. rada upućenog radnika koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana“.</p> <p style="text-align: center;">Iza točke 11. briše se točka i dodaje se točka 12. koja glasi: „12. useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p style="text-align: center;">U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.</p> <p style="text-align: center;">Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi:</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 57. st. 1. i 2., čl. 89. st. 1., čl. 88. st. 3. i 4.</p>

<p>obliku, ili takve podatke pohraniti u elektroničkom formatu kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i točki (a)16 njezinog Priloga.</p> <p>2. Pri izdavanju boravišnih dozvola u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002, države članice ne izdaju dodatne dozvole kao dokaz odobrenja za pristup tržištu rada.</p>	<p>„16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva.“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:</p> <p>„(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.</p> <p>(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960. godine:</p> <p>-umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje</p> <p>- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.</p> <p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p style="text-align: center;">Članak 88. mijenja se i glasi:</p> <p>(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <p>- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz</p>		
---	---	--	--

	<p>članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. <p>(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samo kod onog poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onog poslodavca za kojeg je dato pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onog poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano - samo kod onog korisnika za kojeg je dato pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili - samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. 		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 56. st. 1. i 8.

<p>Članak 8.</p> <p>Postupovna jamstva</p> <p>1. U pisanoj obavijesti daju se razlozi za odluku kojom se odbijaju zahtjev za izdavanje, izmjenu ili obnovu jedinstvene dozvole ili odlukom o povlačenju jedinstvene dozvole na temelju kriterija predviđenih pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>2. Odluka kojom se odbija zahtjev za izdavanje, izmjenu ili obnovu jedinstvene dozvole odnosno o njezinom povlačenju može se osporavati zakonskim putem u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. Pisane obavijest iz stavka 1. određuje sudsko ili upravno tijelo kod kojeg dotična osoba može uložiti žalbu, kao i rok za nju.</p> <p>3. Zahtjev se može smatrati neprihvatljivim zbog obujma primljenih državljana trećih zemalja koji dolaze zbog posla i zbog toga se ne mora obraditi.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 25.</p> <p style="text-align: center;">Članak 91. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <p>1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca</p> <p>2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija</p> <p>3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj</p> <p>4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 91. st. 1. i 2.</p>
--	---	----------------------	--

	<p>sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu</p> <p>5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja</p> <p>6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu</p> <p>7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad</p> <p>8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobroj dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za</p>		
--	--	--	--

	<p>prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p> <p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p> <p>(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p style="text-align: center;">Članak 28.</p> <p style="text-align: center;">U članku 94. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>		
--	--	--	--

	<p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem će ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona 2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana 3. poslodavac ili korisnik iz članka 100. ovoga Zakona ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona, ako je dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona 4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano 5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano 6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose 7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, zaštiti na radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati 8. je prijedlog za ukidanje podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje 9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja 10. je državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, ukupno 		
--	---	--	--

	<p>nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju sukladno članku 100. stavku 10. ovoga Zakona</p> <p>13. poslodavac u roku iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ne dostavi zadužnicu.“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. - 9. koji glase:</p> <p>„(5) U slučajevima iz stavka 1. točaka 3., 6. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca te točaka 9., 11. i 12. ovoga članka, prije ukidanja dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena, državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola za boravak i rad ukinuti, osim ako ne koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona.</p> <p>(6) Dozvola za boravak i rad izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena neće se ukinuti za vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka 1., 4., 5. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na državljanina treće zemlje te</p>		
--	---	--	--

	<p>točke 8. ovoga članka ako je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 1. točke 10. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće se ukinuti dok je u tijeku postupak za promjenu poslodavca u istom zanimanju na temelju članka 103.d ovoga Zakona, ako je poslodavac podnio zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona.</p> <p>(8) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze iz stavka 1. točke 3. i 6. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(9) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. točke 10. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 98.

<p>Članak 9.</p> <p>Pristup informacijama</p> <p>Države članice na zahtjev državljaninu treće zemlje i budućem poslodavcu pružaju odgovarajuće informacije o dokumentima potrebnim za izradu potpunog zahtjeva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 94.
<p>Članak 10.</p> <p>Naknade</p> <p>Države članice od podnositelja zahtjeva mogu zatražiti plaćanje naknada, prema potrebi, za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih naknada je razmjerna i može se temeljiti na uslugama koje su stvarno pružene za obradu zahtjeva i izdavanje dozvola.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 92/21, 93/21, 95/21) članak/članci 7. t. 1.
<p>Članak 11.</p> <p>Prava na temelju jedinstvene dozvole</p> <p>Ako je jedinstvena dozvola izdana u skladu s nacionalnim pravom, svom nositelju tijekom</p>	<p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p style="text-align: center;">U članku 89. stavku 1. točki 3. riječi: „EU plava karta“ zamjenjuju se riječima: „plava karta EU-a“.</p> <p style="text-align: center;">Iza točke 15. briše se točka i dodaje se točka 16. koja glasi:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 47., čl. 5. st. 3. i 4., čl. 89.

<p>razdoblja valjanosti daje pravo najmanje na:</p> <p>(a) ulazak i boravak na državnom području države članice koja izdaje jedinstvenu dozvolu, pod uvjetom da nositelj ispunjava sve uvjete za primitka u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(b) slobodan pristup cijelom državnom području države članice koja izdaje jedinstvenu dozvolu u granicama određenima nacionalnim pravom;</p> <p>(c) obavljanje određene djelatnosti odobrene na temelju jedinstvene dozvole u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(d) obaviještenost o pravima nositelja koja su vezana uz dozvolu a koja su dodijeljena ovom Direktivom i/ili nacionalnim pravom.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>PRAVO NA JEDNAKI TRETMAN</p>	<p>„16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:</p> <p>„(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.</p> <p>(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960. godine:</p> <p>-umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje</p> <p>- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.“.</p>		
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 94.</p>

<p>Članak 12.</p> <p>Pravo na jednaki tretman</p> <p>1. Radnici iz trećih zemalja iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c) uživaju jednaki tretman kao i državljani države članice u kojoj borave u pogledu:</p> <p>(a)radnih uvjeta, uključujući plaću i otpuštanje kao i sigurnost na radnom mjestu;</p> <p>(b)slobode udruživanja i povezivanja te članstva u organizaciji koja zastupa radnike ili poslodavce ili bilo kojoj organizaciji čiji se članovi bave posebnim zanimanjem, uključujući prednosti koje daje takva organizacija, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;</p> <p>(c)općeg i strukovnog obrazovanja;</p> <p>(d)priznavanja diploma, potvrda i ostalih stručnih kvalifikacija u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima;</p> <p>(e)grana socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) br. 883/2004;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 61.</p> <p style="text-align: center;">U članku 138. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „te točaka 9. i 12.“ zamjenjuju se riječima: „te točaka 9., 12. i 16.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 93. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, ako:</p> <p>1. poslodavac, odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca</p> <p>2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija</p> <p>3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj</p> <p>4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 138., čl. 94., čl. 93.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>(f) poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u dotičnoj državi članici;</p> <p>(g) pristupa robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti uključujući postupke za dobivanje mjesta stanovanja kako je predviđeno nacionalnim pravom, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom;</p> <p>(h) usluga savjetovanja koje pružaju zavodi za zapošljavanje.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti jednaki tretman:</p> <p>(a) na temelju točke (c) stavka 1.:</p> <p>i. ograničavanjem zahtjeva na one radnike iz trećih zemalja koji su u radnom odnosu ili koji su bili zaposleni i koji su prijavljeni kao nezaposleni;</p> <p>ii. isključivanjem onih radnika iz trećih zemalja koji su primljeni na njihovo državno područje u skladu s Direktivom 2004/114/EZ;</p> <p>iii. isključivanjem bespovratnih sredstava i zajmova za</p>	<p>5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja</p> <p>6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu</p> <p>7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad</p> <p>8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja</p> <p>9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli</p> <p>10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen, odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p>		
--	---	--	--

<p>studij i smještaj ili ostalih sredstava i zajmova;</p> <p>iv. utvrđivanjem posebnih preduvjeta uključujući poznavanje jezika i plaćanje školarina, u skladu s nacionalnim pravom, u pogledu pristupa sveučilišnom, tehničkom i strukovnom obrazovanju koji nije izravno povezan s posebnom djelatnosti;</p> <p>(b) ograničavanjem prava dodijeljenih radnicima iz trećih zemalja na temelju točke (e) stavka 1., no ne ograničavaju takva prava radnicima iz trećih zemalja koji su u radnom odnosu ili koji su bili zaposleni najmanje šest mjeseci i koji su prijavljeni kao nezaposleni.</p> <p>Osim toga, države članice mogu odlučiti da se točka (e) stavka 1. u pogledu obiteljskih naknada ne primjenjuje na državljane trećih zemalja kojima je odobren rad na državnom području države članice na razdoblje koje ne prelazi šest mjeseci, na državljane trećih zemalja koji su primljeni u svrhu studiranja</p>	<p>12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, niti državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona</p> <p>13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103 f. koja se odnosi na primjereni smještaj</p> <p>14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.</p> <p>(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.</p> <p>(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p style="text-align: center;">Članak 28.</p> <p>U članku 94. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>		
--	--	--	--

<p>ili na državljane trećih zemalja kojima je odobren rad na temelju vize;</p> <p>(c)na temelju točke (f) stavka 1. u odnosu na porezne olakšice, ograničavanjem zahtjeva na slučajeve kada se prijavljeno ili uobičajeno mjesto boravišta članova obitelji radnika iz trećih zemalja za koje se traže naknade nalazi na državnom području dotične države članice;</p> <p>(d)na temelju točke (g) stavka 1.:</p> <p>i.ograničavanjem zahtjeva na one radnike iz trećih zemalja koji su u radnom odnosu;</p> <p>ii.ograničavanjem pristupa stanovanju;</p> <p>3. Pravo na jednaki tretman utvrđen u stavku 1. ne dovodi u pitanje pravo države članice za povuče ili odbije obnoviti boravišnu dozvolu izdanu na temelju Direktive, boravišnu dozvolu izdanu u svrhu koja se ne odnosi na posao ili bilo koje drugo odobrenje za rad u državi članici.</p> <p>4. Radnici iz trećih zemalja koji se sele u treću zemlju ili njihovi preživjeli uzdržavani članovi</p>	<p>„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem će ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona 2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana 3. poslodavac ili korisnik iz članka 100. ovoga Zakona ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona, ako je dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona 4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano 5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano 6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose 7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, zaštiti na radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati 8. je prijedlog za ukidanje podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje 9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja 10. je državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, ukupno 		
---	---	--	--

<p>obitelji koji borave u trećoj zemlji i na koje se prenose prava od tih radnika, primaju, u pogledu starosti, invalidnosti i smrti, zakonske mirovine na temelju prethodnog zaposlenja tih radnika stečene u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 na temelju istih uvjeta i po istim stopama kao i državljani dotične države članice kada se sele u treću zemlju.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona</p> <p>11. je za poslodavca, subjekta domaćina u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj</p> <p>12. agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju sukladno članku 100. stavku 10. ovoga Zakona</p> <p>13. poslodavac u roku iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ne dostavi zadužnicu.“.</p> <p>Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. - 9. koji glase:</p> <p>„(5) U slučajevima iz stavka 1. točaka 3., 6. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca te točaka 9., 11. i 12. ovoga članka, prije ukidanja dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena, državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola za boravak i rad ukinuti, osim ako ne koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona.</p> <p>(6) Dozvola za boravak i rad izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena neće se ukinuti za vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka 1., 4., 5. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na državljanina treće zemlje te</p>		
---	---	--	--

	<p>točke 8. ovoga članka ako je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje.</p> <p>(7) Iznimno od stavka 1. točke 10. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće se ukinuti dok je u tijeku postupak za promjenu poslodavca u istom zanimanju na temelju članka 103.d ovoga Zakona, ako je poslodavac podnio zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona.</p> <p>(8) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze iz stavka 1. točke 3. i 6. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.</p> <p>(9) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. točke 10. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.</p>		
<p>Članak 13.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a)prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume između Unije, ili Unije i njezinih država članica, s jedne strane i jedne ili više trećih zemalja, s druge strane; i</p> <p>(b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma između jedne ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donesu ili zadrže odredbe koje su povoljnije za osobe na koje se ova Direktiva primjenjuje.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Obavješćivanje opće javnosti</p> <p>Svaka država članica stavlja na raspolaganje općoj javnosti redovito ažurirane informacije koje se odnose na uvjete primanja i boravka državljana trećih zemalja na njezinom državnom području kako bi radili ondje.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 94.</p>
<p>Članak 15.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija periodično, a prvi put do 25. prosinca 2016., Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja izvješće o primjeni ove Direktive u državama</p>	<p>22.</p> <p>Članak 88. mijenja se i glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>članicama i predlaže izmjene koje smatra potrebnima.</p> <p>2. Države članice svake godine, a prvi put do 25. prosinca 2014., dostavljaju Komisiji statističke podatke o obujmu državljana trećih zemalja kojima je dana jedinstvena dozvola tijekom prethodne kalendarske godine, u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti (19).</p>	<p>(13) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad, bez obzira na svrhu zbog koje su na početku primljeni na državno područje Republike Hrvatske, tijekom prethodne kalendarske godine.“.</p>		
<p>Članak 16.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 25. prosinca 2013. Tekst tih odredaba odmah dostavljaju Komisiji.</p> <p>Kada države članice donesu ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 18.</p>

<p>Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji glavne odredbe nacionalnog prava koje donose u području obuhvaćenom ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Svrha ove Direktive jest utvrditi uvjete za izdavanje odobrenja za boravak ograničenoga trajanja, povezanog s trajanjem odgovarajućih nacionalnih postupaka, državljanima trećih zemalja koji surađuju u borbi protiv trgovine ljudima ili protiv pomaganja nezakonitog useljavanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 1. st. 1, čl. 79. st. 1. t. 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „državljanin treće države” znači svaka osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora;</p> <p>(b) „pomaganje nezakonitog useljavanja” znači slučajevi poput onih iz članka 1. i 2. Direktive 2002/90/EZ;</p> <p>(c) „trgovanje ljudima” znači slučajevi poput onih iz članka 1., 2. i 3. Okvirne odluke 2002/629/PUP;</p> <p>(d) „mjera izvršenja naloga o protjerivanju” znači svaka mjera koju poduzima država članica kako bi izvršila odluku nadležnih tijela koja nalažu protjerivanje državljanina treće države;</p> <p>(e) „dozvola boravka” znači svaka dozvola koju izdaje država članica kojom se</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a”</i> znači</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. t. 3., 9. i 25., čl. 53. st. 1., čl. 182.

<p>državljaninu treće države koji ispunjava uvjete utvrđene ovom Direktivom dopušta zakoniti boravak na njezinu teritoriju;</p> <p>(f) „maloljetnici bez pratnje” znači državljani trećih zemalja mlađe od osamnaest godina koji na teritorij države članice dolaze bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njih u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za nju zaista ne počne brinuti takva osoba, ili maloljetnike koji su ostali bez pratnje nakon ulaska na teritorij države članice.</p>	<p>zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi: <i>„17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</i></p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi: <i>„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.</i></p>		
---	---	--	--

Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:

„19) *stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i

„stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:

a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i

b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja

20) „*plava karta EU-a*“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj,

kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona

21) *prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a *druga država članica* je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice

22) ***regulirana profesija*** znači **regulirana profesija** kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj

23) ***neregulirana profesija*** je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:

„45) *programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti* su programi koje financira Unija ili

države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.

Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).

Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:

„47) *pomorac* je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.

Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:

„48) *brodarac* je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:

	<p>„55) <i>unutarnji let</i> je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 105., čl. 106. i čl. 107.

<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Države članice ovu Direktivu primjenjuju na državljane trećih zemalja koji jesu ili su bili žrtve kaznenih djela povezanih s trgovanjem ljudima čak i ako su zakonito ušli na teritorij država članica.</p> <p>2. Države članice mogu primijeniti ovu Direktivu na državljane trećih zemalja kojima je pružena pomoć pri nezakonitom ulasku.</p> <p>3. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja na koje se to odnosi, koji su punoljetni u skladu s pravom države članice o kojoj je riječ.</p> <p>Države članice mogu donijeti odluku, odstupanjem od navedenih pravila, da se ova Direktiva primijeni i na maloljetnike pod uvjetima utvrđenim u njihovom nacionalnome pravu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 79. st. 1. t. 1. i 2.
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>Ova Direktiva ne sprečava države članice da donesu ili zadrže odredbe koje su</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

<p>povoljnije za osobe na koje se ova Direktiva odnosi.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>POSTUPAK ZA IZDAVANJE ODOBRENJA BORAVKA</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Informacije pružene državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi</p> <p>Kada nadležna tijela država članica ocijene da državljanin treće države može biti obuhvaćen odredbama ove Direktive, obavješćuju osobu o kojoj je riječ o mogućnostima koje joj ova Direktiva pruža.</p> <p>Države članice mogu odlučiti hoće li takve informacije pružati i neka nevladina organizacija ili udruga koju, u tu svrhu, posebno odredi država članica o kojoj je riječ.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 80. st. 1. i 2.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Rok za razmišljanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi bude dano razdoblje za razmišljanje koje će im omogućiti da se smjeste i da</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 81., čl. 191. st. 3. i 4.</p>

<p>izbjegnu utjecaj počinitelja kaznenih djela kako bi mogli donijeti odluku na temelju pravih informacija o tome hoće li surađivati s nadležnim tijelima.</p> <p>Trajanje i početak vremenskog roka iz prvog podstavka utvrđuje se u skladu s odredbama nacionalnog prava.</p> <p>2. Tijekom razdoblja predviđenog za razmišljanje te za vrijeme čekanja odluke nadležnih tijela, prema državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi postupa se u skladu s odredbama članka 7. i protiv njih nije moguće izvršenje nikakvih naloga o protjerivanju.</p> <p>3. Razdoblje za razmišljanje ne omogućuje pravo na boravak u skladu s odredbama ove Direktive.</p> <p>4. Država članica može u svako doba prekinuti razbolje za razmišljanje ako nadležna tijela utvrde da je osoba o kojoj je riječ aktivno, dragovoljno i na vlastitu inicijativu obnovila kontakte s počiniteljima kaznenih djela iz članka 2. stavaka (b) i (c) ili zbog razloga povezanih s javnim poretkom i zaštitom nacionalne sigurnosti.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Postupak prije izdavanja odobrenja boravka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi, koji nemaju dostatna sredstva, budu omogućeni životni uvjeti koji će im osigurati egzistenciju i pristup liječničkoj pomoći u slučaju nužde. Države članice osiguravaju zadovoljavanje posebnih potreba najranjivijih osoba uključujući, ako je potrebno i ako to propisuje nacionalno pravo, psihološku pomoć.</p> <p>2. Države članice vode računa o sigurnosti i potrebama zaštite državljana trećih zemalja na koje se to odnosi kod primjene ove Direktive, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. Države članice osiguravaju državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi, ako je potrebno, usluge prevođenja i tumačenja.</p> <p>4. Države članice mogu državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi osigurati besplatnu pravnu pomoć, ako je takva pomoć predviđena i u skladu s uvjetima propisanim nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 80. st. 3., čl. 82. st. 1., čl. 198. st. 1.
---	--	---------------	---

<p>Članak 8.</p> <p>Izdavanje i produživanje odobrenja boravka</p> <p>1. Nakon isteka razdoblja predviđenog za razmišljanje, ili prije isteka tog roka, ako nadležna tijela smatraju da je državljanin treće države na kojeg se to odnosi već ispunio kriterij iz podstavka (b), države članice razmatraju:</p> <p>(a) je li potrebno produživanje njegova boravka na njihovom teritoriju u svrhe istrage ili sudskog postupka; i</p> <p>(b) je li on pokazao jasnu namjeru da surađuje; i</p> <p>(c) je li prekinuo sve veze s osobama osumnjičenima za počinjenje kaznenih djela iz članka 2. stavaka (b) i (c).</p> <p>2. Za izdavanje odobrenja boravka, ničim ne utječući na razloge koji su povezani sa zaštitom pravnog poretka i nacionalne sigurnosti, potrebno je ispunjavanje uvjeta iz stavka 1.</p> <p>3. Ničim ne utječući na odredbe o povlačenju iz članka 14., odobrenje boravka vrijedi najmanje šest mjeseci. Produžuje se ako su i dalje ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovog članka.</p> <p>POGLAVLJE III.</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Odobrenje za privremeni boravak izdaje se na:</p> <p>- rok važenja do godine dana, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano</p> <p>- rok važenja do dvije godine ako se odobrava:</p> <p>1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak</p> <p>2. privremeni boravak u svrhu životnog ili neformalnog životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita ili državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 79. st. 1. t. 1. i 2. i st. 2., čl. 80. st. 4., čl. 85. st. 1., čl. 59. st. 1. i 2., čl. 61. st. 1., čl. 62. st. 1.</p>
---	---	----------------------------	--

<p>POSTUPAK PREMA OSOBAMA KOJIMA JE IZDANO ODOBRENJE BORAVKA</p>	<p>3. autonomni boravak na temelju članka 69. i članka 133.a ovoga Zakona</p> <p>4. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva - rok važenja do 18 mjeseci za privremeni boravak u svrhu boravka digitalnih nomada, unutar kojeg roka se može jednom produjiti.“.</p>		
<p>Članak 9.</p> <p>Postupak nakon izdavanja odobrenja boravka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se prema osobama kojima je izdano odobrenje boravka, a nemaju dostatna sredstva, postupa barem na način predviđen u članku 7.</p> <p>2. Države članice omogućuju potrebnu liječničku ili drugu pomoć državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi, koji nemaju dostatna sredstva, a imaju posebne potrebe, kao što su trudnice, invalidi ili žrtve spolnog ili drugog nasilja i, ako se države članice mogu poslužiti mogućnošću iz članka 3. stavka 3., maloljetnici.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 82. st. 1., 2. i 3.</p>

<p>Članak 10.</p> <p>Maloljetnici</p> <p>Ako se države članice mogu poslužiti mogućnošću iz članka 3. stavka 3., primjenjuju se sljedeće odredbe:</p> <p>(a)države članice vode računa o interesu djeteta kod primjene ove Direktive te osiguravaju da postupak bude prikladan dobi i zrelosti djeteta. Države članice posebno mogu, ako smatraju da je to najbolje u interesu djeteta, produžiti razdoblje predviđeno za razmišljanje.</p> <p>(b)Države članice osiguravaju da maloljetnici imaju pristup obrazovnom sustavu pod istim uvjetima kao i njihovi državljani. Države članice mogu propisati da takav pristup mora biti ograničen na javni obrazovni sustav.</p> <p>(c)U slučaju državljana trećih zemalja koji su maloljetnici bez pratnje, države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi utvrdile njihov identitet, državljanstvo i činjenicu da su bez pratnje. Države članice poduzimaju sve napore kako bi što brže pronašle njihove obitelji i odmah poduzimaju sve potrebne korake kako bi osigurale njihovo pravno zastupanje, uključujući i zastupanje u kaznenom postupku, ako je potrebno, u skladu s nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 81., čl. 82. st. 1., 2. i 3., čl. 83., čl. 84. st. 2., čl. 86., čl. 79. st. 1. t. 2.
--	--	---------------	--

<p>Članak 11.</p> <p>Rad, stručna izobrazba i obrazovanje</p> <p>1. Države članice utvrđuju pravila prema kojima je osobama kojima je izdano odobrenje boravka dopušten pristup tržištu rada, stručnoj izobrazbi i obrazovanju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 82. st. 1., čl. 86.
<p>Takav pristup ograničen je na trajanje odobrenja boravka.</p> <p>2. Uvjete i postupke za dopuštanje pristupa tržištu rada, stručnoj izobrazbi i obrazovanju utvrđuju nadležna tijela u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20) (NN 87/08 86/09 92/10 105/10 90/11 5/12 16/12 86/12 126/12 94/13 152/14 07/17 68/18 98/19 64/20) članak/članci 43.
<p>Članak 12.</p> <p>Programi ili planovi za državljane trećih zemalja na koje se to odnosi</p> <p>1. Državljanima trećih zemalja na koje se to odnosi omogućen je pristup postojećim programima i planovima koje pružaju države članice ili nevladine organizacije ili udruge koje su sklopile posebne sporazume s državama članicama, s ciljem njihova povratka u normalan društveni život, uključujući i, ako je potrebno, tečajeve osmišljene za poboljšavanje njihovih profesionalnih vještina ili za pripremu i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 82. st. 1., čl. 80. st. 3., čl. 198., čl. 84., čl. 86.

<p>pomaganje njihova povratka u državu podrijetla.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti posebne programe i planove za državljane trećih zemalja na koje se to odnosi.</p> <p>2. Ako država članica odluči uvesti i provesti programe i planove iz stavka 1., ona može uvjetovati izdavanje odobrenja boravka ili njegovo produživanje sudjelovanjem u spomenutim programima i planovima.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>ODBIJANJE PRODUŽIVANJA ODOBRENJA BORAVKA I NJEGOVO UKIDANJE</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Odbijanje produživanja</p> <p>1. Odobrenje boravka izdano na temelju ove Direktive ne produžuje se ako uvjeti iz članka 8. stavka 2. više nisu zadovoljeni ili ako je odlukom koju su donijela nadležna tijela dovršen relevantni postupak.</p> <p>2. Kada protekne rok važenja odobrenja boravka izdanog na temelju ove Direktive,</p>	<p>Članak 70.</p> <p>U članku 183. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„4. nije državljanin treće zemlje iz članka 58. stavka 6., članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 103.b stavka 2., članka 106. stavaka 3., 4. i 8., članka 126. stavka 4., članka 130. stavka 2., članka 133. stavka 4., članka 135.a stavaka 10. i 11., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 79. st. 1. t. 1. i 2. i st. 2., čl. 59. st. 1. i 2., čl. 85. st. 1., čl. 84. st. 1. i 2., čl. 183. st. 1. i 2.</p>

<p>primjenjuje se uobičajeno pravo koje se odnosi na boravak stranaca.</p>	<p>156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona“.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Ukidanje</p> <p>Odobrenje boravka može biti povučeno u svako doba ako uvjeti za njegovo izdavanje više nisu ispunjeni. Odobrenje boravka može biti ukinuto posebno u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ako je osoba kojoj je odobren boravak aktivno, dragovoljno i na vlastitu inicijativu obnovila kontakte s osobama osumnjičenima za počinjenje kaznenih djela iz članka 2. stavaka (b) i (c); ili</p> <p>(b) ako nadležno tijelo smatra da suradnja žrtve nije iskrena ili da je njezina žalba neiskrena i neutemeljena; ili</p> <p>(c) zbog razloga koji se odnose na zaštitu pravnog poretka i nacionalne sigurnosti; ili</p> <p>(d) ako žrtva prestane surađivati; ili</p> <p>(e) ako nadležna tijela odluče prekinuti postupak.</p> <p>POGLAVLJE V.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 85. st. 1., čl. 80. st. 4.</p>

ZAVRŠNE ODREDBE			
<p>Članak 15.</p> <p>Zaštitna odredba</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuje ničim ne utječući na posebne nacionalne propise koji uređuju zaštitu žrtava i svjedoka.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
<p>Članak 16.</p> <p>Izvješće</p> <p>1. Najkasnije do 6. kolovoza 2008. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive u državama članicama te predlaže sve potrebne izmjene. Države članice Komisiji šalju sve informacije relevantne za pripremu ovog izvješća.</p> <p>2. Nakon predavljanja izvješća iz stavka 1., Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive u državama članicama barem svake tri godine.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 3.a stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Obavješćivanje Europske komisije i agencija Europske unije o obvezama koje proizlaze iz Uredbe EU 2018/1240, Uredbe EU 2017/2225 i Uredbe EU 2017/2226, kao i obavješćivanje o državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovanja ljudima i na koje</p>	U potpunosti preuzeto	

	se primjenjuju članci 79. do 86. ovoga Zakona, provodi Ministarstvo.“.		
<p>Članak 17.</p> <p>Preuzimanje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 6. kolovoza 2006. i o tome odmah izvješćuju Komisiju.</p> <p>Pri donošenju tih mjera države članice se pozivaju na ovu Direktivu ili ih prati takvo pozivanje prigodom njihove službene objave. Načine takvog pozivanja propisuju države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. st. 1. podst. 11.
<p>Članak 18.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan njezine objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

<p>Članak 19.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova se Direktiva upućuje državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
--	--	---------------------------	----------------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju zajednički standardi i postupci koji se imaju primjenjivati u državama članicama za vraćanje državljana trećih zemalja koji nemaju zakonit boravak u skladu s temeljnim pravima kao općim načelima prava Zajednice kao i međunarodnog prava, uključujući zaštitu izbjeglica i ljudskih prava.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje budući da se u ovoj odredbi definira predmet kojim se bavi direktiva.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji nezakonito borave na državnom području države članice.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti da neće primjenjivati ovu Direktivu na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a) kojima je odbijen ulazak u skladu s člankom 13. Zakonika o schengenskim granicama ili koji su uhićeni ili zadržani od strane nadležnih tijela zbog nezakonitog prelaska kopnene, morske ili zračne vanjske granice države članice i koji potom nisu dobili dozvolu ili im nije</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 181.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci čl. 1.

<p>priznato pravo boravka u toj državi članici;</p> <p>(b) koji se moraju u skladu s nacionalnim pravom vratiti radi kaznene sankcije ili posljedice kaznene sankcije ili je u pogledu njih pokrenut postupak izručenja.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na osobe koje imaju pravo prema pravu Zajednice na slobodno kretanje, kako je utvrđeno člankom 2. stavkom 5. Zakonika o schengenskim granicama.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „državljanin treće zemlje” znači svaka osoba koja nije državljanin Unije u smislu članka 7. stavka 1. Ugovora i koja nema na temelju prava Zajednice pravo na slobodno kretanje kako je utvrđeno člankom 2. stavkom 5. Zakonika o schengenskim granicama.</p> <p>2. „nezakonit boravak” znači nazočnost u području države članice državljanina treće zemlje koji ne ispunjava ili više ne ispunjava uvjete za ulazak iz članka 5. Zakonika o schengenskim granicama ili</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) dozvola boravka je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p> <p>Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 3., čl. 182., čl. 183., čl. 184., čl. 192., čl. 202., čl. 203. i čl. 214.</p>

<p>druge uvjete za ulazak, boravak ili boravište u toj državi članici.</p> <p>3. „vraćanje” znači postupak vraćanja državljanina treće zemlje – bilo kao dobrovoljno prihvaćanje obveze na povratak ili prisilno – u:</p> <p>—njegovu ili njezinu državu podrijetla, ili</p> <p>—državu tranzita u skladu sa sporazumima Zajednice ili bilateralnim sporazumima o ponovnom primitku ili drugim sporazumima, ili</p> <p>—drugu treću zemlju u koju se konkretni državljanin treće zemlje dobrovoljno odluči vratiti i u kojoj će on ili ona biti prihvaćeni;</p> <p>4. „odlučka o vraćanju” znači upravna ili sudska odluka ili akt u kojem se navodi ili određuje da je boravak državljanina treće zemlje nezakonit i kojom se određuje ili utvrđuje obveza vraćanja;</p> <p>5. „udaljavanje” znači izvršenje obveze vraćanja, posebno fizički prijevoz iz države članice;</p> <p>6. „zabrana ulaska” znači upravna ili sudska odluka ili akt kojim se zabranjuju ulazak i boravak na državnom području države članice za određeno vrijeme, zajedno s odlukom o vraćanju;</p> <p>7. „opasnost od bijega” znači postojanje razloga u konkretnom slučaju koji se temelje na objektivnim kriterijima utvrđenim zakonom, na temelju kojih se</p>	<p>izdavanja „plave karte EU-a“ znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi:</p> <p>„17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi:</p> <p>„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.</p> <p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:</p>		
--	--	--	--

<p>može smatrati da državljanin treće zemlje koji je u postupku vraćanja može pobjeći;</p> <p>8. „dobrovoljni odlazak” znači izvršavanje obveze vraćanja u roku koji je određen u tu svrhu u odluci o vraćanju;</p> <p>9. „ranjive osobe” znači maloljetnici, maloljetnici bez pratnje, osobe s posebnim potrebama, starije osobe, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe koje su bile podvrgnute mučenju, silovanju ili drugim oblicima psihološkog, fizičkog i spolnog nasilja.</p>	<p>„19) stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja</p> <p>20) „plava karta EU-a“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona</p>		
--	---	--	--

	<p>21) prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a druga država članica je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice</p> <p>22) <i>regulirana profesija</i> znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj</p> <p>23) <i>neregulirana profesija</i> je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.</p> <p>Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).</p> <p>Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:</p> <p>45) <i>programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti</i> su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana</p>	
--	--	--

trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.

Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).

Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:

„47) *pomorac* je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

Članak 70.

U članku 183. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. nije državljanin treće zemlje iz članka 58. stavka 6., članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 103.b stavka 2., članka 106. stavaka 3., 4. i 8., članka 126. stavka 4., članka 130. stavka 2., članka 133. stavka 4., članka 135.a stavaka 10. i 11., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6.,

7. i 8. i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona“.

Članak 71.

U članku 184. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljani treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP (rok za dragovoljni odlazak) i da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a te će se zaprijetiti prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljani treće zemlje prisilno udaljiti.“.

Članak 73.

U članku 192. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljani treće zemlje nezakonito

boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, i da je dužan napustiti EGP, odredit će se rok za dragovoljni odlazak i vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak u EGP i boravak u EGP-u, zaprijetit će se prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.“.

Članak 75.

U članku 203. stavku 8. riječi: „stavaka 6. i 7.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 4. i 5.“.

Iza stavka 11. dodaje se stavak 12. koji glasi:

„(12) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način postupanja u slučaju transfera u drugu državu članicu osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica te izgled i sadržaj obrasca za transfer osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica sukladno Uredbi (EU) 2024/1717.“.

<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) bilateralnih i multilateralnih sporazuma između Zajednice ili Zajednice i njezinih država članica i jedne ili više trećih zemalja;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci čl. 134. prenosi članak 4. stavke 1., 3. i 4. Direktive
<p>(b) bilateralnih i multilateralnih sporazuma između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p> <p>2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nijednu odredbu koja bi bila povoljnija za državljanina treće zemlje a koja je utvrđena pravnom stečevinom Zajednice u vezi imigracije i azila.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Članak 4. stavak 2. Direktive nije predmet usklađivanja
<p>3. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje prava država članica da donose i zadrže odredbe koje su povoljnije za osobe na koje se primjenjuju, ako su te odredbe u skladu s Direktivom.</p> <p>4. U pogledu državljana trećih zemalja koji su izuzeti iz područja primjene ove</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14) članak/članci čl. 5. i čl. 83. (čl. 5. i čl. 83. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima preuzimaju članak 4. stavak 4. točku a)

<p>Direktive u skladu s člankom 2. stavkom 2. točkom (a), države članice:</p> <p>(a) osiguravaju da njihov položaj i razina zaštite ne budu manje povoljni nego što je to u članku 8. stavku 4. i 5. (ograničenja primjene prisilnih mjera), članku 9. stavku 2 točki (a) (odgoda udaljavanja), članku 14. stavku 1. točki (b) i (d) (hitna zdravstvena zaštita i uzimanje u obzir potreba ranjivih osoba), te članka 16. i 17. (uvjeti zadržavanja), te</p> <p>(b) poštuju načelo non refoulement.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 81. i čl. 207.</p> <p>(čl. 81. Zakona o strancima preuzima članak 4. stavak 4. točku a) dok čl. 207. preuzima članak 4. stavak 4. točku b)</p>
<p>Članak 5.</p> <p>Non refoulement, najbolji interes djeteta, pravo na obiteljski život i zdravstveno stanje</p> <p>Države članice prilikom provedbe ove Direktive uzimaju u obzir:</p> <p>(a) najbolji interes djeteta;</p> <p>(b) pravo na obiteljski život;</p> <p>(c) zdravstveno stanje konkretnog državljanina treće zemlje,</p> <p>te poštuju načelo non refoulement.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>PRESTANAK NEZAKONITOG BORA VKA</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 191. i čl. 207.</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Odluka o vraćanju</p> <p>1. Države članice izdaju odluku o vraćanju u pogledu svakog državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi na njihovom državnom području, ne dovodeći u pitanje iznimke iz stavaka od 2. do 5.</p> <p>2. Državljanin treće zemlje koji nezakonito borave na državnom području države članice a imaju valjanu dozvolu boravka ili drugo odobrenje koje im omogućuje pravo na boravak koju je izdala druga država članica, moraju bez odgode otići na državno područje te druge države članice. U slučaju da državljanin treće države na kojeg se ovaj zahtjev odnosi ne postupi u skladu s ovom odredbom, te u slučaju kad se njegov odlazak zahtijeva odmah iz razloga javnog poretka ili javne sigurnosti, primjenjuje se stavak 1.</p> <p>3. Države članice mogu se suzdržati od izdavanja odluke o vraćanju državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi na njihovom državnom području, ako konkretnog državljanina treće zemlje preuzme druga država članica prema bilateralnom sporazumu ili dogovorima koji važe na dan stupanja na snagu ove Direktive. U tom slučaju država članica</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 79., 184., 185., 186., 199.</p> <p>(stavak 1. Direktive preuzet je čl. 184. Zakona, stavak 2. Direktive preuzet je čl. 199. Zakona, stavak 3. Direktive preuzet je čl. 185. Zakona, stavak 4. Direktive preuzet je čl. 79. Zakona, stavak 5. Direktive preuzet je čl. 185. Zakona, stavak 6. Direktive preuzet je čl. 186. Zakona)</p>
--	--	----------------------	---

<p>koja je preuzela konkretnog državljanina treće zemlje primjenjuje stavak 1.</p> <p>4. Država članica može u svako doba odlučiti izdati neovisnu boravišnu dozvolu ili drugo odobrenje kojim se omogućuje pravo na boravak zbog suosjećanja, humanitarnih ili drugih razloga državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi u njihovom području. U tom se slučaju ne izdaje odluka o vraćanju. Ako je odluka o vraćanju već izdana, ukida se ili se suspendira za vrijeme trajanja boravišne dozvole ili drugog odobrenja koje omogućuje pravo na boravak.</p> <p>5. Ako se protiv državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi na državnom području države članice provodi postupak produljenja njegove ili njezine boravišne dozvole ili drugog odobrenja koje omogućuje pravo na boravak, ta se država članica suzdržava od izdavanja odluke za vraćanje, do završetka postupka koji je u tijeku, ne dovodeći u pitanje stavak 6.</p> <p>6. Ova Direktiva ne sprječava države članice od donošenja odluke o prestanku zakonitog boravka zajedno s odlukom o vraćanju i/ili odlukom o udaljavanju i/ili zabrani ulaska u jedinstvenoj upravnoj ili sudskoj odluci ili aktu, kako je predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, ne dovodeći u pitanje postupovne sigurnosne mjere iz poglavlja III. i prema drugim mjerodavnim</p>			
--	--	--	--

<p>odredbama prava Zajednice i nacionalnog prava.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Dobrovoljni odlazak</p> <p>1. U odluci o vraćanju naznačuje se vrijeme potrebno za dobrovoljni odlazak koje iznosi između sedam i trideset dana, ne dovodeći u pitanje iznimke iz stavaka 2. i 4. Države članice mogu u svojim nacionalnim zakonodavstvima odrediti da se to vrijeme određuje samo na temelju zahtjeva konkretnog državljanina treće zemlje. U tom slučaju države članice obavješćuju konkretne državljane trećih zemalja o mogućnosti podnošenja takvog zahtjeva.</p> <p>Vrijeme iz podstavka 1. ne isključuje mogućnost da konkretni državljani trećih zemalja odu ranije.</p> <p>2. Ako je to potrebno, države članice produljuju vrijeme za dobrovoljni odlazak za odgovarajuće razdoblje, uzimajući u obzir posebne okolnosti pojedinačnog slučaja, kao što su dužina boravka, djeca</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl. 184., čl. 185., čl. 188. i čl. 191.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci čl. 30.</p>

<p>koja pohađaju školu i postojanje obiteljskih i društvenih veza.</p> <p>3. Određene obveze čiji je cilj sprječavanje opasnosti od bijega, kao što je redovno javljanje tijelima, polog odgovarajućeg novčanog jamstva, dostava dokumenata ili obveza boravka u određenom mjestu, mogu se odrediti tijekom vremena za dobrovoljni odlazak.</p> <p>4. Ako postoji opasnost od bijega ili ako je zahtjev za zakonit boravak odbijen kao očigledno neutemeljen ili lažan, ili ako konkretna osoba predstavlja opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili nacionalnu sigurnost, države članice mogu se suzdržati od odobravanja vremena za dobrovoljni odlazak ili mogu odobriti vrijeme kraće od sedam dana.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Udaljavanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere za izvršenje odluke o vraćanju, ako nije odobreno vrijeme za dobrovoljni odlazak u skladu s člankom 7. stavkom 4.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 184., 193., 203., 204.</p>

<p>ili ako obveza vraćanja nije izvršena u vremenu za dobrovoljni odlazak, odobren u skladu s člankom 7.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci 36., 39., 50.
<p>2. Ako je država članica odobrila u skladu s člankom 7. vrijeme za dobrovoljni odlazak, odluka o vraćanju može se izvršiti samo nakon proteka tog vremena, osim ako se pojavi opasnost iz članka 7. stavka 4. tijekom tog vremena.</p> <p>3. Države članice mogu donijeti posebne upravne ili sudske odluke ili akte u kojima se nalaže udaljavanje.</p> <p>4. Kada države članice – kao posljednje sredstvo – primjenjuju prisilne mjere za provođenje udaljavanja državljanina treće zemlje koji se opire udaljavanju, takve su mjere proporcionalne i ne prekoračuju razumnu silu. One se provode na način predviđen nacionalnim zakonodavstvom u skladu s temeljnim pravima i uz poštovanje dostojanstva i fizičkog integriteta konkretnog državljanina treće zemlje.</p> <p>5. Prilikom udaljavanja u zračnom prostoru, države članice uzimaju u obzir Zajedničke smjernice o sigurnosnim odredbama za zajedničko udaljavanje u zračnom prostoru koje su priložene Odluci 2004/573/EZ.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14) članak/članci čl. 83.

<p>6. Države članice osiguravaju učinkovit sustav nadzora prisilnog vraćanja.</p>			
<p>Članak 9. Odgoda udaljavanja</p> <p>1. Države članice odgađaju udaljavanje:</p> <p>(a) ako bi to kršilo načelo non refoulement; (b) za vrijeme trajanja suspenzivnog učinka odobrenog u skladu s člankom 13. stavkom 2.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 207., 224.</p>
<p>2. Države članice mogu odgoditi udaljavanje na određeno vrijeme uzimajući u obzir posebne okolnosti pojedinačnog slučaja. Države članice posebno uzimaju u obzir:</p> <p>(a) fizičko ili duševno stajanje državljanina treće zemlje; (b) tehničke razloge kao što je nemogućnost prijevoza ili neizvedivost udaljavanja zbog nedostatka identifikacijskih podataka.</p> <p>3. Ako je udaljavanje odgođeno prema stavcima 1. i 2., obveze iz članka 7. stavka</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci 36., 50.</p>

<p>3. mogu biti izrečene u pogledu konkretnog državljanina treće zemlje.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Vraćanje i udaljavanje maloljetnika bez pratnje</p> <p>1. Prije izdavanja odluke o vraćanju u pogledu maloljetnika bez pratnje, dodjeljuje se pomoć odgovarajućih tijela koja nisu tijela koja izvršavaju prisilno vraćanje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta.</p> <p>2. Prije udaljavanja maloljetnika bez pratnje s državnog područja države članice, tijela te države članice se uvjeravaju da će on ili ona biti vraćeni članu njegove ili njezine obitelji, imenovanom skrbniku ili odgovarajućoj prihvatnoj ustanovi u državi povratka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci čl. 224. stavak 1. točka 5.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 207.</p>

<p>Članak 11.</p> <p>Zabrana ulaska</p> <p>1. Odlukama o vraćanju pridodaje se zabrana ulaska:</p> <p>(a) ako nije odobreno vrijeme da dobrovoljni odlazak; ili</p> <p>(b) ako nije poštovana obveza vraćanja.</p> <p>U drugim se slučajevima odlukama o vraćanju može pridodati zabrana ulaska.</p> <p>2. Trajanje zabrane ulaska utvrđuje se u pogledu svih relevantnih okolnosti pojedinačnog slučaja i u pravilu ne prelazi pet godina. Međutim, može biti duža od pet godina, ako državljanin treće zemlje predstavlja ozbiljnu opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili nacionalnu sigurnost.</p> <p>3. Države članice razmatraju ukidanje ili suspenziju zabrane ulaska kada državljanin treće zemlje na kojega se zabrana ulaska odnosi u skladu sa stavkom 1 podstavkom 2. može dokazati da je on ili ona napustio državno područje države članice u potpunosti poštujući odluku o vraćanju.</p> <p>Na žrtve trgovine ljudima koji imaju boravišnu dozvolu prema Direktivi Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o boravišnoj dozvoli izdanoj državljanima</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 79. stavku 1. točka 3. briše se.</p> <p>Dosadašnje točke 4., 5. i 6. postaju točke 3., 4. i 5.</p> <p>U stavku 2. na kraju rečenice točka se zamjenjuje zarezom te se dodaju riječi: „a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka ne mora prilagati dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz članka 59. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.“.</p> <p>Stavak 3. briše se.</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječi: „točke 6.“ zamjenjuju se riječima: „točke 5.“.</p> <p>Članak 73.</p> <p>U članku 192. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, i da je dužan napustiti EGP, odredit će se rok za dragovoljni odlazak i vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak u EGP i boravak u EGP-u, zaprijetit će se prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 79., 189., 190., 191. 192., 194., 195.,</p>
--	---	----------------------------	--

<p>trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili koji su korišteni za djelovanja kojima se omogućuje nezakonita imigracija, koji surađuju s nadležnim tijelima (11), zabrana ulaska se ne primjenjuje, ne dovodeći u pitanje stavak 1. podstavak 1. točku (b), ako konkretni državljanin treće zemlje ne predstavlja opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili nacionalnu sigurnost.</p>	<p>državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.“.</p>		
<p>Države članice mogu se suzdržati od izdavanja, ukidanja ili suspenzije zabrane ulaska u pojedinačnim slučajevima iz humanitarnih razloga.</p> <p>Države članice mogu ukinuti ili suspendirati zabranu ulaska u pojedinačnom slučaju ili nekim vrstama slučajeva iz drugih razloga.</p> <p>4. Kada država članica razmatra izdavanje boravišne dozvole ili drugog odobrenja koje omogućuje pravo na boravak državljaninu treće zemlje na kojeg se odnosi zabrana ulaska koja je izdana u drugoj državi članici, ona se najprije savjetuje s državom članicom koja je izdala zabranu ulaska te uzima u obzir njezine interese u skladu s člankom 25. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (12).</p> <p>5. Stavci od 1. do 4. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje pravo na međunarodnu zaštitu, kako je definirana člankom 2. točkom (a) Direktive Vijeća 2004/83/EZ od</p>	<p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p>U članku 79. stavku 1. točka 3. briše se. Dosadašnje točke 4., 5. i 6. postaju točke 3., 4. i 5. U stavku 2. na kraju rečenice točka se zamjenjuje zarezom te se dodaju riječi: „a državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka ne mora prilagati dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz članka 59. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.“. Stavak 3. briše se. U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječi: „točke 6.“ zamjenjuju se riječima: „točke 5.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 73.</p> <p>U članku 192. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Rješenjem o protjerivanju utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci 23., 26.</p>

<p>29. travnja 2004. o minimalnim normama za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite (13) u državama članicama.</p> <p>POGLAVLJE III</p> <p>POSTUPOVNI SIGURNOSNI UVJETI</p>	<p>boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, i da je dužan napustiti EGP, odredit će se rok za dragovoljni odlazak i vrijeme u kojem mu je zabranjen ulazak u EGP i boravak u EGP-u, zaprijetit će se prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP i odrediti država u koju će se državljanina treće zemlje prisilno udaljiti.“.</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Čl. 11. stavak 5. Direktive nije predmet usklađivanja.</p>
<p>Članak 12.</p> <p>Obrazac</p> <p>1. Odluke o vraćanju te odluke o zabrani ulaska i odluke o udaljavanju, ako su izdane, izdaju se u pisanom obliku te sadrže stvarne i pravne razloge, kao i podatke o raspoloživim pravnim lijekovima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 97.</p> <p>Čl. 12. stavak 1. podstavak 1. Direktive preuzet je čl. 97. ZUP-a.</p> <p>čl. 12. st.1. podstavak 2. nije preuzet jer se radi o mogućnosti izbora.</p>

<p>Podaci o činjenicama mogu biti ograničeni ako nacionalno pravo omogućava ograničenje prava na informacije, posebno zbog očuvanja nacionalne sigurnosti, obrane, javne sigurnosti te zbog sprječavanja, istrage, otkrivanja i progona za kaznena djela.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 186., 193., 196.</p> <p>(članci 186., 193., 196. prenose članak 12. stavak 2. i 3. Direktive 2008/115)</p>
<p>2. Države članice na zahtjev osiguravaju pisani ili usmeni prijevod glavnih dijelova odluke o vraćanju iz stavka 1., uključujući podatke o raspoloživim pravnim lijekovima na jeziku koji državljanin treće zemlje razumije ili se opravdano može pretpostaviti da razumije.</p> <p>3. Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju stavak 2. na državljane treće zemlje koji su nezakonito ušli na državno područje države članice i koji su potom dobili odobrenje ili pravo boravka u toj državi članici.</p> <p>U tom slučaju odluke u vezi povratka iz stavka 1., izdaju se na standardnom obrascu, sukladno nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>Države članice stavljaju na raspolaganje opće informacije koje objašnjavaju glavne dijelove standardnog obrasca na najmanje pet jezika od onih koje nezakoniti migranti koji ulaze u državu članicu najčešće koriste ili razumiju.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja (NN 136/2021) članak/članci članak 22., obrazac 7., obrazac 8.</p>

<p>Članak 13.</p> <p>Pravni lijekovi</p> <p>1. Konkretni državljanin treće zemlje ima pravo na učinkovit pravni lijek žalbe ili preispitivanja odluke u vezi povratka, kako je navedeno u članku 12. stavku 1., pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom ili nadležnim tijelom koje je sastavljeno od članova koji su nepristrani i nezavisni.</p> <p>2. Tijelo iz stavka 1. ima ovlaštenje preispitati odluke u vezi s povratkom, kako je navedeno u članku 12. stavku 1., uključujući mogućnosti privremene suspenzije njezinog izvršenja, osim ako je privremena suspenzija već u tijeku prema nacionalnom zakonodavstvu.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci Čl. 187., 196., 198.,</p> <p>(članak 187. ZOS-a prenosi članak 13. stavak 1. Direktive, čl. 196. i čl. 198. ZOS-a prenose članak 13. stavak 3. Direktive, čl. 198. prenosi članak 13. stavak 4. Direktive)</p>
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21) (NN 20/10 143/12 152/14 94/16 29/17 110/21) članak/članci čl. 26.</p> <p>(prenosi članak 13. stavak 2. Direktive)</p>

<p>3. Konkretni državljanin treće zemlje ima pravo na pravni savjet, zastupanje te, ako je potrebno, pomoć prevođenja.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da je omogućena potrebna pravna pomoć i/ili zastupanje na zahtjev i bez naknade u skladu s mjerodavnim nacionalnim zakonodavstvom, ili pravilima o pravnoj pomoći, te mogu odrediti da za takvu besplatnu pravnu pomoć i/ili zastupanje vrijede uvjeti iz članka 15. stavaka od 3. do 6. Direktive 2005/85/EZ.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku povratka (NN 132/2021) članak/članci 5., 10.
<p>Članak 14.</p> <p>Sigurnosni uvjeti prije vraćanja</p> <p>1. Države članice, osim u slučajevima iz članaka 16. i 17., osiguravaju da se sljedeća načela uzimaju u obzir u najvećoj mogućoj mjeri u pogledu državljana trećih zemalja tijekom razdoblja određenog za dobrovoljni odlazak u skladu s člankom 7. te tijekom vremena za koje je udaljavanje odgođeno u skladu s člankom 9.:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 182., 188., 225. (čl. 182. prenosi članak 14. stavak 1. a) i stavak 1. d) Direktive, čl. 188. prenosi članak 14. stavak 2. a) Direktive, čl. 225. prenosi članak 14. stavak 2. Direktive)
<p>(a) jedinstvo obitelji s članovima obitelji koji se nalaze na njihovom državnom području;</p> <p>(b) da je osigurana hitna zdravstvena zaštita i osnovno liječenje;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (NN 80/13, 15/18, 26/21, 46/22) članak/članci članci 19., 24. (prenose članak 14. stavak 1. b) Direktive)

<p>(c)maloljetnicima se osigurava pristup osnovnom obrazovnom sustavu, ovisno o duljini trajanja njihovog boravka; (d)uzimaju se u obzir posebne potrebe ranjivih osoba.</p> <p>2. Države članice izdaju osobama iz stavka 1. pisanu potvrdu u skladu s nacionalnim zakonodavstvom da se vrijeme za dobrovoljni odlazak produkuje u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili da se odluka o vraćanju privremeno neće izvršiti.</p> <p>POGLAVLJE IV. ZADRŽAVANJE U SVRHU UDALJAVANJA</p>			
<p>Članak 15. Zadržavanje</p> <p>1. Ako u konkretnom slučaju nije moguće primijeniti dostatne a manje prisilne mjere, države članice mogu samo zadržati državljanina treće zemlje u pogledu kojeg se provodi postupak vraćanja kako bi pripremile povratak i/ili provele postupak vraćanja, posebno kada:</p> <p>(a) postoji opasnost od bijega; ili</p>	<p>Članak 77.</p> <p>U članku 212. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase: „(3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje u cilju utvrđivanja identiteta državljanina trećih zemlja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta), organiziranja transporta te druge</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20) (NN 87/08 86/09 92/10 105/10 90/11 5/12 16/12 86/12 126/12 94/13 152/14 07/17 68/18 98/19 64/20) članak/članci 46.</p> <p>(prenosi članak 14. stavak 1. c) Direktive)</p>
		<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 212., 214., 215., 216., 220.</p> <p>(čl. 212. ZOS-a prenosi članak 15. stavak 1. podstavak 1. a) i b), čl. 214. ZOS-a prenosi članak 15. stavak 1. podstavak 2., članci 212., 214., 215., 216. i 220. ZOS-a prenose članak 15. stavke 2.-6. Direktive)</p>

<p>(b)konkretni državljanin treće zemlje izbjegava ili ometa pripreme postupka za vraćanje ili udaljavanje.</p> <p>Svako zadržavanje može trajati ono vrijeme koje je najmanje potrebno, a trajati tako dugo koliko traje postupak udaljavanja, a treba se provesti uz dužnu pozornost.</p> <p>2. Zadržavanje određuje upravno ili sudsko tijelo.</p>	<p>radnje koje se poduzimaju u cilju prisilnog udaljenja.</p> <p>(4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odlaganja.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.</p>		
<p>Zadržavanje se određuje u pisanom obliku navodeći stvarne i pravne razloge.</p> <p>Kada zadržavanje određuju upravna tijela, države članice:</p> <p>(a)osiguravaju da se odredi brzo sudsko ispitivanje i donošenje odluke o zakonitosti zadržavanja, u najkraćem mogućem roku od početka zadržavanja;</p> <p>(b)ili priznaju državljaninu treće zemlje pravo da pokrene postupak u kojem će se odlučivati o zakonitosti zadržavanja brzim sudskim ispitivanjem koji će se provesti u najkraćem mogućem roku od pokretanja postupka. U tom slučaju države članice bez odgode obavješćuju konkretnog državljanina treće zemlje o mogućnosti pokretanja takvog postupka.</p> <p>Konkretni državljanin treće zemlje pušta se bez odgode ako zadržavanje nije zakonito.</p>	<p>Članak 77.</p> <p>U članku 212. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje u cilju utvrđivanja identiteta državljanina trećih zemlja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta), organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju u cilju prisilnog udaljenja.</p> <p>(4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odlaganja.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 97.</p> <p>(prenosi članak 15. stavak 2. Direktive)</p>

<p>3. U svakom slučaju, zadržavanje se preispituje u razumnim vremenskim razmacima bilo na zahtjev konkretnog državljanina treće zemlje ili po službenoj dužnosti. U slučaju da je produženo vrijeme zadržavanja, preispitivanje nadzire sudsko tijelo.</p> <p>4. Ako iz pravnih ili drugih razloga više ne postoji mogućnost za udaljavanje ili ne postoje uvjeti iz stavka 1., zadržavanje više nije opravdano te se konkretna osoba bez odgode pušta.</p> <p>5. Zadržavanje traje dok se ispune uvjeti iz stavka 1. te je potrebno osigurati uspješno udaljavanje. Svaka država članica utvrđuje vrijeme zadržavanja, a koje ne smije prelaziti šest mjeseci.</p> <p>6. Države članice ne smiju produžavati vrijeme iz stavka 5., osim za određeno vrijeme koje ne prelazi daljnjih dvanaest mjeseci u skladu s nacionalnim pravom u slučajevima kada je vjerojatno da će usprkos svim njihovim opravdanim naporima akcija udaljavanja trajati dulje zbog:</p> <p>(a) nedostatka suradnje konkretnog državljanina treće zemlje; ili</p> <p>(b) kašnjenju u dobivanju potrebne dokumentacije iz trećih zemalja.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>Uvjeti za zadržavanje</p> <p>1. Zadržavanje se u pravilu provodi u posebnim ustanovama za zadržavanje. Kada država članica ne može osigurati smještaj u posebnoj ustanovi za zadržavanje te je smještaj prisiljena organizirati u redovnom zatvoru, državljani trećih zemalja koji su zadržani, odvajaju se od redovnih zatvorenika.</p> <p>2. Zadržani državljani trećih zemalja mogu na zahtjev kontaktirati zakonske zastupnike, članove obitelji i nadležna konzularna tijela.</p> <p>3. Posebna se pažnja posvećuje slučajevima s ranjivim osobama. Osiguravaju se hitna zdravstvena zaštita i osnovno liječenje.</p> <p>4. Mjerodavne i nadležne nacionalne, međunarodne i nevladine organizacije i tijela imaju mogućnost posjećivati ustanove za zadržavanje iz stavka 1. u onoj mjeri u kojoj se koriste za zadržavanje državljana trećih zemalja u skladu s ovim poglavljem. Za takve se posjete može zahtijevati odobrenje.</p> <p>5. Državljanima trećih zemalja koji su zadržani sustavno se daju informacije koje objašnjavaju pravila koja vrijede u tim institucijama i koja utvrđuju njihova prava i</p>	<p>Članak 76.</p> <p>U članku 211. stavku 2. riječi: „okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice“ zamjenjuju se riječima: „okolnosti nezakonitog prelaska državne granice“.</p> <p>U stavku 5. riječi: „centar za socijalnu skrb“, zamjenjuju se riječima: „mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“.</p> <p>Članak 77.</p> <p>U članku 212. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase: „(3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje u cilju utvrđivanja identiteta državljana trećih zemalja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta), organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju u cilju prisilnog udaljenja. (4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 182., 211., 212</p> <p>(članci 182., 211. i 212 prenose članak 16. st. 1.-4. . Direktive)</p>
--	--	----------------------------	--

<p>obveze. Te informacije uključuju i informacije o njihovim ovlaštenjima prema nacionalnom pravu na kontaktiranje organizacija i tijela iz stavka 4.</p>	<p>dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odlaganja.“ Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 76.</p> <p>U članku 211. stavku 2. riječi: „okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice“ zamjenjuju se riječima: „okolnosti nezakonitog prelaska državne granice“.</p> <p>U stavku 5. riječi: „centar za socijalnu skrb“, zamjenjuju se riječima: „mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 77.</p> <p>U članku 212. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase: „(3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje u cilju utvrđivanja identiteta državljana trećih zemlja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta),</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021, 155/2022 i 137/2023) (NN 145/2021 155/2022 137/2023) članak/članci čl. 2., čl. 4., čl.8. st. 4., čl.13., čl. 19., čl. 22.</p> <p>(Čl. 4. Pravilnika prenosi čl. 16. st. 2. Direktive, čl. 13. Pravilnika prenosi čl. 16. st. 3. Direktive, čl. 19. i 22. Pravilnika prenose čl. 16. st. 4. Direktive, čl. 2., čl. 4. i čl. 8. st.4.Pravilnika prenose čl. 16. st. 5. Direktive)</p>

	<p>organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju u cilju prisilnog udaljenja.</p> <p>(4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odlaganja.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.</p>		
<p>Članak 17.</p> <p>Zadržavanje maloljetnika i obitelji</p> <p>1. Maloljetnici bez pratnje i obitelji s maloljetnicima zadržavaju se samo kao posljednja mjera i na najkraće moguće vrijeme.</p> <p>2. Zadržanim obiteljima koje čekaju udaljavanje osigurava se odvojeni smještaj koji osigurava privatnost.</p> <p>3. Zadržani maloljetnici imaju mogućnost uključivanja u slobodne aktivnosti, uključujući igru i rekreativne aktivnosti</p>	<p>Članak 76.</p> <p>U članku 211. stavku 2. riječi: „okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice“ zamjenjuju se riječima: „okolnosti nezakonitog prelaska državne granice“.</p> <p>U stavku 5. riječi: „centar za socijalnu skrb“, zamjenjuju se riječima: „mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“.</p>	Djelomično preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 182., 211., 221.</p> <p>(čl. 211. i čl. 221. Zakona prenose čl. 17. st. 1. -4. Direktive, čl. 182. prenosi čl. 17. stavak 3. i stavak 5. Direktive)</p>

<p>primjerene njihovoj dobi a ovisno o duljini boravka, imaju pristup obrazovanju.</p> <p>4. Maloljetnicima bez pratnje osigurava se, u mjeri u kojoj je to moguće, smještaj u ustanovama koje imaju osoblje i mogućnosti koji uzimaju u obzir potrebe njihove dobi.</p> <p>5. Najviše će se uzimati u obzir najbolji interesi djeteta u smislu zadržavanja maloljetnika koji čekaju udaljavanje.</p>	<p>Članak 76.</p> <p>U članku 211. stavku 2. riječi: „okolnosti nezakonitog prelaska vanjske granice“ zamjenjuju se riječima: „okolnosti nezakonitog prelaska državne granice“.</p> <p>U stavku 5. riječi: „centar za socijalnu skrb“, zamjenjuju se riječima: „mjesno nadležna područna jedinica Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021, 155/2022 i 137/2023) (NN 145/2021 155/2022 137/2023) članak/članci 9., 10.</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Hitni slučajevi</p> <p>1. U slučajevima kada iznimno velik broj državljana trećih zemalja koji se vraća predstavlja nepredviđeno veliki teret za mogućnosti institucija za zadržavanje države članice ili za njezino upravno ili pravosudno osoblje, ta država članica može, sve dok takvo izvanredno stanje traje, odlučiti dozvoliti vrijeme za sudsko ispitivanje dulje od onoga koje je predviđeno stavkom 2. podstavkom 15. te poduzeti hitne mjere u pogledu uvjeta zadržavanja koje odstupaju od onih iz članka 16. stavka 1. i članka 17. stavka 2.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci 221.</p> <p>(čl. 221. prenosi čl. 18. st. 1. i st. 2. Direktive)</p>
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>čl. 18. stavak 3. nije predmet usklađivanja.</p>

<p>2. Kada država članica poduzima takve izvanredne mjere, o tome obavješćuje Komisiju. Također obavješćuje Komisiju čim razlozi za primjenu tih izvanrednih mjera prestanu postojati.</p> <p>3. Ništa iz ovog članka ne tumači se na način da države članice smiju odstupati od svojih općih obveza da poduzimaju odgovarajuće mjere, opće ili posebne, kako bi osigurale ispunjenje svojih obveza prema ovoj Direktivi.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Izvještavanje</p> <p>Komisija izvještava svake tri godine Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama te, ako je potrebno, predlaže izmjene.</p> <p>Komisija po prvi put izvještava do 24. prosinca 2013. i usredotočuje se pri tome posebno na primjenu članka 11., članka 13. stavka 4. i članka 15. u državama članicama. U vezi s člankom 13. stavkom 4. Komisija posebno ocjenjuje dodatne</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Obveza Komisije</p>

<p>financijske i upravne učinke u državama članicama.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 24. prosinca 2010. U vezi s člankom 13. stavkom 4., države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 24. prosinca 2011. Također dostavljaju Komisiji tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice usvajaju te mjere, one moraju sadržavati uputu na ovu Direktivu ili im takva uputa mora biti priložena prilikom službene objave. Načine upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji glavne odredbe nacionalnog zakonodavstva koje su donijele u području koje pokriva ova Direktiva.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22) (NN 133/20 114/22 151/22) članak/članci čl.2.st.1. točka 13.</p>

<p>Članak 21.</p> <p>Odnos sa Schengenskom konvencijom</p> <p>Ova Direktiva zamjenjuje članke 23. i 24. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe</p>
<p>Članak 23.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prijelazne i završne odredbe</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ova Direktiva utvrđuje:</p> <p>(a) uvjete pod kojima država članica odobrava i ukida status osobe s dugotrajnim boravištem i njemu pripadajuća prava državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na njezinu državnom području; i</p> <p>(b) uvjete boravišta za državljane trećih zemalja, koji imaju status osobe s dugotrajnim boravištem, u državama članicama koje nisu odobrile taj dugotrajno boravište.</p>	<p>Članak 63.</p> <p>Članak 150. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 150. st. 1., čl. 159. st. 1. i 2., čl. 160. st. 1.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora;</p> <p>(b) „osoba s dugotrajnim boravištem” znači svaki državljanin treće zemlje koji ima status osobe s dugotrajnim boravištem kako je predviđeno člancima 4. do 7.;</p> <p>(c) „prva država članica” znači država članica koja je državljaninu treće zemlje po prvi put odobrila status osobe s dugotrajnim boravištem;</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. t. 3., 21. i 41., čl. 64., čl. 160. st. 1., čl. 162. st. 1.</p>

<p>(d) „druga država članica” znači svaka država članica koja nije ona koja je državljaninu treće zemlje po prvi put odobrila status osobe s dugotrajnim boravištem i u kojoj ta osoba s dugotrajnim boravištem ostvaruje pravo boravišta;</p> <p>(e) „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja koji borave u dotičnoj državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (5);</p> <p>(f) „izbjeglica” znači svaki državljanin treće zemlje koji uživa status izbjeglice u smislu Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom potpisanim u New Yorku 31. siječnja 1967.;</p> <p>(g) „boravišna dozvola EZ-a za osobu s dugotrajnim boravištem” znači boravišna dozvola koju izdaje predmetna država članica nakon stjecanja statusa osobe s dugotrajnim boravištem.</p>	<p>Točka 16) mijenja se i glasi: „16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji: a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom b) je plaćen za taj rad i c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi: „17) <i>visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi: „18) <i>kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara</p>		
---	---	--	--

najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.

Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:

„19) *stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i

„stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:

a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i

b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja

20) „*plava karta EU-a*“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi

„plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona

21) *prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a *druga država članica* je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice

22) *regulirana profesija* znači **regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj**

23) *neregulirana profesija* je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:

„45) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.

Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).

Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:

„47) pomorac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.

Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:

„48) brodarac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

	<p>Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:</p> <p>„55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 56. t. 1. i 8.
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji zakonito borave na državnom području države članice.</p>	<p>Članak 63.</p> <p>Članak 150. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 151. st. 1., čl. 150. st. 1., čl. 1. st. 1. i 2.

<p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji:</p> <p>(a) borave u svrhu studiranja ili strukovnog osposobljavanja;</p> <p>(b) imaju pravo boraviti u državi članici na temelju privremene zaštite ili su zatražili pravo boravišta na tom temelju i čekaju odluku o svojem statusu;</p> <p>(c) imaju pravo boravišta u državi članici na temelju supsidijarnog oblika zaštite u skladu s međunarodnim obvezama, nacionalnim zakonodavstvom ili praksom država članica ili su zatražili pravo boravišta na tom temelju i čekaju odluku o svom statusu;</p> <p>(d) su izbjeglice ili su zatražili status izbjeglice i o čijem zahtjevu još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(e) borave samo na privremenoj osnovi kao što su au pair ili sezonski radnici, ili radnici koje je uputio pružatelj usluge za potrebe prekograničnog pružanja usluga, ili kao prekogranični pružatelji usluga ili u slučajevima kada su njihove boravišne dozvole formalno ograničene;</p> <p>(f) uživaju pravni status koji uređuju Bečka konvencija o diplomatskim odnosima iz 1961., Bečka konvencija o konzularnim odnosima iz 1963., Konvencija iz 1969. o posebnim misijama ili Bečka konvencija o zastupanju država u njihovim odnosima s međunarodnim organizacijama općeg karaktera iz 1975.</p>	<p>supsidijarnu zaštitu.</p> <p style="text-align: center;">Članak 64.</p> <p style="text-align: center;">U članku 151.</p> <p style="text-align: center;">Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:</p> <p>„(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, uračunat će se vrijeme odobrene privremene zaštite u Republici Hrvatskoj, ako državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.“.</p>		
--	--	--	--

<p>3. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) bilateralnih i multilateralnih sporazuma između Zajednice ili Zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i trećih zemalja, s druge strane;</p> <p>(b) bilateralnih sporazuma koji su već sklopljeni između države članice i treće zemlje prije dana stupanja na snagu ove Direktive;</p> <p>(c) Europske konvencije o poslovnom nastanu od 13. prosinca 1955., Europske socijalne povelje od 18. listopada 1961., izmijenjene Europske socijalne povelje od 3. svibnja 1987. i Europske konvencije o pravnom statusu radnika migranata od 24. studenoga 1977.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>DUGOTRAJNO BORAVIŠTE U DRŽAVI ČLANICI</p> <p>Članak 4.</p> <p>Trajanje boravka</p> <p>1. Države članice odobravaju status osobe s dugotrajnim boravištem državljanima trećih zemalja koji zakonito i neprekinuto borave na njezinu državnom području pet godina neposredno prije podnošenja odgovarajućeg zahtjeva.</p>	<p>Članak 63.</p> <p>Članak 150. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.</p> <p>(2) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 150. st. 1. i 2., čl. 151. st. 1. i 2., čl. 1. st. 2.</p>

<p>2. Razdoblja boravišta zbog razloga iz članka 3. stavka 2. točaka (e) i (f) ne uzimaju se u obzir za potrebe izračuna razdoblja iz stavka 1.</p> <p>Što se tiče slučajeva obuhvaćenih člankom 3. stavkom 2. točkom (a), kada je državljanin treće zemlje stekao uvjete za odobrenje boravišta koje će mu omogućiti odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, samo polovica razdobljâ boravišta za potrebe studiranja i strukovnog osposobljavanja može se uzeti u obzir u izračunu razdoblja iz stavka 1.</p> <p>3. Razdoblja izbivanja s državnog područja predmetne države članice ne prekidaju razdoblje iz stavka 1. i uzimaju se u obzir za njegov izračun ako su kraći od šest uzastopnih mjeseci i ukupno ne iznose više od 10 mjeseci unutar razdoblja iz stavka 1.</p> <p>U slučajevima privremenih posebnih ili iznimnih razloga i u skladu s njihovim nacionalnim pravom, države članice mogu prihvatiti da duže razdoblje izbivanja od onog iz prvog podstavka ne prekida razdoblje iz stavka 1. U takvim slučajevima države članice pri izračunu razdoblja iz stavka 1. ne uzimaju u obzir odgovarajuće razdoblje izbivanja.</p> <p>Odstupajući od drugog podstavka, države članice pri izračunu ukupnog razdoblja iz</p>	<p>od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci.</p> <p>(3) Izbivanja do tri dana višekratno ili jednokratno u kalendarskom mjesecu ne utječu na razdoblje izbivanja iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 18 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koji je član obitelji službenika tijela državne uprave Republike Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica - koji je upućen u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju - koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu. 		
---	--	--	--

stavka 1. mogu uzeti u obzir razdoblja izbjivanja koja se odnose na upućivanje u drugu državu za potrebe zaposlenja, uključujući pružanje prekograničnih usluga.			
<p>Članak 5.</p> <p>Uvjeti za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem</p> <p>1. Države članice zahtijevaju od državljana trećih zemalja da im za sebe i članove obitelji koji o njima ovise osiguraju dokaz da imaju:</p> <p>(a) sigurne i redovite izvore sredstava koji su dostatni za uzdržavanje njih samih i članova njihove obitelji bez traženja naknade od sustava socijalne pomoći dotične države članice. Države članice ocjenjuju te izvore sredstava s obzirom na njihovu prirodu i redovitost te mogu u obzir uzeti razinu minimalnih plaća i mirovina prije podnošenja zahtjeva za dobivanje dugotrajnog boravišta;</p> <p>(b) zdravstveno osiguranje protiv svih rizika od kojih su obično osigurani državljani predmetne države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 153. st. 1.

<p>2. Države članice mogu od državljana trećih zemalja zahtijevati da ispune uvjete integracije, u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Javni poredak i javna sigurnost</p> <p>1. Države članice mogu odbiti odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem zbog javnog poretka i javne sigurnosti.</p> <p>Pri donošenju odgovarajuće odluke, država članica uzima u obzir ozbiljnost ili vrstu kaznenog djela protiv javnog poretka ili javne sigurnosti ili opasnost koju dotična osoba predstavlja, istodobno uzimajući u obzir trajanje boravišta i postojanje veza sa zemljom boravišta.</p> <p>2. Odbijanje iz stavka 1. ne smije se temeljiti se na ekonomskim razlozima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 153. st. 1. t. 5. i st. 3.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8. i 9.</p>

<p>Članak 7.</p> <p>Stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem</p> <p>1. Da bi stekao status osobe s dugotrajnim boravištem, državljanin treće zemlje podnosi zahtjev nadležnim tijelima države članice u kojoj boravi. Uz zahtjev se prilažu pisani dokazi određeni nacionalnim pravom kojima se dokazuje da podnositelj zahtjeva ispunjava uvjete određene u člancima 4. i 5. kao i, ako se to zahtijeva, valjana putna isprava ili njezina ovjerena preslika.</p> <p>Dokazi iz prvog podstavka također mogu uključivati i dokumentaciju o primjerenom smještaju.</p> <p>2. Nadležna državna tijela u najkraćem mogućem roku podnositelju zahtjeva daju pisanu obavijest o odluci, a u svakom slučaju najkasnije šest mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva. O svim takvim odlukama obavješćuje se dotični državljanin treće zemlje u skladu s postupcima obavješćivanja na temelju odgovarajućeg nacionalnog zakonodavstva.</p> <p>U izuzetnim okolnostima vezanima uz složenost razmatranja zahtjeva, vremenski rok iz prvog podstavka može se produžiti.</p>	<p>Članak 63.</p> <p>Članak 150. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.</p> <p>(2) Dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od deset mjeseci ukupno ili jednokratno duže od šest mjeseci.</p> <p>(3) Izbivanja do tri dana višekratno ili jednokratno u kalendarskom mjesecu ne utječu na razdoblje izbivanja iz stavka 2. ovoga članka.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dugotrajni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje koji u razdoblju od pet godina iz stavka 1. ovoga članka nije izbivao iz Republike Hrvatske višekratno duže od 18 mjeseci ukupno ili jednokratno duže od 12 mjeseci:</p> <p>- koji je član obitelji službenika tijela državne uprave Republike</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 152. st. 1., čl. 150. st. 1., 2., 3. i 4., čl. 151. st. 1., 2. i 3., čl. 153.</p>
---	--	----------------------------	--

<p>Nadalje, dotičnu osobu obavješćuje se o njezinim pravima i obvezama na temelju ove Direktive.</p> <p>Sve posljedice nedonošenja odluke do kraja razdoblja predviđenog u ovoj odredbi utvrđuje se nacionalnim pravom odgovarajuće države članice.</p> <p>3. Ako su ispunjeni uvjeti predviđeni člancima 4. i 5. i ako osoba ne predstavlja prijetnju u smislu članka 6., predmetna država članica odobrava državljaninu treće zemlje status osobe s dugotrajnim boravištem.</p>	<p>Hrvatske koji službenik je u okviru obavljanja svoje dužnosti prema posebnim propisima upućen na rad u inozemstvo u diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske, međunarodne organizacije ili asocijacije kojih je Republika Hrvatska stalna članica - koji je upućen u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju</p> <p>- koji radi obavljanja osobnih poslovnih aktivnosti boravi u inozemstvu, kao što su poslovi pomorca, brodarca, pilota i vozača u međunarodnom prijevozu.</p> <p>(5) U trenutku odlučivanja o zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje mora imati odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 28. i 8.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 101.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 1. podstavak 2. i st. 2. podstavak 2. - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.
<p>Članak 8.</p> <p>Boravišna dozvola EZ-a za osobu s dugotrajnim boravištem</p> <p>1. Status osobe s dugotrajnim boravištem stalan je podložno članku 9.</p> <p>2. Države članice osobama s dugotrajnim boravištem izdaju boravišnu dozvolu EZ-a za dugotrajno boravište. Dozvola vrijedi najmanje pet godina; ona se, na zahtjev prema potrebi, automatski obnavlja po isteku.</p> <p>3. Boravišna dozvola EZ-a za osobu s dugotrajnim boravištem može se izdati u</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 3. stavku 1. točka 9) mijenja se i glasi:</p> <p>„9) <i>dozvola boravka</i> je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 3. t. 19. i 21., čl. 168. st. 3.

<p>obliku naljepnice ili posebnog dokumenta. Izdaje se u skladu s pravilima i standardnim predloškom određenim u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (6). Ispod naslova „vrsta dozvole”, države članice upisuju „osoba s dugotrajnim boravištem – EZ”.</p>	<p>Točka 16) mijenja se i glasi: <i>„16) zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</i> a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom b) je plaćen za taj rad i c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“.</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi: <i>„17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“.</i></p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi: <i>„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje</i></p>		
--	--	--	--

najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“.

Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21) i 22) koje glase:

„19) *stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i

„stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:

a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i

b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja

20) „*plava karta EU-a*“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u

koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovog Zakona

21) *prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a *druga država članica* je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice

22) ***regulirana profesija*** znači **regulirana profesija** kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj

23) ***neregulirana profesija*** je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“.

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

Dosadašnja točka 40) koja postaje točka 45) mijenja se i glasi:

„45) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima“.

Dosadašnja točka 41) postaje točka 46).

Dosadašnja točka 42) koja postaje točka 47) mijenja se i glasi:

„47) pomorac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu“.

Iza točke 47) dodaje se nova točka 48) koja glasi:

„48) brodarac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe“.

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

	<p>Iza točke 54) dodaje se točka 55) koja glasi:</p> <p>„55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.
<p>Članak 9.</p> <p>Ukidanje ili gubitak statusa</p> <p>1. Osobe s dugotrajnim boravištem nemaju pravo zadržati status osobe s dugotrajnim boravištem u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)otkrivanjem da je status osobe s dugotrajnim boravištem stečen prijevarom;</p> <p>(b)donošenjem mjera protjerivanja pod uvjetima predviđenima člankom 12.;</p>	<p>Članak 9.</p> <p>U članku 57. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi:</p> <p>„8. rada upućenog radnika koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije duže od 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana“.</p> <p>Iza točke 11. briše se točka i dodaje se točka 12. koja glasi:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 155. st. 1. točke 1., 2., 3., 5., 6. i st. 5., čl. 57.

<p>(c) u slučaju izbivanja s područja Zajednice u razdoblju od 12 uzastopnih mjeseci.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1. točke (c), države članice mogu predvidjeti da izbivanja duža od 12 uzastopnih mjeseci ili zbog posebnih ili izuzetnih razloga ne povlače za sobom ukidanje ili gubitak statusa.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti da osoba s dugotrajnim boravištem ne može zadržati svoj status osobe s dugotrajnim boravištem u slučajevima kada predstavlja prijetnju javnom poretku, s obzirom na ozbiljnost kaznenog djela koje je počinila, ali takva prijetnja nije razlog za protjerivanje u smislu članka 12.</p> <p>4. Osoba s dugotrajnim boravištem koja je boravila u drugoj državi članici u skladu s poglavljem III. više nema pravo zadržati svoj status osobe s dugotrajnim boravištem stečen u prvoj državi članici kada je takav status odobren u drugoj državi članici u skladu s člankom 23.</p> <p>U svakom slučaju, nakon šest godina izbivanja s državnog područja države članice koja je odobrila status osobe s dugotrajnim boravištem, dotična osoba više nema pravo zadržati svoj status osobe s</p>	<p>„12. useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva“.</p> <p>Stavak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„(4) Zahtjev za reguliranje privremenog boravka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u druge svrhe državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe, privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom - u svrhu boravka digitalnog nomada državljanin treće zemlje može podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od isteka važenja privremenog boravka koji je bio odobren za digitalnog nomada ili privremenog boravka koji je bio odobren u druge svrhe ili privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s digitalnim nomadom.“. <p>Stavak 5. mijenja se i glasi:</p> <p>„(5) Privremeni boravak može se odobriti i kao autonomni boravak sukladno članku 69. ovoga Zakona.“.</p> 		
---	--	--	--

<p>dugotrajnim boravištem u navedenoj državi članici.</p> <p>Odstupajući od drugog podstavka, dotična država članica može predvidjeti da zbog posebnih razloga osoba s dugotrajnim boravištem zadrži svoj status u navedenoj državi članici u slučaju izbivanja tijekom razdoblja dužeg od šest godina.</p> <p>5. S obzirom na slučajeve iz stavka 1. točke (c) i stavka 4., države članice koje su odobrile status predviđaju pojednostavljeni postupak za ponovno stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.</p> <p>Navedeni se postupak primjenjuje osobito u slučajevima osoba koje su boravile u drugoj državi članici radi studiranja.</p> <p>U nacionalnom se pravu određuju uvjeti i postupak za ponovno stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem.</p> <p>6. Prestanak važenja boravišne dozvole EZ-a za osobu s dugotrajnim boravištem ni u kojem slučaju za sobom ne povlači</p>	<p>Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:</p> <p>„(6) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, privremeni boravak u druge svrhe može se produljiti ako se radi o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - umirovljenom državljaninu treće zemlje starijem od 60 godina vlasniku nekretnine u Republici Hrvatskoj i njegovom bračnom ili izvanbračnom drugu ili životnom ili neformalnom životnom partneru - maloljetnom sportašu koji trenira u pravnoj osobi registriranoj u Republici Hrvatskoj u području sporta i rekreacije <p>- državljaninu treće zemlje koji nastavlja liječenje u Republici Hrvatskoj uz mišljenje ministarstva nadležnog za zdravstvo o potrebi nastavka liječenja u Republici Hrvatskoj.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.</p>		
---	---	--	--

<p>ukidanje ili gubitak statusa osobe s dugotrajnim boravištem.</p> <p>7. Ako ukidanje ili gubitak statusa osobe s dugotrajnim boravištem ne dovodi do udaljenja, država članica dozvoljava dotičnoj osobi da ostane na njezinom državnom području ako ispunjava uvjete predviđene njezinim nacionalnim pravom i/ili ako ne predstavlja prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 123. st. 1. t. 1. i 2.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2., st. 3., st. 4. podstavak 3. - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.
<p>Članak 10.</p> <p>Postupovna jamstva</p> <p>1. Moraju se navesti razlozi za svaku odluku kojom se odbija zahtjev za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem ili se taj status ukida. O svakoj takvoj odluci obavješćuje se dotični državljani treće zemlje u skladu s postupcima obavješćivanja na temelju odgovarajućeg nacionalnog zakonodavstva. U obavijesti se navode dostupni postupci za korištenje pravnog lijeka i vrijeme unutar kojeg može djelovati.</p> <p>2. Ako je zahtjev za odobravanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem odbijen ili</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 152. st. 3., čl. 155. st. 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 83., 98. st. 5. i 6.

<p>je taj status ukinut ili izgubljen ili ako boravišna dozvola nije obnovljena, dotična osoba ima pravo koristiti pravni lijek u dotičnoj državi članici.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Jednaki tretman</p> <p>1. Osobe s dugotrajnim boravištem uživaju jednaki tretman kao i državljani s obzirom na:</p> <p>(a) pristup djelatnostima u okviru zaposlenja i samozaposlenja, pod uvjetom da takve djelatnosti ne uključuju ni povremeno sudjelovanje u obavljanju javne vlasti te uvjetima zaposlenja i radnim uvjetima, uključujući uvjete koji se odnose na otkaz i naknadu;</p> <p>(b) obrazovanje i strukovno osposobljavanje, uključujući studentske stipendije u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(c) priznavanje stručnih diploma, svjedodžbi i drugih kvalifikacija, u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima;</p> <p>(d) socijalno osiguranje, socijalnu pomoć i socijalnu zaštitu kako je definirano u nacionalnom pravu;</p> <p>(e) porezne olakšice;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 159.</p>

<p>(f) pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama dostupnima javnosti te postupcima za rješavanje stambenog pitanja;</p> <p>(g) slobode udruživanja i povezivanja te članstva u organizaciji koja zastupa radnike ili poslodavce ili svakoj organizaciji čiji članovi obavljaju određeno zanimanje, uključujući povlastice koje imaju od takvih organizacija, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;</p> <p>(h) slobodan pristup cjelokupnom državnom području predmetne države članice, u okviru ograničenja predviđenih nacionalnim pravom iz sigurnosnih razloga.</p> <p>2. Što se time odredaba stavka 1. točaka (b), (d), (e), (f) i (g), predmetna država članica može ograničiti jednaki tretman na slučajeve kada se prijavljeno ili uobičajeno mjesto boravišta osobe s dugotrajnim boravištem, ili članova obitelji za koje ta osoba traži pogodnosti, nalazi na državnom području dotične države članice.</p> <p>3. Države članice mogu ograničiti jednak tretman prema državljanima u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) države članice mogu zadržati ograničenja pristupa djelatnostima u okviru zaposlenja ili samozaposlenja u</p>			
--	--	--	--

<p>slučajevima u kojima su, u skladu s postojećim nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Zajednice, te djelatnosti rezervirane za državljane, građane EU-a ili EGP-a;</p> <p>(b)države članice mogu zahtijevati dokaz o odgovarajućem znanju jezika za pristup obrazovanju i osposobljavanju. Pristup sveučilištu može podlijegati ispunjavanju posebnih obrazovnih preuvjeta.</p> <p>4. Države članice mogu ograničiti jednak tretman u pogledu socijalne pomoći i socijalne zaštite na osnovne oblike pomoći.</p> <p>5. Države članice mogu odlučiti odobriti pristup dodatnim pomoćima u područjima iz stavka 1.</p> <p>Države članice također mogu odlučiti odobriti jednak tretman u odnosu na područja koja nisu obuhvaćena stavkom 1.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Zaštita od protjerivanja</p> <p>1. Države članice mogu odlučiti protjerati osobu koja ima dugotrajno boravište samo ako predstavlja stvarnu i dovoljno ozbiljnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 189. st. 2., čl. 191., čl. 193. st. 1.</p>

<p>prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti.</p> <p>2. Odluka iz stavka 1. ne donosi se na temelju ekonomskih razloga.</p> <p>3. Prije donošenja odluke o protjerivanju osobe koja ima dugotrajno boravište, države članice uzimaju u obzir sljedeće čimbenike:</p> <p>(a) trajanje boravišta na njihovom državnom području;</p> <p>(b) dob dotične osobe;</p> <p>(c) posljedice za dotičnu osobu i članove njezine obitelji;</p> <p>(d) veze sa zemljom boravišta ili nepostojanje veza sa zemljom podrijetla.</p> <p>4. Kada se donese odluka o protjerivanju, osobi koja ima dugotrajno boravište omogućuje se korištenje pravnog lijeka u dotičnoj državi članici.</p> <p>5. Osobama koje imaju dugotrajno boravište i koje nemaju dostatna sredstva pruža se pravna pomoć pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane države u kojoj borave.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci 5. podst. 3.
--	--	---------------	---

<p>Članak 13.</p> <p>Povoljnije nacionalne odredbe</p> <p>Države članice mogu izdati boravišne dozvole sa stalnim ili neograničenim rokom važenja pod uvjetima koji su povoljniji od onih utvrđenih ovom Direktivom. Takve boravišne dozvole ne daju pravo boravišta u drugim državama članicama kako je predviđeno poglavljem III. ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 156., čl. 3. t. 20.
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>BORAVIŠTE U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA</p> <p>Članak 14.</p> <p>Načelo</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 160., čl. 161. st. 1., čl. 57. st. 1. t. 8.
<p>1. Osoba koja ima dugotrajno boravište stječe pravo boravišta na državnom području države članice koja joj nije odobrila status osobe s dugotrajnim boravištem, za razdoblje duže od tri mjeseca, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovom poglavlju.</p> <p>2. Osoba koja ima dugotrajno boravište može boraviti u drugoj državi članici iz sljedećih razloga:</p>		Nije potrebno preuzimanje	st. 3., st. 4., st. 5. podstavak 2. - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

<p>(a) obavljanje gospodarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe;</p> <p>(b) studij ili strukovno osposobljavanje;</p> <p>(c) druge svrhe.</p> <p>3. U slučajevima gospodarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe iz stavka 2. točke (a), države članice mogu razmotriti stanje na njihovu tržištu rada i primijeniti nacionalne postupke s obzirom na zahtjeve za popunjavanje slobodnog radnog mjesta ili obavljanje takvih djelatnosti.</p> <p>Zbog politike tržišta rada, države članice mogu dati prednost građanima Unije u odnosu na državljane trećih zemalja, ako tako predviđa zakonodavstvo Zajednice, kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave i primaju naknade za vrijeme nezaposlenosti u dotičnoj državi članici.</p> <p>4. Odstupajući od odredaba iz stavka 1., države članice mogu ograničiti ukupan broj osoba kojima se može odobriti pravo boravišta, pod uvjetom da su takva ograničenja već određena za prihvatanje državljanima trećih zemalja u postojećem zakonodavstvu u vrijeme donošenja ove Direktive.</p>			
---	--	--	--

<p>5. Ovo se poglavlje ne odnosi na boravište osoba koje imaju dugotrajno boravište na državnom području država članica:</p> <p>(a) kao zaposleni radnici koje je pružatelj usluge uputio za potrebe pružanja prekograničnih usluga;</p> <p>(b) kao pružatelji prekograničnih usluga.</p> <p>Države članice mogu odlučiti, u skladu s nacionalnim pravom, o uvjetima pod kojima osobe koje imaju dugotrajno boravište, a koje se žele preseliti u drugu državu članicu s ciljem obavljanja gospodarske djelatnosti kao sezonski radnici, mogu boraviti u toj državi članici. Na prekogranične radnike također se mogu primjenjivati posebne odredbe nacionalnog prava.</p> <p>6. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje odgovarajuće zakonodavstvo Zajednice o socijalnom osiguranju s obzirom na državljane trećih zemalja.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Uvjeti za boravište u drugoj državi članici</p> <p>1. U najkraćem mogućem roku a najkasnije tri mjeseca nakon ulaska na državno područje druge države članice, osoba koja ima dugotrajno boravište</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 160., čl. 161. st. 1. i 2.</p>

<p>prijavljuje se kod nadležnih tijela te države članice za boravišnu dozvolu.</p> <p>Države članice mogu prihvatiti da osoba koja ima dugotrajno boravište podnese zahtjev za boravišnu dozvolu nadležnim tijelima druge države članice dok još uvijek boravi na državnom području prve države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>st. 3., st. 4. podstavak 2. i podstavak 3. t. (a) podtočke (i) i (ii) - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.</p>
<p>2. Države članice mogu od dotičnih osoba zahtijevati da dostave dokaze da imaju:</p> <p>(a) stabilne i redovite izvore sredstava dostatne za njihovo uzdržavanje i za uzdržavanje članova njihovih obitelji, bez traženja socijalne pomoći od dotične države članice. Za svaku kategoriju iz članka 14. stavka 2. države članice ocjenjuju te izvore sredstava s obzirom na njihovu prirodu i redovitost te mogu uzeti u obzir razinu minimalnih plaća i mirovina;</p> <p>(b) zdravstveno osiguranje koje obuhvaća sve rizike u drugoj državi članici od kojih su obično osigurani njezini vlastiti državljani u dotičnoj državi članici.</p> <p>3. Države članice mogu zahtijevati od državljana trećih zemalja da poštuju mjere integracije, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>Ovaj se uvjet ne primjenjuje ako se od državljana treće zemlje zahtijevalo da ispune uvjete integracije s ciljem odobrenja</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 23.</p>

<p>statusa osobe s dugotrajnim boravištem u skladu s odredbama članka 5. stavka 2.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, od dotičnih se osoba može zahtijevati pohađanje tečajeva jezika.</p> <p>4. Uz zahtjev se prilažu pisani dokazi određenim nacionalnim pravom kojima se dokazuje da dotične osobe ispunjavaju odgovarajuće uvjete, kao i njihova boravišna dozvola za dugotrajno boravište i valjana putna isprava ili njihove ovjerene preslike.</p> <p>Dokazi iz prvog podstavka također mogu uključivati i dokumentaciju o odgovarajućem smještaju.</p> <p>Osobito:</p> <p>(a)u slučaju obavljanja gospodarske djelatnosti, druga država članica može od dotičnih osoba zahtijevati dostavljanje sljedećih dokaza:</p> <p>i.ako se radi o zaposlenim osobama, da imaju ugovor o radu, izjavu poslodavca da su zaposleni ili prijedlog ugovora o radu, pod uvjetima predviđenima u nacionalnom pravu. Države članice određuju koji se od navedenih oblika dokaza zahtijevaju;</p> <p>ii.ako se radi o samozaposlenim osobama, da imaju odgovarajuća</p>			
--	--	--	--

<p>potrebna sredstva, u skladu s nacionalnim pravom, za obavljanje gospodarske djelatnosti u tom svojstvu, dostavljajući potrebne dokumente i dozvole;</p> <p>(b)u slučaju studiranja ili strukovnog osposobljavanja, druga država članica može od dotičnih osoba tražiti da dostave dokaze o upisu na akreditiranu ustanovu s ciljem studiranja ili strukovnog osposobljavanja.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Članovi obitelji</p> <p>1. Kada osoba koja ima dugotrajno boravište ostvaruje svoje pravo boravišta u drugoj državi članici i kada je obitelj već osnovana u prvoj državi članici, članovima njezine obitelji koji ispunjavaju uvjete iz članka 4. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ dozvoljeno je pratiti osobu koja ima dugotrajno boravište ili joj se pridružiti.</p> <p>2. Kada osoba koja ima dugotrajno boravište ostvaruje svoje pravo boravišta u drugoj državi članici i kada je obitelj već osnovana u prvoj državi članici, članovima obitelji koji nisu navedeni u članku 4. stavku 1. Direktive 2003/86/EZ može se dozvoliti praćenje osobe koja ima dugotrajno boravište ili pridruživanje toj osobi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 162.</p>

<p>3. S obzirom na podnošenje zahtjeva za boravišnu dozvolu, primjenjuju se odredbe članka 15. stavka 1.</p> <p>4. Druga država članica može tražiti da dotični članovi obitelji svom zahtjevu za boravišnu dozvolu prilože:</p> <p>(a) svoju boravišnu dozvolu EZ-a za osobu s dugotrajnim boravištem ili boravišnu dozvolu i valjanu putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike;</p> <p>(b) dokaz da su boravili kao članovi obitelji osobe koja ima dugotrajno boravište u prvoj državi članici;</p> <p>(c) dokaz da imaju stabilne i redovite izvore sredstava koji su dostatni za njihovo održavanje bez traženja socijalne pomoći dotične države članice ili da osoba koja ima dugotrajno boravište ima takve izvore sredstava i osiguranje za njih, kao i zdravstveno osiguranje od svih rizika u drugoj državi članici. Države članice ocjenjuju te izvore s obzirom na njihovu prirodu i redovitost te mogu u obzir uzeti razinu minimalnih plaća i mirovina.</p> <p>5. Ako obitelj već nije osnovana u prvoj državi članici, primjenjuje se Direktiva 2003/86/EZ.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 17.</p> <p>Javni poredak i javna sigurnost</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjeve za boravište koje su podnijele osobe s dugotrajnim boravištem ili članovi njihovih obitelji kada dotična osoba predstavlja prijetnju javnom poretku ili javnoj sigurnosti.</p> <p>Pri donošenju odgovarajuće odluke, država članica razmatra ozbiljnost ili vrstu kaznenog djela protiv javnog poretka ili javne sigurnosti koje je počinila osoba sa stalnim boravištem ili član(-ovi) njegove obitelji, ili opasnost koju predstavlja dotična osoba.</p> <p>2. Odluka iz stavka 1. ne smije se temeljiti se na ekonomskih čimbenicima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 161. st. 2. t. 6. i 7. i st. 3., čl. 162. st. 2. t. 6. i 7. i st. 3.
<p>Članak 18.</p> <p>Javno zdravlje</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjeve za boravište koje su podnijele osobe s dugotrajnim boravištem ili članovi njihovih obitelji kada dotična osoba predstavlja prijetnju javnom zdravlju.</p> <p>2. Bolesti koje mogu opravdati odbijanje dopuštenja za ulazak ili pravo boravišta na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 161. st. 2. t. 7., čl. 162. st. 2. t. 7., čl. 164. st. 3. i 4., čl. 3. t. 23.

<p>državnom području druge države članice isključivo su bolesti definirane odgovarajućim primjenjivim instrumentima Svjetske zdravstvene organizacije i druge takve infektivne ili zarazne parazitske bolesti koje podliježu zaštitnim odredbama s obzirom na državljane države domaćina. Države članice ne uvode nove dodatne odredbe ili prakse ograničavanja.</p> <p>3. Bolesti kojima se osoba zarazila nakon izdavanja prve boravišne dozvole u drugoj državi članici ne opravdava odbijanje zahtjeva za produženje dozvole ili protjerivanje s državnog područja.</p> <p>4. Država članica može zahtijevati liječnički pregled osoba na koje se ova Direktiva odnosi kako bi se potvrdilo da ne boluju ni od kakvih bolesti iz stavka 2. Takvi liječnički pregledi, koji mogu biti besplatni, ne provode se sustavno.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Razmatranje zahtjeva i izdavanje boravišne dozvole</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 161. st. 5., čl. 168. st. 1., čl. 165., čl. 61. st. 5., čl. 166.</p>

<p>1. Nadležna državna tijela obrađuju zahtjeve u roku od četiri mjeseca od datuma njihova podnošenja.</p> <p>Ako zahtjevu nisu priloženi pisani dokazi navedeni u člancima 15. i 16., ili u iznimnim okolnostima vezanima uz složenost razmatranja zahtjeva, vremenski rok iz prvog stavka može se produžiti za dodatno razdoblje od najviše tri mjeseca. U takvim slučajevima nadležna državna tijela o tome izvješćuju podnositelja zahtjeva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 56.
<p>2. Ako su uvjeti predviđeni člancima 14., 15. i 16. ispunjeni, tada, u skladu s odredbama o javnom poretku, javnoj sigurnosti i javnom zdravlju iz članka 17. i 18., druga država članica izdaje osobi s dugotrajnim boravištem boravišnu dozvolu koja se može produžiti. Ta se boravišna dozvola, na zahtjev, ako se zatraži, može produžiti po isteku važenja. Druga država članica obavješćuje prvu državu članicu o svojoj odluci.</p> <p>3. Druga država članica izdaje članovima obitelji osobe s dugotrajnim boravištem boravišne dozvole koje se mogu produžiti i koje imaju isti rok važenja kao i dozvola izdana osobi s dugotrajnim boravištem.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 101. st. 1. i 2.

<p>Članak 20.</p> <p>Postupovna jamstva</p> <p>1. Moraju se navesti razlozi za svaku odluku kojom se odbija zahtjev za boravišnu dozvolu. O svakoj takvoj odluci obavješćuje se dotičnog državljanina treće države u skladu s postupcima obavješćivanja na temelju odgovarajućeg nacionalnog zakonodavstva. U obavijesti se navode dostupni mogući postupci korištenja pravnog lijeka i rok za djelovanje.</p> <p>Sve posljedice nedonošenja odluke do kraja razdoblja iz članka 19. stavka 1. utvrđuju se nacionalnim zakonodavstvom odgovarajuće države članice.</p> <p>2. Ako je zahtjev za odobrenje boravišne dozvole odbijen ili ako boravišna dozvola nije produžena ili je ukinuta, dotična osoba ima pravo korištenja pravnog lijeka u predmetnoj državi članici.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 161. st. 4., čl. 162. st. 5., čl. 87. st. 4.
<p>Članak 21.</p> <p>Tretman osiguran u drugoj državi članici</p> <p>1. Čim dobiju boravišnu dozvolu predviđenu člankom 19. u drugoj državi članici, osobe s dugotrajnim boravištem u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 161. st. 6., čl. 162. st. 6., čl. 89. st. 1. t. 12.

<p>toj državi članici uživaju jednak tretman u područjima i pod uvjetima iz članka 11.</p> <p>2. Osobe s dugotrajnim boravištem imaju pristup tržištu rada u skladu s odredbama stavka 1.</p> <p>Države članice mogu osigurati da osobe iz članka 14. stavka 2. točke (a) imaju ograničen pristup djelatnostima u okviru zaposlenja koje su različite od onih za koje im je izdana boravišna dozvola pod uvjetima utvrđenim nacionalnim pravom za razdoblje od najviše 12 mjeseci.</p> <p>Države članice mogu u skladu s nacionalnim pravom odlučiti o uvjetima pod kojima osobe iz članka 14. stavka 2. točke (b) ili (c) mogu imati pristup djelatnostima u okviru zaposlenja ili samozaposlenja.</p> <p>3. Čim dobiju boravišnu dozvolu predviđenu člankom 19. u drugoj državi članici, članovi obitelji osobe s dugotrajnim boravištem u toj državi članici uživaju prava navedena u članku 14. Direktive 2003/86/EZ.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 22.</p> <p>Ukidanje boravišne dozvole i obveza ponovnog prihvata</p> <p>1. Sve dok državljanin treće zemlje nije stekao status osobe s dugotrajnim boravištem, druga država članica može odlučiti odbiti produženje ili ukinuti boravišnu dozvolu te obvezati dotičnu osobu i članove njezine obitelji, u skladu s postupcima predviđenim nacionalnim pravom, uključujući postupke udaljenja, da napusti njezino državno područje u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) iz razloga javnog poretka ili javne sigurnosti kako je definirano u članku 17.;</p> <p>(b) ako uvjeti predviđeni člancima 14., 15. i 16. više nisu ispunjeni;</p> <p>(c) ako državljanin treće zemlje ne boravi zakonito u dotičnoj državi članici.</p> <p>2. Ako druga država članica donese jednu od mjera iz stavka 1., prva država članica bez odgode i bez formalnosti ponovno prihvaća osobu s dugotrajnim boravištem i članove njezine obitelji. Druga država članica o svojoj odluci obavješćuje prvu državu članicu.</p> <p>3. Sve dok državljanin treće zemlje na stekne status osobe s dugotrajnim boravištem i ne dovodeći u pitanje obvezu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 166., čl. 87. st. 1. t. 1., 2. i 7., čl. 164. st. 1. i 2., čl. 165.
---	--	---------------	---

<p>ponovnog prihvata iz stavka 2., druga država članica može donijeti odluku o udaljenju državljanina treće zemlje s područja Unije, u skladu s i prema jamstvima iz članka 12., iz ozbiljnih razloga javnog poretka ili javne sigurnosti.</p> <p>U takvim slučajevima, pri donošenju navedene odluka druga država članica savjetuje se s prvom državom članicom.</p> <p>Kada druga država članica donosi odluku o udaljenju dotičnog državljanina treće zemlje, poduzima sve odgovarajuće mjere učinkovite provedbe. U takvim slučajevima druga država članica osigurava prvoj državi članici odgovarajuće podatke u pogledu provedbe odluke o udaljenju.</p> <p>4. Odluka o udaljenju ne smije biti popraćena stalnom zabranom boravišta u slučajevima iz stavka 1. točaka (b) i (c).</p> <p>5. Obveza ponovnog prihvata iz stavka 2. ne dovodi u pitanje mogućnost preseljenja osobe s dugotrajnim boravištem i članova njezine obitelji u treću državu članicu.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 23.</p> <p>Stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Nakon podnošenja zahtjeva, druga država članica odobrava status osobe s dugotrajnim boravištem predviđen člankom 7., podložno odredbama članka 3., 4., 5. i 6. Druga država članica o svojoj odluci obavješćuje prvu državu članicu.</p> <p>2. Postupak utvrđen u članku 7. primjenjuje se na predaju i razmatranje zahtjeva za status osobe s dugotrajnim boravištem u drugoj državi članici. Članak 8. primjenjuje se za izdavanje boravišne dozvole. Kada se zahtjev odbije, primjenjuju se postupovna jamstva predviđena člankom 10.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 165., čl. 150., čl. 151. st. 1., 2. i 3., čl. 153., čl. 3. t. 19., čl. 168. st. 3., čl. 152., čl. 155. st. 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/2022) članak/članci 56.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 101.
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 24.</p> <p>Odredba o izvješćivanju i provjeravanju</p> <p>Periodično, i prvi put najkasnije 23. siječnja 2011., Komisija izvješćuje Europski</p>		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se obveza komisije prema Europskom parlamentu i Vijeću.

<p>parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama te predlaže one izmjene koje bi mogle biti potrebne. Ovi prijedlozi izmjena daju se na ponajprije u odnosu na članke 4., 5., 9. i 11. i poglavlje III.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Kontaktne točke</p> <p>Države članice imenuju kontaktne točke koje će biti odgovorne za primanje i prijenos podataka iz članka 19. stavka 2., članka 22. stavka 2. i članka 23. stavka 1.</p> <p>Države članice osiguravaju odgovarajuću suradnju u razmjeni podataka i dokumentacije iz prvog stavka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 165.</p>
<p>Članak 26.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađenost s ovom Direktivom najkasnije do 23. siječnja 2006. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 2. t. 1. podst. 9.</p>

<p>njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine takvog upućivanja.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 28.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se kome je upućena Direktiva.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju:</p> <p>(a) uvjeti za ulazak i boravak dulji od tri mjeseca na državnom području država članica državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te članova njihovih obitelji, kao i njihova prava;</p> <p>(b) uvjeti za ulazak i boravak državljana trećih zemalja i članova njihovih obitelji, navedenih pod točkom (a), u država članicama koje nisu država članica koja je prva izdala plavu kartu EU-a, kao i njihova prava.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>1. „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;</p> <p>2. „zapošljavanje visokokvalificiranih radnika” znači zapošljavanje osobe koja je:</p> <p>(a) u dotičnoj državi članici, u skladu s nacionalnim radnim pravom ili u skladu s nacionalnom praksom, zaštićena kao zaposlenik bez obzira na</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p style="text-align: center;">[...]</p> <p style="text-align: center;">Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 3. točke 3. i 4. (prenosi točku 1. članka 2. Direktive) i točka 41. (prenosi točku 14. članka 2. Direktive), članak 64. stavak 1. (prenosi točku 6. članka 2. Direktive)

<p>pravni odnos, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom;</p> <p>(b) plaćena za taj rad; i</p> <p>(c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije;</p> <p>3. „plava karta EU-a” znači boravišna dozvola koja se naziva „plava karta EU-a” koja nositelja ovlašćuje za boravak i rad na državnom području države članice pod uvjetima iz ove Direktive;</p> <p>4. „prva država članica” znači država članica koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a”;</p> <p>5. „druga država članica” znači bilo koja država članica u kojoj nositelj plave karte EU-a namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost u smislu ove Direktive, osim prve države članice;</p> <p>6. „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja koji su članovi obitelji kako su navedeni u članku 4. stavku 1. Direktive 2003/86/EZ;</p> <p>7. „visoke stručne kvalifikacije” znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine;</p> <p>8. „kvalifikacije u visokom obrazovanju” znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo nadležno tijelo i kojim se potvrđuje uspješno završeno postsekundarno visoko obrazovanje ili jednakovrijedan program tercijarnog obrazovanja, odnosno skup</p>	<p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“. - (prenosi točku 2. članka 2. Direktive)</p> <p>Točka 17) mijenja se i glasi:</p> <p>„17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“. - (prenosi točku 7. članka 2. Direktive)</p> <p>Točka 18) mijenja se i glasi:</p> <p>„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“. - (prenosi točku 8. članka 2. Direktive)</p>		
--	---	--	--

<p>predmeta koje pruža obrazovna ustanova priznata kao ustanova visokog obrazovanja ili jednakovrijedna ustanova za tercijarno obrazovanje u državi u kojoj se nalazi, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>9. „stručne vještine visoke razine” znači:</p> <p>(a) što se tiče zanimanja navedenih u Prilogu I., znanje, vještine i kompetencije koji su potvrđeni stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju, relevantni u profesiji ili sektoru navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao i stečeni tijekom razdoblja trajanja utvrđenog u Prilogu I. za svako relevantno zanimanje;</p> <p>(b) što se tiče drugih zanimanja, samo ako je tako predviđeno nacionalnim pravom ili nacionalnim postupcima, znanje, vještine i kompetencije potvrđene s najmanje pet godina stručnog iskustva na razini koja je usporediva s kvalifikacijama u visokom obrazovanju i koje su relevantne u profesiji ili sektoru navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao;</p>	<p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:</p> <p>„19) <i>stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja - (prenosi točke 9. i 10. članka 2. Direktive)</p> <p>20) „plava karta EU-a“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi</p>		
--	--	--	--

<p>10. „stručno iskustvo” znači stvarno i zakonito obavljanje određenog zanimanja;</p> <p>11. „regulirana profesija” znači regulirana profesija kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12. „neregulirana profesija” znači profesija koja nije regulirana profesija;</p> <p>13. „poslovna aktivnost” znači privremena aktivnost koja je izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja plave karte EU-a koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici, uključujući prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje;</p> <p>14. „međunarodna zaštita” znači međunarodna zaštita kako je definirana u članku 2. točki (a) Direktive 2011/95/EU.</p>	<p>„plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga Zakona - (prenosi točku 3. članka 2. Direktive)</p> <p>21) <i>prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a <i>druga država članica</i> je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice - (prenosi točke 4. i 5. članka 2. Direktive)</p> <p>22) regulirana profesija znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj - (prenosi točku 11. članka 2. Direktive)</p> <p>23) neregulirana profesija je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“. - (prenosi</p>		
---	--	--	--

točku 12. članka 2. Direktive)

[...]

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

[...]

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

[...]

Članak 57.

Naslov iznad članka 135. i članak 135. mijenjaju se i glase:

„Kratkoročna mobilnost

Članak 135.

[...]

(3) Obavljanjem poslovne aktivnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se: prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili

	<p>pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje, pod uvjetom da je privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja „plave karte EU-a“ koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici EGP-a. [...]</p> <p>(prenosi točku 13. članka 2. Direktive)</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p style="text-align: center;">[...]</p> <p style="text-align: center;">Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“. - (prenosi točku 2. članka 2. Direktive)</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19, 47/20) članak/članci članak 5. stavak 1. (prenosi točku 11. članka 2. Direktive)</p>

Točka 17) mijenja se i glasi:

„17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“. - (prenosi točku 7. članka 2. Direktive)

Točka 18) mijenja se i glasi:

„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“. - (prenosi točku 8. članka 2. Direktive)

Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:

„19) *stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:

a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i

b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja - (prenosi točke 9. i 10. članka 2. Direktive)

20) „plava karta EU-a“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga

Zakona - (prenosi točku 3. članka 2. Direktive)

21) *prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a *druga država članica* je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice - (prenosi točke 4. i 5. članka 2. Direktive)

22) regulirana profesija znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj - - (prenosi točku 11. članka 2. Direktive)

23) neregulirana profesija je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“. - (prenosi točku 12. članka 2. Direktive)

[...]

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

[...]

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

[...]

Članak 57.

Naslov iznad članka 135. i članak 135. mijenjaju se i glase:

„Kratkoročna mobilnost

Članak 135.

[...]

(3) Obavljanjem poslovne aktivnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se: prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje, pod uvjetom da je privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima

	<p>poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja „plave karte EU-a“ koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici EGP-a. [...]</p> <p>(prenosi točku 13. članka 2. Direktive)</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p style="text-align: center;">[...]</p> <p style="text-align: center;">Točka 16) mijenja se i glasi:</p> <p>„16) <i>zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> znači zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:</p> <p>a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom</p> <p>b) je plaćen za taj rad i</p> <p>c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije“. - (prenosi točku 2. članka 2. Direktive)</p> <p style="text-align: center;">Točka 17) mijenja se i glasi:</p> <p>„17) <i>visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja „plave karte EU-</i></p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23) članak/članci članak 3. stavak 1. i članak 4. stavak 1. točke 1., 2. i 3. (prenose točku 14. članka 2. Direktive)</p>

a“ znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine“. - (prenosi točku 7. članka 2. Direktive)

Točka 18) mijenja se i glasi:

„18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima“. - (prenosi točku 8. članka 2. Direktive)

Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:

„19) stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“ su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini

	<p>usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja - (prenosi točke 9. i 10. članka 2. Direktive)</p> <p>20) „plava karta EU-a“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi „plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga Zakona - (prenosi točku 3. članka 2. Direktive)</p>		
--	---	--	--

21) *prva država članica u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“* je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a“, a *druga država članica* je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj „plave karte EU-a“ namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice - (prenosi točke 4. i 5. članka 2. Direktive)

22) regulirana profesija znači regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj - (prenosi točku 11. članka 2. Direktive)

23) neregulirana profesija je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj“. - (prenosi točku 12. članka 2. Direktive)

[...]

Dosadašnje točke 19) - 39) postaju točke 24) - 44).

[...]

Dosadašnje točke 43) – 48) postaju točke 49) – 54).

[...]

Članak 57.

Naslov iznad članka 135. i članak 135. mijenjaju se i glase:

„Kratkoročna mobilnost

Članak 135.

[...]

(3) Obavljanjem poslovne aktivnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se: prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje, pod uvjetom da je privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja „plave karte

	<p>EU-a“ koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici EGP-a. [...]</p> <p>(prenosi točku 13. članka 2. Direktive)</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata na državno područje države članice, ili su prihvaćeni na njezino državno područje, u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika na temelju ove Direktive.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a) koji traže međunarodnu zaštitu i čekaju odluku o svojem statusu ili su korisnici privremene zaštite u državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (23);</p> <p>(b) koji traže zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice i koji čekaju odluku o svojem statusu ili koji su korisnici zaštite u skladu s nacionalnim</p>	<p>Članak 46.</p> <p>Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 126.</p> <p>(1) „Plava karta EU-a“ za državljanina treće zemlje koji je visokokvalificirani radnik istodobno je odobrenje za privremeni boravak i rad na području Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti visokokvalificiran državljanin treće zemlje:</p> <p>- u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice;</p> <p>(c) koji podnose zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači u smislu Direktive (EU) 2016/801 radi provođenja istraživačkog projekta;</p> <p>(d) koji imaju status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u državi članici u skladu s Direktivom 2003/109/EZ i ostvaruju pravo na boravište u drugoj državi članici radi obavljanja gospodarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe;</p> <p>(e) koji ulaze u državu članicu u skladu s obvezama iz međunarodnih sporazuma kojima se olakšava ulazak i privremeni boravak određenim kategorijama fizičkih osoba radi trgovine ili investicija, s izuzetkom državljanina trećih zemalja koji su prihvaćeni na državno područje države članice u okviru premještaja unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU;</p> <p>(f) čije je protjerivanje odgođeno zbog stvarnih ili pravnih razloga;</p> <p>(g) na koje se primjenjuje Direktiva 96/71/EZ za vrijeme razdoblja trajanja njihovog upućivanja na državno područje dotične države članice; ili</p> <p>(h) koji, na temelju sporazuma između Unije i država članica, s jedne strane, i trećih zemalja, s druge strane, kao državljani tih trećih zemalja, imaju prava na</p>	<p>- u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev će biti odbačen ako ga je podnio državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje, a koji će biti odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Ako je zahtjev podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a visokokvalificiran državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.</p> <p>[...]</p>		
--	---	--	--

<p>slobodno kretanje jednakovrijedna pravima građana Unije.</p> <p>3. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje pravo država članica da izdaju boravišne dozvole koje nisu plava karta EU-a u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika. Takvim se boravišnim dozvolama ne daje pravo boravka u drugim državama članicama kako je predviđeno u ovoj Direktivi.</p>	<p>(6) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koji ima odobrenu međunarodnu zaštitu - član obitelji državljanina države članice EGP-a koji koristi slobodu kretanja kako je uređeno propisom kojim se uređuje status državljanina država članova EGP-a i članova njihovih obitelji. <p>[...]</p> <p>(u potpunosti prenosi članak 3. stavke 1. i 2. Direktive).</p>		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 3. stavak 3. Direktive nije potrebno preuzimati.
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a)prava Unije, uključujući bilateralne ili multilateralne sporazume sklopljene</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba čije preuzimanje nije potrebno (stavak 1.) odnosno obvezno stoga nije ni iskorištena mogućnost (stavak 2.)

<p>između Unije ili između Unije i država članica, s jedne strane, i jednom trećom zemljom ili više njih, s druge strane; i</p> <p>(b) bilateralnih i multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne države članice ili više njih i jedne treće zemlje ili više njih.</p> <p>2. Ovom Direktivom ne utječe se na pravo država članica da donesu ili zadrže povoljnije odredbe u pogledu članka 8. stavka 5., članka 11., članka 15. stavka 4., članka 16. i 17. te članka 18. stavka 4.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Kriteriji za prihvrat</p> <p>1. U pogledu prihvata državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive, podnositelj zahtjeva za plavu kartu EU-a mora:</p> <p>(a) predočiti valjan ugovor o radu ili, kako je predviđeno nacionalnim pravom, obvezujuću ponudu za posao u vezi sa zapošljavanjem visokokvalificiranih radnika na razdoblje od najmanje šest mjeseci u dotičnoj državi članici;</p> <p>(b) za neregulirane profesije predočiti dokumente kojima se potvrđuju relevantne visoke stručne kvalifikacije u vezi s poslom koji će se obavljati;</p>	<p>Članak 46.</p> <p>Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 126.</p> <p>[...]</p> <p>(7) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:</p> <p>1. priloži valjanu putnu ispravu –</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 178. stavak 1. i 2. (prenose članak 5. stavak 7. Direktive)</p>

<p>(c) za regulirane profesije, predložiti dokumente kojima se potvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih na temelju nacionalnog prava za građane Unije koji se žele baviti reguliranom profesijom navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>(d) predložiti valjanu putnu ispravu, kako je određeno nacionalnim pravom te, prema potrebi, zahtjev za vizu, valjanu vizu ili, ako je to primjenjivo, valjanu boravišnu dozvolu ili valjanu vizu za dugotrajni boravak;</p> <p>(e) pružiti dokaz o zdravstvenom osiguranju ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, o tome da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike koji su uobičajeno pokriveni za državljane dotične države članice za razdoblja u kojima ne postoji takvo zdravstveno osiguranje ili odgovarajuće pravo na naknade povezano s ugovorom o radu ili stečeno na temelju ugovora o radu.</p> <p>2. Države članice zahtijevaju da za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika budu ispunjeni uvjeti na temelju primjenjivog prava, utvrđeni u kolektivnim ugovorima ili uspostavljeni praksom u relevantnim zanimanjima.</p> <p>3. Uz zahtjeve iz stavaka 1. i 2., iznos bruto godišnje plaće koja proizlazi iz</p>	<p>prenosi članak 5. stavak 1. točka (d) Direktive</p> <p>2. uz zahtjev za izdavanje prve „plave karte EU-a“ priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, osim ako se radi o nositelju „plave karte EU-a“ koji se koristi dugoročnom mobilnošću iz članka 135.a ovoga Zakona</p> <p>3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, a koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju – prenositi članak 5. stavak 1. točke (a) i (e) Direktive</p> <p>4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku. – prenositi članak 5. stavak 3. Direktive</p>		
---	---	--	--

<p>mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao ne smije biti niža od odgovarajućeg praga plaće koji u tu svrhu utvrđuju i objavljuju dotične države članice.</p> <p>Prag plaće iz prvog podstavka utvrđuju dotične države članice nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima u skladu s nacionalnim praksama. On je najmanje jednak prosječnoj bruto godišnjoj plaći u dotičnoj državi članici ili je od nje do 1,6 puta veći.</p> <p>4. Odstupajući od stavka 3., za zapošljavanje u profesijama u kojima postoji osobita potreba za radnicima državljanima trećih zemalja i koje pripadaju rodovima 1 i 2 klasifikacije ISCO-a, država članica može primijeniti niži prag plaće koji iznosi najmanje 80 % praga plaće koji je ta država članica utvrdila u skladu sa stavkom 3., pod uvjetom da niži prag plaće nije niži od 1,0 puta prosječne bruto godišnje plaće u toj državi članici.</p> <p>5. Odstupajući od stavka 3., u pogledu državljana trećih zemalja koji su stekli kvalifikaciju u visokom obrazovanju najviše tri godine prije podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a, država članica može primijeniti niži prag plaće koji iznosi najmanje 80 % praga plaće koji je ta država članica utvrdila u skladu sa stavkom 3., pod</p>	<p>5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati – prenosi članak 5. stavak 1. točka (c) Direktive</p> <p>6. za obavljanje neregulirane profesije priloži:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokaz o kvalifikaciji u visokom obrazovanju koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati ili - dokaz o stručnim vještinama visoke razine koji izdaje Povjerenstvo iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati – prenosi članak 5. stavak 1. točku (b) Direktive <p>7. nema zapreka iz članka 127. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Iznimno od odredbe stavka 7. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog</p>		
---	---	--	--

<p>uvjetom da niži prag nije niži od 1,0 puta prosječne bruto godišnje plaće u dotičnoj državi članici.</p> <p>Ako se unutar razdoblja od tri godine produlji valjanost izdane plave karte EU-a, prag plaće iz prvog podstavka nastavlja se primjenjivati u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) početno razdoblje od tri godine nije isteklo; ili</p> <p>(b) razdoblje od 24 mjeseca nakon izdavanja prve plave karte EU-a nije isteklo.</p> <p>6. Ako se zahtjev za plavu kartu EU-a odnosi na državljanina treće zemlje koji ima nacionalnu boravišnu dozvolu u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika koju je izdala ista država članica, ta država članica neće:</p> <p>(a) od podnositelja zahtjeva tražiti da predoči dokumente predviđene stavkom 1. točkama (b) ili (c) ako su relevantne visoke stručne kvalifikacije već provjerene u kontekstu zahtjeva za nacionalnu boravišnu dozvolu;</p> <p>(b) od podnositelja zahtjeva tražiti da predoči dokaze predviđene u stavku 1. točki (e) ovog članka, osim ako je zahtjev podnesen u kontekstu promjene zaposlenja, u kojem se slučaju na odgovarajući način primjenjuje članak 15.; i</p>	<p>sukladno stavku 7. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ nije prošlo dulje od tri godine. – prenosi članak 5. stavak 5. Direktive</p> <p>(9) Prag plaće iz stavka 8. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca od izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo. – prenosi članak 5. stavak 5. Direktive</p> <p>[...]</p> <p style="text-align: center;">Članak 47.</p> <p style="text-align: center;">Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Odbijanje zahtjeva za izdavanje „plave karte EU-a“</i></p>		
--	--	--	--

<p>(c) primjenjivati članak 7. stavak 2. točku (a), osim ako je zahtjev podnesen u kontekstu promjene zaposlenja, u kojem se slučaju na odgovarajući način primjenjuje članak 15.</p> <p>7. Države članice mogu zahtijevati da dotični državljanin treće zemlje dostavi svoju adresu na njihovu državnom području.</p> <p>Ako se pravom države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični državljanin treće zemlje još ne zna svoju buduću adresu, država članica prihvaća privremenu adresu. U tim slučajevima državljanin treće zemlje dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja plave karte EU-a u skladu s člankom 9.</p>	<p>Članak 127.</p> <p>(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje „plave karte EU-a“ ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga Zakona – prenosi članak 5. stavak 1. točku (b) Direktive i članak 5. stavak 5. Direktive 2. su priloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni 3. državljanin treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska 4. državljanin treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje 5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja 		
---	---	--	--

6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca – prenosi članak 5. stavak 2. Direktive

7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca – prenosi članak 5. stavak 2. Direktive

8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija

9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti

10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 68.

Članak 178. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.

(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Ako je državljaniin treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, državljaniin treće zemlje ili poslodavac dužan je izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenoj u biometrijskoj dozvoli boravka, nije

dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka iz članka 171. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj i ima prebivalište u susjednoj zemlji, iz koje svakodnevno dolazi na rad u Republiku Hrvatsku i vraća se u matičnu državu, nije dužan izvršiti prijavu boravišta i adrese stanovanja u Republici Hrvatskoj niti mu se u biometrijskoj dozvoli boravka upisuje taj podatak.

(7) Za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. i 104. ovoga Zakona, neće se izvršiti prijava boravišta ako je na adresi na kojoj se želi izvršiti prijava boravišta prijavljen veći broj osoba u odnosu na stambenu površinu smještajne jedinice propisane pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona. “.

	<p>– prenosi članak 5. stavak 7. Direktive</p>		
	<p>Članak 46.</p> <p>Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 126.</p> <p>[...]</p> <p>(7) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:</p> <p>1. priloži valjanu putnu ispravu – prenosi članak 5. stavak 1. točka (d) Direktive</p> <p>2. uz zahtjev za izdavanje prve „plave karte EU-a“ priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/22, 155/22) članak/članci članak 56. stavci 6. i 7. (prenose članak 5. stavak 7 Direktive)</p>

iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, osim ako se radi o nositelju „plave karte EU-a“ koji se koristi dugoročnom mobilnošću iz članka 135.a ovoga Zakona

3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, a koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju – prenosi članak 5. stavak 1. točke (a) i (e) Direktive

4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku. – prenosi članak 5. stavak 3. Direktive

5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji

mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati – prenosi članak 5. stavak 1. točka (c) Direktive

6. za obavljanje neregulirane profesije priloži:

- dokaz o kvalifikaciji u visokom obrazovanju koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati ili

- dokaz o stručnim vještinama visoke razine koji izdaje Povjerenstvo iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati – prenosi članak 5. stavak 1. točku (b) Direktive

7. nema zapreka iz članka 127. stavka 1. ovoga Zakona.

(8) Iznimno od odredbe stavka 7. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 7. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ nije prošlo

dulje od tri godine. – prenosi članak 5. stavak 5. Direktive

(9) Prag plaće iz stavka 8. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca od izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo. – prenosi članak 5. stavak 5. Direktive

[...]

Članak 47.

Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:

„Odbijanje zahtjeva za izdavanje „plave karte EU-a“

Članak 127.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje,

rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje „plave karte EU-a“ ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga **Zakona** – prenosi članak 5. stavak 1. točku (b) Direktive i članak 5. stavak 5. Direktive

2. su priloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni

3. državljanin treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

4. državljanin treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje

5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljanima trećih zemalja

6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca – prenosi članak 5. stavak 2. Direktive

7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca – prenosi članak 5. stavak 2. Direktive

8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija

9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti

10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 68.

Članak 178. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je

prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.

(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Ako je državljani treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, državljani treće zemlje ili poslodavac dužan je izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenoj u biometrijskoj dozvoli boravka, nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka iz članka 171. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju

prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj i ima prebivalište u susjednoj zemlji, iz koje svakodnevno dolazi na rad u Republiku Hrvatsku i vraća se u matičnu državu, nije dužan izvršiti prijavu boravišta i adrese stanovanja u Republici Hrvatskoj niti mu se u biometrijskoj dozvoli boravka upisuje taj podatak.

(7) Za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. i 104. ovoga Zakona, neće se izvršiti prijava boravišta ako je na adresi na kojoj se želi izvršiti prijava boravišta prijavljen veći broj osoba u odnosu na stambenu površinu smještajne jedinice propisane pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona. “.

– prenosi članak 5. stavak 7. Direktive

		Nije potrebno preuzimanje	nije iskorištena mogućnost iz članka 5. stavka 4. Direktive; nemamo nacionalne dozvole iz članka 5. stavka 6. Direktive stoga nije potrebno preuzimanje navedene odredbe; nacionalnim pravom se ne traži dostava adrese u trenutku podnošenja zahtjeva stoga nije potrebno preuzimanje članka 5. stavka 7. drugog podstavka Direktive
<p>Članak 6.</p> <p>Opseg prihvata</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da odrede opseg prihvata državljana trećih zemalja u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje.
<p>Članak 7.</p> <p>Razlozi za odbijanje zahtjeva za plavu kartu EU-a</p> <p>1. Država članica odbija zahtjev za plavu kartu EU-a:</p> <p>(a) ako se ne poštuje članak 5.;</p> <p>(b) ako su predloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni;</p>	<p>Članak 47.</p> <p>Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Odbijanje zahtjeva za izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 127.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 6. - prenosi članak 7. stavak 3. Direktive

<p>(c) ako se smatra da dotični državljani treće zemlje predstavlja prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju; ili</p> <p>(d) ako je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poduzeća poslodavca olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja.</p> <p>2. Država članica može odbiti zahtjev za plavu kartu EU-a:</p> <p>(a) ako nadležna tijela države članice nakon provjere stanja na tržištu rada, primjerice ondje gdje je razina nezaposlenosti visoka, zaključuje da se dotično slobodno radno mjesto može popuniti radnom snagom iz te države ili Unije, ili državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici i koji su već dio njezina tržišta rada na temelju prava Unije ili nacionalnog prava, ili osobama s dugotrajnim boravkom u EU-u koje se žele preseliti u tu državu članicu kako bi se tamo zaposlili u svojstvu visokokvalificiranih radnika u skladu s poglavljem III. Direktive 2003/109/EZ;</p> <p>(b) ako poslodavac nije izvršio svoje zakonske obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;</p> <p>(c) ako je poduzeće poslodavca u postupku likvidacije u skladu s nacionalnim</p>	<p>(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje „plave karte EU-a“ ako:</p> <p>1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga Zakona – prenosi članak 7. stavak 1. točku (a) Direktive</p> <p>2. su priloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni – prenosi članak 7. stavak 1. točku (b) Direktive</p> <p>3. državljani treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska</p> <p>4. državljani treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje – prenosi članak 7. stavak 1. točku (c) Direktive</p> <p>5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja – prenosi članak 7. stavak 1.</p>		
---	--	--	--

<p>propisima o nesolventnosti ili je bilo u tom postupku, ili ne obavlja gospodarsku aktivnost;</p> <p>(d) ako je zbog zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom poslodavac kažnjen u skladu s člankom 9. Direktive 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (24) ili za neprijavljen rad ili nezakonito zapošljavanje u skladu s nacionalnim pravom; ili</p> <p>(e) radi osiguravanja etičkog zapošljavanja u profesijama koje trpe zbog nedostatka kvalificiranih radnika u zemljama podrijetla, među ostalim na temelju sporazuma u kojem se navode profesije u tu svrhu između Unije i država članica, s jedne strane, i jedne treće zemlje ili više njih, s druge strane, ili između država članica, s jedne strane, i jedne treće zemlje ili više njih, s druge strane.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju se načelo proporcionalnosti.</p>	<p>točku (d) Direktive</p> <p>6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca - prenosi članak 7. stavak 2. točku (b) Direktive</p> <p>7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca</p> <p>8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija – prenosi članak 7. stavak 2. točku (c) Direktive</p> <p>9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti – prenosi članak 7. stavak 2. točku (c) Direktive</p> <p>10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno</p>		
--	--	--	--

	<p>sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.– prenosi članak 7. stavak 2. točku (d) Direktive</p> <p>(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.</p>		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 7. stavak 2. točke a) i e) - radi se o odredbama čije preuzimanje nije nužno, a nije iskorištena ponuđena mogućnost.
<p>Članak 8.</p> <p>Razlozi za oduzimanje plave karte EU-a ili odbijanje njezina produljenja</p> <p>1. Država članica oduzima plavu kartu EU-a ili je odbija produljiti u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)plava karta EU-a ili predočeni dokumenti stečeni su prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni;</p> <p>(b)dotični državljanin treće zemlje više nema valjani ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika;</p>	<p>Članak 51.</p> <p>Naslov iznad članka 131. i članak 131. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Ukidanje „plave karte EU-a“ i odbijanje produljenja „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 131.</p> <p>(1) Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje rješenjem ukinuti odnosno odbiti produljenje „plave karte EU-a“ ako:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 6. – preuzima članak 8. stavak 7. Direktive

<p>(c) dotični državljanin treće zemlje više nema potrebne kvalifikacije iz članka 5. stavka 1. točke (b) ili (c); ili</p> <p>(d) plaća dotičnog državljanina treće zemlje više ne ispunjava prag plaće utvrđen u skladu s člankom 5. stavicima 3., 4., ili 5., kako je primjenjivo.</p> <p>2. Država članica oduzima plavu kartu EU-a ili je odbija produljiti u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) iz razloga javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja;</p> <p>(b) prema potrebi, ako poslodavac nije izvršio svoje zakonske obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;</p> <p>(c) ako nositelj plave karte EU-a nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i, ako je primjenjivo, za uzdržavanje članova svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći te države članice;</p> <p>(d) ako svrha boravka nositelja plave karte EU-a u toj državi članici ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten;</p> <p>(e) ako više nisu ispunjeni uvjeti na temelju primjenjivog prava, utvrđeni u kolektivnim ugovorima ili uspostavljeni praksom u relevantnim zanimanjima, za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika;</p>	<p>1. nositelj „plave karte EU-a“ više nema valjanu putnu ispravu, u koju svrhu će mu se prethodno odrediti rok unutar kojeg mora ishoditi i predložiti valjanu putnu ispravu – prenosi članak 8. stavak 2. točku (g) Direktive</p> <p>2. nositelj „plave karte EU-a“ više nema ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika – prenosi članak 8. stavak 1. točku (b) Direktive</p> <p>3. nositelj „plave karte EU-a“ više nema potrebne kvalifikacije iz članka 126. stavka 7. točaka 5. i 6. ovoga Zakona – prenosi članak 8. stavak 1. točku (c) Direktive</p> <p>4. plaća nositelja „plave karte EU-a“ više ne ispunjava prag plaće utvrđen u skladu s člankom 126. stavkom 7. točkom 4. i stavkom 8. ovoga Zakona – prenosi članak 8. stavak 1. točku (d) Direktive</p> <p>5. nositelj „plave karte EU-a“ predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje ili ima zabranu ulaska</p>		
---	---	--	--

<p>(f)ako nositelj plave karte EU-a nije postupio u skladu s relevantnim postupcima kako je predviđeno člankom 15. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 15. stavkom 3. ili 4.;</p> <p>(g)ako nositelj plave karte EU-a više nema valjanu putnu ispravu, pod uvjetom da je prije oduzimanja plave karte EU-a ta država članica utvrdila razuman rok unutar kojeg taj nositelj plave karte EU-a mora dobiti i predočiti valjanu putnu ispravu; ili</p> <p>(h)ako nositelj plave karte EU-a ne zadovoljava uvjete za mobilnost iz poglavlja V.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka točke (c) država članica procjenjuje dostatnost sredstava u smislu njihove vrste i redovitosti te može uzeti u obzir visinu nacionalne minimalne plaće, minimalnog dohotka ili minimalne mirovine te broj članova obitelji nositelja plave karte EU-a. Pri takvoj procjeni uzimaju se u obzir doprinosi članova obitelji dohotku kućanstva.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 2. prvog podstavka točke (f) ovog članka, propust davanja obavijesti koje se zahtijeva člankom 15. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 15. stavcima 3. ili 4. ne smatra se dostatnim razlogom za oduzimanje ili</p>	<p>u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska – prenosi članak 8. stavak 2. točku (a) Direktive</p> <p>6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca – prenosi članak 8. stavak 2. točku (b) Direktive</p> <p>7. nisu ispunjeni uvjeti iz ugovora o radu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca – prenosi članak 8. stavak 2. točku (e) Direktive</p> <p>8. nositelj „plave karte EU-a“ nema dovoljno sredstava za vlastito održavanje i za održavanje članova svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći – prenosi članak 8. stavak 2. točku (c) Direktive</p> <p>9. svrha boravka nositelja „plave karte EU-a“ ne odgovara svrhama za kojeg mu je boravak dopušten –</p>		
--	---	--	--

<p>odbijanje produljenja plave karte EU-a ako nositelj plave karte EU-a dokaže da obavijest nije dospjela do nadležnih tijela iz razloga koji su izvan njegove kontrole.</p> <p>4. Odstupajući od stavka 1. točaka (b) i (d), države članice mogu odlučiti da neće oduzeti ili odbiti produljiti plavu kartu EU-a ako nositelj plave karte EU-a privremeno, u svakom slučaju najdulje 12 mjeseci, ne ispunjava kriterije za prihvata utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (a), u članku 5. stavku 3. ili, ako je to primjenjivo, u članku 5. stavku 4. ili 5., zbog bolesti, invaliditeta ili roditeljskog dopusta.</p> <p>5. Odstupajući od stavka 1. točaka (b) i (d) i stavka 2. prvog podstavka točke (c), plava karta EU-a ne oduzima se niti se njezino produljenje odbija u slučaju nezaposlenosti nositelja plave karte EU-a, osim u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) nositelj plave karte EU-a ukupno je nezaposlen dulje od tri mjeseca, a plavu kartu EU-a ima kraće od dvije godine; ili</p> <p>(b) nositelj plave karte EU-a ukupno je nezaposlen dulje od šest mjeseci, a plavu kartu EU-a ima najmanje dvije godine.</p> <p>Države članice mogu dopustiti kumuliranje duljih razdoblja nezaposlenosti prije</p>	<p>prenosi članak 8. stavak 2. točku (d) Direktive</p> <p>10. su „plava karta EU-a“ ili predočeni dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni – prenosu članak 8. stavak 1. točku (a) Direktive</p> <p>11. ako nositelj „plave karte EU-a“ ne zadovoljava uvjete za mobilnost u drugoj državi članici EGP-a. – prenosu članak 8. stavak 2. točku (h) Direktive</p> <p>(2) Dostatnost sredstava u smislu stavka 1. točke 8. ovoga članka procjenjuje se s obzirom na vrstu i redovitost sredstava te broj članova obitelji nositelja „plave karte EU-a“ te se pri procjeni uzimaju u obzir doprinosi članova obitelji dohotku kućanstva. – prenosu članak 8. stavak 2. drugi podstavak Direktive</p> <p>(3) Iako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka 2., 4. i 8. ovoga članka, „plava karta EU-a“ neće se ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje u</p>		
---	--	--	--

<p>oduzimanja ili odbijanja produljenja plave karte EU-a.</p> <p>6. Ako država članica namjerava oduzeti ili ne produljiti plavu kartu EU-a u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom točkom (b) ili točkom (e), nadležno tijelo unaprijed obavješćuje nositelja plave karte EU-a i određuje mu razuman rok od najmanje tri mjeseca za traženje novog zaposlenja podložno uvjetima iz članka 15. stavaka 1., 2. i 3. Razdoblje traženja zaposlenja iznosi najmanje šest mjeseci ako je nositelj plave karte EU-a prethodno bio zaposlen najmanje dvije godine.</p> <p>7. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o oduzimanju ili odbijanju produljenja plave karte EU-a uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja te se poštuje načelo proporcionalnosti.</p>	<p>slučaju nezaposlenosti nositelja „plave karte EU-a“, ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nositelj ima „plavu kartu EU-a“ kraće od dvije godine, a ukupno je nezaposlen do tri mjeseca - nositelj ima „plavu kartu EU-a“ duže od dvije godine, a ukupno je nezaposlen do šest mjeseci. – prenosi članak 8. stavak 5. Direktive <p>(4) Iznimno od stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka, „plava karta EU-a“ neće se ukinuti odnosno neće se odbiti produljenje „plave karte EU-a“ ako nositelj „plave karte EU-a“ najdulje do 12 mjeseci nema ugovor o radu ili prag plaće zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljnim i roditeljskim potporama. – prenosi članak 8. stavak 4. Direktive</p> <p>(5) Ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje ili odbijanje produljenja „plave karte EU-a“ iz stavka 1. točaka 6. i 7. ovoga članka, Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje o istom obavijestiti nositelja „plave karte EU-a“ i odrediti rok od najmanje tri mjeseca za traženje novog zaposlenja, a ako je nositelj</p>		
--	---	--	--

„plave karte EU-a“ zaposlen najmanje dvije godine, odredit će mu se rok od najmanje šest mjeseci. – prenosi članak 8. stavak 2. točku (b) Direktive i članak 8. stavak 6. Direktive

(6) Ako se radi o dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ izdane u Republici Hrvatskoj u drugu državu članicu gdje i podnosi zahtjev za dugoročnu mobilnost, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukinut će „plavu kartu EU-a“ tek nakon što druga država članica EGP-a donese odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje „plave karte EU-a“, a iznimno, ako postoji osnova za ukidanje „plave karte EU-a“ iz stavka 1. točaka 5. i 10. ovoga članka, „plava karta EU-a“ ukinut će se bez obzira na postupak u drugoj državi članici EGP-a.

(7) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 3.

ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.

Članak 49.

Naslov iznad članka 129. i članak 129. mijenjaju se i glase:

„Pristup zapošljavanju

Članak 129.

(1) Nositelj „plave karte EU-a“ ima pristup zapošljavanju kao visokokvalificirani radnik pod uvjetima predviđenim ovim člankom.

[...]

(8) Nositelj „plave karte EU-a“ za vrijeme njezina važenja može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno:

- do tri mjeseca, ako ima „plavu kartu EU-a“ kraće od dvije godine
- do šest mjeseci, ako ima „plavu kartu EU-a“ duže od dvije godine
- najdulje do 12 mjeseci zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera

	<p>uređenim propisom o roditeljnim i roditeljskim potporama.</p> <p>– prenosi članak 8. stavak 4. i stavak 5. Direktive</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>članak 8. stavak 2. točka f) Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost a ne radi se o odredbi čije je prenošenje obvezno, za nedavanje obavijesti o promijenjenim okolnostima predviđena je prekršajna odgovornost ali ne i ukidanje plave karte; članak 8. stavak 3. Direktive - s obzirom da nije iskorištena mogućnost iz članak 8. stavka 2. točke f). nije potrebno preuzimanje ove odredbe</p>
<p>Članak 9.</p> <p>Plava karta EU-a</p> <p>1. Ako državljanin treće zemlje ispunjava kriterije iz članka 5. i ako ne postoji osnova za odbijanje na temelju članka 7., izdaje mu se plava karta EU-a.</p> <p>Ako država članica izdaje boravišne dozvole samo na svojem državnom području i državljanin treće zemlje ispunjava sve uvjete prihvata utvrđene u ovoj Direktivi, dotična država članica izdaje</p>	<p>Članak 2.</p> <p>[...]</p> <p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:</p> <p>[...]</p> <p>20) „<i>plava karta EU-a</i>“ je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članci 35., 36., 37., 38., 40., 41., 42. i 43. – prenose članak 9. stavak 1. drugi podstavak Direktive</p>

<p>mu vizu potrebnu za dobivanje plave karte EU-a.</p> <p>2. Države članice određuju standardno razdoblje valjanosti plave karte EU-a koje iznosi najmanje 24 mjeseca. Ako je ugovorom o radu nositelja plave karte EU-a obuhvaćeno kraće razdoblje, plava karta EU-a valjana je najmanje na razdoblje trajanja ugovora o radu plus tri mjeseca, ali ne na dulje od standardnog razdoblja iz prve rečenice. Međutim, ako je razdoblje valjanosti putne isprave nositelja plave karte EU-a kraće od razdoblja valjanosti plave karte EU-a koje bi se primjenjivalo na temelju prve ili druge rečenice, plava karta EU-a valjana je najmanje na razdoblje valjanosti putne isprave.</p> <p>3. Plavu kartu EU-a izdaju nadležna tijela dotične države članice koristeći se jedinstvenim obrascem utvrđenim u Uredbi (EZ) br. 1030/2002. U skladu s točkom (a) podtočkom 12. priloga navedenoj uredbi, države članice u plavoj karti EU-a mogu navesti uvjete za pristup tržištu rada utvrđene u članku 15. stavku 1. ove Direktive. Države članice u boravišnu dozvolu na mjestu rezerviranom za „vrstu dozvole” unose riječi „plava karta EU-a”.</p> <p>Države članice mogu pružiti dodatne informacije koje se odnose na radni odnos nositelja plave karte EU-a u papirnatom</p>	<p>„plava karta EU-a“ koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga Zakona</p> <p>[...] – prenosi članak 9. stavak 7. Direktive</p> <p style="text-align: center;">Članak 46.</p> <p style="text-align: center;">Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 126.</p> <p>[...]</p> <p>(7) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. priloži valjanu putnu ispravu 2. uz zahtjev za izdavanje prve „plave karte EU-a“ priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, osim ako se radi 		
---	--	--	--

<p>obliku ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i točkom (a) podtočkom 16. priloga toj uredbi.</p> <p>4. Ako država članica izda plavu kartu EU-a državljaninu treće zemlje kojem je odobrila međunarodnu zaštitu, unosi sljedeću napomenu u plavu kartu EU-a izdanu tom državljaninu treće zemlje pod naslovom „napomene”: „Međunarodna zaštita odobrena u [ime države članice] dana [datum]”. Ako ta država članica povuče međunarodnu zaštitu koju uživa nositelj plave karte EU-a, ona, prema potrebi, izdaje novu plavu kartu EU-a koja ne sadržava tu napomenu.</p> <p>5. Ako država članica izdaje plavu kartu EU-a državljaninu treće zemlje koji je korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici, država članica koja izdaje plavu kartu EU-a unosi sljedeću napomenu u plavu kartu EU-a izdanu tom državljaninu treće zemlje pod naslovom „napomene”: „Međunarodna zaštita odobrena u [ime države članice] dana [datum]”.</p> <p>Prije unošenja te napomene država članica obavješćuje državu članicu koja će biti navedena u toj napomeni o svojoj namjeri izdavanja plave karte EU-a i traži od te države članice da potvrdi da je nositelj plave karte EU-a i dalje korisnik</p>	<p>o nositelju „plave karte EU-a“ koji se koristi dugoročnom mobilnošću iz članka 135.a ovoga Zakona</p> <p>3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, a koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju</p> <p>4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku</p> <p>5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati</p> <p>6. za obavljanje neregulirane profesije priloži:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokaz o kvalifikaciji u visokom obrazovanju koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati ili - dokaz o stručnim vještinama visoke razine koji izdaje Povjerenstvo iz 		
--	--	--	--

<p>međunarodne zaštite. Država članica koja će biti navedena u napomeni odgovara najkasnije mjesec dana nakon primitka zahtjeva za dostavu informacija. Ako je međunarodna zaštita povučena pravomoćnom odlukom, država članica koja izdaje plavu kartu EU-a ne unosi tu napomenu.</p> <p>Ako je, u skladu s primjenjivim međunarodnim instrumentima ili nacionalnim pravom, odgovornost za međunarodnu zaštitu nositelja plave karte EU-a prenesena na državu članicu nakon što je ona izdala plavu kartu EU-a u skladu s prvim podstavkom, ta država članica izmjenjuje napomenu u skladu s time u roku od tri mjeseca nakon prijenosa.</p> <p>6. Ako država članica izdaje plavu kartu EU-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanjima koja nisu navedena u Prilogu I., država članica koja izdaje plavu kartu EU-a unosi sljedeću napomenu u plavu kartu EU-a, pod naslovom „napomene”: „[Zanimanje koje nije navedeno u Prilogu I.]”.</p> <p>7. Tijekom razdoblja njezine valjanosti, plavom kartom EU-a ovlašćuje se njezin nositelj na sljedeće:</p>	<p>članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati</p> <p>7. nema zapreka iz članka 127. stavka 1. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Iznimno od odredbe stavka 7. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 7. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ nije prošlo dulje od tri godine.</p> <p>(9) Prag plaće iz stavka 8. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca od</p>		
---	--	--	--

<p>(a) ulazak, ponovni ulazak i boravak na državnom području države članice koja je izdala plavu kartu EU-a; i</p> <p>(b) uživanje prava pruženih ovom Direktivom.</p>	<p>izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo.</p> <p>[...] – prenosi članak 9. stavak 1. prvi postavak Direktive</p> <p>Članak 47.</p> <p>Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Odbijanje zahtjeva za izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 127.</p> <p>(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje „plave karte EU-a“ ako:</p> <p>1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga Zakona</p> <p>2. su priloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni</p> <p>3. državljanin treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili</p>		
--	---	--	--

izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska

4. državljanin treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje

5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja

6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca

7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca

8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija

9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti

10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno

postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu koji uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.

[...] – prenosi članak 9. stavak 1. prvi postavak
Direktive

Članak 48.

Naslov iznad članka 128. i članak 128. mijenjaju se i glase:

„Rok važenja „plave karte EU-a“ i unos podataka u dozvolu boravka

Članak 128.

(1) „Plava karta EU-a“ izdaje se s rokom važenja od 48 mjeseci. – prenosi članak 9. stavak 2. Direktive

(2) Ako je ugovor o radu sklopljen za razdoblje manje od 48 mjeseci, „plava karta EU-a“ izdat će se za razdoblje trajanja ugovora o radu uvećano za dodatna tri mjeseca, ali ne dulje od 48 mjeseci. – prenosi članak 9. stavak 2. Direktive

(3) Ako je razdoblje valjanosti putne isprave kraće od razdoblja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, „plava karta EU-a“ izdaje se na razdoblje valjanosti putne isprave. – prenosi članak 9. stavak 2. Direktive

(4) „Plava karta EU-a“ izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona, u koju se u rubriku „vrsta dozvole“ unose riječi: „plava karta EU-a“, a podaci o poslodavcu, zanimanju i radnom mjestu navode se u potvrdi iz stavka 5. ovoga članka odnosno potvrdi **iz članka 129. stavaka 7. i 9. ovoga Zakona.** – prenosi članak 9. stavak 3. Direktive

(5) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja državljaninu treće zemlje i poslodavcu izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja „plave karte EU-a“, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje „plava karta EU-a“ i zakonskoj odredbi na temelju koje je odobrena.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom:
- temeljem potvrde iz stavka 5. ovoga članka koja je uručena poslodavcu,

dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje

- temeljem podnijetog zahtjeva za tehničku izradu biometrijske dozvole boravka iz stavka 4. ovoga članka, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(7) U „plavu kartu EU-a“ iz stavka 4. ovoga članka državljanina treće zemlje kojem je Republika Hrvatska odobrila međunarodnu zaštitu unijet će se napomena: „Međunarodna zaštita odobrena u Republici Hrvatskoj dana (datum)“, a u slučaju prestanka ili poništenja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje izdat će se nova „plava karta EU-a“ koja neće sadržavati navedenu napomenu. – prenosi članak 9. stavak 4. Direktive

(8) Državljaninu treće zemlje kojem je izdana „plava karta EU-a“, a kojemu je druga država članica EGP-a odobrila međunarodnu zaštitu, u „plavu kartu EU-a“ državljanina treće zemlje unijet će se napomena

„Međunarodna zaštita odobrena u (država članica) dana (datum)“. – prenosi članak 9. stavak 5. Direktive

(9) Prije unošenja napomene iz stavka 8. ovoga članka u „plavu kartu EU-a“, od druge države članice EGP-a zatražit će se informacija ima li državljanin treće zemlje još uvijek odobrenu međunarodnu zaštitu, a ako je međunarodna zaštita povučena pravomoćnom odlukom, ne unosi se napomena iz stavka 8. ovoga članka. – prenosi članak 9. stavak 5. Direktive

(10) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgode dostaviti podatak ima li državljanin treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj, a najkasnije u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva. – prenosi članak 9. stavak 5. Direktive

(11) Ako je nadležnost za međunarodnu zaštitu prešla u nadležnost Republike Hrvatske nakon što je državljaninu treće zemlje izdana dozvola boravka s napomenom iz stavka 8. ovoga članka, izmijeniti će se napomena u „plavoj karti EU-a“ u roku od tri

	mjeseca od dana prelaska nadležnosti tako da će se unijeti riječi: „odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku dana (datum)“. – prenosi članak 9. stavak 5. Direktive		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 9. stavak 6. Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost
<p>Članak 10.</p> <p>Zahtjevi za prihvrat</p> <p>1. Države članice određuju podnosi li zahtjev za plavu kartu EU-a državljanin treće zemlje ili njegov poslodavac. Alternativno, države članice mogu dopustiti da zahtjev podnese bilo tko od njih dvojice.</p> <p>2. Zahtjev za plavu kartu EU-a razmatra se i ispituje kada dotični državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u koju želi biti prihvaćen ili kada već boravi na državnom području te države članice kao nositelj valjane</p>	<p>Članak 46.</p> <p>Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 126.</p> <p>[...]</p> <p>(2) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 2., država članica može u skladu sa svojim nacionalnim pravom prihvatiti zahtjev za plavu kartu EU-a koji je podnio državljanin treće zemlje koji nema valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak, ali zakonito boravi na njezinu državnom području.</p>	<p>visokokvalificiran državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske - u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev će biti odbačen ako ga je podnio državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona. <p>(3) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti i poslodavac visokokvalificiranog državljanina treće zemlje u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema sjedištu poslodavca ili prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje, a koji će biti odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Ako je zahtjev podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a visokokvalificiran državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja</p>		
---	--	--	--

	<p>zahtjeva zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.</p> <p>[...]</p>		
<p>Članak 11.</p> <p>Postupovna jamstva</p> <p>1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za plavu kartu EU-a i pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva, u skladu s postupkom obavješćivanja koji je utvrđen u pravu te države članice. Ta se odluka donosi i o njoj se obavješćuje čim prije, a najkasnije 90 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>Ako je poslodavac priznat u skladu s člankom 13., odluka o zahtjevu za plavu kartu EU-a donosi se i o njoj se obavješćuje čim prije, a najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>2. Ako su, uz zahtjev, predloženi dokumenti ili pružene informacije neodgovarajući ili nepotpuni, nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva o tome da su potrebni dodatni dokumenti ili informacije te određuju razuman rok za</p>	<p>Članak 46.</p> <p>Naslov iznad članka 126. i članak 126. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 126.</p> <p>[...]</p> <p>(5) O zahtjevu za izdavanje „plave karte EU-a“ odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 47. stavci 3. i 4. - prenosi članak 11. stavak 2. Direktive, članci 96., 97. i 98. - prenose članak 11. stavak 3. Direktive

<p>njihovo predočenje ili pružanje. Razdoblje iz stavka 1. obustavlja se dok tijela ne zaprime dodatne dokumente ili informacije koje su potrebne. Ako se dodatni dokumenti ili informacije koje su potrebne dokumenti ne dostave unutar tog roka, zahtjev se može odbiti.</p> <p>3. Dotični državljanin treće zemlje, a prema potrebi i njegov poslodavac, u skladu s postupcima obavješćivanja utvrđenima u relevantnom nacionalnom pravu, obavješćuje se pisanim putem o svakoj odluci o odbijanju zahtjeva za plavu kartu EU-a, o oduzimanju plave karte EU-a ili o odbijanju produljenja plave karte EU-a. U obavijesti se navode razlozi za donošenje odluke i nadležno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe. Države članice osiguravaju učinkovit pravni lijek u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>4. Podnositelju je dopušteno podnošenje zahtjeva za produljenje njegove plave karte EU-a prije njezinog isteka. Države članice mogu utvrditi rok od najviše 90 dana prije isteka valjanosti plave karte EU-a za podnošenje zahtjeva za produljenje.</p> <p>5. Ako valjanost plave karte EU-a istekne tijekom postupka produljenja, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje</p>	<p>– prenosi članak 11. stavak 1. Direktive</p> <p>[...]</p> <p>(10) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p> <p>– prenosi članak 11. stavak 3. Direktive</p> <p>[...]</p> <p style="text-align: center;">Članak 47.</p> <p style="text-align: center;">Naslov iznad članka 127. i članak 127. mijenjaju se i glase:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Odbijanje zahtjeva za izdavanje „plave karte EU-a“</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 127.</p> <p>[...]</p> <p>(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.</p>		
--	---	--	--

<p>da ostane na njihovu državnom području kao da je nositelj plave karte EU-a dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu za produljenje.</p> <p>6. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a dodjeljuju ista postupovna jamstva koja su predviđena na temelju njihovih nacionalnih shema ako su ta postupovna jamstva na temelju tih nacionalnih shema povoljnija od onih predviđenih u stavcima od 1. do 5.</p>	<p>– prenosi članak 11. stavak 3. Direktive</p> <p style="text-align: center;">Članak 50.</p> <p style="text-align: center;">Naslov iznad članka 130. i članak 130. mijenjaju se i glase:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Produljenje „plave karte EU-a“</i></p> <p style="text-align: center;">Članak 130.</p> <p>(1) Zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ podnosi poslodavac ili nositelj „plave karte EU“ najkasnije 60 dana prije isteka važenja „plave karte EU-a“ u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje. – prenosi članak 11. stavak 4. Direktive</p> <p>(2) Ako je usvojen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.</p> <p>(3) Ako je zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ podnesen prije njezina isteka, a valjanost „plave karte EU-a“ istekne tijekom postupka produljenja, državljanin treće zemlje</p>		
---	--	--	--

može ostati u Republici Hrvatskoj kao nositelj „plave karte EU-a“ i raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu, ali bez prava na mobilnost u drugu državu članicu EGP-a iz članka 135. i 135.a ovoga Zakona. – prenosi članak 11. stavak 5. Direktive
(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“. – prenosi članak 11. stavak 3. Direktive

Članak 51.

Naslov iznad članka 131. i članak 131. mijenjaju se i glase:

„Ukidanje „plave karte EU-a“ i odbijanje produljenja „plave karte EU-a“

Članak 131.

[...]

(7) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

[...] – prenosi članak 11. stavak 3. Direktive

		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena mogućnost iz članka 11. stavka 1. drugog podstavka Direktive; nije potrebno preuzimanje članka 11. stavka 6. Direktive jer nemamo takve nacionalne dozvole.
<p>Članak 12.</p> <p>Pristojbe</p> <p>Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Visina pristojbi koje država članica utvrđuje za obradu zahtjeva ne smije biti nerazmjerna ili pretjerana.</p> <p>Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, od podnositelja zahtjeva za plavu kartu EU-a ne zahtijevaju plaćanje viših pristojbi od onih koje se nameću podnositeljima zahtjeva za nacionalne dozvole.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upravnim pristojbama NN 115/16 i 114/22 (NN 115/16 114/22) članak/članci članak 1. stavci 1. i 2., članci 4., 5., 6. i 7.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22) članak/članci Prilog I, Odjeljak B, Dio 1., Tar. br. 7.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (NN 20/22, 155/22) članak/članci 79.

		Nije potrebno preuzimanje	Drugi podstavak nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike.
<p>Članak 13.</p> <p>Priznati poslodavci</p> <p>1. Države članice mogu predvidjeti postupke priznavanja poslodavaca u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili administrativnom praksom u svrhe pojednostavnjenog postupka za dobivanje plave karte EU-a.</p> <p>Ako država članica predvidi takve postupke priznavanja, ona dotičnim poslodavcima daje jasne i transparentne informacije u vezi s, među ostalim, uvjetima i kriterijima za priznavanje, razdoblju valjanosti priznanja i posljedicama neispunjavanja uvjeta za priznavanje, uključujući moguće oduzimanje ili odbijanje produljenja priznavanja te sve sankcije koje se primjenjuju.</p> <p>Postupci priznavanja ne uzrokuju poslodavcima, a osobito malim i srednjim poduzećima, nerazmjerne ili pretjerane troškove ili administrativno opterećenje.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

<p>2. Pojednostavnjeni postupak uključuje obradu zahtjeva u skladu s člankom 11. stavkom 1. drugim podstavkom. Podnositelji zahtjeva oslobođeni su predočavanja ili pružanja jednog ili više dokaza iz članka 5. stavka 1. točke (b) ili (e) ili članka 5. stavka 7.</p> <p>3. Države članice mogu odbiti priznati poslodavca u skladu sa stavkom 1. ako je tom poslodavcu izrečena sankcija zbog:</p> <ul style="list-style-type: none">(a)zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, u skladu s Direktivom 2009/52/EZ;(b)neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja, na temelju nacionalnog prava; ili(c)toga što poslodavac nije izvršio svoje zakonske obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima. <p>U svakoj odluci o odbijanju priznavanja poslodavca uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući vrijeme koje je proteklo od izricanja sankcije, te se poštuje načelo proporcionalnosti.</p> <p>4. Države članice mogu odbiti produljenje priznavanja poslodavca ili oduzeti priznavanje ako poslodavac nije ispunio svoje obveze iz ove Direktive ili kada je priznanje stečeno prijevarom.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te su uspostavile postupke priznavanja za poslodavce kojima olakšavaju izdavanje takvih boravišnih dozvola, na zahtjeve za plavu kartu EU-a primjenjuju iste postupke priznavanja ako su postupci priznavanja za izdavanje takvih dozvola povoljniji od onih predviđenih stavicima od 1. do 4.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Sankcije za poslodavce</p> <p>1. Države članice predviđaju sankcije za poslodavce koji nisu ispunili svoje obveze na temelju ove Direktive. Te sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvrćajuće.</p> <p>2. Države članice predviđaju mjere za sprječavanje moguće zlouporabe ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, procjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.</p>	<p>Članak 51.</p> <p>Naslov iznad članka 131. i članak 131. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Ukidanje „plave karte EU-a“ i odbijanje produljenja „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 131.</p> <p>(1) Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje rješenjem ukinuti odnosno odbiti produljenje „plave karte EU-a“ ako:</p> <p>1. nositelj „plave karte EU-a“ više nema valjanu putnu ispravu, u koju svrhu će mu se prethodno odrediti rok unutar kojeg mora ishoditi i predočiti valjanu putnu ispravu</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članci 239., 240., 241. i 242.</p>

	<p>2. nositelj „plave karte EU-a“ više nema ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika</p> <p>3. nositelj „plave karte EU-a“ više nema potrebne kvalifikacije iz članka 126. stavka 7. točka 5. i 6. ovoga Zakona</p> <p>4. plaća nositelja „plave karte EU-a“ više ne ispunjava prag plaće utvrđen u skladu s člankom 126. stavkom 7. točkom 4. i stavkom 8. ovoga Zakona</p> <p>5. nositelj „plave karte EU-a“ predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje ili ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska</p> <p>6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca</p> <p>7. nisu ispunjeni uvjeti iz ugovora o radu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca</p> <p>8. nositelj „plave karte EU-a“ nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova</p>	
--	---	--

svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći
9. svrha boravka nositelja „plave karte EU-a“ ne odgovara svrhama za kojeg mu je boravak dopušten
10. su „plava karta EU-a“ ili predloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni
11. ako nositelj „plave karte EU-a“ ne zadovoljava uvjete za mobilnost u drugoj državi članici EGP-a.

[...]

(8) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.

Članak 78.

U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljanina trećih zemalja, uvjete rada i prava

upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, obavljaju inspektori **tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika.**“.

U stavku 4. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna je točka za prosljeđivanje podataka Komisiji o provedenim inspekcijama radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, a što uključuje i podatke o broju i rezultatima tih inspekcija te poduzetih mjera iz članka 240. ovoga Zakona prema poslodavcima koji krše obveze iz članka 88. ovoga Zakona.“.

Članak 79.

U članku 240. stavak 1.
mijenja se i glasi:

„(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona će usmenim rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu – pravnoj osobi ili poslodavcu – fizičkoj osobi koji obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishodenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist Državnog proračuna.“.

U stavku 5. riječi: „i članka 129. stavka 2.“ brišu se.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u prisutnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice

i poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.“.

Članak 80.

Članak 241. briše se.

Članak 85.

Članak 248. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac – pravna osoba za svakog nositelja „plave karte EU-a“ kojeg zapošljava ili se koristi njegovim radom suprotno članku 129. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac – fizička osoba za svakog nositelja „plave karte EU-a“ kojeg

zapošljava ili se koristi njegovim radom suprotno članku 129. stavku 2. ovoga Zakona.“.

Članak 87.

Članak 250. mijenja se i glasi:

[...]

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se nositelj „plave karte EU-a“ koji radi kod onog poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim nije zasnovao radni odnos u slučaju iz članka 129. stavka 7. i 9. odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 129. stavka 7. i 9. (članak 129. stavak 3. podstavak 2.)

[...]

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se nositelj „plave karte EU-a“ koji:

- radi u Republici Hrvatskoj na poslovima koji nisu navedeni u

potvrđi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno potvrđi iz članka 129. stavka 7. i 9. (članak 129. stavak 3. podstavak 1.)

-u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavlja poslove koji nisu poslovna aktivnost iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona (članak 129. stavak 3. podstavak 3.).“.

Članak 88.

Članak 251. mijenja se i glasi:

[...]

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac – pravna osoba koja:

[...]

12. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana „plava karta EU-a“ (članak 129. stavak 4.)

13. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ (članak 130. stavak 1.)

14. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)

15. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)

16. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 400,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 700,00 eura kaznit će se za

prekršaj poslodavac – fizička osoba koja:

[...]

10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana „plava karta EU-a“ (članak 129. stavak 4.)

11. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ (članak 130. stavak 1.)

12. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)

13. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)

14. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku

Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

[...]

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

[...]

14. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana „plava karta EU-a“ (članak 129. stavak 5.)

15. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 6.)

16. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku odnosno početku zaposlenja niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 9.)

17. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o početku obavljanja samostane ili profesionalne djelatnosti (članak 129. stavak 10.)

18. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje „plave karte EU-a“ (članak 130. stavak 1.)

19. nije u propisanom roku podnio zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)

20. u propisanom roku nije podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva (članak 135.d stavak 6.)

[...]

30. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)

31. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu

	<p>stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adresu stanovanja (članak 178. stavak 2.)</p> <p>32. nije u propisanom roku izvršio obvezu prijave prebivališta ili boravišta ili adrese stanovanja ako je upućen na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj od strane poslodavca (članak 178. stavak 3.)</p> <p>[...]</p>		
<p>Članak 15.</p> <p>Pristup tržištu rada</p> <p>1. Nositelji plave karte EU-a u dotičnoj državi članici imaju pristup zapošljavanju u svojstvu visokokvalificiranih radnika pod uvjetima predviđenima ovim člankom.</p> <p>2. Tijekom prvih 12 mjeseci zakonitog zaposlenja dotične osobe kao nositelja plave karte EU-a država članica može:</p> <p>(a) zahtijevati da se o promjeni poslodavca ili promjeni koja može utjecati na ispunjavanje kriterija za prihvata iz članka 5. obavijeste nadležna tijela u toj</p>	<p>Članak 49.</p> <p>Naslov iznad članka 129. i članak 129. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Pristup zapošljavanju</i></p> <p>Članak 129.</p> <p>(1) Nositelj „plave karte EU-a“ ima pristup zapošljavanju kao visokokvalificirani radnik pod uvjetima predviđenim ovim člankom. - prenosi članak 15. stavak 1. Direktive</p> <p>(2) Poslodavac nositelja „plave karte EU-a“ može:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24) članak/članci članak 52. - prenosi članak 15. stavak 8. Direktive</p>

<p>državi članici, u skladu s postupcima utvrđenima u nacionalnom pravu; i</p> <p>(b)svaku promjenu poslodavca učiniti podložnom provjeri stanja na tržištu rada pod uvjetom da navedena država članica provodi takvu provjeru u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a).</p> <p>Pravo nositelja plave karte EU-a da promijeni zaposlenje može se suspendirati na najviše 30 dana, dok dotična država članica provjerava jesu li ispunjeni uvjeti za prihvata iz članka 5. i dok se tom provjerom ne potvrdi da osobe navedene u članku 7. stavku 2. točki (a) ne bi mogle popuniti dotično slobodno radno mjesto. Dotična država članica može se usprotiviti promjeni zaposlenja za trajanja tih 30 dana.</p> <p>3. Nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci iz stavka 2. države članice mogu jedino zahtijevati da se promjene poslodavca ili promjene koje utječu na ispunjenje kriterija za prihvata iz članka 5. priopćuju u skladu s postupcima utvrđenima u nacionalnom pravu. Takvim zahtjevom ne suspendira se pravo nositelja plave karte EU-a da se zaposli i obavlja rad u okviru novog zaposlenja.</p> <p>4. Tijekom razdoblja nezaposlenosti nositelj plave karte EU-a smije tražiti zaposlenje i zaposliti se u skladu s ovim člankom. Nositelj plave karte EU-a u skladu</p>	<p>- zaposliti samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drugačije propisano</p> <p>- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona koristiti se radom državljanina treće zemlje iz članka 135. stavka 1. ovoga Zakona samo za poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona. - prenosi članak 15. stavak 1. Direktive</p> <p>(3) Nositelj „plave karte EU-a“ može:</p> <p>- raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drugačije propisano</p> <p>- raditi kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim je zasnovao radni odnos u slučaju iz stavka 7. i 9. ovoga članka odnosno koji je naveden u potvrdi iz stavka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drugačije propisano</p>		
--	--	--	--

<p>s relevantnim nacionalnim postupcima obavješćuje nadležna tijela države članice boravka o početku razdoblja nezaposlenosti i, prema potrebi, kraju razdoblja nezaposlenosti.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje kriterije za prihvata iz članka 5., države članice mogu nositeljima plave karte EU-a dopustiti da, u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, usporedno s aktivnošću u okviru zapošljavanja visokokvalificiranih radnika obavljaju samostalnu djelatnost. Time se ne utječe na nadležnost država članica da ograniče opseg dopuštene samostalne djelatnosti.</p> <p>Svaka takva samostalna djelatnost supsidijarna je u odnosu na glavnu aktivnost dotične osobe kao nositelja plave karte EU-a.</p> <p>6. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a jamče pristup samostalnim djelatnostima pod uvjetima koji nisu nepovoljniji od onih predviđenih relevantnom nacionalnom shemom.</p> <p>7. Ne dovodeći u pitanje kriterije za prihvata iz članka 5., države članice mogu nositeljima plave karte EU-a dopustiti da obavljaju profesionalne djelatnosti koje nisu njihova glavna djelatnost u svojstvu</p>	<p>- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavljati samo poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona. - prenosi članak 15. stavak 1. Direktive</p> <p>(4) Poslodavac je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti. - prenosi članak 15. stavke 2. i 3. Direktive</p> <p>(5) Nositelj „plave karte EU-a“ je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti. - prenosi članak 15. stavke 2. i 3. Direktive</p> <p>(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona, te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku</p>		
--	--	--	--

<p>nositelja plave karte EU-a u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu.</p> <p>8. Odstupajući od stavka 1., država članica može zadržati ograničenja koja se odnose na pristup zaposlenju, u skladu s važećim nacionalnim pravom ili pravom Unije, ako aktivnosti u okviru takvog zaposlenja podrazumijevaju barem povremenu uključenost u izvršavanje javnih ovlasti i odgovornost za zaštitu općeg interesa države ili ako su aktivnosti u okviru takvog zaposlenja rezervirane za državljane te države članice, građane Unije ili građane EGP-a.</p> <p>9. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije ako je primjenjivo na temelju odgovarajućih akata o pristupanju.</p>	<p>postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi. - prenosi članak 15. stavke 2. i 3. Direktive</p> <p>(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te „plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.</p> <p>(8) Nositelj „plave karte EU-a“ za vrijeme njezina važenja može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno:</p> <p>- do tri mjeseca, ako ima „plavu kartu EU-a“ kraće od dvije godine</p>		
---	---	--	--

- do šest mjeseci, ako ima „plavu kartu EU-a“ duže od dvije godine

- najdulje do 12 mjeseci zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljnim i roditeljskim potporama.

(9) U slučaju nezaposlenosti iz stavka 8. ovoga članka nositelj „plave karte EU-a“ može tražiti zaposlenje radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona, te je dužan u roku od pet radnih dana od dana prestanka ugovora o radu odnosno od sklapanja novog ugovora o radu o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno **članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona**, na temelju kojeg može početi raditi, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

- prenosi članak 15. stavak 4. Direktive

(10) Nositelj „plave karte EU-a“ može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost sukladno uvjetima propisanim posebnim propisima koji uređuju samostalnu ili profesionalnu djelatnost, bez ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada iz ovoga Zakona, o čemu je u roku od pet radnih dana od početka obavljanja navedene djelatnosti dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka. - prenosi članak 15. stavke 5. i 7. Direktive

(11) Nositelj „plave karte EU-a“ može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost iz stavka 10. ovoga članka kao supsidijarnu djelatnost, a sredstva ostvarena na temelju obavljanja tih djelatnosti ne ubrajaju se u bruto plaću iz **članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona.** - prenosi članak 15. stavke 5. i 7. Direktive

(12) Obavljanje samostalne ili profesionalne djelatnosti iz stavka 11. ovoga članka kao supsidijarne djelatnosti ne smatra se razdobljem zaposlenja u smislu

	visokokvalificiranog zapošljavanja niti utječe na razdoblja nezaposlenosti iz stavka 8. ovoga članka i članka 131. stavka 3. ovoga Zakona. “. - prenosi članak 15. stavke 5. i 7. Direktive		
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 15. stavak 6. Direktive nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike; Članak 15. stavak 9. Direktive nije potrebno prenositi.
<p>Članak 16.</p> <p>Jednako postupanje</p> <p>1. S nositeljima plave karte EU-a postupa se na jednak način kao i s državljanima države članice koja izdaje plavu kartu EU-a u pogledu:</p> <p>(a) uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radnih uvjeta, uključujući plaću i otkaz, radno vrijeme, dopust i praznike, kao i zdravstvene i sigurnosne zahtjeve na radnom mjestu;</p> <p>(b) slobode udruživanja, povezivanja i članstva u organizaciji koja predstavlja radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući</p>	<p>Članak 52.</p> <p>Naslov iznad članka 132. i članak 132. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Prava nositelja „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 132.</p> <p>(1) S nositeljima „plave karte EU-a“ postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske u pogledu:</p> <p>1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>prava i koristi koja pružaju takve organizacije, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;</p> <p>(c)obrazovanja i strukovnog osposobljavanja;</p> <p>(d)priznavanja diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima;</p> <p>(e)područja socijalne sigurnosti iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004; i</p> <p>(f)pristupa robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.</p> <p>2. U pogledu stavka 1. točke (c) države članice mogu ograničiti jednako postupanje u pogledu stipendija i zajmova za studij i uzdržavanje te drugih stipendija i zajmova u vezi sa srednjoškolskim i visokim obrazovanjem i strukovnim osposobljavanjem. Pristup sveučilišnom i postsekundarnom obrazovanju može biti predmetom posebnih preduvjeta u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>U pogledu stavka 1. točke (f) države članice mogu ograničiti jednako postupanje u slučaju postupaka za dobivanje smještaja. Time se ne dovodi u pitanje sloboda</p>	<p>ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdane i neradne dane, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštitu prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu</p> <p>2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora</p> <p>3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja</p> <p>4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija</p> <p>5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004</p> <p>6. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje</p>		
--	---	--	--

<p>ugovaranja u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom.</p> <p>3. Nositelji plave karte EU-a koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju nositelja plave karte EU-a dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža nositelja plave karte EU-a stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani dotičnih država članica kada se takvi državljani presele u treću zemlju.</p> <p>4. Pravom na jednako postupanje iz stavka 1. ne dovodi se u pitanje pravo države članice da u skladu s člankom 8. oduzme plavu kartu EU-a ili je odbije produljiti.</p> <p>5. Ovaj članak ne primjenjuje se na nositelje plave karte EU-a koji su korisnici prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u dotičnoj državi članici.</p> <p>6. Ovaj članak primjenjuje se na nositelje plave karte EU-a koji su korisnici međunarodne zaštite samo kada borave u državi članici koja nije država članica koja im je odobrila međunarodnu zaštitu.</p>	<p>pružaju uredi za zapošljavanje. - prenosi članak 16. stavak 1. Direktive</p> <p>(2) Nositelji „plave karte EU-a“ koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju nositelja „plave karte EU-a“ dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža nositelja „plave karte EU-a“ stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju. - prenosi članak 16. stavak 3. Direktive</p> <p>(3) Ovaj članak primjenjuje se na nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite odobreno u drugoj državi članici EGP-a. - prenosi članak 16. stavak 6. Direktive</p> <p>(4) Ovaj članak ne primjenjuje se na nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj. - prenosi članak 16. stavak 5. Direktive</p> <p>(5) Prava iz stavka 1. ovoga članka</p>		
---	---	--	--

<p>7. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a dodjeljuju ista prava na jednako postupanje kao i ona dodijeljena nositeljima nacionalnih boravišnih dozvola, ako su ta prava na jednako postupanje povoljnija od onih predviđenih ovim člankom.</p>	<p>ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.“.- prenosi članak 16. stavak 2. Direktive</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 16. stavak 4. nije potrebno preuzimati; članak 16. stavak 7. nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike</p>
<p>Članak 17.</p> <p>Članovi obitelji</p> <p>1. Direktiva 2003/86/EZ primjenjuje se, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji ne smije ovisiti o tome da nositelj plave karte EU-a ima osnovane izgleda za dobivanje prava na stalni boravak, da ima boravišnu dozvolu za razdoblje valjanosti</p>	<p>Članak 10.</p> <p>Članak 58. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 130/20, 114/22, 151/22) članak/članci članak 58. stavak 3. točka 7. - prenosi članak 17. stavak 4. Direktive., članak 63. u vezi sa člankom 97. - prenose članak 17. stavak 2. Direktive.</p>

<p>od godine dana ili više, ili da ima minimalno razdoblje boravka.</p> <p>3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. trećeg podstavka i članka 7. stavka 2. drugog podstavka Direktive 2003/86/EZ, uvjeti za integraciju i integracijske mjere iz tih članaka primjenjuju se tek nakon što je dotičnim osobama odobreno spajanje obitelji.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji i ako su potpuni zahtjevi podneseni istodobno, odluke o zahtjevima članova obitelji donose se i o njima se obavješćuje istodobno s odlukom o zahtjevu za plavu kartu EU-a. Ako se članovi obitelji pridruže nositelju plave karte EU-a nakon što je ona izdana i ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, odluka se donosi i o njoj se obavješćuje što ranije, a najkasnije 90 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. Članak 11. stavci 2. i 3. ove Direktive primjenjuju se na odgovarajući način.</p> <p>5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, trajanje valjanosti boravišne dozvole članova obitelji jednako je trajanju valjanosti plave karte EU-a ako</p>	<p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina 2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina 3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini 4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju 5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka 6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona 7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner 		
---	---	--	--

<p>je to moguće s obzirom na razdoblje valjanosti njihovih putnih isprava.</p> <p>6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, države članice ne primjenjuju nikakav rok u pogledu pristupa tržištu rada za članove obitelji. Odstupajući od članka 14. stavka 1. točke (b) te direktive i ne dovodeći u pitanje ograničenja iz članka 15. stavka 8. ove Direktive, članovi obitelji imaju pristup svakom zaposlenju i samostalnoj djelatnosti u skladu s primjenjivim zahtjevima na temelju nacionalnog prava u dotičnoj državi članici.</p> <p>7. Odstupajući od članka 15. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ, za potrebe izračunavanja trajanja boravka koji se zahtijeva za stjecanje autonomne boravišne dozvole zbrajaju se razdoblja boravka u različitim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati dvije godine zakonitog i neprekinutog boravka na državnom području države članice u kojoj je zahtjev za autonomnu boravišnu dozvolu podnesen neposredno prije podnošenja odgovarajućeg zahtjeva.</p> <p>8. Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici prava na slobodno kretanje</p>	<p>8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljeničtva iz članka 79.a ovoga Zakona.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.</p> <p>(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za maloljetno dijete kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak - ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren 		
--	---	--	--

<p>u skladu s pravom Unije u dotičnoj državi članici.</p> <p>9. Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici međunarodne zaštite samo ako ti nositelji plave karte EU-a imaju boravište u državi članici koja nije država članica koja im je odobrila međunarodnu zaštitu.</p> <p>10. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a i članovima njihovih obitelji dodjeljuju ista prava kao i nositeljima nacionalnih boravišnih dozvola i članovima njihovih obitelji, ako su takva prava povoljnija od onih predviđenih u ovom članku.</p>	<p>privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.</p> <p>(6) U Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu može ostati državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka - iz stavka 2. ovoga članka za kojeg je poslodavac podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka kratkotrajnog boravka. <p>(7) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a državljanin treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.</p> <p>(8) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen rješenjem:</p>		
---	---	--	--

- ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljanin treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku
- ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.
(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

- prenosi članak 17. stavak 4. Direktive.

Članak 15.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:
„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog

partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:

- odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona
- odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.

- prenosi članak 17. stavak 2. Direktive.

Članak 31.

Članak 97. mijenja se i glasi:
„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog

mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

1. ugovor o radu

2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac

3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja.

(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona,

zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.

(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje.

(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.

(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u

poljoprivredi, šumarstvu,
ugostiteljstvu i turizmu na području
Republike Hrvatske u trajanju do 90
dana tijekom kalendarske godine ili
ako se radi o produljenju dozvole za
boravak i rad za istog poslodavca i
istog državljanina treće zemlje u
istom zanimanju.

(8) Ugovor o radu ne smije sadržavati
diskriminatorne odredbe čime se
radnik državljanin treće zemlje
stavlja u nepovoljniji položaj od
ostalih radnika zaposlenih u
Republici Hrvatskoj.

(9) Plaća koju prima državljanin treće
zemlje ne smije biti manja od plaće
koju primaju zaposleni u Republici
Hrvatskoj u zanimanju za koje se
izdaje dozvola za boravak i rad
odnosno u sličnim i srodnim
zanimanjima u skladu s posebnim
zakonima i kolektivnim ugovorima.“.
- prenosi članak 17. stavak
2. Direktive.

Članak 53.

Naslov iznad članka 133. i
članak 133. mijenjaju se i glase:

„Članovi obitelji, životni partner ili

*neformalni životni partner nositelja
„plave karte EU-a“*

Članak 133.

(1) U postupku odobrenja privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ **na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave V. ovoga Zakona.** – prenosi članak 17. stavak 1. Direktive

(2) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ podnosi zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta ili prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(3) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili

neformalni životni partner državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za „plavu kartu EU-a“ može istodobno podnijeti zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva sukladno stavku 2. ovoga članka. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(4) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner iz stavka 2. i 3. ovoga članka koji podnese zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(5) O podnesenom zahtjevu za odobrenje privremenog boravka iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a o uredno podnesenom zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti istodobno sa zahtjevom za „plavu kartu EU-a“. – prenosi članak

17. stavak 4. Direktive

(6) Privremeni boravak članu obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životnom partneru ili neformalnom životnom partneru odobrit će se na vrijeme na koje je odobrena „plava karta EU-a“ državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji odnosno životno partnerstvo, odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraće od vremena na koje je odobrena „plava karta EU-a“. – prenosi članak 17. stavak 5. Direktive

(7) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ može raditi u Republici Hrvatskoj sukladno odredbi članka 89. stavka 1. točki 3. ovoga Zakona te će se u dozvolu boravka unijeti napomena „član obitelji nositelja plave karte EU-a“ odnosno „životno partnerstvo s nositeljem plave karte EU-a“ i „rad bez dozvole za boravak

i rad“.“. – prenosi članak 17. stavak 6. Direktive

Članak 54.

Iza članka 133. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 133.a i 133.b koji glase:

„Autonomni boravak člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.a

(1) Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Za potrebe računanja neprekidnog trajanja privremenog boravka iz

stavka 1. ovoga članka zbrajaju se razdoblja boravka na području država članica EGP-a gdje je osoba iz stavka 1. ovoga članka prije podnošenja zahtjeva imala odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od najmanje godine dana s nositeljem „plave karte EU-a“, a u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neprekidnog boravka u svrhu spajanja obitelji ako je osoba iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“.

– prenosi članak 17. stavak 7. Direktive

Iznimka od primjene odredbi o članovima obitelji, životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.b

Odredbe članka 133. i 133.a ovoga Zakona ne primjenjuju se na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji su korisnici prava na slobodno

	<p>kretanje u Republici Hrvatskoj niti na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite koju je odobrila Republika Hrvatska.“.</p> <p>– prenosi članak 17. stavak 8. i 9. Direktive</p>		
	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>Članak 58. mijenja se i glasi: „(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske. (2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza, može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 47. stavci 3. i 4., članci 96., 97. i 98. - prenose članak 17. stavak 4. Direktive</p>

	<p>1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina</p> <p>2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina</p> <p>3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini</p> <p>4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju</p> <p>5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka</p> <p>6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona</p> <p>7. podnosi zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner, odnosno član je obitelji nositelja „plave karte EU-a“ iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner</p> <p>8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva iz članka 79.a ovoga Zakona.</p> <p>(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil</p>	
--	--	--

ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za maloljetno dijete kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:

- ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak

- ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.

<p>(6) U Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu može ostati državljanin treće zemlje:</p> <ul style="list-style-type: none">- iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka- iz stavka 2. ovoga članka za kojeg je poslodavac podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka kratkotrajnog boravka. <p>(7) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a državljanin treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.</p> <p>(8) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen rješenjem:</p> <ul style="list-style-type: none">- ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljanin treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku- ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.		
---	--	--

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

- prenosi članak 17. stavak 4. Direktive.

Članak 15.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se odobriti maloljetnom djetetu čija oba roditelja imaju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona kao i maloljetnom djetetu samohranog roditelja koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva neće se odobriti članu obitelji odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru državljanina treće zemlje kojem je:
- odobren privremeni boravak kao upućenom radniku iz članka 57. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona

- odobren privremeni boravak u druge svrhe iz članka 57. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad iz članka 104. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad kao pružatelju usluga iz članka 110. točke 5. ovoga Zakona
- izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 110. točaka 31. i 32. ovoga Zakona.“
U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ: „invalidnosti“ zamjenjuje se riječju: „invaliditeta“.
- prenosi članak 17. stavak 2. Direktive.

Članak 31.

Članak 97. mijenja se i glasi:
„(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti će od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

1. ugovor o radu
2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac
3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja.

(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.

(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo niti završeno obrazovanje.

(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.

(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u

istom zanimanju.

(8) Ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe čime se radnik državljanin treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj.

(9) Plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.“.
- prenosi članak 17. stavak 2. Direktive.

Članak 53.

Naslov iznad članka 133. i članak 133. mijenjaju se i glase:

„Članovi obitelji, životni partner ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.

(1) U postupku odobrenja privremenog boravka u svrhu

spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ **na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave V. ovoga Zakona.** – prenosi članak 17. stavak 1. Direktive

(2) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ podnosi zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske ili policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta ili prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, ako zakonito boravi u Republici Hrvatskoj. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(3) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za „plavu kartu EU-a“ može istodobno podnijeti zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva sukladno stavku 2. ovoga

članka. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(4) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner iz stavka 2. i 3. ovoga članka koji podnese zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(5) O podnesenom zahtjevu za odobrenje privremenog boravka iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a o uredno podnesenom zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je odlučiti istodobno sa zahtjevom za „plavu kartu EU-a“. – prenosi članak 17. stavak 4. Direktive

(6) Privremeni boravak članu obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životnom partneru ili neformalnom životnom partneru odobrit će se na

vrijeme na koje je odobrena „plava karta EU-a“ državljaninu treće zemlje s kojim se traži spajanje obitelji odnosno životno partnerstvo, odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraće od vremena na koje je odobrena „plava karta EU-a“. – prenosi članak 17. stavak 5. Direktive

(7) Član obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni partner ili neformalni životni partner kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“ može raditi u Republici Hrvatskoj sukladno odredbi članka 89. stavka 1. točki 3. ovoga Zakona te će se u dozvolu boravka unijeti napomena „član obitelji nositelja plave karte EU-a“ odnosno „životno partnerstvo s nositeljem plave karte EU-a“ i „rad bez dozvole za boravak i rad“. – prenosi članak 17. stavak 6. Direktive

Članak 54.

Iza članka 133. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 133.a i 133.b koji glase:

„Autonomni boravak člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.a

(1) Državljaninu treće zemlje koji je imao odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine, kao bračni, izvanbračni, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ kao i djetetu koje je postalo punoljetno, može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Za potrebe računanja neprekidnog trajanja privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka zbrajaju se razdoblja boravka na području država članica EGP-a gdje je osoba iz stavka 1. ovoga članka prije podnošenja zahtjeva imala odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili

životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od najmanje godine dana s nositeljem „plave karte EU-a“, a u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neprekidnog boravka u svrhu spajanja obitelji ako je osoba iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili životnog partnerstva s nositeljem „plave karte EU-a“.

– prenosi članak 17. stavak 7. Direktive

Iznimka od primjene odredbi o članovima obitelji, životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima nositelja „plave karte EU-a“

Članak 133.b

Odredbe članka 133. i 133.a ovoga Zakona ne primjenjuju se na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji su korisnici prava na slobodno kretanje u Republici Hrvatskoj niti na članove obitelji odnosno životne partnere ili neformalne životne partnere nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne

	<p>zaštite koju je odobrila Republika Hrvatska.“.</p> <p>– prenosi članak 17. stavak 8. i 9. Direktive</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 17. stavak 3. Direktive - nije potrebno prenositi jer mogućnost iz Direktive 86/2003 nije niti korištena, članak 17. stavak 10. Direktive nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u za nositelje plave karte EU-a</p> <p>1. Direktiva 2003/109/EZ primjenjuje se, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Odstupajući od članka 4. stavka 1. Direktive 2003/109/EZ, nositelju plave karte EU-a koji je iskoristio mogućnost iz članka 21. ove Direktive mogu se zbrajati razdoblja boravka u različitim državama članicama kako bi on ispunio zahtjev o trajanju boravka pod uvjetom da je nositelj plave karte EU-a sakupio:</p>	<p>Članak 55.</p> <p>Naslov iznad članka 134. i članak 134. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Dugotrajni boravak nositelja „plave karte EU-a“ i boravak članova njegove obitelji</i></p> <p>Članak 134.</p> <p>(1) U postupku odobrenja dugotrajnog boravka nositelja „plave karte EU-a“ na odgovarajući način primjenjuju se odredbe glave VII. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na dugotrajni boravak. – prenosi članak 18. stavak</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(a) broj godina zakonitog i neprekinutog boravka koji se zahtijeva na temelju članka 4. stavka 1. Direktive 2003/109/EZ u svojstvu nositelja plave karte EU-a, nacionalne boravišne dozvole za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja za istraživače ili, prema potrebi, odobrenja za studente u skladu s člankom 4. stavkom 2. drugim podstavkom Direktive 2003/109/EZ ili u svojstvu korisnika međunarodne zaštite na državnom području država članica; i</p> <p>(b) dvije godine zakonitog i neprekinutog boravka u svojstvu nositelja plave karte EU-a na državnom području države članice u kojoj je podnesen zahtjev za ostvarivanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u neposredno prije podnošenja odgovarajućeg zahtjeva.</p> <p>3. Radi izračunavanja trajanja zakonitog i neprekinutog boravka u Uniji iz stavka 2. točke (a) ovog članka i odstupajući od članka 4. stavka 3. prvog podstavka Direktive 2003/109/EZ, razdobljima izbivanja s državnog područja dotične države članice ne prekida se trajanje zakonitog i neprekinutog boravka u Uniji ako su ona kraća od 12 uzastopnih mjeseci i ukupno ne prelaze 18 mjeseci unutar tog trajanja.</p> <p>4. Odstupajući od članka 9. stavka 1. točke (c) Direktive 2003/109/EZ, države članice</p>	<p>1. Direktive</p> <p>(2) Državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka i u trenutku odlučivanja o tom zahtjevu mora imati važeću „plavu kartu EU-a“.</p> <p>(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju „plave karte EU-a“ koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na području drugih država članica EGP-a najmanje tri godine kao nositelj „plave karte EU-a“, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a i - najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj „plave karte EU-a“ u Republici Hrvatskoj. 		
--	--	--	--

<p>produljuju na 24 uzastopna mjeseca dopušteno razdoblje izbivanja s područja Unije tijekom kojeg osoba s dugotrajnim boravkom u EU-u koja posjeduje dozvolu za dugotrajni boravak, uz napomenu iz članka 19. stavka 2. ove Direktive, i članovi njegove obitelji koji su ostvarili status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u smiju izbivati.</p> <p>5. Članak 16. stavak 1. točka (f), članak 16. stavak 3., članak 20. i, prema potrebi, članci 17. i 22. primjenjuju se na nositelje dozvola za dugotrajni boravak uz napomenu iz članka 19. stavka 2.</p> <p>6. Ako osoba s dugotrajnim boravkom u EU-u koja posjeduje dozvolu za dugotrajni boravak, uz napomenu iz članka 19. stavka 2. ove Direktive, ostvaruje svoje pravo na preseljenje u drugu državu članicu u skladu s poglavljem III. Direktive 2003/109/EZ, ne primjenjuje se članak 14. stavci 3. i 4. te direktive. Druga država članica može primijeniti mjere u skladu s člankom 21. stavkom 8. ove Direktive.</p>	<p>– prenosi članak 18. stavak 2. Direktive</p> <p>(4) Nositelju „plave karte EU-a“ iz stavka 3. ovoga članka koji je u drugoj državi članici EGP-a imao odobrenje za boravak u svrhu studiranja, za odobrenje dugotrajnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenja za boravak u drugoj državi članici EGP-a na temelju studiranja.</p> <p>(5) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe izbivanje s područja Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci, a na neprekidnost boravka iz stavka 3. ovoga članka ne utječe ukupno izbivanje s područja EGP-a odnosno Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci. – prenosi članak 18. stavak 3. Direktive</p> <p>(6) Nositelju „plave karte EU-a“ kojem je odobren dugotrajni boravak, u dozvolu boravka unijet će se napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“.</p> <p>(7) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je</p>		
---	---	--	--

nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“, uz prava iz članka 159. ovoga Zakona, ima i prava iz članka 132. stavka 1. točke 6. i stavka 2. ovoga Zakona i prava na kratkoročnu mobilnost iz članka 135. ovoga Zakona. – prenosi članak 18. stavak 5. Direktive

(8) Na člana obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnog ili neformalnog životnog partnera državljanina treće zemlje iz stavka 6. ovoga članka, u postupku reguliranja privremenog boravka primjenjuje se:

- članak 133. ovoga Zakona ako obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo još nije zasnovano ili nije bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a

- članak 135.d ovoga Zakona ako je obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a.

(9) Članu obitelji, životnom ili neformalnom životnom partneru iz stavka 8. ovoga članka, može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s rokom važenja do najdulje 48 mjeseci, odnosno do

isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraći od 48 mjeseci.

(10) Član obitelji, životni ili neformalni životni partner iz stavka 9. ovoga članka može regulirati dugotrajni boravak sukladno odredbama glave VII. ovoga Zakona, te će mu se u dozvolu boravka unijeti napomena „član obitelji bivšeg nositelja plave karte EU-a“, odnosno „životno partnerstvo s bivšim nositeljem plave karte EU-a“.

(11) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a regulirat će privremeni boravak sukladno glavi VIII. ovoga Zakona.“. – prenosi članak 18. stavak 6. Direktive

Članak 56.

Iza članka 134. dodaju se naslov iznad članka i članak 134.a koji glase:

*„Ukidanje dugotrajnog boravka
„bivšeg nositelja plave karte EU-a“
i člana njegove obitelji te životnog ili
neformalnog životnog partnera*

Članak 134.a

(1) Na postupak ukidanja dugotrajnog boravka bivšeg nositelja „plave karte EU-a“ na odgovarajući način primjenjuje se članak 155. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od članka 155. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, bivšem nositelju „plave karte EU-a“ iz članka 134. stavka 6. ovoga Zakona i članu njegove obitelji, kao i životnom ili neformalnom životnom partneru iz članka 134. stavka 10. ovoga Zakona, ukinut će se dugotrajni boravak ako su neprekidno boravili izvan područja EGP-a dulje od 24 mjeseca uzastopno.“. – prenosi članak 18. stavak 4. Direktive

Članak 65.

U članku 155. stavku 1. iza točke 7. briše se točka i dodaje se točka 8. koja glasi:

	<p>„8. bivši nositelj „plave karte EU-a“ i član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životni ili neformalni životni partner koji su stekli dugotrajni boravak, neprekidno borave izvan područja EGP-a dulje od 24 uzastopna mjeseca.“.</p> <p>– prenosi članak 18. stavak 4. Direktive</p>		
<p>Članak 19.</p> <p>Dozvola za dugotrajni boravak</p> <p>1. Države članice nositeljima plave karte EU-a koji ispunjavaju uvjete iz članka 18. ove Direktive za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u izdaju boravišnu dozvolu u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002.</p> <p>2. Države članice u boravišnu dozvolu iz stavka 1. pod naslovom „napomene“ upisuju riječi „bivši nositelj plave karte EU-a“.</p>	<p>Članak 55.</p> <p>Naslov iznad članka 134. i članak 134. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Dugotrajni boravak nositelja „plave karte EU-a“ i boravak članova njegove obitelji</i></p> <p>Članak 134.</p> <p>[...]</p> <p>(10) Član obitelji, životni ili neformalni životni partner iz stavka 9. ovoga članka može regulirati dugotrajni boravak sukladno odredbama glave VII. ovoga Zakona, te će mu se u dozvolu boravka unijeti napomena „član obitelji bivšeg nositelja plave karte EU-a“, odnosno „životno partnerstvo s bivšim nositeljem plave karte EU-a“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	(11) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a regulirat će privremeni boravak sukladno glavi VIII. ovoga Zakona.“.		
<p>Članak 20.</p> <p>Kratkoročna mobilnost</p> <p>1. Ako državljanin treće zemlje koji je nositelj važeće plave karte EU-a koju je izdala država članica koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu uđe u jednu ili nekoliko drugih država članica u svrhu obavljanja poslovne aktivnosti ili u njima boravi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana, druga država članica ne zahtijeva drugo ovlaštenje za obavljanje takve djelatnosti osim plave karte EU-a.</p> <p>2. Državljanin treće zemlje koji je nositelj važeće plave karte EU-a koju je izdala država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu ima pravo, na temelju plave karte EU-a i važeće putne isprave, ući u jednu ili nekoliko drugih država članica u svrhu obavljanja poslovne aktivnosti i u njoj ili njima boraviti do 90 dana tijekom razdoblja</p>	<p>Članak 57.</p> <p>Naslov iznad članka 135. i članak 135. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Kratkoročna mobilnost</i></p> <p>Članak 135.</p> <p>(1) Državljanin treće zemlje koji je nositelj valjane „plave karte EU-a“ koju je izdala druga država članica EGP-a koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, može ući i obavljati poslovne aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana na temelju valjane „plave karte EU-a“, bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada. – prenosi članak 20. stavak 1. Direktive</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>od 180 dana. Ako nositelj plave karte EU-a prijeđe unutarnju granicu za koju kontrole još nisu ukinute u drugu državu članicu koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, druga država članica može zahtijevati od nositelja plave karte EU-a da pruži dokaz o poslovnoj svrsi boravka. Druga država članica ne traži nikakvo ovlaštenje za obavljanje poslovne aktivnosti osim plave karte EU-a.</p>	<p>(2) Državljanin treće zemlje koji je nositelj valjane „plave karte EU-a“ koju je izdala druga država članica EGP-a koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, može ući i obavljati poslovne aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana na temelju valjane „plave karte EU-a“, i valjane strane putne isprave, bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada. – prenosi članak 20. stavak 2. Direktive</p> <p>(3) Obavljanjem poslovne aktivnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se: prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje i predavanje na konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje, pod uvjetom da je privremena aktivnost izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja „plave karte EU-a“ koje se temelje na ugovoru o</p>		
--	--	--	--

	<p>radu u prvoj državi članici EGP-a.</p> <p>(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju na državljanina treće zemlje kojem je druga država članica EGP-a odobrila dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka izdane od druge države članice EGP-a u koju je unijeta napomena „bivši nositelj plave karte EU-a“, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a u Republiku Hrvatsku radi obavljanja poslovnih aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka.</p> <p>(5) Na državljane trećih zemalja iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>Članak 21.</p> <p>Dugoročna mobilnost</p> <p>1. Nakon 12 mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici u svojstvu nositelja plave karte EU-a državljanin treće zemlje ima pravo ući u drugu državu članicu, boraviti i raditi u njoj u svrhu zapošljavanja u svojstvu visokokvalificiranog radnika na</p>	<p>Članak 58.</p> <p>Iza članka 135. dodaju se naslovi iznad članka i članci 135.a, 135.b, 135.c, 135.d i 135.e koji glase:</p> <p><i>„Dugoročna mobilnost nositelja „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 135.a</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., 47. (stavci 3. i 4.), 96., 97., 98. - prenose članak 21. stavak 7. Direktive

<p>temelju plave karte EU-a i važeće putne isprave pod uvjetima iz ovog članka.</p> <p>2. Ako je plavu kartu EU-a izdala država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, a nositelj plave karte EU-a, u svrhu dugoročne mobilnosti, prelazi unutarnju granicu za koju kontrole još nisu ukinute u drugu državu članicu koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, druga država članica može zahtijevati od nositelja plave karte EU-a da predoči valjanu plavu kartu EU-a koju je izdala prva država članica i ugovor o radu ili obvezujuću ponudu za posao u okviru zapošljavanja visokokvalificiranih radnika u toj drugoj državi članici za razdoblje od najmanje šest mjeseci.</p> <p>3. U najkraćem mogućem roku, a najkasnije mjesec dana nakon ulaska nositelja plave karte EU-a na državno područje druge države članice, nadležnom tijelu te države članice podnosi se zahtjev za plavu kartu EU-a. Tom zahtjevu prilažu se svi dokumenti kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta iz stavka 4. u odnosu na drugu državu članicu. Države članice određuju podnosi li zahtjev državljanin treće zemlje ili poslodavac. Alternativno, države članice mogu dopustiti da zahtjev podnese bilo tko od njih dvojice.</p>	<p>(1) Nositelj „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice EGP-a ima pravo ući u Republiku Hrvatsku nakon 12 mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici EGP-a, ako ima valjanu putnu ispravu te boraviti i raditi u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranog radnika pod uvjetima iz ovoga članka. – prenosi članak 21. stavak 1. Direktive</p> <p>(2) Ako su nositelj „plave karte EU-a“ i članovi njegove obitelji te životni ili neformalni životni partner drugi put iskoristili mogućnost dugoročne mobilnosti unutar država članica EGP-a, „prvom državom članicom“ smatra se ona država članica EGP-a iz koje su doselili, a „drugom državom članicom“ smatra se Republika Hrvatska u kojoj je podnesen zahtjev iz stavka 5. ovoga članka, odnosno iz članka 135.d ovoga Zakona. – prenosi članak 21. stavak 11. Direktive</p> <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, nositelj „plave karte EU-a“ može se u okviru druge mobilnosti preseliti u Republiku Hrvatsku nakon šest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici EGP-a u smislu stavka 2. ovoga članka u kojoj je imao izdanu „plavu kartu</p>		
---	--	--	--

<p>Nositelju plave karte EU-a dopušteno je da započne raditi u drugoj državi članici najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>Zahtjev se može podnijeti nadležnim tijelima druge države članice dok nositelj plave karte EU-a još boravi na državnom području prve države članice.</p> <p>4. Za potrebe zahtjeva iz stavka 3. podnositelj zahtjeva predočava:</p> <p>(a) važeću plavu kartu EU-a izdanu u prvoj državi članici;</p> <p>(b) valjani ugovor o radu ili, kako je predviđeno nacionalnim pravom, obvezujuću ponudu za posao u okviru zapošljavanja visokokvalificiranih radnika u drugoj državi članici za razdoblje od najmanje šest mjeseci;</p> <p>(c) za regulirane profesije, dokumente kojima se potvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih na temelju nacionalnog prava za građane Unije koji se žele baviti reguliranom profesijom navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao, kako je predviđeno nacionalnim pravom;</p> <p>(d) važeću putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom; i</p>	<p>EU-a“ na temelju dugoročne mobilnosti. – prenosi članak 21. stavak 11. Direktive</p> <p>(4) Na nositelje „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.</p> <p>(5) Zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ može podnijeti:</p> <p>- nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a iz stavaka 1. i 3. ovoga članka u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske u prvoj državi članici EGP-a ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske koja nerezidentno pokriva prvu državu članicu EGP-a</p> <p>- nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a iz stavka 1. i 3. ovoga članka ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji najkasnije mjesec dana nakon ulaska nositelja „plave karte EU-a“ u Republiku Hrvatsku. – prenosi članak 21. stavak 3. Direktive</p>		
--	--	--	--

<p>(e) dokaze o zadovoljavanju praga plaće utvrđenog u drugoj državi članici primjenom članka 5. stavka 3. ili, prema potrebi, članka 5. stavka 4. ili 5.</p> <p>U pogledu prvog podstavka točke (c), za potrebe podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a u drugoj državi članici nositelji plave karte EU-a uživaju jednako postupanje kao i građani Unije u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom.</p> <p>Za neregulirane profesije, ako je prva država članica izdala plavu kartu EU-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanjima koja nisu navedena u Prilogu I., od podnositelja zahtjeva može se zatražiti da predoči dokumente kojima se potvrđuje visoka stručna kvalifikacija za posao koji će obavljati, kako je predviđeno pravom druge države članice.</p> <p>5. Za potrebe zahtjeva iz stavka 3. dotična država članica može od podnositelja zahtijevati:</p> <p>(a) za neregulirane profesije, ako je nositelj plave karte EU-a u prvoj državi članici radio manje od dvije godine, da predoči dokumente kojima se potvrđuje visoka stručna kvalifikacija za posao koji će se</p>	<p>(6) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. priloži valjanu putnu ispravu 2. priloži valjanu „plavu kartu EU-a“ izdanu u prvoj državi članici EGP-a 3. priloži ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika koji je zaključen s poslodavcem za razdoblje od najmanje šest mjeseci, koji je ujedno i dokaz o zdravstvenom osiguranju – prenosi članak 21. stavak 5. točka (b) Direktive. 4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne bruto godišnje plaće prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku 5. za obavljanje regulirane profesije koja je uključena u popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj priloži rješenje o priznavanju inozemne stručne 		
---	--	--	--

<p>obavljati kako je predviđeno nacionalnim pravom;</p> <p>(b) da pruži dokaz o zdravstvenom osiguranju ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, o tome da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike koji su uobičajeno pokriveni za državljane dotične države članice za razdoblja u kojima ne postoji takvo zdravstveno osiguranje ili odgovarajuće pravo na naknade povezano s ugovorom o radu ili stečeno na temelju ugovora o radu.</p> <p>6. Druga država članica odbija zahtjev za plavu kartu EU-a u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ne poštuje se stavak 4.;</p> <p>(b) predloženi dokumenti su stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni;</p> <p>(c) zapošljavanje nije u skladu s uvjetima na temelju primjenjivog prava, utvrđenima u kolektivnim ugovorima ili uspostavljenima praksom iz članka 5. stavka 2.; ili</p> <p>(d) nositelj plave karte EU-a predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.</p> <p>7. U pogledu svih postupaka podnošenja zahtjeva u svrhu dugoročne mobilnosti na odgovarajući se način primjenjuju postupovna jamstva utvrđena u članku 11. stavcima 2. i 3. Ne dovodeći u pitanje</p>	<p>kvalifikacije sukladno posebnom propisu, a koji mora biti u vezi s poslom koji će se obavljati.</p> <p>– čitavi stavak 6. prenosi članak 21. stavak 4. Direktive.</p> <p>(7) Iznimno od odredbe stavka 6. točke 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru radu nije manji od 80 % iznosa utvrđenog sukladno stavku 6. točki 4. ovoga članka, ako od dana stjecanja kvalifikacije u visokom obrazovanju za državljanina treće zemlje do podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ nije prošlo dulje od tri godine. – prenosi članak 21. stavak 4. Direktive.</p> <p>(8) Prag plaće iz stavka 7. ovoga članka primijenit će se u slučaju produljenja „plave karte EU-a“ ako razdoblje od tri godine od dana stjecanja kvalifikacija u visokom obrazovanju do podnošenja zahtjeva za produljenje „plave karte EU-</p>		
---	---	--	--

<p>stavak 4. ovog članka u odluci o odbijanju zahtjeva za dugoročnu mobilnost uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuje se načelo proporcionalnosti.</p> <p>8. Druga država članica može odbiti zahtjev za plavu kartu EU-a na temelju provjere koja se provodi u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) samo ako ta država članica provodi takve provjere kada je ona u ulozi prve države članice.</p> <p>9. Druga država članica donosi jednu od sljedećih odluka o zahtjevu za plavu kartu EU-a:</p> <p>(a) ako su ispunjeni uvjeti za mobilnost utvrđeni u ovom članku, izdaje plavu kartu EU-a i dopušta državljaninu treće zemlje da boravi na njezinu državnom području u svrhu zapošljavanja u svojstvu visokokvalificiranog radnika; ili</p> <p>(b) ako nisu ispunjeni uvjeti za mobilnost utvrđeni u ovom članku, odbija zahtjev i zahtjeva od podnositelja zahtjeva i članova njegove obitelji, u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom, da napuste njezino državno područje.</p> <p>Odstupajući od članka 11. stavka 1., druga država članica obavješćuje podnositelja zahtjeva i prvu državu članicu o svojoj odluci pisanim putem što prije, a najkasnije</p>	<p>a“ nije isteklo ili ako razdoblje od 24 mjeseca nakon izdavanja prve „plave karte EU-a“ nije isteklo. – prenosi članak 21. stavak 4. Direktive.</p> <p>(9) Za potrebe podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“, nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a uživa jednako postupanje kao i državljani Republike Hrvatske u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija u skladu s primjenjivim pravom Unije i propisima Republike Hrvatske. – prenosi članak 21. stavak 4. Direktive.</p> <p>(10) Ako se zahtjev iz stavka 5. ovoga članka ne riješi u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, podnositelj zahtjeva može nastaviti boraviti u Republici Hrvatskoj i započeti raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu. – prenosi članak 21. stavak 3. Direktive</p> <p>(11) Ako „plava karta EU-a“ izdana u prvoj državi članici EGP-a istekne tijekom postupka o zahtjevu iz stavka 5. ovoga članka, podnositelj zahtjeva može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.</p>		
---	---	--	--

<p>30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, država članica može produljiti rok iz drugog podstavka za 30 dana. Ona obavješćuje podnositelja zahtjeva o produljenju najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>U svojoj obavijesti prvoj državi članici druga država članica navodi bilo koji od razloga iz stavka 6. točaka (b) i (d) za odbijanje zahtjeva.</p> <p>10. Ako plava karta EU-a koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka podnošenja zahtjeva, druga država članica može izdati privremenu nacionalnu boravišnu dozvolu ili jednakovrijednu dozvolu, dopuštajući podnositelju zahtjeva da zakonito boravi na njezinu državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu.</p> <p>11. Nakon što su nositelj plave karte EU-a i, ako je to primjenjivo, članovi njegove obitelji drugi put iskoristili mogućnost preseljenja u drugu državu članicu na temelju ovog članka i članka 22., „prvom državom članicom” smatra se ona država članica iz koje se dotična osoba doselila, a „drugom državom članicom” smatra se ona</p>	<p>(12) Ako su ispunjeni uvjeti za mobilnost iz ovoga članka, primjenjuje se odredba članka 128. ovoga Zakona.</p> <p>(13) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. – prenosi članak 21. stavak 7. Direktive.</p> <p>– cijeli članak 135.a prenosi članak 21. stavak 9. prvi podstavak Direktive.</p> <p><i>Odbacivanje i odbijanje dugoročne mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 135.b</p> <p>(1) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbacit će zahtjev za „plavu kartu EU-a“ iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona, ako ga je podnio nositelj „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanju koje je navedeno u toj „plavoj karti EU-a“, pod rubrikom</p>		
---	---	--	--

<p>država članica u kojoj osoba podnosi zahtjev za boravak. Neovisno o stavku 1. ovog članka nositelj plave karte EU-a može se preseliti u drugu državu članicu drugi puta nakon šest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici u svojstvu nositelja plave karte EU-a.</p>	<p>„napomene“, ako to zanimanje nije propisano člankom 3. točkom 19. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbit će zahtjev za „plavu kartu EU-a“ iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 135.a stavaka 1., 3., 6. i 7. ovoga Zakona 2. predloženi dokumenti su stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni 3. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca ili 4. državljanin treće zemlje predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje. <p>– prenosi članak 21. stavak 6. Direktive.</p> <p>(3) Protiv rješenja iz ovog članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.</p>		
---	--	--	--

– prenosi članak 21. stavak 6. Direktive.

(4) Na državljanina treće zemlje i članove njegove obitelji se u slučaju **odbacivanja ili odbijanja** zahtjeva, primjenjuju odredbe glave XI. ovoga Zakona.

– cijeli članak 135.b prenosi članak 21. stavak 9. prvi podstavak Direktive.

Rokovi i obavijesti vezane za dugoročnu mobilnost nositelja „plave karte EU-a“

Članak 135.c

(1) O zahtjevu iz članka 135.a stavka 5. ovoga Zakona, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti i obavijestiti državljanina treće zemlje i poslodavca u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. – prenosi članak 21. stavak 9. drugi i treći podstavak Direktive.

(2) U iznimnim i opravdanim

	<p>okolnostima povezanim sa složenosti zahtjeva, rok iz stavka 1. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva najkasnije 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. – prenosi članak 21. stavak 9. drugi i treći podstavak Direktive.</p> <p>(3) O odluci iz stavka 1. ovoga članka obavještava se prva država članica EGP-a putem kontaktne točke iz članka 137. ovoga Zakona u roku iz stavka 1. ovoga članka, odnosno u roku iz stavka 2. ovoga članka, a dodatno se navode razlozi u obavijesti u slučaju iz članka 135.b stavka 2. točaka 2. i 4. ovoga Zakona. – prenosi članak 21. stavak 9. drugi i treći podstavak Direktive.</p>		
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 21. stavak 2., stavak 5. točka a), stavak 8. - nije iskorištena mogućnost, stavak 10. - "may odredba" + člankom 135.a određeno drukčije (da može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu)

<p>Članak 22.</p> <p>Boravak članova obitelji u drugoj državi članici</p> <p>1. Ako se nositelj plave karte EU-a preseli u drugu državu članicu u skladu s člankom 21. i ako je obitelj nositelja plave karte EU-a već zasnovana u prvoj državi članici, članovi njegove obitelji imaju pravo pratiti nositelja plave karte EU-a ili mu se pridružiti.</p> <p>U slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka primjenjuju se Direktiva 2003/86/EZ i članak 17. ove Direktive, podložno odstupanjima predviđenima u stavcima od 2. do 7. ovog članka.</p> <p>Ako obitelj nije već zasnovana u prvoj državi članici, primjenjuje se članak 17. ove Direktive.</p> <p>2. Odstupajući od članka 13. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ, članovi obitelji nositelja plave karte EU-a imaju pravo, na temelju valjanih boravišnih dozvola dobivenih u prvoj državi članici u svojstvu članova obitelji nositelja plave karte EU-a, ući u drugu državu članicu te u njoj boraviti.</p> <p>Ako je boravišne dozvole članova obitelji izdala država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravu stečevinu i ti</p>	<p>Članak 58.</p> <p>Iza članka 135. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 135.a, 135.b, 135.c, 135.d i 135.e koji glase:</p> <p>[...]</p> <p><i>Boravak članova obitelji, životnih ili neformalnih životnih partnera u drugoj državi članici EGP-a</i></p> <p>Članak 135.d</p> <p>(1) Ako se nositelj „plave karte EU-a“ izdane od prve države članice EGP-a seli u Republiku Hrvatsku u skladu s člankom 135.a ovoga Zakona, članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni ili neformalni životni partner imaju ga pravo pratiti ili mu se pridružiti pod uvjetima iz ovoga članka ako je obitelj, životno i neformalno životno partnerstvo nositelja „plave karte EU-a“ već zasnovano u prvoj državi</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>članovi obitelji pridružuju se nositelju plave karte EU-a pri prelasku vanjske granice za koju kontrole još nisu ukinute, u svrhu preseljenja u drugu državu članicu koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, druga država članica može zahtijevati da članovi obitelji predoče svoje boravišne dozvole koje su dobili u prvoj državi članici kao članovi obitelji nositelja plave karte EU-a.</p> <p>3. Odstupajući od članka 5. stavka 3. Direktive 2003/86/EZ, najkasnije mjesec dana nakon ulaska na državno područje druge države, članice dotični članovi obitelji ili nositelj plave karte EU-a u skladu s nacionalnim pravom podnose nadležnim tijelima te države članice zahtjev za izdavanje boravišne dozvole za člana obitelji.</p> <p>Ako boravišna dozvola člana obitelji koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka ili nositelju više ne omogućuje da zakonito boravi u drugoj državi članici, druga država članica dopušta članu obitelji ostanak na svojem državnom području dok nadležna tijela druge države članice ne donesu odluku o zahtjevu i, ako je to potrebno, izdaje privremenu nacionalnu boravišnu dozvolu ili jednakovrijednu dozvolu.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 2. i članka 7. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ,</p>	<p>članici EGP-a.– članak 22. stavak 1. Direktive</p> <p>(2) Ako je obitelj, životno ili neformalno životno partnerstvo nositelja „plave karte EU-a“ već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se članak 133. ovoga Zakona, uz iznimke iz stavka 3. do 10. te stavaka 12. i 13. ovoga članka. – članak 22. stavak 1. Direktive</p> <p>(3) Ako obitelj, životno ili neformalno životno partnerstvo nije već zasnovano u prvoj državi članici EGP-a, primjenjuje se članak 133. ovoga Zakona. – članak 22. stavak 1. Direktive</p> <p>(4) Članovi obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a imaju pravo, na temelju valjanih boravišnih dozvola dobivenih u prvoj državi članici EGP-a u svojstvu članova obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ izdane u prvoj državi članici EGP-a i putne isprave, ući i boraviti u Republici Hrvatskoj. – članak 22. stavak 2. Direktive</p>		
--	--	--	--

<p>druga država članica može od dotičnih članova obitelji zahtijevati da uz zahtjev za boravišnu dozvolu predoče ili pruže:</p> <p>(a) svoju boravišnu dozvolu u prvoj državi članici i važeću putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike;</p> <p>(b) dokaz o tome da su u prvoj državi članici boravili kao članovi obitelji nositelja plave karte EU-a;</p> <p>(c) dokumentirane dokaze iz članka 7. stavka 1. točke (b) Direktive 2003/86/EZ.</p> <p>5. Ako su ispunjeni uvjeti iz ovog članka i zahtjevi su podneseni istodobno, druga država članica izdaje boravišne dozvole članovima obitelji istodobno kada i plavu kartu EU-a.</p> <p>Odstupajući od članka 17. stavka 4., ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovom članku i ako se članovi obitelji pridruže nositelju plave karte EU-a nakon izdavanja plave karte EU-a, boravišne dozvole za članove obitelji izdaju se najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva.</p> <p>U opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva države članice mogu produljiti rok iz drugog podstavka za najviše 30 dana.</p> <p>6. Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su</p>	<p>(5) Na člana obitelji, životnog ili neformalnog životnog partnera iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se prijava smještaja državljanina treće zemlje na kratkotrajnom boravku iz članka 177. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Najkasnije mjesec dana nakon ulaska u Republiku Hrvatsku član obitelji, životni ili neformalni životni partner iz stavka 1. ovoga članka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva te može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. – članak 22. stavak 3. Direktive</p> <p>(7) Ako boravišna dozvola člana obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera iz stavka 1. ovoga članka koju je izdala prva država članica EGP-a istekne tijekom postupka ili više ne omogućava da zakonito boravi u Republici Hrvatskoj, član obitelji, životni ili neformalni životni partner može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu. – članak 22. stavak 3. Direktive</p>		
--	--	--	--

<p>korisnici međunarodne zaštite samo ako se ti nositelji plave karte EU-a radi boravka presele u državu članicu koja nije država članica koja im je odobrila međunarodnu zaštitu.</p> <p>7. Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u drugoj državi članici.</p>	<p>(8) Članu obitelji, životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. priloži valjanu boravišnu dozvolu izdanu u prvoj državi članici EGP-a i valjanu putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike – Članak 22. stavak 4. Direktive 2. priloži dokaz o zdravstvenom osiguranju – Članak 22. stavak 4. Direktive 3. priloži dokaz da su u prvoj državi članici EGP-a boravili kao članovi obitelji, životni ili neformalni životni partner nositelja „plave karte EU-a“ izdane u drugoj državi članici EGP-a – Članak 22. stavak 4. Direktive 4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska 5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje 		
---	---	--	--

6. je odobrena „plava karta EU-a“ iz članka 135.a ovoga Zakona

(9) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odobrava privremeni boravak članu obitelji odnosno privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka najkasnije 30 dana od datuma podnošenja urednog zahtjeva ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovom članku, a u opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva rok se može produljiti za najviše 30 dana. – Članak 22. stavak 5. Direktive

(10) Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odobrava privremeni boravak članu obitelji odnosno privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva životnom i neformalnom životnom partneru iz stavka 1. ovoga članka istodobno kada i „plavu kartu EU-a“ iz članka 135.a ovoga Zakona, ako su ispunjeni uvjeti iz ovoga članka i zahtjevi su podneseni istodobno. – Članak 22. stavak 5. Direktive

(11) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može

	<p>pokrenuti upravni spor.</p> <p>(12) Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ koji je korisnik međunarodne zaštite samo ako se nositelj „plave karte EU-a“ preseli u Republiku Hrvatsku, a Republika Hrvatska nije država članica EGP-a koja mu je odobrila međunarodnu zaštitu. – članak 22. stavak 6. Direktive</p> <p>(13) Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji, životnog i neformalnog životnog partnera nositelja „plave karte EU-a“ koji je ujedno i korisnik prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u Republici Hrvatskoj. – članak 22. stavak 7. Direktive</p>		
<p>Članak 23.</p> <p>Jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti</p> <p>1. Neovisno o članku 8. stavku 1. točki (a) i članku 8. stavku 2. točki (a), ako se nositelj plave karte EU-a preseli u drugu državu članicu na temelju članka 21., prva država članica ne oduzima plavu kartu EU-</p>	<p>Članak 51.</p> <p>Naslov iznad članka 131. i članak 131. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Ukidanje „plave karte EU-a“ i odbijanje produljenja „plave karte EU-a“</i></p> <p>Članak 131.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>a prije nego druga država članica donese odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost.</p> <p>2. Ako druga država članica odbije zahtjev za plavu kartu EU-a u skladu s člankom 21. stavkom 9. točkom (b), prva država članica, na zahtjev druge države članice, dopušta ponovni ulazak nositelja plave karte EU-a i, ako je to primjenjivo, članova njegove obitelji, bez formalnosti i bez odgode. To vrijedi i u slučaju kada je plava karta EU-a koju je izdala prva država članica istekla ili je oduzeta tijekom razmatranja zahtjeva.</p> <p>3. Nositelj plave karte EU-a ili poslodavac u drugoj državi članici mogu se smatrati odgovornima za troškove povezane s ponovnim ulaskom nositelja plave karte EU-a i članova njegove obitelji iz stavka 2.</p> <p>4. Države članice mogu predvidjeti sankcije u skladu s člankom 14. za poslodavca nositelja plave karte EU-a kad je taj poslodavac odgovoran za neispunjavanje uvjeta za mobilnost utvrđenih u ovom poglavlju.</p> <p>5. Ako država članica oduzme ili odbije produljiti plavu kartu EU-a koja sadržava napomenu iz članka 9. stavka 5. i odluči protjerati državljanina treće zemlje, ona od države članice navedene u toj napomeni traži da potvrdi je li dotična osoba još uvijek korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici. Država članica navedena u</p>	<p>[...]</p> <p>(6) Ako se radi o dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ izdane u Republici Hrvatskoj u drugu državu članicu gdje i podnosi zahtjev za dugoročnu mobilnost, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukinut će „plavu kartu EU-a“ tek nakon što druga država članica EGP-a donese odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i ako su ispunjeni uvjeti za ukidanje „plave karte EU-a“, a iznimno, ako postoji osnova za ukidanje „plave karte EU-a“ iz stavka 1. točaka 5. i 10. ovoga članka, „plava karta EU-a“ ukinut će se bez obzira na postupak u drugoj državi članici EGP-a.</p> <p>[...]</p> <p>– prenosi članak 23. stavak 1. Direktive</p> <p style="text-align: center;">Članak 58.</p> <p style="text-align: center;">Iza članka 135. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 135.a, 135.b, 135.c, 135.d i 135.e koji glase:</p>		
--	--	--	--

<p>napomeni odgovara u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za dostavu informacija.</p> <p>Ako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici navedenoj u napomeni, ta se osoba protjeruje u tu državu članicu koja, ne dovodeći u pitanje primjenjivo pravo Unije ili nacionalno pravo i načelo spajanja obitelji, odmah, bez formalnosti, dopušta ponovni ulazak te osobe i njezinih članova obitelji.</p> <p>Odstupajući od drugog podstavka ovog stavka, država članica koja je donijela odluku o protjerivanju zadržava pravo udaljiti državljanina treće zemlje, u skladu sa svojim međunarodnim obvezama, u zemlju koja nije država članica koja je odobrila međunarodnu zaštitu ako su u pogledu tog državljanina treće zemlje ispunjeni uvjeti iz članka 21. stavka 2. Direktive 2011/95/EU.</p> <p>6. Ako nositelj plave karte EU-a ili članovi njegove obitelji prijeđu vanjske granice države članice koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica, provjerava podatke u Schengenskom informacijskom sustavu u skladu s Uredbom (EU) 2016/399. Ta država članica odbija ulazak osobama za</p>	<p>[...]</p> <p><i>Jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti</i></p> <p>Članak 135.e</p> <p>(1) Republika Hrvatska, na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja i formalnosti dopustit će ponovni ulazak državljaninu treće zemlje kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena „plava karta EU-a“ i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti, a „plava karta EU-a“ izdana u Republici Hrvatskoj je važeća - ako mu je u drugoj državi članici EGP-a odbijen zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ u slučaju dugoročne mobilnosti, a „plava karta EU-a“ izdana u Republici Hrvatskoj je istekla ili je ukinuta tijekom 		
---	--	--	--

<p>koje je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska i boravka.</p>	<p>rješavanja zahtjeva za mobilnost. – prenosi članak 23. stavak 2. Direktive</p> <p>(2) Ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje ukine ili odbije produljiti „plavu kartu EU-a“ izdanu na temelju članka 135.a ovoga Zakona koja sadrži napomenu iz članka 128. stavka 8. ovoga Zakona i odluči primijeniti mjere za osiguranje povratka iz glave XI. ovoga Zakona, od države članice EGP-a navedene u toj napomeni traži se potvrda je li taj državljanin treće zemlje još uvijek korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici EGP-a. – prenosi članak 23. stavak 5. Direktive</p> <p>(3) Ako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 200. stavka 1. i 4. ovoga Zakona. – prenosi članak 23. stavak 5. Direktive</p> <p>(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, na državljanina treće zemlje koji je i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici EGP-a navedenoj u napomeni, a koji predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo radi kojeg</p>		
---	--	--	--

predstavlja opasnost za javni poredak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, mogu se primijeniti druge mjere za osiguranje povratka u zemlju koja nije država članica EGP-a koja je odobrila međunarodnu zaštitu, u skladu s međunarodnim obvezama, ako u toj zemlji ne bi bilo narušeno **načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja** („*non refoulement*“) sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita. – prenosi članak 23. stavak 5. Direktive

(5) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, dostaviti podatak ima li državljanin treće zemlje međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva. – prenosi članak 23. stavak 5. Direktive

(6) Republika Hrvatska će bez odgađanja i formalnosti dopustiti ponovni ulazak državljaninu treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojem je u Republici Hrvatskoj odobrena međunarodna zaštita kao i članovima njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru, ako su mjere za osiguranje povratka izrečene od strane druge

	države članice EGP-a.“. – prenosi članak 23. stavak 5. Direktive		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 23. stavci 3. i 4. Direktive - nije potrebno preuzimanje jer nisu iskorištene navedene mogućnosti; članak 23. stavak 6. Direktive - nije potrebno prenošenje, deklaratorna odredba sadržana u Uredbi o SIS-u
<p>Članak 24.</p> <p>Pristup informacijama i praćenje</p> <p>1. Države članice podnositeljima zahtjeva plave karte EU-a omogućuju jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka koji se primjenjuju na državljane trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive i članova njihovih obitelji, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva. Te informacije uključuju informacije o pragu plaće</p>	<p>Članak 60.</p> <p>Naslov iznad članka 137. i članak 137. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje</i></p> <p>Članak 137.</p> <p>[...]</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>utvrđene u dotičnoj državi članici u skladu s člankom 5. stavcima 3., 4. i 5. i o primjenjivim pristojbama.</p> <p>Te informacije uključuju i informacije o:</p> <p>(a) poslovnim aktivnostima na državnom području dotične države članice koje su dopuštene nositelju plave karte EU-a iz druge države članice kako je navedeno u članku 20.; i</p> <p>(b) postupcima primjenjivima na dobivanje plave karte EU-a i boravišnih dozvola za članove obitelji u drugoj državi članici kako je navedeno u člancima 21. i 22.</p> <p>Ako države članice odluče uvesti zakonodavne ili regulatorne mjere u skladu s člankom 6. ili iskoristiti mogućnost predviđenu člankom 7. stavkom 2. točkom (a), one informacije o tim odlukama priopćuju na isti način. U informacijama o provjerama stanja na tržištu rada u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) navode se, prema potrebi, dotični sektori, zanimanja i regije.</p> <p>2. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, one osiguravaju jednak pristup informacijama o</p>	<p>(6) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji informacije jednom godišnje ili kada se informacija promijeni:</p> <p>1. o čimbeniku koji je utvrđen za određivanje godišnjeg praga plaće iz članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona i nominalne iznose koji iz njega proizlaze</p> <p>2. o popisu dopuštenih poslovnih aktivnosti navedenim u članku 135. stavku 4. ovoga Zakona. – prenosi članak 24. stavak 3. točke (a) i (c) Direktive</p> <p>(7) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za „plavu kartu EU-a“ i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o uvjetima ulaska i boravka nositelja „plave karte EU-a“ i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera u slučaju mobilnosti, poslovnim aktivnostima koje mogu obavljati na temelju kratkoročne mobilnosti, kao i informacije o pragu plaće te</p>		
--	--	--	--

<p>plavoj karti EU-a kao onome koji se pruža u vezi s nacionalnim boravišnim dozvolama.</p> <p>3. Države članice o sljedećim informacijama obavješćuju Komisiju najmanje jednom godišnje i kada god se informacija izmijeni:</p>	<p>upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka.“.</p> <p>– prenosi članak 24. stavak 1. Direktive</p>		
<p>(a) o čimbeniku koji su utvrdile za određivanje godišnjeg praga plaće, u skladu s člankom 5. stavkom 3. ili, ako je to primjenjivo, člankom 5. stavicama 4. ili 5., i nominalne iznose koji iz njega proizlaze;</p> <p>(b) o popisu profesija za koje se primjenjuje niži prag plaće u skladu s člankom 5. stavkom 4.;</p> <p>(c) o popisu dopuštenih poslovnih aktivnosti za potrebe članka 20.;</p> <p>(d) informacijama o zakonodavnim ili o regulatornim mjerama iz članka 6., ako je to primjenjivo;</p> <p>(e) informacijama u vezi s provjerama stanja na tržištu rada predviđenim u članku 7. stavku 2. točki (a), ako je to primjenjivo.</p> <p>Ako države članice odbiju zahtjeve za plavu kartu EU-a na temelju pitanja povezanih s etičkim zapošljavanjem u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (e), one Komisiju i ostale države članice svake godine obavješćuju u vezi s dotičnim zemljama i profesijama uz obrazloženje takvih odbijanja zahtjeva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 24. stavak 1. treći podstavak Direktive nije potrebno prenositi jer nisu iskorištene mogućnosti iz članka 6. Direktive odnosno iz članka 7. stavka 2. točke (a) Direktive, stoga nije potrebno prenošenje; članak 24. stavak 2. Direktive nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike; članak 24. stavak 3. Direktive točke b), d) i e) te drugi i treći podstavak nije potrebno prenositi jer nisu iskorištene navedene mogućnosti</p>

<p>Države članice obavješćuju Komisiju o sporazumima s trećim zemljama sklopljenima u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (e).</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Statistički podaci</p> <p>1. Najkasnije 18. studenog 2025. i svake godine nakon toga, države članice, u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (25), priopćuju Komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana plava karta EU-a i onima čiji su zahtjevi odbijeni tijekom prethodne kalendarske godine, navodeći zahtjeve koji su smatrani nedopuštenima na temelju članka 6. ove Direktive ili koji su odbijeni na temelju članka 7. stavka 2. točke (a) ove Direktive, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine plava karta EU-a produljena ili oduzeta. Te bi statističke podatke trebalo raščlaniti prema državljanstvu, trajanju valjanosti dozvola, spolu i dobi te, ako su ti podaci dostupni, po zanimanju, veličini poduzeća poslodavca i gospodarskom sektoru. Ti se statistički podaci o državljanima trećih zemalja</p>	<p>Članak 60.</p> <p>Naslov iznad članka 137. i članak 137. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje</i></p> <p>Članak 137.</p> <p>(1) Ministarstvo je kontaktna točka za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem potrebnih za provedbu članka o dugotrajnom boravku nositelja „plave karte EU-a“, kratkoročnoj i dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ i obavijest Komisiji iz stavka 6. ovoga članka, koja će surađivati u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>kojima je izdana plava karta EU-a dalje raščlanjuju prema korisnicima međunarodne zaštite, korisnicima prava na slobodno kretanje i onima koji su stekli status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u državi članici u skladu s člankom 18. ove Direktive.</p> <p>Statistički podaci o prihvaćenim članovima obitelji priopćuju se na isti način, osim podataka o njihovu zanimanju i gospodarskom sektoru.</p> <p>U pogledu nositelja plave karte EU-a i članova njihovih obitelji, kojima su u skladu s člancima 21. i 22. ove Direktive izdane boravišne dozvole u drugoj državi članici, u dostavljenim informacijama navedena je država članica prethodnog boravka.</p> <p>2. Za potrebe provedbe članka 5. stavaka 3., 4. i 5. ove Direktive upućuje se na podatke koje su države članice dostavile Eurostatu u skladu s Uredbom (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (26) i, prema potrebi, na nacionalne podatke.</p>	<p>provedbu članka 126. stavka 7. točke 6. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana „plava karta EU-a“ i onima čiji su zahtjevi odbijeni tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine „plava karta EU-a“ produljena ili ukinuta.</p> <p>(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka raščlanjuju se prema:</p> <ul style="list-style-type: none"> - državljanstvu, trajanju valjanosti dozvola - spolu i dobi te zanimanju - radi li se o korisnicima međunarodne zaštite, korisnicima prava na slobodno kretanje i onima koji su stekli status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u Republici Hrvatskoj kao nositelji „plave karte EU-a“. <p>(4) Podaci o prihvaćenim članovima obitelji te životnim ili neformalnim životnim partnerima priopćuju se na način kao u stavku 3. ovoga</p>		
---	---	--	--

članka, osim podataka o njihovu zanimanju.

(5) Za nositelje „plave karte EU-a“ i članove njihovih obitelji te životne ili neformalne životne partnere, kojima su izdane dozvole boravka na temelju dugoročne mobilnosti u skladu s člancima 135.a i 135.d ovoga Zakona, u dostavljenim informacijama navodi se država članica EGP-a prethodnog boravka.

[...]

- prenosi članak 25. stavak 1.
Direktive

Članak 46.

Naslov iznad članka 126. i
članak 126. mijenjaju se i glase:

„Izdavanje „plave karte EU-a“

Članak 126.

[...]

(7) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje

	<p>izdat će „plavu kartu EU-a“ državljaninu treće zemlje ako:</p> <p>[...]</p> <p>4. iznos bruto godišnje plaće koji proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu nije manji od 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku</p> <p>[...]</p> <p>- prenosi članak 25. stavak 2. Direktive</p>		
<p>Članak 26.</p> <p>Popis zanimanja u Prilogu I.</p> <p>1. Zanimanja za koja se znanje, vještine i kompetencije potvrđene traženim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama potvrđenima kvalifikacijama u visokom obrazovanju za potrebe podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a navode se u Prilogu I.</p> <p>2. Najkasnije 18. studenog 2026., i svake dvije godine nakon toga, Komisija</p>	<p>Članak 2.</p> <p>[...]</p> <p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:</p> <p>„19) <i>stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija”</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o svojoj procjeni popisa zanimanja u Prilogu I., uzimajući u obzir promjenjive potrebe tržišta rada. Ta izvješća sastavlja nakon savjetovanja s nacionalnim tijelima, na temelju javnog savjetovanja koje uključuje socijalne partnere. Komisija može na temelju tih izvješća, prema potrebi, podnijeti zakonodavne prijedloge za izmjenu Priloga I.</p>	<p>„stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja</p> <p>[...] - prenosi – članak 26. Stavak 1. Direktive</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>članak 26. stavak 2. Direktive - nije potrebno preuzimanje jer odredba propisuje postupanje Komisije</p>
<p>Članak 27.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Najkasnije 18. studenog 2026., i svake četiri godine nakon toga, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje – odredba propisuje postupanje Komisije</p>

<p>primjeni ove Direktive u državama članicama.</p> <p>U tim se izvješćima posebno procjenjuje učinak članaka 5. i 13. te poglavlja V. Komisija predlaže sve izmjene koje smatra potrebnima.</p> <p>Komisija posebno procjenjuje relevantnost praga plaće utvrđenog u članku 5. i odstupanja predviđena tim člankom, uzimajući u obzir, među ostalim, različitost gospodarskih, sektorskih i geografskih stanja.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Suradnja kontaktnih točaka</p> <p>1. Države članice imenuju kontaktne točke nadležne za zaprimanje i slanje informacija potrebnih za provedbu članaka 18., 20., 21. i 24., koje međusobno učinkovito surađuju.</p> <p>2. Kontaktne točke iz stavka 1. ovog članka učinkovito surađuju u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za provedbu članka 5. stavka 1. točke (b).</p> <p>3. Države članice na odgovarajući način surađuju u području razmjene informacija iz</p>	<p>Članak 60.</p> <p>Naslov iznad članka 137. i članak 137. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Imenovanje kontaktne točke, dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje</i></p> <p>Članak 137.</p> <p>(1) Ministarstvo je kontaktna točka za primanje i prosljeđivanje informacija elektroničkim putem potrebnih za provedbu članka o dugotrajnom boravku nositelja „plave karte EU-a“, kratkoročnoj i dugoročnoj mobilnosti nositelja „plave karte EU-a“ i</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

stavka 1. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.	obavijest Komisiji iz stavka 6. ovoga članka, koja će surađivati u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za provedbu članka 126. stavka 7. točke 6. ovoga Zakona. [...]		
<p>Članak 29.</p> <p>Izmjena Direktive (EU) 2016/801</p> <p>U članku 2. stavku 2. Direktive (EU) 2016/801 točka (g) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(g)koji podnesu zahtjev za boravak u državi članici u svrhu zapošljavanja u svojstvu visokokvalificiranih radnika u smislu Direktive (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća (*1).”</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe - izmjena odredbi druge direktive
<p>Članak 30.</p> <p>Stavljanje izvan snage Direktive 2009/50/EZ</p> <p>Direktiva 2009/50/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 19. studenog 2023.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

<p>Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 18. studenog 2023. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22. i 151/22.), u članku 2. stavku 1. podstavak 14. briše se.</p> <p>Dosadašnji podstavci 15. - 20. postaju podstavci 14.-19.</p> <p>Iza dosadašnjeg podstavka 21. koji postaje podstavak 20. briše se točka te se dodaje novi podstavak 21. koji glasi:</p> <p>„- Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021.).“.</p> <p>[...]</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

		Nije potrebno preuzimanje	članak 1. stavak 1. prvi podstavak i članak 2. nije potrebno preuzimati jer se radi o prijelaznim i završnim odredbama.
<p>Članak 32.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
<p>Članak 33.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

<p>PRILOG I.</p> <p>Popis zanimanja iz članka 2. točke (9)</p> <p>Direktori/direktorice i stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju koji su u roku od sedam godina prije podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a stekli najmanje tri godine relevantnog stručnog iskustva, a pripadaju sljedećim skupinama klasifikacije ISCO-08:</p> <p>1.133 direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija;</p> <p>2.25 stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>[...]</p> <p>Iza točke 18) dodaju se nove točke 19), 20), 21), 22) i 23) koje glase:</p> <p>„19) <i>stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja „plave karte EU-a“</i> su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja „direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija” i „stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju“, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:</p> <p>a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“ i</p> <p>b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja</p> <p>[...]</p> <p style="text-align: center;">Članak 59.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

Naslov iznad članka 136. i članak 136. mijenjaju se i glase:

„Povjerenstvo za vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za izdavanje „plave karte EU-a“

Članak 136.

(1) Vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom u zanimanjima za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja provodi povjerenstvo.

(2) Zanimanja za koja se znanja, vještine i kompetencije potvrđene određenim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama stečenim na razini visokog obrazovanja su:

	1. direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija 2. stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju. (3) Za zanimanja iz stavka 2. ovoga članka potrebno je steći najmanje tri godine relevantnog stručnog iskustva u posljednjih sedam godina prije podnošenja zahtjeva za „plavu kartu EU-a“. (4) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka se sastoji od tri člana koje odlukom imenuje ministar nadležan za rad i to: 1. jednog člana na prijedlog ministarstva nadležnog za obrazovanje kao predstavnika akademske zajednice iz sektora informacijsko-komunikacijske tehnologije 2. jednog člana na prijedlog Hrvatske udruge poslodavaca i 3. jednog člana na prijedlog Hrvatske gospodarske komore. (5) Trošak postupka vrednovanja znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za		

	<p>zanimanja iz stavka 2. ovoga članka snosi poslodavac odnosno državljanin treće zemlje.</p> <p>(6) Dokazom o stručnim vještinama visoke razine, a koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje „plave karte EU-a“ iz članka 126. stavka 7. točke 6. podstavka 2. ovoga Zakona, smatra se mišljenje koje izdaje povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(7) Ministar nadležan za rad pravilnikom će urediti rad povjerenstva, dokaze na temelju kojih se vrednuju znanja, vještine i kompetencije stečene radnim iskustvom, kao i načine vrednovanja.“.</p>		
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva 2009/50/EZ Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2. točka (a) Članak 2. točka 1.</p> <p>Članak 2. točka (b) Članak 2. točka 2.</p> <p>Članak 2. točka (c) Članak 2. točka 3.</p> <p>Članak 2. točka (d) Članak 2. točka 4.</p> <p>Članak 2. točka (e) Članak 2. točka 5.</p> <p>Članak 2. točka (f) Članak 2. točka 6.</p> <p>Članak 2. točka (g) Članak 2. točke 7. i 9.</p> <p>Članak 2. točka (h) Članak 2. točka 8.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>korelacijska tablica</p>

Članak 2. točka (i)	Članak 2. točka 10.			
Članak 2. točka (j)	Članak 2. točka 11.			
-	Članak 2. točka 12.			
-	Članak 2. točka 13.			
-	Članak 2. točka 14.			
Članak 3. stavak 1.	Članak 3. stavak 1.			
Članak 3. stavak 2., uvodni dio	Članak 3. stavak 2., uvodni dio			
Članak 3. stavak 2. točka (a)	Članak 3. stavak 2. točka (a)			
Članak 3. stavak 2. točka (b)	-			
Članak 3. stavak 2. točka (c)	Članak 3. stavak 2. točka (b)			
Članak 3. stavak 2. točka (d)	Članak 3. stavak 2. točka (c)			
Članak 3. stavak 2. točka (e)	-			
Članak 3. stavak 2. točka (f)	Članak 3. stavak 2. točka (d)			
Članak 3. stavak 2. točka (g)	Članak 3. stavak 2. točka (e)			
Članak 3. stavak 2. točka (h)	-			
Članak 3. stavak 2. točka (i)	Članak 3. stavak 2. točka (f)			
Članak 3. stavak 2. točka (j)	Članak 3. stavak 2. točka (g)			
Članak 3. stavak 2., posljednji podstavak	Članak 3. stavak 2. točka (h)			
Članak 3. stavak 3.	Članak 7. stavak 2. točka (e)			
Članak 3. stavak 4.	Članak 3. stavak 3.			

Članak 4. stavak 1., uvodni dio	Članak 4. stavak 1., uvodni dio			
Članak 4. stavak 1. točka (a)	Članak 4. stavak 1. točka (a)			
Članak 4. stavak 1. točka (b)	Članak 4. stavak 1. točka (b)			
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. stavak 2.			
Članak 5. stavak 1., uvodni dio	Članak 5. stavak 1., uvodni dio			
Članak 5. stavak 1. točka (a)	Članak 5. stavak 1. točka (a)			
Članak 5. stavak 1. točka (b)	Članak 5. stavak 1. točka (c)			
Članak 5. stavak 1. točka (c)	Članak 5. stavak 1. točka (b)			
Članak 5. stavak 1. točka (d)	Članak 5. stavak 1. točka (d)			
Članak 5. stavak 1. točka (e)	Članak 5. stavak 1. točka (e)			
Članak 5. stavak 1. točka (f)	Članak 7. stavak 1. točka (c)			
Članak 5. stavak 2.	Članak 5. stavak 7., prvi podstavak			
Članak 5. stavak 3.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 5. stavak 4.	Članak 5. stavak 2.			
Članak 5. stavak 5.	Članak 5. stavak 4.			
-	Članak 5. stavak 5.			
-	Članak 5. stavak 6.			
-	Članak 5. stavak 7., drugi podstavak			
Članak 5. stavak 6.	-			
Članak 6.	Članak 6.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.			
Članak 7. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.			

Članak 7. stavak 3.	Članak 9. stavak 3.			
Članak 7. stavak 4.	Članak 9. stavak 7.			
-	Članak 9. stavak 4.			
-	Članak 9. stavak 5.			
-	Članak 9. stavak 6.			
Članak 8. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.			
-	točke (a) i (b)			
-	Članak 7. stavak 1.			
Članak 8. stavak 2.	točka (d)			
Članak 8. stavak 3.	Članak 7. stavak 2.			
Članak 8. stavak 4.	točka (a)			
Članak 8. stavak 5.	-			
-	Članak 7. stavak 2.			
-	točka (e)			
-	Članak 7. stavak 2.			
Članak 9. stavak 1.,	točka (d)			
uvodni dio	Članak 7. stavak 2.			
Članak 9. stavak 1.	točka (b)			
Članak 9. stavak 1.	Članak 7. stavak 2.			
točka (b)	točka (c)			
Članak 9. stavak 1.	Članak 7. stavak 3.			
točka (c)	Članak 8. stavak 1.,			
Članak 9. stavak 2.	uvodni dio			
Članak 9. stavak 3.,	Članak 8. stavak 1.			
uvodni dio	točka (a)			
	Članak 8. stavak 1.			
	točke (b), (c) i (d);			
	članak 8. stavak 2.			
	točke (d), (e) i (g)			
	Članak 8. stavak 2.			
	točka (f)			
	Članak 8. stavak 3.			
	Članak 8. stavak 2.,			
	uvodni dio			

Članak 9. stavak 3. točka (a)	Članak 8. stavak 2. točka (a)			
-	Članak 8. stavak 2. točka (b)			
Članak 9. stavak 3. točka (b)	Članak 8. stavak 2. točka (c)			
Članak 9. stavak 3. točka (c)	-			
Članak 9. stavak 3. točka (d)	-			
-	Članak 8. stavak 2. točka (h)			
-	Članak 8. stavak 4.			
-	Članak 8. stavak 6.			
-	Članak 8. stavak 7.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.			
Članak 10. stavak 2.	Članak 10. stavak 2.			
Članak 10. stavak 3.	Članak 10. stavak 3.			
Članak 10. stavak 4.	-			
Članak 11. stavak 1., prvi podstavak	Članak 11. stavak 1., prvi podstavak			
Članak 11. stavak 1., drugi podstavak	-			
-	Članak 11. stavak 1., drugi podstavak			
Članak 11. stavak 2.	Članak 11. stavak 2.			
Članak 11. stavak 3.	Članak 11. stavak 3.			
-	Članak 11. stavak 4.			
-	Članak 11. stavak 5.			
-	Članak 11. stavak 6.			
-	Članak 12.			
-	Članak 13.			
-	Članak 14.			
Članak 12. stavak 1.	-			

- Članak 12. stavak 2. Članak 12. stavci 3. i 4. Članak 12. stavak 5. - Članak 13. stavak 1. Članak 13. stavci 2. i 4. Članak 13. stavak 3. Članak 14. stavak 1., uvodni dio Članak 14. stavak 1. točka (a) Članak 14. stavak 1. točka (b) Članak 14. stavak 1. točka (c) Članak 14. stavak 1. točka (d) Članak 14. stavak 1. točka (e) Članak 14. stavak 1. točka (f) Članak 14. stavak 1. točka (g) Članak 14. stavak 1. točka (h) Članak 14. stavak 2., uvodna formulacija, točka (a), i posljednji podstavak	Članak 15. stavak 1. Članak 15. stavci 2. i 3. Članak 15. stavak 8. Članak 15. stavak 9. Članak 15. stavci 5., 6. i 7. Članak 8. stavak 5. Članak 15. stavak 4. - Članak 16. stavak 1., uvodni dio Članak 16. stavak 1. točka (a) Članak 16. stavak 1. točka (b) Članak 16. stavak 1. točka (c) Članak 16. stavak 1. točka (d) Članak 16. stavak 1. točka (e) Članak 16. stavak 3. Članak 16. stavak 1. točka (f) - Članak 16. stavak 2.			
---	--	--	--	--

<p>Članak 14. stavak 2. - točka (b)</p> <p>Članak 14. stavak 3. Članak 16. stavak 4.</p> <p>Članak 14. stavak 4. -</p> <p>- Članak 16. stavci 5., 6. i 7.</p> <p>Članak 15. stavak 1. Članak 17. stavak 1.</p> <p>Članak 15. stavak 2. Članak 17. stavak 2.</p> <p>Članak 15. stavak 3. Članak 17. stavak 3.</p> <p>Članak 15. stavak 4. Članak 17. stavak 4.</p> <p>Članak 15. stavak 5. Članak 17. stavak 5.</p> <p>Članak 15. stavak 6. Članak 17. stavak 6.</p> <p>Članak 15. stavak 7. Članak 17. stavak 7.</p> <p>Članak 15. stavak 8. -</p> <p>- Članak 17. stavci 8., 9. i 10.</p> <p>Članak 16. stavak 1. Članak 18. stavak 1.</p> <p>Članak 16. stavak 2. Članak 18. stavak 2.</p> <p>Članak 16. stavak 3. Članak 18. stavak 3.</p> <p>Članak 16. stavak 4. Članak 18. stavak 4.</p> <p>Članak 16. stavak 5. -</p> <p>Članak 16. stavak 6. Članak 18. stavak 5.</p> <p>- Članak 18. stavak 6.</p> <p>Članak 17. stavak 1. Članak 19. stavak 1.</p> <p>Članak 17. stavak 2. Članak 19. stavak 2.</p> <p>- Članak 20.</p> <p>Članak 18. stavak 1. Članak 21. stavak 1.</p> <p>- Članak 21. stavak 2.</p> <p>Članak 18. stavak 2. Članak 21. stavak 3., prva dva podstavka</p> <p>Članak 18. stavak 3. Članak 21. stavak 3., treći podstavak</p> <p>Članak 18. stavak 4. Članak 21. stavak 9. i članak 23. stavak 2.</p>			
---	--	--	--

Članak 18. stavak 5.	Članak 21. stavak 10.			
Članak 18. stavak 6.	Članak 23. stavak 3.			
Članak 18. stavak 7.	-			
Članak 18. stavak 8.	Članak 21. stavak 11.			
-	Članak 21. stavci od 4. do 8.			
Članak 19. stavak 1.	Članak 22. stavak 1., prvi podstavak			
-	Članak 22. stavak 2.			
Članak 19. stavak 2.	Članak 22. stavak 3.			
Članak 19. stavak 3.	Članak 22. stavak 4.			
Članak 19. stavak 4.	-			
Članak 19. stavak 5.	Članak 22. stavak 1., drugi podstavak			
Članak 19. stavak 6.	Članak 22. stavak 1., treći podstavak			
-	Članak 22. stavci 5., 6. i 7.			
-	Članak 23. stavci 1., 4., 5. i 6.			
-	Članak 24. stavak 1., prvi i drugi podstavak			
Članak 20. stavak 1.	Članak 24. stavak 1., treći podstavak			
-	Članak 24. stavci 2. i 3.			
Članak 20. stavak 2.	Članak 25. stavak 1.			
Članak 20. stavak 3.	Članak 25. stavak 2.			
-	Članak 26.			
Članak 21.	Članak 27.			
Članak 22. stavak 1.	Članak 28. stavak 1.			
-	Članak 28. stavak 2.			
Članak 22. stavak 2.	Članak 28. stavak 3.			

-	Članak 29.			
-	Članak 30.			
Članak 23.	Članak 31.			
Članak 24.	Članak 32.			
Članak 25.	Članak 33.			